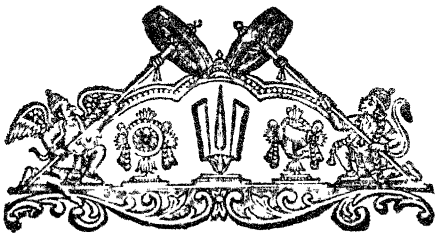
ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயர் அருளிய

ஆறாயிரப்படி குருபரம்பராப்ரபாவம்

[நாயனாராச்சான்பிள்ளை அருளிய சரமோபாய நிர்ணயமும், கோயில் கந்தாடைநாயன் அருளிய பெரியதிருமுடியடைவும், குருபரம்பராவிவரணமும், ப்ரமாணத்திரட்டு முதலானவையும் அடங்கியது.]

பதிப்பாசிரியர்:-

ஸ்ரீ. S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,

அட்வகேட்,

('ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்' ஆசிரியர்)

3, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-17.

ஸ்ரீ. ரா. ஸ்ரீ. கி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் குடும்ப தர்ம டரஸ்டின் ஆதரவில் வெளியிடப்படுகிறது.

விலை ரூ. 12-00. தபாற்கூலி 1-50.

ஸ்ரீநிவாஸம் அச்சகம், புத்தூர், திருச்சி.

முதல் பதிப்பின் முகவுரை

“ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத், ந ப்₃ரஹ்மா நேஶாந:” [மஹோபனிஷத்] [நாராயணன் ஒருவனே முதலில் இருந்தான்; பிரமனுமில்லை; சிவனுமில்லை] என்கிறபடியே ப்ரளயகாலத்தில் லீலா விபூ₄தி அழிந்து கிடந்தபோது, “ஸ ஏகாகீ ந ரமேத” [மஹோபனிஷத்] அவன் ஒருவனாயிருந்து இன்புறவில்லை] என்கிறபடியே அசித்ஸமராய்க் கிடந்த ப₃த்₃த₄சேதநரைக் கண்டு வருந்தி, ‘இவர்கள் உய்யும் வழியென்ன?’ என்று ஆராய்ந்து, “ஒன்றியொன்றி உலகம் படைத்தான்” என்கிறபடியே உலகைப் படைத்து, இச்சேதனர்க்குக் கரணகளேப₃ரங்களை (சரீரேந்திரியங்களைக்) கொடுத்து, இருட்டில் விளக்குப்போலே அஞ்ஞானவிருளைப் போக்கும் சாஸ்திரத்தைக் கொடுத்து, அதிலும் திருந்தாமையாலே, கிணற்றில் விழுந்த குழந்தையை எடுக்கத் தானே கிணற்றில் குதிக்கும் தாயைப்போலே, தானே பல அவதாரங்களையெடுத்தும் திருந்தாமையாலே, மானைக் கொண்டு மானைப் பிடிப்பாரைப்போலே சேதனரைத் திருத்தச் சேதனரான ஆழ்வார்களையும், ஆசார்யர்களையும் அவதரிக்கச்செய்யத் திருவுள்ளம்கொண்டான் ஸ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்வரன்.

உயிர்களாகிற பயிர்களைச் செழிப்பிக்கத் திருவுள்ளங் கொண்ட பத்தியுழவனுகையாலே, பெரும்புறக்கடலான தன்னிடமுள்ள கருணையாகிற நீரைப் பருகும் காளமேக₄மாக நம்மாழ்வாரையும், அம்மேக₄த்தின் அவயவங்களாக மற்றை ஆழ்வார்களையும், அம்மேக₄ம் பொழியும் நீரைத் தாங்கும் மலையாக நாத₂முனிகளையும், அம்மலையிலிருந்து இழியும் அருவிகளாக உய்யக்கொண்டார், மணக்கால் நம்பிகளையும், அவ்வருவிகளிலிருந்து பெருகும் பேராறாக ஆளவந்தாரையும், அவ்வாற்றிலிருந்து வெட்டப்பட்ட காலவாய்களாகப் பெரியநம்பிகள் முதலான ஐந்து ஆசார்யர்களையும், அவ்வாய்க்கால்களின்மூலம் அந்நீர் தேங்கும் பெரிய ஏரியாக எம்பெருமானாரையும், அவ்வேரியிலிருந்து உயிர்களாகிற பயிர்களுக்கு நீரைப்பாய்ச்சும் மதகுகளாக எழுபத்துநாலு ஸிம்ஹாஸநாதி₄பதிகளையும் அவதரிப்பித்தருளினன். இங்கு கூறப்பட்ட இவ்வுருவகத்தையே,

எமபெருமானுருடைய சிஷ்யரான எமபார எனனும பேராசிரியா

“லக்ஷமீநாத$_2$ாக$_2$யஸிநதெ$_4$ள ஶட$_2$ரிபுஜலத$_3$
பராபய காருணயநீரம
நாத$_2$ாத$_3$ராவப$_4$யஷிஞசத தத$_3$நு
ரகு$_4$வராமபே$_4$ாஜசக்ஷுாஜ$_2$ராப$_4$யாம ।
க$_3$தவா தாம யாமுநாக$_2$யாம ஸரிதமத$_2$
யதீநத$_3$ராக$_2$யபத$_3$மாகரேநத$_3$ரம
ஸமபூாய பராணிஸஸயே பரவஹதி
ப$_3$ஹுாத$_4$ா தே$_3$ஶிகேநத$_3$ரப$_4$ரமெளகை$_4$ ॥”

[லக்ஷமீநாத$_2$னுகிற பெருஙகடலில, சடகோபராகிய மேக$_4$ம, கருணைநீரைப பருகி நாத$_2$முனிகளாகிற மலையிலே பொழிநதது, அஙகீா புணட$_3$ரீகாக்ஷரெனனும உயயக கொணடாா, ராமமிஶரா எனும மணககாலநமபி ஆகிய இரு அருவிகளினமூலம யாமுநாசாாயா எனும ஆளவநதா ராகிற பேராறறை அடைநது, (அதிலிருநது பெரியநமபிகள முதலான ஐநது ஆசாாயாகளாகிற காலவாயகள மூலம) யதிராஜராகிற பெரிய ஏரியை அடைநது (எழுபதது நாலு) ஆசாாயாகளாகிற மதகுகளாலே உயிாகளாகிற பயிா களின பொருடடுப பெருகுகிறது] எனனும ஶலோகமாக அருளிசசெயதாா

ஸ்ரீமநநாரயணனிடமிருநது தொடஙகித தம ஆசாாயனீ ருகவுளள இததகைய கு$_3$ருபரமபரையை இடையறாது அநுஸநதி$_4$ககவேணடும எனபதை **“ஸ ச ஆசாாயவமஶோ ஜ்ஞேயோ ப$_4$வதி । ஆசாாயாணும அஸாவஸாவிதி ஆப$_4$க$_3$வதத ”** [அநத ஆசாாயவமஶம (திருமுடியடைவில) பகவானிட மிருநது தொடஙகி (அலலது திருவடியடைவில பகவான வரையில) ஒவவோராசாாயரையும இவா இவா எனறு எபபோதும அநுஸநதி$_4$ககபபடவேணடும] எனறு ரஹஸயாம நாயப$_3$ராஹமணம ஓதிறறு நமமாழவாரை பரத$_4$ானமாகக கொணட ஆழவாாகளுடையவும, அவாகள வழிவநத ஆசாாயாகளுடையவும பரமபரையையும வைப$_4$வததையும பேசும நூலகளில, மணிபரவாள நடையில அமைநத வறறுள ஆறுயிரபபடி கு$_3$ருபரமபராபரப$_4$ாவமே மிகப

பழையது என்பது ஆராய்ச்சியாளர்கள அனைவரும இசைந்ததொன்ருகும்.

இந்நூலை அருளிச்செய்தவர் நம்பிள்ளையின் சிஷ்யரான பின்பழகிய பெருமாள்ஜீயர் என்று பிரஸித்தியுள்ளது. இந்த ஜீயர் நஞ்சீயர் பட்டரிடம் ஈடுபட்டிருந்ததுபோல ஸ்ரீஸூக்தி மஹார்ணவராகிய நம்பிள்ளையிடம் ஈடுபட்டிருந்தவர்.

"பின்பழகராம் பெருமாள் சீயர் பெருந்திவத்தில்
அன்பதுவுமற்று மிக்க ஆசையினால்—நம்பிள்ளைக்(கு)
ஆனஅடிமைகள்செய் அந்நிலையை நன்னெஞ்சே!
ஊனமற எப்பொழுதும் ஓர்" [உபதேச 66]

என்று உபதேசரத்தினமாலையில், பரமபதத்தைக்காட்டிலும நம்பிள்ளைக்கு அடிமை செய்வதையே உகந்த ஜீயருடைய ஆசார்ய நிஷ்ட்டை₂யை அநுஸந்தி₄த்தார் மாமுனிகள். நம்பிள்ளை வைப₄வத்துடன் இந்நூல் முடிவடைவதிலிருந்தும இது நம்பிள்ளையின் சிஷ்யர் ஒருவரருளியிருக்கக் கூடியதே எனத் தெரிகிறது. ஆசார்யஹ்ருத₃ய வாக்யங்களும், வாதிகேஸரிகாரிகையும ஸ்ரீ வேதா₃ந்ததே₃ஶிகஶ்லோக மொன்றும் இந்நூலில் காணப்படுவதிலிருந்து இந்நூல் ஜீயருக்கும் பிற்பட்டதோ என்று ஐயமுற இடமிருந்தாலும, நம்பிள்ளையருளியதைக்கேட்டு த₄ரித்துநின்று திருவாய்மொழியீடாக எழுதிய வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையைப் போலே ஜீயருடைய சிஷ்யர் ஒருவர் ஜீயரிடம் கேட்டு எழுதிய நூலாயிருக்கலாம இது என்று நிர்ணயிக்கத் தட்டில்லை. வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை எழுதிய நூல நம்பிள்ளையீடு என்றே பிரஸித்திபெற்றிருப்பதுபோலே இந்நூலும் பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயருடையதாகவே பிரஸித்திபெற்றிருப்பதிலும குறையில்லை. **"ஸ்வஸூக்திரச-நோஜ்ஜ்வலத்₃ கு₃ருபரம்பராவைப₄வம்"** என்று ஜீயருடைய தனியனில் கு₃ருபரம்பராப்ரப₄ாவத்தை உபந்யஸித்தவராகக் குறிப்பிட்டிருப்பதிலிருந்தும், இந்நூலை ஜீயரிடமிருந்து கேட்டு அவர் சீடர் ஒருவர் எழுதி ஜீயர் பெயராலேயே பிரசாரப்படுத்தினர் என்று நிர்ணயிக்கலாம. பெரியதிருமுடியடைவில் பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயர் பெரியவாச்சான் பிள்ளைக்கும் சிஷ்யராயிருந்தவராகக் காட்டப்படுவதாலே,

ஜீயா வயதில மிகவும இளையவராகையாலே ஆசாாய ஹருத$_3$யாதி$_3$களை எடுததிருககலாம எனறும கொளளலாம இநநூலில நூறறுககணககான ஸமஸகருதபரமாணஙகள எடுககபபடடுளளன அவறறுககுத தெரிநதவரையில ஆகரமும, பொருளும காடடும பரமாணததிரடடு இததுடன இணைககபபெறறுளளது இநநூலில எடுககபபடட பல பரமாணஙகள பரபநநாமருதம எனனும வடமொழி கு$_3$ருபரமபராபரப$_4$ாவநூலிலும காணபபடுகினறன பரபநநாமருதம முநதியதா, ஆருயிரபபடி குருபரமபராபரபாவம முநதியதா எனபதில ஐயம உளளது இநநூலிலுளள பரமாணஙகளை நனகு புரிநதுகொளவதறகாக பரபநநாமருதததில அவையுளளவிடம ஆகரமாகக காடடபபடடிருககிறது பரபநநாமருதததையும, தமிழமொழிபெயாபபுடன பிறிதொரு சமயம வெளியிடப பாரிததிருககிறோம

கு$_3$ருபரமபராபரப$_4$ாவததில இலலாத பரமரஹஸயமான ப$_4$விஷயத$_3$ாசாாயவிக$_3$ரஹவருததாநததை விவரிககும சரமோபாயநிாணயமும, மாமுனிகளளவாகவுளள எலலா ஆசாாயாகளையும பறறிப பறபல விவரஙகளைக கொடுககும பெரியதிருமுடியடைவும,வாகயகுருபரமபரையைவிவரிககும குருபரமபராவிவரணம எனனும கிரநதமும இநநூலுடன இணைககபபெறறுளளன சரமோபாய நிாணயததை அருளியவா பெரியவாசசானபிளளையின ஸவீகருதபுதரரான நாயனாராசசானபிளளையாவா இவருடைய சிஷயரருளிய பரகாலநலலான ரஹஸயததிலிருநது இவருடைய திருநாமம ‘அழகியமணவாளபபெருமாள நாயனா’ எனபதே எனறு விளஙகுகிறது திருவடிஸமபநதததாலும, திருமுடிஸமபநதததாலும அனைவாககும உததாரகராயச சரமோபாயமான எமபெருமானாருடைய வைப$_4$வததை நனகுவிளககும சரமோபாயநிாணயம ஸ்ரீவைஷணவாகளனைவராலும அநுஸநதி$_4$ககததககதாகையாலே அதையும இநநூலுடன இணைததிருககிறோம மாமுனிகளின சிஷயரான கோயிலகநதாடையணணனின குமாரரான கோயிலகநதாடை நாயன அருளிய பெரியதிருமுடியடைவில நம ஆசாாயாகளைப பறறிய பறபல செயதிகள உளளன அவதார காலம முதலான சில விஷயஙகளில இநநூலில தவறுன

பாடங்கள் புகுந்துவிட்டனவாஞலும, நமது ஆசார்யர்களைப் பற்றிப் பல செய்திகளை விவரிககும் இத்தகைய நூல பொக்கிஷமபோல பாதுகாக்கததக்கதாகையாலே இதையும் சேர்த்து வெளியிட்டிருக்கிறேம. வாகயகுருபரமபரையின் பொருளை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள அனைவரும அறியவேண டியது அவசியமாகையாலே, குருபரமபரா விவரணமும் இததுடன் இணைக்கப்பெற்றுளளது. இதை இயற்றியவர் யாரென விளங்கவில்லை.

எம்பெருமான் தொடக்கமாக மாமுனிகள ஈருகவுள்ள உபயவேதாந்த குருபரம்பராவம்ஶாவளி ஒன்றும் இத்துடன் இணைக்கப்பெற்றுள்ளது. இந்த வமஶாவளியை ஸித்தப படுததுவதிலும், குருபரம்பராபரபாவ விஷயஸூசிகையை எழுதியும் உ தவி ய வ ரா ய், வித்வதஸார்வபெ₄ளமரான ஸ்ரீ உ. வே. காரப்பங்காடு தேசிவரதாசார்யஸ்வாமி (பிற்காலத்தில் கைங்கர்யமூர்த்தி ஸ்ரீமதபரமஹம்ஸேத்யாதி ஸம்பத்குமார ராமாநுஜ ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜீயர் ஸ்வாமி) யிடம் அநதிமோபாயநிஷ்ட₂ரான ஸ்ரீஉ.வே. திருமண்காரணை பரவஸ்து ராஜகோபாலாசார்ய ஸவாமி திறத்திலும, பல ப்ரமாணங்களின் ஆகரங்களைக் கண்டுபிடித்து உதவிய ஸ்ரீ உ. வே. கோழியாலம ரஙக₃நாத₂ாசார்ய ஸவாமி திறத்தும் அடியேன் தலையலலால கைம்மாறிலேனே.

கீலக-ஞூ
மார்கழி ஸ்வாதி
16—12—68.

இங்ஙனம்,
ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தாஸன்,
ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,

இரண்டாவது பதிப்பின் முகவுரை

இந்நூலின் இரண்டாவது பதிப்பு மற்றும் பல பரிஷ் காரங்களுடன் சேர்த்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆனந்த-ஞூ
மார்கழி ஸ்வாதி
6—1—75

இங்ஙனம்,
ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தாஸன்,
ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,
ஆசிரியர்,
'ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்'.

ஸ்ரீ

ஆழ்வாராசார்யர்களின் அருளிச்செயல்களுக்கு

எளிய தமிழ் விரிவுரைகளுடன்

வெளிவரும் சிறந்த

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மாதப்பத்திரிகை

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்

வேதம் ஸ்ம்ருதிகள் இதிஹாஸங்கள் முதலியவற்றிலிருந்து ஸ்ரீமந் நாராயணனின் பெருமையை விளக்கும் விஷ்ணுசித்த விஜயம் என்னும் சிறந்த க்ரந்தமும் தமிழில் கீதா வ்யாக்யானமும், திவ்ய ப்ரபந்தங்களுக்கு எளிய விவரணங்களோடு கூடிய பூர்வாசார்ய வ்யாக்யானங்களும், குருபரம்பராப்ரபாவத்தை விளக்கும் ப்ரபந்நாம்ருதமும், விசிஷ்டாத்வைத ப்ரகரண க்ரந்தமான விவரண ஸஹித ஶாரீரககாரிகாவளியும் மற்றும் பல விஷயங்களும் வெளிவருகின்றன.

ஆசிரியர் —

ஸ்ரீ S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,

அட்வகேட்,

3, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-17.

28-வது வருடச் சந்தா ரூ. 8-00.

ஸர்வஜித் மார்கழி 28உ (12—1—1948) முதல்
தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

குருபரம்பராப்ரபாவத்தனியன்கள்

நம்பெருமாளருளிச்செய்தது

ஶ்ரீஶைலேஶ த$_3$யாபாத்ரம் தீ$_4$ப$_4$க்த்யாதி$_3$கு$_3$ணார்ணவம் |
யதீந்த்$_3$ரப்ரவணம் வந்தே$_3$ ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ||

[திருமலையாழ்வார் என்னும திருவாய்மொழிப்பிள்ளையின் கருணைககுப் பாத்திரமானவரும், ஜ்ஞாநபக்திவைராகயாதி குணங்களுககுக் கடலாயிருப்பவரும், எம்பெருமானாரிடம ாடுபட்டிருப்பவருமான மணவாளமாமுனிகளை வணங்குகிறேன்.]

கூரத்தாழ்வானருளிச்செய்தவை

லக்ஷ்மீநாத$_2$ஸமாரம்ப$_4$ாம் நாத$_2$யாமுநமத்$_4$யமாம் |
அஸ்மத$_3$ாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே$_3$ கு$_3$ருபரம்பராம் ||

[திருமகள்கேளவனிலிருந்து தொடங்குவதும, நாதயாமுன முனிகளை இடையில் கொண்டதும், என் ஆசார்யரோடு முடிவதுமான குருபரம்பரையை வணங்குகிறேன்.]

யோ நித்யமச்யுதபத$_3$ாம்பு$_3$ஜயுக்$_3$மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ்ததி$_3$தராணி த்ருணாய மேநே |
அஸ்மத்$_3$கு$_3$ரோர்ப$_4$க$_3$வதோऽஸ்ய த$_3$யைகஸிந்தோ$_4$ா
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்$_3$யே ||

[அசசுதனின் திருவடித்தாமரையிணையாகிற பொன்னிலே எப்போதும் ஆசையாலே, மற்ற பொருள்களைப் புல்லென மதித்தவராய், என் ஆசார்யராய், ஜ்ஞாநாதி$_3$குணங்கள் நிறைந்தவராய், கருணைக்கோர் கடலான இவவிராமனுச முனிவரை ஶரணமடைகிறேன்.]

ஆளவந்தாரருளிச்செய்தது

மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூ$_4$திஸ்
ஸர்வம் யதே$_3$வ நியமேந மத$_3$ந்வயாநாம் |

ஆத்$_3$யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபி$_4$ராமம்
ஸ்ரீமத் தத$_3$ங்க்$_4$ரியுக$_3$ளம் ப்ரணமாமி மூர்த்$_4$நா ||

[என் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத் தாய், தந்தை, மனைவியர், மக்கள், செல்வம் ஆகிய எல்லாமாயிருப்பதாய், என் குலத்துக்கு ஸ்வாமியான முதல்வருடையதாய், மகிழ மாலையால் அலங்கரிக்கப்பெற்றதாய், செல்வம் நிறைந்த தான (ஶட$_2$கோபருடைய) அத்திருவடியிணையை என் தலையால் வணங்குகிறேன்.]

பட்டர் அருளிச்செய்தது

பூ$_4$தம்†ஸரஶ்ச மஹதா$_3$ஹ்வயப$_4$ட்டநாத$_2$-
ஸ்ரீப$_4$க்திஸாரகுலஶேக$_2$ரயோகி$_3$வாஹாந் |
ப$_4$க்தாங்க்$_4$ரிரேணுபரகாலயதீந்த்$_3$ரமிஶ்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம் ப்ரணதோऽஸ்மி நித்யம் ||

[பொய்கை பூதம் பேயாழ்வார்கள், பட்டர்பிரானும் பெரியாழ்வார், ஸ்ரீப$_4$க்திஸாரராம் திருமழிசையாழ்வார், குலசேகராழ்வார், முனிவாஹனராம திருப்பாணாழ்வார், தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், பரகாலராம் திருமங்கையாழ்வார், யதிராஜரான எம்பெருமானார், (இவர்கள் அனைவரையும் அவயவங்களாகக்கொண்ட) ஸ்ரீபராங்குச முனிவராகிய நம்மாழ்வார் ஆகியவர்களை தினந்தோறும் ஶரணடைகின்றேன்.]

பகவத் விஷய பரம்பரை தனியன்

நாத$_2$ம் பங்கஜநேத்ரராமயமுநாவாஸ்தவ்யமாலாத$_4$ராந்
யோகீ$_3$ந்த்$_3$ரம் குருகேஶசந்த்$_3$ரஜலதி$_4$ம் கோ$_3$விந்த$_3$கூராதி$_4$பௌ |
ப$_4$ட்டார்யம் நிக$_3$மாந்தயோகி$_3$ஜக$_3$தா$_3$சார்யௌ ஸக்ருஷ்ண த்$_3$வயௌ
வந்தே$_3$ மாத$_4$வபத்$_3$மநாப$_4$ஸுமந:கோலேஶ-தே$_3$வாதி$_4$பாந் ||

[(1) நாதமுனிகள் (2) புண்டரீகாக்ஷராம் உய்யக்கொண்டார் (3) ராமமிஶ்ரராம் மணக்கால்நம்பி (4) யாமுநாசார்யராம் ஆளவந்தார் (5) திருமாலையாண்டான் (6) திருக்குருகைப

† ஸரஸ்ய என்றும் பாடம்.

பிரான் பிள்ளானுகிற சந்திரனைக்கண்டு பொங்கும் கடல் போன்றவரான எம்பெருமானுர் (7) கோவிந்தரென்னும் எம்பாரும் கூரத்தாழ்வானுமாகிற இருவர் (8) ஸ்ரீபராஶர பட்டர் (9) வேதாந்திநஞ்சீயர் (10) லோகாசார்யராம் நம்பிள்ளை (11) க்ருஷ்ணனென்னும் திருநாமமுடைய பெரிய வாச்சான்பிள்ளையும், வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையுமாகிற இரு கண்ணர் (12) ஈயுண்ணிமாதவர் என்னும் சிறியாழ்வானப் பிள்ளை (13) அவர் குமாரரான பத்மநாபர் (14) நாலூர்ப் பிள்ளை (15) அவர் குமாரரான தேவராஜரெனும் நாலூ ராச்சான்பிள்ளை ஆகிய பகவத்விஷய பரம்பராசார்யர்களை வணங்குகிறேன்.]

நஞ்ஜீயர் தனியன்

நமோ வேத₃ாந்தவேத்₃யாய ஜக₃ந்மங்க₃ளஹேதவே ।
யஸ்ய வாக₃ம்ருதாஸார பூரிதம் பு₄வநத்ரயம் ॥

[வேதாந்தியெனும் பெயருடையவரும், உலகின் நன்மைக் குக் காரணமாயிருப்பவரும், தன் வாக்காகிற அமுதப் பெருக்கால் மூவுலகையும் நிறைத்திருப்பவருமான நஞ்சீயரை வணங்குகிறேன்.]

நம்பிள்ளை தனியன்

வேத₃ாந்தவேத்₃யாம்ருதவாரிராஶே:
வேத₃ார்த்த₂ஸாராம்ருதபூரமக்₃ர்யம் ।
ஆத₃ாய வர்ஷந்தமஹம் ப்ரபத்₃யே
காருண்யபூர்ணம் கலிவைரித₃ாஸம் ॥

[வேதாந்தி நஞ்சீயராம் அமுதக்கடலினின்றும், வேதவிழுப் பொருளாகிற சிறந்த அமுதப்பெருக்கை முகந்து பொழி பவரும், கருணை நிறைந்தவருமான திருக்கலிகன்றிதாஸ ராம் நம்பிள்ளையை வணங்குகிறேன்.]

பெரியவாச்சான்பிள்ளை தனியன்

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோ யாமுநஸூநவே ।
யத்கடாக்ஷைகலக்ஷ்யாணாம் ஸுலப₄ஶ்ஶ்ரீத₄ரஸ்ஸதா₃ ॥

[யாமுனசார்யரின் பிள்ளையாய், தன் கடாக்ஷத்திற்கு இலக்காயிருப்பார்க்கு ஸ்ரீதரனை எப்போதும் எளியனுக்கும்

பெருமையை உடையவராய், ஸ்ரீமத கருஷ்ணா எனனும பெயருடையவரான பெரியவாசசான்பிள்ளைக்கு வணககம]

வடககுத திருவீதிபபிள்ளை தனியன்

ஸ்ரீகருஷ்ணபாத3பாத3ாப3ஜே நமாமி ஶிரஸா ஸத3ா।
யதபரஸாத3பரப4ாவேந ஸாவஸித3தி4ரபூ4நமம ॥

[எனககு எலலா ஸிததிகளையும அளிதத அருட்பெருமையை உடையவரான ஸ்ரீகருஷ்ணரெனும வடககுததிருவீதிப பிள்ளையின திருவடியிணையை எபபோதும தலையால வணஙகுகிறேன]

பிள்ளைலோகாசாரயா தனியன்

லோகாசாரயாய கு3ரவே க்ருஷ்ணபாத3ஸ்ய ஸூநவே ।
ஸமஸாரபே4ாகி3ஸநத3ஷ்ட ஜீவஜீவாதவே நம: ।

[ஸமஸாரமெனும பாமபால கடியுண்ட ஜீவனுககு உயிர தரும மருநதாயிருபபவராய, கருஷ்ணபாதராம வடககுத திருவீதிபபிள்ளையின குமாரரான பிள்ளைலோகாசாரய ரெனும பேராசிரியருககு வணககம]

திருவாயமொழிப்பிள்ளை தனியன்

நமஶ்ரீஶைலநாத2ாய குந்தீநக3ரஜந்மநே ।
பரஸாத3லப3த4பரம பராபயகைஙகாயஶாலிநே ।

[குநதீநகரததில உதிததவராய, அருளாலே கிடைதத பரம பராபயமான கைஙகாயததை உடையரான திருமலையாழ வாராம திருவாயமொழிபபிள்ளைககு வணககம]

மணவாள மாமுனிகள தனியன

ஸ்ரீஶைலேஶத3யாபாதரம தீ4ப4கதயாதி3கு3ணாணவம ।
யதீநத3ரபரவணம வநதே3 ரமயஜாமாதரம முநிம ॥

[முதல தனியனேயிது]

எசசான (?) தனியன

வாதஸலயஸௌஶீலயகு3ணமபூ3ராஶிம
வகதாரமாதத2ம த3ரவிடஶருதீநாம
ஸ்ரீதே3வராடபுதரபதை3கநிஷ்ட2ம்
யஜேஞஶஸூரிம முநிமாஶரயாம ॥

[வாத்ஸல்யஸௌஶீல்ய குணங்களுக்குக் கடலாய், தமிழ் வேதங்களுக்குப் பொருள் அருளியவராய், ஸ்ரீதேவராஜ புத்ரருடைய திருவடியிலேயே நிலைநிற்பவரான யஜ்ஞேஶ ஸூரியாகிற முனிவரை ஆஶ்ரயிக்கிறோம.]

பின்பழகிய பெருமாள்ஜீயர் தனியன்கள்

கலித்$_4$வம்ஶித$_3$யாபாத்ரம் பஶ்சாத்ஸுந்த$_3$ரஸம்ஜ்ஞிகம் ।
அஜ்ஞாதஜ்ஞாபகம் பும்ஸாம் அஸ்மத்$_3$தே$_3$ஶிகமாஶ்ரயே ॥

[திருக்கலிகன்றிதாஸராம் நம்பிள்ளையின் கருணைக்குப் பாத்திரமாயிருப்பவராய், மனிதர்களுக்கு அறியாதன அறிவிப்பவராய், எம் ஆசார்யரான பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயரை ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.]

ஶட$_2$ாரிமுக$_2$நிஸ்ஸ்ருதத்$_3$ரவிட$_3$வேத$_3$நிர்வாஹகம்
ஸ்வப$_4$க்தஜநரக்ஷணக்ஷண†க்ருபாத்தஸத்$_3$வீக்ஷணம் ।
ஸ்வஸூக்திரசநோஜ்ஜ்வலத்$_3$கு$_3$ருபரம்பராவைப$_4$வம்
யதீந்த்$_3$ரபத$_3$ஶேக$_2$ரம் தமபராங்க$_3$ரம்யம் ப$_4$ஜே ॥

[நமமாழ்வாரின் திருவாக்கிலிருந்து தோன்றிய தமிழவேதத்துக்கு நிர்வாஹகராய், தன் பகத ஜனங்களை ரக்ஷிக்க வல்லமையுள்ள கருணை கடாக்ஷமுடையராய், தன் திருவாக்காலே விளங்காநிற்கும் குருபரம்பராவைபவத்தை உடையவராய், யதிராஜரின் திருவடியைத் தலையில் சூடியவரான பின்பழகிய பெருமாளஜீயரை ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.]

துலாஶதபி$_4$ஷக்$_3$ஜாதம் ஸ்ரீலோகார்யபத$_3$ாஶ்ரிதம் ।
ஜ்ஞாநாதி$_3$பூ$_4$ஷணம் வந்தே$_3$ பஶ்சாத்ஸுந்த$_3$ரதே$_2$ஶிகம் ॥

[ஐப்பசி சதயத்தில் அவதரித்தவராய், லோகாசார்யராம நம்பிள்ளையின் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தவராய், ஜ்ஞானம முதலான நற்குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவரான பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயரை வணங்குகிறேன்.]

---

† 'க்ருபாலஶத்$_3$வீக்ஷணம்' என்றும் பாட$_2$ம்.

இந்நூலில் அடங்கிய
விஷயங்களின் ஸூசிகை

i v	முகவுரை
vi	ஸு‍தர்சனம் விளம்பரம்
vii xi	குருபரம்பராப்ரபாவத் தனியன்கள்
xii	இந்நூலில் அடங்கியுள்ள விஷயங்களின் ஸூசிகை

உபயவேதாந்த குருபரம்பரா வம்சாவளி

1 41	குருபரம்பராப்ரபாவ விஷயஸூசிகை
42	பகவத் விஷய பதிப்பு விளம்பரம்

1 392	குருபரம்பராப்ரபாவம்
393 406	குருபரம்பரா விவரணம்
407-481	குருபரம்பராப்ரபாவ ப்ரமாணத்திரட்டு
482 486	குருபரம்பரா விவரண ப்ரமாணத்திரட்டு
482 495	குருபரம்பராப்ரபாவ விவரண ப்ரமாண அட்டவணை
495-498	ப்ரமாணுகர பரிசிஷ்டம்

499 546	சரமோபாய நிர்ணயம்
546 551	சரமோபாய நிர்ணய ப்ரமாணத்திரட்டு
552	சரமோபாய நிர்ணய ப்ரமாண அட்டவணை

553-611	பெரியதிருமுடியடைவு
612 625	பெரியதிருமுடியடைவு ப்ரமாணத்திரட்டு
625 626	பெரியதிருமுடியடைவு ப்ரமாண அட்டவணை
627 628	நமது வெளியீடுகள்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

குருபரம்பராப்ரபாவம்

— விஷயஸூசிகை —

ப்ரவேசம் பக்கம்

1. நித்யவிபூ₄திவர்ணனம். 1-3

2. ஶ்ரிய:பதியின் அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வாதி₃களின் ப்ரதிபாதனம். 3-6

3. ஆழ்வார்களை அவதரிப்பிக்க ஹேது. 6-7

பொய்கையாழ்வார் வைபவம்

1. அவதாரதேசம், குலம், காலம், அம்ஶம் 8

பூதத்தாழ்வார் வைபவம்

1. அவதாரதேசம், குலம், காலம், அம்ஶம். 8-9

பேயாழ்வார் வைபவம்

1. அவதாரதேசம், குலம், காலம், அம்ஶம், திருநாமத்திற்குக காரணம். 9-10

முதலாழ்வார்கள் வைபவம்

1. முதலாழ்வார்களின் ஞானபக்தி வைராக்யங்கள் 10

2. ஒருவரையொருவர் அறியாத முதலாழவார்கள் மூவரையும ஒன்றுசேர்த்து, எம்பெருமான் பிராட்டியுடன் நெருக்கின விஷயம; அவர்கள் ஶ்ரிய:பதியை ஸாக்ஷாத்கரித்தல். 11-12

3. அவர்கள் செய்தருளின ப்ரபந்தங்கள் 12

திருமழிசைப்பிரான் வைபவம்

1. திருமழிசைப்பிரானுக்கும் க்ருஷ்ணனுக்கும் ஸாம்யம். 13

2. மஹீஸாரக்ஷேத்ரம் என்ற பெயர் திருமழிசைக்கு வந்த காரணம். 14

3. பார்க்கவ ரிஷியின் யாகம்; தத்பத்னியின் கர்ப்பம்; மழிசைப்பிரான் அவதார காலம். குலம், அம்ஶம், ரூபம். 14

4 ஜவன ஸபுரித்தல, க்ஷேதரவாஸியான எமபெருமான பசி, தாஹம தீருமபடி கடாக்ஷிததல, திருவாளன எனகிற பிரமபறுபபான குழந்தையைக் கொண்டுபோய ஆத₃ரததுடன வளாததல 15-16

5 ஆழவாா அனனபான மலமூதராது₃ ரஹிதராய இருபபது கணடு மழிசையிலுள்ள வருதத₃த₄ த₃மபதிகள ஆழவாருக்குப பால கொணடுவநது பரதி தினமும ஸமாபபிததல, கணிகணணன பிறவிக்குக காரணமும பிறவியும 16-17

6 ஆழவாா யோகததுக்கெழுநதருளுவதறகாகப பல மதஙகளில 400 வருஷஙகள புகுநதிருததல 17

7 ஆழவாருககு ஈஶவரன மயாவறு மதிநலமருளுதல, ஆழவாா ஸ்ரீவைஷணவ ஸிததாநத பரவேஶம, உபய விபூதியோக ஜகதகாரணதவ பரத₃ாஶனம 18-19

8 யோககாலம-700 வருஷஙகள, தேசம-திருவலலிக கேணி (திருமழிசை எனறும பாடம) 19

9 ருத₃ர க₃ாவப₄ங்க₃ம 19-21

10 சுகதிஹாரன எனகிற ஆகாஶஸஞசாரி-கவசமும ஹாரமும கொடுககவநது அவமானபபடுதல 21-22

11 கொஙகணஸிததன - ரஸகுளிகை கொடுககவநது அவமானபபடுதல 22

12 ஆழவாா குஹையில யோகததிலிருகக, முதலாழவாாகள ஸநதிதது நானகுபேரும யோகததிலிருததல 22-23

13 நானகுபேரும மயிலையில சிலகாலம இருததல, முதலாழவாாகள பூ₄ஸஞசாரமாக எழுநதருளுதல 23

14 திருமழிசைபபிரானதிருமழிசைககு எழுநதருளுதல, திருமணகாபபுககாகத திருவேஙகடமுடையான ஸவபனததில எழுநதருளி இடம காட்டுதல 23-24

15 ஆழவாா காஞசீபுரததில யதோகதகாரி ஸனனிதிக கருகிலுள்ள பொயகைக கரையில 700 வருஷஙகள யோகததிலிருததல 24

16. கணிகண்ணன் ஆழ்வாரை ஆஶ்ரயித்தல். 25

17. கிழவி ஆழ்வாரை அநுவர்த்தித்துத் தன் கிழத்தனத்தைப் போககடித்துக்கொள்ளுதல; அரசனுன பல்லவராயன அவளை மணந்துகொண்டு, அவளைப்போல் நித்யயுவாவாகவேண்டுமெனறெண்ணி, அவள் உபதேசத்தால் கணிகண்ணனிடம ஆழ்வாரை அழைத்துவரச் சொல்லுதலும, ஆழ்வார் ஓரிடத்திற்கும எழுந்தருளார் என்று கணிகண்ணரால உணர்த்தபபட்டு, அவரைத் தன விஷயமாகக் கவிபாடச் சொல்லுதலும், அதற்கிசையாமல் கணிகண்ணன் கச்சியைப் பாடுதலும்; ராஜாவின் கோபம், கணிகண்ணன், ஆழ்வார், திருவெஃகா எம்பெருமான்; அத்தேசத்திலுள்ள தே₃வதாந்தரங்கள் கச்சியை விட்டகலுதல்; ஊர் அழகழிதல்; ராஜா "ஓரிரவு இருக்கை" என்கிற க்ராமத்துக்குப்போய்க் கணிகண்ணரிடம் அபசாரக்ஷாமணம் செய்துகொளளுதல்; கணிகண்ணன் முதலாக எல்லாரும் கச்சிக்குத் திருமபிவருதல்; திருவெஃகா எம்பிரான் ஆழ்வாா சொன்னபடி தான்செய்த விஷயம எல்லாருமறியுமபடி, முனபோலல்லாமல், இடக்கை கீழாகக்கண் வளாதல். "யதோக்தகாரி" (சொன்னவண்ணம்செய்த பெருமாள்) எனற திருநாமம் பெறுதல. 25-28

18. ஆழ்வார் சிலகாலம் காஞ்சியிலேயே யோகத்துடனிருததல். 28

19. ஆழ்வார் கும்பகோணத்திற்கெழுந்தருளுதல் — மார்க்கத்தில் பெருமபுலியூரில் வேத₃ாப்₄யாஸம் பண்ணிக்கொண்டிருந்த அந்தணர்கள இவரை ப₃ாஹ்யசின்னங்களைக் கொணடு ரிஷி புத்ரரென்று அறியமுடியாமல் வேதாப்யாஸத்தை நிறுத்துதல், அவர்கள் விட்டவிடம் தெரியாமல ஶ்ரமப்பட, "க்ருஷ்ணாநாம் வ்ரீஹீணும் நக₂நிர்பி₄ன்னம்" என்னும் ஶ்ருதிதான் விட்டவிடமென்று எடுத்துக் காட்டுவதற்காகக கறுப்பு நெல்லை நகத்தால் உரித்துக்காட்டுதல்; அந்த கராமார்ச்சனை எம்பெருமான், எங்குச் சென்றாலும இவருக்கு அபி₄முக₂மாக வருதல், பெரும்புலியூரடிகள் இவ்விருத்தாந்ததததைக் கேட்டு ஆழவாரைத் தன் யாகத

துககு எழுநதருளுவிததுககொணடுபோய ஆழவாருககு அகரூரபூஜை செயதல, அகரூரபூஜைககிசையாத அஸூயாளுககளுககு அறிவிப்பதறகாக ஆழவார "அக்கரங்களக கரங்கள்" எனற பாசுரததை அநுஸநதிகக, ஆழவார திருமேனியில எமபெருமான "அரவததமளியினோடும அழகிய பாறகடலோடும" எனகிற கரமததில ஸகலரும காணுமபடி ஸேவை ஸாதிததல 28-30

20 ஆழவார குமபகோணததுககு எழுந்தருளுதல *[நமமாமவாருடைய "ஆராவமுதே" எனகிற திருவாயமொழியைத திருசசெவிசாததுதல,]* தம கரநதஙகளைத திருககாவேரியில பொகட, "நானமுகன திருவநதாதி"யும, "திருசசநதவிருதத"முமு எதிரததுவர, அவைகளை மாததிரம ஏடுததுககொளளுதல, ஆராவமுதன, ஆழவாருடைய வாகயபரிபாலனததுககாக உததானஶாயியாகுதல, அததால "ஆராவமுதாழவார" எனற திருநாமததை எமபெருமானும "திருமழிசைபபிரான" எனற திருநாமததை ஆழவாரும பெறுதல, தததவிகரூஹதயானததுடன ஆழவார 2,300 வருஷஙகள யோகததிலிருததல, அநநாஹார வாஜிகராய, கிஞசித காதராசிதகமாகப பலமூலக்ஷீரங களை அமுது செயதுகொணடு 4,700 வருஷஙகள பககவததநுபவம செயது கொணடிருததல 30-31

குலசேகரபபெருமாள வைபவம

1 அவதாரதேசம, குலம, வமசம, காலம, அமஶம, அழகாக ராஜயபாரம செயதல 32-33

2 முதலில ஸவதநதரராயிருநது, பகவத கடாக்ஷததால வைராகயமுணடாகி, ஸ்ரீரஙகயாததரையில ஆசைபபடுதல, திருமலையில ஸதாவரஜனமததைக கோருதல, திவய தேச யாததரை 33-35

3 அஷடாதஶபுராணநிரீக்ஷணமும, தததஸாரபூதமான முகுநதமாலையை அருளிசசெயதலும 35

[ ] இககுறியினுளளிருபபவை நமமுடைய பதிபபிலிலலாமல, வேறு பதிபபிலிருபபவை

4. ஸ்ரீராமாயணத்தால் காலம் கழித்தல். "சதுர்த₃ஶ ஸஹஸ்ராணி" என்கிற ஶ்லோகத்தைக்கேட்டு, படைகளைத் திரட்டிககொண்டோட, "தம் த்₃ருஷ்ட்வா ஶத்ருஹந்தாரம்" என்கிற ஶ்லோகத்தை எதிரில் சொல்லிக் கொண்டு வருமபடி மந்தரிகள் ஏற்பாடு செய்ய, அது கண்டு த்ருப்தராய் மீளுதல்; இப்படி ஆழ்வாருக்கு ப்₄ரமம் உண்டாவதற்குக்காரணம் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸஹவாஸமென்றெண்ணி, மந்த்ரிகள ஹாரமொன்றை எடுத்து மறைத்து வைத்து ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் மேல் பழிசுமத்த, ஸ்ரீவைஷ்ணவாகள் எடார்களென்று ஆழ்வார் குடப்பாம்பில் கையிட்டுச் சபதமிடுதல். 35-36

5. ராஜயத்தில் நின்றும் நிவ்ருத்தராய் ஸ்ரீரங்கவாஸம் செய்தல்; "பெருமாள திருமொழி"யை அருளிச் செய்தல. 36-37

பெரியாழ்வார் வைபவம்

1. அவதாரதேசம், குலம், வம்ஶம், காலம்;அம்ஶம்37-38

2. "விஷ்ணுசித்தர்" என்கிற திருநாமம்; அவதாரங்களில் வைத்துக்கொண்டு க்ருஷ்ணாவதாரவிஶேஷம் கண்டு ஈடுபடுதல்; அதில் அவனுகந்ததான புஷ்பகைங்கர்யம் செயதல். 38-39

3. மதுரையில் வல்லபதேவன் என்கிற ராஜா ராத்ரி நகரசோதனைக்குப்போதல்; தீர்த்தவாஸி ப்ராஹ்மணனல் பரலோக சிந்தனை உண்டாகி, செல்வநம்பியின் யோசனையால் பரதத்வ நிர்ணயத்துக்காக வித்வத்ஸதஸ்ஸு ஏற்படுத்தல்; ப₃ஹுத்₃ரவ்யத்தைக் கிழியாகக் கட்டி வைத்தல். 39-40.

4. பெரியாழ்வாரை ஸத₃ஸ்ஸுக்குப்போய் பரதத்வ ஸ்தாபனம் செய்யும்படி வடபெருங்கோயிலுடையான் ஸ்வப்னம் ஸாதித்தல்; முதலில், பரதத்வ ஸ்தாபனத்துக்கு வேண்டிய ஞானம் தமக்கில்லையென்று ஆழ்வார் பின்வாங்க, பெருமாள், அதற்குத்தாம் கடவதாக தை₄ர்யமுரைக்க, தந்நியமனத்தால் ஸத₃ஸ்ஸுக்கு எழுந்தருளுதல்;

ராஜா இவரை கௌரவிததல, விதவானகள ராஜாவை அதி₄க்ஷேபிததல, ராஜாவும கொஞசம ஸநதேஹிததல ஆழவார பகவதகடாக்ஷததால வாலமீகி த்₄ருவாதிகளைபபோல விஶேஷ ஞானமுணடாகி, ஶருதி ஸமருதயாதிகளைக கொணடு பரததவ நிரணயம செயதல, கிழி தானே தாழநது வர, ஆழவார அறுததுககொளளுதல, ராஜா ஆழவாரை யானையின மேலேறறி ஊாவலம வருதல, விதவானகள குடைபிடிததல, ராஜா "பட்டர் பிரான" எனகிற திருநாமததை ஆழவாருககுச சாததுதல, ராஜா ஸபரிகரனாய ஸேவிததுககொணடுவருதல, ஸாவேஶ்வரன கருடவாஹநாருடனாய, பிராட்டி ஸஹிதனாய, பரஹமருத்ராதி ஸேவயமானனாய ஸேவைஸாதிததல, ஆழவார ஸாவேஶ்வரனுடைய திருமேனியின ஸௌநதாயஸௌகுமாாயாதிகளையும தம ஸவருபததையும மறநது, பகவசசரணாாததி₂, கைவலயாாததி₂, ஐஶவாயாாததி₂களைக கூடடிககொணடு-நலமநதமிலலதோா நாடடைவிடடு, எமபெருமான இருள தருமா ஞாலததுககு வநததைக கணடு வயிறுபிடிதது மஙகளாஶாஸனம செயதல 40-44

5 ஆழவாா ஸ்ரீவிலலிபுததூருககு எழுநதருளுதல, பெருமாளமுன கிழியறுதத தனததை வைததல, முன போலே புஷப கைஙகாயம செயதல, கருஷணனைபபோல கோபஜனமததை ஆஸதானம பணணி, கருஷணவதாரததில ஈடுபடடு, "பெரியாழவாா திருமொழி" அருளிச செயதல 44-45

ஆணடாள வைபவம

1 அவதாரதேசம, வமஶம, காலம, அமஶம 45-46

2 "சுருபபாாகுழறகோதை" எனறு முதலில பெரியாழவாா திருநாமம சாததுதல, ஆணடாள - வடபெருஙகோயிலுடையானுககாக வைதத புஷபஙகளைச சூடிக்களைதல, பெருமாள உகநதருளுதல, "சூடிககொடுதத சுடாககொடி" எனற திருநாமம பெறுதல 46-47

3 பகவத காமம அதி₄கமாய, கோபிகளைபபோல அநுகரிதது, மாாகழி நீராடி, நோனபு நோறறல, "திருபபாவை"

"நாச்சியார் திருமொழி" என்பவைகளை அருளிச் செய்தல. 47-48

4. 108 திவ்யதேசத்து எம்பெருமான்கள் வைபவத தைப் பெரியாழ்வார் சொலலககேட்டு, ரங்காநாதனிடத்தில் காதல வைத்தல, ஆழ்வாருக்கு நமபெருமாள் ஸவப்னம் ஸாதித்துத தமபரிஜனங்களை ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு அனுப்பி வைத்தல்; ஆழவார் வடபதரசாயியின் நியமனததுடன் ஆண்டாளை மணிப்பல்லக்கில ஏறிடிககொண்டு ஸ்ரீரங்கம் எழுந்தருளுதல; ஆண்டாள் பெரியபெருமாள் திருவடி களில் போய் அந்தர்ப்ப₄வித்தல; பெருமாள் ஆழவாரை மாமனாராக அபிமானித்தல; ஆழ்வார் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு எழுந்தருளி, பூர்வம்போல கைங்காயம செய்துகொண டிருத்தல். 48-50

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வைபவம்

1. அவதாரதே₃ஶம், வம்ஶம், காலம், அமஶம. 51

2. நம்பெருமாள் ஆழ்வாருக்கு ஜாயமானகால கடாக்ஷம செய்தல; "விபரநாராயணன்" என்கிற திரு நாமம; வேத வேதாந்த பாரங்கூ₃தராதல்; ஸ்ரீரங்கததுககு எழுந்தருளுதல்; ஆழ்வார் ப₄கதியுகதராம்படி பெரிய பெருமாள் கடாக்ஷித்தருளுதல். 51-52

3. ஆழவார் நந்தவன கைங்கர்யம் செயதல்; தேவ தேவி ஸகிகளுடனும் தமக்கையுடனும் ஆழ்வாருடைய நந்தவனத்தில விஶ்ரமித்து, நந்தவனத்தின் அழகைக கண்டு புகழ்தல்; ஆழவாரைக் காணுதல. 52-53

4. ஆழ்வார் இவர்களைக் கண்ணெடுத்துப பாரா திருத்தல்; இவருடைய வைராக்₃ய விஷயமாக ஸஹோத₃ரி கள் ப்ரதிஜ்ஞை செய்து கொள்ளல்; தேவதேவி ஆழ்வாரை ஆறுமாஸம் அநுவர்த்தித்து நந்தவன கைங்கர்யத்துக்கு ஸஹாயமாகுதல். 54-55

5. வர்ஷாகாலததில் ஆழவாரும் தேவதேவியும கூடுதல்; தேவதேவி காலக்ரமத்தில தன் வீடு சேர்நது சில காலம் வரையில இவருடன் ரமிததுப் பிறகு உபே

க்ஷிக்க, இவர் தர்மாநுஷ்டானம் குலைந்து அவளுடைய வாசற்கடையிலிருகக, பெருமாளும் பிராட்டியும அவ்வீதியில விலாஸ ஸஞசாரம் செய்யும்போது பிராட்டிகணடு இவர் விஷயவிரக்தராமபடி கடாக்ஷிககவேணுமென்று புருஷகாரம செய்தல்; பெருமாள் தங்கவடடிலை தேவதேவிக்கு "அழகியமணவாளதாஸர்" எனற வேஷத்துடன் கொடுததல; விப்ரநாராயணன் மறுபடியும அவளுடன் ரமித்தல்; வடடிலைக காணுததற்காக ராஜா கோயில் பரிகரதலை அபராத தண்டன வாங்குதல்; தேவதேவியின் சேடி தன் ஸம்பந்தமுடையான் தண்டிககபட்டதற்காக தேவதேவியினிடததில பாதரமிருபபதைச் சொலல, ராஜாவுக்குத் தெரிந்து தேவதேவிக்கு அபராதம் போட்டு ஆழவாரைக் காவலில வைத்தல; பெருமாள் ராஜாவின் ஸவப்னததில 'பராரப$_3$த$_4$காமம கழிகைக்காகத் தாம் செயத வேலைஇது' என்றும், ஆழவாரை விட்டுவிடும படியும, தேவதேவி பணத்தை கொடுக்குமபடியும் சொலல, ராஜாவும் அப்படியே செய்தல்; ஆழவார் பராயஶ்சித்தரூபமாக பகவத்பாகவத ஸ்ரீபாததீர்த்தம் ஸ்வீகரித்தல். 55-59

6. "தொண்டரடிபபொடி" என்ற திருநாமம்; அழகிய மணவாளனிடத்திலேயே ஐகாந்தயம்; மயர்வற மதிநல மருளப் பெறுதல; தேவதேவி தன் ஸர்வஸ்வத்தையும நம்பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்து விட்டு, கோயிலிலே ஸமமார்ஜன கைங்கர்யம் செயதுகொண்டிருத்தல. 59-60

7. பெருமாளைத் திருமந்த்ரத்தால் அநுஸந்தித்து, ப$_4$ாக$_3$வதஶேஷத்வம்தான் ஆத்மஸ்வரூபமென்று நிரூபித்து, தமகது அது உண்டாகும்படி ப்ரார்த்தித்து, இவ்வர்த்த$_2$ங்களை ஸகலரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிககும்படி "திருமாலை", "திருப்பள்ளியெழுச்சி" அருளிச்செய்தல். 60-62

திருப்பாணுழ்வார் வைபவம்

1. அவதாரகாலஶ்லோகம். 62

2. உறையூருக்குள்ள ஏற்றம்; உறையூர் நாச்சியார் சோளபூ$_4$பதியினிடத்தில அவதாரம; நாச்சியாா ப$_3$ால்யம் தொடங்கி நம்பெருமாளையலலது வேறொரு விளையாட்டறி

யாதவளாயிருத்தல்; வேட்டைக்கு வந்த ரங்கநாதனை உத்₃யான வனத்தில் கண்டு மோஹித்தல; ராஜா பெண்ணின் அபிப்ராயத்தை அநுஸரித்து நமபெருமாளநுமதிகொண்டு நம்பெருமாளுக்கு உத₃கத₄ாராபுரஸ்ஸரமாகக் கல்யாணம செய்வித்தல். 62-64

3. ஆழ்வார் அவதாரதேசம், வம்சம், காலம்; அம்ஶம் 64

4. அழகிய மணவாளனுடைய ஜாயமானகால கடாக்ஷம் பெறுதல்; நாரதர், நம்பாடுவான்போலே ப₄க₃வத்₃க₃ானவித்₃யைக்கு ஸார்வபௌ₄ளமராய், ஸ்வதே₃ாஷாநுஸந்த₄ானத்தால் ஸ்வவர்ணநுகுணமாக ஸ்ரீரங்கத்தை மிதியாமல தென்காவேரி தென்கரையில ஸ்ரீரங்கத்தை நோக்கி வீணையால் பாடி அனவரதத்₄யானம் பண்ணுதல்; பிராட்டி புருஷகாரத்தால் பெருமாள் பலகால அருளப் பாடிட்டும ஸ்வவர்ணத்தால் வந்த நைச்யத்தால் பின்வாங்க, லோகஸாரங்க₃மஹாமுனியை நிஸஸந்தேஹமாக பாணரைத் தோளில் எழுந்தருளப்பண்ணி வருமபடி அனுப்பித்தல்; லோகஸாரங்கர் ஆழ்வார் இருக்குமிடம் தேடிச்செல்லுதல்; ஆழ்வார் பின்வாங்குதல; லோகஸாரங்கர் பகவந்நியமனத்தை அறிவிக்க, ஆழ்வார் ந்யஸ்தப₄ரராய் நிற்க, லோகஸாரங்கர் தோளில் எடுத்துச்செலலுதல்; பெருமாளை ஶேஷத்வஸ்வரூபாநுரூபமாகப் பாத₃ாதி₃கேஶாந்தம் ஸேவித்தல்; அமலனுதிபிரான் அருளிச்செய்தல; வேர்சூடுவார் மண்பற்று கழற்றுதாப்போல் பெருமாளுகக்க, பெருமாள் திருவடிகளில் அந்தர்ப்ப₄வித்தல். 64-68

திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்

1. அவதாரதேசம், வம்சம், காலம், அமஶம்; திருநாமம். 69

2. விஷயப்ரவணராய் இருத்தல்; இவர் பராக்ரமத்தைக் கண்டு சோளபூபதி இவரை ஒரு தேசாதிபதியும் ஸேனுநாயகனுமாக்குதல். 69-70

3. திருவாலியில் ஒரு தாமரை தடாகத்தில அப்ஸரஸ்ஸுக்கள் ஜலக்ரீடைககு வர, அவர்களில திருமாமகளென்

பாள ஒருததி குமுதமலா கொயயபபுக, மநுஷயவேஷத துடன தனிதது நிற்றல, புதரஹீனஞன பி₄ஷக₃வரஞன பாகவதன கொணடுபோய வளாததல 70-71

4 நீலநிறததாககு இவவிஷயம தெரிநது வஸதரபூ₄ஷ ஞாதி₃களைக கொடுததுப பெணபிளளையை மணககககேடக, அவாகளும இசைய, பெணபிளளை, அவைஷணவரை மணம புணரேனெனன, திருநறையூரில நமபியிடததில திருவிலசசினை பெறறு, பரதிதினம 1008-பேருககு ததீ₃ யாராத₄னம ஒருவருஷகாலம செயவதாக பரதிஜஞை பணணி ஒபபுககொணடு நாடறியக கலயாணம செயது கொளளல 71-73

5 பு₄ாக₃வததததீ₃யாராத₄னம, பகுதி தரவயததைக கேடக வநத ராஜமநுஷயாகளைத தளளிவிடுதல, ராஜஸேஞபதி யையும புராஜிதராககுதல, ராஜாவையும தோறகடிததல, ராஜா இவருடைய வீாயததைககணடுகநது, பகுதி தரவ யததிறகு மாததிரம இவரை மநதரிவமமாககுதல, அவரைக கோயிலில 3 நாளகள சிறைவைததல, வரதன ஸவபனத தில எழுநதருளி தனமிருககுமிடம கூறுதல, தனததைக கணடெடுதது ராஜதனததைக கொடுததுவிடடு, மிகுதியை பாகவத ததீயாராதனததிறகு உபயோகிததல, ராஜா இவா பெருமையைககணடு அபராத₄க்ஷாமணம செயதுகொள ளல இவரிடம வாஙகின தரவயததை—இவரை 3 நாள படடினிவைதததறகாக ராஜா, தேவ பூ₃ராஹமண ஸமாப பணம செயதல 73-76

6 த₄னமெலலாம தீாநததால வழிபறிததாகிலும ததீ₃ யாராத₄னம ப₄கதிபுரஸஸரமாகச செயதல, இவா சரம புருஷாாதத₂ததிலே நிஷ்ஞதரானது கணடு இநத ஸுகரு தமே பறருசாக விசேஷ கடாக்ஷம பணண எணணி, பெருமாள பூ₃ராஹமண வேஷததுடன, பிராடடி ஸஹித ஞயப பெரிய திரளோடுவர, ஆழவாா அவர்களைப பறிதது, அறுகாழியையும கடிததுவாஙக, "நமகலியனே" என்று பெருமாள அருளிசசெயதல் நகைமூடடையைத தூகக முடியாமறபோக, "எனன மநதரம போடடாய" என்று

வாள்வலியால் கேட்க, திருமந்த்ரத்தைத் தம் வாயாறச் சொல்லும்படி உபதேசித்தல். 76-78

7. பெருமாளை ஆழ்வாருக்கு மயர்வற மதிநலமருளி, திருமகளுடன் பெரியதிருவடிமேல ஸேவைஸாதித்தல். 78-79

8. "பெரியதிருமொழி", "திருககுறுந்தாண்டகம்", "திருநெடுந்தாண்டகம", "சிறியதிருமடல்", "பெரியதிருமடல்" என்கிற ப்ரப3ந்த4ங்கள் ஆறையும் நம்மாழ்வாருடைய த்3ராவிட3வேத3 சதுஷ்டயத்துக்கு அங்க3மாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளி, 'நாலுகவிப் பெருமாள்' என்று பெயர் பெறுதல். 79

9. திருமொழி அருளிச்செய்துகொண்டே திவ்ய தேசங்களதோறும் எழுந்தருளுதல்; இவருக்குள்ள திருநாமங்களை பிருதூத, சம்பந்தன சிஷ்யர்கள் அதுகேட்டு ஸஹியாமல் இவரைத் தங்கள் ஸ்வாமியினிடத்தில் அழைத்துச் செல்லுதல; ஊா பாஷண்ட3மாயிருந்ததால், ஆழ்வாருக்கு ப4க3வத்3 விக்3ரஹமின்றிக்கே வாககு கிளம்பவில்லை; ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவ அம்மையார் திருவாராதனப் பெருமாளான "வெண்ணெயுண்டதாடாள"னை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு சென்று ஜயிக்க, சம்பந்தனும் "நாலுகவிப்பெருமாள்" எனகிற பிருது செல்லுமென்று கும்பிட்டுப் போதல். 79-81

10. பெரியபெருமாளுக்கு மதிளுக்காக நாகப்பட்டினத்தில் ஸ்வர்ணமயமான பு3த்3த4 ப்ரதிமையைக் கொண்டுவந்து மதிள் கட்டிவைததல்; தொணடரடிப்பொடிகள் திருமாலை கட்டுகிற இடத்தையொதுக்கி மதிள் கட்டுவித்ததைதத தொண்டரடிப்பொடிகள் கண்டு உகந்து மாலைகொய்கிற ஆயுதத்திற்கு "அருள்மாரி" என்று கலியன் திருநாமதததைச் சாத்துதல்; திருமங்கை மன்னனும ஶிக2ரபர்யந்தம் எல்லாக் கைங்கர்யங்களையும் செய்தல். 81-87

நம்மாழ்வார் வைபவம்

1. ஆவதாரகால ஶ்லோகங்களை. 87-88

2 ஆழவாருடைய வமஶபாரமபாயததின ஏழாட காலும பழிபபிலாமை, காரிமாறருடைய பூாவீக பரம பரை 88 89

3 காரியாரின விவாஹவிவரம, காரியாருககுக குறுங்குடி நமபியின அநுகரஹம, ஆழவாரின அவ தாரம 89-92

4 அவதாரகாலம 91-92

5 திருவனந்தாழவான திருபபுளியாழவாராக முநதுற அவதரிததல 92

நமமாழவார—மதுரகவியாழவார் வைபவம்

1 மதுரகவிகளின அவதாரதேசம, வமஶம, காலம அமஶம 92-93

2 திருவயோதயை முதலான திவயதேசங்களுககு எழுநதருளுதல 93-94

3 நமமாழவார ஸதனயபானமினறிககே இருக்கச செயதே வாடடமினறிப பரிபூரணமாயிருககிற ஆச்சரி யத்தைக் கண்டு, இவர் தாயதந்தைகள பெருமாளிடத்தில் நயஸ்தபரராய 12மநாள் பொலிந்துநின்ற பிரானை ஸேவிககப பண்ணி "மாறன்" எனற திருநாமம சாற்றித் திருபபுளி யாழவாரடியில தொடடிலிடடு, புதராபிமானம பணணுமல, "எங்கள குடிககரசே" என்று விஶேஷ பரதிபத்தி செயதல் 94

4 ஆழ்வார 16 வருஷமவரையில கண் திறக்காமலும் பேசாமலுமிருததல, தமமைபபோனறவாகளைக காணுமை யால பேசாமலிருபபதை உணராமல, "திருககுறுங்குடி நமபிககு எனன அபசாரபபடடோமோ" என்று பெற்றோர் கலஙகியிருததல 95

5 திருவயோதயையில யாதரையாகபபோன மதுரகவி களுககுத தெனதிககில தேஜஸஸு தோனறுதல, தேஜஸஸு பககம நோககி பரதிதினமும பரதிஸ்தலததிலும பாாததுத திருககரிவரையில வநது காணுமல, ஆழவாரைத திருநகரி யில கணடு ஸேவிததல, குணடுககலலை ஆழவாாமுனபே

எடுத்துப்போட, ஆழ்வார் கண் திறக்க, வாக்கு இவருக்குண்டோ என்றறியவெண்ணி "செத்தத்தின் வயிற்றில் சிறியது பிறந்தால எத்தைத்தின்று எங்கே கிடக்கும்?" என்பதைக் கேட்டு உத்தரம்பெற்று ஆச்சரியப்பட்டு, அவர் திருவடிகளில ஆஶ்ரயித்து, ஸதா₃நுப₄வம் பண்ணுதல். 95-97

6. ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிருக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணன் கருடவாஹனரூடனாய் ஸேவை ஸாதித்தல; தன்னை அடிககடி அநுபவிககுமபடி மயர்வறமதிநலமருளுதல; பகவத் திவயாத்ம ஸ்வரூப திவ்யமங்கள விக்ரஹ திவய குணாநுபவ ஜநித ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே ருக், யஜுர், அத₂ர்வணவேத₃ஸாரமான திருவிருத்தம, திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதியையும், கீ₃தாசார்யனால தானகச் சொல்லப்பட்ட ஸாமவேத₃ஸாரமான திருவாய்மொழியையும் அருளிச்செய்தல்; மது₄ரகவிபோலவார் அறியககற்றுவல்லராமபடி ப்ரதிஷ்டி₂ப்பித்து, நாட்டைத் தமமைப்போல திருத்துதல். 97-98

7. திவ்யதேசத்தெமபெருமான்கள் திருப்புளியாழ்வாரடியில வந்து ஸேவைஸாதித்தல.

8. நித்யஸூரிகளும் ஶ்வேத த்₃வீபவாஸிகளும் இவரைக் காணவர, அவர்களை ஸேவித்து "பொலிக பொலிக" என்று மங்களாஶாஸனம் பண்ணுதல்; இப்படி பகவத் பாகவத வைபவாநுபவம தமக்கு நேர்ந்ததற்கு ஸந்தோஷித்து ப்ரப₄ாவே ஸத்₃ருஶரஹிதராய், ப₃ால்யம் தொடங்கி "உண்ணும் சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாம் கண்ணன்" என்றிருந்து, த்₃வயார்த்த₂த்தைத் திருவாய்மொழியிலே ஸுவ்யக்தமாம்படி அருளிச்செய்தல்; பரப₄க்தி பரஜ்ஞாந பரமப₄க்தி உண்டாய் அவாவற்று வீடுபெறுதல். 98-99

9. மதுரகவிகள் "கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு" அருளிச்செய்தல்; நம்மாழ்வாரை அர்ச்சையாக எழுந்தருளப்பண்ணி, நித்ய பக்ஷ மாஸாதி₃ உத்ஸவங்கள் செய்தல்; ஆழ்வாருக்குப் பல விருதுகள் ஊதுதல; சங்கத்தார் சிஷ்யர்கள் ஆக்ஷேபிக்க, "கண்ணன் கழலிணை" என்பதை சங்கப் பலகையில் வைக்க, சங்கத்தாரோடு சேர 300

தமிழப புலவாகள பலகையில ஏற, பலகை எலலாரையும தளளிவிட, சஙகததலைவனும "ஈயாடுவதோ கருடற கெதிரே" எனகிற பாடடைசசொலலி க்ஷாமணம பணணிக கொளளுதல, மறற கவிகளும கவிபாடி க்ஷாமணம செயது கொளளுதல 99-101

10 "செததததின வயிறறில" எனபதறகு அர்ததம 96

திவய பரபநத பராமாணய ஸமர்ததனம்

1 ஆழவாரகளின அருளிசசெயலகளில பரஸபர விருத₃த₄மபோல தோறறும சில ஶஙகைகளும, அதற்குத் தகக ஸமாதா₄னமும, தம திருமேனியில இடம கொடுபபதால ப₃ரஹமாதி₃கள பிராடடிமாரகளுககு ஸமமோ எனற ஸமஶயததிற்கு அடையவளைநதான த₃ருஷடாந்தத்தால பரிஹாரம 101-108

2 ஸாவேஶவரன தஙகள விஷயததில செயத உபகாரததை ஆழவாரகள அநுஸநதி₄தத பரகாரம 108-109

3 ஆழவாரகளுககும ப₃ரஹமருத₃ராதி₃களுககும வாசி 109-110

4 ஆழவாரகளின ஜனம விஷயமாகவும பரப₃நத₄ததின பா₄ஷா விஷயமாகவும, புருஷகருதயதோ₃ஷ விஷயமாகவும ஶஙகா பரிஹாரஙகள பரப₃நத₄ஙகளுக்கு வேத₃ஸாமயம 110-111

5 "ஆழவாரகளுககு எமபெருமானுடைய பரதயக்ஷ ஸாக்ஷாதகாரமா? ஞான ஸாக்ஷாதகாரமா?" எனகிற விசாரநிரணயம 111-113

6 ஸ்ரீவைஷணவாகள இருககவேணடியபரகாரம 113-114

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள வைபவம

1 ஈஶவர படடாழவார, நாதமுனிகள, ஈஶ்வரமுனிகள இமமூவரும வீரநாராயணபுரததில மனனனுருககுக கைஙகாயம செயதுகொணடிருததல 114

2 மனனனுா நியமனததைபபெறறு இவாகள திவய தே₃ஶ யாதரையாயபபோய யமுனு நதிககரையிலுளள

கோ₃வர்த்த₄னபுரத்தில் "தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைவன்" என்ற எமபெருமானைத் திருவடிதொழுது சிலகாலம் இருத்தல். 114-115

3. மனனனுர் ஸ்வப்னத்தில, திரும்பிவரும்படி நியமிக்க, யமுனைத்துறைவர் நியமனம் பெற்று, புருஷோத்தமம் முதலான தி₃வ்யதே₃ஶங்களை ஸேவித்துககொண்டு வீர நாராயணபுரத்துக்கு வந்து கைங்காயமும் ஶாஸ்த்ர ப்ரவசன மும் செய்துகொண்டிருத்தல். 115-117

4. மேல்நாட்டிலிருந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வீரநாரா யண புரத்துக்கு வருதல்; "ஆராவமுதே" என்கிற திரு வாய்மொழி ஓதுதல்; திருவாய்மொழி ஆயிரமும் அவர் களுக்கு வராததால் நாதமுனிகள திருக்குருகூா சென்று, மதுரகவிகளின் ஶிஷ்யரான பராங்குஶ தாஸரிடத்திலே "கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பை" ப் பெற்று, ஶ்ரத₃தை₄யுடன் 12,000 உரு அநுஸந்தி₄கக, ஆழ்வார் தி₃வ்ய ஜ்ஞான சக்ஷுஸ் ஸைக் கொடுத்து, அஶரீரிவாணியாய ரஹஸ்யத்ரயார்த்த₂ம், 4,000 பாசுரங்கள, அகி₂ல ஸமப்ரத₃ாய தாத்பர்யங்கள, அஷ்டாங்க₃யோக₃ரஹஸ்யம ப்ரஸாதி₃த்தல. 117-119

5. மன்னனுர், ஆழவார் ப்ரப₃ந்த₄த்தைக கேட்க ஆசைப் பட்டு, நாத₂முனிகளை வரச்சொலலுதல; ஆழவார் நிய மனம பெறப்போனபோது, ஆழவார், ஶமத₃மாதி₃ ஆதம குணங்களுடையவர்களுக்கு அறியக்கற்று வல்லராமபடி ஓதுவிக்க நியமித்தல்; நாத₂முனிகள் தமமை ஆழ்வார் கடாக்ஷித்து 4000 உபகரித்ததை விண்ணப்பிக்ககேட்ட மன்னனுர், இவருடன் ஓர் உரு ஸ்வப்னமுகே₂ன அருளிச் செய்தல்; தாம் ராமக்ருஷ்ணாதி₃ அவதாரம செய்தும் திருந் தாமலிருந்த உலகம், தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ங்களால் திருந்தினமை யால், அவை லுப்தமாகாமலிருப்பதற்காக மன்னனுர் இவற்றை இயலுமிசையுமாககும்படி நியமிக்க, தி₃வ்யப்ரப₃ந் த₄ங்களை தி₃வ்யக₃ாநத்திலே அடைத்து, தம் மருமக்களான கீழையகத்தாழ்வார், மேலையகத்தாழ்வார்களைக கொண்டு இயலுமிசையுமாக்கிப் பாடுவித்தருளல் 119-120

6. தேவகானம் அறிந்த ஒருத்தியும், மநுஷ்யகானம் அறிந்த ஒருத்தியுமான இரண்டு வேஶ்யாஸ்த்ரீகளிடையே தன்தன் கானம் உயர்ந்ததென்று ராஜகோஷ்டியில் வாதம் உண்டாகுதல; ராஜாவால் அநாதரிக்கப்பட்ட தேவகானம் பாடுமவள் மன்னனுரை ஸேவிக்க வந்தபோது, தேவகானம் நாதமுனிகள் நன்கறிவர் என்றுணர்ந்து ராஜாவுக்குத் தெரிவிகக, ராஜாவால் அழைக்கப்பட்டு, நாதமுனிகள், தேவகானம சிறந்ததென்பதையும், தமக்கு தேவகானம் வருமென்பதையும் தக்கபடி நிரூபணம் செய்தல் 121-122

7. நாதமுனிகளின் சிஷ்யர்களின் திருநாமங்கள்; அவர்களுக்கு ஸகலார்த்தங்களேயும உபதேசித்தல் 122

8. அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்கள். 123

9. யோகததிலெழுந்தருளியிருத்தல். 123

10. இவர் யோகத்திலிருப்பதை ராஜா கண்டு ஸ்த்ரீகளுடன் மீணடு போகும்போது கருஷ்ணனும் கோபிகையுமாக நினைத்துப் பின்தொடர்தல். 123

11. ராஜா ஸாமந்தன் தலையில் மிதித்து யானையின் மேலேறுவதைப் பெருமாள் ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் தலையில் அடியிட்டு கருடன்மேல் ஏறுவதற்கு ஒப்பிடுதல். 123

12. குருகைகாவலப்பனுக்கு யோகத்தை உபதேசித்தல். 123

13. உய்யக்கொண்டார் யோகத்துக்கிசையாமையால், ஶாஸ்த்ரங்களேயும், திவ்யப்ரபந்தங்களேயும் ப்ரவர்த்திக்கும்படியும், ஈஶ்வரமுனிகளேப் பார்த்து, குமாரர் அவதரிப்பாரென்றும, அவருக்கு "யமுனைத்துறைவர்" என்ற திருநாமம் சாத்தும்படியாயும், உய்யக்கொணடாரும் குருகைகாவலப்பனும் தங்களுக்கு உபதேசித்தவற்றை அவருக்கு உபதேசிக்கும்படியாயும நியமித்தல். 123-124

14. ராஜா வேட்டைக்கு வந்து மீளும்போது இரண்டு வில்லிகளும ஒரு குரங்கும், ஒரு பெண்பிள்ளேயும் வந்ததாகத் தம் பெண்பிள்ளேகள் சொல்ல, வந்தவர்களே ஸீதா ஹநுமத் ஸமேத ராமலக்ஷ்மணர்களாக பாவித்து, பின்தொடர்ந்து

கங்கைகொண்டசோழபுரத்தில் மோஹித்துப் பரமபதித்தல். 124-125

15. திருநக்ஷத்ரம, தனியன். 125-126

16. சரமகைங்கர்யம். 125

17. குருகைகாவலப்பன் யோகததிலிருத்தல். 125

உய்யக்கொண்டார், மணக்கால்நம்பி வைபவங்கள்

1. உய்யகொண்டார் தர்ஶநம் ப்ரவசனம செய்து கொண்டிருத்தல, சிஷ்யர்கள் திருநாமங்கள். 126

2. உய்யக்கொண்டார் குமாரத்திகளை மணககால்நம்பி நீராடப் பண்ணுவித்துககொண்டு வரும்போது, வாயககால் சேருக இருப்பதைக் கண்டு அவர்கள் தயஙக, தாம் படியாய்க் கிடந்து அவர்களைத் தம மேல் அடியிட்டுத் தாண்டும்படி செயதல்; இதைக் கண்டு உய்யக்கொண்டார் உகந்து அவருடைய உத்தமாங்கத்தைத் தம் திருவடியால் அலங்கரித்து, வேண்டுவதேதென்று கேட்க, ஆசாரியர் திருவடி ஸேவையொழிய வேறொன்றும் வேண்டாவென்ன, உகப்பின் மிகுதியாலே மஹாவைபவமுடையதாய, பரமார்த்தமான த்வயத்தையே மீண்டும் உபதேசித்தல. 126-127

3. உய்யக்கொண்டார் மணக்கால்நம்பிக்கு தர்ஶன நிர்வாஹத்தை ஒப்பித்து, தம் ஆசார்யன் நியமனப்படி யமுனைத்துறைவருக்கு அநுவர்த்தித்தாவது ஸகலார்த்தங்களையும் உபதேசிக்கும்படி நியமித்து, பரமபதித்தல். 127

4. திருநக்ஷத்ரம், தனியன். 128

5. உய்யக்கொண்டாருக்குச் சரமகைங்கர்யம் செய்தல். 128

யமுனைத்துறைவர் வைபவம்

1. ஈஶ்வரமுனிகளுக்குக் குமாரர் அவதரிக்க, ஜாதகர்ம, நாமகரண, திருவிலச்சினை செய்வித்தல்; "யமுனைத் துறைவர்" என்ற திருநாமத்தைச் சாற்றுவித்தல்; அவதார காலம். 128-129

2. ஈஶ்வரமுனிகள் யமுனைத்துறைவருக்கு அன்னப்ராஶன சௌளோபநயனாதிகளைச் செய்தல்; அத்யயன

காலததில யமுனைததுறைவருடைய ஏகஸநதகூராஹிதவம, அஙகோபாஙகஙகளோடே பதகரமஸஹிதமாக வேதஙகளை அதயயனம பணணுதல, திருககலயாணம செயதல 129

3 ஈஸவரமுனிகள திருநாடடுககெழுநதருளுதல 129

4 மஹாபாஷயபடடரிடம யமுனைததுறைவா ஸாஸதராபயாஸம செயதல, ஆககியாழவான தஸபநதததுககாக மஹாபாஷயபடடரிடம மநுஷயாகளை அனுபபுதல், யமுனைததுறைவா, முசிததுககிடநத தம குருவினிடம பரிவாலதரவைக கிழிததல "ந வயம கவயஸது கேவலம" எனகிற ஸலோகததை எழுதியனுபபுதல, ராஜ ஸாஸனததையும அலக்ஷயம செயதல, பலலககில வருமபடி அழைககபபட ராஜஸபைககு எழுநதருளி, "ஆஸைலாதரிகநயா" எனபதை எழுதிப போகவிடடருள, இதைககணடு ஆககியாழவான குபிதனாயத தாககிககத தொடஙக, விதவானகளைத திரடடி மதயஸதம வைததல, ராஜ பதனியின ஸபதம, ஆககியாழவானை லௌகிகததிலும ஸாஸதரததிலும ஜயிததல, ஆககியாழவான ராஜ புரோஹிதனுமாய வயோதிகனுமாய இருபபதால, 'ஜயிததவன தோறறவன தலையைத தாடனம பணணககடவன' எனற ஆககியாழவான பரதிஜஞைபபடி செயய ஸமமதிககாதிருததல, ராஜமஹிஷி "எனனை ஆளவநதீரோ" எனறெடுதது அணைததுககொளளுதல பரதிஜஞைபபடி ராஜா ஆளவநதாருககுப பாதி ராஜயம கொடுததல 129-131

5 மணககாலநமபி ஆறுமாஸம ஆளவந்தாருககுத தூதுளையிடுதல, முசிதது 4 நாள இடாமலிருநது மறுபடியும இடவர, ஆளவநதார நேரில வரவழைதது பரஞமை பூாவகமாக, வேணடுவதை அபேக்ஷிககச சொலல, பரதிதினம தடையினறியே வருமபடி உததரவுபெறறு, முதலில ஆரணஸாரமான கீதாாததமருளிசசெயதல, ஆாததி பிறநது, பராதபரமான அவவஸதுவை ஸாக்ஷாதகரிககவழிகேடக,சரமஸலோகாாததததை அருளிசசெயது பெரியபெருமாளை ஸேவிககபபணணுதல, ஆளவநதார ஆஸரமஸவீகாரம செயதல, ஸ்ரீரஙகவாஸம 132-134

6. ஆளவந்தார் சிஷ்யர்கள் திருநாமங்கள். 134

7. மணக்கால் நம்பி ஆளவந்தாரை குருகைகாவலப்பனிடத்தில் யோகரஹஸ்யத்தைப் பெறச்சொல்லுதல். 134-135

8. மணக்கால் நம்பி ஶிஷ்யர்கள். 135

9. மணக்கால் நம்பி ஆளவந்தாரைப்பார்த்து "நாதமுனிகளுடைய உப$_4$ய ஸம்பந்தமுமுடைய நீர் அவர் திருவடிகளே ப்ராப்யப்ராபகமென்றிரும்; உம்மைப்போலே ஒரு த$_3$ர்ஶன ப்ரவர்த்தகனை உண்டாக்கும், கோயிலை விடாதேயும்" என்றருளிச்செய்தல். 135

10. மணக்கால் நம்பி திருநாட்டுக்கெழுந்தருளுதல்; ஆளவந்தார் ப்$_3$ரஹ்மமேத$_4$த்தால் ஸம்ஸ்கரித்தல். 135

11. மணக்கால் நமபி திருநக்ஷத்ரம்; தனியன். 135-136

12. ஆளவந்தார் குருகைகாவலப்பனிடம் செல்லுதலும், அவரிடமிருந்து அவருடைய ஶரீராவஸாநகாலக் குறிப்புடன் கூடிய திருமுகததைப்பெறறு ஸ்ரீரங்கத்துக்கெழுந்தருளுதலும. 136-137

13. அறையர் "நடமினோ நமர்களுள்ளீர்" என்பதை ஆளவந்தாரை நோக்கிப் பலகால் உரைக்கக்கேட்டு, உடனே திருவனந்தபுரம் எழுந்தருளுதல்; குருகைகாவலப்பன் குறிப்பிட்ட நாள் அன்றுயிருக்க, அவரிடம் போக முடியாததனல் "ஒரு புஷ்பக விமானம் பெற்றிலோமே" என்று சிந்தித்தல்; மடத்துக்குக் காவலாக வைத்த தெய்வவாரியாண்டான் ஆசார்ய விஶ்லேஷத்தால் மெலிந்து திருவனந்தபுரத்துக்கு (அரைககாதம்) ஸமீபத்திலுள்ள கரைமனையாற்றின் கரையில் ஆளவந்தாரை ஸந்தித்தல்; பரதாழ்வான் விஷயத்தில் பெருமாளுடையபடி தனக்கில்லையென்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்து தெய்வவாரி ஆண்டானுடைய ஆசார்ய ப$_4$க்திக்கு உகந்தருளுதல்: எல்லாரும் ஸ்ரீரங்கத்துக்கெழுந்தருளுதல். இனி தர்ஶந ப்ரவர்த்தகரா வாரார் என்று சிந்தித்தல். 137-139

இளையாழ்வார் வைபவம்

1 இளையாழ்வாரின் மாதா பிதாக்கள் திருநாமங்களும் அவர்களின் வம்ஶமும் 139-140

2 அவதாரதேஶம், காலம், அம்ஶம் 140

3 ஜாதகாம், நாமகரணம், திருவிலச்சினைகள், "இளையாழ்வார்" என்று பெயரிடக் காரணம், மற்ற கர்மங்கள், வேதாத்யயன பூர்வகமாக ஸகலஶாஸ்த்ர ப்யாஸம், க்ருஹஸ்தாஶ்ரமஸ்வீகாரம், திருப்புட்குழியில் யாதவப்ரகாஶனிடத்தில் பூர்வபக்ஷவேதாந்தம் வாசித்தல் 140-141

கோவிந்தபட்டர் வைபவம்

4 கோவிந்தபட்டருடைய மாதாபிதாக்கள் திருநாமங்களும், அவர்களின் வம்ஶமும் 141

5 கோவிந்தபட்டரின் அவதாரதேஶம், காலம் 141

6 ஜாதகாம், நாமகரணம், திருவிலச்சினைகள், கோவிந்தன் என்ற திருநாமம், சௌளோபநயனாதிகள், க்ருஹஸ்தாஶ்ரம ப்ராபதி; ஸர்வஶாஸ்த்ராப்யாஸம், யாதவ ப்ரகாஶனிடத்தில் வேதாந்தம் வாசித்தல் 141

இளையாழ்வார் வைபவம் தொடர்ச்சி

7 "ஸத்யம் ஜ்ஞானம் அநந்தம் ப்ரஹ்ம" என்பதற்கும் "தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ" என்பதற்கும் யாத்வ ப்ரகாஶன் அபார்த்தம் சொல்லுதல், இளையாழ்வார் ஸஹியாமல் ஸதர்த்தம் சொல்லல், யாதவப்ரகாஶன் குபிதனாய்,பாடம் சொல்லல் முடியாதென்று தவிர்த்து ஏகாந்தத்தில் இவரை மணிகாணிகையில் முடிப்பதாக யோசித்து, மறுபடியும் இவரை சேர்த்துக்கொண்டு கங்கா யாத்ரைக்குப் புறப்படுதல், கோவிந்தபட்டரும் இளையாழ்வாரும் சேராதபடி பண்ணிக்கொண்டுவர, விந்த்யமலை ப்ரதேஶத்தில் ஜலஸபாஶார்த்தம் இருவரும் கூடினபோது கங்காயாத்ரை நிமித்தத்தை இளையாழ்வாருக்கு ஸூசிப்பித்து கோவிந்தபட்டர் தாம் ஒருவரே போகுதல் 142-143

8. பெருமாளும் பிராட்டியும் வில்லி தம்பதிகளாகத் தோன்றி வழிகாட்டுதல், விந்தயாடவியிலிருந்து பெருமாள

கோயிலுக்கு வந்துசேருதல்; தமக்கு வழி காட்டினவர்களை திவ்யதம்பதிகளாக நினைத்து "எத்திறம்" என்று ஆழ்வாரைப்போல மோஹித்தல்; வ்யாமோஹம் தெளிந்து ஹஸ்திகிரிகுச சென்று திருவடிதொழுது அந்தர்த்தானம பண்ணினதற்குக கருத்தறிந்து சாலைக்கிணற்றிலிருநது திருவாராதனத்திற்குத் திருமஞ்சனம் கொண்டு வருதல. 143-146

9. யாதவப்ரகாஶன் இளையாழ்வாரைத் தேடிக் காணுமல் கங்காதீர்த்த₂த்துக்குப் போகுதல; கங்காஸ்னனம் செய்யும்போது கோவிந்தபட்டருககு லிங்கம் வந்துசேருதல்; கோவிந்தபட்டருக்கு "உள்ளங்கை கொணர்ந்த நாயனர்" என்ற பெயா வருதல்; யாதவப்ரகாஶன் பெருமாள் கோயிலுக்குப்போக, கோவிந்தபட்டர் மழலைமங்கலத்துக்குப் போய் லிங்க ப்ரதிஷ்டை செய்தல்; காளஹஸதி நாதன் இவரைத் தம்மிடம் வரும்படி ஸ்வப்னம் காட்டி ஸ்தானத்தார்களுககு இவரை அழைத்துவரும்படி ஸ்வப்னம் காட்ட, அவர்களும பு₃ஹுமானத்துடன் அழைத்து இவரைத் தங்களுக்கு முக்₂யராககு,இவரும் தத்₃பு₄க்தியுகதராகுதல். 146-147

10- யாதவபரகாசன் பெருமாள்கோயிலில் இளையாழ்வாரைக் கண்டு ஸந்தோஷித்து அவரை ஸ்வகோஷ்டியில் கூட்டிக்கொண்டு க்ரந்தம் நடத்துதல். 147

11. ஆளவந்தார் இளையாழ்வாருக்கும் யாதவப்ரகாஶனுக்கும் உள்ள ப்ரீத்யப்ரீதிவிஷயத்தைக் கேட்டுப் பெருமாள்கோயிலுக்கெழுந்தருளி ஸேவாக்ரமத்தில் இளையாழ்வாரை யாதவப்ரகாஶனுடைய கோஷ்டி மத்தியில் கண்டு "ஆமுதல்வனிவன்" என்று கடாக்ஷித்துப் பேரருளாளனிடத்தில் "யஸ்ய ப்ரஸாத₃கலயா" என்று ப்ரபத்தி செய்து, அவருக்கு ஒரு நல் வார்த்தை சொல்ல அவஸரம் காணுமையாலே கோயிலுக்கு மீண்டும் எழுந்தருளுதல். 147-150

12. ராஜாவின் பெண்பிள்ளைக்கு ப்₃ரஹ்ம ரக்ஷஸ்ஸு பிடிக்க, யாதவப்ரகாசன் போகச்சொல்லப் போகாமல் இளையாழ்வால் போகும்படி சொல்லிவைத்து, அவர்

திருவடிகளை வஹித்த பிறகு பரஹம ரக்ஷஸ ஸ
போகுதல 150 152

13 'இலீங்க்தத்திடட புராணத்தீரும" எனகிற பாட்டு பரஸதுதமாக, ஆளவநதார தமககுப பிறகு தாசன நிர்வாஹ கரார என்று யோசித்து இளையாழவார விஷயமாக மறுபடி யும பேரருளாளனை பரார்த்தித்தல 152

14 "ஸாவம கூலவிதூம பூரஹம" எனகிற விஷய மாக யாதவபரகாஸனுககும இளையாழவாருககும அபிபராய பேதமுணடாய யாதவபரகாஸன இளையாழவாரை முனிதல 152

15 தாயாரின நியமனத்தால இளையாழவார் திருககசசி நமபியின நியமனமகொண்டு சாலைககிணற்றிலிருநது முன போலப பேரருளாளனுககுத திருமஞசனமகொண்டு ஸமாப பித்தல 153

யமுனைத்துறைவா வைபவம—தொடர்ச்சி

16 ஆளவநதாருககு நோவு, திருவரங்கபபெருமா ளரையா முதலானாரககுச சில ஹிதோபதேஸம செயதல, நோவாறிப பெருமாளை ஸேவிககுமபோது அரையா "சூழவீசுமபணிமுகில" ஸேவிகக, ஆளவநதாருககு மாலையை பரஸாதித்தல, யாதவபரகாசனுககும இளையாழ வாருககும கடைசியாக நடநத வருத்தாநதத்தைக கேட்டு ஸதோத்ரத்தை அருளிசசெயது, பேரருளாளனிடத்தில விணணபபஞசெயது இளையாழவாரைத் தமமோடே சோககுமபடி பெரியநமபிகளை அனுபபுதல, மறுபடியும நோவு சாத்துதல, பரமபதித்தல, குமாரரான பிளளைக கரசு நமபியைககொண்டு பளளிபடுத்தல. 153-160

யமுனைத்துறைவரை திருபபளளிபடுத்தின பரகாரம

17 பூரஹமமேதூ ஸமஸகார பரகாரம (ஆளவந தார படி) 160-163

18 பெரியநமபி திருககசசிநமபி புருஷகாரத்தால ஸதோத்ரத்தைப பேரருளாளன ஸனனிதியில விணணபபம செயதல, சாலைககிணற்றுவழியில ஸதோத்ரத்தை அநு

ஸந்தி₄க்க, இளையாழ்வார் "ப்₃ரஹ்மா ஶிவ: ஶதமக₂: பரம: ஸவராட்" என்பதைக் கேட்டு, இதின் காத்தா யாரென்று தெரிந்துகொண்டு இருவருமாகத திருவரங்கத்தைக்கிட்டி திருக்கரம்பன்துறையில ஆளவந்தார் பரமபதி₃த்தார் என்று கேட்டு இருவரும மூர்ச்சி₂தராயத தேறுதல ; ஆளவந்தார் திருவிரல்கள் மூன்று மடங்கியிருப்பதற்குக் காரணம் தெரிந்துகொண்டு, அககுறைகளைத் தீர்ப்பதாக சபதமிட, திருவிரல்கள நிமிருதல ; ஸகலரும் ஆச்சரியப்பட்டு, இவரே த₃ர்ஶன ப்ரவர்த்தகராவர் என்று கூறுதல்; பெரியநமபி அநுமதிகொண்டு, பெரியபெருமாளையும் ஸேவிக்காமலே பெருமாள்கோவிலுகெழுந்தருளித் திருக்கச்சிநம்பிகசூத் தெரிவித்தல்; திருக்கச்சி நமபிகள் இளையாழ்வாரைத் தேறறி, "பேரருளாளர் உம்முடைய நினைவின்படியே தலைக்கட்டுவர்" என்றருளிச் செய்தல ; ஸ்ரீசூர்ணபரிபாலனமும் பெருக்கத் திருவத்யயனம் செயதல் ; கோயிலிலும எல்லா க்ருத்யங்களும் செய்யப்படுதல. 163-165

19. ஆளவந்தார் திருநக்ஷத்ரம் ; தனியன்- 165

இளையாழ்வார் வைபவம்—தொடர்ச்சி

20. இளையாழ்வார் திருக்கச்சிநம்பி திருவடிகளில் ஆஶ்ரயிக்கத் திருவுள்ளம்பற்ற, அவர் மறுத்தல். 166

21. நம்பியை அமுதுசெய்ய ப்ரார்ததி₂த்தல் ; ப்ரஸாதே₃ாத்₃தே₃ஶ்யம் நிறைவேருமல போகுதல் ; ப₄ார்யையை வெறுக்க முதல் காரணம. 166-167

22. இளையாழ்வார் நம்பியைக்கொண்டு பேரருளாளனுடைய ஆறுவார்த்தைகளைப் பெறுதல். 167-168

இளையாழ்வார் பெரியநம்பிகளிடத்து ஆஶ்ரயித்த வைப₄வம்

23. பெரியநம்பி, இளையாழ்வாரை த₃ர்ஶன ப்ரவர்த்தகராக்க நினைத்து, பெருமாள்கோயிலுக்கு எழுந்தருளும் மத்தியில் மதுராந்தகத்தில தங்க, ஆறுவார்த்தையை அநுஸரித்து இளையாழ்வாரும் பெரியநம்பிகளை ஆஶ்ரயிப்பதற்காகக் கோயிலுக்குப்போகும மார்க்கமத்தியில் மதுராந்தகத்தில் கண்டு ஹிதோபதே₃ஶஞ்செய்ய ப்ரார்த்திக்க, நம்பி

ஹஸ்திகி₃ரி ஸந்நிதியில் செய்கிறேனென்ன, இளையாழ்வார் தவிர்க்க, அங்கேயே திருவிலச்சினைசெய்து மந்த்ரோப தே₃ஶம் செய்தல் 168-171

24 ப்ரமாண ப்ரமேய ப்ரமாதாக்கள் இன்னாரென்பதை அருளிச்செய்து, பெருமாள்கோயிலுக்கெழுந்தருளுதல் 171

25 பெரியநம்பி இளையாழ்வார் திருமாளிகையில் எழுந் தருளியிருந்து த்ராவிடவேத ப்ரப₃ந்த₄ங்களையும், த₃ாஶந விஶேஷ ரஹஸ்யங்களையும் உபதே₃ஶித்தல் 172

26 இளையாழ்வார் தேவிகள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குப் பாயுஷிதான்னமில்லையென்னுதல், பெரியநம்பி தேவி களுக்கும் இவர் தேவிகளுக்கும் ஒருதோணடி வயாஜேன சண்டையில் பெரியநம்பி கோயிலேற எழுந்தருளுதல் 172

இளையாழ்வார் வைபவம் தொடர்ச்சி

27 இளையாழ்வார் ஆஶ்ரம ஸ்வீகாரம் செய்தருளி, தேவப் பெருமாளால் "ராமாநுசமுநி" என்ற திருநாமம் பெறுதல் 173-174

28 ஆளவந்தார் திருவுள்ளக்கருத்தை நிறைவேற்று வதற்கு ஸஹாயமாக தே₃வதாந்தரபரரான கோவிந்த பட்டரைத் திருத்தும்படி பெரியதிருமலை நம்பிக்கு விண் ணப்பம் அனுப்பித்தல் 174-175

கூரத்தாழ்வானும் முதலியாண்டானும்
இளையாழ்வாரிடம் ஆஶ்ரயித்தல்

29 ஆழ்வானும், ஆண்டானும் ராமாநுசனை ஆஶ்ர யித்தல் 175

யாதவப்ரகாஶன் இளையாழ்வாரை ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவித்தல்

30 யாதவப்ரகாஶன் தாயின் உத்தரவையும், திருக் கச்சிநம்பி மூலமாக தேவப்பெருமாள் நியமனத்தையும் பின் சென்று ராமாநுசனை ஆஶ்ரயித்து கோவிந்தஜீயர் என்ற திருநாமம் பெறுதல், திருநாட்டுக்கெழுந்தருளுதல், "யதி த₄ர்ம ஸமுச்சயம்" என்கிற ப்ரப₃ந்த₄ம் காததர் 176-178

31 ஆழ்வானுக்கும் ஆண்டானுக்கும் மீமாம்ஸா ஶாஸ்த்ரயுக்₃மஶ்ரவணம் பண்ணுவித்தல் 178

32. பெரியபெருமாள் பேரருளாளனுக்கு ராமாநுசனை அனுப்புமபடி திருமுகம் போகவிட்டருள, அவர் அங்கீ₃கரி யாமையாலே, திருவரங்கப்பெருமாளரையர் பெருமாள் கோயிலுக்கெழுந்தருளி, பேரருளாளனைத் தம் கா₃னத்தாலே உகப்பித்து, ராமாநுசனைப்பெறறு, கோயிலுக்கு அழைத்துச் செல்லுதல; ராமாநுசன் பெரியபெருமாளை ஸேவித்து, அவரால் தாமும் தம் ஸமப₃ந்தி₄களும உப₄யவிபூ₄தி ஐஶ்வர் யத்தையும் பெற்று, கோயிலிலுள்ள நிறைவு குறைவுக ளெல்லாம் ஆராய்ந்துகொண்டிருத்தல். 178-184

கோவிந்தபட்டரை (எம்பாரை) திருத்திய விபரம்

33. கோவிந்தபட்டரை பெரியதிருமலைநம்பி திருத்தின ப்ரகாரம்; பெரியதிருமலைநமபி கோவிந்த பட்டருக்குப் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் செயதல். 184.191

34.பெரியநம்பி த்₃வயார்த்த₂த்தை அருளிச்செயதல்.191

35. பெரியநம்பியை ஆஶ்ரயித்தவர்கள். 191

இளையாழ்வார் திருக்கோட்டியூர் நம்பியினிடத்து விஶேஷார்த்த₂ங் கேட்டல்

36. திருக்கோட்டியூர் நம்பியை ஆஶ்ரயித்தல். 191-192

37. ராமாநுசனுக்கு ரஹஸ்யார்த்த₂ விஶேஷத்தை உப தே₃ஶிக்கும்படி பெரியபெருமாள் திருக்கோட்டியூர் நம்பிக்கு நியமித்தல்; நம்பி ராமாநுசனை ஊரேற வரச்சொல்லுதல்; ராமாநுசனும் 18 தரம் செல்லுதல்; ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் மூலமாகத் தம் ஆர்த்தியை நம்பிக்கு அறிவிகக, நம்பி இவரைத் தண்டும் பவித்ரமுமாக வரச்சொல்ல, இவரும ஆழவான் ஆண்டானுடன் சென்று பெரியதிருமந்திரத்தைப் பெறுதல்; தெற்காழ்வான் திருவோலக்கததில் அனேகம ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அவ்வர்தத₂த்தை அருளிச்செய்தல்; நம்பி இவருடைய பரஸமருத்₃தி₄க்குஉகந்து“எம்பெருமானர்” என்று திருநாமம் சாத்துதல்; “எம்பெருமானர் த₃ர்ஶனம்” என்று பெயரிடுதல். 192-195

38. நம்பி எம்பெருமானரை மறுபடியும் ஏகாந்தமாக வரச்சொல்லித் திருவடிகளை தொடுவித்துச் சரமஶ்லோ

கததை உபதேஃஸிதது ஒருவருககும சொலலவேணடா வெனன, அவா நியமனததால கூரததாழவானை ஒரு வருஷம பரீக்ஷைசெயது அருளிசசெயவதறகு பதில ஆசாாயா திருவாசலில மாஸோபவாஸம செயதால ஒரு வருஷ ஶுஶ்ரூஷைககு ஸமமெனறு உணாததபபடடு ஆழவானுககுச சரமஶலோகததை அருளிசசெயதல, முதலியாணடான பராாததிஃகக, திருக்கோடடியூா நமபியினிடததில அனுபபி ஸவரூபஶிக்ஷை செயவிதது, உபதேஃஸிததல 195-198

இளையாழவாா திருமாலையாணடானிடத்தில் திருவாய்மொழி கேடடல

39 திருககோடடியூா நமபி எமபெருமானாருககுத திருவாயமொழியின அாததம உபதேசிககுமபடி திருமாலையாணடானுககு நியமிததல, ஆணடானுககும எமபெருமானாருககும அாததஃததில பலகால அபிப்ராயபேதஃம உணடாய, "அறியாககாலதது" எனகிற பாடடு பரஸதாவததிறகுப பிறகு ஆணடான உபதேஶததை நிறுததுதல, திருககோடடியூா நமபி கேடடு, திருமாலையாணடானைப பாாதது, அநுவாததிததாகிலும நடததுமெனறருளிசசெயதல, ஆளவநதாருககுத தான ஏகலவ்யனெனறு எமபெருமானாா அருளிசசெயதல 198-200

இளையாழவாா திருவரஙகபபெருமாளரையரிடததில சரமோபாயததையுணாதல

40 எமபெருமானாா திருவரஙகப பெருமாளரையரை அநுவாததித்து, பஞசமோபாய 'நிஷடைஃயான சரமபாவாாததஃததைப பெறுதல 200-201

இளையாழவாா வைபஃவம—தொடாசசி

41 எமபெருமானாா பலரிடததில அாததஃம கேடடதறகுக காரணம், இவா நாயகமணியான தனமை 201-202

42 உடையவா கஃதஃயதரயமும நிதயதிருவாராதஃனமும அருளிசசெயதல 202

43. உடையவருக்கு விஷமிடுதல்; திருக்கோட்டியூர் நம்பி கிடாமபியாச்சானை ஏகமாது₄கரமாக சாதிக்கச் சொல்லுதல். 202-203

யஜ்ஞமூர்த்தி (அருளாளப்பெருமாள் எம்பெருமானார்) உடையவரை ஆஶ்ரயித்தல்

44. யஜ்ஞமூர்த்தியுடன் வாதித்து, ஜயித்து, எம்பெருமானர் அவருக்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும் செய்து பேரருளாளரிடம் உபகாரஸ்ம்ருதியாலே "அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானர்" என்ற பெயரிடுதல: திவ்ய ப்ரபந்தாதி தத்வசிக்ஷை செய்தல். 203-207

இளையாழ்வார் வைபவம்—தொடர்ச்சி

45. அனந்தாழ்வான் முதலானரை அருளாளப்பெருமாள் எம்பெருமானரிடத்தில் ஆஶ்ரயிப்பித்தல். 207

46. அனந்தாழ்வான் திருமலைக்கெழுந்தருளி திருநநதவன கைங்கர்யம் செய்தல். 207-208

திருமலைநம்பியிடத்து உடையவர் ஸ்ரீராமாயணம் கேட்டல்

47. உடையவர்-திருக்கோவலூர், காஞ்சீபுரம சென்று திருமலைக்குப் போகும்போது வழிதெரியாமல் ஏற்றமிறைப்பானல் தெரிந்துகொண்டு செல்லுதல்; பெரியதிருமலை நம்பி எதிர்கொண்டுவந்து தமக்குச் சிறியாரெவருமில்லை என்னுதல்; அப்பனை ஸேவித்து, திருப்பதிககு வந்து ஒரு வருஷம் நமபியினிடத்தில் ஸ்ரீராமாயணம் கேட்டருளுதல். 208-214

48. கோவிந்தப்பெருமாளுடைய ஆசார்யப₄க்தியையும பூ₄தத₃யையையும் கண்டு உகந்தருளுதல். 214-215

49. கோவிந்தப்பெருமானை உத₃கத₄ாராபுரஸ்ஸரமாகப் பெற்று கடிகாசலம், திருப்புட்குழி, திருவெஃகாவை ஸேவித்தல். 215-216

50. கோவிந்தப்பெருமாளுக்கு ஆசார்யவிஶ்லேஷம பொறுககாமை; பெரியதிருமலைநமபி கோவிந்தபபெருமாளுககு ஸேவை ஸாதிககாமை; எமபெருமானாரும பெருமாள கோயிலில எழுந்தருளியிருததல் ஸ்வகோஷ்டியுடன திருவரங்கம சேருதல. 216-217

51. கோவிந்தபபெருமாளுடைய ஞான பகதயாதிகளை உடையவரும தத்கோஷ்டியும் கொண்டாடுமபோது, கோவிந்தபபெருமாள தானும சோந்து தன்னைக கொண்டாடி, அதறகுக காரணமுரைததல; எமபெருமானா கேட்டு உகந்தருளுதல. 218-219

52. கோவிநதப்பெருமாள கால்யகர்மங்களைத் தவிர்ந்து அடியாள வாசலிலே நிறறலும அதற்குக காரணமும. 219

53. கோவிந்தப்பெருமாள ஸ்வப$_4$ார்யையின் அநுப$_4$வத்திற்கும இசையாமையும, ஆஶ்ரமஸ்வீகாரமும்; "எமபாா" எனற திருநாமம வந்ததற்குக் காரணம். 219-220

அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானர் வைபவம்

54. அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானர் தம மடததை இடித்துவிட்டு, எம்பெருமானர் மடததிலேயே நிழலும அடிதாறும்போலே இருககக் காரணமும, எமபெருமானா அவருக்கு அகிலார்த்தங்களையும பரஸாதித்தலும்; ஆசார்ய நிஷ்டை$_2$யை ப்ரதிபாதி$_3$க்கிற "ஞானஸார", "பரமேய ஸாரங்களை" அருளிச்செய்தல. 220-222

இளையாழ்வார் வைபவம்—தொடர்ச்சி

55. உடையவர் ஸ்ரீபாஷ்யம செய்தருளுதல; ஜீவாதம லக்ஷண விஷயமாக அபிப்பிராயபேதமுணடாகி, ஆழவான் திருவெழுத்து சாத்தாமலிருத்தலும, உடையவர் கோபிதததலும, ஆழ்வானுடைய ஆசார்ய நிஷடையும; உடையவர் "ஸ்ரீப$_4$ாஷ்யம", "வேத$_3$ாந்த தீ$_3$பம்", "வேத$_3$ாந்த ஸாரம", "வேத$_3$ார்த்த$_2$ ஸங்கரஹம", "கீ$_3$தாப$_4$ாஷ்யம்"

அருளிச்செய்து ஆளவந்தாருடைய முதலிழவைத் தீாத்தல. 222-223

56. உடையவர் திகவிஜயார்த்தமாக எழுந்தருளுதல் ; திருககுடந்தை தொடங்கி தென் திவ்யதேசங்களை ஸேவித்தல் ; திருக்குறுங்குடி நம்பிக்கு த்$_3$வயோபதே$_3$ஶம் செய்து, "ஸ்ரீவைஷ்ணவ நம்பி" என்று தா$_3$ஸ்ய நாமம் ப்ரஸாதிததல ; அனநதஶயனம் முதலான மலைநாட்டுத் திருப்பதிகளையும, வடநாட்டுக்குச் சென்று அயோத்தி முதலானவைகளையும் ஸேவித்தல் ; ஸரஸ்வதி ப$_4$ண்டா$_3$ரத்தில் "கப்யாஸம" என்பதற்கு ஸரியான பொருளுரைத்து, ஸரஸ்வதியால "பா$_4$ஷ்யகாரர்" என்ற திருநாமம பெறுதல் ; வடதேசத்திலுள்ள வித்வான்களை ஜயிததல் ; பித்தேறச் செய்து தெளிவித்து, தம் திருவடிகளுக்கு ஆளாக்குதல ; காசிமுதல திருவேங்கடம் வரையில் உள்ள திவ்யதேசங்களை ஸேவித்தல்; சைவருடன் வாதமும், திருவேங்கடமுடையான் திருவாழியை ஸ்வீகரித்தலும் ; பெருமாளகோயில முதலாக ஸ்ரீரங்கம வரையிலுள்ள திவ்யதேசங்களை மங்களாசாஸனம செயது ஸ்ரீரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருததல். 223-229

பட்டர் வைபவம்

57. கூரத்தாழவானுக்கு ரங்கநாதனுடைய அரவணை ப்ரஸாதம் லபி$_4$த்தலும், பட்டர் அவதார ஹேதுவும. 229-231

58. பட்டர் அவதாரகாலம்; எம்பெருமானார் அநுக்ரஹித்தல்; எம்பார் ரக்ஷார்த்தம் த்$_3$வயாநுஸந்த$_4$ானம் செய்தல்; எம்பெருமானார் எம்பாரையே பட்டருக்கு ஆசார்யராக நியமித்தல்; "பராஶரபட்டர்" என்கிற திருநாமத்தைச சாத்தி, ஆளவந்தாருடைய இரண்டாம் இழவைத் தீர்த்தல். 231-232

59. எம்பார் திருத்தம்பி சிறிய கோவிந்தப்பெருமாளுக்குக் குமாரர் அவதரிக்க, அவருக்கு "பராங்குசநம்பி" என்று திருநாமம் சாத்தி, ஆளவந்தாரின் மூன்றாமிழவைத் தீர்த்தல். 232

60 பட்டரை பெரியபெருமாள் புத்ரஸ்வீகாரம் செய்தருளி, திருமணத்தூணருகே தொட்டிலிடுவித்தல், 5 திருநக்ஷத்ரத்தில் "சிறுமாமனிசர்" என்பதற்குப் பொருள் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளுதல் 5 திருநக்ஷத்ரத்திலே "ஸர்வஜ்ஞபட்டன்" என்பாரை யுக்தியாலே ஜயித்தல், வேதா₃த்₄யயனத்தில் ஏகஸந்தக்₃ராஹித்வம், பெருமாள் பட்டரைப் பார்த்து, தம்மை ஆழ்வானும் ஆண்டாளுமாகப் பூ₄ர்விக்கும்படி நியமித்தல், பட்டருடைய விவாஹம் 232-236

இளையாழ்வார் வைபவம்—தொடர்ச்சி

61 ஸந்யஸிக்கும்போது உடையவர், முதலியாண்டான் ஸம்பந்தத்தை விடாதொழிகை, முதலியாண்டான் திருவாய்மொழி ஓதினபடி, எம்பெருமானார் நீராடி வரும்போது பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்தமை, முதலியாண்டானை அத்துழாய்க்குச் சீதன வெள்ளாட்டியாக அனுப்பித்தல் 236-237

62 பெரியநம்பி மாறனேரி நம்பிக்குச் செய்த ப்₃ரஹ்ம மேத₄ ஸம்ஸ்கார விஷயமாக ஆக்ஷேபணை ஸமாத₄ானங்கள், மாறனேரி நம்பி பரமபதிக்கும் காலத்தில், பகவதாசார்ய நாமங்களை உச்சரிக்காததற்கு எம்பெருமானார் காரணம் கூறுதல், ஊமையை அங்கீகரித்தல் 237-238

63 திருக்கோட்டியூர் நம்பி ஆசார்ய விக்₃ரஹமும் த்₄யான விஷயமென்னுதல் 238-239

64 சோளராஜா "*ஶிவாத் பரதரம் நாஸ்தி*" என்று கையெழுத்து வாங்குதல், எம்பெருமானாருக்காகக் கூரத்தாழ்வான், பெரியநம்பிகளுடன் சோளசபைக்குச் செல்லுதல் 239-240

65 எம்பெருமானார் வெள்ளை சாத்தி மேற்கே எழுந்தருளுதல், வழியில் திருமலை நல்லான் சிஷ்யர்களான வேடர்கள் தேனும் தினைமாவும் ஸமர்ப்பித்தல், வேடர்கள் "கட்டளைவாரி" என்பான் க்ருஹத்தில் கொண்டுவிட,

அவன் பத்னி, தான் எம்பெருமானுர் ஸம்பந்தமுடைய வளென்றும், ஸம்பந்தம் உண்டான ப்ரகாரத்தையும் சொல்லுதல்; அவளுடைய ஆசார்ய நிஷ்டையும, ப₄ர்த் தாவை ஆஶ்ரயிப்பித்தலும்; எம்பெருமானுர் அங்கு நாலைந்து நாட்களிருந்து, தம திருவாராத₄னமான பேரரு ளாளன் ஸந்நிதி₄யில் த்ரித₃ண்ட₃ காஷாயாதி₃களை த₄ரித்தல். 240-246

66. "வஹ்நிபுஷ்கரிணி" என்கிற க்ராமத்திற்கு எழுந் தருளுதல்; மிதுலாபுரி ஸாளக்₃ராமததில் முதலியாண்டான் ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தால் அங்குள்ள ப்ரச்ச₂ன்னர்களின் மனத் தை மாற்றினமை; வடுக நம்பியை ஸ்வபாத₃ச்ச₂ாயாபன்ன ராக்குதல்; சோளன் கரிமிகண்டனுய் நசிக்குமபடி அபி₄ சரித்தல்; விட்டல தேவராயன் மகளுக்குப் பிசாசு பிடித் திருந்ததைத் தம் ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தால் போக்கடித்தல்; விட்டல தேவராயன் உடையவரை ஆஶ்ரயித்தல; விட்டல தேவராயனுடைய பூர்வகுருக்காளனவர்களைச்சேர்ந்த 12,000 சமணருடன் திரையை வளைத்துககொண்டு தம்முடைய நிஜஸ்வரூபமான ஸஹஸ்ர ப₂ண மணட₃லமுடைய திரு வனந்தாழ்வானுக இருந்து ஒருத்தருக்கு 10,000 முகமாக உத்தரமிட்டு ஜயித்தல; விஷ்ணு வர்த்த₄னராயன் ஆஶ்ர யித்தல்; அங்குத்தை எம்பெருமானுக்கு "நமபிதமபிரான்" என்று தொண்டனூர் நம்பியின் அபி₄மானுந்தர்ப்பூ₄தரா னமை தோற்றத் திருநாமம் சாத்துதல; சிங்கர் கோயிலில எழுந்தருளி வேதாந்த வ்யாக்யானம் செய்து கொண்டி ருத்தல். 246-249

67. திருநாராயணன் ஸ்வப்னத்திலெழுந்தருளி திரு மண் கிடைக்குமிடத்தைக் காட்டக்கண்டு, திருநாராயணனை ப்ரதிஷ்டி₂ப்பித்து, " ஒருநாயகமாய் " என்கிற திருவாய மொழியை அவருக்கு ஸமர்ப்பித்தல்; ஸம்பத்குமாரரை டில்லியிலிருந்து எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வருதல்; யதிராஜமடம் கட்டுவித்தல்; ஐம்பத்திருவரை ப்ரதிஷ்டி₂ப்பித் தல். "திருநாராயணபுரம்"என்ற நக₃ரப்ரதிஷ்டை. 249-254

68 பத்$_3$ம கி$_3$ரியில பௌ$_3$ளத்$_3$த$_4$ சமயங்களை ஜயித்தல, கூரத்தாழவானுக்குச சோளசபையில நடந்த வருததாநதம, பெரிய நம்பிகள அநதிமதேசநியதி பரபநநனுக்கு இல்லை என்று ஒரு கொல்லையில பரமபதித்தல, இந்த வருத்தாந்ததைத உடையவா கேட்டு கலேசித்து, ஆழவானையாவது இழக்காமலிருந்ததற்கு உகத்தல, பெரியநம்பிக்கு ஸ்ரீ சூர்ண பரிபாலனாதி$_3$கள செய்தல, மாறனேரிநம்பி மாருதியாணடானைக கூரத்தாழவான விஷயததையறிந்து வருவதற்காகக் கோயிலுக்கு அனுப்புதல 254-258

உடையவருடைய ஆசார்யாகளின திருநக்ஷத்ரங்களும தனியனகளும

69 பெரியநம்பி திருநக்ஷத்ரம, திருககோட்டியூர நம்பியின அநதிமதசையில திருவுள்ளததிலோடுவதெனனென்று கேட்டபோது சக்ரவர்த்திததிருமகன திருவுள்ளததை ஒரு பக்ஷி புண்படுத்தின விஷயததையருளிச்செய்தல், திருககோட்டியூர நம்பி பரமபதித்தல, அவருடைய திருநக்ஷத்ரம, திருமாலையாணடான, திருவரங்கப் பெருமாளரையா பெரியதிருமலை நம்பி, திருக்கச்சிநம்பி திருநக்ஷத்ரங்கள 258-259

இளையாழவார் வைபவம—தொடாச்சி

70 மாறனேரிநம்பி மாருதிசசிறியாணடான கூரத்தாழவானைக கண்டு வருதல சோழன க்ரிமியால மாளுதல உடையவா திருநாராயணபுரத்திலிருந்து கோயிலுக்குப புறப்படுதல, தம்மைவிட்டு த$_4$ரிக்ககில்லாத ஜமபததிருவாககாகத தமமுடைய ஆரசசாவதாரரூப விக்$_3$ரஹததை அவதரிப்பித்தல், செலவப்பிள்ளையையும, திருநாரணனையும அவாகள அதீ$_4$னமாக்கி நியமித்தல, கோயிலுககெழுநதருளுதல, பெருமாளை ஸேவித்து, ஆழவானைககண்டு மடத்துக்கு எழுந்தருளுதல திருநாமம கோணிற்றென்றுவது இந்த திருக்கையே தம கணபோனதற்குக காரணமென்று ஆழவான அநுஸந்தி$_4$த்தல 259-264

71. சித்ரகூடம் அழிந்ததென்று கேள்விப்பட்டு, திருப்பதிக்கு எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போகப்பட்ட கோவிந்தராஜன் உத்ஸவபே₃ரத்தை மூல பேரத்துடன் ப்ரதிஷ்டைசெய்து. மீண்டெழுந்தருளுதல். 264

72. கண் தரும்படி பேரருளாளனை ப்ரார்த்திக்கும்படி ஆழ்வானை உடையவர் நியமித்தல; ஆழ்வான் வரதராஜ ஸ்தவம் செய்தல்; ஸ்வப்னத்தில் வந்த வரதனை அபராகருத திவ்யநேத்ரம் ப்ரார்த்தித்தல; உடையவர் இச்செய்தியைக் கேட்டு திருப்தியடையாமல் பெருமாள்கோயிலுக்கு ஆழ்வானை அழைத்துச்செல்லுதல்; உடையவர் கார்யாந்தரத்திலிருக்கும்போது பேரருளாளன் ஸ்தவத்தைத் திருச்செவி சாத்துதல்; ஆழ்வான் "நான் பெற்ற பேறு நாலூரானும் பெறவேணும்" என்று அபேக்ஷித்தபடி தந்தருளுதல்; உடையவர் இச்செயதியையறிந்து பெருமாளையும ஆழ்வானையும வெறுக்க, அவ்விருவரையும் மாத்திரம் காணும்படியான சக்தியை ஆழவானுக்குக் கொடுததல; உடையவா கோயிலுககெழுந்தருளுதல் 264-266

73. "நாறுநறும் பொழில்" வ்யாக₂யானவஸரத்தில ஆண்டாள் நினைவைப் பூர்த்திசெய்யவேணுமென்று திருவுள்ளமாய், திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்குச்சென்று, பூர்த்தி செயதல; ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு எழுந்தருளினபோது ஆண்டாள் "நம கோயிலண்ணன்" என்று உகந்து திருநாமம் சாற்றுதல. 266-267

74. ஸ்ரீ ப₄ாஷ்யகாரருடைய திருவடிக்ளிலாஶ்ரயித்த முதலிகளினுடையவும், 74 ஸிமஹாஸனாதி₄பதிகளினுடையவும் திருமுடியடைவு; தத்ப்ரமாணம்; உடையவர் திருவடிகளில் நித்யகைங்கர்யம் பண்ணுமவர்களின் க்ரமம 267-272

வடுகநம்பி வைபவம்

75. உடையவருடைய திருவடி நிலைகளே இவருககுத் திருவாராத₄னம்; பகவத் ஸந்நிதியிலும் உடையவர் திரு

மேனியையே ஸேவிததிருபபா, பகவத பரஸாததததை பர ஸாதபபடடுக கையை அலமபுதல, பகவத ஸேவையை உபேக்ஷிதது உடையவருககுப பால காயசசுதல, பூாவ ஸமப₃நதி₄கள வநது தஙகின இடததை சோதிதது முதலி யாணடான கழிதத ப₄ாணட₃ஙகளை ஸவீகரிததல, உடைய வருடைய ஸ்ரீபாததீாததம தவிர மறற ஸ்ரீபாததீாததம கொளளாமை, ஸாளகூ₃ராமததில உடையவா ஸ்ரீபாததீாத ததததைச சேமிததுவைதது உடையவா திருவடி நிலைகளை அஙகே பரதிஷடிபபிததல 272-274

அனநதாழவான வைபவம

76 அனநதாழவான கூடையை வாஙகபபுகுநத பிளளை யைத தவிாதது, தாம அததையிழநதால இளைபபதாகச சொலலுதல, திருவேஙகடமுடையான ஒரு பிளளையாய வநது மண சுமததல, பாமபால கடிககபபடடபோது சொனன வாாததை 274-275

77 கோஸல்ராஜயததில அனநதாழவான கடடுச சாதததிலுளள எறுமபுகளைத திருமலையில கொண்டுவிடச சொலலுதல, திருமாலை கடடுமபோது திருவேஙகடமுடை யான அழைததலும, இவா போகாமலிருததலும, அதறகுக காரணம கூறுதலும 275

கூரததாழவான வைபவம

78 கூரததாழவான பெரியபெருமாளை ஸேவிததுப பரமபதம செலல உததரவு பெறுதல, இததைக்கேடட உடையவா ஸசசி₂ஷய ஸமபநதததால பேறு எனறு ஸநதோஷிததல, ஆழவான தான முறபடடதறகுக காரண மருளிச செயதல, மீளவும த₃வயததை யருளிசசெயதலும, அதறகுககாரணமும, ஆழவானைப பிரிய உடையவா வருததமடைதல, ஆணடாளுககும படடருககும தம பிரி வில அவிவேகம பணணுதிருககுமபடி ஹிதோபதேசம செயதல, ஆழவான திருநாடடுககெழுநதருளுதல, ப₃ரஹம மேத₄ ஸமஸகாரம, ஆழவான திருநக்ஷதரம, தனியன 276-280

இளையாழ்வார் வைப₄வம்—தொடர்ச்சி

79. பட்டரைப் பெருமாளை ஸேவிக்கப்பண்ணி, எம்பாரைக்கொண்டு ஶாஸ்த்ராப்₄யாஸம் செய்வித்தல். 280-281

80. எம்பெருமானுர் ப்ரப₄ாவத்தை வெளிப்படுத்தினவர்களின் திருநாமங்களும், தத்ப்ரகாரங்களும். 281-293

81. பூர்வாசார்யர்களிற் காட்டில் எம்பெருமானுருக்கு ஆதி₄க்யம்; அதில் மற்றவர்களுக்கு ஏற்றம் வரக்காரணமும, உடையவரின் ஆதி₄க்யத்துக்குக் காரணமும். 293-297

82. பூர்வாசார்யர்கள் எம்பெருமானுரின் திருமுடி ஸம்பந்தத்தாலும, பின்புள்ளவர்கள் திருவடி ஸமபந்தத்தாலும் வீடுபெற்ருர்கள்; ஆசார்ய ஸம்ப₃ந்த₄மே உத்தாரகமென்பதற்கு அநுஷ்டாதா ஆளவந்தார். 297-298

83. "ஆளவந்தார் கோஷ்டியில் ஒருநாளாகிலும் ஸேவிக்கப்பெற்றிருந்தால் பரமபதத்திற்குச் சுருளும் படியும் கட்டிவிடேனே" என்று எம்பெருமானுர் அருளிச் செயதல். 298

84. பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர், ஸர்வஸங்க₃பரித்யாகி₃யான விபீஷணுழ்வான் ராமகோஷ்டி ப்ரவேசத்திற்குப் பட்ட பாட்டைப் பார்த்தால், ஸமஸாரியான தாம் எப்படி உஜ்ஜீவிப்பதென்று கேட்டலும், எம்பெருமானுரின் ஸமாதானமும்; ஸ்வாசார்யாதி₃களைப் பற்றுவதே ஸ்வரூபமாஞல், திவ்யதேசங்களை விட்டதாக ஆகுமோ என்கிற ஸந்தேஹமும், தத்பரிஹாரமும்; எம்பெருமானுரே உபாயோபாயம் இத்யாதியான நடாதூரம்மாளின் திருவுள்ளம; ஆழ்வான் திருவுள்ளமுமதுவே; அமுதஞரும் அப்படியே; எம்பெருமானுரின் பெருமையைப் பெரியபெருமாளமுதலானுர் வெளியிட்ட ப்ரகார ஸூசகமான ப்ரமாணங்கள். 298-302

85. கந்தாடையாண்டான் எம்பெருமானுரனுமதி கொண்டு தத₃ர்ச்சா திருமேனியை ஸ்ரீபெரும்பூதூரில்

ஏறியருளப்பண்ணுதலும், எம்பெருமானார், தம்முடைய ஸாவசக்தியும் பரகாசிக்கும்படி கூ₃ாட₄ாலிங்க₃னம் செய்து கொள்ளலும், புஷ்யமாஸகுருபுஷ்யத்தில் பரதிஷ்டிப்பித் தலும், பரதிஷ்டா தினத்தில் திருமேனியில் தளாத்தி உண்டாதலும் 302-303

86 எம்பெருமானாரைத் தச்சிஷ்யாகள் அநேக அவ தார விஶேஷமென்று ஆதரித்திருத்தல்; இவருடைய சரித் திரம் ராம சரிதரம்போல் அவாஙமனஸகோசரம், இவவிபூதி யிலிருந்த காலத்தின் ஸங்க₂யை, எம்பெருமானாரின் அவதாரகாரய விவரணம், எம்பெருமானார், பரமபதநாத னுடைய பரப₄ாவங்களெல்லாவற்றையும் திருவுள்ளத் தில் வாங்கிக்கொண்டு மீண்டு அங்கெழுந்தருள உத்தே சித்துப் பெரியபெருமாளை பராரத்தித்தல், அன்றைக்கு ஏழாமநாளில் பெரியபெருமாள் தாம் அங்கீகரிப்பதாகத் திருவாய் மலாந்தருளுதல், தீாதத பரஸாதங்களைப்பெற்று மடத்துக்கெழுந்தருளி சிஷ்யாகளுக்கு 3 நாட்களில் கீழ உபதேசித்த எல்லாவற்றையும் மறுபடியும் உபதேசித்தல், தம் பிரிவில் அவிவேகம் பணணுதிருக்கும்படி நியமித்தல், ஏழாமநாள் ஸகல்ரும் உபநிஷத்து முதலானவற்றை அநுஸந்தித்துக்கொண்டிருக்க, ப்ரயாண பாதே₂யமான த்₃வயத்தை ஆவருத்திபணணுதல்; ஆழவாா ஸ்ரீஸூக்தி களையும், ஸ்ரீபாஷ்யத்தையும் ஸம்ரக்ஷிதமாக்கும்படி நிய மித்தல்; ப்ரபனன ஸ்வரூபமருளிச்செய்தல் ஸவஶிஷ்யா களுக்கு ஸ்ரீபாஷ்ய ஸிமஹாஸனம் முதலானவற்றை அருளி, முதலிகள் எல்லாரையும் சில பரதான சிஷ்யர்களின் அதீனமாக்குதல், பட்டரை தாஶநபரவாதத்தக்ராக்குதல், வேதாந்தியைத் திருத்தும்படி பட்டருக்கு நியமித்தல், இருக்குமநாள் பண்ணலாம் கைங்கரியங்களை நியமித்தல், தம்முடைய பூர்வாவதாரமான ஆயிரம் சுடாவாயரவணை யோடே நமபி மூதத பிரானைப்போலே எம்பெருமானாரான இவரும் கூடியருளுதல்; பரமபதித்த காலம், திருப்பள்ளி படுத்தல், எம்பெருமானாருடைய பெருமை 303-325

உடையவர் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் தனியன் முதலியன

1. உடையவர் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளின் திருநக்ஷத்ரங்கள; முதலியாண்டான், திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான்; கிடாம்பியாச்சான், எங்களாழ்வான், நடாதூராழ்வான், ஸோமயாஜியாண்டான், நடுவிலாழ்வான், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானுர், அனந்தாழ்வான், எச்சான், வடுக நம்பி, 74 ஸிம்ஹாஸனுதிபதிகளின் ஸமுதாயத்தனியன்; சிறியாண்டான் பணித்த வார்த்தை; இவர் தனியன்; மருதூர் நம்பி பணித்த வார்த்தை; பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் திருநாடடைந்த ப்ரகாரம், இவர் தனியன்; நம்பி திருவழுதி வளநாடு தாஸர் வார்த்தை; பிள்ளை திருவழுதிவளநாட்டரையர் அந்திமதசை வார்த்தை. 325-331

எம்பார் வைபவம்

1. எம்பார் உடையவரைப் பிரிய மனமிலலாமை; உடையவரால் ஸமாதானப்படுத்தப்படுதல; எம்பார் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளுதல்; எமபாருக்குள்ள பெருமை; தனியன். 331-334.

2. ஆழ்வாருக்கும் உடையவருககும் தீர்த்த₂ தி₃வஸ நிர்ணயம பண்ணுததற்குக காரணம். 334-335

பட்டர் வைபவம்

1. பட்டர் தீர்த்தவாஸி ப்ராஹ்மணனுல் வேதாந்தியைப் பற்றித் தெரிந்துகொண்டு, எம்பெருமானுர் நியமனுநுஸாரியாய், பெரியபெருமாள் நியமனம்பெற்று, வேதாந்தியிடம் சென்று, ஜயித்து, அவரை ஸ்ரீவைஷ்ணவராக்குதல்; அவர், தமமை பட்டா அங்கீகரித்ததிலுள்ள ஏற்றத்தையும், தமக்குள்ள க்ருதஜ்ஞதையையும் வெளிப்படுத்துதல்; திருநாராயணபுரத்திற்கு முதலிலும் கடைசியிலும் எழுந்தருளுதல்; அதற்குள்ள ஏற்றம்: கோயிலுக்கெழுந்தருளுதல். 336-345

2. வேதாந்தி ஸங்யஸிக்கக் காரணமும், ஸங்யஸித்தலும்; அனந்தாழ்வானுடைய ஆக்ஷேபமும், த்₃வயைநிஷ்ட₂ராக

ஆகுமபடி ஆசீாவதிததலும, படடரிடததில போயசசேரு தலும, "நஞ்ஜீயா" எனற திருநாமம பெறுதலும 345-347

3 சநதர புஷகரிணிககரையில பெருமாள படுததிருககக காரணம, நஞசீயருடைய பரஶனததால படடா ஸமாதான மளிததல, படடரை நஞ்ஜீயா ஸ்ரீபாதம தாஙகுவதறகுக காரணம ஆசாாய பரதநதரன பகவத கைஙகாயம பணணு வதறகு பூாவம, ஆசாாயன விஷயததில சைதநயம மூசசறறுப படுககையாயடிமை செயகையே சிஷய ஸவரூபம 347-348

4 "பாதிரி" எனகிற கராமததில வேடனும முயலும, வீரஸுநதர பரமமராயன திருமதிள கடடுகிற வயாஜததால படடா திருககோடடியூருககு எழுநதருளுதல, அநுவாதகந விஶேஷததாலே ஆசாாயாநுகரஹததிறகுப பாதரமாகுகை, கோயில வாஸமறறிருககையால துககிததல 348-350

5 திருவிருததததிறகு அாததம ஒருரு ஒரு ஸ்ரீவைஷண வருககுச சொலலுமபடி நஞசீயருககு நியமிததல, வீரசுந தரன மரிததலும, இதுகணடு ஸ்ரீவைஷணவாகள ஸநதோ ஷிததலும, ஆணடாள துககிததலும, அதறகுக காரணமும 350 352

6 படடா திருமபவும கோயிலுககெழுநதருளுதல, அமமணியாழவானுககுத தஞசமாக அருளிசசெயத வாாததை, ஸசசிஷயன ஸதாசாாயன அருளிசசெயத தையே தஞசமாக நினைததிருககவேணும எனனுதல, வீரசிகாமணிப பலலவராயன பராாததிததபடி படடா "கடறகரை வெளி"யை, நினைததிருககச சொலலுதல, அதின தாதபாயம, தாஶன ரஹஸயம, தரிபுவன வீர தேவராயன உததரவை மறுததல, படடா பெருமாளை ஸேவிககபபோனபோது வேதரபாணி பருஷோகதி சொல லுதல, அதறகு படடா உகநதருளுதல 352-354

7 படடா திருவாராதன பரகாரமும, ஸோமயாஜியா யிருககும ஸ்ரீவைஷணவருககு உபதேசிதத திருவாராதன கரமமும

8. பட்டர், தேவதாந்தர விஷயமாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர் களின் நடத்தையைப்பற்றி அருளிச்செய்தல்; பட்டருடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை ஆண்டாள ஸ்வீகரித்தல்; ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணம அறிந்து வரும்படி ஒரு வைஷ்ணவரை பட்டா அனந்தாழ்வானிடததில அனுப்பித தெரிந்து கொள்ளுதல்; பட்டர் ஸம்பந்தி ததஸம்பந்ததனை அறுக்கத் தேட, அவனை சீர்திருத்தம செயதல; பகவதாநுகூலயங் களுக்கு ஸூக்ருதம அடி என்கை ஸவரூபநாஶம்; பட்டரை அமுதனுர் வெறுக்க பட்டர் வார்ததை; ஸந்த்யாவந்தன காலாதீதத்திற்கு பட்டரின ஸமாதானம; பட்டருடைய ஸர்வஜ்ஞதை - குடததில பாம்பு விஷயம. 355-358

9. திருவாய்மொழிக்கு எம்பெருமானுர் வ்யாக்யான மிடாததற்குக் காரணம்; திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் எம்பெருமானுரின் நியமனத்தால ஆறுயிரப்படி செய்தல; பட்டர் நியமனததால நஞ்ஜீயா ஒன்பதினுயிரபபடி செய்தல். 359-360

10. பட்டர் கைசிக த்வாதசியன்று பெருமாளால் மேல் வீடு பெறுதலும, அதற்கு ஹேதுவும், முதலிகளுககு பட்டர் அளித்த ஸம்ஶயபரிஹாரமும், பட்டருககு ஆண்டாள் விடைகொடுத்தருளுதலும்; திருநெடுந்தாண்டகத்தில் "அலம் புரிந்த நெடுந்தடக்கை" என்கிற பாட்டில "அஞ்சிறைப்புள் தனிப்பாகன்" என்கிற வ்யாகயானுவஸரத்தில் பட்டர் திருநாட்டுககெழுந்தருளுதல; ஆண்டாள் புத்ர சோகமடையாமல, கலங்காதிருத்தல்; ஸ்ரீராமப்பிள்ளையைக் கொண்டு, பட்டரை ப்₃ரஹ்மமேத₄ததால் ஸம்ஸ்கரிததல; நஞ்ஜீயர் ஆசார்ய விஹீநராய், ப₄ர்த்ரு விஹீநையான ப₄ார்யைபோல் முட்டாககிட்டு மடத்துககுள் செல்லுதல; துக்கித்த ஸ்ரீராமப்பிள்ளையை ஆண்டாள் வெறுத்தல்; பெருமாள் அநுக்ரஹித்து ஸ்ரீராமப்பிள்ளையை தாஶந நிர்வாஹகராக்குதல; பட்டர் திருநக்ஷத்ரம். தனியன். 360-364

நஞ்ஜீயா, நமபிளளை வைபவஙகள

1 நமபூா வரதராஜனைத திருததிபபணிகொணடு, அவரைக கொணடு ஒனபதினுயிரபபடி எழுதிவைததல, "நமபிளளை" எனற திருநாமம வநத காரணம, நமபிளளை ஜீயரைக குறிதது பரபததிககு பரமாணம சுருஙகியிருபபதறகும, ரிஷிசசநதோ தேவதைகள மநதர ரததினத திறகு இலலாமலிருபபதறகும காரணம கேடக, பரதயுததரம, ஸ்ரீவைஷணவதவம தனககுததானே உணடு எனறறியும பரகாரம, திருவாராதனததிறகு தவயமொழிய வேறு மநதிரமிலலை எனனுதல, பகவதவதாரஙகளின பரயோஜனம பாகவதாபசாரஙகள எவை எனபது, பகவதநுபவம பணணுமவனுககு விஷயாநுபவததில அநவயமிலலை, ஜீயா 100 உரு திருவாயமொழிககு அாததம நிரவஹிககையால நமபிளளை ஜீயருககு சதாபிஷேகம பணணுதல 364-371

2 நமபிளளை திருவடிகளில ஆஶரயிததவாகள, பினபழகியராம பெருமாள ஜீயா நோவுசாததினபோது, "ஆழியெழ" எனபதை அநுஸநதிககச சொனனதறகுக காரணம, ஸவரூப உபாய புருஷாாததஙகள இனனதெனறு நிரணயிததல, நமபிளளை கோஷடியின ஸாதருஶயம, கநதாடைதோழபபா அபசாரபபடடு, க்ஷமை கொளளுதல, நமபிளளைககு "லோகாசாாயா" எனற திருநாமம வநததறகுக காரணம 371-377

3 ஸ்ரீவைஷணவாகளுககு தவயம ஸதாநுஸநதேயம, ஜீயருடைய அவஸான காலததில ஜீயரை நமபிளளை கேடட தஞசமான அாததம, நஞசீயா திருநாடடுக கெழுநதருளுதல, ஸமஸகரிததல, நஞசீயருககுளள ஏறறம, நஞசீயா திருநக்ஷதரம, தனியன 377-380

4 நஞசீயரருளிசசெயத அாததஙகளுககு பூாவம, அமமஙகியமமாள பரமபதிததபோது தததேவிகளின நிஷடை, ஸவஶரீரார்தத பராணனகளை அழிய மாறியாகிலும ஆசாாயனைப பேணவேணும உதாரணம — திருவெளளறையிலிருநது நமபிளளை வருமபோது ஸாதவிகை

யான அம்மையார் வ்ருத்தாந்தம்; அம்மையாருக்கு நம்பிள்ளை பரமபதத்தில் ஒரு கோல துறை தருதல்; ஆத்மாவுக்கு ஶரீர விஶ்லேஷம் பிறந்தபோது, பரமபதம ஸித்தம் என்றிருப்பது எத்தைக் கொண்டு என்கிற மஹாபாஷ்யபட்டரின் ஶங்கைக்கு நமபிள்ளையின் பரிஹாரம; பாண்டியநாட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுககுத தஞ்சமான வார்த்தையை அருளிச்செயதல — கடற்கறைவெளி, அதின் ப$_4$ாவம். 380-384

5. தேவதாந்தர ஸம்பந்தமுடைய நித்யநைமித்திக கர்மங்களை ஸ்ரீவைஷ்ணவன் அநுஷ்டிப்பதற்குத் தாத்பர்யம்; ஜ்ஞாந ப$_4$க்த்யாதி$_3$கள வளர, சரீரம் தேயும என்கிற விஷயம; ஸ்ரீவைஷ்ணவனுக்கு ஆரோக்யாபேக்ஷை வேண்டா; நோவுவந்தபோது நமபிள்ளை "க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே" என்றிருத்தல்; ஸ்வவ்யாதி$_4$ ஶாநத்யர்த்த$_2$மானதும், பரவயாதி$_4$ ஶாந்த்யர்த்த$_2$மானதுமான ப்ரபத$_3$னம் ஸ்வரூபஹாநி. 384-387.

6. நடுவில திருவீதிப்பிள்ளை பட்டா நமபிள்ளை ஸ்ரீஸூக்தியின் பெருமையை அறிதலும், ஆஶ்ரயிதது உய்தலும; நடுவில் திருவீதிப்பிள்ளை பட்டர் திருவாய்மொழியின அர்த்த$_2$த்தை எழுதிவைத்தலும், நம்பிள்ளை, ஆசார்ய நியமனநுஸாரியலலவென று கரையானுக்கு வைத்தலும்; பெரியவாச்சான் பிள்ளையைத திருவாய்மொழிக்கு வயாகயாநம் செய்ய நியமித்தல்; வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை ஈடுதிருவெழுத்து சாத்துதலும், நம்பிள்ளை ப்ரீதராயிருந்தும் நியமனமிலலாமையால் வாங்கிவைத்தலும்; ஈயுண்ணி மாதவர் நமபெருமாளை ப்ரார்த்தி$_2$த்து, ஈடு முப்பத்தாறாயிரத்தைப் பெற்று வாழ்தல். 387-392

ஆழ்வார், எம்பெருமானார், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

பின்பழகராம்பெருமாள்சீயர்
அருளிச்செய்த
குருபரம்பரா ப்ரபாவம்

ப்ரவேசம்

ஸ்ரிய:பதியாய், ஸ்ரீவைகுண்ட2நிகேதநனாய், ஸ்ரீமத3நந்த முக2 நித்யஸூரி பரிஷந்நிஷேவ்யமாணனாய், அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாய் அகி2லமங்களகுண ஸ்வரூபனான ஸர்வேஶ்வரன், 1. "க்ஷயந்தமஸ்ய ரஜஸ: பராகே" என்றும், 2. "த்ரிபாத3ஸ்யாம்ருதம் தி3வி" என்றும், 3. "தத3க்ஷரே பரமே வ்யோமந்" என்றும், 4. "யோ அஸ்யாத்4யக்ஷ: பரமே வ்யோமந்" என்றும், 5. "தத் விஷ்ணோ: பரமம்பத3ம் ஸதா3 பஶ்யந்தி ஸூரய:" என்றும் ஸகல ஜக3த்3தி4தாநுஶாஸந ப்ரவ்ருத்தங்களான நிகி2லநிக3மாந்த ஸஹஸ்ரங்களிலும்; 6. "வைகுண்டே2து-பரே லோகே ஸ்ரியா ஸார்த4ஞ்ஜக3த்பதி:-ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா ப4க்தைர்பா4க3வதைஸ்ஸஹ" என்றும், 7. "வைகுண்டே2து பரே லோகே ஸ்ரீஸஹாயோ ஜநார்த்த3ந:-உப4ாப்4யாம் பூ4மிநீளாப்4யாம் ஸேவித: பரமேஶ்வர:" என்றும், 8. "அத்யர்க்காநலதீ3ப்தம தத் ஸ்தா2நம் விஷ்ணோர் மஹாத்மந:-ஸ்வயைவ ப்ரப4யா ராஜந் து3ஷ்ப்ரேக்ஷம தே3வதா3நவை:" என்றும், 9. "ஆக்ரீடா3 விவிதா4 ராஜந் பத்3மிந்யஶ்சாமலோத3கா:-ஏதே வை நிரயாஸ்தாத ஸ்தா2நஸ்ய பரமாத்மந:" என்றும், 10. "காலம் ஸ பசதே யத்ர ந காலஸ்தத்ரவை ப்ரபு4:" என்றும், 11. "கலா முஹூர்த்தாதி3மயஶ்ச காலோ ந யத்3விபூ4தே: பரிணாமஹேது:" என்றும், 12. "அண்ட3கோஶாத் ஸாவரணாத் அமுஷ்மாத் பரத: ப்ரபோ4-ஸ்தி2தோऽஹம் பரமே வ்யோமந்யப்ராக்ருத ஶரீர

வாந" என்றும 13 யத தத புராணமாகாஶம ஸாவ
ஸமாத பரமம த$_4$ருவம-யத பத$_3$ம பராபய தத்வஜ்ஞா முச
யநதே ஸாவ கிலபி$_3$ஷை" என்றும 14 அணடே$_3$ப$_4$ய
பரதோ நிதயம தரிபாதே$_3$ந விராஜதே-இதரேண து பாதே$_3$ந
பராகருதே஽ணடே$_3$ விராஜதே என்றும இதயாதி$_3$யான
யோக$_3$யாஜ்ஞவலகய பஞசமவேத$_3$ புராணாதந ஸமுத$_3$ருசித
ப ர ா ம ா ண ய பாஞசராதராதி$_3$ வசநஸஞசயஙகளிலும,
* மயாவறமதிநலமருளபபெறற ஆழவாாகளாலே நலமநத
மிலலதோாநாடு" என்றும சுடரொளியாய நினறு தன
னுடைசசோதி" என்றும, தெளிவிசுமபு திருநாடு என
றும, மாகவைகுநதம என்றும, தெளிதாகிய சேண
விசுமபு" என்றும இதயாதி வாகயஶதஙகளிலும அறி
யிடபபடட அளவிறநத ஏறறததையுடைததாய 15 கு$_3$ணை
பரத$_4$ாநம புருஷ பரம பத$_3$ம பராதபரம ப$_3$ரஹம ச தே
விபூ$_4$தய என்றும 16 பரமயோகி$_3$வாஙமநஸா஽பரிச
சே$_2$த$_3$ய ஸவரூபஸவப$_4$ாவ" என்று தொடஙகி 17. நிரதி
ஶய வைகுணட$_2$நாத$_2$ என்றும, 18 காலாதிக$_3$ா தவ
பரா மஹதீ விபூ$_4$தி என்றும 19 யத$_3$தா$_3$ரே மநஸோ
யதே$_3$வ தமஸ பாரே யத$_3$தயத$_3$பு$_4$தம என்றும ஸாவபூாவ
தே$_3$சிகஸதோமபரஶஸதமாய இபபடி வேதாநதஙகளா
லும ருஷிகளாலும ஆழவாாகளாலும ஆசாாயாகளாலும
ஏககணட$_2$மாக பரதிபாதிககபபடட பரப$_4$ாவாதிஶயததை
யுடைய பரமபத$_3$ததிலே -20 பராகாரைஶச விமாநைஶச
ஸௌதை$_4$ ரதநமயைாவருதா" என்றும 21. "மணி
தோரண சிதராட$_4$யா விசிதரத$_4$வஜ ஶாலிநீ" என்றும
22 கோடிவைஶவாநரபரக$_2$யக$_3$ருஹபஙகதிபி$_4$ராவருதா
என்றுஞ சொலலுகிறபடியே * கொடியணி நெடுமதிளகளை
யும கோபுரஙகளையுமுடைததான திருபபடை வீடடிலே
மணிமாடமாளிகைகளாலே சூழபபடட * செமபொனசெய
கோயிலிலே 23 ஸஹஸரஸதூ$_2$ணே விமிதே த$_3$ருட$_4$
உக$_3$ரே யதர தே$_3$வாநாமதி$_4$தே$_3$வ ஆஸதே" என்றும,
24 மத$_4$யே து மணட$_3$பே தி$_3$வயே ராஜாஸத$_2$ாநம

மஹோரச்ச்2ரயம்–மாணிக்யஸ்தம்ப4ஸாஹஸ்ரஜுஷ்டம் ரத்ந மயம் ஸபம்–நித்யமுக்தைஸ்ஸமாகீர்ணம் ஸாமகா3நோப ஶோபி4தம்–அதிவ தத் ஸத3ா பூர்ணம்" என்றும், "மாமணி மண்டபத்தந்தமில் பேரின்பத்து" என்றுஞ் சொல்லப்பட்ட ஆநந்தை3காரணவமான திருமாமணிமண்டபத்திலே; பர்யங்கவித்3யாதி3ப்ரத்3யோதித அநவத்3ய மாஹாத்ம்யத்தை யுடைய தி3வ்யாஸ்த2ாநமண்ட3பத்திலே; உபயவிபூதியுந் தொழிலாக வகுப்புண்டு * கோப்புடைய சீரிய சிங்காஸநத்திலே. 25. "ஹிரண்மயே பரே கோஶே விரஜம் ப்3ரஹ்ம நிஷ்களம்–தச்சு2ப்4ரம் ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிஸ் தத்3ய தா3த்ம விதே3ா விது3:" என்றும், 26. "ந தத்ர ஸூர்யோ பா4தி ந சந்த்3ரதாரகம்-நேமா வித்3யுதோ பா4ந்தி குதோऽய மக்3நி:–தமேவ பா4ந்தமநுபா4தி ஸர்வம் தஸ்ய பா4ஸா ஸர்வ மிதம்3 விபா4தி" என்றும். 26*. "தி3வி ஸூர்ய ஸஹஸ்ரஸ்ய ப4வேத்3யுக3பது3த்தி2தா–யதி3 பா4ஸ் ஸத்3ருஶீ ஸா ஸ்யாத் பா3ஸஸ் தஸ்ய மஹாத்மந:" என்றும், 27. "ஸ்ரக்3வஸ்த்ராப4ரணைர் யுக்தம் ஸ்வாநுரூபைரநூபமை:–சிந்மயைஸ் ஸ்வப்ரகாஶைஶ்ச அந்யோந்யருசிரஞ்ஜிதை:" என்றும், "சுழிபட்டோடுஞ் சுடர்ச்சோதி வெள்ளம்" என்றும், "சோதி வெள்ளத்தினுள்ளே எழுவதோருரு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே நிரவதி4க தேஜோரூபமாய், ஸதை3க ரூபமாய், நித்யஸித்3த4 பரமேஷ்ட்2யாதி3 பஞ்சோபநிஷந்மய மாய், ஸ்வாநுரூபமாய், சிந்மயமாய் விளங்குகிற கிரீடாதி3 நூபுராந்தமான தி3வ்யஸ்ரக்3வஸ்த்ராப4ரண பூ4ஷிதனாய், ஆப4ரணகோடியிலும் ஆயுத4கோடியிலும் மெய்க்காட்டுகிற தி3வ்யாயுத4ங்களாலே தீ3ப்யமாநனாய், நிரதிஶயஸௌந்த3ர்ய ஸௌக3ந்த்4ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாத்3யபரிமிதோதா3ரகு3ணக3ணநிதி4யான தி3வ்யமங்க3ள விக்3ரஹ விஶிஷ்டனாய், இவ்வடிவழகடங்கக் காட்டிலெரித்த நிலாவாகாமே 28. "ப்3ருஹச்ச2ரீரோபி4விமாநதே3ஹோ யுவா குமாரத்வமுபேயிவாந் ஹரி:–ரேமே ஶ்ரியாऽஸௌ ஜக3தாம் ஜநந்யா ஸஜ்யோத்ஸ்நயா சந்த்3ர இவாம்ருதாம்ஶு:"

என்றும் உடனமர்காதல் மகளிர் திருமகள் மண்மகள் ஆயர்
மடமகள் என்றும் சொல்லுகிறபடியே இரண்டட்டத்திலு
மிருந்து அநுபவிக்கிற * கூந்தலமலாமங்கைக்கும் மண
மடந்தைக்கும் குலவாயர்கொழுந்துக்கும் கேள்வனாய்க்
கொண்டு ஸ்ரீபூமிநீளைகளோடே வீற்றிருந்து, இப்படி
* கண்ணன் விண்ணூரான * வைகுந்தமாநகரிலே திவ்ய
போகம் நடவாநிற்க, அசேதநியமுகைத கலிநாப
பாட்டிலே கண்டநுபவித்து நிரப்பராஸ்துதிப்பண்ணி
29 நம’ என்பது 30 ஜிதம் என்பது பல்லாண்டு”
என்பதாய் அக்ரமமாகப் * பிணங்கியமராபிகறறுமது
கண்டு ஆங்காரவாரமது கேட்டழலுமிழும் பூங்காரவணை”
என்கிறபடியே அஸங்க்யாதரக்ஷாவயஸ்களாய் த்ராஸ்ய
தருஷ்ணைகவிதபரிகராய் 31 ஸூர்யோ நிதயஸம்ஸித்த
த்ராஸ ஸாவத்ரா ஸாவத்ராமீந என்கிறபடியே * முடியுடை
வானவரான * அயர்வறுமமரர்களாலும், 32 ஸூர்ய
கோடி ப்ரதீகாஸா பூர்ணேந்து யுதஸந்நிப -யஸ்மிந்
பத்தே விராஜந்தே முக்தாஸஸம்ஸார பந்தநா” என்னும்படி
* கரைகண்டோராய அநந்த வைநதேயாதிவத அநயந்த
ரங்கரான அநந்தமுக்தப்ருந்தங்களாலும் அநவரத பரிசர்ய
மாணசரண நளிநனாய்க்கொண்டு 33 ராஜாதிராஜஸ்ஸர்
வேஷாம விஷ்ணுர் ப்ரஹமமயோ மஹாந—ஈஸ்வரம
தம விஜாநீமஸ்ஸ பிதா ஸ ப்ரஜாபதி என்கிற வேண்டற
பாடு தோன்ற ஏழுலகுந்தனிக்கோலசெல்ல-வீற்றிருந்து”
என்றும் பொங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும்,
அங்காதுஞ்சோராமேயாள்கின்ற செங்கோலுடைய திரு
வரங்கச் செல்வனார் என்றும் சொல்லுகிறபடியே உபய
விபூதி நிர்வாஹகனாய் கண்டவாற்றால்தனதேயுலகென
நின்றான் என்கிறபடியே கண்டகாட்சியிலே தான் உபய
விபூதி நிர்வாஹகனானமை தோற்ற எழுந்தருளியிருந்து,
34 ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணாநந்த ஜ்ஞானா
நந்தைக ஸ்வரூப என்கிறபடியே தானும் நிரதிசயா
நந்தயுக்தனாய் அயர்வறுமமரர்கள்’ என்கிறபடியே

நித்யாஸங்குசித ஜ்ஞாநராயிருந்துள்ள அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேந ப்ரமுகராந நித்யஸூரிகளையும், "இயக்கெலா மறுத்து" என்கிறபடியே நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரருமாய், அஸங்குசித ஜ்ஞாநருமாய், அந்த நித்யரோபாதி லப்த கைங்கர்யருமான முக்தரையும் "அந்தமில் பேரின்பத்து அடியர்" என்னும்படி ஆநந்திப்பித்துககொண்டு போரா நிற்க; 'இவர்களோபாதி ஸம்ஸாரிகளும் நம்மையநுபவித்து அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதாஶேஷாவஸ்தோசிதாஶேஷ ஶேஷதைகரதிரூப நித்ய நிரவத்ய நிரதிஶயாநந்தரூப மத் கைங்கர்யமாகிற மஹாஸம்பத்தைப்பெற்று வாழுகைக்கு ப்ராப்தியுண்டாயிருக்க, இவர்கள் இத்தையிழந்திருப்பதே!' என்று மிகவும் வ்யாகுலாந்த:கரணனாய், அங்குத்தையநு பவங்களொன்றும் உண்டதுருக்காட்டாதே 35. "ஸ ஏகாகீ ந ரமேத" என்கிறபடியே அவன் தனியரைப்போலே போர நொந்து, இவர்கள் கரணகளேபரஶூந்யராய் 36. "ஹாந பக்ஷ இவாண்டஜ:" என்கிறபடியே இறகொடிந்த பக்ஷி போலேயிருக்கிறபடியைக் கண்டு, 37. "கரணகளேபரைர் கடயிதும் தயமாநமநா:" என்றும், "பல்லுயிர்க்குமாக்கை கொடுத்தளித்த கோனே" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே பரமதயாளுவாய்க்கொண்டு அகிலாத்மாக்களுக்கும் கரண களேபர ப்ரதாநம்பண்ணியருள; இவர்களும் 38. "விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதிதும்-பூர்வமேவ க்ருதா ப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா" என்றும், "நாடாத மலர்நாடி நாடோறும் நாரணன்றன், வாடாத மலரடிக் கீழ் வைக்கவே வகுக்கின்று" என்றும், "மாயவன் றன்னை வணங்கவைத்த கரணமிவை" என்றும், "தேனேய் மலருந் திருப்பாதம்" என்றும் "துயரறுசுடரடி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வசரணகமல ஸமாஶ்ரயணத் துக்கு உறுப்பாகக்கொடுத்த கரசரணத்யவயவஸங்கா தாத்மகமான சரீரத்தைக்கொண்டு அவன் நினைவின்படி செய்யாதே, ஸமித்தைத் தறிக்கக்கொடுத்த கத்தியைக் கொண்டு பசுவின்வாலைத் தறிப்பாரைப்போலேயும், களை

யெடுககக கொடுதத கோலைககொணடு கணணைக கலககிக கொளவாரைபபோலேயும ஆறு நீநதககொடுதத தெப பததைககொணடு அககரையேறலாயிருகக அதுசெயயாதே நீரவாககாலேயொழுகிக கடலிலே புகுவாரைபபோலேயும * ஆகையின வழியுழனறு ஸமஸ்ருதி விஷயபராவணயத துககு உறுபபாககிக காமபரவாஹததாலே பிறவியெனனும பெருஙகடலிலே புககு அநாதசபபடுகிறபடியைககணடு நலவழிகணடு நடககைககு உடலாக 39 ஸாஸநாச சாஸதரம எனறும, 40 ஹாததும கமஸஸதஸதீ ச விவேகதுமீரா மாநம பரதீபமிவ காருணிகோ ததௌ ததி எனறும கலைகளும வேதமும நீதிநூலும கறபமுஞ சொறபொருள தானும மறறை நிலைகளும வானவாககும பிறாககும நீமையினலருளசெயது எனறும தொணடே செயதெனறுந தொழுது வழியொழுகப பணடே பரமன பணிதத பணிவகை எனறுஞ சொலலுகிறபடியே தன கருபையாலே ஸாஸதரபரதாநம பணணினவிடததிலும, அதனபடிசெயயாதே 41 ஈஸவரோஹமஹம போகீ ஸிததோஹம பலவாந ஸுகீ–ஆடயோபிஜநவாநஸமி கோநயோஸதி ஸத்ருஸோ மயா" எனறும 42 யோந யதா ஸநதமாதமாநமநயதா பரதிபதயதே – கிநதேந ந கருதம பாபம சோரேணதமாபஹாரிணா" எனறும. கொலவன முதலா வலலன முயலும ' எனறும சொலலு கிறபடியே அகிலபாப ஹேதுவாய ஸவஸவாதநதாயரூப மான ஆதமாபஹாரததைப பணணி அநாதிகாமவாஸநா தோஷதூஷிதாநத கரணராய அபதயபரவருததராயிருக கிறபடியைககணடு ஓலைபபுறததுச செலலாத நாடடை எடுததுவிடடுக குறுமபறுககும ராஜாககளைபபோலே ஸாவேஸவரனும நாமேபோய இவாகளை வாரிபபிடியாகப பிடிததுககொணடு வரவேணும எனறு ராமகருஷணாதயவ தாரமாக அவதரிததுப படாதனபடடுத திருததப பாரதத விடததிலும 43 ஆஸரீம யோநிமாபநநா மூடா ஜநமநி ஜநமநி—மாமபராபய து கௌநதேய ததோ யாநத

யத₄மாங்க₃திம்" என்றும், 44. "அவஜாநந்தி மாம் மூடா₄ மாநுஷீம் தநுமாஶ்ரிதம் — பரம்பா₄வமஜாநந்தோ மம பூ₄த மஹேஶ்வரம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸஜாதீய ப்ரதிபத்தியாலே அவஜ்ஞைபண்ணி எதிரம்புகோப்பாராய்ப் * பலபல நாழஞ்சொல்லிக் * கேட்பார் செவிசுடுகீழ்மை வசவுகளேவைது * வல்லவா பழித்து வாக்₃து₃ருக்தங்கள் பண்ணுவாராய் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய்த் தன்னைவந்து கிட்டாமையன்றிக்கே 45. "அஹம் மே" என்று எதிரிட்டுக் கொண்டு அத₄மமான க₃திகளிலே விழுகிறபடியைக்கண்டு, * மனிசரும் மற்றும முற்றுமாய் மாயப்பிறவிபிறந்த தனிய னைகையாலே விஸஜாதீயரான நமக்கு இது ஸாத்₄யமன் றென்று பார்த்து பார்வைவைத்து ம்ருக₃ம் பிடிப்பாரைப் போலே மநுஷ்ய ஸஜாதீயரான ஆழ்வார்களையிடுவித்து ஜக₃த்தைத் திருத்தியருளவேணுமென்று பார்த்தருளி, ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப₄ வைஜயந்திவநமாலைகளையும், ஸ்ரீபூமி நீளைகளையும், ஸ்ரீபஞ்சாயுத₄ாழ்வார்களையும், அநந்தகருட விஷ்வக்ஸேந ப்ரப்₄ருதிகளையும் பார்த்து, "நீங்கள்போய் லீலாவிபூ₄தியிலே நாநாவர்ணங்களிலும் அவதரித்து, அகி₂ லாத்மோத்₃த₄ரணம் பண்ணுங்கோள்" என்று நியமித் தருள, அவர்களும் 46. "கலௌ க₂லு ப₄விஷ்யந்தி நாராயண பராயணா:-க்வசித் க்வசிந்மஹாபா₄க₃ா த்₃ரமி டே₃ஷு ச பூ₄ரிஶ:" என்றும், 47. "தாம்ரபர்ணீ நதீ₃ யத்ர க்ருதமாலா பயஸ்விநீ-காவேரீ ச மஹாபா₄க₃ா ப்ரதீசீ ச ஸரஸ்வதீ" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இந்நதிகளின் ஸமீபங்களான த்₃ரமிட₃பூ₄பா₄க₃த்திலே நிமக்₃நரை உயர்த்த நாநாவர்ணங்களிலே வந்தவதரிக்க, ஸர்வேஶ்வரனும் அவர்களுக்கு மயர்வறமதிநலமருளி, அவர்கள் முகே₂ந ஸர்வாதி₄காரமான த்₃ரவிட₃வேத₃ரூப திவ்யப்ரபந்தங்களை ப்ரகாசிப்பித்தருளினான்.

எங்ஙனேயென்னில்:—

ப்ரவேஶம் முற்றிற்று.

பொய்கையாழ்வார் வைபவம்

48 காஞ்ச்யாம் ஸரஸி ஹேமாப்₃ஜே ஜாதங்காஸாரயோகி₃நம்
கலயே ய:ஶ்ரிய: பதயே ரவிம் தீ₃பமகல்பயத்

49 முகுந்த₃ஸ்ய முகே₂ாத்₃ல்லாஸமூலவாக்₂ ஜாலஶ்ரீசஶி₂தம்
முநிமுக₂யம் ஸரோஜாதம் முகதிமூல முபாஸ்மஹே

50 ஆஜஞாதி₁ ஶ்ரீசந்த₃நே த₃வாபராக₂யே
ஸித₃த₁ார்த₂யாக₂யே வத்ஸரே மாஸி சேஷ்டே-
ஶுக்லாஷ்டம்யாம் பௌ₄மவாரே ஶ்ரவண₁ர்க்ஷே
விஷ்ணோர் ஜன்ம ப்ராப காஸாரயோகீ₃

முதலாழ்வார்கள் மூவரிலும் வைத்துக்கொண்டு ப்ரத₂மம் பொய்கையாழ்வார் 51 “கஇதி ப₃ரஹ்மணோ நாம தேந தத்ராஞ்சிதோ ஹரி — தத காஞ்சீதி விக₂யாதா புரீ புண்யவிவர்த₃த₄நீ” என்கிறபடியே சதுர்வாசஶ்ரன ப₃ரஹ்மாவினாலே ஸர்வேஶ்வரன் அஶ்வமேத₄த்தாலே ஆராதி₄க்கின ஸ்த₂லமாகையாலே காஞ்சீபுரமென்று ப்ரக₂யாதமாய புண்ய விவர்த₄கமுமான கல்யாணதொடுமதிள்சூழ் “கச்சியிலே “கால நிலந்தோயந்து விண்ணோர்தொழுங் கண்ணன வெஃகாவில் பொற்றாமரைப்பொய்கையிலே காஞ்சநபத்₃ம க₃ர்ப₄த்திலே ஐப்பசி மாஸத்திலே விஷ்ணு நக்ஷத்ரமான ஶ்ரவணநக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாம்ஶராய் அவதரித்தருளினார் 52 “ஹேமாப₃ஜிநீ ஹேமஸரோஜ க₃ர்ப₄ாத ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யோ஽ஜநி தத்ர யோகீ₃-காரே ஹரேராஶ்வயுஜாக₂யமாஸே ஸமஸ்தஜீவாவநகாமஹேதோ” என்று தி₃வ்யஸூரி சரித்ரத்திலே சொல்லிற்றே

பூதத்தாழ்வார் வைபவம்

53 மல்லாபுரவராதீ₄ஶம் மாத₄வீகுஸுமோத₃ப₄வம்
பூ₄தம் நமாமி யோ விஷ்ணோ ஜ்ஞாநதீ₃பமகல்பயத்”

54 வந்தே₃ பூ₄தாக₂யயோகீ₃ந்த₃ரம் வரேண்யகு₃ணஸம்பத₃ம்
லக்ஷ்மீஸஹாய கருணாப்ராப்த பரமிதி வைப₄வம்

அநந்தரம் "மாதவன் பூதங்கள்" என்று சொல்லலாம் படியான பூதத்தாழ்வார். "கச்சிக்கிடந்தவனூர் கடல் மல்லைத்தலசயனம" என்று அநுஸந்தேயமான திருக்கடல் மல்லையிலே பரிமளப்ரசுரமாய் திவ்யமாயிருப்பதொரு மாதவிப்பூவிலே அந்த ஐப்பசி மாஸத்திலே அவிட்ட நக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீகௌமோதகீகதராம்ஸராய் அவதரித்தருளினார். 55. "மாஸே தத்ஸ்மிந் வஸுபே ஜநிஷ்ட பாரேஸமுத்ரம் புரி மல்லநாம்ந்யாம் — லதாக்ருஹாந்தாத் புவி பூதநாமா கௌமோதகீ ஶக்திமயோ முநீந்த்ர:" என்று திவ்யஸூரி சரிதத்திலே சொல்லப்பட்டதிறே.

பேயாழ்வார் வைபவம்

56. தந்மாஸி ஜாதம் ஶததாரகாயாம்
மயூரபுர்யாம் மணி கைரவாந்தாத்
பக்த்யா மஹாந்தம் மஹதாஹ்வயம் தம்
ஸ்ரீநந்தகாம்ஸம் ஶ்ரிதபக்திரூபம்

57. த்ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்டம் ததா விஷ்ணும்
ரமயா மயிலாதிபம்
கூபே ரக்தோத்பலே ஜாதம்
மஹதாஹ்வயமாஶ்ரயே

58. பத்மாரமணபாதாப்ஜ
ப்ரேமப்ராந்த்யா மநோஜ்ஞயா
ப்ராந்தயோகீதி விக்யாதம்
முநிம் வந்தே குணம்புதிம்

அநந்தரம் பேயாழ்வார், தேனமர்சோலைமாடமாமயிலையிலே ஆதிகேசவப்பெருமாள் கோயில் திருக்கிணற்றிலே யுண்டானதொரு செவ்வல்லிப்பூவிலே அந்த ஐப்பசிமாஸத்தில் சதயநக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீநந்தகாம்ஸராய் அவதரித்தருளி. 59. "நியதபுலகிதாங்கா நிர்ப்ராநந்தபாஷ்பா

க3ளிதநிகி2ல ஸங்கா3 க3த்3க3த3ஸ்வராக்ரகி3ரா:— அஸ்ருத லஹரிவர்ஷ ஹர்ஷந்ருத்தோடபந்ரா விக3தநரகபீ4திர் விஷ்ணுப4க்திர் விப4ாதி" என்கிறபடியே விஷ்ணுப4க்தியை உடையராய் "பேயனாயொழிந்தேன் எம்பிரானுக்கே" என்கிறபடியே ப4க3வத3நுப4வாதிஶயத்தாலே "அழுவன் தொழுவன் ஆடிக்காண்பன் பாடியலற்றுவன்" என்றும், "காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ப4க3வத3நுப4வபாரவஶ்யம் அல்லாத ஆழ்வார்களைக்காட்டில் இவர்க்கு மிக்கிருக்கையாலே பேயாழ்வார் என்கிறதையே நிரூபகமாகவுடையராயிருப்பார். 60. "தந்மாஸஏவாவிரபூ4த் விபஶ்சித் ப்ராசேதஸர்க்ஷே2 மயூரபுர்யாம்-மஹாபி4த4ாநோ மணிகைரவாந்தாத் ஸ்ரீநந்த3காத்மா ஸ்ரீநப4ங்கி ரூப:" என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றே.

முதலாழ்வார்கள் வைபவம்

இப்படி இம்மூவரும் யோநிஜாதரன்றிக்கே புஷ்பஜாதராய் வந்தவதரித்து, எம்பெருமானுடைய நிர்ஹேதுக கடாக்ஷத்தாலே "முக்குணத்திரண்டவையகற்றி" என்கிற படியே ராஜஸ தாமஸரஹிதராய் 61. "ப்ரவ்ருத்திஞ்ச நிவ்ருத்திஞ்ச கார்யாகார்யே ப4யாப4யே-ப3ந்த4ம் மோக்ஷஞ்ச யோ வேத்தி பு3த்3தி4ஸ்ஸா பார்த்த2 ஸாத்விகீ" என்று சொல்லுகிற ஶுத்3த4ஸத்வகு3ணமான * ஒன்றினில் ஒன்றி நின்று, 62. "த3ாஸா வயமிதி ப்3ரஹ்மந் மாநிநோ லோகவர்ஜிதா:" என்றும். 63 "த3ாஸபூ4தாஸ்ஸ்வதஸ் ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந:—நாந்யதா2 லக்ஷணம் தேஷாம் ப3ந்தே4 மோக்ஷே ததை2வச" என்றும், 64. ஸ்வத்வ மாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்3ரஹ்மணி ஸ்தி2தம்" என்றும், 65. "ஆத்மத3ாஸ்யம் ஹரேஸ் ஸ்வாம்யம் ஸ்வப4ாவஞ்ச ஸதா3 ஸ்மர" என்றும், 66. "ஜ்ஞாநாநந்த3மயஸ் த்வாத்மா ஶேஷோ ஹி பரமாத்மந:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்3த4 ப4க3வத்3த3ாஸ்ய

ரஸத்தையுடையராய், அத்தாலேயுண்டான ஸம்யக்ஜ்ஞான ப$_4$க்திவைராக்$_3$யங்களையுடையராய் "புலன்களைந்து பொறிகளாலேதமொன்றுமிலாத" என்கிறபடியே அந்யபாநாதி$_3$ வர்ஜிதராய், "உனது பாலேபோல் சீரில் பழுத்தொழிந்தேன்" என்று பா$_3$ல்யாத்ப்ரப்$_4$ருதி ப$_4$க$_3$வத்$_3$கு$_3$ணைகதா$_4$ரகராயிருக்கிற இவர்கள், ஸம்ஸாரிகள் தங்களைப்போலன்றிக்கே * உண்டியேயுடையேயுகந்து ஶப்$_3$தா$_3$தி$_3$ விஷயங்களிலே அதிப்ரவணராய்த் *தீதில் நன்னெறி நிற்கவல்லாத செய்து ப$_4$க$_3$வத்$_3$விமுக$_2$ராயிருக்கையாலே "நாட்டு மானிடத்தோடெனக்கரிது" என்கிறபடியே அவர்களோட்டை ஸஹவாஸம் தங்களுக்கு து$_3$ஸ்ஸஹமாய், ஒருநாளிருந்தவிடத்திலே யொருநாளிராமே க்$_3$ராமைகராத்ரராய் இவர்கள் ஒருவரையொருவர் அறியாதே தனித்தனியே வர்த்திக்கிற காலத்திலே, ஸர்வேஶ்வரனும் 67. "மமாத்மா ஜ்ஞாநிநாம் வர:" என்றும், 68. "ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்" என்றுஞ் சொல்லுகிற திருமுகப்படியே தனக்கு ஆத்மபூ$_4$தரான இவ்வாழ்வார்களைகொண்டு ஜக$_3$த்தைத் திருத்தவேணுமென்று நினைத்து, 69. "அநாதி$_3$மாயயா ஸுப்த:" என்கிறபடியே அநாத்$_3$யவித்$_3$யாபி$_4$பூ$_4$தராய்ப் போருகிற ஸம்ஸாரி சேதநருக்கு அஜ்ஞாநாந்த$_4$காரத்தைப் போக்கி ஸ்வவிஷயே ஜ்ஞாந ப$_4$க்திகளை உண்டாக்குகைக்காக, ஒருநாள் ராத்ரியிலே இம்மூவரையும் *சீரேறுமறையாளர் நிறைந்த செல்வத் திருககோவலூரிலே ஒரு திருவிடைகழியிலே யாத்$_3$ருச்சி$_2$கமாக ஸங்க$_3$தராக்க, இவர்களும் 70. "வைஷ்ணவோ வைஷ்ணவம் த்$_3$ருஷ்ட்வா த$_3$ண்ட$_3$வத் ப்ரணமேத் பு$_4$வி" என்கிறபடியே அந்யோந்ய வந்த$_3$நபரராய்க் கொண்டு, 'நீரார்?', 'நீரார்?' என்று ஒருவரையொருவர் கேட்க, 71. "ப$_4$க$_3$வச்சே$_2$ஷபூ$_4$தோऽஹம் அநந்யார்ஹோऽஸித:பர:" என்றும், 72. "தா$_3$ஸோऽஹம் வாஸுதே$_3$வஸ்ய" என்றும், 73. "தா$_3$ஸோऽஹம் கோஸலேந்த்$_3$ரஸ்ய" என்றும், 74. "ஜ்ஞாநாநந்த$_3$ மயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோ ஹி பரமாத்மந:" என்றும் இத்யாதி$_3$களாலே

தநதாமுடைய ஸவரூபஙிாததே$_3$ஶ பரஸஙக$_3$ வயாஜேந * பே$_3$ாத$_4$யநத பரஸபரம பணணிககொணடிராநிறகச செயதே அவவளவிலே எமபெருமான 75. ' அநநயா ஹி மயா ஸீதா ப$_4$ாஸகரேண பரபா$_4$ா யத$_2$ா" என றிருககுமவனுகையாலே இறையும அகலகிலலாத பிராடடி ஸஹிதனுயககொணடு * கூராராழி வெணசஙகேநதி
76 துளஸீ காநநம யதர யதர பத$_3$மவநாநி ச—வஸநதி வைஷணவா யதர ததர ஸநநிஹிதோ ஹரி" எனகிற படியே *செநதமிழ பாடுவாராகிற இவாகளருகே *தழுவி முழுசிபபுகுநது நெருககிநிறக இவாகளும நடனம மொழியவும * காமாபூஙகோவலிடைகழியைப பறறிநிற கிறாகளுணடோ? எனறு பாாககைககாக * வெயய கதிரோன விளககேறறியும * ஞானசசுடா விளககேறறி யும * உணாவெனனுமொளிகொள விளககேறறியும பாாததருளி திருககணடேன பொனமேனி கணடேன எனறும நீயும திருமகளும நினறுயால" எனறும ஸ்ரீமநநாராயணனுடைய * மைபபடி மேனியையும * செந தாமரைககணணையும பரமவைதி$_3$கரான இவாகள * நெஞ செனனும உடகணணாலே கணடநுபவிதது அநுப$_4$வஜநித பரீதயதிஶயம உளளடஙகாமல பாலேயதமிழா எனறு சொலலுகிற நறறமிழராகையாலே வையநதகளி அனபேதகளி திருககணடேன ' எனகிற திவய பரப$_3$நத$_4$ஙகளை ஸமஸாரிகள அதி$_4$கரிதது அஜஞாநாநத$_4$ காரம நீஙகி உஜஜீவிககுமபடி * ஞானததமிழாக அருளிச செயது பரப$_3$நதீ$_4$கரிதது உபகரிததருளி ஜக$_3$ததைத வாழவிததருளினாகள

குருபரமபராபரபாவத்தில்
முதலாழவார்கள வைபவம நிறைவுபெற்றது

திருமழிசைப்பிரான் வைபவம்

77. ஶக்திபஞ்சமயவிக்₃ரஹாத்மநே
† ஶூக்திகாரஜதசித்தஹாரிணே
முக்திதா₃யகமுராரிபாத₃யோர்
ப₄க்திஸாரமுநயே நமோ நம:

/78. "ஸித்₃தா₄ர்த்தி₂ந் யுஷ்ணரஶ்மௌ மகரமதி₄க₃தே
த்₃வாபரே ஜ்ஞாநதா₄ரா-
க்ஷாதே₃ ஸம்வத்ஸரௌகே₄ க₃தவதி ச தி₃நே
ஸப்தவிம்ஶே மகா₂க்₂யே ।
நக்ஷத்ரே பா₄நுவாரே முநிவரதநயோ
ப₄க்தி ஸாரோ முநீந்த்₃ர:
ஶ்ரீமாந் ப்ராபாவதாரம் ஜக₃து₃பக்ருதயே
பர்வணேऽந்யேத்₃யுரத்ர ॥"

ஆழ்வார் திருமழிசைப்பிரானுகிறார் — ஒருத்திமகனாய்ப் பிறந்து ஓரிரவிலொருத்திமகனாயொளித்து வளர்ந்தருளிய க்ருஷ்ணனைப்போலே யாய்த்து அவதரித்தருளினபடியும், வளர்ந்தருளினபடியும். எங்ஙனேயென்னில் :— 79. ததோऽகி₂லஜக₃த்பத்₃ம போ₃தா₄யாச்யுதபா₄நுநா— தே₃வகீ பூர்வஸந்த்₄யாயாமாவிர்பூ₄தம் மஹாத்மநா" என்கிறபடியே யது₃குலத்திலே பிறந்து 80. "அநார்த்₃ர மார்த்₃ரம் விரஸம் ரஸாட்₄யம் அபல்லவம் பல்லவிதம் தக₃ளீத்-க₃ளவோ ப₃ஹு க்ஷீரது₃சா₄ ப₃பூ₄வுர் நாராயணே நந்த₃குலம் ப்ரவிஷ்டே" என்கிறபடியே நந்தன் குலமதலையாய் கோ₃பகுலத்திலே வளர்ந்தருளினாற்போலே இவ்வாழ்வாருடைய திருவவதாரமும் ஒருபிறவியிலே இருபிறவியாயிறேயிருப்பது.

---

† (பா) ஶூக்திஹாரஜித சித்தஹாரிணே. / இது சில பிரதிகளிலில்லை.

அது எங்ஙனேயென்னில் — அத்ரி ப்4ருகு3 வஸிஷ்ட2 பா4ர்க3வ ஆங்கி3ரஸாதி3களான மஹர்ஷிகளெல்லாரும் ப்3ரஹ்மாவின் பக்கலிலே சென்று பூ4லோகத்திலே உத்க்ருஷ்டதமமான க்ஷேத்ரத்திலே எங்களுக்கு நித்யவாஸம் பண்ணவேணும் அத்தை நிஶ்சயித்துச் சொல்லவேணும் என்று கேட்க ப்3ரஹ்மாவும் *உலகும் மழிசையும் உள்ளுணர்ந்து விஶ்வகர்மாவைக்கொண்டு பஞ்சாஶத்கோடி விஸ்தீர்ணையாய ஸஶைலாம்பு3தி4கானனையான பூமியெல்லாம் ஒருதட்டும் விதே3ஹப4வ க்ஷேத்ரமான திருமழிசையொன்றும் ஒரு தட்டுமாகத் துலையிலே வைத்து நிறுக்க 81 தா4த்ரா துலிதா ச லகு4ா மஹீ என்கிறபடியே பூமியை வைத்த பக்கம் நொய்தாய் *மாமழிசையை வைத்தெடுத்த பக்கம் கனத்திருக்கக்கண்டு அதற்கு 'மஹீஸாரக்ஷேத்ரம்' என்று பேரிட்டு நிரூபிக்கையாலே அந்த ரிஷிகளும் அவ்விடத்தை விடாதே நித்யவாஸம் பண்ணிக்கொண்டிரா நிற்க

அவர்களிலே பா4ர்க3வமஹர்ஷியானவர் 82 பஶ்சிமே யோஜநார்த்3தே4 ச விதே3ஹாதி4ஷ்டி2தம் வநம் — பா4ர்க3வோ தீ3ர்க4ஸத்ரேண வாஸுதே3வம் ஸநாதநம் - அபி4பூஜ்ய யதா2ந்யாயமிதி நித்யமகல்பயத் என்று ப்3ரஹ்மாண்ட3 புராணத்திலே சொல்லுகிறபடியே, தீ3ர்க4ஸத்ரமென்கிற யாகத்தாலே ஸர்வாந்தர்யாமியான ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஸக்ரமமாக யஜித்துக்கொண்டுபோருகிற காலத்திலே பா4ர்க3வருடைய பத்நி க3ர்ப்பி4ணியாய் "பன்னிரு திங்கள் வயிற்றிற்கொண்ட" என்கிறபடியே பன்னிரண்டு மாஸத்துக்குப் பின்பு தைமாஸத்தில் மகா2 நக்ஷத்ரத்தில் பிண்டா3கருதியாக ப்ரஸவிக்க, ஸுத3ர்ஶநாம்ஶரான திருமழிசைப்பிரான் அவதரித்தார். 83 ஸா க3ர்ப்ப4மாத4த்த முநேஶ்ச பத்நீ ஸுத3ர்ஶநாம்ஶம் தத3நுவிஷ்டம்-பபாத க3ர்ப்பே4 பு4வி தைஷ்ய

மாஸே மச₂ாபி₄க₄ாமே மஹநீயதாரே" என்று திவ்யஸூரி சரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

அநந்தரம், உல்ப₃ஸம்வேஷ்டிதமாய் ஒன்றும் ரூபீகரியாமல் அவதரிக்கையாலே ப₄ார்க்க₃வரும் தத்பத்நியும் அநாத₃ரித்து ஒரு பிரப்பந்தூற்றின்கீழே வைத்துப்போக, அந்த உல்ப₃ாவ்ருத பிண்ட₃ாக்ருதியானது. அகி₂ல ஜக₃ந் மாதாவான பெரியபிராட்டியாரநுக்₃ரஹத்தாலே பூமிப் பிராட்டி ஸூரக்ஷிதமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கச்செய்தே "சிகென்று சென்னிக்கால் சீரிடைப்பின் கண்ணுயிராய், ஒக்கவுருப்பாய்ந்து அறிவாலுள் நிறைந்து" என்கிறபடியே ஸர்வாவயவங்களும் பரிபூர்ணமாய், அதிலே ஜீவன் ஸ்பு₂ரித்துத்தோற்றி, "பேதைக்குழவி" என்கிறபடியே அத்யந்தம் சிசுவாய்ப் பசுங்குழந்தையான ஆழ்வார், பசிதாஹங்களாலே ஈடுபட்டு ஸ்தந்யார்த்தி₂யாய், விஜநமான வநத்திலே ஒரு பிரப்பந்தூற்றிலே ரோத₃நம்பண்ண, அவ்வளவிலே மஹீஸார க்ஷேத்ராதி₄பதியான பெருமாள் அங்கே எழுந்தருளிக் கருணும்ருதௌக₄நிஷ்யந்தி₃யான கடாக்ஷபாதங்களாலே இவர் பசிதாஹம் தீரும்படி குளிரக் கடாக்ஷித்து, ஆராவமுதமான ஸ்வவிக்₃ரஹத்தைக் காட்டி ஆஶ்வஸிப்பித்து மறைய, இவரும், தத்₃விரஹாஸஹிஷ்ணுவாய் மீளவும் அழத்தொடங்கினர்.

அங்கே திருவாளன் என்கிற ஒருத்தன் பிரம்பறுக்கப் போன விடத்திலே இவருடைய ஆர்த்தநாத₃ங் கேட்டுக் கூடவந்தவர்களுடன் சோதித்து, இவரைக் கண்டு ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே எடுத்துக் கொண்டுவந்து, தன்னுடைய பத்நியான பங்கயச்செல்வியார் கையிலே கொடுக்க, அவளும் வந்த்₄யையாகையாலே மிகவும் ப்ரீதையாய் "உத்தானஞ்செய்து" என்கிறபடியே எடுத்துக்கொண்டு, புத்ர ப்ரதிபத்தியைப்பண்ணி, "தத்துக்கொண்டாள் கொலோ தானே பெற்றள் கொலோ" என்று விகல்பிக்கலாம்படி

ஆத2ரததுடனே ஸநேஹபூாவகமாக வளாகக வளாநதருளு கிற வளவிலே 'வனமுலைகளசோாநது பாய' எனகிற படியே முலைபபாலசுரகக இவளும நநதகோபனணி சிறுவா நான சுரநத முலையுணணு எனனுமபடியே முலை கொடுககததேட இவருமஸதநயாதி3பே4ாஜயஙகளிலே நிராஸராய ப4க3வத3கு3ணக4ாரகராய வாக்3வயவஹார ரோதந3ாதி3களொனறுமினறியே மலமூததராஹிதராய பரி பூரணமாக ஸாவாவயவஙகளும வாததி4கக எழுநதருளி யிருகக

இநத ஆஸசாயததை அபுதரவானுமாய திருமழிசை யிலே வாஸமபணணும சதுாதத2வாணததிலே ஜாதனு மாய மஹாபராஜனுனுமான ஒரு வருத3த4ன கேடடு பாஙகாகப பாலமுது காயசசிககொணடு ஸவப4ாயா ஸஹிதனாய இவரிருககிறவிடததிலே விடியறகாலததே வநது பஞசஸகதிமயமான சிசுவினுடைய அபராகருத தி3வயதேஜஸஸைககணடு அதயாஸசாயபபடடு தான கொணடுவநத பாலமுதை ஸமாபபிதது பராாததி2தது 'அமுதுசெயயபபணணவேணுமெனறு இததைக கொணடு வநதேன அமுதுசெயதருளவேணும' எனறு ப3ஹுஸ வேணடிககொளள ஆழவாரும அவனிடததில கருபாதிஸ யததாலே அவன கொணடுவநத பாலமுதை அமுதுசெயது போகவிட அவாகளும அபபடியே பலநாளும போரபரீதி யுடனே பாலமுதை அமுதுசெயவியாநிறக ஒருநாள ஆழ வாா வருத3த4 த3மபதிகளுடைய மனோப4ாவமறிநது அறறைககு அவாகள கொணடுவநத பாலமுதை அமுது செயது ஸேஷிதத பாலை நீஙகள ஸவீகரியுஙகோள, உஙகளுககு நலல புததரனுணடாவன எனறு பரஸாதி3கக, அவாகளும அபபடியே ஸவீகரிதது யௌவநாவஸதை2யை யடைநது ததபதரியும க3ாபப4வதியாய ஒனபதுமாஸம சென று பததாம மாஸம நிறைநதவாறே *கேசவனதம ராய *நாககொணடு மானிடம பாடாத மஹாபராஜனரான

ஒரு குமாரனை ப்ரஸவிக்க, ஸ்ரீவிதுரரைப்போலே விளங்குகிற அந்தப் புத்ரனைக்கண்டு, *பத்துநாளுங்கடந்த இரண்டாநாள் அவருக்கு 'கணிகண்ணன்' என்று திருநாமம் சாத்தி, அகி$_2$லவித்$_3$யைகளையும் அதி$_4$கரிப்பித்தார்கள்.

பின்பு ப$_4$க$_3$வத்$_3$த$_3$யாஸாதா$_4$ஸ்வாத$_3$நத்ருப்த சேதநராய், விடப்பட்ட அந்நபாநபயோபி$_4$லாஷையையுடையராய், பைத்ருகவேஶ்மத்திலே வளர்ந்தருளுகிற ஆழ்வாரும், ருஷிபுத்ரராகையாலே ஏழு திருநக்ஷத்ரத்துக்குப்பின்பு "இளைப்பினையியக்கம் நீக்கியிருந்து முன்னிமையைக்கூட்டி, அளப்பிலைம்புலனடக்கி" என்கிறபடியே யமநியமாதி$_3$யான அஷ்டாங்க$_3$ யோக$_3$ாப்$_4$யாஸத்திலே திருவுள்ளமாய், அதுக்கு ஜக$_3$த்காரணவஸ்துவை த்$_4$யாநத்துக்கு விஷயமாகச் சொலலுகையாலே அந்த வஸ்துவை அறியவென்றால் *பிணங்குஞ்சமயம் பலபலவாகையாலே அவையவை தோறும்புக்கு ஆராய்வோமென்றுகொண்டு, ஶாக்யோலூக்யாக்ஷபாத$_3$ க்ஷபணகபிலபதஞ்ஜலிகளாகிற பா$_3$ஹ்ய ஸமயங்களையும் ஶைவ மாயாவாத$_3$ ந்யாய வைஶேஷிக பா$_4$ட்ட ப்ரபா$_4$கராதி$_3$களாகிற குத்$_3$ருஷ்டி ஸமயங்களையும் புக்கு *உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து ஆராய்ந்து பார்த்தவிடத்தில் "இறைநிலையுணர்வரிது' என்கிறபடியே அவற்றிலே ஒரு பசையில்லாமையாலே அங்கு நசையற்று "அறியார் சமணர் அயர்த்தார் பவுத்தர், சிறியார் சிவப்பட்டார்" என்றுகொண்டு ஈனமான *இடங்கொள் சமயத்தையெல்லாம் எடுத்துக்களைந்து, "கலையறக்கற்ற மாந்தர் காண்பரோ கேட்பரோதான்" என்று இதரஸித்$_3$தா$_4$ந்தங்களை நஶ்வரமென்று கைவிட்டு, இப்படி எழுநூறு திருநக்ஷத்ரம் சென்றவாறே;

ஸ்ரீவைஷ்ணவராய், பரமவைதி$_3$கஸித்$_3$தா$_4$ந்த நிஷ்ட$_2$ராய் "இனியறிந்தேன் ஈசற்கும் நான்முகற்குந் தெய்வம்"

என்று அறுதியிட்டுக்கொண்டு வேதாந்தவிழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கை அறிந்து சத்பரவணராக ஸர்வேஸ்வரனும் அதுவே பற்றாசாக இவர்க்கு *மயர்வறமதிநலமருளித் தன்னுடைய திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தையும் தத்ஸாரயமான ஜ்ஞானசக்த்யாதி கல்யாணகுணங்களையும் உபயத்தையும் ப்ரகாசிப்பிக்கிற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும் தத்ததாரமான கிரீடாதி நூபுராந்தமான திவ்ய பூஷணவர்க்கத்தையும் அவற்றோடே விகல்பிக்கலாம்படியான ஸங்க சக்ராதி திவ்யாயுதங்களையும் இட்டங்கக காட்டிவெளித்த நிலவாகாமே அநுபவிக்கிற லக்ஷ்மீ ப்ரப்ருதி மஹிஷீவர்க்கத்தையும் 84 பூர்வாபஸ்து ஸஹ வைதேஹ்யா என்றும், அடிமைசெய்வார் திருமாலுக்கு என்றும் சூழ்ந்திருந்தேத்துவார்" என்றும் ஏவ மற்றமரராட்செய்வார்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே அசோத்திலே அடிமை செய்கையே தங்களுக்கு தாரகாதிகளாகவுடையரான திவ்ய பரிஜனவர்க்கத்தையும் அந்த போகத்துக்கு வாத்தகமாய *நலமந்தமில்லதோர் நாடாய போகவிபூதியான பரமபதத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்து. பின்னையும் ப்ரக்ருதி புருஷ காலாத்மகமான லீலாவிபூதியினுடைய ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களை ஸத்வாரகமாகவும் அத்வாரகமாகவும் நின்று "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" என்கிறபடியே தனக்கு லீலையாகவுடையனாயிருக்கிறபடியையும் காட்டிக்கொடுக்க

இப்படி உபயவிபூதிநாதனான தான் 85. யந்நாபி பத்மாதபூத் மஹாத்மா ப்ரஜாபதிர் விஸ்வஸ்ருக் என்கிறபடியே *மூழ்த்த நீருலகெல்லாம் படைக்கும்படி முகவிலே தனக்கு ஜ்யேஷ்டபுத்ரனை ப்ரஹ்மாவைத் தன் திருநாபீ கமலத்திலே 86 யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் என்னும்படி முந்துற உத்பந்நனாக்கியபடியையும் 87 ப்ரஹ்மண புத்ராய ஜ்யேஷ்டாய ஸ்ரேஷ்டாய' என்கிறபடியே அந்த ப்ரஹ்மாவுக்கு ஜ்யேஷ்டபுத்ரனை

ருத்ரன் உத்பந்நனானபடியையும் ப்ரகாசிப்பித்தருள, இவரும் "நானமுகனை நாராயணன் படைத்தான் நான்முகனுந் தான்முகமாய்ச் சங்கரனைத்தான் படைத்தான்" என்று தம் வாக்காலே சொல்லும்படி இவற்றையெல்லாம் இவர் ஸம்ஶயவிபர்யயமற அறிந்து, "சாக்கியங் கற்றோஞ் சமண் கற்றோஞ் சங்கரனார், ஆக்கிய ஆகமநூலாராய்ந்தோம்– பாக்கியத்தால், செங்கட்கரியானைச் சேர்ந்தோம் யாம் தீதிலமே எங்கட் கரியதொன்றில்" என்று அநுஸந்தித் தருளி, இதரஸித்$_3$த$_4$ாந்த நிவ்ருத்திபூர்வகமாக, *திருநின்ற பக்கம் திறவிதென்றோர்ந்து, 88. "ஆலோட்$_3$ய ஸர்வஶாஸ்த்ராணி விசார்ய ச புந: புந:-இத$_3$மேகம் ஸுநிஷ்பந்நம் த்$_4$யேயோ நாராயணஸ்ஸதா$_3$" என்றும், 89. "யோகே$_3$ஶ்வரம் ஜக$_3$ந்நாத$_2$ம் விஷ்ணும் ஜிஷ்ணும் ஶ்ரிய:பதிம்–பத்$_3$மநாப$_4$ம் விஶாலாக்ஷம் சிந்தயாமி ஜக$_3$த்பதிம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜக$_3$த்காரணபூ$_4$தனாய் ஸர்வாந்தர்யாமியாய்ப் புண்டரீகாக்ஷனாய் ஜகந்நாதனான ஶ்ரிய:பதியை த்$_4$யாநம் பண்ணிக்கொண்டு க்ருதார்த்த$_2$ராய்த் / திருவல்லிக்கேணியிலே க$_3$ஜேந்த்$_3$ர ஸரஸ்ஸின் கரையிலே எழுநூறு ஸம்வத்ஸரம் பகவதநுபவம் பண்ணிக்கொண்டு யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிற நாளையிலே, ஒருநாள் இவர் நிரந்தர பகவதநுபவத்துடனே † கந்த$_2$ாஸீவநஞ்செய்யாநிற்க, அவ்வளவிலே ருத்ரனும் அத்$_3$ரிகந்யாஸஹிதனாய், ருஷப$_4$ாரூட$_4$னாய், த்ரிசூலபாணியாய் வ்யோம மார்க்கத்திலே செல்லாநிற்க, ஆழ்வாரும் அவர்களைக் கண்டு அவன் நிழல் தன் மேற்படாமல் ஒதுங்க, இதை த$_3$ம்பதிகளிருவரும் கண்டு நிற்க, அவ்வளவிலே ருத்$_3$ரனைக் குறித்துப் பார்வதி 'இவரார்? ரோவென்று அறிந்து போவோம்' என்ன, ருத்ரனும் தத்பத்நியுடனே 'இவர் மஹாநுப$_4$ாவர்: நம்மைக்கணிசியார்' என்ன, 'ஆகிலும், அவரைக்கண்டுபோவோம்' என்ன, அவனும் ஸம்மதித்து இவரண்டையிலே வந்துநிற்க, இவ

/ (பா) திருமழிசையிலே. † கந்தையைத் தைத்தல்.

ரும அவனைக கணணெடுததுபபாராமல உதாஸீநிததிருகக அவனும 'நாம வநதிருகக நீர அலக்ஷயம பணண லாமோ?' என்ன இவரும உனனைககொணடு என்ன பரயோஜநம உணடு எனககு?' என்ன அவனும நாம உமககு ஒனறு தரககடவதாக வநதோம' என்ன, இவரும 'நமககு ஒனறும வேணடாம' என்ன அவனும நமவரவு வயாததமாகாமல உம அபீஷடததைக கேடடுககொளளீர' என்ன ஆழவாரும புனமுறுவல செயது ஆகில மோக்ஷநதரவலலையாகில தா என்ன அது எனனால தரககடவதனறு ஸ்ரீமநநாராயணனாலே' என்ன ஆனால இனறு சாவாரை நாளை சாகுமபடி பணணவலலையோ?' என்ன 'அதுவும காமாநுகுண மனறோ?' என்ன ஆனால இவனூசியின பினனே நூல வருமபடி வரபரதாநம பணணுய எனறு அபஹஸிததுச சொலல அவனும இவவாரததையைககேடடு மிகவும குபிதனாய இவரை அநஙகனைபபோலே ஆககக கடவேன எனறு பொறியும புகையும கிளமபுகிற தன நெறறிககணணைத திறநதுவிட அககணணில நினறும ஜவாலாஜாஜவலயமானமாய ஸமவாததாகநிபோலே சுடடுககொணடெரிகிற ஜவலநபரரோஹததைக கணடு ஆழவாரும தமமுடைய வலததிருவடியின பெருவிரலிலே ஒரு கணணைத திறநதுவிட அககணணில நினறும அசநி பரளயஹஸதவஹகோடி கலபமாய ஜவலிததுககொணடு கிளமப கோடி வைஸவாநரபரகயமாய அதயாககோடி நிப தீராகக ஜவாலாஜாஜவலயமாநாகநியில ஸபுவின லோசநாகநி ‡ ககயோத பராயமாய அடஙக ||(பினனும அநத மஹாகநியானது உலகஙகளை ஆகரமிதது மருதயுஞஜயனைச சுறறிககொளள) ஸபுவும அநத அஙகுஷடலோசநாகநிஜவாலையைப பொறுககமாடடாமல || (கேவலமபரிதபிதது 89* அநயதா ஸரணம நாஸதி

---

‡ மினமினி || இவை சில பிரதிகளிலேயே உளளன

த்வமேவ ஶரணம் மம-தஸ்மாத் காருண்யபா$_4$வேந ரக்ஷரக்ஷ ஜநார்த்த$_3$ந" என்று முறையிட. அப்போது முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ருஷிகளும் சதுர்முக$_2$ ப்$_3$ரஹ்மாவும் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே சென்று ப்ரபத்திபண்ணி முறையிட. எம்பெருமானும்) புஷ்கலா வர்த்தகமென்கிற ப்ரளயகாலமேகங்களை அக்நி ஶமிக்கும் படி ஆஜ்ஞாபிக்க. ||(மேகங்கள் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'ஸ்வாமி! ஸுது$_3$ர்ஶநாம்ஶஜரான பா$_4$ர்க்க$_3$வமஹரிஷி பாத$_3$ாங்கு$_3$ஷ்ட$_2$நேத்ராக்நியை ஸமீபிக்கவும் பார்க்கவும் எங்களுக்கு ஶக்தியும் உண்டோ?' என்ன, ஸ்வாமியும் "என்னுடையை க்ருபையாலே உங்களுக்கு ப$_3$லமுண் டாம்" என்ன.) அம்மேகங்களும் மின்னி முழங்கி வில் விட்டு அகிலதாபங்களும் அடங்கும்படி ஆகாசாவகாச மடைய நிறைந்து அபி$_4$வர்ஷிக்க. அவ்வர்ஷத்தாலே எரிகிற அக்நியும் அணைந்து பெருவெள்ளங்கோக்க, ஆழ்வாரும்
90. "கி$_3$ரயோ வர்ஷதா$_4$ராபி$_4$ர் ஹந்யமாநா ந விவ்யது$_2$:" என்கிறபடியே அத்$_3$ரிராஜனைப்போலே வர்ஷதா$_4$ரைக்கு இளயாமல் ப$_4$க$_3$வத$_3$நுப$_4$வ தத்பரராயிருக்கிறபடியைக் கண்டு அவனும் விஸ்மயப்பட்டு இவருக்கு 'ப$_4$க்திஸாரர்' என்று திருநாமத்தையும் சாத்தி, இவர் வைபவத்தைக் கொண்டாடி ஶிர:கம்பநம்பண்ணி, 'அம்ப$_3$ரீஷனாலே து$_3$ர்வாஸா அவமாநப்பட்டானிறே: ஆகையாலே, பா$_4$க$_3$ வதர்கள் ஸுது$_3$ர்ஜயர்' என்று ஸ்வபத்நிக்கு உரைத்துக் கொண்டு யதா$_2$ஸ்தா$_2$நமே போந்தான்.

பின்னையும் ஆழ்வார் பூர்வம்போலே யோக$_3$த்திலே யெழுந்தருளியிருக்க. யாத்$_3$ருச்சி$_2$கமாக வ்யாக்$_4$ராருட$_4$னாய் ஶுக்திஹாரனென்பானொரு கே$_2$சரன் ஆகாசமார்க்கத்திலே செல்லாநிற்க, ஆழ்வாருடைய யோகப்ரபாவத்தாலே இவர் மேலே போக க்ஷமமன்றிக்கே வ்யாக்$_4$ரமும் திமிர்த்துநிற்க. அவனும் இதேதோவென்று பார்த்துக்கொண்டு வருமள வில். கீழே மௌநியாய் யோகத்திலேயெழுந்தருளி

யிருககிற ஆழவாரைககணடு விஸமயபபடடுத ததக்ஷணத திலே ஆகாசததினினறும பூமியிலவநது வயாகரவாஹநததி னினறும இறஙகி இவரணடையிலேவநது பாககவ முநீநதரரே! இககநதாவரணததைப போகடடு நான தருகிற திவய படநிரமிதமான இநதககவசததைத தரியும என்று ஒரு கவசததைக கொடுகக இவரும அததை நிஷேதிதது ஸவஸஙகலபததாலே மணிஸவரூபமாய தயுமணிபரபோபமமான கவசததை அவனுககுககாடட அவனும லஜஜாவிஷடனாய தன கழுததில ஹாரததை வாஙகி இததைத அக்ஷமாலையாகத தரியும என்று கொடுக கததேட இவரும தம கழுததில துளஸீபதமாக்ஷமாலையை வாஙகி இததைப பாராய' என்ன அது நவரதநஹார மாய விளஙகககணடு அவனும இவர மஹாநுபாவர மஹாபரிபூரணர என்று தணடனிடடு இவர வைபவத தைக கொணடாடி யததாஸததாநமே போநதான

பினனையும அஙகே இவர யோகநிஷடராயெழுநதருளி யிருககசசெயதே, கொஙகணஸிததன என்கிற பெயரை யுடையனாய ரஸவாதியாயிருபபானொருவன வநது இவ வாழவாருடைய வைபவததைககணடு இவருககுக காணி கோடியை பேதிபபதான ரஸகுளிகையை ஸமாபபிகக இவரும அததை அநாதரிதது நமககு வேணடாம' என்று அவனுககுத தமமுடைய பொனனெனதத மேனியில புழுதி யோடே தமகாதிற குருமபியையுருடடி இநதக காணி குளிகை கோடாகோடியைப பேதிககும என்று கொடுத தருள அவனும அபபடியே பரீக்ஷிகக அது சொன்ன படிககு ஒததிருககையாலே அதிபரீதியுடனே ஆழவாரை தணடனிடடு தநயோ஽ஹம' என்று கருதாரததனாயப போநதான

அநநதரம திருமழிசைபபிரானும ஒரு குஹாநதரா விஷடராய நிபருதாக்ஷவருததியையுடையராய யோகத திலேயெழுநதருளியிருகக அவவளவிலே பொயகை பூதன

பேயாழ்வாராகிற முதலாழ்வார்கள் மூவரும் *எங்குந்திரிந்தரங்கனெம்மானுக்கே காதல்செய் தொண்டராய் ஸஞ்சரித்து வருகிறவர்கள். ஸூதூ2ரத்திலே அப்ராக்ருததிவ்ய தேஜஸ்ஸைக் கண்டு அத்யாஶ்சர்யப்பட்டு, 'இத்தை ஆராயக்கடவோம்' என்று எங்கும் திரிந்து சோதித்து வந்து, கு3ஹாந்தராவிஷ்டரான ப4கதிஸாரரை 'இம் மஹாநுபா4வராரோ?' என்று திவ்யமான *நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணாலே கண்டு, 'ப4ார்க்க3வமுநீந்த்3ரரே! ஸூக2மேயிருக்கிறீரோ' என்று குஶலப்ரஶ்நம்பண்ண, அவரும் 'பத்3ம மாத4வீகுஸூம கைரவோத்3ப4வ முனிகாள்! நன்றாயிருக்கிறீர்களோ?' என்று வினவியருளி, அந்யோந்ய வந்த3ந பரராய் ஆஹ்லாத3ஶீதநேத்ராம்பு3க்கள் பனிப்பப் புளகிக்ருதகா3த்ரராய் ஒருவரையொருவர் ஆலிங்கித்துக் கொண்டு மிகவும் ப்ரீதியுடனே எல்லாரும் ஸதா3 பரகு3ணாவிஷ்டராய் யோகத்திலே எழுந்தருளியிருந்தார்கள்.

இவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் பாலும்பாலும் சேர்ந்தாற்போலவும், தேனுந்தேனுங் கூடினாற்போலவும் ப4க3வச்சரணாரவிந்த3த்4யாநாம்ருதாஸ்வாத3நம் *தேனூறியெப்பொழுதும் தித்தித்து ஐகரஸ்யத்தாலே எல்லாருக்கும் ப்ரணயரஸம் உந்மஸ்தகமாம்படி பகவதநுபவம் பண்ணியிருந்தார்கள். பின்பு எல்லாரும் உகந்த திருவுள்ளத்தையுடையராய் மயிலைநகரியேற வெழுந்தருளி, அங்கே பேயாழ்வார் திருவவதரித்தருளின கைரவதீர்த்த2த்தையும் ப்ரீதியுடன் ஆலோகித்துக்கொண்டு, தத்தீரத்திலே சில காலம் யோகத்திலேயெழுந்தருளியிருந்து பின்பு "ஓடித் திரியும் யோகிகள்" என்னும்படியே பூர்வம்போலே ப4ார்க்க3வமுநீந்த்3ரரை அநுவர்த்தித்து அநுமதிகொண்டு பூ4ஸஞ்சரணார்த்த2மாக முதலாழ்வார்கள் மூவரும் எழுந்தருளினார்கள்.

அநந்தரம், பார்க்கவமுநீந்த்ரரும், தம்முடைய திருவவதார ஸ்த2லமான திருமழிசையிலே எழுந்தருளி சாத்து

கைககுத திருமணவேணடிக கலி ஶோதிததகவிடததில
திருமண அகபபடாமல புசிததுககிடகக அபபோது
* திருவேஙகடததெநதை இவா ஸவபநததிலே எழுந
தருளித திருமண இருககுமிடம அடையாளமாகக காட்டி
யருள அஙகே திருமண கணடெடுதது அநத திருமண
கொணடு பனனிரணடு திருநாமஞ சாததியருளிப பெரிய
பரீதியுடனே சிநதை மறறொனறின திறததலலாத
தனமை எனகிறபடியே க்ஷுத்ர புருஷாததஙகளில
நசையறறு பகவதநுபவம பணணிககொணடு எழுந
தருளியிருககிற இவரும, பொயகைபபிரானவதரிததருளின
பொயகை பரதேசததிலே சிலகாலம ஸேவிததிருககத
திருவுளளமாய 91 யதது ஸதயவரதம நாம க்ஷேத்ரம
பாபவிநாஶநம-புணய க்ஷேத்ரேஷு ஸர்வேஷு தஸயைவ
ஶரைஷ்டயமீரிதம எனறு சொலலுகிறபடியே புணய
க்ஷேத்ரஙகளில வைததுககொணடு ஶ்ரேஷ்டமுமாயப
பாபஹரமுமாய ஸதய வரதக்ஷேத்ரமெனறு பேரையுடை
யதுமான கசசிவெஃகாவிலே எழுநதருளி 92 "ஶயாந
ஶேஷபாயஙகே குநதேநதுகுவளபரபே — பூர்ணாநந
ஸஹஸ்ராமஶு நவாஸதரணவிஸதருதே – நீலஜீமூதஸங
காஶ பதமபதராநிபேக்ஷண - ஸேவயமாநோ விஶா
லாக்ஷயா ஶ்ரியா கமலஹஸதயா – தரணயா ச ஸாநத
வஙகயா தாதா விஶவஸய விஶவபுக எனறும தேவி
மாராவார திருமகள பூமி" எனறும சொலலுகிறபடியே
ஸ்ரீபூமிநீளைகளாலே ஸேவயமாநனாயககொணடு 'பணங
காயிரமுடைய நலலரவணைபபளளிகொள பரமா" எனகிற
படியே பெரிய திருவநநதாழவானை திருவணையிலே
* வெஃகாவில துயிலமாநதவேநதை ஸேவிதது
பொயகையாழவாரவதரிததருளின அநததிருபபொயகைக
கரையிலே அவரை தயாநம பணணிககொணடு யோகத
திலே எழுநூறு ஸமவதஸரம எழுநதருளியிருககிற
காலததிலே

இவர் திருவடிகளிலே கணிகண்ணர் வந்து ஆஶ்ரயித்து ப4க3வத் ப்ரவணராயிருக்க. அவ்வளவிலே அங்குள்ள ஒரு ஸ்த2விரையானவள் வந்து ஆழ்வாரை ஸேவித்து அவர் திருவடிகளிலே ப4க்தியுக்தையாய் அவர் எழுந்தருளியிருக்கிறவிடத்தை "கடைத்தலை சீய்க்கப்பெற்றால் கடுவினை களையலாம்" என்கிறபடியே ஸம்மார்ஜநகோ3மயாநுலேபநரங்க3வல்யாத்3யலங்காரங்களாலே அநுதி3நம் ஶுஶ்ரூஷிக்க. யோகத்திலேயெழுந்தருளியிருக்கிற இவ்வாழ்வார் ஒருநாள் திருக்கண்களை விழித்துப்பார்த்து. இவள் செய்கிற கிங்கரவ்ருத்திக்கு மிகவும் உகந்தவுள்ளத்தராய், அந்த வ்ருத்3தை4யைப் பார்த்து 'உன் அபீ4ஷ்டத்தைச் சொல்லிக்காணாய். உனக்கு ஒரு வரப்ரதா3நம் பண்ணுகிறோம்' என்று அருளிச்செய்ய. அவளும் அப்படியே ஆழ்வாரைக்குறித்து 'அடியேனிடத்தில் க்ருபாதிஶயமுண்டாகில் அடியேனுக்கு இந்த வார்த்த4கம் போம்படி கடாக்ஷித்தருளவேணும்' என்ன. ஆழ்வாரும் 'அப்படியே ஆகக்கடவது' என்று அவளைக் குளிரக்கடாக்ஷித்தருள, அவளும் இவர் கடாக்ஷத்தாலே ப்ராப்த யௌவனையாய் தே3வஸ்த்ரீயைப்போலே அதிஸுந்த3ரியாக. அவ்வளவிலே, தத்3ராஜ்யாதி4பதியான பல்லவராயனும் இவளைக் கண்டு. மந்மத2பா3ணபா3தி4தனாய்த் தனக்குப் பத்நியாக வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க. அவளும் அநுகூலித்து அவனுடனே அதிமாநுஷமான போ4க3ங்களை அநுபவியாநிற்க.

ஒருநாள் பல்லவராயன். தனக்கு ஒருநாளைக்கொருநாள் ஶரீரம் ஜரித்துவரக்கண்டு. அவளைக்குறித்து 'உனக்கு அதிமாநுஷமான இந்த யௌவநம் எங்ஙனேயுண்டாயிற்று?' என்று கேட்க, அவளும் அவனைக்குறித்து ஆழ்வார் கடாக்ஷத்தாலே தனக்கு உண்டானபடியைச் சொல்லி. 'நீயும் உன்னகத்திலே அநுதி3நம் உபாதா3நம் பண்ணவருகிற கணிகண்ணரை அநுவர்த்தித்து, அவர்

புருஷகாரமாகத தத₃தே₃ஶிகரான ப₄கதிஸாரரை அநுவாததிததாயாகில, உனககும இபபடிபபட்ட யௌவநம உணடாம எனறுசொலல அபபோது ராஜாவும கணிகணணரையழைகக, உமமுடைய ஆசாாயரை நாம ஸேவிககவேணும அவரை நமபககல அழைததுககொணடு வரவேணும' எனறு சொலல கணிகணணரும நம ஆசாாயா ஒருவரகததுககும எழுநதருளாா ஒரு ராஜாவையும கணிசிததுபபாரா என்ன பினனையும ராஜாவான பலலவராயன தனனைக கவிபாட வேணுமெனறு கணிகணணரை அபேக்ஷிகக *வைகுநதச செலவனார சேவடியைப பாடுகையொழிய நாககொணடு மானிடம பாடேன எனறும வாயகொணடு மானிடமபாடவநத கவியேனலலேன எனறும இபபடி தமமுடைய அத₄யவஸாயஹேதுவான ஸிஷ்டாசாரவசநஙகளைச சொலலி ப₄க₃வதப₄காக₃வத விஷயமொழிய நான நரஸதுதி பணணுவதிலலை என்ன ஆகிலும நீா நமமைபபாட வேணும எனறு அவன இவரை நிாபபநதிகக, கணிகணணரும || ஆடவரக ளெஙஙனகலவா ரருளசுரநது பாடகமூ ரகமும—பாமபணையும-நீடியமால, நினறானிருநதான கிடநதானிதுவனறோ, மனறூா / பொழிறகசசி மாணபு எனறு சொல்ல அவனும நமமைபபாடெனறால இஙஙனே சொலலலாமோ? எனறு மிகவும குபிதனாயககொணடு ஆகில நமமுடைய ராஜயததினின்றும போம என்ன 93 ஆஜ்ஞா₃ம முஹூரததேந எனகிற படியே சடககென ஸவாசாாயரான ப₄கதிஸாரமுனிகள திருமுன்பே வநது தணடன ஸமாபபிதது அசசெயதியை விணணபபஞ்செயது அடியேன இவவிடததில நினறும விடைகொளளுகிறேன என்ன ஆழ்வாரும நீா போகிறீராகில நாம இஙகிருககப போகிறோமோ? நாம புறப

|| (பா) எவவாறகனறொழிவார வெஃகாவும பாடகமும ஊரகமும பஞசரமா / (பா) மதிறகசசி

பட்டால், எம்பெருமான் இங்குக் கண்வளரப்போகிறானோ? அவனெழுந்தருளும்போது, தத்பரிகரபூ₄தரான ப்₃ரஹ்மாதி₃கள் இங்கிருக்கப்போகிறார்களோ? என்று அருளிச்செய்து, '*வெஃகாவிலுன்னிய யோகத்துறக்கமானவனேயும் எழுப்பிகொண்டு வருகிறோம்' என்று சொலலி, திருவெஃகாநாயனார் திருமுன்பே எழுந்தருளி அவரைப்பார்த்து ''கணிகண்ணன் போகின்றான் காமருபூங்கச்சி. மணிவண்ணா நீ கிடக்க வேண்டா—துணிவுடைய செந்நாப் புலவனும் போகின்றேன் நீயுமுன்றன், பைந்நாகப்பாய் சுருட்டிக்கொள்'' என்று ஆழ்வார் விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர் சொன்னவண்ணஞ் செய்து இவருடைய பின்னே எழுந்தருள, ''சுடர்கொள்சோதியைத் தேவரும் முனிவருந் தொடர'' என்கிறபடியே மற்றும் அத்தேசத்தில் ஆலயங்களில தேவதைகளும் பின்தொடர எழுந்தருளுகையாலே 94. ''அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா: ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா:- உபதப்தோத₃கா நத்₃ய: பல்வலாநி ஸராம்ஸி ச'' என்று சொல்லுகிறபடியே திருவயோத்₄யை ராமவிஸ்லேஷத்தாலே பொலிவழிந்தாப்போலே காஞ்சீநகரத்திலே தரு கு₃ல்ம லதாதி₃களும் நதீ₃தடாகங்களும் மிகவும்வாடி அழகழிந்து தத்₃ராஜ்யத்தில் கோயில்களில் எம்பெருமான்களுமில்லாதே, ஆலயங்களிலே தேவதைகள் ஒருவருமின்றியே அந்த₄காரம் கவிந்து உத₃யாஸ்தமயந்தெரியாதே ''நீளிரவாய் நீண்டதால்'' என்கிறபடியே க₄நதிமிர பூ₄யிஷ்ட₂மானபடியை ராஜாவும் மந்த்ரிகளுங்கண்டு, போரக்லேசித்து இவர்களைப் பின்தொடர்ந்துசென்று / ''ஓரிரவிருக்கை'' என்கிற ஊரிலே இவர்களைக் கண்டு கப்படத்தைக்கட்டிக் காலிலேவிழுந்து கணிகண்ணரை வேண்டிக்கொள்ள, கணிகண்ணரும் மீண்டெழுந்தருளும்படி ஆழ்வாரை வேண்டிக்கொள்ள, ஆழ்வாரும் மீண்டெழுந்தருளத் திருவுள்ளமாய், ஆஸ்ரிதபரதந்த்ரரான சொன்ன

/ 'ஓரிருக்கை' என்றும் 'ஓரிக்கை' என்றும் வழங்குவர்.

வணணஞசெயத பெருமாளைப பாரதது 'கணிகணணன போககொழிநகான காமருபூங கசசி மணிவணணா நீ கிடககவேணடும-துணிவுடைய செநநாபபுலவனும போக கொழிநதேன நீயுமுனறன பைநநாகப பாயபடுததுக கொள என்று விணணபபஞசெயய எமபெருமானும மீணடெழுநதருளி ஆழவார சொனனவணணஞசெயதது எலலாரககும பரதயக்ஷமாகவேணுமெனறு இடததிருககை கீழபடக கணவளாநதருளினார இபபடி விருபபுடைய வெஃகாவே சேரநதானை" எனகிறபடியே சேரநது "நாகத தணையப படுககையாகபபடுததுககொணடு கணவளாந தருளின இநத ஸௌலபயததை அநுஸநதிததிறே "வெஃகணைககிடநததெனன நீரமையே!" என்று டீதரா யருளினார் அநத நகரிதானும நிறைநதசீர நீள்கசசி எனனுமபடி பொலிவையுடைததாயிருககையாலே அவ விடததிலே * வெளளததரவில துயிலமாநத விததினை உளளததுககொணடு யோகததிலே பினனையும சிலகாலம எழுநதருளியிருநது

அநநதரம, குமபகோணயாதராபேக்ஷையையுடைய ராய 95. யோ நர குமபகோணேஸமிந க்ஷணாததமபி திஷ்டதி-கரஸததம தஸய வைகுணடம ஙிழுதாநயா விபூஜய எனகிறபடியே * வைகுநதமாநகா மறறதுவை யதுவாகததகக பரபாவாதிமயததையுடைததான திருக குடநதையிலே நிதயவாஸமபணணி ஆராவமுதாழவா ருடைய * ஏராரகோலததை யோகததிலேகொணடு எழுந தருளியிருககத திருவுளளமாய நலததார மிககார குடந தைககிடநததாயுனனைககாணபான நானலபபாய எனகிற படியே அதிதவரையோடே எழுநதருளாநிறகசசெயதே பெருமபுலியூரெனகிற கராமததிலே செனறு ஒரு திணணை யிலே அவஸரிததெழுநதருளியிருகக அததிணணையிலே யிருநது அதயயனமபணணுகிற பராஹமணாகள இவரைக கணடு விபரதிபததிபணணி வேதாதயயனததைத தவிாந

திருக்க. பின்னை அவர்களுக்கு விட்டதறுவாய் தோன்றாமல் தடுமாற, ஆழ்வாரும் அத்தைக்கண்டு கறுப்புநெல்லை உகிராலேயிடந்து ஸம்ஜ்ஞையாலே அந்த வாக்யத்தை ஸூசிப்பித்தருள. பின்பு அவர்களுக்கு 96. "க்ருஷ்ண நாம வ்ரீஹீணும் நக₂நிர்ப்பி₄ந்நம்" என்கிற வாக்யம் தோற்ற 97. "ந ஶூத்₃ரா ப₄க₃வத்₃ப₄க்தா விப்ரா ப₄ாக₃வதாஸ் ஸ்ம்ருதா:" இத்யாதிபபடியே அவர்கள் தெளிந்து வந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து க்ருதார்த்த₂ராஞர்கள்.

பின்னையும் அந்த க்₃ராமார்ச்சையான எம்பெருமானும் இவ்வாழ்வார் உபாத₃ாநார்த்த₂மாக ஸஞ்சரித்தருளுகிற திருவீதிகள் தோறும் அபி₄முக₂மாய்த் திரும்பியருள இந்த ஆஶ்சர்யத்தை நம்பியார் கண்டு சில ப்₃ராஹ்மணர்க்குககாட்ட, அவர்கள் அந்த கராமததிலே யாக₃ம் பண்ணுகிற பெரும்புலியூரடிகளுடைய யாகசாலையிலே சென்று "கண்டோம் கண்டோம் கண்டோம் கண்ணுக்கினியன கண்டோம" என்று இவருடைய ப்ரப₄ாவத்தைச் சொல்ல, தீ₃க்ஷிதரும் கேட்டு "மெய்யடியார்கள் தம் ஈட்டங் கண்டிடக்கூடுமேல் அதுகாணுங் கண் பயனுவதே" என்றுகொண்டு 98. "அக்ஷ்ணோ: ப₂லம் த்வாத்₃ருஶத₃ர்ஶநம்" என்று சொல்லுகிறபடியே அதிஹர்ஷத்துடன யாகசாலையினின்றும் புறப்பட்டு ஆழ்வாரெழுந்தருளியிருக்குமிடத்தேறவந்து இவருடைய ஶக்தி பஞ்சமயமான விக்₃ரஹத்தைக்கண்டு ஸேவித்து, "போதுமினெமதிடம் புகுதுக" என்கிறபடியே நம்முடைய யாகசாலைக்கு எழுந்தருளவேணுமென று விண்ணப்பஞ்செய்து எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய் இவ்வாழ்வாருககு அக்₃ரபூஜை பண்ண, அதனைக்கண்டு அங்குள்ள அத்₄வர்யுதொடககமான சடங்கிகளடைய 'இவரைக்கொண்டு புகுந்து யாக₃த்தை உபஹதியாக்கிற்றே!' என்று த₄ர்மபுத்ரன் ராஜஸூயயாக₃த்திலே க்ருஷ்ணனுக்கு அக்₃ரபூஜை பண்ணினபோது சிசுபாலன் ப₃ஹூமுக₂மாகப் பருஷோக்தி

கஷைப பணணிறைபபோலே இவாகளும ஆழவாரைப * பொறுபபரியனகள பேசி அதி4க்ஷேபிகக தீ3க்ஷிதரும வயாகுலாநத கரணராய ஆழவாரைபபாாதது, இவாகள * ஏதேனுமபேச நான கேடகமாடடேன' என்று விணணபபஞசெயய ஆழவாரும இனி நமமை வெளி யிடாதிருககவொணணாதென்று பாாதது 99 அஷ டாஙக3யோக3ஸித்3த4ாநாம ஹருத3யாக3 நிரதாதமநாம— யோகி3நாமதி4காரஸ ஸயாதே3கஸமிந ஹருத3யேஙயே எனகிறபடியே தமககு அநதாயாமியாய * அறபுதனை அநநதசயநனைக குறிதது

அககரஙகளககரஙகளென றுமாவவெனகொலோ
இககுறுமபை நீககி யெனனையீசனைககவலலையேல,
சககரஙகொளகையனே சடஙகா வாயடஙகிட
உடகிடநதவணணமே புறமபொசிநது காடடிடே"

என்று விணணபபஞசெயதருள * ஒணசஙகதைவாளாழி யானும 'தமமையே நாளும வணஙகித தொழுவாாககுத தமமையே யொககவருளசெயவா' எனகிறபடியே * அர வதகமளியினொடும அழகிய பாறகடலோடும அரவிநதப பாவையுநதானுமாயப பெரியதிருவனநதாழவான மேலே * வடிவிணையிலலா மலாமகள மறறைநிலமகள மெலலடி பிடிக்குமபடி கணவளாநதருளுமபடியை அனைவருஙகணடு அநுபவிககுமபடி ஆழவாருடைய திருமேனியிலே பரத யக்ஷமாககி இவருககு ஸாருபயபரத3ாநமபணணியருள இவரும ஸாருபயததைப பெறறு எலலாருஙகாணலாமபடி எழுநதருளியிருகக மூனபு க3ாஹிதத சடஙகிகளடைய ஆழவாருடைய ஹருத3யததில பரகாசிககிற எமபெருமா னுடைய திவயமஙகளவிகரஹததை இவா உரஸஸிலே பரதயக்ஷமாக ஸேவிததுத திருவடிகளிலே ஸாத3ரமாக ஸாஷடாஙக3 பரணாமததைபபணணி க்ஷமைகொணடு ஆழ வாரை ப3ரஹமரத3மபணணி உபலாளிதது 'நக்ஷமாமி' ககு

லக்ஷ்யமாகாமல் * திருமாமலடியார்களைப் பூசிக்க நோற்று க்ருதார்த்தராஞர்கள். ததநந்தரம் இவரும் அவர்களுக்கு பஹுப்ரகாரமாக ஜ்ஞாநப்ரதாநம்பண்ணி பஹுஶ: க்ருபைசெய்தருளி வாழ்வித்து, *செழுமாமணிகள் சேரும் திருக்குடந்தையை நோக்கி எழுந்தருளினர்.

அநந்தரம் நிஜஸம்புடஸ்தங்களைத் திருக்காவேரீபய:-ப்ரவாஹத்திலே ப்ரக்ஷேபிக்க, நிரவக்ரஹ ப்ரவாஹத்தாலே நிஜஸம்புடஸ்தங்கள் நீயமாநங்களாயுள்ளவளவில், நான்முகன் திருவந்தாதியும், திருச்சந்தவிருத்தமும் என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்கள் எதிர்த்துவந்து ஆழ்வார் திருவடிகளண்டையிலேயிருக்க, அவற்றையெடுத்துக்கொண்டு ஆராவமுதாழ்வாருடைய * ஏரார்கோலத்தையுங்கண்டு அவ்வநுபவஜநித ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே "காவிரிக்கரைக் குடந்தையுள் கிடந்தவாறெழுந்திருந்து பேசு" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆராவமுதாழ்வாரும் அப்படியே உத்யோகிக்க, அந்த ஸௌலப்யகுணத்துக்குத் தோற்று "வாழி கேசனே" என்று மங்களாஶாஸநம்பண்ண, எம்பெருமானும் அப்படியே உத்தாநஶாயியாயருள, அப்படியான விக்ரஹத்தை த்யாநம் பண்ணிக்கொண்டு யோகத்திலே இரண்டாயிரத்து முந்நூறு ஸம்வத்ஸரம் எழுந்தருளியிருந்தார். இப்படி திருமேனியுடனே அந்நாஹார வர்ஜிதராய் க்ஷீராஹாரதாரகராய், நாலாயிரத்தெழுநூறு ஸம்வத்ஸரம் பகவதநுபவம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்து "ஆழ்பொருளைச் சிந்தாமற்கொண்மின் நீர் தேர்ந்து" என்று நான்முகன் திருவந்தாதி திருச்சந்த விருத்தம் என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களைப் பரம ஸாத்விகராய் நாராயணைகபரரான முமுக்ஷுக்களுக்குத் தம்முடைய பரமக்ருபையாலே உபகரித்தருளி லோகத்தை வாழ்வித்தருளினர்.

திருமழிசைப்பிரான் வைபவம் நிறைவுபெற்றது.

குலசேகரபபெருமாள வைபவம

100 கு$_4$ஷயதே யஸய நக$_2$ரே ரஙக$_2$யாதரா தி$_3$நே தி$_3$நே ।
தமஹம ஶிரஸா வநதே$_3$ ராஜாநம குலஶேக$_2$ரம ||"

101 || கலயபு$_3$தே$_3$ ஸ்ஈக$_2$ஸஙக$_2$யயா வயபக$_2$தே மாஸே ச
மாக$_4$ாபி$_4$தே$_4$
வாஷே சாபி பராப$_4$வே ஸ்ஈரகு$_3$ரோரவாரே ச பக்ஷே
த$_2$வாத$_3$ஶயாகயதிதெ$_2$ள புநா வஸ்ஈதி$_3$நே [ஶ்ஈசெள
பரீதயாக$_2$ய யோகா$_3$நவிதே
தராதும ந குலஶேக$_2$ர க்ஷிதிபதிஶ ஸ்ரீகௌஸது-
ப$_4$ாதமாऽப$_4$வத ||"

இஙகே அவதாரகரமம பாரகில நமமாழவார திரு வவதார வைப$_4$வமசொலலலாயிருகக ஸ்ரீகுலசேகராழவார திருவவதாரவைப$_4$வம சொலலுகிறது அவயவநிரூபணம பணணியே அவயவியை நிரூபிககவேணடுகையாலே

ஸ்ரீகுலசேகரபபெருமாள கொலலிநகரெனகிற திருப படை வீடடிலே * சேரன குலசேகரராயககொணடு க்ஷதரியவாணததிலே மாசிமாஸததில புநாபூசநக்ஷதரததில ஸ்ரீ கௌஸதுப$_4$ாமஶராய அவதரிததருளினார 102 தஸ யாமபூ$_4$சசேரகுலபரதீ$_5$பஶ ஸ்ரீ கௌஸதுப$_4$ாதமா குல ஶேக$_2$ராக$_2$ய - மஹீபதிா மாக$_4$புநாவஸ்ஈத$_2$யத$_2$கி$_2$நே ஹரே பூாணகடாக்ஷ லக்ஷய ' எனறு திவயஸ்ஈரிசரிததநிலே சொலலிறறிறறு

மாறறலரை, வீரஙகெடுதத செஙகோற கொலலி காவலன விலலவாகோன, சேரன குலசேகரன முடி வேநதா சிகாமணி" எனறு சொலலபபடுகிற இவா ரத$_2$க$_3$ஜதுரக$_3$பத$_3$ாதி எனகிற சதுரஙக$_2$ப$_2$லததையுடைய ராய, பரதிபக்ஷஙகளையெலலாம காநதி$_3$ஶீகராமபடி காடடற

* இநத சலோகம சில ஏடடுபபிரதிகளிலலை.

வோட்டி. "கொல்லிகாவலன் கூடல்நாயகன் கோழிக்கோன் குலசேகரன்" என்றும், "கூரார்ந்த வேல்வலவன் கோழியர்கோன் குடைக் குலசேகரன்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே தம்முடைய செங்கோலே செங்கோலாகப் படைவீடுகளிலேயிருந்து சிறியதைப் பெரியது நலியாதபடியும் து₃ர்ப்ப₃லரை ப₃லவான்கள் ப₃ாதி₄யாதபடியும். 103. "கே₃ாஸஹஸ்ரப்ரத₃ாதாரம்" என்கிற பெருமாளைப் போலே ஸ்ரீ குலசேகரப்பெருமாளும் அத்யுத₃ாரராய் ஸவிநயராய் ராஜ்யம் பண்ணிக்கொண்டு போராநிற்க;

தம்மை ஸ்வதந்த்ரராகவும் நியந்தாவாகவும் அபி₄மானித்துக்கொண்டிருக்கிற இவரை, உப₄யவிபூ₄தி நிர்வாஹகனாய் ஸர்வநியந்தாவான ஸர்வேஶ்வரன் தன் நிர்ஹேதுக பரமக்ருபையாலே ராஜஸ தாமஸரஹிதராய் ஸத்வகுணப்ரசுரராம்படி கடாக்ஷித்து, இவர்க்கு *மயர்வறமதிநலமருளித் தம்முடைய ஸ்வரூபரூபகு₃ணவிபூ₄தி சேஷ்டிதங்களையெல்லாம் விஶத₃தமமாகக் காட்டிக்கொடுக்க, அவற்றையெல்லாம் ப₄க்₃வத்₃ப₄க்தி ரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தையுடையராய்க் கொண்டு இவ்வாழ்வார் கண்டவநந்தரம ஸம்ஸாரிகளான இத்தே₃ஶீயர் தே₃ஹாத்மாபி₄மாநத்தைப் பண்ணி 104. "அக்ருத்யகரணை த₃ாவப்யத்யந்தோத்₃ப₄டவ்ருத்திக:— அர்த்த₂காமாபி₄பூ₄தோऽயமுந்மத்த இவ வர்த்ததே" என்கிறபடியே தேஹவஶ்யராய், தேஹபோ₄க₃த்தை அனுபவித்து பகவத்விமுக₂ராய், தேஹாத்மாபி₄மாநிகளாய், ஶப்₃த₃ாதி₃விஷய ப்ரவணரான இஸ்ஸம்ஸாரிகள் நடுவே தாமிருக்கிற இருப்பு உயிர்க்கழுவிலேயிருந்தாற்போலேயும். "கொள்ளென்று கிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம் நெருப்பு" என்கிறபடியே யானைக்கழுத்திலே தாமிருந்து ராஜ்யம்பண்ணி ஸுகரூபமாக ராஜபோகத்தை பு₄ஜிக்கிற ராஜத்வமும் "அல்லலெனத் தோற்றி யெரிதீயிற்சுடும்" என்கிறபடியே அக்நிகல்பமாயுமிருக்கையாலே. மிகவும் அஸஹ்ய

மாய 105 பரிதயகதா மயா லஙகா மிகராணி ச த$_4$நாநி ச" எனறும 106 தயகதவா புகராமஸச த$_3$ாராமஸச ராக$_4$வம ஶரணங்க$_3$த எனறும சொலலு கிறபடியே ஸ்ரீ விபீஷணாழவான ஸகலபோகஙகளையும ஸவாஸநமாக தயஜிதது ஸாவலோகஶரணயரான பெருமாளை ஆஶரயிததாபபோலே இவரும இனபமருஞ செலவமும இவவரசும யானவேணடேன எனறு டரதிகூலஙகளான பராகருதபோகஙகளில நசையறறு,

* திருவரஙகததரவணையிற பளளிகொளளும கடல விளஙகு கருமேனியமமானறனனைக கணணுறககணடு உககருங காதலையுடையராய * அறறபறறாசுறறிவாழு மநதணீரரஙகததிலே தாமும அறறபறறராய அவவிடததிலே நிதயவாஸமபணணி *விணணுளாரிலுஞ சீரியராய அணியரஙகன திருமுறறதது அடியார எனகிறவிதுவே நிருபகமாக வுடையராய *சாதுகோடடியரான ஸ்ரீவைஷணவாகளுடைய * இனடமிகு பெருஙகுழுவுகணடு அநுபவிபபதெபபோதோ? எனறு 107 ஸ்ரீரஙகக$_3$யாதரா ஸ்ரீரஙக$_3$யியாஸா சைவ நாரத$_3$- உததாரயதி ஸமஸாராநநிதயவாஸஸது ஸிபுந எனகிற படியே ஸ்ரீரஙகயாதரையும ஸ்ரீரஙகயியாஸையும * விடியா வெஙநரகைபபோககி வைகுநதமதரவறறுயிருகக அஙகே நிதயவாஸமபணணில சொலல வேணடாவிறே' எனகிற ஆதததகதை அறிநதவராகையாலே ஸ்ரீரஙகயாதரையிலே நிதயப$_3$த$_3$த$_4$ஶரத$_3$த$_4$ராய 108 தரைலோகயவிஶருதா புணயா ஸவாமிபுஷகரிணீதி வை- க$_3$ஙக$_3$ாத$_3$யைஸ ஸகலைஸ தீாதைை$_2$ஸ ஸா ஸமா விமலோத$_3$கா — ததர தே$_3$வாஷி க$_3$நத$_4$ாவாஸ ஸித$_3$த$_4$ாஸச பரமாஷய-ஸஙநதி நியதா- ஹாரா வேஙகடாஹவயபூ$_4$த$_4$ரே எனறு கஙகாதிஸகல தீாததஙகளிலும உககருஷடதமமாகச சொலலபபடட ஸவாமிபுஷகரிணியை உடைததாய வேஙகடததைப பதியாக வாழவீாகாள எனறு சொலலுகிறபடியே பரமரிஷிகள தொடககமான மஹாதமாககளாலே நிதயவாஸம

பண்ணப்படுகிற *திருவேங்கடமாமலையிலே இவரும் திர்யக்ஸ்தாவரஜந்மங்களைப் பரிக்ரஹித்து நித்யவாஸம் பண்ண ஆசைப்பட்டும். இப்படி மற்றுமுண்டான திவ்ய தேசங்களெங்குஞ்சென்று அங்குள்ள எம்பெருமான்களையும் ஸேவித்து அங்கே நித்யவாஸம் பண்ணவேணுமென்னும ஆசையையுடையராயும். அஷ்டாதசபுராண உபபுராண இதிஹாஸாதிகளை நிரீக்ஷித்துத் தத்ஸாரபூதமான முகுந்தமாலையை அருளிச்செய்து, காலக்ஷேபார்த்தமாக, 109. "வேத வேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே தஸரதாத்மஜே — வேத: ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத் ராமாயணாத்மநா" என்கிற படியே வேதவேத்யனை பரமபுருஷன் தஸரதாத்மஜனாய் வந்து அவதரித்தருளினப் போலே, அந்த வேதங்கள் தாமும் ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் முகேந இதிஹாஸஶ்ரேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயணமாய்க் கொண்டு ப்ரகாசித்ததாகையாலே, அதுவே தமக்கு *செவிக்கினிய செஞ்சொல்லாக "இன்னமுதம் மதியோம்" என்கிறபடியே ஶ்ரவித்துக்கொண்டு போராநிற்க. 110. "சதுர்த்தஸஸஹஸ்ராணி ரக்ஷஸாம் பீமகர்மணாம்-ஏகஶ்ச ராமோ தர்மாத்மா கதம் யுத்தம் பவிஷ்யதி" என்கிற ஶ்லோகார்த்தத்தைக் கேட்டருளுகிற தறுவாயிலே. 'பெருமாளும இளையபெருமாளைப் பிராட்டிக்குத் திருமேனிக்காவலாக வைத்து. கரதரிஶிரோ தூஷணாதிகளாகிற பதினாலாயிரம் துஷ்டராக்ஷஸருடனே தர்மாத்மாவான பெருமாளொருவரே யுத்தோந்முகரானார்: எங்கு இளைக்கிறாரோ என்று ரிஷி வயிறுபிடிக்கிறான்' என்று கேட்கையாலே. இவ்வாழ்வாரும். ப்ரேமபரவஶராய்க் கொண்டு. *அவத்தங்கள் விளையுமென்னும் அதிஶங்கையாலே "வாளும்வில்லுங்கொண்டு பின்செல்வார் மற்றில்லை" என்றும் "உருவார் சக்கரம் சங்கு சுமந்திங்கும்மோடு. ஒருபாடுழல்வானோரடியானுமுளன்" என்றும் சொல்லுகிற படியே சதுரங்கபலத்தோடே பெருமாளுக்குப் படைத் துணையாகப் புறப்பட்டு எழுந்தருளாநிற்க. இவருடைய அதிப்ரவ்ருத்தமான இந்த யாத்ரையைக்கண்டு இத்தைத்

தவிாககைககாக மாநதாிகள உபாயோ சிலரை எதிரேவர விடடு அநதப பதினாலாயிரம ராக்ஷஸாகளையும பெருமா ளொருவருமே நிரஸிதது மீணடெழுநதருளாநிறகச செயதே 111 தம த்ருஷவா ஶதருஹநதாரம மஹா ஷீணாம ஸுகாவஹம-பபூவ ஹருஷடா வைதேஹீ பாத தாரம பரிஷஸவஜே எனகிறபடியே பிராடடி பெருமாள திருமேனியில வரணஙகளெலலாம ஆறுமபடி திருமுலைத தடஙகளாலே வெதுகொணடணைதது ஆஶவாஸிபபிதத ஶோகநிவாதககமான இநத ஶலோகததைச சொலலு விககையாலே இவரும அதைககேடடு ஸநதுஷடராய மீணடெழுநதருளினவளவிலே

மாநதாிகள நமமுடைய ராஜாவான இவாககு ஸ்ரீவைஷணவ ஸஹவாஸததாலே இததனை கலககஙகளும தேறறஙகளும வநதன' எனறு அவாகளுடைய ஸஹவா ஸததைத தவிாபபிககவேணுமெனறு இவருடைய க்ரு ஹாாசசனையெமபெருமானுடைய திருவாபரணப பெடடி யிலே நவரதந ஶோபிதமாயிருபபதொரு ஹாரததையெடுப பிதது மறையவைதது இவருககு அநதரஙகாரய உத தேஶயரான ஸ்ரீவைஷணவாகள எடுததாாகள' எனறு ஆரோபிகக, அதுககு அவரும பரனனபா கொளளாா எனறு அவாகளுககாகத தாம பாமபுககுடததிலே கையிட டருளி ஜயிகக இததைககணடு மாநதாிகள தாஙகளசெயத அகருதயததை விணணபபஞசெயது அநத ஹாரததை இவா திருமுனபே வைதது தணடன ஸமாபபிததாாகள

பினபு ஆழவாருககு இவாகளநடுவே ராஜயமபணணி யிருககுமிருபபு 112 ந ஶௌாிசிநதாவிமுகஜந ஸமவாஸ வைஶஸம-வரம ஹுதவஹஜவாலா பஞஜராநதாவயவஸ திதி எனகிறபடியே பகவதவைமுகய சொலலபபொறு தாா நடுவில இருககுமிருபபைககாடடில அகநிஜவாலாபஞ ஜராநதாவயவஸதிதி பகவதபராசகு உதகருஷடதம

மாகையால் இவர்க்கு அக்நிஜ்வாலையிலே அகப்பட்டாற் போலே அதிது₃ஸ்ஸஹமாயிருக்கைகயாலே. தம் குமாரருக்கு யுவராஜ்யாபி₄ஷேகம்பண்ணி ராஜ்யபா₄ரத்தை அவரிடத்திலே வைத்து, 'ஆனாத செல்வத் தரம்பையர்கள்தற்சூழ, வானாளுஞ் செல்வமும் மண்ணரசும் யான் வேண்டேன்'' என்றுகொண்டு ஐஹிக ஆமுஷ்மிக தி₃வ்யமாநுஷபோ₄க₃ங்களில் நசையற்று, தமக்கு அந்தரங்க₃ரான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸஹவாஸத்துடனே *நல்லார்கள் வாழும் நளிரரங்கத்தை நோக்கி எழுந்தருளி, தகட்டிலழுத்தின மாணிக்கம்போலே *உறங்குவான் போல் யோகுசெய்கிற *அணியரங்கத்தம்மானை நித்யதரித்ரன் நிதி₄யைக்கண்டாற்போலே கண்ணாரக் கண்டு வாயாரவாழ்த்தி அனுபவித்து, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே,பகவத்பாகவதவைபவத்தை எல்லாரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி 'பெருமாள் திருமொழி' என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தை அருளிச்செய்து, ஸஜ்ஜநங்களுக்கு உபகரித்தருளி லோகத்தை வாழ்வித்தருளினார்.

குலசேகரப்பெருமாள் வைபவம் நிறைவுபெற்றது.

பெரியாழ்வார் வைபவம்

113. தாத₃ாத்விக /ப்ரதிப₂லத்₃ப₄க₃வத்பரத்வம்
விஸ்தீர்ய பாண்ட்₃யகத₂கேந்த்₃ரஜயீ க₃ஜேந ।
க₃ச்ச₂ந் ப்ரியாது₃பக₃தே க₃ருடே₃ந நாதே₂
பரேம்ணாऽऽஶிஷம் ரசயதிஸ்ம நமோऽஸ்து தஸ்மை ॥

114. ‡ ‥தத்வாப்₃த₃ாபக₃மே கலௌ யுக₃வரே
ஸம்வத்ஸரே க்ரோத₄நே
சண்ட₃ாம்ஶௌ மிது₂நங்க₃தேऽஹ்நி நவமே
பக்ஷே வளர்க்ஷேபி ச ।

/(பா) ப்ரதிப₄யா ப₄க₃வத்பரத்வம் (प्रतिभया भगवत्परत्वं)
‡ இந்த ச்லோகம் சில பிரதிகளிலில்லை.

ஸ்வாத்யாம ப₄ாஸ்கரவாஸரே ஶுப₄தித₂ா
வேகாத்₃ரிநாமநி
ஸ்ரீமாநாவிரபூ₄த்₃ஜிந்த்யமஹிமா
ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தோ(அ)ந்வஹ₄ ॥

*பெரியாழ்வார் வேதவாயத்தொழிலார்கள் வாழ் வில்லிபுத்தூர் என்கிறபடியே * செய்கலேவளவியரான * வைய்த்தேவர் நித்யவாஸம்பண்ணி வாழாநிற்கிற ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே, பராஹமிஞ்ஞோத்தமரான * வேயர் தங்கள் குலத்திலே ஆனிமாஸத்தில் திருச்சோதியிலே க₃ருத₃மத₃யமராயவதரித்து, விஷ்ணுசித்தர் என்கிற திருநாமத்தையுடையராயிருப்பர் 115 ஜ்யேஷ்டே₂ஸ்த₂ மாஸே பவமாநதாரே ஶ்ரேஷ்டே₂ர குரோணாஜநி பட்ட நாத₂ — தத்ர தரயீரூபக₃ருத்மத₃ர்தமா கடாக்ஷலக்ஷ்யம் கமலாபதோய என்று திவ்யஸூரிசரித்திலே சொல்லிற்றிறே*

பின்பு வடபெருங்கோயிலுடையானுடைய நிர்ஹேதுக கடாக்ஷத்தாலே 116 பரஹலாதே₃ர ஜந்மவைஷ்ணவ ' என்னும்படி ஸஹஜத்₃ரஸ்யத்தையுடையராயிருக்குமவர் 117 நாகிஞ்சித்குர்வதஶ் ஶேஷத்வம் என்கிறபடியே ஶேஷத்வமுறையையுணர்ந்து பகவத்விஷயத்திலே கிஞ்சித் கரித்து ஸ்வரூபம் நிறம்பெறவேணுமென்று பார்த்து அது செய்யுமிடத்து தனக்கேயாகவெனைக் கொள்ளுமீதே என் கிறபடியே அவனுகந்த அடிமைசெய்கையே நமக்குக் கர்த் தவ்யமென்று அநுஸந்தித்து அதறிகைக்காக அவதாரங் களை ஆராய்ந்து பார்த்தவிடத்தில்—ஸர்வேஶ்வரன் மண் ணின்பாரம் நீக்குதற்கே வடமதுரைப் பிறந்தான் என் றும் 118 ஏஷ நாராயணஶ் ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந - நாக₃பர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாக₃தோ மது₄ராம் புரீம் என்றும் 119 புண்யா த்₃வாரவதீ யத்ர தத்ராஸ்தே மது₄ஸூத₃ந -ஸாக்ஷாத்₃தே₃வ புராணோ(அ)ஸௌ ஸஹி

த$_4$ர்மஸ்ஸநாதந:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸாது$_4$ பரித்ராணாதி$_3$ த்ரயத்துக்காகத் * திருவின் வடிவொக்கும தேவகிபெறப்பிறந்து * மைத்தடங்கண்ணி யசோதை வளர்க்க வளர்ந்தருளுகிற * உருவுகரிய ஒளிமணி வண்ணனான க்ருஷ்ணன், * சூட்டுநன்மாலைகள் தூயன வேந்தி விண்ணோர்கள் நன்னீராட்டி யந்தூபந்தராநிற்கவே அங்கு ஓர்மாயையினாலீட்டிய வெண்ணெய் தொடுவுண்ணப் போந்தவனாகையாலே அந்த வாஸனை பின்னாடிக் கம்ஸனுக்குப் பணிசெய்துபோந்த ஸ்ரீமாலாகாரர் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளிப் பூ இரக்க, அவரும் 120. "ப்ரஸாத$_3$ பரமௌ நாதௌ மம கே$_3$ஹமுபாக$_3$தௌ-த$_4$ந்யோऽஹமர்ச்சயிஷ்யாமி" என்று உகந்து சூட்டினபடியைக்கண்டு. இவ்விஷயத்துக்குப் பூவிடுகையே உகப்பென்று அறுதியிட்டு. வடத$_3$ளபுடசாயியாகிய வடபெருங்கோயிலுடையானுக்கு * நாட்கமழ் பூம்பொழிலாகத் திருநந்தவனஞ் செய்து திருமாலைகட்டிச் சாத்திப்போருகிற காலத்திலே;

* பருப்பதத்துக் கயலபொறித்த பாண்டியர் குலத்திலே ஸ்ரீ வல்லப$_4$தே$_3$வனென்கிற ராஜா தா$_4$ர்மிகனாகையாலே சிறியதைப் பெரியது நலியாதபடி கூடலென்கிற தென் மதுரையிலேயிருந்து ராஜ்யம்பண்ணிக்கொண்டுபோருகிற காலத்திலே. அந்த ராஜா ஒருநாள் ராத்ரியிலே நகர ஶோத$_4$நார்த்த$_2$மாக வருகிறவளவிலே, ஒரு ப்ராஹ்மணன் அங்கே ஒரு திண்ணையிலே கிடக்கக்கண்டு. ராஜா அவனை எழுப்பி 'நீயார்' என்று கேட்க, அவனும் 'நான் ஒரு ப்ராஹ்மணன். கங்கையாடி வருகிறேன்' என்ன, 'ஆனால் உனக்குப்போமதுண்டாகில் ஒரு ஶ்லோகம் சொல்லிக் காணாய்' என்ன அந்த ப்ராஹ்மணனும் 121. "வர்ஷார்த$_2$மஷ்டௌ ப்ரயதேத மாஸாந் நிஶார்த்த$_2$மர்த்த$_4$ம் தி$_3$வஸம் யதேத-வார்த்த$_4$க்யஹேதோர் வயஸா நவேந பரத்ர ஹேதோரிஹ ஜந்மநா ச" என்கிற ஶ்லோகத்தைச் சொல்ல. ராஜாவும் இதைக்கேட்டு வ்யுத்பந்நனாகை

யாலே த்₃ருஷ்டத்திலே நமக்கு ஒரு குறைவுமில்லை இனி அத்₃ருஷ்டயத்னம் பண்ணும்படி எங்ஙனே? என்று வ்யாகுலாந்த:கரணனாய் தன்னுடைய புரோஹிதரான செல்வநம்பியைப் பார்த்து புருஷார்த்த₂நிர்ணயபூர்வகமாக அத்₃ருஷ்டஸித்₃தி₄க்கு விரகென்? என்று கேட்க அவரும் 122 "த₄ர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம் வேதா₃ஶ்ச" என்கையாலே வித்₃வான்களைத் திரட்டி வேதா₃ந்த ஸித்₃தா₄ந்தமான பரதத்வநிர்ணயம் பண்ணுவித்து அவ்வழியாலே பெறவேணும் என்று அருளிச்செய்ய ராஜாவும் அப்படியேயாகிறது என்று ப₃ஹுத்₃ரவ்யத்தைக் கிழிச் சீரையிலே வித்₃யாஶுல்கமாக ஒரு தோரணத்திலே கட்டுவித்து வித்₃வான்களை ஆஹ்வாநம்பண்ணச் சொல்லுகிற வளவிலே

வடபெருங்கோயிலுடையான் ஸ்வஸூரிகள் *பூண்டவத்தம் பிறர்க்கடைந்து தொண்டுபட்டுப் பொய்ந்நூலை மெய்ந்நூலென்றென்றும் ஓதி மாண்டு அவத்தம்போகாமே இவ்வாழ்வாரைக்கொண்டு லோகத்திலே வேதா₃ந்த ஸித்₃தா₄ந்தமான பரதத்வத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காக. *மெய்யடியாரான இவ்வாழ்வாருடைய ஸ்வப்நத்திலே எழுந்தருளி நீர் போய்க்கிழியை அறுத்துக்கொண்டுவாரும் என்று அருளிச்செய்ய அது வித்₃யாஶுல்கமாக நிமித்தக் கொன்றன்றோ? *நலங்களாய நற்கலைகள் நாவினும் நவின்றிலாத நான் என் கையில் கொட்டுத்தழும்பைக் காட்டிக் கிழியை யறுக்கலாமோ? என்ன அது உமக்கு ப₄ரமோ? நாமன்றோ வேதா₃ர்த்த₂ ப்ரதிபாத₃நத்துக்குக் கடவோம் என்று ஆழ்வாரை நிர்ப₃ந்தி₄த்தருள, ஆழ்வாரும் 123 "ப்₃ராஹ்மே முஹூர்த்தே சோத்தா₂ய" என்கிறபடியே *சிற்றஞ்சிறுகாலே எழுந்திருந்து 'இதொரு ஸ்வப்நமிருந்தபடியென!' என்று விஸ்மிதராய் விஸ்வஸித்து, பாண்டியனுடைய வித்₃வத்₃கோ₃ஷ்டி₂யேற எழுந்தருளினவளவிலே செல்வநம்பியும் ராஜாவும் த்₃விஜகுல

திலகரான இவ்வாழ்வாரைக் கண்டு, அவ்வளவிலே அப்₄யுத்த₂ாநப்ரணாமபூர்வகமாக மிகவும ஆதரிக்க, இத்தைக் கண்ட வித்வான்கள் இவர்க்கு வித்₃யாப்₄யாஸம் சிறிது மில்லை யென்னும் புத்தியாலே ராஜாவை அதி₄க்ஷேபிக்க, அவ்வளவிலே * அபிமானதுங்கனான செல்வநம்பி, ஆழ்வாரை கண்டணிட்டு 'வேத₃ாந்த ப்ரதிபாத்₃யமான பரதத்வத்தை நிஶ்சயித்தருளிச்செய்யவேணும்' என்று விஜ்ஞாபித்தவளவிலே, 124. "ஹஸிதம் ப₄ாஷிதஞ்சைவ க₃திர்யா யச்ச சேஷ்டிதம்-தத் ஸர்வம் த₄ர்ம வீர்யேண யதா₂வத் ஸம்ப்ரபஶ்யதி" என்கிறபடியே ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் ப்₃ரஹ்மாவின் ப்ரஸாத₃த்தாலே ஸகலார்த்த₂ங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்தாப்போலேயும் 125. "ஶங்க₂ ப்ராந்தேந கோ₃விந்த₃ஸ் தம் பஸ்பர்ஶ க்ருதாஞ்ஜலிம்-உத்தாநபாத₃தநயம் முநிவர்ய ஜக₃த்பதி:- தத: ப்ரஸந்ந வத₃நஸ் தத்க்ஷணாந் ந்ருபநந்த₃ந:- துஷ்டாவ ப்ரணதோ பூ₄த்வா பூ₄தத₄ாதாரமச்யுதம்" என்கிறபடியே ராஜ குமாரனை த்₄ருவன் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யஸ்பர்ஶத்தாலே ஸர்வ ஜ்ஞனானாப்போலேயும், இவ்வாழ்வார் நிர்ஹேதுக ப₄க₃வத் ப்ரஸாத₃த்தாலே ஸகலவேத₃ ஸாரார்த்த₂ங்களையும் தது₃ப ப்₃ரும்ஹணங்களான இதிஹாஸ புராணங்களையும் ஸாக்ஷாத் கரித்து, 126. "ஸமஸ்தஶப்₃த₃ மூலத்வாத் அகாரஸ்ய ஸ்வப₄ாவத:" என்று ஸர்வஶப்₃த₃ மூலமாயிருந்துள்ள அகாரத்தை 127. "அக்ஷராணாமகாரோऽஸ்மி" என்று கீ₃தோபநிஷதா₃சார்யன் தானே அருளிச்செய்கையாலே 128. "அகாரோ விஷ்ணுவாசக:" என்கிறபடியே அகார வாச்யனான ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரனென்று கொண்டு, பரத்வசிஹ்நங்களான ஜக₃ஜ்ஜந்ம ஸ்தி₂தி லய வாசகங்களான 129. "யதோ வா இமாநி பூ₄தாநி ஜாயந்தே, யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி, யத்ப்ரயந்த்யபி₄ஸம்விஶந்தி, தத் விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ, தத்₃ப்₃ரஹ்மேதி" இத்யாதி₃ வாக்யங்களை, ஜக₃த்காரணத்வ முமுக்ஷூபாஸ்யத்வ மோக்ஷப்ரத₃த்வ

ப்ரதிபாத3கங்களான நாராயணாநுவாகாதி3 ஶ்ருதிகளாலும் 130 விஷ்ணோஸ் ஸகாஶாது3த்3பூ4தம் ஜக3த் தத்ரைவ ச ஸ்தி2தம்-ஸ்தி2திஸம்யமகர்த்தாஸௌ ஜக3தோஸ்ய ஜக3ச்ச ஸ: என்றும் 131 'நாராயணாத்பரோ தே3வோ ந பூ4தோ ந ப4விஷ்யதி-ஏதத் ரஹஸ்யம் வேதா3நாம் புராணாநாம் ச ஸம்மதம்' என்றும் 132 ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ்ஸத்ய முத்3த்4ருத்ய பு4ஜமுச்யதே-வேத3ஶாஸ்த்ராத் பரம் நாஸ்தி ந தை3வம் கேஶவாத் பரம் என்றும் இத்யாதி3களான ஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணாதி3 வசந ஸஹஸ்ரங்களாலும் ப3ஹு முக2மாக ப்ரதிபாதி3த்தருளிச் செய்கையாலே வித்3யா ஶுல்கமாகத் தோரணத்திலே கிழியாகக் கட்டிவைத்த த4நம் இவர் முன்னே தானே தாழவளைய ஆழ்வாரும் அதிப்ரீதி யோடே விரைந்து கிழியறுத்தான் என்கிறபடியே அக்கிழியை அறுத்தருளினார்.

இதைக்கண்டு அதி4க்ஷேபித்த வித்3வான்களோடு அநுவாதித்த ராஜாவோடு வாசியற ஸர்வரும் விஸ்மிதராய்க் கொண்டு ஆழ்வார் திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, வேதாந்த விழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கை விட்டு சித்தன் விரித்தன் என்று மிகவும் ப்ரீதியோடே அவரை யானைக்கழுத்தின்மேலே ஏறியருளப்பண்ணி அந்த வித்3வான்கள் ச2த்ரசாமரதாலவ்ருந்தாதி3கள் த4ரித்து ஸேவிக்க * வேதப்பயன் கொள்ளவல்லனை மெய்ந்நாவன் வந்தான் என்று விருதூதித் திருச்சின்னம்பணிமாற ஈண்டியசங்க மெடுத்தூத ராஜா இவர்க்கு 'பட்டர்பிரான்' என்று திருநாமஞ்சாத்தித் தானும் ஸபரிகரனாய் ஸேவித்துக் கொண்டு நகரிவலம்வருகிற மஹோத்ஸவத்தைக் காண்கைக்காக புத்ரர்களை ப்3ரஹ்மரத2ம் பண்ணும் ஸமயத்தில் மாதாபிதாக்கள் காண ஆதரித்து வருமாபோலே ஸர்வேஶ்வரனும் தனக்கு நிரூபக பூ4தையான பிராட்டி ஸஹிதனாய்க் கொண்டு * மஞ்சுயர்பொன்மலைமேலெழுந்த மாமுகில்போன்ற வடிவுடனே பெரிய திருவடிமேற்

கொண்டு "திருச்சக்கரஞ் சங்கினொடும்" என்கிறபடியே திவ்யாயுத₄த₄ரனாய் "கிளர்ந்த பிரமன் சிவனிந்திரன் விண்ணவர்சூழ, விளங்க வொருநாள் காணவாராய் விண் மீதே" என்கிறபடியே ஆகாசத்திலே ஸ்வபரிகரபூ₄தரான ப்₃ரஹ்மருத்₃ராதி₃களாலே ஸேவ்யமானனாய், தி₃வ்யமங்க₃ள விக்₃ரஹ விசிஷ்டனாய்க்கொண்டு நெருங்கி நிற்கிற இத் திரளோடு ஸந்நிஹிதனாக, இத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்தருளின ஆழ்வார், ப₄க₃வத் ப்ரஸாத₃த்தாலே நிரவதி₄கப₄க்தியைப் பெற்றவராகையாலே ஸ்வஸம்ருத்₃தி₄யைக்கண்டு இறு மாவாதே, அவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வாதி₃களை அநுஸந்திப்பதற்கு முன்னே முகப் பிலே * நீலமுண்ட மின்னன்ன மேனியிலுண்டான ஸௌந்த₃ர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாதி₃களைக் கண்டு, 133. "அப்ராக்ருதம் ஸுரைர்வந்த்₃யமயுதார்க்க ஸமப்ரப₄ம்" என்றும், 134. "ஸ்வயைவ ப்ரப₄யா ராஜந் து₃ஷ்ப்ரேக்ஷம் தே₃வதா₃நவை:" என்றும், "சுழி பட்டோடுஞ்சுடர்ச்சோதி" என்றும் சொல்லப்பட்டிருப்ப தாய், காலக்ருதபரிணாமமின்றிக்கே ஸதை₃கரூபமாய், நித்யஸித்₃த₄மாய்ப் பஞ்சோபநிஷந்மயமான பரமபதத்திலே 135. "ஸதா₃ பஶ்யந்தி ஸூரய:" என்கிறபடியே நித்ய ஸூரிகளாலே ஸதா₃த₃ர்ஶநம் பண்ணப்படுகிற வஸ்து—கால க்ருதபரிணாமமாய், க்ஷணக்ஷரணஸ்வப₄ாவமாய், பரமாத்ம ஸ்த₂ாநமான பரமபத₃த்தைப்பற்ற நரகோபமமாய் அரக்க ரசுரர்க்கு ஆவாஸபூ₄மியாய் து₃ர்விக₃க்₃த₄ர் து₃ரபி₄ஸந்தி₄ பண்ணும் ஸ்த₂லமாய், கலிஸாம்ராஜ்யம் பண்ணுகிற * இருள்தருமாஞாலமான இத்தேசத்திலே வந்து சக்ஷுர் விஷயமாவதே! இவ்வஸ்துவுக்கு என்ன தீங்கு வரு கிறதோ? என்னும் அதிஶங்கையாலே, யானைக்கழுத்தில் கிடக்கிற மணிகளைத் தாளமாகக்கொண்டு, 'இந்த ஸௌந்த₃ர்யாதி₃களுக்கு ஒரு தீங்கும் வாராதே நித்யமாய்ச் செல்லவேணும் என்று தம் ஸ்வரூபத்தை மறந்து ப்ரேம

பரவச்யராய்க்கொண்டு மங்களாசாஸநம் பண்ணியருளி, இவ்விஷயத்துக்குத் தாமொருவரும் மங்களாசாஸநம் பண்ணுகை போதாதென்று தமக்குத் தோளிணைகளான ஐச்வர்ய கைவல்ய ப்ரக்ருதிவச்சரணோத்திரங்களையும் மங்களாசாஸநயோக்யராம்படி திருத்திச் சேர்த்துக்கொண்டு *பல்வகையாலும் திருப்பல்லாண்டு பாடியருளினார்.

அநந்தரம் அந்த ராஜாவையும் விசேஷகடாக்ஷம் செய்தருளி அவனாலே ஸத்கருதராய் *வில்லிபுத்தூருறைவான்றன் பொன்னடி காண்பதோராசையினால் மீண்டு ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரிலே எழுந்தருளி அக்கிழியில் த்ரவ்யத்தை 136 உஸ்யைதே தஸ்ய தத்த்வம் என்கிறபடியே வடபெருங்கோயிலுடையான் திருமுன்பே வைத்து 'தேவரீராலேயுண்டான த்ரவ்யம் தேவரீருக்கே' என்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 137 பராஸங்கிகம் பரிஸமாப்ய பரக்ருதம் அநுஸரதி என்கிற ந்யாயத்தாலே தாம் முதலில் உபக்ரமித்தருளின *கானார் நறுந்துழாய் கைசெய்த கண்ணியும் *செண்பக மல்லிகையோடு செங்கழுநீர் இருவாட்சியுமான திருமாலைகட்டி வடபெருங்கோயிலுடையானுக்கு நித்யமாகச்சாத்தி ஸேவித்துக் கொண்டிருக்கிற இவ்வாழ்வார் தாம் — அவதாரங்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் ஸ்ரீமாலாகாரர் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளிப் பூ இரக்க அவர் உகந்து சாத்தினாரென்றிறே முந்துறத் திருநந்தவநஞ்செய்து திருமாலை ஸமர்ப்பிக்கத் தொடங்கிற்று ஸ்ரீமாலாகாரர் திருமாலைசாத்தின அநந்தரம் மல்லரோடு பொருது வென்றி கொண்ட தோளுக்குப் பல்லாண்டு பாடுகையாலே க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தத்திலே பரவணராய் கண்ணன் கேசவன் நம்பி பிறந்தினில் என்று க்ருஷ்ணன் அவதரித்தது முதலான வென்றிசேர் பிள்ளை நல்விளையாட்டம் என்கிற அதிமாநுஷசேஷ்டிதமான க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தத்தை இவரும் கோபஜந்மத்தை ஆஸ்தாநம்பண்ணி அநுகரித்து அவனுடைய ஸௌசீல்ய

ஸௌலப்₄யாதி₃ கு₃ணங்களிலே ஆழங்கால்பட்டு குமிழி நீருண்ணுமல் நன்ருக அநுப₄வித்து அவ்வநுப₄வ ஜநித ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே 'பெரியாழ்வார் திருமொழி' என்கிற தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₃த்தையும் அருளிச்செய்து, *சித்தம் நன்கொருங்கித் திருமால்மேல் சென்ற சிந்தையராய்க்கொண்டு, *சாயைபோலப் பாடவல்ல ஸஜ்ஜநங்களுக்கு உபகரித்தருளி லோகத்தை வாழ்வித்தருளினர்.

பெரியாழ்வார் வைபவம் நிறைவுபெற்றது.

ஆண்டாள் வைபவம்

138. "தே₃வஸ்ய மஹிஷீம் தி₃வ்யாம்
ஆதௌ₃ கோ₃தா₃ முபாஸ்மஹே।
யந்மௌலி மாலிகாம் ப்ரீத்யா
ஸ்வீகரோதி ஸ்வயம் ப்ரபு₄:॥"

139. "ஶுசிமாஸி பாண்ட்₃யபு₄வி பூர்வப₂ல்கு₃நீ
க₄நபே₄ நவீநதுளஸீவநாந்தராத்।
உதி₃தாமுதா₃ர கு₃ணரங்க₃ நாயக-
ப்ரியவல்லபா₄ம வஸுமதீமுபாஸ்மஹே॥"

140. / "ஸித்₃தா₄நாம் ஶரதா₃ம் கலாவபக₃மே
வர்ஷே நளாக்₂யே ரவௌ
யாதே கர்க்கடகம் விதா₄வுபசிதே
ஷஷ்டே₂ऽஹநி ஸ்ரீமதி।
நக்ஷத்ரேऽர்யமதை₃வதே க்ஷிதிபு₄வோ
வாரே சதுர்த்₂யாம் திதௌ₂
கோ₃தா₃ ப்ராது₃ரபூ₄த₃சிந்த்ய மஹிமா
ஸ்ரீவிஷ்ணு:சிததாத்மஜா॥"

* அன்னவயற் புதுவையாண்டாளுடைய திருவவதார க்ரமம் இருக்கும்படி எங்ஙனேயென்னில்; 141. " அத₂ மே

/ இந்த ச்லோகம் சில ஸ்ரீகோஶங்களிலில்லை.

க்ருஷ்டே க்ஷேத்ரம் லாங்க3லாது3த்தி2தா மயா — க்ஷேத்ரம் ஶோத4யதா லப்3த4ா நாம்நா ஸீதேதி விஶ்ருதா — பூ4தலாது3த்தி2தா ஸா து வ்யவர்த்த4த மமாத்மஜா என்கிற படியே ஸ்ரீஜநகராஜன் யாகசாலைக்கு ஸ்தலம் உழுதுடணு நிற்க அந்தப்படைச்சாலிலே பிராட்டி ப்ராது3ர்ப்பூ4வித்தருள 142 ஸீதா லாங்க3லபத்3த4தி’ என்கிறதுக்கான நிரூபகமாக ஸீதையென்று திருநாமஞ்சாத்தி உகப்போடே ஸ்ரீஜநகராஜன் புத்ரியாக வளர்த்துக்கொண்டாப்போலே *மெய்யடியாரான விஷ்ணுசித்தர் திருநந்தவனத்தில் திருத்துழாய்க்குக் கொத்தாநிற்க அத்திருத்துழாய் மண்ணின் கீழ் திருவாடிப்பூரத்திலே பாரவண்ணயடமங்கை’ என்கிற ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி ஆவிர்ப்பூ4வித்தருள அநந்தரம் *வில்லிபுதுவைநகர் நம்பி விஷ்ணுசித்தர் கண்டு விஸ்மிதராய் *மின்னனைய நுண்ணிடையாளான இக்கந்யகையை யெடுத்து ப்ரீதியோடே சுருப்பார் குழற்கோதை’ என்று திருநாமஞ்சாத்தித் *திருமகள்போலே வளர்த்தருளினார். 143 ஸ விஷ்ணுசித்தஸ்துளஸீவநாவநிம் க2நித்ரவக்த்ரேண நிக2ாதயந் கலௌ — ஶுபே4 முஹூர்த்தே ஶுசிமாஸி ப2லகு3நீப்ரதீத்தாரே துளஸீவநாந்தரே - பு4வோऽப்4யுத்காஸந ப3ாலகந்யகா — || பூ4மய்யம்ஶாம் வீக்ஷ்ய விஸிஷ்மியே முத3ா என்று திவ்யஸூரி சரிதத்திலே சொல்லிற்றே.

இங்ஙனம் போருகிறகாலத்திலே *விட்டுசித்தர் தங்கள் தேவரான வடபெருங்கோயிலுடையானுக்குச் சாத்தக் கட்டிவைத்த திருமாலையை ஆழ்வாரில்லாத அவஸரத்திலே இப்பெண்பிள்ளை தான் சூடிக்கொண்டு அவனுக்கு நேரொவ்வாதிருக்கிறேனோ? ஒத்திருக்கிறேனோ? என்று *காறைபூண்டு கூறையுடுத்துக் கைவளைகுலுக்கிக் கோவைச் செவ்வாய்திருத்தி அவ்வொப்பனையழகைக் கண்ணாடியிலே கண்டு இப்படி பலநாளும் பந்துபந்தாகச் சூட்டிவைக்க,

---

|| (பா) ஸ தாம் தத3ா ப்ரேக்ஷ்ய

இத்தை ஆழ்வார் ஒருநாள்கண்டருளி 'பெண்ணே! எப்போதும் இப்படியோ செய்கிறாய்!' என்று மிகவும் கோபித்து, அந்தத்திருமாலையை அற்றைக்கு வடபெருங்கோயிலுடையானுக்குச் சாத்தாமலிருக்க, அன்று ராத்ரியிலே ஆழ்வார் ஸ்வப்நத்திலே எம்பெருமான் எழுந்தருளி 'இற்றைக்கு நமக்கு மாலைகொண்டுவராதிருப்பானென்?' என்ன, தம் புத்ரி கோதை குழலிலே முடித்த க்ருத்யத்தை விண்ணப்பஞ் செய்ய, எம்பெருமானும் 'அப்போதுகாணும் வாஸனையாய் ப்ரியமாயிருப்பது' என்று அருளிச்செய்ய, ஆழ்வாரும் அன்றுமுதல் இவ்வாண்டாளை 'பின்னைசொல் நிலமாமகள் சொல் திருமகள்சொல் பிறந்திட்டாள்'' என்று விசேஷ ப்ரதிபத்திபண்ணிப் போருவர். *தொடுத்த துழாய்மலர் சூடிக்களைந்தன சூடுந் தொண்டரான ஆழ்வார் திருமகளார் தாம் சூடிக்கொடுத்ததுவே நிரூபகமாகச் சூடிக்கொடுத்த நாச்சியாராயிருப்பர்.

திருத்துழாய் பரிமளத்தோடே கூடியே முளைக்குமாபோலே, இந்நாச்சியாரும் ஆஜந்மபா₃ல்யயௌவநாவஸ்த₂கள்தோறும் வளருகிற பரப₄க்தி பரஜ்ஞாந பரமப₄க்திகளையுடையளாகையாலே, ப₄கவத்₃விஷய ப்ராவண்யம் அல்லாத ஆழ்வார்களைக்காட்டில் இவளுக்கு அதிசயித்திருக்கும். புருஷனைப் புருஷன் காமிக்குமதும், ஸ்த்ரீயை ஸ்த்ரீ காமிக்குமதும் மேட்டுமடையாயிருக்கும்; புருஷன் ஸ்த்ரீயைக் காமிக்குமதும், ஸ்த்ரீ புருஷனைக் காமிக்குமதும் பள்ளமடையாகையாலே, இது சேர்ந்திருக்குமிறே; ஆகையாலே அதிசயித்திருக்கும் அந்த ப்ராவண்யமடியாக ''அவனைவிட்டகன் றுயிராற்றகில்லா'' என்னும் நிலையையுடையளாய் 144. ''து₃ஷ்ட காளிய திஷ்டா₂த்ர க்ருஷ்ணோऽஹமிதி சாபரா'' என்று க்ருஷ்ண விரஹத்தை ஸஹிக்கமாட்டாத கோ₃பகன்னிகைகள் க்ருஷ்ணனையநுகரித்து த₄ரித்தாப்போலே, இவளும் மார்கழி நீராடி நோன்பு நோற்றுக் காமப₄ஜநாதி₃களைப்

பணணி த4ரிபபோமெனறு பாரதது *சஙகததமிழமாலை யாக திருபபாவை நாசசியார திருமொழி' எனகிற திவயபரபநதஙகளையும அருளிசசெயது ஜகததுககு உப கரிததருளி வாழுஙகாலததிலே,

145 'பதிஸமயோக3ஸுலப4ம வயோ த3ருஷடவா ச மே பிதா-சிநதாரணவ க3த பாரம நாஸஸாத3பலவோ யத3ா எனகிறபடியே ஸ்ரீஜநகராஜன பிராடடி பருவங கணடு *சிநதாரணவக3தனைபபோலே இவவாழவாரும இநநாசசியாருடைய விவாஹயோக3யமான பருவததைக கணடு வயாகுலாநத கரணராக இவவாணடாளும 'மானிடவாககெனறு பேசசுபபடில வாழகிலலேன எனன, ஆழவாரும பினனை எஙஙனே? எனன இவரும மறறொருவாககெனனைப பேசவொடடேன மாலிருஞ சோலையெமமாயறகலலால' எனகிறபடியே *அவனை முகததனறி விழியேன எனன, ஆழவாரும ஆகில நூற றெடடுத திருபபதியிலெமபெருமானகளில ஆருககு வாழககைபபடுகிறாய? எனன, ஆணடாளும ஆழவாரைக் குறிதது அவவவருடைய கு3ணோபாத3ாநஙகளைக கீரததித தருளவேணும' எனன ஆழவாரும வடபெருஙகோயி லுடையான வைபவமடியாகப பாணடிமணடலததிலெம பெருமானகள வைபவமும மலைநாடடுத திருபபதியிலெம பெருமானகள வைபவமும வடதிசைத திருபபதியிலெம பெருமானகள வைபவமும வடதிருவேஙகடவன வைபவந தொடஙகித தொணடை மணடலததிலெமபெருமானகள வைபவமும அழகியமணவாளன முதலான சோழமணட லததிலெமபெருமானகள வைபவமும அழகா வைபவமும அருளிசசெயய ஆணடாளும அதுகேடடு ஆநநத3ாஶருககள துளிககப புளகீகருதகா3ததரையாய *எனனரஙகததினன முகருடைய *குழலழகுவாயழகு கணணழகுகளைக கேடடு அதிவயாமுக3தை4யாய மோஹிதது வநதானே திருவ ரஙகன வாரானே வெனறெனறே வளையுஞசோரும

என்கிறபடியே *மனமுருகி மலர்க்கண்கள் பனிப்ப அழகிய மணவாளரையே காமித்து, *மந்திரக்கோடியுடுத்து மணமாலைசூட்டி *மைத்துனன் நம்பி மதுசூதன் வந்து கைத்தலம்பற்றி *மத்தளங்கொட்ட வரிசங்கம் நின்றூத முத்துடைத்தாமம் நிரைதாழ்ந்த பந்தற்கீழ்ப் *பெருப்பெருத்த கண்ணாலங்கள் செய்யக் கனாக்கண்டு *திருவரங்கத்துள்ளோங்குமொளியுளாரான *அணியரங்கத்தம்மானுக்கே அற்றுத்தீர்ந்த காதலையுடையளாக, அவ்வளவில் ஆழ்வாரும் 'கோதைக்குத் தக்க வரன் கோயில் பிள்ளை' என்றுகருதி 'இதுகூடும்படி எங்ஙனே' என்று வ்யாகுலாந்த:கரணராய்க் கண்வளர்ந்தருள, *திருவரங்கச் செல்வனார் ஆழ்வார்ஸ்வப்னத்திலே எழுந்தருளி 'உம் புத்ரி கோதையைக்கொண்டு *அணியரங்கன் திருமுற்றத்தேற வாரீர்; அவளுக்குத் தகுதியாக நாமே பாணிக்$_3$ரஹணம் பண்ணுகிறோம்' என்று அருளிச்செய்ய; ஆழ்வாரும் உகந்து நிர்ப்ப$_4$ரராயிருக்கிறவளவிலே, திருவரங்கச் செல்வனார் 'நம் ச$_2$த்ர சாமர தாலவ்ருந்தாதி$_3$ ஸகலபரிஜந பரிச்ச$_2$த$_3$ங்களோடே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரேறப்போய் ஆண்டாளை அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கோள்' என்று திருப்பவளச் செவ்வாய் திறந்து அருளிச்செய்துவிட, அனைத்துப் பரிகரத்தாரும் 'ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரேறச்சென்று ஆழ்வாரைக் கண்டு நம்பெருமாள் அருள்பாடிட்டருளினபடியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் ப்ரீதராய் ஆச்சர்யப்பட்டு வடபெருங்கோயிலுடையானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து அவருடைய அநுமதிகொண்டு ஆண்டாளை மணிப்பல்லக்கிலே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு, அழகியமணவாளரல்லதறியாத பாதிவ்ரத்யமுடைய ஆண்டாளைப் பிறர் கண்படாமல் தட்டுப்பாயிட்டு மூடிக்கொண்டு அகி$_2$ல வாத்$_3$யத்துடனே அனைவரும் ஸேவிக்க எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு திருவரங்கன் திருப்பதியேறச்சென்று 'ஆண்டாள் வந்தாள், சூடிக்கொடுத்தாள் வந்தாள், சுரும்பார்குழற்கோதை வந்

தாள திருபபாவைபாடிய செலவி வநதாள் தெனனரஙகந தொழுந தேசியள வநதாள எனறு பலசினனஙகள பணி மாற வநது அழகியமணவாளன திருமண்டபததேசெனறு தடடுபபாயை வாஙக.

சூடிககொடுதத நாசசியாரும அகிலரும காணுமபடி உசறியுடுதத படடுசசேலையும சுறறிய செஙகழுநீமாலையும திருநுதறகஸதூரித திருநாமமும காதளவும ஓடிக கயலபோல மிளிருங கடைககணவிழியும. *கொடியேரிடையும *கோகநகதத கொஙகைககுலுஙகச *சிலமபாரககச *சீராவளையொலிபப அனனமெனனடைகொணடு அழகியமணவாளன திருமுனபே செனறு உளளேபுகுநது *கணசளாரக கணடு *கேசவநமபியைக காலபிடிபபாளெனனும பேறு பெறறு நாக$_2$பாயஙகததை மிதிததேறித *தீ முகதது நாகணைமேற சேருந திருவரஙகரைச சோநது திருவரஙகன திருவடி வருடுமபடி அநதாபப$_1$விததருள இதைககணட ஆழவாா சிஷயரான வலலப$_1$தேவனுளளிடடாா அகிலரும விஸமயபபட *திருவரஙகச செலவனாா ஆழவாருககு அருள பாடிடடருளி க்ஷீரஸமுதரராஜனைபபோலே நீரும நமககு ஸவஶுரராயவிடடீா எனறு மிகவும உகநதருளி இவருககுத தீாததம திருமாலை திருபபரியடடததுடனே ஸ்ரீசடகோபனும பரஸாதிதது '*விலலிபுததூருறைவானறன பொனனடி பூணடுகொணடு வாழும எனறு விடை கொடுததருள. ஆழவாரும பரீதி விஷாத$_3$ததுடனே ஸ்ரீவிலலிபுததூரேறசெனறு பூாவமபோலே வடபெருங கோயிலுடையான கைஙகாயநிரதராய வாழநதருளினாா

ஆணடாள வைபவம நிறைவுபெற்றது

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வைபவம்

146. சோளக்ஷிதௌ த₄நுஷி மாஸி மஹேந்த்₃ரதாரே
||ய: ப்ராது₃ராஸ முரஜித்₃ வநமாலிகாம்ஶ:|
†ரங்கே₃ஶகேளிஸக₂ மூர்த்₄வஶிக₂ம் த்₃விஜேந்த்₃ரம்
ப₄க்தாங்க்₄ரிரேணு மநக₄ாத்மகு₃ணம் ப்ரபத்₃யே||

147. / தே₃ஹ ஸ்ரீஶரது₃த்தரே ப்ரப₄வநாம்ந் யப்₃தே₃
கலௌ ப₄ாஸ்கரே
சாபக்₃ராஹிணி பூ₄மிஸூநுதி₃வஸே
ஜ்யேஷ்ட₂ாபி₄தே₄ ஸ்ரீமதி।
ருக்ஷே க்ருஷ்ணசதுர்த்த₃ஶீதிதி₂யுதே
ப₄க்தாங்க்₄ரிரேணுஸ்ஸுதீ₄:
ரங்கே₃ஶாங்க்₄ரி ஸரோருஹைக ஹ்ருத₃ய:
ப்ராபாவதாரம் பு₄வி||

ஸ்ரீ தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், திருமண்டங்குடி யென்கிற க்ராமத்திலே, 148. "மாஸாநாம் மார்கக₃ ஶீர்ஷோऽஹம்" என்று எம்பெருமான் தானுகச் சொல்லப் பட்ட மார்கழி மாஸத்தில் கேட்டை நக்ஷத்ரத்தில் ஸ்ரீவைஜயந்தீ வநமாலிகாம்ஶராய் ப்₃ராஹ்மண வர்ணத் திலே அவதரித்தருளினுர். 149. தத்ரோத₃பூ₄த் ‡ ப₄ாக₃ வதாத் த்₃விஜேந்த்₃ராத் மாஹேந்த்₃ரபே₄ மாஸி ச மார்க்க₃ ஶீர்ஷே — ஸ்ரீவிப்ரநாராயண நாமதே₄ய: § முராரிவக்ஷா வநமாலிகாம்ஶ:" என்று திவ்ய ஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

நம்பெருமாள் அவரை ஜாயமாநகாலத்திலே * அமலங் களாக விழித்துக் கடாக்ஷித்தருள, அத்தாலே சுத்₃த₄ஸத்வ

|| (பா) ப்ராது₃ர்ப₃பூ₄வ. † (பா) ரங்கே₃ஶகேளிரதம்.
/ இந்தச் சுலோகம் சில பிரதிகளில் இல்லே.
‡(பா)ப₄ாக₃வதோ த்₃விஜேந்த்₃ர:. §(பா)ஸ்ரீரங்க₃ப₄க்தோ.

நிஷ்டூ2ரான இவர்க்கு 'விப்ரநாராயணர்' என்று திருநாமஞ்சாத்திக் காலந்தப்பாமல் சௌளோபநயநாதி3களையும் பண்ணுவித்து நாலவேதம் ஆறங்கம் முதலான அகி2ல வித்3யைகளையும் அதி4கரிப்பிக்க அகி2ல வித்3யாபாரங்க3தராய் அதிவிரக்தராய் அக்ருதோத்3வாஹருமான இவர்—
150 மருத்3வ்ருத்4யா மத்4யஸ்த2ம் சந்த்3ரபுஷ்கரிணீ தடே-ஸ்ரீ ரங்க3 மது3லம் க்ஷேத்ரம் ஸ்ரீயா ஜுஷ்டம் ஸுபா4ஸ்பத3ம் என்கிறபடியே ஸமாப்4யதி4கரஹிதமாக ஸ்லாகி4க்கப்படுகிற ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரத்திலே புகுந்து
151 விமாநமப்4யேத்ய சது பாத3க்ஷிணம் சதாத்தி3ஸம் தஸ்ய கருத்பரணும் — தத3ந்தராவிஸ்ய விதி4 க3க3ாஸ தமிந்த்3ரநீலாசலஸந்நிகாஸம்—பரஸந்நவக்த்ரம் நளிநாயதேக்ஷணம் க்ருபாமயம் காந்திநிகேதரூபம் என்கிற விக்3ரஹத்தைச் சதுராநனன் ஸேவித்தாற்போலே சதுரில அக்3ரக3ண்யரான இவரும் *அரவரசப்பெருஞ்சோதியநந்தனென்னும் அணிவிளங்குமுயர் வெள்ளையணையின் மேலே பள்ளிகொண்டருளும் பரவாஸுதேவரான அழகிய மணவாளரை ஸேவிக்க இவர் விஷயவாசியறிந்து பற்றுகிறதே பற்றாசாகப் பெரியபெருமாளும் தம்முடைய க்ருபையாலே 'குழலழகர் வாயழகர் கண்ணழகர்' என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதாய் 152 பும்ஸாம் த்3ருஷ்டி சித்தாபஹாரிணம் என்கிற தம்முடைய வடிவழகைக் காட்டி இவரைத் தம் பக்கலிலே நிரதிஸய ப4க்தியுக்தராம்படி கடாக்ஷித்தருள

ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரும் அபாரகாருணிகரான *அரங்கனுக்காட்செய்யவேணுமென்று *துளவத் தொண்டிலே தத்பரராய் 153 புண்ட3ரீகஸ்ச புண்யக்ருத் என்று புண்யக்ருத்தாகச் சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீபுண்ட3ரீகரைப் போலேயும், 154 த4ந்யோ஽ஹம் என்று *நன்மாலைகள் சாத்தி ஸந்துஷ்டரான ஸ்ரீமாலாகாரரைப்போலேயும் 155 'ஸ து நாக3வரஸ்ஸ்ரீமாந் நாராயணபராயண என்கிற கைங்கர்ய ஸ்ரீயையுடையரானகையாலே ஸ்ரீமாந்"

என்று சொல்லப்பட்ட ஶ்ரீக$_3$ஜேந்த்$_3$ராழ்வானைப்போலேயும், "எண்பகர்பூவுங் கொணர்ந்தேன்" என்று அஷ்டவித$_4$புஷ்பமயமான *அலங்கலந்தொடையல்கொண்டு அடியிணைபணிகிற பெரியாழ்வாரைப்போலேயும் இவரும் தம்மை ஏமாற்றங்கவிர்த்துத் *திருவரங்கத்தேகிடந்த *திருவுடையாள் மணவாளர்க்குத் திருநந்தவநஞ்செய்து நித்யம் திருமாலை கட்டி ஸமர்ப்பித்துப்போருகிற காலத்திலே;

திருக்கரம்பனூரிலே தி$_3$வ்யாங்க$_3$நாம்ஶையாய், அதிஸௌந்த$_3$ரையாய் வர்த்திக்கிற 'தே$_3$வதே$_3$வி' என்கிற வேஶ்யை ஒருகால் நிசுளாபுரீஶனை சோளனை ஸேவித்து மீண்டு வருகிறபோது ஸ்வஸகி$_2$களோடேகூட மார்க்க$_3$கே$_2$த$_3$வ்யபநோத$_3$நார்த்த$_2$மாக ஶ்ரீவிப்ரநாராயணர் செய்கிற திருநந்தவனத்தின் திருச்சோலை நிழலிலே ஒரு மரத்தடியிலே இருந்து அத்திருச்சோலையின் ஶ்ரீயைச்சுற்றிச் சுழன்று பார்த்துப் பரவஶையாய், பநஸ ஆம்ர பாடல நாளிகேர நாரங்க$_3$ ஜம்பீ$_3$ர லிகுச கத$_2$ளீ குரவக வகுள அசோக புந்நாக$_3$ பூகீ$_3$ ப்ரப்$_4$ருதி வ்ருக்ஷஷண்ட$_3$ விடபாரூட$_4$ ஶுகபிகஶாரிகாதி$_3$ ஶகுநைர்மது$_4$ரகூஜிதமாய், நிரந்தரவஸந்தமாய், மது$_4$ஸ்ரவ குஸுமாந்தராளத்திலே மஞ்ஜுகூஜந்மது$_4$வ்ரதயுக்தமாய், கேதகீ மாலதீ ஜாதி மல்லிகா அரவிந்த$_3$ கல்ஹார இந்தீ$_3$வர சம்பகாமோத$_3$ ப$_3$ந்து$_4$ர க$_3$ந்த$_4$வஹோபஸேவிதமாயிருக்கக்கண்டு ஸ்வாக்$_3$ரஜையைக்குறித்து 'இப்பொழிலின நிழல ஶ்ரமஹரமாய் நந்த$_3$நவனத்தையும் சைத்ரரத$_2$த்தையும் பரிஹஸியாநின்றதீ' என்ன, அவளும் ஸ்மேராநநாப்$_3$ஜையான தேவதேவியைக்குறித்து 'ஸ்வப்ரஸூநப்ரகர்ஷத்தாலே நம்பெருமாள் திருமுடியை பூ$_4$ஷித்துவருமதாய் அவர் ம்ருக$_3$யாவிஹாரஶ்ராந்திப்ரஶமநம் பண்ணுமது, அஸ்மதா$_3$தி$_3$களுக்கு அத்$_4$வகே$_2$த$_3$ஹரணம் பண்ணுதொழியுமோ' என்று ப்ரியாலாபம் பண்ணிக்கொண்டு ஆராமலக்ஷ்மீ நிஹிதேக்ஷணரானவர்கள் அங்கே ஶ்ரீவிப்ரநாராயணரைக் கண்டார்கள்.

இவரும வளாநத கேஶஶமஶருககளையுடையராய பரவருததகரோமபரகாசிதாஙகராய, பரிதெள ததநதவஸத ரோாதவபுணடரஙகளையுமுடையராய தரிககபபட்ட துளஸீபதமாக்ஷமாலையையும தவாதஶோாதவபுணடரங களையுமுடையராய, நிவயோதயாநஸத தருகுலமலதாதி களுககு ஆலவாலகரண ஜலஸேசநாதி கைஙகாய நிரதரா யிராநிறக அததை அவாகளிருவரும விஸமயததுடன ஆலோகிததுக கொணடிருகக இவரும தம கைஙகாயா ஸகதசிததராய அவாகளைக கணணெடுததுபபாராமல நிரஸ கரிததிருகக அவவளவிலே தேவதேவியும தன தமககை யுடனே இவன கலீபனோ? உனமததனோ? நாம வநது முனனேநிறக நிரீக்ஷியாதிருககிறான என்ன, ததகரஜை யும அவளைககுறிதது இவா கலீபருமனறு உனமததரு மனறு ரஙகேஶ கைஙகாயஸகதசிததராய மஹாவிரகத ரான இவா தவதரூபஸமபததியைக காறியுமிழநதிருபபா இவரை உன விபரம விலாஸ ஹாஸேக்ஷணாதிகளாலே மோஹிபபிததாயாகில, நீயே வாரஸதரீஜநமுகயை, உனககு நான ஆறுமாஸம தாஸியாயிருபபேன' என்ன, தேவ தேவியும அதைககேட்டு இவரை நான வஶீகரியா விட்டால உனககு ஆறுமாஸம வெள்ளாட்டியாவேன' என்று பரதிஜஞை பணணி ஸவாலஙகாரததையும கழறறிக கொடுதது ஸவஸகிகளோடே கூட ஸவாகரஜையையும அனுபபி ஸாதவிகவேஷயுகதையாய இவா திருவடிகளிலே விழுநது ஸேவிகக இவரும, 'இதுவென பெணணே!' என்று கேட்டருள அவளும "ஸவாமிந! அடியேன வாரஸதரீவமஶததிலே பாபவஶாத பிறநதேன, என்னை என தாயானவள 'ஸாவரையும பூஜிதது ஆததாாஜநம பணணு' என்ன அடியேன பூாவம பாபஙகளைபபணணி இஜஜநமததிலே பிறநததுமனறியே இனனம பாபாஜநம பணணிப படுகுழியிலே விழவேணுமோ? என்று சொலலி ஆததஉபதையான அவளைப பரிதயஜிததுப பெருமா

ளுக்கு அந்தரங்க$_3$ கைங்கர்யநிரதரான தேவரீர் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்று வந்தேன்; ஆகிஞ் சந்யாநந்யக$_3$தித்வமுடைய அடியேனை இரங்கியருளி ஆராம ரக்ஷணக்ருத்யே நியோகி$_3$த்தால், தேவரீர் பெருமாளுக்குத் திருமாலை ஸமர்ப்பித்து மாது$_4$கரம்பண்ணி எழுந்தருளுந் தனையும் காத்திருக்கிறேன்" என்ன. இவரும் இரங்கி யருளித் தம்முடைய திருவாராத$_4$நமான எம்பெருமானுக்கு பை$_4$க்ஷத்தை அமுதுசெய்யப்பண்ணித் தாமும் அமுதுசெய்து நிஜபு$_4$க்தஶேஷத்தையும் இரங்கியருளினார்.

பின்பு அவளும், திருநந்தவநத்தில் திருத்துழாய் முதலான பூஞ்செடிகளுக்குக் குழிகட்டிச் சோதித்துக் கொத்தித் திருமஞ்சநம் பரிமாறிக்கொண்டு இப்படியே ஆறுமாஸம் அநுவர்த்தித்திருந்தாள். பின்னையும் குழி கட்டிச் சோதித்துத் திருமஞ்சநம் பரிமாறிக்கொண்டிருக்கச் செய்தே வர்ஷாகாலமானவாறே ஒருநாள் பெருவர்ஷம் வர்ஷிக்க, ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரும் பர்ணசாலையில் ப்ரவேசித் திருக்க, அவளும் அப்பாலேயிருந்து நனையாநிற்கக் கண்டு 'உள்ளே வா' என்றழைக்க. அவளும் உள்ளேபுகுந்த வளவிலே ஈரப்புடவையுடனேயிருக்கிறதைக்கண்டு தம் முடைய உத்தரீயத்தை ப்ரஸாதிக்க. அவளும் தரித்துக் கொண்டு அவரைப்பார்த்து 'திருவடிகளைப் பிடிக்கிறேன்' என்ன, இவரும் அநுகூலிக்க, அவளும் திருவடிகளைப் பிடியாநிற்கச் செய்தே, 156. "அங்கா$_3$ரஸத்$_3$ருஶீ நாரீ க்$_4$ருதகும்ப$_4$ஸம: புமாந்" என்கிறபடியே நெருப்பைச் சேர்ந்த நெய்யைப்போலே இவர்மனமுருகச்செய்தே. அவ ளும் 'ஸ்வாமிந்! அடியேனுக்கு ஹிதமாயிருப்பதொரு வார்த்தை அருளிச்செய்யவேணும்' என்று மந்த்$_3$ஸ்மிதஞ் செய்து அபாங்க$_3$வீக்ஷணம்பண்ண. இவரும் விகரித்து அவள் கையைப்பிடிக்க, அவளும் 'த$_4$ந்யையானேன்' என்று இவரை கா$_3$ட$_4$ாலிங்க$_3$நம் பண்ணிக்கொண்டு ரமித்து. ஒருகாலும் காந்தா விஷயாநபி$_4$ஜ்ஞரான இவரை

மநோபவாயோதந வைபவததாலே ஸவவிஷயே மகந மாநாவாகிறாள அதன மறைறநாள ஸவகருஹததினின றும ஸவாபரணததையும அழைபபிததுக கொணடு ஸாவாபரணபூஷிதையாய இவரைததன ஆபிருபயததாலே மயககி அவயவைகதேஶததிலே ஆழஙகால படுததி திருநநதவநததிலே மலலிகா லதாகருஹததையும மாதவீ குஸுமோதகர குஞஜததையும விசிதராஙாபபர மஙமதோத ஸவரஸததையும அநுபவிபபிதது தருடாநுராகததாலே ஒருவரையொருவா ஒருக்ஷணமும பிரிய க்ஷமரனறியே யிருநது இவரை ஸவவஶவாததியாமபடி பணணி ஸவஸமபநதததை ஸஹிபபிகக, தன ஸகிகளும தமககையும கணடு ஶலாகிகக, தீரணபரதிஜஞையாய ஸவகருஹமே வநது இவருடைய வாஞஶரமதாமஙகளையும குலைததுக காமுகவேஷயுகதராமபடிபணணி பரகருதிபரவஶராககி அதிஸஙகதைபோலே சிலகாலம ரமியாநிறக இவரும சிலமபடியுருவிறகருநெடுஙகணணா திறததஞ யறததையே மறநது 'எனகிறபடியே மிகவும விஷயபரவணராய. ஸவதாமாநுஷடாந ஸநதயாஸாவிதாயாதிகளையும மறநது ஸதரீபோகமே காலக்ஷேபமாக வாததிகக இவரை ஸாவஸவாபஹரணமபணணி ஶூநயதநரானவாறே தானும அநுராகஶூநயையாயத தளளிவிட இவரும அவளகருஹதவாரததிலே கிநநராய முசிததுககொணடு கிடகக அவவளவிலே பெருமாளும பிராடடியும அவவீதியிலே ஸவிலாஸ ஸஞசாரம பணணிககொணடு எழுநதருளாநிறக அவவளவிலே பிராடடி இவரைககணடு மநதஹாஸமபணணி

வேஶயாகருஹதவாரததிலே முசிததுககொணடு கிடககிறாரா?' என்று கேடக பெருமாளும நமககுப பூமாலை தரும விபரநாராயணன வேஶயாஸகதனாய அவளாலே ஆததவலோபததாலே நிராகருதனாய, துககிதனாய ததவாரி முசிததுககொணடு கிடககிறான என்று அருளிச செயய பிராடடியும பெருமாளுடனே நமககு அநதரஙக

ரானவர் இங்ஙனே விஷயாஸக்தரானாலும் விஶ்வமோஹந ஹேதுவான தேவரீர்மாயைக்கு விஷயமாக்கலாமோ? இவரை விஷயாஸக்தியிலுண்டான பாபத்தை நிஶ்ஶேஷமாக நிவர்த்திப்பித்து, தேவரீர் திருவடிகளுக்கு அந்தரங்கராம்படி கடாக்ஷித்தருளவேணும்' என்ன, பெருமாளும் பிராட்டி வார்த்தைக்கு இசைந்து தம் பஞ்சபாத்ரத்திலே ஒரு தபநீயமான ஶுத்3தோ4த3கபாத்ரத்தை எடுத்துக் கொண்டு வேஶ்யாக்3ருஹத்3வாரி நின்று 'தேவதேவீ! கவாடோத்3க4ாடநம் பண்ணு' என்ன, அவளும் 'நீர் ஆர்?' என்றுகேட்க, 'நான் அழகியமணவாளனென்பவன்; விப்ரநாராயணருடைய தூ3தன். அவர் அனுப்ப வந்தேன்' என்ன, அவளும் சடக்கெனக் கதவைத்திறந்து என்னென்று வினவ, பெருமாளும் 'ஸ்ரீவிப்ரநாராயணன் உனக்கு இந்த ஸ்வர்ணபாத்ரத்தைத் தந்தான்' என்ன, அவளும் ப்ரஹ்ருஷ்டையாய்த் தபநீயபாத்ரத்தை வாங்கிக்கொண்டு, 'அவரை உள்ளே வரச்சொல்லும்' என்ன, அழகியமணவாளனும் விப்ரநாராயணரண்டையிலே சென்று 'தேவதேவி உம்மை உள்ளே வரச்சொன்னாள்' என்ன, இவரும் கர்ணாம்ருதமான வார்த்தையைக் கேட்டு ஸந்துஷ்டராய் உள்ளேபுகுந்து அவளுடனே க்ரீட3ாபரராக, அவ்வளவிலே பெருமாளும் கோயிலிலே போந்து * உரகமெல்லணையிலே சாய்ந்தருளினார்.

அநந்தரம் பொழுது விடிந்தவாறே திருக்காப்பை நீக்கினவளவிலே ஸந்நிதியிலிருந்த தபநீயஶுத்3தோ4த3கபாத்ரத்தைக் காணாமல் கோயில் பரிகரத்தாருடைய ப4யப்பட்டு ராஜகர்த்தருக்கு அறிவிக்க, நிசுளாபுரீந்த்3ரனை ராஜாவும் கேட்டு, நம்பியார் பரிசாரகர் முதலானாரைப் பிடித்து தண்டிக்க, அவ்வளவிலே ஜலாஹரணார்த்த2மாக வந்த தேவதேவியகத்து க4டசேடி, தன்னோடு ஸம்ப3ந்த4முடையானொருவனை ப3ாதி4க்கக்கண்டு இதுவென்னென்று

சேடக அநத பா$_3$தைத$_4$ப படாநிறகிறவாசள தபநீயபாதரம காணுமறபோனதை அவளுககுச சொலல அவளும கேட்டு ஸ்ரீவிபரநாராயணன எஙகள தேவதேவிககு ஒரு ஸவாண பாதரம கொடுததிருககிறுன அவளமெததைத தலையணை யினகீழே வைததிருககிறது’ என்ன அவாகளும காணுமருத மான இவவாாததையைக கேட்டு ராஜகாததருககுச சொலல அவாகளுமவநது இவாகளைப பிடிததுககொணடு அவள க$_3$ருஹததைச சோதிதது அநத வட்டிலையும எடுததுககொணடு தேவதேவியையும விபரநாராயணரை யும பிடிததுக கொணடுவநது ராஜாவினமுனனே விட, அரசனும வேஸயையைககுறிதது இபபடி பெருமாளுடைய பாதரததை நீ வாஙகலாமோ? என்ன நாயனதே! நான பெருமாளதெனறு அறியேன இவன தனவட்டி லெனறு தன தூதன அழகியமணவாளனெனபானொருவன கையிலே வரவிடடான அறியாமல வாஙகினேன என்ன, இவரும நமககு ஒரு தூதனுமிலலை நான வட்டிலையும அறியேன என்ன, அவளும உணடு என்ன இவரும இலலை என்ன இபபடி உப$_4$யருடைய விவாத$_3$மும கேட்டு அரசனும அநத வேஸயையை அபராத$_4$த$_3$ணடம வாஙகி வட்டிலையும பெருமாளுககு ஸமாபபிதது இவரை யும ஸவாணஸதேயயுகத த$_3$ணடம பரீக்ஷிததுபபணணக கடவோம என்று காவலிலே வைதது ஸவக$_3$ருஹமே போநதான

அவவளவிலே பிராட்டியும பெருமாளுடனே ஸ்ரீவிபர நாராயணரை இனி லீலைககு விஷயமாககாதே இரககததுககு விஷயமாககிககொளளவேணும என்ன பெருமாளும ராஜாவின ஸவபநததிலே எழுநதருளி ‘ஸ்ரீவிபரநாராயணாககு பராரப$_3$த$_4$காமததை இஙகே கழிககைககாக நாமே தபநீயபாதரததைக கொடுதது த$_3$ணடி$_3$பபிததோமிததனையலலது அவா த$_3$ணட$_3$யரனறு நிாததே$_3$ாஷா, அநத வேஸயாத$_4$நமும நமககு வேணடா,

அவரைவிட்டுப் பூர்வம் போலே திருமாலை கைங்கர்யத்திலே நிறுத்தவேணும்' என்று நியமித்தருள. சோளபூ$_4$பதியும் வ்டியற்காலத்திலே எழுந்திருந்து. நம்பெருமாள் தனக்கு ஸ்வப்நத்திலே நியமித்தருளினபடியைச் சொல்லி விஸ்மயப் பட்டு. ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரை அழைப்பித்து அநேகமாக ஸத்கரித்து தண்டனிட்டுவிட. இவரும் தம் நிஹீநக்ருத்யத்தை நினைத்து அநுதபித்து "அன்னமென்னடையினார் கலவியை யருவருத்தஞ்சினாயேல்" என்கிறபடியே விஷயாஸத்தி ருசியைக் கறியுமிழ்ந்து அக$_3$ம்யாக$_3$மந ப்ராயஶ்சித்தார்த்த$_2$மாக. 157. "ஏதத ஸமஸ்தபாபாநாம் ப்ராயஶ்சித்தம் மநீஷிபி$_4$:-நிர்ணீதம் ப$_4$க$_3$வத்$_3$ப$_4$க்தபாதோ$_3$த$_3$கநிஷேவணம்" என்று சொல்லுகிறபடியே ஸர்வபாப ப்ராயஶ்சித்தமான ப$_4$க$_3$வத்$_3$ப$_4$க்த பாதோ$_3$த$_3$க நிஷேவணம் பண்ணிப் பூதராயருளினார்.

அநந்தரம் இவருக்கு க்$_3$ராமகுலாதி$_3$களால் வரும் அநர்த்த$_2$ப்பேரன்றிக்கே நிலைநின்ற திருநாமமாவது.—158. "யஸ்ய மூர்த்$_4$நி ஸ்தி$_2$தம் யாவத் வைஷ்ணவாங்க்$_4$ரிரஜஶ்ஶுப$_4$ம்-க$_3$ங்க$_3$ாதி$_3$ ஸர்வதீர்த்த$_2$ாநி தாவத் திஷ்ட$_2$ந்த்யஸம்ஶயம்" என்றும் 159. "நிரபேக்ஷம் முநிம் ஶாந்தம் நிர்வைரம் ஸமத$_3$ர்ஶிநம்-அநுவ்ரஜாம்யஹம் நித்யம் பூயேயேத்யங்க்$_4$ரி ரேணுபி$_4$:" என்றும். "மாயன்றமரடி நீறுகொண்டணிய முயலில் மற்றில்லை கண்டீரிவ்வணங்குக்கே" என்றும். "பாததூளிபடுதலாலிவ்வுலகம் பாக்கியஞ் செய்ததே" என்றும். "தொண்டரடிப்பொடியாட நாம்பெறில கங்கை நீர் குடைந்தாடும் வேட்கை யென்னாவதே" என்றும் இவ்வர்த்த$_2$ விஷயம் தத்வ வித்துக்கள் பலராலும் உத்$_3$தே$_3$ஶ்யதமமாக ஆசரிக்கப்பட்டிருக்கையாலே *துளவத் தொண்டிலே நிஷ்ட$_2$ராய்ப்போரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்ரீபாத$_3$தூ$_4$ளியென்றே தமக்கு உஜ்ஜீவநகரமான நிலைநின்ற திருநாமத்தையுடையராய். 160. "ப$_4$ாவோ நாந்யத்ர க$_3$ச்ச$_2$தி" என்ற திருவடியைப்போலவும்.

161 ஐஶவாயம வாபி லோகாநாம காம'ய ந தவயா
விநா ' எனற இளையபெருமாளைபபோலவும மாயாப
பெருவிறலுலகம மூனறினொடு நலவீடுபெறினும
கொளவதெணணுமோ தெளளியோா குறிபபு' எனற
நமமாழவாரைபபோலவும, இவரும இநதிரலோகமாளு
மசசுவை பெறினும வேணடேன ' எனறு தத$_3$வயதிரிகத
மான இதர புருஷாாததத$_2$ஙகளில செலலாத திருவுளளததை
யுடையரராய எனனைத தீமனஙகெடுததாய ' மருவித
தொழும மனமே தநதாய எனகிறபடியே இவரும
மாதராா கயறகணணெனனும வலையுடபடடழுநதுவேனைய
போதரேயெனறு சொலவிப புநதியிறபுகுநது தனபால
ஆதரம பெருகவைதத அழகன எனறு அநுஸநதி$_4$கது
கருதஜஞராய அதுவுமனறிககே நாகததணைக குடநதை
வெஃகாத திருவெவவுள நாகததணையரஙகம பேரனபில
எனறும 'கணடியூ ரரஙகம மெயயம கசசி போ மலலை
எனறும இபபடி பலவிடஙகளிலும மணடித திரிகிற
மறறையாழவாாகளைபபோலனறிககே * யாவரும வநதடி
வணஙக அரஙகநகாத துயினற அழகியமணவாளரலலதறி
யாத பாதிவரதயததையுடையராக, அவவளவிலே நமபெருமா
ளும இவாககு * மயாவற மதிநலமருளித தமமுடைய
பரதவாதி$_3$ பஞசபரகாா ரூப கு$_3$ண விபூ$_4$தி சேஷடிதஙகளை
யெலலாம நிஸஸநதே$_3$ஹமாகக கரதலாமலகமாககித
தெளியக காடடிககொடுகக இவரும தெளிவுறற
சிநதையராய நிரவதி$_4$கப$_4$கதியைபபெறறு வாததிககும
படியை தேவதேவியும கணடு இவரைபபோலே உஜஜீ
விகக வேணுமெனறு நினைததுத தன ஸாவஸவததையும
நமபெருமாளுககு ஸமாபபிததுப பரமஸாதவிகையாய
'ஸதஸஙக$_3$தி ஸத$_3$ாபஶயநதியிலே வைககும' எனனுமா
போலே நமபெருமாளகோயிலிலே ஸமமாாஜநாதி$_3$ கைங
காய நிரதையாய உஜஜீவிததாள

இவவாழவாருககுப பரப$_4$கதி பரஜஞான பரம
ப$_4$கதிகள தலைமணடையிடடு 162 'பிதா புதரஶச

நாராயண:" என்றும் "தாயாய்த் தந்தையாய் மக்களாய் மற்றுமாய் முற்றுமாய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வவிதே₄த்தாரகபந்து₄வாய்ப் பெரியபெருமாளைத் திருமந்த்ராநுஸந்த₄ாநத்தாலே அநுப₄வித்தருளி, அத்திருநாமோச்சாரணத்தால் தமக்கு உண்டான ராஜகுல மாஹாத்ம்யத்தாலே "திருவடி தன்னுமம் மறந்தும் புறந்தொழா மாந்தரை - திறம்பேன்மின் கண்டீர்" என்று யமன் பாஶஹஸ்தரான ஸ்வபுருஷரைப் பார்த்துக் கர்ணமூலத்திலே உபதே₃சிக்கத்தக்கதாக "நமன் தமர் தலைகள்மீதே-நாவலிட்டுழிதருகின்றோம்" என்று அம்மந்த்ரவைப₄வத்தைச் சொல்லி ஆநந்தித்து, யமாதி₃கள் தலையிலே அடியிட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களடியிலே முடியிட்டுத் திருமாலைகட்டிச்சாத்த நினைத்துத் திருமாலைசொல்லுகிற இவர், ஸ்ரீஶௌனகப₄க₃வான் வக்தாவாக ஸ்ரீஶதாநந்த₃ர் ஶ்ரோதாவாகத் திருநாமங்களைக் கேட்டாப்போலே பெரியபெருமாள் ஶ்ரோதாவாகத் தாம் வக்தாவாய்க் கொண்டு ப்ரகாசிப்பித்தருளி, 163 "பூ₄தாநி ச கவர்க்கேண சவர்க்கேணேந்த்₃ரியாணி ச - டவர்க்கேண தவர்க்கேண ஜ்ஞாநக₃ந்த₄ாத₃யஸ்ததா₂-மந:பகாரேணைவோக்தம் ப₂காரேண த்வஹங்க்ருதி: ப₃காரேண ப₄காரேண மஹாந் ப்ரக்ருதிருச்யதே" என்றும் "பொங்கைம்புலனும் பொறியைந்தும் கருமேந்திரியமைம்பூதம், இங்கிவ்வுரேய் பிரகிருதி மானாங்கார மனங்கள்" என்றும் சொல்லப்படுகிற சதுர்விம்ஶதி தத்வாத்மகமான இஶ்ஶரீரத்தில் ஆத்மபு₃த்₃தி₄யை "புறஞ்சுவரோட்டைமாடம்" என்று நிவர்த்திப்பித்தும், 164. "ஆத்மா து ஸ மகாரேண பஞ்சவிம்ஶ: ப்ரகீர்திதிக:" என்று சொலலுகிறபடியே இருபத்தைந்தாம் அக்ஷரமான மகாரவாச்யனுகையாலே பரக்ருதே:பரனுன ஆத்மஸ்வரூபத்தை "அடியரோர்க்கு" என்று ஸ்வரூபநிர்த்தே₃ஶம் பண்ணியும் திருமந்த்ரநிஷ்ட₂ராய் *மெய்ம்மையை மிகவுணர்ந்து *உன்கடைத்தலையிருந்து வாழும் சோம்பர் பெரிய

பெருமாளுக்கு அபி₄மதர் என்று அவர்கள் தமக்கு உத்₃தே₃ஶ்ய ராகையாலே உன்னடியாராக்கொட்படுத்தாய் என்று தமக்குப் பெருமாளுண்டாக்கின ததீ₃யஶேஷத்வத்தைப்பேசியும் இப்படி இவ்வர்த்த₂விஶேஷங்களை அகி₂லரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி 'திருமாலை' 'திருப்பள்ளியெழுச்சி' என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களிலே விஸ்த₂ரமமாக அருளிச் செய்து லோகத்தை வாழ்வித்தருளினார்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வைபவம் நிறைவுபெற்றது

திருப்பாணாழ்வார் வைபவம்

165 ஶ்ரீலோகஸாரங்க₃ மஹாமுநீந்த்₃ர-
ஸ்கந்த₄ாதி₄ரூட₄ம் கலயாமி நித்யம் ।
களங்கஹீநம் கமநீயபூ₄கதம்
கவீஶ்வரம் க₃ாயகஸார்வபௌ₄மம் ॥

166 / ஶ்ரீவேலாபு₂த₃விநிர்க₂மே கலியுகே₂
ஸமவத்ஸரே து₂ர்மதௌ
பூ₄ர்வே வ்ருஶ்சிகபூ₄ஜி பஞ்சமதி₂நே
வாரே பு₃த₄ஸயோத்தமே ।
ரோஹிண்யா ஸஹிதே லஸத்யுடு₃பதௌ
க்ருஷ்ணே த₂வித்தீயே திதௌ₂
ஸஞ்ஜஜ்ஞே முநிவாஹநஶ்சரணயோர்
யோ ரங்கி₃ணோऽந்தாதத₂தே₄ ॥"

திருப்பாணாழ்வார் திருவவதாரக்ரமம் இருக்கும்படி எங்ஙனேயென்னில் — 167 காவேரீதோயமாஶ்ரித்ய வர்த்தே யத்ர பரவாத்ததே—தத்₂தே₃ஶவாஸிநாம் முக்தி கிமு தத்தீரவாஸிநாம் என்று சொல்லுகிறபடியே ஸ்வ ப்ரவாஹஸ்பர்ஶமாத்ர ஸம்ப₃ந்த₄த்தாலே முக்திதரவல்ல நீர்மையையுடைத்தான திருக்காவேரிக்கரையிலே நிசுளா

/ இந்த ஶ்லோகம் சில ப்ரதிகளில் இல்லை.

புரியென்று சொல்லப்பட்டதாய், மாடகூடப்ராஸாதே$_3$ாப ஶோபி$_4$தமான உறையூரிலே, ஸூர்யவம்ஶ ப்ரதீ$_3$பனான சோளபூ$_4$பதி த$_4$ர்மமாக ப்ருதி$_2$வீபரிபாலநம் பண்ணாநிற்கச் செய்தே, க்ஷீரார்ணவராஜனிடத்தே பிராட்டி ப்ராது$_3$ர்ப$_4$வித்தருளினாப்போலே, நம்பெருமாளிடத்தே ஏகாக்$_3$ர சித்தனான த$_4$ர்மவர்மாவாகிற சோளனுக்குக் கந்யகையாய் நீளாம்ஶையான உறையூர் நாச்சியார் திருவவதரித்தருள, சோளராஜாவும், ஸ்ரீஜநகராஜன் பிராட்டியை ப்ரீதியோடே எடுத்து வளர்த்தாப்போலே உவப்போடே வளர்க்க வளர்ந்தருளுகிற நாச்சியார், பா$_2$லக்ரீடை$_3$யிலும் நம்பெருமாளையல்லது வேறொரு விளையாட்டறியாதவளாய் ஸகி$_2$களோடேகூடி விஹரித்து வளர்ந்தவள், ப்ராப்த யௌவனையானபின்பு, ஒருநாள் உத்$_3$யாநவநத்திலே ஸகி$_2$களோடேகூடலீலே$_3$லாலீலையாய் விஹரியாநிற்க "வேட்டையாடிவருவானை விருந்தாவனத்தே கண்டோமே" என்கிற படியே நம்பெருமாள் அங்கே ம்ருக$_3$யாவிஹாரபரராயெழுந்தருள, கண்டு மையலேறி மோஹித்து ஊரேவந்து, ஸ்வபிதாவான சோளராஜாவைக்குறித்து 'நம்பெருமாளையல்லது வேறொரு புருஷனுக்கு வாழ்க்கைப்படேன்; என்னை அவருக்கே உத$_3$கம்பண்ணிக் கொடும்' என்ன, சோளராஜாவும் அதிஸந்துஷ்டனாய் நம்பெருமாள் ஸந்நிதியிலே சென்று அச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'நாமே பாணிக்$_3$ரஹணம் பண்ணுகிறோம்; நமக்கே உத$_3$கம்பண்ணிக்கொடும்' என்று நியமிக்க, ராஜாவும் ஸந்துஷ்டனாய்த் *துமிலமெழப் பறைகொட்டித் தோரணம்நாட்டி அரங்கமாநகரை அலங்கரித்துப் பெரியப்ரீதியுடனே *பெருப்பெருத்த கண்ணாலஞ்செய்து நாச்சியாரை உத$_3$கம்பண்ணிக்கொடுக்க, பெருமாளும் ஜநகராஜன் திருமகளை உத்$_3$வாஹம் பண்ணினாப்போலே உவப்போடே திருமணம்புணர, ராஜாவும், பொன்னரிசி முந்நூற்றறுபது பா$_4$ரமும், அதுக்குத்தக்க முத்துமாணிக்கமயமான நவரத்

நோபஹாரமும விரவதி4க வஸதராப4ரணஙகளும கே3ா
க3ஜாஶவ த3ாஸீவாகக3ஙகளும குறைவறக கொடுததும
ஸாவததிலும பாயாபதி பிறவாமையாலே தன ஸாவ
ஸவததையும நமபெருமாளுககே ஸமாபபிதது வாழுஙகாலத
திலே உறநதை எனகிற அநத உறையூரிலே காாததிகை
மாஸததில ரோஹிணீ நக்ஷகரததிலே குலநதாஙகுசாதி
கள நாலிலும கீழிழிநது எனறு சொலலபபடட பஞசம
வாணததிலே ப3ராஹமண வேளவிககுறை முடிதத ப4ாக3
வதரைபபோலே ஸ்ரீவதஸாஙஶாகத திருபபாணாழவாா
அவதரிததருளினாா 168 அக2 ததர குலேSநதிSம ரமா
ரமஶ்ரேரஸஸதி2தலாஞசநாயஶஜ —ஸமஜாயத பாண
ஸமஜஞகஸ ஸ᳚கவி காாததிக மாஸி வைத4பே4 எனறு
திவயஸூரிசரிததததிலே சொலலிறறிறே

169 ஜாயமாநம ஹி புருஷம யம பஶயேநமது4
ஸூத3ந -ஸாதவிகஸஸ து விஜ்ஞேயஸ ஸ வை
மோக்ஷாாதத2 சிநதக எனகிறபடியே எமபெருமான
இவாககு ஜாயமாந கடாக்ஷததைப பணணுகையாலே
கேவலஸதவகு3ண பரசுரராய *சேமமுடை நாரதரைப
போலவும 170. ஙிக3ரஹாத தாரயாஸமாத2 வை தேந
கீ3தப2லேந மாம-ஏவமுகதவா து சணட3ாளம ராக்ஷஸஶ
ஶரணஙக3த எனகிறபடியே ஶரணுக2கனை ப3ரஹம
ரக்ஷஸஸைக குறிதது 171 யநமயா பஶசிமம கீ3தம
ஸவரம /கைஶிகமுததமம-ப2லேந தஸய ப4த்3ரம தே
மோக்ஷயிஷயாமி கிலபி3ஷாத எனறு கைஶிகபுராணத
தில யாக2தே3ாஷம பரிஹரிதத ப4ாக2வதரைப போலவும
ப4க3வத3க3ாநவித3யைககு ஸாாவபெ4ளமராய *பரமாத
மனைச சூழநதிருநது ஸாமக3ாநமபணணும நிதயஸூரி
களிலேயொருவா வநதவதரிததாரோவெனறு சொலல
லாமபடியான தி2வய சரிதஙகளையுடையராய,
மோக்ஷாாததி2யான இபபாணபெருமாள ஸவவாாறு

/(பா) கைஶிகஸமஜஞகம

கூலமாக இரண்டாற்றுக்கும் நடுவே தாம் மிதியாமே தென்னாற்றின் தென்கரையிலே திருமுகத்துறைக்கெதிரே "தொழுமத்திசையுற்று நோக்கியே" என்கிறபடியே *திருவரங்கமேயான் திசையை நோக்கி தூ₃ரஸ்₂ரு *வலந்தாங்கு சக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற்காளென் றுள் கலந்து வீணையும் கையுமாய்த் *திருப்புகழ்கள் பலவும் பாடிக்கொண்டு "சிந்திக்கும் திசைக்கும் தேறும் கைகூப்பும்" என்கிறபடியே பெரிய பெருமாளை அநவரத ப₄ாவனைபண்ணிப் போருகையாலே, 172. "தமேவ மேதத்₃க₃தம் மந:" என்கிறபடியே பெரியபெருமாளும் இவர் பக்கல் *உவந்த திருவுள்ளத்தராக. அவ்வளவிலே ||[இப் பாண்பெருமாள் திருமுகத்துறைக்கு அருகே பெரிய பெருமாளிடத்தே பரப₄க்தி பரஜ்ஞாந பரமப₄க்திகளை யுடையராய் மிகவும் பரவஶராய்க் கண்களை மூடிக்கொண்டு *திருப்புகழ்கள் பலவும் பாடிக்கொண்டிருக்கச்செய்தே ஸ்ரீலோக ஸாரங்க₃மஹா முநீந்த்₃ரரும் விடிவுகாலத்தே பெருமாளுக்குத் திருமஞ்சனக்குடம் எடுத்துக்கொண்டு போய் நின்று இவரைக்கண்டு 'தூரப்போ' என்று சொல்ல. இவரும் திருமேனி தெரியாமலிருக்க, அவரும் ஒரு கல்லையெடுத்து வீசியெறிய. இவருடைய முகத்திலே பட்டு ருதி₄ரவர்ஷமாக வர்ஷிக்க, இவரும் கண்களை விழித்

|| 'நாச்சியாரும் பெருமாளுடனே 'நமக்கு அந்தரங்க₃ ரான இப்பாண்பெருமாள் புறம்பேநிற்கப் பெறுமோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. பெரியபெருமாளும் இவரைப் பலகால் அருள்பாடிட்டுப் போகவிட்டவிடத்திலும் இவர் ஸ்வரூபத்தால்வந்த நைச்யத்தாலும் ஸ்வவர்ணத்தால்வந்த நைச்யத்தாலும் பிற்காலித்துக் கடுநடையிட்டு அகல்கிற வளவிலே. பெரியபெருமாள் பின்னையும் இவர்பக்கலுள்ள க்ருபாதிஶயத்தாலும்' என்று [] இக்குறியிட்ட இடத்தில் சிலபிரதிகளின் பாடம்.

துப பாரததுக கலஙகி மஹா பாகவதாபசாரபபடடோம' என்று தூரபபோயநிறக, அவரும நீராடி நிதய காமா நுஷ்டாநஙகள செயது திருமஞசனமெடுததுககொணடு சதர சாமர தாலவருநதாதிகளோடு ஸகலவாதயகோஷத துடனே பெருமாள ஸநநிதியிலே செலலாநிறக பெருமா ளும திருவுளளங கலஙகி நமமுடைய பககதனை இவா இபபடி செயயவோ? என்று கனககநொநதிருகக அவவள விலே நாசசியாரும பெரியபெருமாளுடனே நமககு அநதரஙகரான இபபாணபெருமாள புறமபே நிறக லாமோ?" என்று விணணபபஞசெயய பெரியபெருமா ளும திருககாபபுச சோததுககொணடு லோகஸாரஙக முநீநதரரைக கனககககோபிதது நமமுடைய பககதரை நீா இபபடிச செயயலாமோ? என்று இவருககுத திருக காபபு நீககாமலிருகக இவரும வயாகுலாநதகரணராய 'அடியேன மஹா பாகவதாபசாரபபடடு விடடேன அடி யேனுககு இனி ஈடேற வழியேது? என்று கேடக பெருமாள பினனையும இடபாணபெருமாள பககலுளள கருபாதிஶயததாலும] || தன நிரஙகுஶ ஸவாதநதரயததா லும ஸ்ரீ லோகஸாரஙக மஹாமுநீநதரரைப பாரதது நமககு அநதரஙகரான பாணபெருமாளை நீா நெஞசிழ நினையாதே அவரை உமமுடைய தோளிலேகொணடு நம பககல அழைததுககொணடுவாரும' என்று ஸவபநமுகேந நியமிததருள, அவரும விடிவோரை எழுநதிருநது

173 அதயமே ஸபலம ஜநம ஸுபரபாதா ச மே நிஶா

என்கிறபடியே இறறைவிடிவு எனககு நலவிடிவாசசுது' என்று ஸவபநததை நிஶசயிதது மிகவும ஹருஷடராய * தோதவததித தூயமறையோருடனே திருமுகததுறை யிலே * நாடகாலே நீராடி நிதயாநுஷ்டாநம செயதருளி

174 ஶ்ரோத்ரமபி கநதவயம யதர பாகவதஸ ஸதிதி

என்கையாலே இவவாழவாா அதிதூரததிலே நினறு * யாழினிசை வணடினஙகள ஆளம வைககுமரங

கத்தைநோக்கி நித்யமாக ஸேவித்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணிக் கொண்டு நிற்கிறவிடத்தேற எழுந்தருளி, இப்பாண் பெருமாள் திருவடிகளிலே தாளும் தடக்கையும்கூப்பி தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'நம்பெருமாள் தேவரீரை எழுந்தருளப் பண்ணுவித்துக்கொண்டு வரவேணுமென்று அடியேனை நியமித்தருளினார்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஆழ்வாரும், "குலந்தாங்குசாதிகள் நாலிலுங் கீழிழிந்து" என்றும், "குலங்களாய வீரிரண்டிலொன்றிலும் பிறந்திலேன்" என்றும், "நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வநைச்யத்தை முன்னிட்டுப் பிற்காலித்து *'திருவரங்கப் பெருநகரை நான் மிதிப்பேனோ?' என்ன, ஸ்ரீ லோகஸாரங்க₃ மஹாமுனிகளும் 'ஆகில், அடியேனுடைய தோளின்மேலே எழுந்தருளும்; பெருமாள் அருள்பாடிட்டருளினபடியே எழுந்தருள்வித்துக்கொண்டு போகிறேன்' என்ன, ஆழ்வாரும் "செய்த்தலையெழுநாற்றுப்போல் அவன் செய்வனசெய்துகொள்ள" என்கிறபடியே *அவன் செய்யும் சேமத்தையெண்ணித் தெளிவுற்று ந்யஸ்தப₄ரராய் நிற்க, ஸ்ரீலோகஸாரங்க₃ மஹாமுநீந்த்₃ரரும், முக்தனைப் போமவனை ஆதிவாஹிகர் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு திருமாமணிமண்டபத்தேறப் போமாபோலே ஆழ்வாரைத் தம் திருத்தோளின் மேலே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு, அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்துக்கு அவ்வருகே புகுர, பெரியபெருமாளும் தம்முடைய தி₃வ்யமங்க₃ளவிக்₃ரஹத்தை நித்யஸூ₂ரிகளுக்கு நிதி₄காட்டுவாரைப்போலே இவருக்குக் காட்டிக்கொடுக்க, 175. "கிரீடகேயூரக ரத்நகுண்ட₃ல ப்ரலம்பமுக்தாமணிஹாரபூ₄ஷிதம் — விஶாலவக்ஷஸ் ஸ்த₂லஶோபி₄ கௌஸ்துப₄ம் ஶ்ரியா ச தே₃வ்யாத்₄யுஷிதோருவக்ஷஸம்-ப்ரதப்தசாமீகரசாருவாஸஸம் ஸுமேக₂லம் நூபுரஶோபி₄தாங்க்₄ரிகம் — ஸுவர்த்து₄ஙீஜாதம்ருதுள கோமளம் த₃த₄ாநமச்ச₂ச்ச₂வி யஜ்ஞஸூத்ரகம்-பு₄ஜாப

த4ாநம பரஸருதாநய ஹஸதகம நிகுஞசிதோததாநத பாத3யுக3மம—ஸுதீ3ர்கக4 முக3பு3ாஹு முச3க3ரவேஷம பு4ஜஙக3தலபம புருஷம த3க3ாஸ என்று சொலலுகிற படியே ப3ரஹமாதி3 ஸகலசேதநராலும ஸேவயமாநரான *அரஙகத தரவணைப பளளியானை ஸேவிககப புகுநத ஆழவார மாதாவினுடைய ஸாவாவயவஙகளும கிடககச செயதே ஸதநநத4யபரஜை முலையிலே வாயவைககுமா போலே ஶேஷிபககல ஶேஷபூ4தன இழியுநதுறை திருவடி களாகையாலே 'அரஙகததமமான திருககமலபாதம வந தென கணணினுளளன வொககினறதே என்கிறபடியே ஶேஷிதவபோ4க3யதவோபாயதவஙகள குறைவறற திரு வடிகளையிறே முநதுறபபறறிறறு அரஙகதமமான எனகையாலே ஶேஷிதவமும கமலம எனகையாலே போ4க3யதவமும பாதம எனகையாலே உபாயதவமும சொலலிறறு பெரியாழவாரும இபபடியிருநதுளள திரு வடித தாமரைகள முதலாகத *திருபபாதகேசததை விருப பாலுரைததநுப4விததாபபோலே இவரும இருளகறறு மெறிகதிரோன மணடலததூடேறறிவைதது ஏணி வாஙகி அருளகொடுததிடடடியவரை ஆடகொளவானை பெரிய பெருமாளுடைய திவயமஙக3ள விக3ரஹததைப பாத3ாதி3 கேஶாநதமாக அநுப4விதது அவவநுப4வஜநித பரீதயதி ஶயததாலே தாம பததும பததாக அநுப4விததபடிககு அமலனாதிபிரான எனகிற திவய பரபநததை பிற பாடரும அநுஸநதிதது உஜஜீவிககுமபடி உபகரிததருளி லோகததை வாழவிததருளி மிகவும உகபபோடே நிறக பெரிய பெருமாளும யுவா குடுமவாகள மணபறறுக கழறறுதாபபோலே அததிருமேனியோடே அஙகீகரித தருள ஆழவாரும அகிலரும காணுமபடி *அணியரஙகன திருவடிகளிலே அநதாபபு4விததருளினார

திருபபாணாழவார வைபவம நிறைவுபெறறது

திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்

176. "பரகால ஹரிம் வந்தே₃ ஹரிபாத₃ கு₃ஹாஶயம்।
உந்மதத ப்ரதிகூலேப₄ கும்ப₄ ஸம்பே₄த₃ விப்₄ரமம்॥
நாத₃ ப்ரஸப₄ஸந்த்ரஸ்த ஶைவஶாக்யாதி₃ து₃ர்த்₃விபம்।
பரகாலமருகே₃ந்த்₃ரம் த்வாம் ப்ரபத்₃யேऽச்யுத வந்தி₃நம்॥

177. / 'ஸாத₄ாக₃ாநாப்₃த₃ாநாம் கலியுக₃ப₄வாநாமபக₃மே।
நளே வர்ஷே மாஸே ஶரதி₃ சரமே தை₃வதகு₃ரோ:॥
தி₃நே தாரே வஹ்நேஶ்ஶிஶிரகிரணே பூர்ணிமஜுஷி।
க்ஷிதாவாவிர்பூ₄த: கலிரிபுரமேயாத்மமஹிமா॥

திருமங்கையாழ்வார், திருவாலிதிருநகரியிலே திருக்குறையலூரிலே நளவருஷம் கார்த்திகை மாஸம் க்ருத்திகா நக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீ கார்முகாம்ஶராய் அவதரித்தருளினார். ம்லேச்ச₂வம்ஶத்திலே அவதரிக்கையாலே, இவருக்கு 'நீல நிறத்தர்' என்று திருநாமஞ் சாத்தினார்கள். 178. "ஸமஜாயத தத்ர †ஶாப₃ரப்ரமுக₂: கஶ்சந நீலநாமக:— புருஷோத்தம கார்முகாமஶஜஸ் ஸ்பு₂ரிதே கார்த்திக க்ருத்திகோடு₃நி" என்று தி₃வ்ய ஸூரி சரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

"தெரியேன் பாலகனாய்" என்கிறபடியே பா₃ல்யாவஸ்த₂ாநந்தரம் ப்ராப்த யௌவநராய் *மாரனார் வரி வெஞ்சிலைக்காட்செய்து *தெரிவைமாருருவமே மருவி மிகவும் விஷயப்ரவணராய், ஸ்வகரத்₄ருதஶஸ்த்ர ப்ரகாண்ட₃ராய், சோளபூ₄பதியை ஸேவித்து யுத்₃தே₄பராக்ராந்தராய், ||(ப்ரவீரராய், தமக்கு ஸஹாயபூ₄தராக நீர்மேல் நடப்பான் நிழலொதுங்குவான் தாளூதுவான் தோலாவழக்கன என்ற நாலு மந்த்ரிகளும், "ஆடல்மா" என்

/ இந்தஶ்லோகம் சில ப்ரதிகளில் இல்லை. † 'பாக₃ஜ ப்ரமுக₂:' என்றும் பாடம். || குண்ட₃லித க்ரந்தங்கள் சில ஸ்ரீகோஶங்களிலில்லை.

கிற குதிரைநம்பிரானும் அமரிறக்கடமாக்களியானை என்கிற யானைநம்பிரானுமாக) இப்படியிருக்கிற இவரை அவனும் ஒரு தே3சாதி4பதியுமாய் ஸேநாநாயகனுமாக்கி வைத்துப் போருகிற காலத்திலே,

திருவாலி நாட்டிலே நன்றுயிருப்பதொரு "தடந் தவிழ் தாமரைப் பொய்கையிலே, சிலம்பார்க்கவந்து தெய்வ மகளிர்களாடுஞ்சீர்" என்கிறபடியே சில அப்ஸரஸ்ஸுக்கள் வந்து நாளும் ஜலக்ரீடை3 பண்ணிப்போக, அவர்களிலே திருமாமகளென்பாளொரு அப்ஸரஸ்ஸு குமுத3மலர் கொய்யப் பிற்படுகையாலே அவர்களும் இவளை விட்டுப் போக, இவளும் மானுஷமான சரீரத்தைப் பரிக்3ரஹித்துத் தனித்து நிற்க அவ்வளவிலே திருநாங்கூரில் எம்பெருமானை ஸேவித்திருப்பானொரு பி4ஷக்3வரனான பா4க3வதோத்தமன் அநுஷ்டா2நார்த்த2மாக வந்தவளவிலே இப்பெண்பிள்ளையைக் கண்டு நீ யார்? தனித்திருப்பானென்? என்று கேட்க, அவளும் கூடவந்த பெண்பிள்ளைகள் என்னை விட்டுப் போனார்கள், || (ஸ்ரீமந்நாராயணாம்ஸஜரான கபிலாசார்யருடைய கோபோக்தியாலே மானுஷவேஷத்தை த4ரித்து பூ4லிகையாய் ஸ்வர்க்க3த்துக்குப்போக ஸக்தியில்லாமலிருக்கிறேன் என்ன அந்த வ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல் என்று வைத்3யர் கேட்க ஸ்வாமி! அடியேன் ஸுமங்க3ளையென்கிற நாமமுடையளாய் ஸ்வஸகி2களான அப்ஸரஸ்ஸுக்களோடேகூட அவர்களுக்கெல்லாம் நாயகியாய் தி3வ்யரூபத்தோடே ஸஞ்சரிக்கும்போது ஒருநாள் ஹிமவத்3கி3ரியிலுள்ள வைப4வங்களெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டுவருமளவில் ஒரு ஸித்3தா4ஸ்ரமத்தில் கபிலாசார்ய மஹர்ஷிகளுக்கு ப4க3வத்3வைப4வஞ் சொல்ல நான் அதில் ஒரு குரூபியான ஸித்3த4புருஷனைக்கண்டு பரிஹாஸம் பண்ண கபிலர் நீ மநுஷ்யையாய் நீசனுக்கு பா4ர்யை

|| குண்ட2லிதக்ரந்தங்கள் சில ஸ்ரீகோசங்களில் இல்லை

யாகக்கடவாய்' என்று ஶபிக்க, நான் அதிஶோகத்தோடே ப்ரார்த்திக்க. அவரும் ப்ரஸந்நராய் 'பெண்ணே! ஜகத் ரக்ஷணார்த்தமாக என்னுடைய ஶார்ங்கம்ஶஜராய்ப் பர காலன் அவதரித்து ராஜ்யாதிபதியாயிருக்கிறார்; அவருக் குப் பத்நியாய் அவரை பாகவதோத்தமராகப் பண்ணி ஞல் உன் குறைவு அற்றுப்போம்' என்று சொல்ல, இப்படி வந்தேன்) என்று தான் வந்த க்ரமத்தை அவருக்குச் சொல்ல, அவரும் புத்ரஹீநராகையாலே மிகவும் உகந்து 'நம்மூரே வா' என்று அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஸ்வ பத்நி கையிலே குமாரி வந்த வரத்தைச் சொல்லிப் போஷிக்கும்படி காட்டிக்கொடுக்க, அவளும் வந்த்யை யாகையாலே அதிஸந்தோஷத்துடன் அங்கீகரித்து, இவள் குமுதமலர்கொண்டு நின்றதுவே நிரூபகமாக 'குமுத வல்லியார்' என்று திருநாமஞ்சாத்தி, தம்பதிகளிருவரும் தங்களுக்குப் புத்ரியாக வளர்த்துக்கொண்டு போருகிற காலத்திலே, சிலர்போய் இவருக்கு இப்பெண்பிள்ளையி னுடைய ரூபலாவண்யாதிகளை மிகவும ஶ்லாகித்துச் சொல்ல, இவரும் அத்தைக்கேட்டு *நின்றவா நில்லா நெஞ்சினராய் *அவர்தருங் கலவியே கருதியோடித் திருநாங் கூரிலே சென்று மருத்துவனை பாகவதனகத்திற்புகுந்து அவனுடனே ஸம்பாஷணம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கச் செய்தே, இப்பெண்பிள்ளை புறப்படக்கண்டு விஸ்மயப் பட்டு, பாகவத பிஷக்வரரைக்குறித்து, "ஸுர ஸுந்தோபமையான ஸுதை அநபத்யரான உமக்கு எங்ஙனே உண்டாய்த்து?" என்றுகேட்க, அவரும் இவ ருடனே அப்பெண்ணின் வரத்தைச் சொல்லி 'இப் பெண்ணினாலே அநபத்யதாஶோகம் தீர்ந்தேன்; விவா ஹோசித வயஸ்கையாய் அஜ்ஞாதகுலகோத்ரையான இவளை யாருக்கு வாழ்க்கைப்படுத்துவேனென்று வ்யா குலாந்த:கரணனாகாநின்றேன்' என்ன, இவரும் 'இப் பெண்ணை நமக்குப் பத்நியாகத் தரவேணும்' என்று

வஸதரபூ4ஷணாதி3 த3ரவயஙகளை ஸஙகோசமறககொடுதது மிகவும அநுவாததிதது விருமபிககேடக த3மபதிகளும அபபெணபிளளையை இவருககுக கொடுபபதாக உத3யோகி3கக அபபெணபிளளையும 179 தாப புணட3ரஸதச2ா நாம மநதரோ யாக3ஸச பஞசம என்று சொலலபபடட திருவிலசசினை திருநாமம முனனாகப பஞசஸமஸகாரமுளள வாககொழிய * மறறொருவாககெனனப பேசவொடடேன என்று தன நெஞசில அத4யவஸாயததைச சொலல இவரும அவவசநததைககேடடு 180 ஶுப4ஸய ஶீக4ரம எனகிறபடியே அதிதவரையோடே திருநறையூரிலே சென்று பொனனியலுமாடககவாடஙகடநதுபுககு எனகிறபடியே நமபி திருமுனபே வநது †[181 அக3தி தபதேந சகரேண பா3ஹுமூலே துலாஞசி2தா என்றும், தீயிறபொலிகினற செஞசுடராழி திகழ திருசசககரததின கோயிறபொறியாலேயொறறுணடு நினறு" என்றும

---

† (பா) திருநறையூா நமபி திருவடிகளிலே தாஙகள தடககையுங கூபபி தணடனஸமாபபிதது 'தேவரீா அடியேனை இரஙகியருளி கருபைபணணவேணுமென்று ஒரு காரணததினாலே தேவரீா திருவடிகளிலே ஆஸரயிகக வேணுமென்று வநதேன' எனன நமபியும இவருககு அக3தி லாஞசி2தா எனகிறபடியே * தீயிறபொலிகினற செஞசுடராழி திகழ திருசசககரததின கோயிறபொறியையும த4ரிபபிதது ஸாவைஸ த3வாத3ஸ வபி என்று சொலலுகிறபடியே திருவிலசசினையையும கேஸவாதி3 த3வாத3ஸோாத4வ புணட3ரஙகளையும பரஸாதி3ததருளி திருமஙகையாழவாா என்ற திருநாமமும பரஸாதி3தது விடைகொடுதது அனுபப இவரும எழுநதருளி நினறவளவிலே குமுத3வலலியாரும இவரைககணடு 'மஹாஸநதோஷமாயதது இனனம ஒரு வரதம எனககு உணடு என்று ஒரு ஸவதஙரம என்று [ ] இக குறியிடட இடததில சில பிரதிகளிற பாடம காணகிறது.

சொல்லுகிறபடியே திருவிலச்சினையும் த$_4$ரித்து 182. "ஸர்வைஶ் ஶ்வேதம்ருத$_3$ா த$_4$ார்யம் ஊர்த்$_4$வபுண்ட்$_3$ரம் யத$_2$ாவிதி$_4$ -ருஜூநி ஸாந்தராளாநி ஹ்யங்கே$_3$ஷு த்$_3$வாத$_3$ஶஸ்வபி" என்று சொல்லுகிறபடியே கேஶவாதி$_3$ த்$_3$வாத$_3$ஶோர்த்$_4$வபுண்ட்$_3$ரங்களை உடையராய் வர, குமுதவல்லியாரும் ஆழ்வாரைப்பார்த்து 'ஒரு ஸம்வத்ஸரம்] நித்யமாக ஆயிரத்தெட்டு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை அமுதுசெய்வித்து அவர்களுடைய ஸ்ரீ பாத$_3$தீர்த்த$_2$மும் தளிகைப்ரஸாத$_3$மும் ஸ்வீகரித்து நிறைவேறினாலொழிய, உம்மை நான் ப$_4$ர்த்தாவாக அங்கீகரிப்பதில்லை' என்று ஒரு நியமம்பண்ண, அவரும் அதுக்கு இசைந்து ப்ராவண்யாதிஶயத்தாலே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிக்கொடுக்க, அதின்பின்பு குமுதவல்லியாரை நீலநிறத்தர்க்கு * நாடும் ஊரும் அறிய * நல்லதோர் கண்ணாலஞ்செய்து உத$_3$கபூர்வகமாக ஸமர்ப்பித்தார்கள்.

அநந்தரம், ஆழ்வாரும் 183. "ஆராத$_4$நாநாம் ஸர்வேஷாம் விஷ்ணோராராத$_4$நம் பரம்-தஸ்மாத் பரதரம் ப்ரோக்தம் ததீ$_3$யாராத$_4$நம் ந்ருப" என்கிறபடியே அதிப்ரீதியுடனே * திருமாலடியார்களைப் பூசிக்க ஒருப்பட்டு அதுக்குத் தம்முடைய ஸர்வஸ்வத்தையுமிட்டுத் ததீ$_3$யாராத$_4$நம்செய்துகொண்டு போருகிற காலத்திலே, 'பரகாலன் பகுதித்$_3$ரவ்யத்தையெல்லாம் வ்யயம்பண்ணி ப்ரதிதி$_3$நம் ததீ$_3$யாராத$_4$நம் பண்ணுகிறான்' என்று சிலர் போய்ச் சோழராஜாவுக்குச் சொல்ல, அவனும்கேட்டுக் குபிதனாய்ப் பகுதிக்கு இவர்பக்கல் தரவு வரக்காட்ட, இவரும் அந்தத் தரவுக்கு வந்த ராஜமநுஷ்யர்க்கு 184. "த$_3$த்$_3$யாமேவ நிஶாமுகே$_2$ தி$_3$நமுகே$_2$ மத்$_4$யாஹ்நஸாயாஹ்நயோ: பஶ்சாத$_3$ாவ்ரஜ க$_3$ம்யதாமவஸரோ நைவாஸ்தி" என்னுமாபோலே சில பர்யாயங்களைச் சொல்ல, கேட்டுச் சலித்து ராஜமநுஷ்யர் 'பகுதித்$_3$ரவ்யம் தரவேணும்' என்று நிர்ப்

பந்தித்துக் கேட்க இவரும் குபிதராய் அவர்களைத் தள்ளிவிட அவர்களும் போய் இவ்விசேஷத்தைச் சோழ ராஜாவுக்கு அறிவிக்க அவனும் குபிதனாய் இவர் ஆஜ்ஞாபங்கம் பண்ணினதுக்கு மிகவும் சீறித் தன் ஸேநாதிபதியை அழைத்து 'பரகாலனை இங்கே பிடித்துக் கொண்டு வா' என்று ஆஜ்ஞாபிக்க அவனும் ரதகஜதுரக பதாதிகளோடே சென்று இவரை வளைத்துப் பிடிக்கத் தேட இவரும் துரகாரூடராய் ஸ்வபலஸஹிதராய் வந்து ஆவித்துக்கொண்டு அவன் படைமேலே விழுந்து ரதகஜதுரகபதாதிகளைக் கண்டித்துப் பராஜிதனாக்கி ஓட்டிவிட ஸேநாதிபதியும் காந்திஹீனனாய் ஓடிவந்து பராஜயத்தைச் சோழனுக்கு அறிவிக்க சோழபூபன் கேட்டு கோபாத் ஸம்ரக்தலோசநனாய் அப்போதே தன் சதுரங்கபலத்தோடே புறப்பட்டு வர அவனுடைய ஸேநாஸமுத்ரம் இவரை வளைய இவரும் பூர்வம்போல த்ருடகரவாள பயங்கரஹஸ்தராய் ஆவித்துக்கொண்டு வந்து அவன் ஸேநாஸமுத்ரத்தை மந்தராத்ரிபோலே மதிக்க ஸர்வரும் பராஜிதராய் ஓடிவந்து ராஜாவின் மேலேவிழ ராஜாவும் அதிரௌத்ரத்துடனே ஓடுகிற பலத்தை நிறுத்தி ஜகதேகதநுர்த்தரனென்ற பெருமை யோடே இவரை ஸேநாஸமுத்ரமத்யஸ்தராம்படி வளைய இவரும் அதிவீரராய் ஸ்வகரத்ருதஶஸ்த்ர பலத்தாலே ஸேனையை மதியாமல் ஸம்ஹரிக்கும்மதுகண்டு அதிஸந் துஷ்டனாய் இவரை நீர் ஒன்றுக்கும் பயப்படவேண்டா, உம்முடைய தைர்ய ஶௌர்ய பராக்ரமங்களைக் கண்டு மிகவும் ஸந்தோஷித்தோம் நீர் செய்த அபகாரங்களை யெல்லாம் மறந்தோம் அஞ்சாதே நம்மை நம்பிவருவது என்று தன் குந்ததவங்களைத்தொட்டு ஶபதம் பண்ணிக் கொடுக்க இவரும் நம்பி அவனண்டையிலே சென்ற வளவிலே, இவருடைய பராக்ரமத்தை மிகவும் ஶ்லாகித்து நீர் செய்த த்ரோஹமெல்லாம் பொறுத்தோம்,

நம் பகுதி த்3ரவ்யங்களைமாத்ரம் தந்துவிடும்' என்று இவரைத் தன மந்த்ரிவசமாக்கி ஊரேமீண்டான். அந்த ஸசிவனும் படைவீட்டிலேசென்று இவரைப் பிடித்துக் கொண்டுவந்து / ஒரு தேவாலயத்திலே சிறைவைக்க. இவரும் அந்தக் கோயிலிலே மூன்றுநாள் அமுதுசெய்யாமல் உபவஸித்திருக்க. ||(நம்பியுடனே நாச்சியாரும் 'நம்முடைய புத்ரன் உபவாஸமாயிருக்கலாமோ?' என்ன. பெருமாளும் நாச்சியார் வார்த்தைக்கு இசைய, திருவுற்ற ப்ரஸாத3மும் குழம்பு பாலும் நாச்சியார் கொண்டுபோய் ப்ரஸாதிக்க. இப்படி பலநாளும் ஆனபின்பு ஆழ்வாரும் முசித்து 'பெரியபெருமாளையும் திருவேங்கட முடையானையும் பேரருளாளரையும் ப்ரபத்தி பண்ணிக்கொண்டு காவலுடன் கிடப்போம்' என்று வ்யாகுலாந்த:கரணராய் நிற்க.) இப்படி ஆர்த்தராயிருக்கிற இவர் ஸ்வப்நத்திலே பேரருளாளர் எழுந்தருளி 'உமக்குப் பகுதிக்கு வேண்டிய த்3ரவ்யம் தருகிறோம்; காஞ்சீபுரத்தேற வாரும்' என்று அருளிச்செய்ய, இவரும் நிஶ்சிதார்த்த2ராயிருக்க, பொழுது விடிந்தவளவிலே. கரத4நம்தரவேணுமென்று வந்த அமாத்யனுடனே 'காஞ்சீபுரத்தே ஆபத்3த4நமாகச் சில த4நம் சேமித்துக் கிடக்கிறது; அங்கே வந்தால் உங்கள்த4நம் தருகிறோம்' என்ன, அவனும் ராஜாவுக்கு அறிவிக்க. அவன் 'அத்தையும் பார்ப்போம்: ஜாக3ரூகராய்க் காவலிட்டுக்கொண்டு போங்கோள்' என்று ஆஜ்ஞாபிக்க, இவரும் காவலுடனே காஞ்சிநகரியேறச் சென்று. நிக்ஷேப த4நம் ஶோதி4த்துக் காணாமையாலே முசித்துக் கிடக்க. அவ்வளவிலே கருணாகரராய் அர்த்தி2தார்த்த2 பரிதா3ந தீ3க்ஷிதரான வரத3ராஜரும் 'அஞ்சாதே கொள்ளும்' என்று வேக3வதித்தீரத்திலே த4நமிருக்கிற இடத்தை அடையாளத்துடனே ஸ்வப்நமுகே2ந அருளிச்செய்ய. இவரும்

/· திருநறையூர்நம்பி கோயிலிலே' என்று பிரதிபேத4ம்.

||குண்ட3லித க்ரந்தங்கள் சிலபிரதிகளில் மாத்திரம் உள்ளன.

அங்கே த4ர்மம் கண்டெடுத்து ந்ருபத்4நம் கொடுத்து ஶேஷித்த த4நத்தைத் ததீ3யாராத4நார்த்த2மாக வைத்துக் கொள்ள /(மீளவும் ராஜமநுஷ்யர் சில த4நாதி3கள் தரவேணும் என்று நிர்ப்பந்திக்க இவரும் முசித்துக் கண்வளர்ந்தருள முன்புபோலே வரத3ராஜரும் வேக3வதி மணலைத் திரட்டியளவும் என்ன இவரும் அப்படியே கூட்டியளக்க அவர்கள் கண்ணுக்கு அநர்க4ஶ்லாக்4ய நெல்லாயிருந்தபடியால் அவர்களும் அளந்துகொண்டுபோக) அமாத்யனும் அந்த த4நத்தை ந்ருபதி முன்னே வைத்து வரத3ராஜர் ப்ரஸந்நராய் த்3ரவ்யம் தந்தபடி சொல்ல, கேட்டு விஸ்மிதனாய் இவர் ஸாமாந்யரன்று மஹாப4க3வதர் இது த்3ரௌபதி3க்குப் புடவை சுரந்தாப்போலே யிருந்தது இந்த த4நத்தை நம் கோஶத்திலே வைக்க வொண்ணாது என்று பார்த்து ஆழ்வாரை அழைத்து அபராத4க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு ப3ஹுமுக2மாக ப3ஹுமாநம் பண்ணிப் போகவிட்டு இவரை உவப்பித்த தோ3ஷம்போம்படி அந்த த்3ரவ்யத்தை தே3வ ப்3ராஹ்மண ஸந்தர்ப்பணம் பண்ணி தோ3ஷம் தீர்த்துக் கொண்டான்.

பின்பு இவரும் ஶேஷித்த த்3ரவ்யங்கொண்டு ததீ3யாராத4நம் நடத்தி த4நமெல்லாம் தீர்ந்து கையில் ஒன்றுமில்லாமையாலே *வழிபறித்தாகிலும் த4நார்ஜநம்பண்ணித் ததீ3யாராத4நம் அவிச்சி2ந்நமாக நடத்தவேணும் என்று வழிபறித்து த4நங்கொண்டுவந்து ததீ3யாராத4நம் ப4க்தி புரஸ்ஸரமாக நடத்திக்கொண்டு போராநிற்க ‡(பின்னையும் ததீ3யாராத4நநிமித்தமாக த4நார்ஜநம் பண்ணவேணுமென்று நீர்மேல்நடப்பான் நிழலொதுங்குவான் தாளூதுவான் தோலாவழக்கன் என்ற இந்நாலு மந்த்ரிகளையும் *ராத்ரிகாலத்திலே சிலவழியிலே திரட்டிக் கொண்டுவாருங்

/ குண்டு3வித்தக்ரந்தம் சிலப்ரதிகளில்மாத்திரம் உள்ளது
‡ குண்டு3வித்தம் சில ப்ரதிகளிலேயே

சோள் என்று ஆஜ்ஞாபித்து, இப்படி ததீயாராதநம் பண்ணிக்கொண்டு போராநிற்க.) ஸர்வேஶ்வரனும், 'வழி பறித்ததும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காகையாலே இவர் சரம புருஷார்த்தத்திலே நிஷ்டரென்றுகொண்டு அந்த ஸுக்ருதமே பற்றாசாக இவரை விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணி அங்கீகரிக்க வேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, இவர் வழி பறிக்கைக்கு உசிதமான பரிகரத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு, திருமணங்கொல்லையில் திருவரசின்மேலே கொடிவைத்துப் பதுங்கியிருக்கிற வழியிலே 185. "ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும்-மக்நாநுத்தரதே லோகாந் காருண்யாத் ஶாஸ்த்ர பாணிநா" என்றும், 'பீதக வாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகி வந்து" என்றும் சொல்லு கிறபடியே *வயலாலி மணவாளன் திருமணம் புணர்ந்து வருகிற மணவாளக்கோலமும் தானுமாய் ப்ராஹ்மண வேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்துப் பத்நீஸஹிதனாய் ஸர்வா பரணபூஷிதனாய் பஹுதரவ்யங்கொண்டு அநேகந்திர ளோடு வந்துதோற்ற, இத்திரளைக்கண்டு ஆலித்துக் கொண்டு ஸாயுதராய், ஸபரிகரராய்ப் பெரிய ஆரவாரம் பண்ணிக்கொண்டு அவர்களை வளைந்து சூழ்ந்து வஸ்த்ரா பரணங்களையும் அபஹரித்துக்கொண்டு அறுகாழியையும் திருமுத்தாலே கடித்து வாங்க, எம்பெருமானும் இத்தைக் கண்டு 'நம் கலியனோ' என்று அருளிச்செய்தார்.

பின்பு இவையித்தனையையும் சுமைசுமையாகக் கட்டி எடுக்கப்பார்க்க, அவை பேர்க்கவும் பேராதபடியாலே, மணவாளனான ப்ராஹ்மணனைப் பார்த்து 'நீ மந்த்ரவாதம் பண்ணினாய்' என்று நெருக்க, எம்பெருமானும் 'அம் மந்த்ரத்தை உமக்குச் சொல்லுகிறோம், வாரும்' என்று கழுத்தையணைக்க, இவரும் ஓமனறந்து ஹடாத்கரித்து வாள் வலியால் கேட்க, "நீயென் செவியின் வழி புகுந்து" என்கிறபடியே *செவிக்கினிய செஞ்சொல்லாய். 186. "ருசோ யஜூம்ஷி ஸாமாநி ததைவாதர்வணாநி ச - ஸர்வ

மஷ்டாக்ஷராந்தஸ்ஸ்த₂ம் யச்சாந்யத₃பி வாங்மயம் என்றும் 187 ஸர்வவேதா₃ந்தஸாரார்த₂ஸ் ஸம்ஸாரார்ணவ தாரக — க₃திரஷ்டாக்ஷரோ ந்ருணாமபுநர்ப₄வகாங்க்ஷிணாம்" என்றும் 188 ஐஹலௌகிகமைஶ்வர்யம் ஸ்வர்க்கா₃த்₃யம் பாரலௌகிகம் - கைவல்யம் ப₄க₄வந்தஞ்ச மந்த்ரோயம் ஸாத₄யிஷ்யதி ' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸகலவேத₃ ஸங்க்₃ரஹமாய் அநந்த க்லேஶப₄ஞ்ஜநமான ஸம்ஸாரார்ணவத்தினின்றும் கரையேற்றவற்றாய ஐஹிகாமுஷ்மிக ஐஶ்வர்ய கைவல்ய அபுநராவ்ருத்திலக்ஷண பரமபுருஷார்த்த₂ம் முதலான அகி₂லார்த்த₂ ப்ரத₃மாய் 189 ஓமித்யக்₃ரே வ்யாஹரேத் நம இதி பஶ்சாத் நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத், ஓமித்யேகாக்ஷரம் நம இதி த்₃வே அக்ஷரே நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி என்கிறபடியே அவன் பெயரெட்டெழுத்தும் என்று எட்டு திருவக்ஷரமாய் உபநிஷத்திறபடியே பத₃த்ரயாத்மகமாய் அவற்றாலே ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த₂ப்ரகாஶகமுமாய், மற்ற வ்யாபகமந்த்ரத்₃வயம் போலன்றிக்கே இதிலே நிரஶப₃த₃முண்டாகையாலே ஶப₃த₃பூர்த்தியுமுடைத்தாய் பேராளன் பேரோதும் பெரியோர் என்கிறபடியே ஶிஷ்டபரிக்₃ரஹயுக்தமாய் 190 மந்த்ராணாம் பரமோ மந்த்ரோ கு₃ஹ்யாநாம் கு₃ஹ்யமுத்தமம்-பவித்ரஞ்ச பவித்ராணாம் மூலமந்த்ரஸ் ஸநாதந என்கிறபடியே உத்க்ருஷ்டதமமாகச் சொல்லப்படுகிற மூலமந்த்ரமான பெரிய திருமந்த்ரத்தை நரநாராயணனாய்த் தனக்குத்தானே உபதே₃ஶித்துக்கொண்ட இழவுதீரக் கிழிச்சீரையோடே த₄நத்தைக்கொடுப்பாரைப்போலே பெற்ற தாயினுமாயின செய்யும் நலந்தருஞ்சொல்லை நான் கண்டுகொண்டேன் என்று தம் வாயாரச் சொல்லும்படி ஆழ்வாருடைய வலத்திருச்செவியிலே உபதேஶித்தருள அநந்தரம் 191. லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஹ்ருஷீகேஶோ தே₃வ்யா காருண்யரூபயா என்கிறபடியே க்ருபைதான் ஒரு வடிவுகொண்டாப்போலே காருண்யரூபையான ஸ்ரீஸஹாயனையக்கொண்டு,

"காய்சினப்பறவையூர்ந்து பொன்மலையின் மீமிசைக் கார் முகில்போல' என்றும், 192. "ஸுபர்ண ப்ருஷ்டே2 ப்ரப3பௌ4 ஶ்யாம: பீதாம்ப3ரோ ஹரி:-காஞ்சநஸ்ய கி3ரே: ஶ்ருங்கே3 ஸதடித்தோயதோ3 யதா2" என்றும் சொல்லு கிறபடியே ஸ்வர்ணமயமான பெரியதிருவடி மேற்கொண்டு வந்து நீலமேக4நிப4மாய், கநககி3ரிமீதிற் கார்முகில்படிந்து உலாவுமாபோலே விளங்குகிற தி3வ்யமங்க3ளவிக்3ரஹத்தை இவ்வாழ்வாருக்கு * மயர்வறமதிநலமருளி ஸாக்ஷாத்கரிப்பித் தருள, இவ்வாழ்வாரும் தமக்கு நிர்ஹேதுக லப்3த4மான திருமந்த்ரத்தையும், அதுக்குள்ளீடான ஸ்ரீமந்நாராயண னுடைய ஸ்வரூபரூபகு3ண விபூ4திசேஷ்டிதங்களையுமெல் லாம் "திருமாமகளாலருள்மாரி' என்னும்படி பெரிய பிராட்டியாரருளாலேயுண்டான * தகக ஞானக்கண்க ளாலே கண்டு அநுபவித்து, அநுப4வஜநிதப்ரீதி உள்ளடங் காமல் வாக்ப்ரவாஹரூபேண பெருவெள்ளமிட்டு 'பெரிய திருமொழி, திருககுறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறியதிருமடல், பெரியதிருமடல்' என்கிற இவ்வாறு ப்ரப3ந்த4ங்களையும் ஸ்ரீஶட2கோபவாங் மயமான த்3ராவிட3வேத3சதுஷ்டயத்துக்கு ஷட3ங்க3மாக ஆசு, மது4ரம், சித்ரம், விஸ்தரம என்கிற சதுர்வித4 கவிக ளாலே அருளிச்செய்து, லோகத்திலே 'நாலு கவிப்பெருமாள்' என்று ப்ரஸித்3த4மாம்படி உபகரித்தருளினார்.

முன்பு || (பெருமாளும், பரகாலனைப்பார்த்து 'கலியனே! நீர் உம்முடைய பரிவாரத்துடனே திவ்யதேசங்களுக்கெல் லாம் போய் மங்களாஶாஸநம் பண்ணும்' என்று, ருத்3ரேந்த்3ராதி3களுடனே க3ருட3வாஹநாரூட4ராய்த் தோன்றி அந்தர்த்4ாநமாய்ப்போக, பின்பு திருமங்கை யாழ்வாரும் பத்நீஸஹிதராய் மந்த்ரிகளோடே புறப்பட்டு, பிநாகிநீ க்ருஷ்ணா கோ3தா3வரீ நதி3களிலே தீர்த்தமாடி, ஸ்ரீப4த்3ராசலத்தையும் ஸிம்ஹாசலத்தையும் ஸ்ரீ கூர்ம

|| குண்ட3லிதக்ரந்தம் சிலபிரதிகளில்மாத்திரமே உள்ளது.

நாதனையும் ஸ்ரீபுருஷோத்தமனையும் ஸேவித்து க$_3$யையிலே தீர்த்தமாடி ஸ்ரீவிஷ்ணுபாத$_3$த்தையும் தொழுது கோ$_3$வர்த்த$_4$நம் கோ$_3$குலம் ப$_3$ருந்தா$_3$வனம் மது$_4$ரை த்$_3$வாரவதீ திருவயோத்$_4$யை ப$_3$த$_3$ரிகாஶ்ரமம் ஸாளக்$_3$ராமம் நைமிஶாரண்யம் முதலிய தி$_3$வ்யதே$_3$ஶங்களை மங்க$_3$ளாஶாஸனம்செய்து காஞ்சீபுரத்துக்கேகி ஹஸ்திகி$_3$ரீஶ்வரனையும் மங்களாஶாஸனஞ்செய்து திருமலைக்கு எழுந்தருளி ஸஹஸ்ரப$_2$ணங்களோடே வர்த்திக்கிற ஶேஷாசலத்தை ஸேவித்து ஸ்ரீநிவாஸனனுமதி கொண்டு புறப்பட்டு இப்படி) திருமொழியருளிச்செய்து கொண்டு திவ்யதேசங்கள்தோறும் ஸேவித்துக்கொண்டு எழுந்தருளாநிற்கச்செய்தே சோழமண்டலத்திலே எழுந்தருளினவளவிலே நாலுகவிப்பெருமாள் வந்தார். நம்கலியன் வந்தார் ஆலிநாடர் வந்தார் அருள்மாரி வந்தார் கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள் வந்தார் மங்கைவேந்தர் வந்தார் பரகாலர் வந்தார் பரவாதி$_3$மத்தக$_3$ஜகண்டீ$_2$ரவர் வந்தார் என்று விருதூதிச்செல்லாநிற்க. அங்கே சம்பந்தன் சிஷ்யர்கள் வந்து ஆழ்வாரை எங்கள் சம்பந்தப்பெருமாளிருக்கிற இடத்திலே நீர் நாலுகவிப்பெருமாளென்று விருதூதிச் செல்லத்தகாது என்று தடுக்க ஆழ்வாரும் உங்கள் சம்பந்தப்பெருமாளுடனே தர்க்கிக்கக்கடவோம் என்றருளிச்செய்ய. ஆகில் நம்மூரே வாரும் என்றழைத்துக்கொண்டுபோய் இவ்விசேஷத்தைச் சம்பந்தனுக்கு அறிவிக்க அவனும் இவருடனே தர்க்கிக்கக்கடவோம்' என்று வர ஊரடைய ஶைவராய் அவ்வூரில் ஒரு திருமுற்றமுமின்றியே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுமின்றியே வீரபாஷண்ட$_3$பூ$_4$யிஷ்ட$_2$மாயிருக்கக்கண்ட இவ்வாழ்வார்க்கு ப$_4$க$_3$வத்$_3$விக$_3$ரஹமின்றியே வாக்குக்கிளம்பாதிருக்க இதுக்கு என்செய்யக்கடவோம் என்று சிந்தித்திருக்கச் செய்தே வைஷ்ணவியாயிருப்பாளொரு அம்மையாரைக் கண்டு இப்படியிருக்கிறது ஆகையால் உன் திருவாராத$_4$நமான எம்பெருமானை எனக்கு ஒருக்ஷணம் தரவேணும் என்றுகேட்க அவளும் ஆழ்வாருக்குத் தன் திருவாராத$_4$ந

மான * வெண்ணெயுண்ட தாடாளனை எழுந்தருளுவித்துக் கொடுக்க, ஆழ்வாரும் அவரைக்கொண்டு சம்பந்தனிருந்த விடத்தேறச் சென்றிருக்க. அவனும் இவரைக் குறித்து ஒரு கவிசொல்ல. இவரும் அத்தைக்கேட்டு அந்தக் கவியை தூ$_3$ஷிக்க. 'ஆகில். நீர்/ஒரு கவிசொல்லும்' என்ன. ஆழ்வாரும் "ஒருகுறளாயிருநிலம்" என்கிற திருமொழியை அருளிச்செய்து, தம்பெருமையெல்லாம் தோன்ற "ஆலீ நாடனருள்மாரி யரட்டமுக்கி யடையார் சீயம். கொங்கு மலர்க்குழலியர்வேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேற்பர காலன் கலியன் சொன்ன, சங்கமுகத்தமிழ்மாலை" என்ன, அவனும் இத்தைக்கேட்டு ப்ரத்யுத்தரஞ்சொல்லிக் கவி சொல்ல க்ஷமனன்றியே 'இப்படியும் ஒருவர் உண்டோ!' என்று ஆஶ்சர்யப்பட்டு "நாலுகவிப்பெருமாள் என்னும் விருது உமக்குச் செல்லும்; விருதூதிக்கொண்டு செல்லீர்" என்று கும்பிட்டுப் போனான்.

அநந்தரம் 193. "விமாநம் ப்ரணவாகாரம் வேத$_3$ஶ்ருங்க$_3$ம் மஹாத்$_3$பு$_4$தம்-ஸ்ரீரங்க$_3$ஶாயீ ப$_4$க$_3$வாந் ப்ரணவார்த்த$_2$ ப்ரகாஶக;" என்கிறபடியே * மன்னுடைய விபீடணற்காய் மதிளிலங்கைத் திசைநோக்கி மலர்கண் வைத்தவராய். ப்ரணவாகார விமாந மத்$_3$யஸ்த$_2$ரான பெரியபெருமாளுக்கும் * திருவரங்கச்செல்வனாரான அழகியமணவாளர்க்கும் விமாந மண்டப கோ$_3$புர ப்ராஸாத$_3$ ப்ராகாராதி$_3$ரூபமான கைங்கர்யங்கள் செய்தருளவேணுமென்று திருவுள்ளமாய். அதுக்குத் தம்முடைய பரிஜநங்களையழைத்து 'நம்பெருமாளுக்குத் திருமதிள் முதலான கைங்கர்யம்பண்ணுகைக்கு த$_4$நார்ஜநஞ்செய்யும் விரகு என்?' என்று கேட்டருள. அவர்களும் 'நாகப்பட்டணத்திலே * புலையறமாயிருப்பதொரு பு$_3$த்$_3$த$_4$ ப்ரதிமை ஹிரண்யஸ்வரூபமாயிருக்கும்;

/ 'ஒருகுறள்சொல்லும்' என்று பிரதிபே$_4$த$_3$ம்.

அதைககொணடு வநது சி$_2$நநபி$_4$நநமாகி * அறுபபதே கருமஙகணடாய எனறு விணணபபஞசெயய ஆழவாரும ஸமமதிதது நாகபடடணததிலேபோய / (பரமபா$_4$க$_3$வதை யான ஓா அமமையாா க$_3$ருஹமே எழுநதருளி இஙகு நடக கும தே$_1$வரஹஸயம ஏது எனன அவளும எஙகள மாமி யாா, கோயில விமாநததுககுளளே ஹிரணமயமான பு$_3$த$_3$த$_4$ விக$_3$ரஹம உணடு இநத விக$_3$ரஹமும விமாநமும உண டாககின கமமாளன த$_3$வீபாநதரததிலே இருககிறானெனறு சொலலா எனன ஆழவாரும ஸா ப$_4$ஸய ஶீக$_4$ரம எனறு பரிஜநஙகளையுமகூடடிககொணடு அதிதவரையோடே த$_3$வீபாநதரததிலே எழுநதருளித தெருவிலேநினறு விஸவ காமாவுககு ஸமனன கமமாளனுடைய க$_3$ருஹம எது? எனறு கேடக அவாகளும மாடகூடபராஸாத$_3$மான க$_3$ருஹம அது எனன இவாகளும அநதக$_3$ருஹததின இடை கழியிலே எழுநதருளி ஒருவாககொருவா ஸமபா$_4$ஷணம பணணிககொணடிருகக அவவளவிலே அநதககமமாளனும வெளியிலேயிருநது வநது ஸநாநம பணணி பரஸாத$_3$ப படடுப பாககுவெறறிலையும பரஸாத$_3$பபடடிருககிற வேளை யிலே இவவாழவாா தமமுடைய பரிஜநஙகளைககுறிதது து கக$_2$தோடே நாகபடடணம இலமாயுக கோயிலையும விமாநததையும உடைதது விக$_3$ரஹமும எடுததுககொணடு அநேகம துருஷகா கொணடுபோனாாகள. இதைககணடும நாம சரீரததைவிடமாடடாமறபோனோம எனன அநதக கமமாளனும கேடடு நடுஙகி இவாகள முனனே வநதுநிறக இவாகளும விக$_3$ரஹம கொணடுபோனதை ஸவிஸ்தார மாகச்சொலல, அவனும முசிதது எபபடிபபடட த$_3$ரோஹி யான கமமாளனே விமாநமகுடஸூதரததைக காடடிக கொடுததான நான மஹாவிசிதரமாகக கூடஶீக$_3$ரததிலே யிருநது ஒருவருககுநதெரியாதே கோ$_1$முகை$_1$விழுகிற ஜல த$_4$ாரையினகீழே கலலுககுளளே ஒரு இருமபாணியிலே

குணட$_3$லிதக$_3$ரநத$_2$ம சிலபிரதிகளில மாததிரமே உளளது.

சங்கிலிஸூத்ரம் பண்ணினேன்; இதை எப்படி அறிந்து கொண்டு போனார்களோ? என்று விழுந்து அழத்தொடங்கினான். இவ்வாழ்வாரும் பரிஜநங்களைக்குறித்து 'ஸூத்ரம் வெளியாச்சுது' என்று அங்கு நின்றும் புறப்பட்டு ஸமுத்ர கரையிலேவந்து தர்மவானை ஒரு வர்த்தகன் பாக்குக் கப்பல் கொண்டுவருமவனைக்கண்டு ஆசீர்வாதம்பண்ணி 'நாங்கள் உபவாஸமாயிருக்கிறோம்; எங்களையும் கப்பலிலே கொண்டுபோம்' என்ன. அவனும். ஸம்மதித்து 'வாருங்கோள்' என்று கப்பலிலே ஏற்றிக்கொண்டு போகிறவளவிலே. ஆழ்வாரும் ஒரு கொட்டைப்பாக்கைச் சீவிப் பாதிப் பாக்கை அவனுக்குக்காட்டிப் போகட்டு 'எனக்குப் பாக்கு அவஶ்யம்; 'என் கப்பலிலே பாதிப்பாக்கு உமது' என்று சிறுமுறிதாரும்'' என்ன, அவனும் ஸம்மதித்துத் தன்கைச் சீட்டுக்கொடுக்க. இவரும் சீட்டுவாங்கிக் கட்டிக்கொண்டு கப்பல் துறைசேர்ந்தவுடனே அவனைக்குறித்து 'பாதிச் சரக்கு எண்ணித்தா' என்ன, வர்த்தகனும் திடுக்கிட்டுக் கப்பலிலே துழாவிப் போட்ட பாக்கை எடுத்து 'இதோ காணும் உமது' என்ன. இவரும் அத்தைக்கண்டு 'அரைப் பாக்கோ நாம் கொடுத்தது? உன் சிறுமுறியைக் கொண்டு உன்வர்த்தகரண்டையிலே வழக்குக்குப் போவோம்' என்ன, அவனும் ஸம்மதிக்க, இவரும் வர்த்தகர்களநேகம் பேரைக் கூட்டி 'கப்பலிலே பாதிச்சரக்கான பாக்கு என்னது என்று இவன் கைச்சீட்டுக்கொடுத்தான்; இப்போது அரைப் பாக்குக் கொடுக்கிறான்' என்ன. அவர்களும். துர்வழக்கு உண்டோ? என்று பாதிப்பாக்குக்களையும் எண்ணிக் கொடுக்கச் சொல்லிவிட்டார்கள்; வர்த்தகனும் 'இதுவும் ஒருகடனோ?' என்று பாக்குக்கு உண்டான க்ரயத்ரவ்யங்கள் கொடுத்து அனுப்பிவிட்டான். இவர்களும் அந்தக் கோயிலிலே வந்து ஒருமூலையிலே பதுங்கியிருந்து. மத்ய ராத்ரியிலே அந்தக் கோமுகையின் கீழே இரும்பாணிச் சங்கிலியைப் பிடுங்கி விமாநமேறி ஶிகரமான மகுடத்தை இடம்புரி வலம்புரி திருப்பி ஶிகரத்தைத்திறந்து கோடி

ஸூர்யா உதயமானாப்போலேயிருக்கும் ஸ்வர்ணவிக்ரஹத்தைக்கண்டு) ஈயத்தாலாகாதோ இரும்பினாலாகாதோ பூயத்தால் மிக்கதொரு பூதத்தாலாகாதோ தேயத்தேய பித்தளைநற் செம்புகளாலாகாதோ மாயப் பொன் வேணுமோ *மதித்தென்னைப் பண்ணுகைக்கே என்று கதபிம்பம் ஊளையிடும்படி, ||(தம்முடைய மைத்துனரை இறங்கவிட்டு) †அபஹரித்துக்கொண்டுவந்து பங்கப்படுத்தி ||(விக்ரஹத்தை எடுத்துக்கொண்டுபோனார்கள்.

பின்பு ஆழ்வாரும் மந்த்ரிகளும் பொழுதுவிடிவுகாலத்திலே ஒரு அக்ரஹாரத்திலுடைய் செய் உழுது சேறாயிருக்க அந்தச் சேற்றுக்குள்ளே விக்ரஹத்தைப் புதைத்து அருகிருந்த உறங்காப்புளியின்கீழ் இருந்தார்கள். செய்யுடையவனும் நாற்றுச்சுமைகொண்டு உழவர்க்கண்டு இவரும் எங்கள் பாட்டன் தேடின செய் என்ன. அவனும் திடுக்கிட ஒருவர்க்கொருவர் விவாதமாய 'நாளை உதயத்துக்குப் பத்ரங்கொண்டு வருகிறேன், இல்லாவிட்டில் நீ உழுதுகொண்டுபோ' என்ன அவனும் ஸம்மதித்து மீண்டுபோனான் இவர்களும் அஸ்தமனமாய ராத்ரிகாலத்திலே உத்தமர்கோயிலிலே கொண்டுவந்து நிக்ஷேபம் பண்ணியிருந்தார்கள் அங்கே நாகப்பட்டணத்திலே விபரீதங்களுண்டாய்த் தலையாரிக்ளும் மணியகாரரும்கூடி விமானமேறிச் சோதித்து அங்கமச்சமதிகொண்டுவந்து செய்யினுடையசேறு சோதித்து உத்தமர்கோயிலிலே எழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வார் திருவடிகளின் கீழ்க்கொண்டு

---

* மதித்துன்னைப்பண்ணுகைக்கே என்றுசொல்லி அத்யாஸ் சாயப்பட்டு' என்று ப்ரதிபேதம்.

|| குண்டலித க்ரந்தங்கள் சில ப்ரதிகளில் மாத்திரமேயுள்ளது

† அபஹரித்துக்கொண்டுவந்து' என்றவிடத்தில் 'அவ் விக்ரஹமெடுத்துக்கொடுக்க வாங்கி' என்று ப்ரதிபேதம்.

விட, இவரும் 'நாம் விக்₃ரஹம் அறியோம்' என்ன, அவர்களும் 'ப்ரமாணம்பண்ணும்' என்ன, ஆழ்வாரும் 'ஆகில், மேலைவர்ஷத்தில் பங்குனி மாஸத்தில் ரோஹிணீ நக்ஷத்ரத்திலே உங்கள் விக்₃ரஹம் சிறுவிரலுக்குக் குறையாமல் ஒப்பிக்கக்கடவோம்' என்ன, அவர்களும் கையெழுத்துச்சீட்டு வாங்கிக்கொண்டுபோனார்கள். அநந்தரம் ஆழ்வார் சங்கையில்லாமல் விக்ரஹத்தைத்) திருமதிள் கைங்கர்யத்துக்கு அர்ஹமாம்படி *சுட்டுரைத்த நன்பொன்னாக்கிக்கொண்டு கல்படிக்கேற்க ஒருதுலைப் படுத்தி விற்றுத் தத்₃த்₃ரவ்யத்தையிட்டுத் திருமதிள் முதல் ஶிக₂ரபர்யந்தமாகப் பண்ணவேணுமென்று உபக்ரமித்துத் திருமதிள் கட்டுவிக்கிற செவ்வையிலே, ஸ்ரீதொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் பெரியபெருமாளுக்குத் திருமாலைசேர்க்கிற இடம் நேர்பட, அவ்விடத்தைத்தப்பி ஒதுங்கத் திருமதிள் கட்டுவித்தருள, தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் பார்த்தருளித் திருவுள்ளமுகந்தருளி, தாம் திருமாலை கொய்கிற ஆயுத₄த்துக்கு 'அருள்மாரி' என்று இவருடைய திருநாமஞ்சாத்தி ப்ரீதராயருளினார். திருமங்கையாழ்வாரும், திருமதிள் திருமண்டபம் முதலான கைங்கர்யங்களும் பண்ணுவித்து க்ருதார்த்த₂ராயருளினார்.

||(அநந்தரம் அந்த வர்ஷமாஸத்தவணைக்கு அவர்களும் வர, இவரும் அவர்களைச்சீட்டு வாசிக்கச்சொல்லிச் சிறுவிரலைக்கொடுத்தார்; அவர்களும் 'எங்கள் விக்₃ரஹமுழுதுந் தரவேணும்' என்ன, இவரும், வழக்கிலேபோய் அனைவரையும்பார்த்து 'சிறுவிரலுக்குக் குறையாமல் ஒப்பிக்கக்கடவேனென்ற இவர்கையிற் சீட்டுப்படி சிறுவிரலைக் கொடுத்தேன்' என்ன, அவர்களும் 'அப்படியே வாங்கிக்கொண்டு போங்கள்' என்ன, இவர்களும் ஒரு தோலாவழக்கோவென்று 'சிறுவிரல்வேண்டா' என்று தெளிந்து

||குண்ட₂லிதக்₃ரந்த₂ங்கள்சிலபிரதிகளில் மாத்திரம் உள்ளன.

போனார்கள். பின்னையும் கோயில்கட்டின விமாநக்காரக் கம்மாளர்கட்குச் சிறிது த்ரவ்யங்கொடுக்கவேண்டி, அவர்களையெல்லாரையும் 'ஒரு தீவிலே த்ரவ்யம் இருக்கிறது' என்று ஓடமேற்றிக் கொண்டுபோய் நட்டாற்றிலே ஓடக்காரனுக்கு ஸம்ஜ்ஞைபண்ண, அவனும் வேறே தெப்பங் கொண்டுவந்து இவரை எடுத்துத் தெப்பத்திலே வைத்துக் கொண்டு தானும் ஏறி ஓடத்தைக் கவிழ்த்து, அவனும் இவரும் கோயிலிலே வந்துசேர்ந்தார்கள். அந்த விமாநக் காரக்கம்மாளருடைய பேரன்மார்கண்டு 'எங்கள் பெரியோர்கள் எங்கே?' என்று கேட்க ஆழ்வாரும் 'ஒரு தீவிலே நிக்ஷேபதநம் காட்டிவிட்டோம். அந்த தநங்களை யெல்லாம் சுமைசுமையாகக் கட்டுகிறார்கள்' என்ன இவர்களும் 'எங்கள் தகப்பன் பாட்டன் முதலான இத்தனைபேரையும் ஆற்றுக்குள்ளே தள்ளிக் கொன்று போட்டீரே அவரவர்களுக்கு அந்தப்படி சரீரமாகத் தந்தாலொழியப் போகவொட்டோம்' என்று ஆழ்வாரை மறிக்க ஆழ்வாரும் முசித்துக் கிடக்க ஆழ்வார் ஸ்வப்நத்திலே ரங்கநாதன் எழுந்தருளி 'நீர் முசிப்பானேன்? என்று அவரவர்களை அழைத்துக் காவேரீ ஸ்நாநம் பண்ணச் சொல்லித் திருநாமமும் தரிப்பித்து நம்முடைய அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்திலே நின்று அவரவர்கள் பேரைச் சொல்லி அழைக்கச்சொல்ல' அவர்களும் அப்படியே அழைத்தார்கள். அவரவர்களுடைய பித்ருதேவதைகளடையப் பெருமாள் பின்னேயிருந்து 'அவரவர் களுக்கென்றென்று ஆழ்வாருடைய நிர்ஹேதுக பரம கருணையுண்டானபடியினாலே பெரியபெருமாள் திருவடி களையடைந்தோம். நீங்களும் ஆழ்வார் திருவடிகளிலே அபசாரப்படாதே சிலகாலம் ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்து ஆழ்வாரை முன்னிட்டுக்கொண்டு உஜ்ஜீவியுங்கோள்' என்று அனுப்பித் தாங்களும் மீண்டுபோனார்கள். அநந்தரம் பெரியபெருமாளும் ஆழ்வாரைக்குறித்து 'உம் அபீஷ்டத்தைச் சொல்லுங்காணும்' என்ன, ஆழ்வாரும் தேவரீர்

த₃ஶாவதாரங்களை ஸேவிக்கவேணும்' என்ன. 'ஆகில் இனி நீர் அர்ச்சாரூபமான என் த₃ஶாவதாரஸ்வரூபங்களை ஸேவித்துக்கொண்டிரும்' என்ன. அப்போதே ஆழ்வார் அர்ச்சாரூபமாய் எழுந்தருளப்பண்ணினார். அநந்தரம் பெரிய பெருமாள் பரகாலன் மைத்துனரைப் பார்த்து 'உமக்கு ஆசார்யரான இவ்வாழ்வாரை விக்₃ரஹமாக எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டுபோய்த் திருவவதார ஸ்த₂லமான திருக்குறையலூரில் கோபுரப்ராகார மண்டபாதி₃களை நிர்மித்து அதில் பரகாலனை நிறுத்தி மஹோத்ஸவாதி₃களைச் செய்து கொண்டு ஸுக₂மேயிரும்' என்ன, அவரும் ஆழ்வாரைப் போலே அர்ச்சாரூபமாயிருப்பதொரு விக்₃ரஹத்தைக் குமுத₃ வல்லியாருடனே எழுந்தருளப்பண்ணி. மந்த்ரிகளும் நம்பெருமாள் பரிவாரமும் கூடவர ஆழ்வார் திருவவதார ஸ்த₂லத்துக்குப்போய் அங்கே கோயில்ப்ராகாரமண்டபாதி₃களைக் கட்டுவித்து அதிலே ஆழ்வாரை எழுந்தருளப்பண்ணி மஹோத்ஸவாதி₃களை நடப்பித்துக் கொண்டு வந்தார். ஆழ்வாரும் அர்ச்சாரூபமாயிருந்தாலும். குமுதவல்லியார் முதலானவர்களோடே கலந்து பரிமாறிக்கொண்டு ஸமஸ்தாத்மகோடிகளையும் ரக்ஷித்துக்கொண்டு பெரியபெருமாள் திருவடிகளையே உபாயோபேயமாக ஸேவித்துக்கொண்டு வாழ்ந்தருளினார்.)

திருமங்கையாழ்வார் வைப₄வம் நிறைவுபெற்றது.

நம்மாழ்வார் வைபவம்

194. "தத:கலியுக₃ஸ்யாதௌ₃ வைஶாக்₂யாம் விஶ்வபா₄வந:।
விஷ்ணுப₄க்தி ப்ரதிஷ்டா₂ர்த்த₂ம் ஸேநேஶோऽவதரிஷ்யதி॥
ஸேநேஶகருணாலப்₃த₄ தி₃வ்யமந்த்ரத்₃வயம் முதா₃ ।
த்₃ராவிடா₃ம்நாயவக்தாரம் ஶட₂கோபகு₃ரும் ப₄ஜே ॥
வகுளாப₄ரணம் வந்தே₃ ஜக₃த₃ாப₄ரணம் முநிம் ।
யஶ்ஶ்ருதேருத்தரம் பா₄க₃ம் சக்ரே த்₃ராவிட₃பா₄ஷயா ॥

வகுளாலங்க்ருதம் ஸ்ரீமச் சட2கோபபத3த்3வயம் |
அஸ்மத்குலத4நம் போ4க்3யமஸ்து மே †மூர்த்3த4பூ4ஷணம் ||"*

195.|| லாபே4 கலோவாஸர ஏவ ராதே4
மாஸே விஶாகே2 மஹநீயதாரே |
ஶங்கரஸ்ய வரே(அ)ஜநி விஶ்வதித்2யாம்
பராங்குஶோயம் ப்4ரக்3வாந் குளீரே ||

196 || ஸ்ரீவிஜ்ஞாநதி3கோத்தரே(அ)ஹநி கலௌ
வர்ஷே பரமாத்2யாஹ்வயே
மாஸே மாத4வநாமநி ப்4ராகக3வதி3நே
ருக்ஷே விஶாக2ாபி4தே4 |
லக்3நே ஶாத்3த4சதுராத்தத5ஶீதித்2யுதே
ஸ்ரீமத் குளீரே(அ)பி ச
க்ஷிதயாம் ப்ராது3ரபூ4த் பராங்குஶகவிர்
ப்4ாக3்யோத3யோ(அ)ஸ்மத்3குரூணாம் ||

ஆழ்வார்களெல்லாரையும் அவயவபூ4தராகவுடைய நம்மாழ்வார் திருவவதாரக்ரமமிருக்கும்படி எங்ஙனேயென்னில் — 197 அஸதி பாண்டு3ரீபுஷு தே3ஶேஷு தாம்ரச ச2ர்ணக3ரீதி ஹி| தாம்ரபர்ணீநதீ3தீரே ஸாக்ஷாத்க்ருஷ்டோ ஹயதே4ாக்ஷஜ என்கிறபடியே *வண்டலம்புஞ் சோலை வழுதிவளநாட்டிலே 198 க3ங்கா3 ச யமுநா சைவ கோ3தா3வரீ ஸரஸ்வதீ-நர்மதா3 ஸிந்து4 காவேரீ தாம்ரபர்ணீ ஸரித்3வரா என்று சொல்லுகிறபடியே க3ங்கா3தி3 ஸகல நதி3களிலும் உத்க்ருஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதான தாம்ரபர்ணியென்கிற பொருநையாற்றின் கரையிலே ஸ்ரீநக3ரி என்று ப்ரஸித்3தமான *நல்லார்நவில் குருகூர் நகருக்கு நிர்வாஹகரான இவ்வாழ்வார்தாமே எந்தை தந்தை தந்தை தந்தை தந்தைக்கும் மூந்தை என்று அருளிச்செய்தபடியே ஏழாட்காலும் புறந்

† (பா) மூர்த்4நி ஸந்ததம்
|| இந்த ச்லோகங்கள் சில ப்ரதிகளில் இல்லை

தொழாமே * குடிகுடிவழிவந்தாட்செய்யும் * தொண்டக குலத்திலே பிறந்து * ஏழாட்காலும பழிப்பிலராயிருப்பர். எங்ஙனேயென்னில்:- திருவழுதிவளநாடர் எனஒருவர். அவர்பிள்ளை அறந்தாங்கியார். அவர்பிள்ளை சக்ரபாணியார். அவர் பிள்ளை அச்யுதர். அவர் பிள்ளை செந்தாமரைக் கண்ணர். அவர்பிள்ளை செங்கண்ணர். அவர்பிள்ளை பொற் காரியார். அவர்பிள்ளை காரியார். அவர் பிள்ளை மாறன என்ற இவர்கள்தாம்.

இக்ரமந்தன்னிலே ஸந்தாநபரம்பரையாய்ப் பழைய அடியாரான இவர்களுடைய திருவம்சத்திலே பொற்காரி யார் என்கிறவர், உலகெல்லாம் வாழும்படி தம்முடைய புத்ரரான காரியாருக்கு விவாஹம் பண்ணுவிப்பதாகத் திருவண்பரிசாரத்திலே காரியாரைக்கொண்டுபோய்த் தாம் ஸம்ப₃ந்த₄ஞ்செய்கைக்கு யோக்₃யராய் வைஷ்ணவ ஸாந்தா நிகரான திருவாழ்மார்பர் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி, அவரைப்பார்த்து 'உம்முடைய புத்ரியான உடையநங்கை யாரை நம்முடைய புத்ரரான காரியாருக்கு விவாஹம் பண்ணித் தரவேணும்' என்று * தமரும் பிறரும அறிய ப்ரஸங்கி₃த்துக்கேட்க, திருவாழ்மார்பரும் மிகவும் ஸந் துஷ்டராய் ஸம்மதித்து * கண்ணாலங்கோடித்து 'மத்தளங் கொட்ட வரிசங்கம் நின்றூத, முத்துடைத்தாம நிரை தாழ்ந்த பந்தற்கீழ்'' என்கிறபடியே உபலாளித்துப் * பெருப்பெருத்த கண்ணாலங்கள் செய்து உத₃கபூர்வகமாக உடையநங்கையாரைக் காரியாருக்கு ஸமர்ப்பிக்க, காரியா ரும் ''வெள்ளிவளைக்கைப்பற்ற'' என்கிறபடியே பாணி க்₃ரஹணம்பண்ணி மற்றுமுண்டான க்ரியாவிஶேஷங்களையும் செய்து, திருவண்பரிசாரத்தில் * திருவாழ்மார்பரான எம் பெருமானையும் திருவடிதொழுது மீண்டு * பெரிய வண்குரு கூரிலே எழுந்தருளாநிற்க, 199. ''பதாகாத்₄வஜிநீம் ரம் யாம் தூர்யோத்₃கு₄ஷ்ட நிநாதி₃காம்-ஸிக்தராஜபத₂ாம ரம் யாம் ப்ரகீர்ணகுஸுமோத்கராம்-பௌரை: ப்ரத்யுத்₃க₃தோ

தா3ரம் த3விஜைஸ்ச புரவாஸிபி4 ' என்று சொல்லு கிறபடியே பெருமாள் ஸ்ரீ மிதி2லையிலே யெழுந்தருளித் * திக்கு நிறை புகழாளனான ஸ்ரீ ஜநகராஜன் மகளைத் திருமணம் புணர்ந்து மீண்டெழுந்தருளும்போது திருவ யோத்4யையிலுள்ள ப3ராஹ்மஞ்ஞதி1 பௌரஜநங்கள் பட்ட ணத்தை அலங்கரித்து மங்க3ளவாத்3ய கோ4ஷத்துடனே வந்து எதிர்கொண்டாற்போலே * செம்பொன்மாடத் திருக்குருகூரிலுள்ளாரும் * பூரணபொற்குடம் வைத்துப் புரமெங்கும் தோரணம் நாட்டித் * துமிலமெழப் பறை கொட்டி உபலாளித்து எதிர்கொள்ள * குன்றம்போல மணிமாடநீடு திருக்குருகூரதனுள் புகுந்து 'இல்லறம்' என்று ஶ்லாக்4யமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதான க்1ரு ஹஸ்த2ாஶ்ரமத்திலே நியதரான காரியார் சிலநாளைக்குப் பின்பு தம்முடைய பத்நியாரான உடையநங்கையாரைத் திருக்குருகூரில் நின்றும் பிறந்தகமான திருவண்பரிசாரத் துக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் மீண்டு வாராநிற்கச் செய்தே * தென்கொள்சோலைத் திருக்குறுங்குடியிலே சென்று *நம்பியைத் தென்குறுங்குடி நின்றவச் செம்பொனே திகழும் திருமூர்த்தியையும் ஸேவித்து அடியோங்களுக்கு ஒரு ஸந்தாநம் தந்தருளவேணும் என்று ப்ரார்த்தி2க்க, நம்பியும் நாமே வந்து பிறக்கிறோம்' என்று அர்ச்சக முகே2ந வரப்ரதா3நம் பண்ணியருள அவ்வசநங்கேட்டு ப்ரீதராய் நிற்கச்செய்தே நம்பியும் பூந்தண்மாலைத் தண்டுழாயை க்ருபையுடனே ப்ரஸாதி3த்தருள தன் மனனுள்ள கழல்மேல் தண்டுழாய் நமக்கன்றி நல்கா னென்றுகொண்டு * துணையோடும் பிரியாதே ஸ்வீகரித்து மிகவும் உகப்போடே தங்களுக்கு ஆவாஸஸ்தா2நமான நல்லார்பலர்வாழ் குருகூரிலே வந்து புகுந்து நித்யவாஸம் பண்ணிக்கொண்டு போருகிற வளவிலே, உடையநங்கை யார் க3ர்ப்ப4வதியாக 'திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோபன்", என்னலாம்படி எம்பெருமான் பாரெல்லாமுய்யும்படி

ஸேனைமுதலியாரை நம்மாழ்வாராக அவதரிக்கும்படி நியோகிக்க, கலியுகம் பிறந்த / நாற்பத்து மூன்றுநாளான வர்த்தமான || ப₃ஹு⁴தா₄ந்ய வர்ஷத்தில் வஸந்தருதுவில் வைகாசி மாஸம் சுக்லபக்ஷம் பௌர்ணமி கூடின திருவைஶாக₂ நக்ஷத்ரத்தில், காவ்யவாஸரகர்க்கடக லக்₃நத்திலே தி₃வ்யயோக₃ தி₃வ்யகரணங்களிலே, § ஆதி₃த்யராமதி₃வாக ராச்யுதபா₄நுக்களுத₃யத்திலே நீங்காத உள்ளிருள் நீங்கி

/ 'நாலாயிரத்து முந்நூற்றிரண்டுநாள் சென்ற' என்று சில பிரதிகளிற் பாடம் காண்கிறது. இப்பாடத்திற்கு உபபத்தி – 'நம்மாழ்வாரது திருவவதாரம் கலியுகம்பிறந்த நாற்பத்து மூன்றுநாளானாலும், துவாபரயுகாந்தத்தில் யுக ஸந்தியாகப் புராணங்களில் ஏற்பட்டுள்ள நூறுவருஷத்திற் குள்ளாகவே கலி பிரவேசித்துவிடுகிறபடியால், அங்ஙனம் பிரவேசித்த நாளைக் கண்டறிந்து இங்ஙனம் சொல்லப் பட்டுள்ளது' என்று ஆன்றோர் கூறுவர். — ஸ்ரீ சே. கிருஷ்ணமாசாரியர் பதிப்பு.

|| "ப்ரமாதீ₂யாஹ்வயே" என்று ஶ்லோகத்திலும், "ப₃ஹு⁴தா₄ந்யவர்ஷத்தில்" என்று மணிப்ரவாள வசநநடையிலும் மாறுபடும்படியிருப்பதற்கு ஸமாதா₄நம்—'மநுஷ்யர்க்கு ஒருவர்ஷம் தேவதைகளுக்கு ஒருநாளாதலாலும், அந்நாள் உத்தராயணம் முடிகிற ஆனிவரைதோறும் முடிவதனாலும், ஆனிமாஸம் முடிகிறவரையில் முன்வர்ஷமே தொடர்ந்திருக்கின்றதெனக்கொண்டு பிரமாதி₂வருஷமே ப₃ஹு⁴தா₄ந்யவென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது' என்று சில பெரியோர்களும்; 'ப₃ஹு⁴தா₄ந்யவென்றது, ஆழ்வார் க₃ர்ப்ப₄த்துட் புகுந்த வர்ஷத்தை; ப்ரமாதி₂யென்றது, ஆழ்வார் திருவவதரித்த வர்ஷத்தை' என்று வேறு சில பெரியோர்களும்; 'கல்பபே₄த₃த்தால் ஸமாதே₄யம்' என்று மற்றுஞ் சில பெரியோர்களும் கூறுகின்றனர்.

—ஸ்ரீ சே. கிருஷ்ணமாசாரியர் பதிப்பு.

ஶோஷியாத பிறவிக்கடல் ஶோஷித்து விகஸியாத போதில் கமலம் மலரும்படி வகுளபூ4ஷண பா4ஸ்கரோத3ய முண்டாயிற்று§ உடையநங்கையாராகிற பூர்வஸந்த்4யையிலே
200 ராதே4 கலிதி3னே லாபே4 வைஶாகே2 காவ்யவாஸரே-
லக்3னே கார்க்கடகே ஸ்வாதௌ தநயம் நாத2நாயிகா" என்று
தி3வ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே

திருவநந்தாழ்வானும், வர்ஷாதபநிவாரணார்த்த2மாக இவர்க்கு முன்னே திருப்புளியாழ்வாராய் வந்து அவதரித்தருளினார்

நம்மாழ்வார் வைப4வம் நிறைவுபெற்றது

மதுரகவியாழ்வார் வைபவம்

201 பாண்ட்3யக்ஷமாயாம் ப்ரதி2தாவதாரம்
||சைத்ரஸ்த2சித்ரோடு3ஜமூர்த4வகூட3ம் ।
க2க3ாமஶ4ாஜம் மது4ரம் கவீந்த்3ரம்
ஶட2ாரிப4க்தம் ஶரணம் ப்ரபத்3யே ||

202 ஹஸ்தஸ்த2தாளத்3விதயம் ப்ரபத்3யே
ஶட2ாரிவாக்3வ்யாஸமுத்3ார கீர்த்திம் ।
மாது4ர்யஸம்ஶ்லிஷ்டகவித்வயுக்தம்
மஹத்வஸம்பா4வித பு3த்3தி4தத்த்வம் ||

203 ‡ யாதே ஸம்வத்ஸரௌகே4 ஹஸ்த3க2த3ஜகே த்3வாபரஸ்
யேஶ்வராப்3தே3, சைத்ரே மாஸே த்3விபக்ஷோத்தரதி3வஸ

§ இவ்வாக்யம் அழகியமணவாளப்பெருமாள்நாயனார் அருளிச்செய்த ஆசார்யஹ்ருத3யத்தில் காணப்பட்டதேயாகிலும் இவர்க்கு முற்பட்டவரான பின்பழகியபெருமாள் ஜீயர் காலத்திலேயே வழங்கிவந்ததென்று கொள்ளத்தக்கது.— சே கி. பதிப்பு

|| (பா) 'சைத்ரஸ்த2சித்ரோடு3ஜ மூர்த4நிகூட3ம்'

‡ இந்த ச்லோகம் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

வரே ஶுப்₄ரபக்ஷே ச ருச்யே। சித்ராக்₂யே ப₄ார்க்க₃வீயே
கு₃ணவதி ச தி₃நே ப்ராது₃ராஸீச் ச₂ட₂ாரே-ரந்தேவாஸீ
த்₃விஜேந்த்₃ரோ மது₄ரகவிரஸௌ மாத்₃ருகு₃ஜ்ஜீவநாய॥"

மது₄ரகவிகள், செல்வம் மல்கி அவன்கிடந்த திருக்கோளூரிலே. 204. "சைத்ரஶ்ஸ்ரீமாநயம் மாஸ: புண்ய: புஷ்பிதகாநந:" என்று ஸ்ரீமத்தாகச் சொல்லப்படுகிற சித்திரை மாஸத்தில். சித்ரா நக்ஷத்ரத்திலே. † ஸ்ரீகுமுத க₃ணேஶாம்ஶராய், ஸ்ரீவகுளபூ₄ஷண ப₄ாஸ்கரோதயத்துக்கு அருணோதயம்போலே முன்னே திருவவதரித்தருளினார். 205. "க₃ணேஶ: குமுதே₃ா நாம்நா / கவிர்மது₄ரஸம்ஜ்ஞக:- சைத்ரமாஸி ஶுபே₄ சித்ராதாரகாயாமஜாயத" என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

ஸாமஶாக₂ாத்₄யயந பூர்வஶிக₂ாவத்₃ப்₃ராஹ்மணவர்ணே அவதரிக்கையாலே. இவருக்குத் தத்தத்காலங்களிலே ஜாதகர்ம நாமகரண அந்நப்ராஶந சௌளோபநயநாதி₃களையும் செய்து. 206. "அங்க₃ாநி வேதா₃ஶ்சத்வாரோ மீமாம்ஸா ந்யாய விஸ்தர:। புராணம் த₄ர்மஶாஸ்த்ரஞ்ச வித்₃யா ஹ்யேதாஶ்சதுர்த₃ஶ॥" என்று சொல்லப்பட்ட சதுர்த்த₃ஶ வித்₃யைகளையும் அதி₄கரிப்பிக்க, அதீ₄தவேத₃ வேதா₃ங்க₃ருமாய் மஹாவிரக்தருமான இவர். 207. "அயோத்₄யா மது₄ரா மாயா காஶீ காஞ்சீ ஹ்யவந்திகா-புரீ த்₃வாரவதீ சைவ ஸப்தைதே முக்திதா₃யகா:" என்று

† 'வேதா₃த்மகமான பெரியதிருவடியம்ஶமாய்' என்றும் பாடம் காண்கிறது; மேலோர்கள் அருளிச்செய்த சுலோகங்களில் "க₂க₃ாம்ஶப₄ாஜம்" என்றும். "க₃ணேஶ: குமுதே₃ா நாம்நா" என்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதனால், இம்மதுரகவிகளை, கருடபகவான் குமுதரென்ற கணேசர் ஆகிய இவ்விருவரம்ஶமுமுடையவரென்பர் பெரியோர். –சே. கி.
/(பா) ஸ்ரீத்யஸூரிர் மஹாத்₃யுதி:-சைத்ரேமாஸி ததஶ்சித்ரா'

முகதிபரத$_2$மாகச சொலலபபடட திருவயோத$_4$யை முதலான தி$_2$வயதே$_2$ஶஙகளை ஸேவிகக எழுநதருளினா

இபபடி இவா முனனுக அவதரிததருளின ஆழவாா *முததனையமுறவலசெயது முககுறிஞசி முலையுணடே மௌநதனோடே எழுநதருளியிருககச செயதேயும வாடடமினறிககே பரிபூாணராயிருககிற இநத ஆஶசா யததைக காரியாரும *இவரைபபெறற வயிறுடையாளான உடையநஙகையாரும கணடு உனமனததா லெனனினைந திருநதாய" எனகிறபடியே எமபெருமான பககலிலே நயஸதப$_4$ராயக கொணடிருநது *பததுநாளுங கடநத விரணடாநாள 208. ' ஶஙக$_2$சீாதக$_2$ ஸமபே து தாமராயா த$_2$க்ஷிணே தடே | ஸாஸதி$_2$கம புணட$_2$ரீகாக்ஷம ஶஙக$_2$சகர த$_4$ரம ஹரிம| வரத$_3$ாப$_4$யஹஸதஞச ரமயா த$_4$ரயா ஸஹ-நவீரத$_3$நீலாப$_4$ம பீதவாஸஸமசயுதம் என்று சொல்லுகிற படியே திருசசஙகணித்துறையையுடைததான பொருநலாற றின தெனகரையிலே தி$_2$வயமஙக$_3$ள விக$_2$ரஹயுக்தனுய ஶஙக$_2$சகரத$_4$ரனுயப புணட$_2$ரீகாக்ஷனுய வரத$_2$ாப$_4$யஹஸத னுய ஸ்ரீபூ$_4$மிநீளாஸஹிதனுயககொண்டு எழுந்தருளியிருக கிற பொலிநது நினறபிரான திருமுனபே எடுததுக்கொண்டு போய அபபடிபபடட விக$_2$ரஹததை ஸேவிக்கபபணணி இவருககு 'மாறன என்று திருநாமஞசாததி திருபபுளி யாழவாரடியிலே *ஆணிப பொனனுற செயத வணணச சிறுதொடடிலிலே வளர்த்தி இவரைப புத்ரப்ரதிபத்தி பண்ணுமல எஙகள குடிககரசே என்று விசேஷபரதி பததிபணணி ஸேவிததுககொணடு போர். ||(அபபோது பரமபத$_3$நாத$_2$னும ஸேநாபதியை அழைதது நீாபோய நம்மாழ்வாருககு மந்தரமநதராா்த்த$_2$ஙகளையும த$_2$ரவிட$_2$ வேதத$_3$ததையும உபதேசிதது வாரும்' என்ன, விஷவக ஸேனரும எழுந்தருளி ஆழ்வாருககு நிகி$_2$லபுருஷார்த்த$_2$ங

|| குணட$_2$விதக$_2$ரநத$_2$ம சிலபிரதிகளிற காணபபடுகினறது.

களையும் த்₃ரவிட₃வேத₃ங்களையும் உபதே₃சித்து தி₃வ்ய ஜ்ஞானஸம்பந்நராக்கி எழுந்தருளினர்.)

இவ்வாழ்வார் தாம் 209. "ஸுஜ்ஞாநக₄ந பூர்ணத்வாத் திந்த்ரிணீமூலஸம்ஶ்ரய:-பா₃ல ஆஷோட₃ஶாப்₃தா₃த்து மூக பா₄ாவங்க₃மிஷ்யதி" என்று சொல்லுகிறபடியே திருப்புளி யாழ்வாரடியிலே பதினாறு திருநக்ஷத்ரமளவாக * அவன் முகத்தன்றி விழியேனென்று முகுளிதநயநருமாய் * ஆருக் கென்சொல்லுகேனென்று மௌநியுமாய் எழுந்தருளியிருக்க, உடையநங்கையாரும் காரியாரும் கண்டு, இவர் தம்மைப் போன்ற அதி₄காரிகளைக் காணாமையாலே லௌகிகரோடு வார்த்தை சொல்லாதிருக்கிறரென்றறியாதே, 'திருக்குறுங் குடி நம்பிக்கு நாம் செய்ததென்?' என்று சிந்தை கலங்கி யிருக்க, இப்ரபா₄வங்களைத் திருவயோத்₄யை ஸேவிக்க எழுந் தருளின ஸ்ரீமது₄ரகவிகளும் கேட்டருளியிருக்கச்செய்தே, ராத்ரி ஜலஶங்காநிவ்ருத்த்யர்த்த₂மாகப் புறப்பட்டவர், தென் திசையிலே ஸூர்யோத₃யமானாற்போலே ஒரு அப்ராக்ருத தி₃வ்யதேஜஸ்ஸைக்கண்டு 'இதுவென்?' என்று திகைத்து நின்று, 'ஏதேனும் க்₃ராமநக₃ரங்கள் வேகிறதோ? காட்டுத் தீயோ?' என்று தம்மிலே விசாரித்து அற்றைக்குக் கண் வளர்ந்தருளினர்.

பின்னையும் இரண்டுமூன்றுநாள் இப்படியே கண்டு, 'இது ப்ராக்ருத தேஜஸ் அன்று, அப்ராக்ருததி₃வ்ய தேஜஸ்ஸாயிருந்தது; இக்காரணத்தை நாம் பரீக்ஷிப்போம்' என்று பகலெல்லாம் கண்வளர்ந்தருளி, ராத்ரிகளில் அந்தத் தேஜஸ்ஸே குறியாக அதித்வரையுடனே மீண்டெழுந் தருளி, புண்யக்ஷேத்ரம்தோறும் ஸேவித்₄த்துக்கொண்டு வந்து 210. "ஸ்ரீரங்க₃மதுலம் க்ஷேத்ரம்" என்கிற * திரு வரங்கப் பெருநகரிலே ஸேவித்₄க்க, அதுக்கும் அப்பாலே தென்திசையிலேயாயிருக்க, பின்னையும் பூர்வம்போலே த்வரித்தெழுந்தருளி * மாடமாளிகை சூழ்ந்தழகாய திருக்

குருகூரிலேசெனறு அபபால பாாததுக காணுமையாலே இது இஙகேயாயிருககும எனறு ஶோதி4ததுபபாாகக
211. பத2மாஸநோபவிஷடம பரபத3யுக2ளே நிவிஷட சைதந்யம-பரகதவபே3ாத4முத2ரம பரமாசாாயம பராஙகுஶம வந்தே3 எனகிறபடியே ஸுஜ்ஞாநக4நபூாணராய உறஙகாடபுளிஙமூல தனனிலே முகுளிதநயநராய, ஷோட3ஶ வாாஷிகராய ஷோட3ஶகலாபூாணனான சநத்3ரனைபபோலே பத்2மாஸநோபவிஷடராய பரகதவபே3ாத4முத2ராயுகதராய பரமாசாாயரான ஸ்ரீபராஙகுஶரைப பாாதது §(டி4க்3வத்3நுப4வம பணணிககொணடு தமமைக கடாக்ஷிததல ஒரு ஸ்ரீஸூகதியருளிசசெயதல செயயக காணுமையாலே) இவாககுச சைதநயமுணடோ? / செவிகேடகுமோ? எனறு பரீக்ஷிககைககாக ஒரு குணடுக கலலையெடுதது அவாமுனனே இடடெனறுபோட இவரும அதுகேடடுத திடுககெனறு திருககணகளை மலரவிழிததுப பாாததருள ஸ்ரீமதுரகவிகளும இவாககு வாககு உணடோ? இலலையோ? எனறு அறியககடவோம எனறு அவரைக குறிதது † செததததின வயிறறிலே சிறியது பிறநதால

---

§ குண்ட2லிதக3ரநத2ம சிலபிரதிகளில மாததிரம உளளது.

/ ஶரவணநதி2களுணடோ எனறும பாட2பே4த2ம

† செததததின வயிறறிலே சிறியது பிறககையாவது - செததது எனறு அசிதது அது எபபடியெனனில, உயிா அறறதாய ஜட3மாயிருககையாலே அசிததைச சொலலுகிறது அதின வயிறறிலே சிறியது பிறககையாவது— ஶரீரததோடே ஆதமாவுககு ஸமப3நத4முணடாகை சிறியதாவது—அணுபரிமாணமாயிருககிற ஆதமாவைச சொலலுகிறது. சரீரததோடே ஆதமாவுககு ஸமப3நத4முணடானால், அதுககு பே4ாக3யமும, அசிததிலேயிருககிற ஸுக2து3:க2ஙகள அததை தினறு கிடககையாவது—சரீரததிலேயிருககிற ஸுக2து3:க2ாதி3களை பு4ஜிததுககொணடு சரீரததையே ஆஶரயிததுககொணடிருககை

எத்தைத்தின்று எங்கேகிடக்கும்'' என்ன, "அத்தைத் தின்று அங்கே கிடக்கும்" என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்ய, ஸ்ரீமது₄ர கவிகளும் கேட்டருளி 'இவர் ஸர்வஜ்ஞராயிருந்தார்; இம்மஹாநுப₄ாவரை நாம் அநுவர்த்தித்து உஜ்ஜீவிக்க வேணும்' என்று நினைத்து மிகவும் ஹ்ருஷ்டராய் ஆழ்வார் திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்க₃ ப்ரணாமமாகத் தாளுந் தடக்கையுங்கூப்பி || விழுந்து ஸேவித்து 'மேவினேனவன் பொன்னடி மெய்ம்மையே'' என்று ஆஶ்ரயித்து க்ருதார்த்த₂ராய் 212. "கு₃ருபாத₃ாம்பு₃ஜம் த்₄யாயேத் கு₃ரோர்நாம ஸதா₃ ஜபேத்' என்கிறபடியே த்ரிவித₄கரணங்களாலுண்டான தத்பாத₃ாம்பு₃ஜத்₄யாந தந்நாமகீர்த்தந தத்கிங்கரவ்ருத்திகளுமேயாக ஆழ்வாரை ஸதா₃நுப₄வம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே || 213. "ஆதி₃தே₃வோ ஜக₃ந்நாதே₂ா வாஸுதே₃வோ ஜக₃த்பதி:। சதுர்பு₄ஜ ஶ்யாமளாங்க₃: பரமே வ்யோம்நி திஷ்ட₂தி ||'' என்று சொல்லுகிறபடியே ஸர்வகாரணபூ₄தனுமாய், ஸர்வஸ்வாமியுமாய், ஸர்வநியந்தாவுமாய், ஸர்வாந்தர்யாமியுமாய், * நீலமேனியும் நான்குதோளுமுடையனாய், ஸ்ரீ வைகுண்ட₂த்திலே எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமந் நாராயணனானவன் ஆழ்வார்க்கு எதிர்விழிகொடுக்க வேணுமென்று திருவுள்ளமானவளவிலே பெரியதிருவடியும் தம்முடைய பக்ஷபாதம் தோன்ற முன்னே வந்து நிற்க, 214. "அத₂ாக₃தம் க₃ருட₃மமும் புரஸ்ஸ்தி₂தம் மஹா

|| 'விழுந்து ...... எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே' என்றவிடத்து, "பணிந்து 'அடியேனை அங்கீ₃கரித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ஆழ்வாரும் இவரை விஶேஷ கடாக்ஷம் பண்ணியருளிப் பஞ்சஸம்ஸ்காரமும் ப்ரஸாதி₃த்தருளி நாம் ப₄க₃வத₃நுப₄வத்துக்குப் போக்குவீடாகச் சொல்லும் பாசுரங்களை நீர் பட்டோலை கொள்ளும்' என்று அருளிச்செய்தருளினர். அவ்வளவிலே''என்று ப்ரதிபே₄த₃ம்.

கிரிம ஜலத இவாருரோஹ ஸ எனறும பொலிந திருணட காரவானில மினனே போறறேனறி, மலிநத திருவிருநத மாரபன-பொலிநத கருடனமேறகொணட கரியான எனறும சொலலுகிறபடியே நிதயாநபாயிநியான பிராடடி ஸஹிதனாயப பெரியதிருவடி மேறகொணடு தோனறி தனனுடைய ஸவருபருபகுணவிபூதி சேஷடிதஙகளையெலலாம யுகபதேவ ஸாக்ஷாதகரிதது அநுபவிககலாமபடி ஆழவாருககு * மயாவறமதிநலமருள ஆழவாரும * பொனனிவா மேனிமரகதததின பொஙகிளஞசோதி எனகிறபடியே எமபெருமானுடைய திவயாதம ஸவருபததையும தத்ஸவருபபரகாஶகமான திவயமஙகள விகரஹததையும தததாதேயமான திவயகுணஙகளையும அநுபவிதது அவவநுபவஜநித பரீதி உளளடஙகாமல
215. ருசோ யஜூமஷி ஸாமாநி ததைவாதரவணாநி ச எனகிற வேதசதுஷடயஙகளில ருக யஜுஸ அதரவணம எனகிற வேதத்ரய ஸாராரததைத திருவிருததம திருவாசிரியம பெரியதிருவநதாதி எனகிற திவயபரபநதத்ரயததாலே அருளிசசெயதும 216 வேதாநாம ஸாமவேதோஸமி எனறு கீதோபநிஷதாசாரியன தானேச சொலலபபடட ஸாமவேதஸாராரததைச சரமபரபநதமான திருவாயமொழியாலே அருளிசசெயதும மிகக வேதியா வேதததினுடபொருள நிறகபபாடி எனனெஞசுள நிறுததினான எனகிறபடியே * தேவுமறறறியாத ஸ்ரீமதுரகவி பரபருதிகளான ஸஜஜநஙகள * அறியககறறு வலலராமபடி பரதிஷடிபபிதது * ஊரும நாடுமுலகமும தமமைபபோலேயாககி புஷபதயாகபோக மணடபம தொடககமான திவயதேசதது எமபெருமானகளும திருபபுளியாழவாரடியிலே எழுநதருளி இவாககுத திருமுகபரதாநம பணணித தாஙகளும எமபெருமானுளனாகவே எனகிறபடியே ஸததைபெறறுநிறக நிதயஸூரிகளும ஶவேததவீபவாஸிகளும இவவாழவார வைபவததைககாணகைககாக வநதுநிறக அவாகளை ஸேவிதது

"பொலிக பொலிக" என்று மங்களாஶாஸநம்பண்ணி, அவர்கள் வைப4வத்தையறிந்து அநுப4வித்த தமக்கு "மாறுளதோ விம்மண்ணின்மிசையே" என்றும், "இனி யாவர்நிகரகல்வானத்தே" என்றும், "யான் பெரியன் நீ பெரியை யென்பதனை யாரறிவார்" என்றும் எம்பெருமானோடே மார்தட்டி உப4யவிபூ4தியிலும் ஸத்3ருஶரில்லாதவராய், ஒருவராலும் அறியவரிதான ப்ரப4ாவத்தையுடையராய், "உண்ணுஞ் சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாம் கண்ணன்" என்று பா3ல்யாத்ப்ரப்4ருதி ப4க3வத்3கு3ணைகதா4ரகராய். 217. "ப்ராப்யஸ்ய ப்3ரஹ்மணோ ரூபம் ப்ராப்துஶ்ச ப்ரத்யகா3த்மந:| ப்ராப்த்யுபாயம் ப2லம் ப்ராப்தேஸ் ததா2 ப்ராப்தி விரோதி4 ச|| வத3ந்தி ஸகலா வேதா3ஸ் ஸேதிஹாஸ புராணகா:" என்று ஸகலவேத3ஶாஸ்த்ரங்களிலும் ஸாரதமமாகச் சொல்லப்படுகிற அர்த்த2பஞ்சகத்தையும், 218. "த்3வயாத் பரதரம் நாஸ்தி மந்த்ரம் வேதே3ஷ்வபி த்3விஜ" என்று மந்த்ர ஶ்ரேஷ்ட2மாகச் சொல்லப்படுகிற ஸர்வவேத3ஶாஸ்த்ரஸாரபூ4தஶரணாக3தி மந்த்ரார்த்த2த்தையும சரமப்ரப3ந்த4மான திருவாய்மொழியாலே ஸுவ்யக்தமாம்படியருளிச்செய்து, 219. "த3ர்ஶநம் பரப4க்திஸ் ஸ்யாத் பரஜ்ஞாநந்து ஸங்க3ம:| புநர்விஶ்லேஷபீ4ருத்வம் பரமா ப4க்திருச்யதே ||" என்கிறபடியே பரப4க்தி பரஜ்ஞாந பரமப4க்திகளையுடையராய்க்கொண்டு * தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொல்லி * அவாவற்று வீடு பெற்றருளினார்.

அநந்தரம், "திருமால் திருப்பேர்வல்லாரடிக் கண்ணி சூடிய மாறன்" என்கிற * திருக்குருகூர்நகர்நம்பிக்கு ப்ரத2ம ஶிஷ்யரான ஸ்ரீமது4ரகவிகள் ப்ரபந்நஜநகூடஸ்த2ரான ஸ்வாசார்யவைப4வத்தைக் "கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு" என்கிற தி3வ்யப்ரப3ந்த4த்திலே அருளிச்செய்து பஞ்சமோபாய நிஷ்ட2ரான முமுக்ஷுக்களுக்கு உபகரித்தருளி, அர்ச்சாரூப

மான ஆழவார விக$_3$ரஹததையும ஏறியருளபபணணி அவருககு நிதய பக்ஷ மாஸ அயந ஸமவதஸரோதஸவஙகளையெலலாம மஹோதஸவமாகத தாழவற நடததிககொணடு "வேதநதமிழசெயத பெருமாள வநதார திருவாயமொழிப பெருமாள வநதார திருநகரிப பெருமாளவநதார திருவழுதிவளநாடர வநதார திருககுருகூரநகரநமபி வநதார காரிமாறர வநதார சடகோபர வநதார பராஙகுசர வநதார" என்று பல சினனஙகள பணிமாற அவவளவிலே சஙகததார சிஷயாகள வநது 'எஙகள சஙகததாரோடே தாககிதது ஜயிததுச சஙகபபலகையேறினலொழிய வேதந தமிழசெயத பெருமாள" என்று விருதுபிடிகக வொட டோம' என்று தடுகக ஸ்ரீமது$_4$ரகவிகளும அதுநயாயமாய எஙகள ஆழவார எஙகும எழுநதருளார அவர தி$_3$வய ஸூகதிககுச சஙகபபலகை இடஙகொடுததாகில அவரககு இடஙகொடுததாம என்றுசொலலி ஒரு சிறுமுறியிலே கணணன கழலிணை என்று எழுதி இசசிறுமுறியைச சஙகபபலகையின மேல வையுஙகோள என்று அவரகள கையிலே கொடுகக அவரகளுமபோய இவவிசேஷததைச சஙகததாருககுச சொலலி அசசிறுமுறியைச சஙகபபலகையின மேலே வைகக அககாலததிலே தெனமதுரையிலே சஙகததாரோடுசேர முநநூறு தமிழபபுலவர சஙகபபலகையேறியிருகக அபபலகை அவரகளெலலாரையுப எடுததுக கவிழததுபபோடடு ஆழவார திவயஸூகதிச சிறுமுறியொனறையுமே த$_4$ரிததுக கொணடு நிறக, இததைககணடு சஙகததலைவனும பயபபடடு ஈயாடுவதோ கருடறகெதிரே இரவிககெதிர மினமினியாடுவதோ நாயோடுவதோ உறுமிபபுலிமுன நரிகேசரிமுன நடையாடுவதோ பேயாடுவதோ 1 வெழிலூரவசிமுன f பெருமானடி சேர வகுளாபரணன ஓராயிரமாமறையின தமிழில ஒருசொற

---

1 (பா) அழகூரவசிமுன f (பா) பெருமான வகுளாபரணன தரு சொல ஓராயிரமறையின பொருளின ஒருசொற பொருமோ

பொருமோ வுலகிற்கவியே" என்று ஆழ்வார் விஷயமாகக் கவிசொல்லி அபராத₄க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டான். பின்னையும் அங்குககிடந்த தமிழ்ப் புலவரடைய ப்ரத்யேகம் கவிசொல்லி அபராத₄க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டார்கள். இப்படி 220. "கு₃ரும் ப்ரகாஶயேத் தீ₄மாந்" என்கிற படியே ஸ்வாசார்யரான ஸ்ரீபராங்குசருடைய வைப₄வத்தை * ஊரும் நாடும் உலகமுமெல்லாம் அறியும்படி ப்ரகாசிப்பித்துகொண்டு மது₄ரகவிகள் சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து லோகத்தை வாழ்வித்தருளினர்.

மது₄ரகவியாழ்வார் வைப₄வம் நிறைவுபெற்றது.

§தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ ப்ராமாண்ய ஸமர்த்த₂நம்

இப்படி தத்வத₃ர்ஶிகளாக அவதரித்தருளின இவ்வாழ்வார்கள் அருளிச்செய்த தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ங்கள் முக்₂யதமமான ப்ரமாணங்களாயிருக்க தே₃வதாந்தர விஷயமாக "தெய்வ நானமுகக் கொழுமுளையீனறு. முக்கணீசனொடு தேவுபல நுதலி. மூவுலகும் விளைதத வுந்தி" என்றும். "பூவில் நான்முகனைபபடைதத தேவனை' என்றும். "நான் முகனை. மூழ்தத நீருலகெலலாம படையென்று முதல்படைத்தாய்" என்றும். "நான்முகன் றன்னொடு தேவருலகோடுயிர் படைத்தான்" எனறும். "பிரமனை சிவனிந்திரனுதிக்கெல்லாம். நாபிக்கமல முதற்கிழங்கு' என்றும் "பிரமனைத் தனனுந்தியிலே தோற்றுவிசது" என்றும். "இருந்தண்கமலத்திருமலரினுள்ளே. திருந்து திசைமுகனைத தந்தாய்' என்றும். "நின னுந்திவா. யன்று நான்முகற் பயந்த வாதிதேவனை" என்றும. 'நானமுகனை நாராயணன் படைத்தான" என றும · உந்தியிறரேற்றிறாய் நான்முகனை" எனறும், · உந்தி

§ இதுமுதல ஆழ்வார்கள் வைப₄வம் முடிகிறவரையிலும உள்ள பகுதிகள் சில பிரதிகளிலேயே உள்ளன. பிற்காலதது பெரியோர்களாற் சேர்க்கப்பட்டவை.

யெழுநதவுருவமலா தனனிற சநதசசதுமுகன றனனைப படைததவன" என றும உநதிமேல நானமுகனைபபடைத தான ' என றும இபபடி ஆழவாாகளெலலாரும ப₃ரஹம ருத₃ராதி₃களை ஸாவேஶ்வரனதானே ஸருஷடிததானென று அருளிசசெயதும

அஙஙனனறிககே வலததனன திரிபுரமெரிததவன இடம பெறததுநதித தலததெழு திசைமுகன என றும ஏறனைப பூவனைப பூமகளதனனை வேறின றி விண டொழததனனுள வைததும என றும திருவிடமே மாரவ மயனிடமே கொபபூழ ஒருவிடமுமெநதை பெருமாறகரன என றும ஏறாளுமிறையோனுந திசைமுகனுந திருமகளும கூறாளுந தனியுடமபன என றும சிவனொடு பிரமனவண திருமடநதை சோ திருவாகம என றும மலாமகள நினனா கததாள - செயய மறையான நினனுநதியான மாமதின மூனறெயத இறையான நினனாகததிறை' என றும பிறைதஙகு சடையானை வலததே வைததுப பிரமனைத தனனுநதியிலே தோறறுவிததுக கறைதஙகு வேல தடஙகண திருவை மாாபிறகலநதவன என றும இபபடி,
221 விஷணோஶ்ஶ்ரீரநபாயிநீ என று சொலலபபடு மவளாய * இறையுமகலகிலலாத நிதயஸித₃த₄ மங்க₃ளா வஹையாயப பரமமஹிஷியான பெரிய பிராடடியுடன ரஜஸதமோ கு₃ணமிஶ்ராரான ப₃ரஹமருத₃ராகளுடன வாசியறத தன திருமேனியிலே இடஙகொடுததுக கொணடிருககிறானென று அருளிசசெயதும,

அஙஙனனறிககே நிறைமலாபபாதஙகள சூடிக கணணபிரானைத தொழுவாா ஒறறைப பிறையணிநதா னும நானமுகனும மிநதிரனும, மறறையமராருமெலலாம" என றும, கவா எமமையு மேழுலகும நினனுளளே தோறறிய இறைவாவென று, வெளளேறன நானமுக னிநதிரன வானவா புளளூாதி கழல பணிநதேததுவா" என றும நாடொறும வானவா தமமை யாளுமவனும

நான்முகனும் சடைமுடியண்ணலும், செம்மையாலவன் பாதபங்கயம் சிந்தித்தேத்தித்திரிவர்' என்றும், "நுண்ணுணர்வின நீலார் கண்டத்தம்மானும் நிறைநான்முகனுமிந்திரனும், சேலேய் கண்ணார் பலர்சூழ விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே" என்றும், "அரனநான்முகனேத்தும், செய்ய நின்றிருப்பாததைதை" என்றும். "மேவித்தொழும் பிரமன் சிவனிந்திரன்" என்றும். "நெற்றிபெற்றகண்ணன் விண்ணின் நாதனோடு போதின்மேல், நற்றவத்த நாதனோடு மற்றுமுள்ள வானவர். கற்றபெற்றியால் வணங்கு பாத" என்றும், "நீரேறு செஞ்சடை நீலகண்டனும நான்முகனும முறையாற், சீரேறுவாசகஞ் செய்யநின்ற திருமால்' என்றும், "அவரிவரென்றில்லை அரவணையான் பாதம். எவர் வணங்கியேத்தாதாரெண்ணில் - பவரும். செழுங்கதிரோனொண்மலரோன் கண்ணுதலோனன்றே. தொழுந்தகையார் நாளுந் தொடர்ந்து" என்றும் இப்படி ப்₃ரஹ்மருத்₃ராதி₃தே₃வதைகள் எம்பெருமானைக் கிட்டித் தண்டனிட்டு ஸ்தோத்ரம் பண்ணித் திரிவார்கள் என்று அருளிச்செய்தும்;

அங்ஙனன்றிககே, "கேழ்த்த சீரரன் முதலாகக் கிளர் தெய்வமாய்க் கிளர்ந்து, சூழ்ததமரர் துதித்தாலுன்றொல் புகழ் மாசூணாதே" என்றும. 'நினைந்து நைந்துள் கரைந்துருகி இமையோர் பலரும் முனிவரும, புனைந்த கண்ணி நீர் சாந்தம் புகையோடேந்தி வணங்கினால்....உன் பெருமை மாசூணாதோ மாயோனே" எனறும். "மா சூ ணா வான் கோலத்தமரர்கோன வழிப்பட்டால், மாசூணா உனபாத மலர்ச்சோதி மழுங்காதே' என்றும் "பிறையேறு சடையானும் நான்முகனுமிந்திரனு மிறையாதலறிந்தேத்த வீற்றிருத்தலிது வியப்பே" என்றும் இப்படி ப்₃ரஹ்மருத்₃ராதி₃கள் ஸத்வகு₃ணோத்தரரானபோது எம்பெருமானைக்கிட்டி ஸேவிதது ஸ்தோத்ரம் பண்ணினால் எம்பெருமானுக்கு அவத்₃யாவஹமென்று அருளிச்செய்தும்:

அஙஙனனறிககே நளிாமதிசசடையனனகோ நான முகக கடவுளெனகோ" எனறும சிவனு யயனுையெ' எனறும கடிகமழ கொனறைச சடையனே யெனறும நானமுகக கடவுளேயெனறும எனறும பூததணடு மாய முடியாய புனைகொனறையஞசெஞசடையாய, வாயநத வெனனுனமுகனே' எனறும எனறிருமாபனறனனை யெனமலைகள கூறனறனனை, எனறுமெனனுமகனை அகம பாறகொணட நானமுகனை எனறும, பூவியே நான முகனே முககணணபபா எனறும, அவாவறச சூழரியை யயனையரனை யலறறி, அவாவறறு எனறும இபபடி இக திவய பரபநதஙகளிலே ஆதிமதயாவஸாநமாக பரஹம ருதராதிகளை ஸாவேஸவரனதானுக அருளிசசெயதும ஆக இபபடி ஒருகால அருளிசசெயதது ஒருகால அருளிசசெயயா திாககையாலே இவறறை முகயதமமான பரமாணமெனறு விஸவஸிககலாயிருநததிலலையே யெனனில —

விஸவஸிககககூடும எஙஙனேயெனனில — இவவாழ வாாகளதாஙகள தஙகளுககு தேவதாநதரவிஷய வைராககயமுணடெனறு தோறற ஒ ஒ உலகினதியலவே ஈனறோளிருகக மணைநீராட்டிப படைததிடநதுணடுமிழந தளநது தோநதுலகளிககும முதறபெருஙகடவுள நிறபப புடைபபல தானறி தெயவம பேணுதல தனுது புலவறி வாணமை பொருநதககாட்டி' எனறும எம பெருமாமா யனையலலது ஒருமா தெயவம மறறுடையமோ யாமே எனறும பிதிருமனமிலேன பிஞ்ஞகனறன்னோ டெதி வன அவன எனககு நேரான' எனறும மறறுமோா தெயவமுணடே மதியிலாமானிடஙகாள எனறும, மறறு மோா தெயவமுளதெனறிருபபாரோடுறறிலேன ' எனறும எமபெருமான உணடுமிழநத எசசிறதேவரலலாதாா தாமுளரே எனறும அவவளவுமனறிககே திடவிசும பெரிவளி நீாநிலமிவைமிசை படாபொருள முழுவதுமா யவையவைதொறும, உடனமிசை உயிரெனக கரநதெஙகும

பரந்துளன். சுடர்மிகுசுருதியுளிவையுண்ட சுரனே'' என்றும். 'போதின் மங்கை பூதலக்கிழத்தி தேவி அன்றி யும, போது தங்குநான்முகன் மகன் அவன் மகன் சொலின், மாது தங்கு கூறன் ஏறதூர்தியென்று வேதநூல் ஓது கின்றதுண்மை'' என்றும், ''தீர்த்தனுலகளந்த சேவடி மேற் பூந்தாமம், சேர்த்தியவையே சிவன்முடிமேல் தான் கண்டு. பார்த்தன் தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான் பெருமை. பேர்த்துமொருவராற் பேசக்கிடந்ததே'' என் றும். ''கபாலநன்மோக்கத்துக் கண்டுகொண்மின்'' என் றும், ''மார்க்கண்டேயனுங்கரியே. கறுத்தமனமொன் றும் வேண்டா கண்ணனல்லால் தெய்வமில்லை'' என்றும். 'சத்தியங்காண்மினையா சிலையினிலிலங்கைசெற்ற தேவனே தேவனுவான்'' என்றும் இப்படி ப்ரமாணத்தாலும் ப்ரத் யக்ஷத்தாலும் ஸாக்ஷியாலும், 222. ''யதே$_3$கத் பரமம் ப்$_3$ரஹ்ம லோகே வேதே$_3$ஷு பட்$_2$யதே। ஸ தே$_3$வ: புண்ட$_3$ரீகாக்ஷஸ் ஸ்வயம் நாராயண: பர:॥'' என்று சொல்லபபடுகிற ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாதபர னென்று ஸாதி$_4$த்தும. அதுவுமன்றியே. பெரியாழ்வார் 223. ''பர: பராணும புருஷோ யஸ்ய துஷ்டோ ஜநார்த் த$_3$ந:। ஸ ப்ராப்நோத்யக்ஷயம் ஸ்த$_2$ாநமேதத் ஸத்யம் மயோதி$_3$தம்'' என்றும். 224. ''நாஸ்தி நாராயண ஸமோ ந பூ$_4$தோ ந ப$_4$விஷ்யதி। ஏதேந ஸத்யவாக்யேந ஸர் வார்த்த$_2$ாந் ஸாத$_4$யாம்யஹம்॥' என்றும் சொல்லுகிற ரிஷிகள் வாக்யங்களையும் அவற்றுக்கு அடியான ஶ்ருதி வாக்யங்களையுங்கொண்டு வித்$_3$வத்$_3$கோ$_3$ஷ்டி$_2$யான ராஜா ஸ்த$_2$ாநத்திலே பரதத்வ நிர்ணயம்பண்ணி விரைந்து கிழி யறுத்தும். இப்படி நிஶ்சயம் பண்ணின ஆழ்வார்கள் ஒருகால் அருளிச்செய்தது ஒருகாலருளிச் செய்திலர்களென்ன வொண்ணுது; ஆனுல் இவற்றுக்குக் கருத்தென்னென்னில்:- அந்த தே$_3$வதாந்தரங்களினுடைய ஸ்வரூபஸ்வபா$_4$வங்களுக் கிடாக அருளிச்செய்தார்களித்தனை.

எஙஙனெயெனனில —இவாகள காமவஸயரில பரச4ராந ராகையாலே 225 யுக3கோடிஸஹஸ்ராணி விஷ்ணுமாராத்4ய பத்3மபூ4 । புநஸ த்ரைலோக்யத4ாத்ருதவம ப்ராபதவாநிதி ஶுஶ்ருமே ||" என்றும் 226 மஹாதே3வஸ்ஸர்வமேதே4 மஹாத்மா ஹுத்வாऽऽத்மாநம் தே3வதே3வோ ப3பூ4வ என்றும் சொல்லுகிறபடியே பூர்வஜன்மங்களிலே ப்3ரஹ்மபத3ம் ருத்3ரபத3ம் பெறுகைக்குத் தபஸ்ஸு பண்ணுகையாலே தத்ப2லபே4ாக3ாத்த2மாக எம்பெருமானாலே ஸ்ருஷ்டராநாகளென்றும் இவாகள் எம்பெருமான் திருமேனியைப் பற்றி லப்3த4ஸ்வரூபராயிராத போது இவாகளுக்கு ஸத்தை குலையுமென்றும் இவாகள் ஸத்வோத்3ரிக்தரானபோது ப4க3வத்ஸ்தோத்ராதி3களுக்கு யோக்3யராயிருப்பாாகளென்றும் இவாகள் ராஜஸதாமஸ ப்ரசுரரானபோது அஹங்காரத்தாலே பண்ணும் த3ாமாநம் கன்றதிருக்கையாலே இவாகள் எம்பெருமானைக்கிட்டி ஸ்தோத்ரம் பண்ணி ஸேவிக்கை அவத்3யாவஹமென்றும் இவாகளுடைய ஸ்வரூபஸித்2தி ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகள ப4க3வத3தீ4நமாய ஶரீரவசசேஷ்டமாயிருக்கையாலும் 227.
ஏக ஏவ ஜக3த ஸவாமீ ஶக்திமாநசயுத ப்ரபு4 । தத3ம ஶாஶகதிமந்தோநயே ப3ரஹ்மேஶாநாத3யோऽமரா ||
என்கையாலும் அவனருளுக அருளிசசெயதும போருகையாலே இததி3வயப்ரப3ந்த4ஙகளை முக2யதமமான ப்ரமாணஙகளெனனக குறையிலலை

இவாகள ஸாவேஶவரனுககு ஶரீரமானபடியை 228
ஸ ஏவ ஸ்ருஜ்யஸ ஸ ச ஸாககக3கதா ஸ ஏவ பாதயததி ச பாலயதே ச || ப3ரஹமாத3யவஸ்த2ாபி4ரஶேஷமூாத்திா விஷ்ணுா வரிஷ்டோ2ா வரதே3ா வரேணய || என்றும்
229 கலபாநதே ருத3ரரூபீ யோ க3ரஸதே ஸகலம ஜக3த। தமாத3யம புருஷம விஷ்ணும பரணதோऽஸமி ஜநாாதத3நம || என்றும் 230 ஸ்ருஷ்டி ஸதி2தயநதகரணீம ப3ரஹம விஷ்ணு ஶிவாதமிகாம। ஸ ஸம்ஜ்ஞாம யாதி

ப₄க₃வாநேக ஏவ ஜநார்த்த₃ந: ||" என்றும், "தாமோதரனுரு வாகிய சிவற்குந் திசைமுகற்கும்" என்றும் "அரனயனென வுலகழித்தமைத்துளனே" என்றும் அருளிச்செய்தார்கள். இவர்கள் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஶரீரபூ₄தராக, அவன்தான ஆத்மாவாக. இவர்களை அவன்தானகச் சொல்லும்படி யெங்ஙனேயென்னில்:— ஶரீரவாசிஶப்₃த₃ம் ஶரீரிபர்யந்த ஸ்வார்த்த₂ாபி₄தா₄நம் பண்ணக்கடவதிறே: ஒரு ஶரீரியான வன், "ஸ்தூ₂லோऽஹம். க்ருஶோऽஹம்" என்று தானும சொல்லி பிறரும் "நீ தடித்தாய் இளைத்தாய்" என்று சொல்லுமோபாதி இவர்களையும் ஸர்வேஶ்வரன் தானகச் சொல்லக் குறையில்லை. "நீர் வானம் மண்ணெரி காலாய் நின்ற நேமியான" என்றும். "சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவில் பெரும்பாழேயோ. சூழ்ந்ததனிற்பெரிய பரநன் மலர்ச்சோதீயோ. சூழ்ந்ததனிற்பெரிய சுடர்ஞானவின் பமேயோ" என்றும். "தேவராய் நிற்குமத்தேவு மத்தேவ ரில், மூவராய் நிற்குமுது புணர்ப்பும்-யாவராய், நிற்கின்ற தெல்லாம் நெடுமால்" என்றும். "முதலாவார் மூவரே யமமூவருள்ளும. முதலாவான் மூரி நீர்வண்ணன்" என் றும் இத்யாதி₃களாலே அவனையொழிந்த ஸகல சேதநா சேதநங்களும் அவன் தானாக அருளிச்செய்தார்கள். இப்படி அருளிச்செய்கைக்கு அடி. — 231. "யஸ்யாத்மா ஶரீரம் யஸ்ய ப்ருதி₂வீ ஶரீரம்" என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வர னுக்கு ஆதமாவும் ஶரீரம. அசித்தும ஶரீரம் என்று வேத₃த் திலே சொல்லுகையாலும் 232. "விஶ்வரூபஞ்ச மாமஜம்" என்று அவன்தானும் அருளிச்செய்கையாலும், திருத் தேர்த்தட்டிலே அர்ஜுநனுககு விஶ்வரூபத்தைக் காட்டு கையாலும், அவன் தானகச் சொல்லக் குறையில்லையிறே.

233- "க இதி ப்₃ரஹ்மணோ நாம ஈஶோऽஹம் ஸர்வ தே₃ஹிநாம் | ஆவாம் தவாங்கே₃ ஸம்பூ₄தௌ தஸ்மாத் கேஶவநாமவாந் ||" என்கிறபடியே நாராயணன் பக்க லிலே ப்₃ரஹ்மருத்₃ராதி₃கள் ஜாதரானர்கள் என்றும்.

இவாகள திருநாபி4கமலததையும த3க்ஷிணபாாஶவததையும பறறி லப3த4ஸவருபராயிருபபாகள எனறும 234 பாதே3ந கமலாபே4ந ப்3ரஹமருத்3ராாசஸிதேந ச எனறு இவாகள ஶ்ரேஷ்டி4கராய எமபெருமானை ஆாசிபபாகள எனறும இவாகள தத3தீ4நமான ஸததாஸதி2திபர வருததிகளையுடையராகையாலே எமபெருமான தானே யெனறும ஶருதிதிஹாஸ புராணஙகளும சொலலிறறின.

235 பரமாதமா பரோ யோ5ஸெள நாராயண ஸமாஹவய । தஸயாநபாயிநீ § ஶகதிா தே3வீ தத3கா4ம த4ாமிணீ ॥ எனகிறபடியே * எததனையேனும பிரிவாறற கிலலாத பெரியபிராடடியாரோபாதி ப்3ரஹம ருத்3ராதி3 களும இவன திருமேனியிலே ஸாவகாலமுமிருபபாகளோ வெனனில — ஆபதகாலததிலே எமபெருமான தன திரு மேனியிலே ஒதுஙக அவாகளுககும இடஙகொடுககு மததனையலலது எபபோதும இராாகள, இதுதான ஸாவேஶவரனுககு மஹததான ஶீலகு3ணமாகையாலே ஆழவாாகள எபபோதும அதனையே அருளிசசெயது கொணடு போருவாகள "தாள தாமரையானுனதுநதி யான வாள கொணடமழுவாளியுனனுகததான ஆளராயத தொழுவாரு மமராகள நாளுமெனபுகழகோவுனசீலமே எனறும அககுமபுலியினதளுமுடையாரவரொருவா பககமநிறக நினற பணபா எனறும சொலலககடவதிறே கலஹஙகளாலலை அடையவளைநதானுசசுளளே இனன ஜாதி யெனனுமல எலலாருங கூடியிருநது கலஹம தெளிநதவாறே புறபபடடாலும இவவிடம இனனுனை பறறு இவவிடம இனனுனைபறறு எனறு சொலலுமா போலே எனறு நஞசீயருககு படடா அருளிசசெயதாரிறே

கீழ இவாகளுககுச சொனன இததனையும நமககும ஓககுமெனறு அருளிசசெயதாாகள எஙஙனேயெனனில —

§ லக்ஷ்மீா தே3வீ தத3கா4மசாரிணீ எனறும பாடம

"வாடாதமலரடிக்கீழ் வைக்கவே வகுக்கின்று" என்றும், "என்னையாக்கிக்கொண்டு" என்றும், "அந்நாள் நீதந்த வாக்கை" என்றும், இவ்வளவுமன்றியே, "என்னைத்தன் பொன்னடிக்கீழிருத்தி" என்றும், இங்ஙனன்றிக்கே, "குலதொல்லடியேன" என்றும் "குடிகுடி வழிவந்தாட்செய்யும தொண்டர்" என்றும், 'அடியோம் போற்றி' என்றும், இங்ஙனன்றிக்கே, "அருவினையேன், களவேழ்வெண்ணெய் தொடுவுண்டகள்வாவென்பன்" என்றும், இவ்வளவுமன்றியே, "உயிர் வேறின்றி ஒன்றாகவே" என்றும், தமக்கு ஒன்றும் பிறர்க்கு ஒன்றுமாகாமல் அருளிச்செய்தாரிறே.

இனி, அவர்களோடு ஸமரோ இவ்வாழ்வார்கள்? என்னில்:—அன்று; கர்மத்தையிட்டு ஸ்ருஷ்டித்தானென்றது அவர்களை; ஸ்வேச்சை$_2$யாலே அவதரிப்பித்தானென்றது இவர்களை. ஆபத்காலத்திலே ஆபந்நிவாரணார்த்த$_2$மாகக் காத$_3$ாசித்கமாகத் தன் திருமேனியிலே இடங்கொடுத்து வைத்தானென்றது அவர்களை; "நீக்கமில்லாவடியார்" என்னக்கடவதிறே இவர்களை. ராஜஸதாமஸமிஶ்ர ஸத்வம் தலையெடுத்தபோது ப$_4$க$_3$வத்$_3$விஷயப்ரவ்ருத்தி கனத்திருக்கையாலே ஶேஷபூ$_4$தரென்கிறது அவர்களை; "முக்குணத்திரண்டவையகற்றி ஒன்றினிலொன்றி நின்று" என்றும், "நிலைநின்ற தொண்டரான, அறந்திகழுமனத்தவர்" என்றும் சொல்லுகிற ஶுத்$_3$த$_4$ஸத்வநிஷ்ட$_2$ராகையாலே * தெளிவுற்ற சிந்தையரான ஶேஷபூ$_4$தரென்கிறது இவர்களை. அவர்கள் ஸத்வகுணங்குலைந்து ராஜஸ தாமஸ ப்ரசுரரானபோது அஹங்கரித்து "கோऽயம் விஷ்ணு:" என்றும், "பரிவின்றி வாணனைக் காத்துமென்றன்று படையொடும் வந்தெதிர்ந்த" என்றும் இப்படி பா$_3$ணாஸுரயுத்$_3$த$_4$ாதி$_3$களிலே ஈஶ்வரனோடே எதிரம்புகோக்கையாலே ஈஶ்வரனைக்கிட்டுகை அவத்$_3$யமென்றும், ப$_4$க$_3$வத்$_3$விஷயீகாரத்துக்கு முன்பு உண்டான ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளிலே பொல்லாங்குகளை அநுஸந்தி$_4$த்தும், "பிதிருமனமிலேன் பிஞ்ஞகன்றன்னோடே

திராவன் அவனெனக்கு நேரான் என்று தாமே அருளிச் செய்தாரிறே ஆகையாலே ஸமானென்ன வொண்ணாது

ஆனால், உத்க்ருஷ்டவர்ணஜாதரன்றிக்கே நிக்ருஷ்ட வர்ணஜாதரான இவ்வாழ்வார்கள் செய்தருளின த்ராவிட பாஷாகானரூபமாய பௌருஷேயமாயிருக்கிற இவற்றை அபௌருஷேயமாய் நித்யமாய் நிரஸ்ததோஷ ப்ரமாணமான வேதத்தோடொக்க சப்தப்ரமாண மென்னும்படி எங்ஙனேயென்னில் — இவர்கள் உத்க்ருஷ்ட ஜந்மத்திலே அவதரித்தால் உத்க்ருஷ்ட ஜந்மஜராக கொள்ளிய அபக்ருஷ்ட ஜந்மஜர்தாக்கு ஈடேற வழியில்லை யென்றதாமாகையாலும் பரபத்தி ஸர்வாதிகாரமாகை யாலும் இவர்கள் ஸம்ஸாரிமக்களை உயர்க்கத் தாழ விழுந்தார்களிறே 236 ஹரிகீர்த்திம் விநைவாந்யத் ப்ராஹ்மணேந நரோத்தம। பாஷாகாநம் ந காதவ்யம் தஸ்மாத் பாபம் த்வயா க்ருதம்॥ என்கையாலே பகவந் நாமஸங்கீர்த்தனத்துக்கு பாஷாகானரூபதோஷமில்லாமை யாலும் வடமொழிமறை என்றது தென்மொழி மறையை நினைத்தாகையாலும் செந்திறத்த தமிழோசை வடசொலாகி என்றும், 'செந்தமிழும் வடகலையும் திகழ்ந்த நாவர்' என்றும் 'பொய்யில்பாடல்' என்றும் 'பொய்ம்மொழியொன்றில்லா மெய்ம்மையாளர்' என்றும் ஆகஸத்யமுமநாதி என்று ப்ரத்யக்ஷ கவிஜிந்த வசநவிதத்தமாகையாலும் பாஷாகானரூபதோஷமே யில்லை இனி புருஷபுத்தி மூலமான தோஷத்துக்கு 'யானாய்த் தன்னைத் தான் பாடித் தென்னாவென்னும் என் அம்மான்' என்கிறபடியே இவ்வாழ்வார்கள் நாவிலிருந்து 'இன்கவி பாடும் பரமகவிகளாக' நங்குவந்து பரமசேதனனே பரவாஸுதேவன் தானே நன்றாகப்பாடி ப்ரகாசிப் பித்ததாகையாலும் அன்னமதாயிருந்தங்கறநூலுரைத்த என்றும் அன்னமாயன்றங்கருமறை பயந்தான் என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஹம்ஸாவதாரமாய ப்ரஹ்மாவுக்கு

வேதத்தை உபதேசித்தாப்போலேயும், வ்யாஸபகவானை ஆவேசித்து வேதங்களை விஸ்தரிப்பித்தாப்போலேயும், இவர்களைக்கொண்டு ப்ரகாசிப்பித்ததாகையாலே இப்ரபந்தங்களுக்குப் புருஷபுத்தி ஜநிததோஷமேயில்லை. ஸுப்த ப்ரபுத்தரான சிஷ்யர்களை உபாத்யாயர் ஓதுவிக்குமா போலேயும், ப்ரளயாவஸ்தையிலும் தன் திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டிருந்து ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே வேதத்தை ப்ரகாசிப்பித்தாப்போலேயும் ப்ரகாசிப்பித்ததாகையாலே, அநித்யதோஷப்ரஸங்கமேயில்லை. ஆகையாலே, வேதத்துக்கு உண்டான ப்ராமாண்யம் இதுக்கும் ஒக்குமிறே. 237. "யோ வேதவர்ணேஷு து வர்ணபுத்திம் ஸாமாந்யதோ வை விதகாதி மர்த்ய:। ஸ யாதி கோராந் நரகாநஸங்க்யாந் பிஶாசதாமேதி மஹாவநேஷு ||" என்கிறபடியே 238. "த்ரைகுண்ய விஷயா வேதா:" என்று த்ரிகுணாத்மபுருஷர்களை விஷயீகரிக்கும் வேதத்துக்கு இப்படியானால் * மயர்வறமதிநலமருளப் பெற்ற ஆழ்வார்களருளிச்செய்த த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரத்துக்குச் சொல்லவேண்டாவிறே. 239. "அர்ச்சாவதாரோபாதாநம் வைஷ்ணவோத்பத்திசிந்தநம்। மாத்ருயோநி பரீக்ஷாயாஸ் துல்யமாஹுர் மநீஷிண: ||" என்கிற இவ்வர்த்தத்தை "வீட்டின்பவின்பப்பாக்களில் த்ரவ்யபாஷா நிரூபணஸமம் இன்பமாரியிலாராய்ச்சி" என்று ஆசார்ய ஹ்ருதயத்திலே அழகியமணவாளப் பெருமாள் நாயனாரும் அருளிச் செய்தாரிறே. ஆகையால, அருளிச்செயலில் அப்ராமாண்யபுத்தி மாத்ருகமநதோஷத்தோடொக்குமிறே. ஆனபின்பு இவையே முக்யதமப்ரமாணங்களென்றுநின்றது.

ஆழ்வார்களுக்கு எம்பெருமான் ப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்காரமோ? ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமோவெனில்:—ஜ்ஞாந ஸாக்ஷாத்காரமல்லது ப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்காரமில்லை. ஆகில், "கமலக்கண்ணனென் கண்ணினுள்ளான காண்பன்" என்றும், "நாபியை நான் கண்டபின்" என்றும், "கண்ணுள்

நீஙகா' எனறும சொலலுகிறவை சேருமபடி எஙஙனே யெனனில—அவையும பரதயக்ஷஸமாநாகாரமான ஜ்ஞாந ஸாக்ஷாதகாரமாககடவது நளளிரவுா நன பகலும நானிருநதோலமிட்டால களளமாயாவுனனையெனகணகாண வநதியாயே' எனறும பககம நோககி நினறலந்தேன பாவியேன காணகினறிலேன எனறும மறறும இபபடி பாட்டுககள தோறும பெரிய ஆாதநியோடே கூபபிட்டு காணவநதெனகணமுகபபே எனகிற பாட்டினபடியே பூரஹம ருதரா திகளுமகபபட்க கூபபிட்டாலுங காண வொணணாத வஸதுவை நடையழகு நிலையழகு சணணழகு களை பரதயக்ஷமாக அநுபவிககவேணடுமெனறு கூபபிடுகிற இதுககு பரயோஜனமிலலையெனறு நிராஸராவது. பினனை யும அவனைச சாபலாதிஸயததாலே அபபனே அடலாழி யானே' எனகிற பாட்டினபடியே பரதமபரிஸபநதமே தொடஙகிக காணவேணுமெனற அபேஷயமான ஆதம வஸது குருதததுவமறுகவுலருமபடி பாாததுக கணபடநது 'காணகினறிலேன எனறும 240 நமாமாாசக்ஷுரபி வீக்ஷேத தய' எனறும பரதயக்ஷமாக மாமஸசக்ஷுஸ ஸுககுக காணவொணணாதெனறு நிராஸராய * சகக ஞானக கணகளாலே கணடு தழுவுவனெனறு தரஸநஸம மான ஜ்ஞாந ஸாக்ஷாதகாரமொழியக * கடகணணாலே காணவிரகிலலை எனறு நிாததரிககையாலே கீழ்"கணடேன" எனறு பல இடஙகளிலும அருளிசசெயததும ஜ்ஞாந ஸாக்ஷாதகாரமாககடவது 'கணடேன எனற பததும உடகணணாலே எனறு ஆசாாயஹருதயததிலே அழகிய மணவாளப பெருமாள நாயனாரும அருளிசசெயதாரிறே ஆகையால இவவாததமும ஸநதக்ஷமபரதாயஙிதம். உளளததனைக காலம யதநிததாலும மாமஸதருகதகோசரனனெறனனுமிடததை எனறேனுங கட கணணால காணாத அவவுரு" எனறும ஜ்ஞாநசக்ஷுஸஸாலே காணு மதகனை யெனனுமிடததை நெஞசெனனுமுடகணணாலே காணுமுணாநது' எனறும பிறாககும உபதேசிததாரிறே.

ஜ்ஞாந ஸாக்ஷாத்காரமேயுள்ளதென்னுமிடத்தை. "தீயெம் பெருமான் நீரெம்பெருமான் திசையு மிருநிலனுமாயெம்பெரு மானாகி நின்றாலடியோங்காணோமால்" என்றும். "முன்னை வண்ணம் பாலின் வண்ணம் முழுதுநிலைநின்ற பின்னை வண்ணம் கொண்டல் வண்ணம் வண்ணமெண்ணுங்கால். பொன்னின் வண்ணம் மணியின் வண்ணம் புரையுந் திருமேனி. இன்னவண்ணமென்று காட்டீர்" என்றும். "சிறிதுந் திருமேனி இன்னவண்ணமென்று காட்டீர்" என்றும் அருளிச்செய்தாரிறே திருமங்கையாழ்வாரும். முதலாழ்வார்களும் * ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றியிறே "திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்" என்று அருளிச் செய்ததும். இனி, ப்ரத்யக்ஷமாக அநுப₄விக்கலாவது அர்ச்சாவதாரமொன்றுமேயிறே.

ஆகையாலே. அவதார விஶேஷங்களாய். ஶ்ரேஷ்ட₂தம ஜந்மஜாதராய். அகி₂லரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி அவதரித்தவர் களாய். அக₃ஸ்த்ய பா₄ஷாரூபமான த்₃ராவிட₃ வேத₃ப்ர ப₃ந்த₄ங்களைப் பெண்ணும பேதையும் அதி₄கரிக்கும்படி உப கரித்தருளின ஆழ்வார்கள் பக்கலிலும். அருளிச்செயல்களி லும் விஶ்வாஸபா₃ஹுள்யமுடையவர்கள் ஜீவன்முக்தரென் கிறது. 241. "ந ஶப்₃த₃ஶாஸ்த்ராபி₄ரதஸ்ய மோக்ஷோ ந சைவ ரம்யாவஸத₂ப்ரியஸ்ய। ந போ₄ஜநாச்சா₂த₃நதத் பரஸ்ய ந லோக வ்ருத்திக₃ரஹணே ரதஸ்ய॥ ஏகாந்த ஶீலஸ்ய த்₃ருட₄வ்ரதஸ்ய பஞ்சேந்த்₃ரிய ப்ரீதி நிவர்த்தகஸ்ய। அத்₄யாத்ம வித்₃யாரத மாநஸஸ்ய மோக்ஷோ த்₄ருவோ நித்யமஹிம்ஸகஸ்ய॥" 241 * "ஶமத₃மநியதாத்மா ஸர்வபூ₄தா நுகம்பீ விஷயஸங்க₃ விரக்தோ ஜ்ஞாநத்ருப்த: ப்ரஶாந்த:। அநியத நியதாங்கோ நைவ ஹ்ருஷ்டோ ந ருஷ்ட: ப்ரவஸித இவ கே₃ஹே வர்த்ததே யஸ்ஸ முக்த:॥" என்கிறபடியே அஸச்சா₂ஸ்த்ராபி₄ருசியையும், லோகயாத்ரையையும் கை விட்டு. ஏகாந்தஶீலராய். ஶிரஶ்சே₂த₃பட்டாபி₄ஷேகபர்யந்த

மான மஹா ஆபத்ஸம்பத்துக்கள் ஸம்ப₄வித்தாலும் ஸ்வா சாரப்ரச்யுதி வாராதபடி த்₃ருட₄ாத்₄யவஸாயயுக்தராய் இந்த்₃ரியங்கரரன்றிக்கே விஷ்ணுங்கரராய் ஆத்மயா த்₂ாத்மய ஜ்ஞாநபரிஶீலநபரராய் பூ₄தஹிம்ஸையை விட்டு ஶமத₃மாத்₃யாத்ம கு₃ணங்களையுடையராய் ஸாவபூ₄கத₃யா பரராய் ஆர்த்ச₃ங்காமங்களை அறுவறுத்து விட்டவராய் ஜ்ஞாநபூர்த்தியையுடையராய் பு₃ாஹ்யகரணஶாந்தியுக்த ராய், நியதாஹாரராய் அத்யுக்₃த₄ருத்₄ருமன்றியே அதி கோபிகளுமன்றியே ப₄ாயாபுத்ராதி₃கள் பக்கல் மமதா பு₃த்₃தி₄க்ருத ஆஶாபாஶ ரஹிதராய் ஆசார விபவவாஸ முடையரானவர்கள் அறியக்கற்று வல்லார் ஆழ்கடல் ஞாலத்துள்ளே வைஷ்ணவர் என்கிறபடியே ஜீவந் முக்தரென்கிறது

இவ்வாழ்வார்கள் தம் பரமக்ருபையாலே இத்தி₃வ்ய ப்ரப₃ந்த₄ங்களை * உய்யவாக்கு உய்யுமவண்ணமாக அருளிச் செய்து லோகத்தை வாழ்வித்தருளித் தன்னுடைச் சோதிக்கு எழுந்தருளினார்கள்

ஆழ்வார்கள் வைப₄வம் முற்றிற்று

ஸ்ரீமந்நாத₂ முனிகள் வைப₄வம்

இவ்வாழ்வார்கள் தன்னுடைச்சோதிக்கு எழுந்தருளி நெடுங்காலம் கழிந்தவாறே வீரநாராயணபுரத்திலே மன்னனார் திருவடிகளிலே ஸாவவித₄ கைங்கர்யங்களையும் செய்துகொண்டுபோருகிற ஈஶ்வரப₄ட்டாழ்வாரும் அவர் குமாரர் நாத₂முனிகளும் அவர் குமாரர் ஈஶ்வர முனிகளும் ஒருநாளளவிலே மன்னனார் திருமுன்பேசென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து தேவரீர் 242 பரித்ராணாய ஸாதூ₄நாம் விநாஶாய ச து₃ஷ்க்ருதாம் | த₄ர்மஸம்ஸ்த₂ாபநார்த்த₂ாய ஸம்ப₄வாமி யுகே₃ யுகே₃ || 'என்கிற திருமுகப்படியே து₃ஷ்ட நி₃க்ரஹ ஶிஷ்டபரிபாலநார்த்த₂மாக அவதரித்து விளையாடி யருளின ஸ்ரீமதுரை திருவாய்ப்பாடி ஸ்ரீப்₃ருந்த₃ாவநம்

யமுனாதீரம் ஸ்ரீகோ$_3$வர்த்த$_4$நகி$_3$ரி ஸ்ரீமத்$_3$வாரகை திருவ
யோத்$_4$யை ஸ்ரீஸாளக்$_3$ராமம் ஸ்ரீப$_3$த$_3$ரிகாஶ்ரமம் ஸ்ரீநை
மிஶாரண்யம் ஸ்ரீநரஸிம்ஹகி$_3$ரி முதலான வடதிசையி
லுள்ள திவ்யதேசங்களெங்கும் திருவடி தொழுதுவர
வேணும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, மன்னனும்
'அப்படியே செய்யுங்கோள்' என்று அர்ச்சகமுகே$_2$ந விடை
கொடுத்தருள, இவர்களும் ஸகுடும்ப$_3$மாகப் புறப்பட்டுப்
போய் உத்தரதே$_3$ஶத்திலுண்டான * வடதிசை மதுரை
சாளககிராமம் வைகுந்தம் துவரை அயோத்தி இடமுடை
வதரி முதலான திவ்யதேசங்களைத் திருவடிதொழுது,
243. "யமுநாஞ்சாதிக$_3$ம்பீ$_4$ராம் நாநாவர்த்தஜ$_2$ஷாகுலாம்"
என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திற் சொல்லுகிறபடியே அதி
க$_3$ம்பீ$_4$ரமாய்ப் பல சுழிகளையுடைத்தாய்ப் பெருகாநிற்கிற
யமுநாதீரத்திலே 'ஸ்ரீகோ$_3$வர்த்த$_4$நபுரம்' என்கிற க்ராமத்
திலே "தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைவன்" என்கிற எம்பெரு
மானைத் திருவடிதொழுது மிகவும் ப்ரீதராய் 'இவ்விடத்
திலே நித்யவாஸம் பண்ணக்கடவோம்' என்று நிஶ்சயித்துக்
கொண்டு அவர் திருவடிகளிலே ஸர்வவித$_4$ கைங்கர்யங்
களும் பண்ணிக்கொண்டு ஸேவித்திருக்கிற காலத்திலே,
மன்னனும 'நம்முடைய வீரநாராயணபுறத்தேற வாரும்'
என்று நாத$_2$முனிகளுக்கு ஸ்வப்நங் காட்டியருள, 'ஈதொரு
ஸ்வப்நம் இருந்தபடியென்!' என்று இவர்களும் தங்க
ளிலே விசாரித்து, 'இனி நமக்குச் செய்ய அடுப்பதென்?'
என்று யமுனைத்துறைவர் திருமுன்பே சென்று தண்டன்
ஸமர்ப்பித்து இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ் செய்ய,
அவரும் அர்ச்சகமுகே$_2$ந 'அப்படியே செய்யுங்கோள்' என்று
தீர்த்த$_2$ப்ரஸாத$_3$மும் ப்ரஸாதி$_3$த்து விடைகொடுத்தருளினர்.

இவர்களும் அங்குநின்றும் குடும்ப$_3$ஸஹிதமாகப் புறப்
பட்டு, வாராணஸீவழியாக எழுந்தருளி, 244. "ஸப்த
ஸப்தஸு லோகேஷு லோகாலோகே சராசரே। நாஸ்தி
நாஸ்தி ஸமம் க்ஷேத்ரம் உத்தமம் புருஷோத்தமம்" என்று

சதுர்த்தஶபுவனங்களிலும் ஸ்வஸத்ருஶரஹிதமாகச் சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீபுருஷோத்தமத்தேற எழுந்தருளி ஸ்ரீஜகந்நாதனையும் திருவடிதொழுது அங்குநின்றும் புறப்பட்டு ஸிம்ஹாத்ரியேற எழுந்தருளி ஸிம்ஹகிரியப்பனையும் ஸேவித்து அங்குநின்றும் போந்து 245 "அஹோ வீர்யம் அஹோ ஶௌர்யம் அஹோ பாஹுபராக்ரம: | நாரஸிம்ஹ: பரம் தைவம் அஹோபலம் மஹாபிலம் ||" என்று சொல்லப்பட்ட அஹோபிலநரஸிம்ஹனையும் திருவடி தொழுது அங்குநின்றும் போந்து பரன்சென்றுசேர் திருவேங்கடமாமலை என்கிற திருமலையாழ்வாரையும் ஸேவித்து திருமலையேற வெழுந்தருளி 246 "மாயாவீ பரமானந்தம் த்யக்த்வா வைகுண்டமுத்தமம் | ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீதீரே ரமயா ஸஹ மோததே" என்கிறபடியே ஜகந்நாடகஸூத்ரதாரியான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் பரமாகாஶமான பரமபதத்தையும் உபேக்ஷித்து இவ்விபூதியிலுள்ளாரை ரக்ஷிக்கையிலுள்ள நசையாலே திருக்கோனேரிக் கரையிலே திருமாமகளுடனே ஸர்வஸுலபரா யெழுந்தருளியிருக்கிற திருவேங்கடத்தப்பனையும் திருவடி தொழுது அவ்விடத்தே நித்யவாஸம் பண்ணுவோமென்று பார்க்க மன்னனார் திருவுள்ளமாகாமையாலே அதிஶீக்ரமாக அங்குநின்றும் புறப்பட்டு கடிகாசலத்தேற எழுந்தருளி * கடிகைத்தடங்குன்றின்மிசையிருந்த அக்காரக்கனியான அழகிய சிங்கரையும் ஸேவித்து அங்குநின்றும் போந்து * புட்குழியெம்போரேற்று நாயனாரையும் பெரியவுடையாரையும் ஸேவித்து அங்குநின்றும் போந்து 247. "நகரீணாஞ்ச ஸர்வாஸாம் புரீ காஞ்சீ விஶிஷ்யதே | கிரீணாஞ்சாபி ஸர்வேஷாம் ஶ்ரேஷ்டோ ஹஸ்திகிரிஸ்ஸம்ருத: || * வேகவத்யுத்தரே தீரே புண்யகோட்யாம் ஹரிஸ்ஸ்வயம் | வரதஸ் ஸர்வபூதாநாம் அத்யாபி பரித்ருஶ்யதே ||" என்று சொல்லுகிறபடியே வேகவதியின் வடகரையிலே உத்தமமான கச்சிமாநகரத்திலே கிரிகளில் வைத்துக்கொண்டு ஶ்ரேஷ்டமான ஹஸ்திகிரியின் மேலே புண்யகோடியென்கிற விமான

மத்₄யத்திலே எழுந்தருளிநின்று ஸர்வசேதநராலும் ஸேவ்யமாநராய் ஸர்வபூ₄லப்ரத₃ரான பேரருளாளரையும் ஸேவித்து, அவ்விடத்தில் மற்றுமுண்டான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து, அங்கு நின்றும் போந்து திருவயிந்திர புரத்தில் தெய்வநாயகனையும் திருவடி தொழுது, அங்கு நின்றும் எழுந்தருளி திருக்கோவலூரில ஆழ்வார்கள் நாயனுரையும் திருவடி தொழுது, அங்கு நின்று போந்து 248. "ரங்க₃ம் ரங்க₃மிதி ப்₃ரூயாத் க்ஷுதப்ரஸ்க₂லநாதி₃ஷு | விஷ்ணுலோகமவாப்நோதி ஸத்₃ய: பாபக்ஷயாந்நர: ||" என்று சொல்லுகையாலே தும்மல் இருமல் தொடக்கமான கலக்கங்கள் வந்தால் தத்₃தோ₃ஷ நிவ்ருத்யர்த்த₂மாக "திருவரங்கம் பெரியகோவில" என்று அநுஸந்தே₄ய மாய்ப் பாபஹரமாய் மோக்ஷப்ரத₃முமான * திருவரங்கப் பெருநகரிலே எழுந்தருளி நம்பெருமாளையும் ஸேவித்து. அங்குநின்றும் எழுந்தருளி திருக்குடந்தையில் ஆராவமுதாழ்வாரையும் ஸேவித்து, அங்குநின்றும் மீண்டு வீரநாராயணபுரத்தில் மன்னனுர் கோயிலேற எழுந்தருள, அங்கு உள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரும் எதிர்கொள்ளப் புகுந்து மன்னனுரைத் திருவடிதொழுது அதிப்ரீதராய் நிற்க, மன்னனுரும் திருவுள்ளம் போரவுகந்தருளி அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரையும் அழைத்தருளி 'நமக்கு ப்ரியமாயிருக்கும் இவர்களைப் போர ஆத₃ரித்துப்போருங் கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, அவர்களும் அதுக்கீடாகத் திருமாளிகை கட்டிக்கொடுதது அமுதுபடி முதல் மற்றும் திருமாளிகைக்கு வேண்டுமவையெல்லாம் நடத்திக்கொண்டு போருகிற காலத்திலே இவர்களும் மன்னனுருக்குத் திருநந்த₃வனம் செய்து திருமாலைகட்டிச் சாத்தி அமுதுபடி சாத்துபடி திருவிளக்கு முதலானவைகளெல்லாம் குறைவற நடத்திக்கொண்டு வித்₃வத்₃கோ₃ஷ்டி₂களும் ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தனங்களுமெல்லாம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கச்செய்தே;

மேல்நாட்டில் நின்றும் சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எழுந்தருளி மன்னனுரை ஸேவித்து, அவர்திருமுன்பே "ஆராவ

முதே" என்கிற திருவாய்மொழியை அநுஸந்தி4த்தருள, அத்தை நாத2முனிகள் கேட்டருளி அதிப்ரீதராய் அவர்களைப் பார்த்து 'ஆயிரத்துள் இப்பத்தும்' என்றிருந்தது இப்ரபந்தம் உங்களுக்கு முற்றப்போமோ? என்று கேட்டருள அவர்களும் 'இப்பத்துப்பாட்டுமே வருவது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய இவரும் உங்கள் நாட்டிலே ஸ்ரீகோஶமுண்டோ? பாட2ம்போவாருண்டோ? என்று கேட்டருள 'எங்களுக்கு இவ்வளவுபாடம் வருவது மற்றொன்றிட்டதுமில்லை' என்று அவர்கள் விண்ணப்பஞ்செய்ய, இவரும் அவர்களுக்குத் மஸனுருடைய தீர்த்த2ப்ரஸாத3மும் ப்ரஸாதி3ப்பித்து ஸத்கரித்துப் போகவிட்டருளி இப்ரப3ந்த4ம் சட2கோபனவதரித்தருளின திருக்குருகூர் ப்ரதே3ஶத்திலே உண்டாகவேணும் என்று திருநகரிக்கு எழுந்தருளி ஆழ்வாரையும் பொலிந்துநின்றபிரானையும் ஸேவித்து. அங்கே ஸ்ரீமது4ரகவிகளுடைய ஶிஷ்யரான ஸ்ரீபராங்குஶதா3ஸரை ஸேவித்து, இவ்விடத்திலே திருவாய்மொழியோதினவர்களுண்டோ? ஸ்ரீகோஶங்களுண்டோ? என்று கேட்டருள அவரும் 'திருவாய்மொழியும் மற்றுமுண்டான தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களும் நெடுங்காலமுண்டு ப்ரமுஷிதமாய்த்து இப்போது எங்களாசார்யரான ஸ்ரீமது4ரகவிகள் அடியேனுக்கு கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு என்கிற தி3வ்யப்ரப3ந்த4த்தை ப்ரஸாதி3த்தருளி இக்கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பை ஆழ்வார் திருமுன்பே ஏகாந்தத்திலேயிருந்து ஏகாக்3ரசித்தராய் ஆழ்வார் திருவடிகளை த்4யானித்துக்கொண்டு நியமத்துடனே பன்னீராயிரம் உரு அநுஸந்தி4க்க ஆழ்வார் ப்ரஸந்நராவரென்று அருளிச்செய்தார்'-என்ன நாத2முனிகளும் அந்த தி3வ்யப்ரப3ந்த4த்தை அடியேனுக்கு ப்ரஸாதி3த்தருளவேணும் என்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து விநயத்துடனே விண்ணப்பஞ்செய்ய அவரும் மிகவும் உகப்புடனே இவருக்கு அந்த தி3வ்யப்ரப3ந்த4த்தை ஓதுவித்தருள நாத2முனிகளும் ஓதித் திருப்புளியாழ்வாரடியிலே

ஆழ்வார் திருமுன்பே பன்னீராயிரம் உரு கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பை நியமத்தோடே அநுஸந்தி₄க்க. ஆழ்வாரும் 249 "ஆஸ்திகோ த₄ர்மஶீலஶ்ச ஶீலவாந் வைஷ்ணவஶ்ஶுசி:| க₃ம்பீ₄ரஶ்சதுரோ தீ₄ரஶ்ஶிஷ்ய இத்யபி₄தீ₄யதே ||" என்று சொல்லப்படுகிற ஶிஷ்ய லக்ஷணமான ஆஸ்திகயாதி₃ கு₃ணங்களையுடையரான நாத₂முனிகளுக்குப் பெரிய பிராட்டியார் நியோகே₃ந மிகவும் ப்ரஸந்நராயருளி, இந்நாத₂முனிகளைக் குறித்து அஶரீரிவாணி சொல்லுமாபோலே திருவாய் மலர்ந்து, 'ஏன் காணும் நம்மைக்குறித்து ப₃ஹுஶ: உபாஸியாநின்றீர்? என்று கேட்டருள, நாத₂முனிகளும் திருவாய்மொழி முதலான தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ங்களை அடியேனுக்கு இரங்கியருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் ப்ரீதியுடன் ஸர்வேஶ்வரன் தமக்கு * மயர்வற மதிநல மருளினாப்போலே நாத₂முனிகளுக்கு 250. "தி₃வ்யம் த₃தா₃மி தே சக்ஷு:" என்கிறபடியே தி₃வ்யஜ்ஞாநசக்ஷுஸ்ஸை ப்ரஸாதி₃த்தருளி, ரஹஸ்யத்ரயத்தையும், திருவாய்மொழியையும், மற்றுமுள்ள மூவாயிரப்ரப₃ந்த₄ங்களையும, அகி₂லதா₃ர்ஶநதாதபர்யங்களையும், அஷ்டாங்க₃யோக₃ ரஹஸ்யத்தையும் ப்ரஸாதி₃த்தருளினார்.

"மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட் பொருள், நிற்கப்பாடியென்னெஞ்சுள் நிறுத்தினான்" என்று சொல்லுகிறபடியே நாத₂முனிகளும் க்ருதார்த்த₂ராய்ப் பொலிந்துநின்றபிரானையும் ஆழ்வாரையும் ஸேவித்திருக்கிறவளவிலே, மன்னனார் 'இப்ரப₃ந்த₄ங்களை நமமுடைய முன்பே ஒரு உருச்சொலவாரும்' என்று நாத₂முனிகளுக்கு ஸ்வப்நமுகே₂ந அருளிச்செய்ய, இவரும் மற்றைநாள் பொலிந்துநின்றபிரானையும் ஆழ்வாரையும் ஸேவித்து இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் அர்ச்சகமுகே₂ந "ஆகில், நீர் வீரநாராயணபுரத்தேறப்போய் இப்ரப₃ந்த₄ங்களை ஶமத₃மாத்₃யாத்மகு₃ணங்களையுடையரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அறியக் கற்றுவல்லராம்படி ஓதுவியும்" என்று நியமித்துத் தீர்த்த₂ப்ரஸாத₃ங்களையும் ப்ரஸாதி₃த்து விடைகொடுத்தருளினார்.

நாத2முனிகளும் மீண்டு வீரநாராயணபுரத்தேற எழுந்தருளும்போது வழியிலுள்ள திருப்பதிகளையும் அந்தத் திருப்பதி வைப4வமான தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களையும் அநுஸந்தா4நம் பண்ணிக்கொண்டு ஸேவித்து மீண்டு வீரநாராயணபுரத்தேற வந்து புகுந்து மன்னனாரைத் திருவடிதொழுது நின்று நம்மை ஆழ்வார் விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணி தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களையும் ப்ரஸாதி3த்தருளின செய்தியை மன்னனாருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய மன்னனாரும் மிகவும் உகப்புடனே ஸ்வப்நமுகே2ந ஓருரு இவருடனே அருளிச்செய்து ஸம்ஸாரிகளை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காகக் கரணகளேப3ரங்களைக்கொடுத்தும் ஶாஸ்த்ரங்களைத் தந்தும் நாமே வந்து பிறந்தும் இவையித்தனையும் செய்தவிடத்திலும் கார்யகரமாயிற்றில்லை ஆனபின்பு ஆழ்வார்களுடைய தி3வ்யப்ரப3ந்த4முகே2நவாய்த்து திருந்திற்று இப்படிப்பட்ட ப்ரப3ந்த4ங்கள் ப்ரமுஷிதமாய்க் கிடக்கவொண்ணாது' என்று பார்த்தருளி இவரைக்கொண்டு இவற்றை ப்ரகாசிப்பிக்கவேணும் என்று நினைத்து நீர் இவற்றை இயலும் இசையுமாக்கும்' என்று அர்ச்சகமுகே2ந நியமித்தருள, நாத2முனிகளும் தம்முடைய மருமக்களான கீழையகத்தாழ்வாரையும் மேலையகத்தாழ்வாரையும் அழைத்தருளி ஆழ்வார் நம்மை விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளிப் ப்ரஸாதி3த்தருளின இத்தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களை இயலும் இசையுமாக்கவேணும் அது செய்யுமிடத்து * இன்கவி பாடும் பரமகவிகள் அருளிச்செய்தாய * செஞ்சொலாலெடுத்த தெய்வநன்மாலையான தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களாகையாலே இதை தி3வ்யகா3நத்திலே சேர்த்துப்பாடவேணும்' என்று அவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு ஶ்ரீவேத3வ்யாஸப4க3வான் வேத3ங்களை உதா3த்த அநுதா3த்த ஸ்வரித ப்ரசயயுக்தங்களாக உச்சரிக்கலாம்படி பண்ணினாப்போலே நாத2முனிகளும் இத்தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களை தி3வ்யகா3நத்திலேயடைத்து இயலும் இசையுமாக்கிப் பாடுவித்தருள இது லோகத்திலே ப்ரஸித்3த4மாயிற்று

அநந்தரம், கங்கைகொண்ட சோழபுரத்திலே அந்த
ராஜ்யத்துக்கு ராஜாவான சோழன் வாசலிலே, தே3வ
கா3நம் பாடுவாளொருத்தியும் மநுஷ்யகா3நம் பாடுவா
ளொருத்தியுமாக இரண்டு வாரஸ்த்ரீகள் தங்களில் விவாத3
மாய் வந்து, ராஜஸந்நிதி4யிலே வித்3வான்களைத் திரட்டிப்
பாட, ராஜாவும் அங்குள்ள வித்3வான்களும் மநுஷ்ய
கா3நம பண்ணுகிறவளைக் கொண்டாடி அவளுக்கு மணியும்
மாலையும் த்யாக3மும் கொடுத்துப் போகவிட்டு
தே3வகா3நம் பாடியவளை அநாத3ரித்துத் தள்ளிவிட, அவ
ளும் 'நான் பாடுகிற கா3நம் தே3வதைகளறியுமித்தனை'
என்று தே3வாலயங்கள்தோறும் புக்குப் பாடிக்கொண்டு
வந்து மன்னனார் கோயிலிலே அவர் திருமுன்பே பாட,
நாத2முனிகளும அத்தைக் கேட்டு உகந்து கொண்டாடி,
அவளுக்கு மன்னனாருடைய தீர்த்த2 ப்ரஸாத3மும திருப்
பரியட்டமும் ப்ரஸாதி3ப்பித்தருள, அவளும் இவரை
தண்டனிட்டுப்போய் இந்த ராஜாவுடன் 'நான் பாடுகிற
தே3வகா3நம் அறிவாராய் நாத2முனிகளென்னும் திருநாம
முடையாரொருவர், வீரநாராயணபுரத்தில் மன்னனார்கோயி
லிலே இருககிறார் என்ன, ராஜாவும் நாத2முனிகளை 'எழுந்
தருள வேணும்' என்று அழைததுவிட, இவரும் 'திருவாய்
மொழி முதலான தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களை தி3வ்யகா3நத்திலே
யடைத்தோம்; நாட்டார் இதின் வைப4வம் அறியார்கள்;
இத்தை நாம் அறிவிக்கவேணும்' என்று திருவுள்ளம்பற்றி
ராஜகோ3ஷ்டி2யேற எழுந்தருள, ராஜாவும் எழுந்திருந்து
த3ண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஆஸநமிட, இவரும் எழுந்தருளி
யிருந்து ஆசீர்வதிக்க, ராஜாவும் அத்யாத3ரத்துடனே
'இவள் பாடுகிற தே3வகா3நம் தேவரீர் அறிவீரோ?' என்று
கேட்க, இவரும் மநுஷ்யகா3நம் பாடுகிறவளையும் தே3வ
கா3நம் பாடுகிறவளையும் பாடச்சொல்லிக் கேட்டருளி,
ராஜாவைக் குறித்து 'இவள் பாடுகிற மநுஷ்ய

க₃ாநம உஙகளுககுத தெரியும இவள டாடுகிற தே₃வசா₃நம தே₃வாகளுககுத தெரியுமதுபோககி உஙகளுககுத தெரியாது' எனன ராஜாவும தேவரீா அறியுமெனறுமிடம நாஙகளறியுமபடி யெஙஙனே? எனன நாற து நூறு தாளததைச சேரவொறறச சொலலி இது இததனை யெடை, இது இததனையெடை எனறு நாத₂முனிகள அருளிச செயய அவறறை ராஜாவும தனிததனியே நிறுததுச சோதிததுப பாாகக அவையெலலாம முநதிரை ஏறுமல குறையாமல இருநதபடியைக கணடு மிகவும ஆஸசாயபபடடு நாத₂முனிகளுடைய ஸ்ரீபாத₃ககிலே தணடனிடடு பூ₃ஹா₃த₃ரவயததை ஸமாபபிககத தேட இவரும சதுாமுக₂ பசுபதி ஶதமக₂ பரப₄ருதி பத₃ஙகளை நிராகரிததிருககும நிஸபருஹராகையாலே நமககு இவையொனறும வேணடா எனறு ராஜாவை ஆசீாவதி₃தது மீணடு வீரநாராயணபுரததே எழுநதருளி மனனனாா திருவடிகளில கைஙகாயைக நிரதராய வாழநதுகொணடிருககுங காலததிலே இவா ஸ்ரீபாத₃ததிலே ஆஸ்ரயிததவாகளாய.

251 ஶரீரம வஸு விஜ்ஞாநம வாஸ காம கு₃ணாநஸு₂ஹ் | கு₃ாவாதத₂ம த₄ாரயேத₃ யஸது ஸ ஶிஷயோ நேதரஸ ஸமருத || என்று சொலலபபடுகிற கு₃ணஙகளையுடையரான உயயகொணடாா குருகைகாவலபபன நமபி கருணாகரதா₃ஸா ஏறு திருவுடையாா திருககணணமஙகையாணடான வானமாமலை தேவியாணடான உருபபடடூா ஆசசானபிளளை சொகததூராழவான எனகிற எணமாககும

252 அஹோ "த₃வயஸய மாஹாதமயம அஹோ வீாயமஹோ ப₃லம | மநதரரதநம ஶப₄கரம வேத₃ஸாரம ஸநாதநம || எனகிறபடியே மநதரரதநமெனறு ஶலாகி₄ததுச சொலலபபடுகிற த₃வயாாதத₂ததையும பரஸாதி₃தது, திருவாயமொழி முதலான தி₃வயபரப₃நத₄ஙகளையும ஓதுவிதது வேத₃ஶாஸதரஙகளையும அதி₄கரிபபிதது ரஹஸயதரயஸாராாதத₂மாய ஸகல ஜகத₃காரணபூ₄தனை

ஸர்வேஶ்வரன் விஷயமான ஸ்ரீபுருஷ நிர்ணயத்தையும் ந்யாஸ(ய?) தத்வதகதையும் அருளிச்செய்து, கரியகோலத் திருவுருவை த்₄யாநித்துக்கொண்டு யோக₃த்திலே யெழுந் தருளியிருந்தார்.

ராஜா இவருடைய யோக₃வைப₄வத்தைக் கேட்டு அங்கேறப்போய். மன்னனுரையும் ஸேவித்து, தானும் ஸ்த்ரீகளுமாக. இவர் யோக₃த்திலே எழுந்தருளியிருககும் படியைக் கண்டு ஆஶ்சர்யப்பட்டு மீண்டுபோகிறவளவிலே. "திருவுடை மன்னரைக் காணில் திருமாலைக்கண்டேனே யென்னும்" என்கிறபடியே அவர்களை க்ருஷ்ணனும் கோ₃பிமாருமாக நினைத்து அவர்கள் பின்பே கங்கை கொண்ட சோழபுறத்தேற எழுந்தருளாநிற்க, இது கேட்டு உய்யக்கொண்டார் குருகைகாவலபபனுள்ளிட்ட முதலிகளடையப் பின் தொடர்ந்தெழுந்தருளி, கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தே கண்டு 'தேவரீர் இப்படி செய்ய லாமோ?' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய. நாத₂முனிகளும 'க்ருஷ்ணனும் பெண்டுகளுமாக நினைத்து அவர்களுடனே வந்தேன்' என்று அருளிச் செய்து மீண்டெழுந்தருளினர்.

சிலநாள் கழிந்தவாறே. பின்னையும் ஒருகால் ராஜா வந்து மன்னனுரை ஸேவித்து மீண்டுபோகிறவன், தன் ஸாமந்தன் தலையிலே அடியிட்டு யானைக்கழுத்திலேற. இத்தை நாத₂முனிகள் கண்டு 'ஸர்வேஶ்வரன் ப்₃ரஹ்ம ருத்₃ராதி₃கள் தலையிலே அடியிட்டுப் பெரியதிருவடியை மேற்கொள்ளும்படி இதுவாகாதே!' என்று மோஹித்தார் என்று ப்ரஸித்₃த₄மிறே.

பின்னையும் சிறிது காலம் யோக₃த்திலே எழுந்தருளி யிருந்து குருகைகாவலப்பனைப் பார்த்து 'நீர் யோக₃ரஹஸ் யத்தை அப்₄யஸியும்' என்று அஷ்டாங்க₃ யோக₃க்ரமத்தை அவருக்கு அருளிச்செய்தருளினர். உய்யக்கொண்டாரைப்

பார்த்து 'நீரும் யோக₃ரஹஸ்யத்தை அப்₄யஸியும்' என்ன உய்யக்கொண்டாரும் பிணம்கிடக்க மணம்புணரலாமோ? இந்த ஶரீராவஸாநத்திலே அப்₄யஸிக்க அமையும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ஆகில் நீர் ஶாஸ்த்ரங்களையும் திருவாய்மொழி முதலான தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ங்களையும் ப்ரவர்த்திப்பியும் என்று அருளிச்செய்து தம் புத்ரராகிய ஈஶ்வரமுனிகளைப் பார்த்து உமக்கு ஒரு குமாரர் உண்டாகப்போகிறார், அவருக்கு 'யமுனைத்துறைவர் என்று திருநாமம் சாத்தும்" என்று அருளிச்செய்து உய்யக்கொண்டாரையும் குருகைகாவலப்பனையும் குறித்து உங்களுக்கு நாம் சொன்ன த₃ர்ஶந தாத்பர்யங்களையும் யோக₃ரஹஸ்யாதி₃விஶேஷங்களையும் யமுனைத்துறைவருக்கு உபதே₃சியுங்கோள்' என்று நியமித்தருளி முன்புபோலே யோக₃த்திலே எழுந்தருளியிருந்தார்.

அநந்தரம், அந்த ராஜா ஸபரிகரனாய் வேட்டைக்கு வந்து மீண்டு போகாநிற்கச் செய்தே இவருடைய பெண் பிள்ளைகள் வந்து, ஐயா! நம் அகத்திலே ஒரு குரங்கும் இரண்டு வில்லிகளும் ஒரு பெண்பிள்ளையுமாய் வந்து நாத₂முனிகள் எங்கே? என்று தேடிப்போனார்கள்" என்றவாறே, நாத₂முனிகளும் அவர்கள் 253 அக்₃ரத: ப்ரயயௌ ராம: ஸீதா மத்₄யே ஸுமத்₄யமா । ப்ருஷ்ட₂தஸ்து த₄நுஷ்பாணிர் லக்ஷ்மணோऽநுஜகா₃ம ஹ ॥ என்று சொல்லப்பட்ட பெருமாளும் பிராட்டியும் இளையபெருமாளும் ஜநத₂ர்வ்யாகரண பண்டி₃தனுமாக அடுக்கும் என்று திருவுள்ளம் பற்றிப் பின்தொடர்ந்து எழுந்தருளி வழியில் எதிர்பட்ட பலரையும் இப்படிப் போகிறவர்களைக் கண்டீர்களோ? என்று கேட்டருள அவர்களும் 'போகிறார்கள், போகிறார்கள்' என்று சொல்ல, கடுநடையிட்டு நெடுந்தூரம் எழுந்தருளி கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தில் கீழ் வாசலளவாக எழுந்தருளி அங்குள்ளவர்களை இப்படிப் போகிறவர்களைக் கண்டீர்களோ?' என்று கேட்டருள, அவர்

களும்‘கண்டிலோம்’ என்ன. போகிற வில்லிகளும் காணக் காண மறைந்திட இவரும் ஏங்கி அடித்துக்கொண்டு விழுந்து மோஹித்து, அதுவே ஹேதுவாக 254. “பரந்து வைஷ்ணவம் லோகம் நித்யாநந்த₃ம் ஸுக₂ாவஹம் | தத்ர ஸம்வாஹிநீம் தி₃வ்யாம் விரஜாமவேத₃ ஸம்ப₄வாம் | ஸர்வே ஹிரண்மயாஸ் தத்ர ஸர்வே வேத₃மயாஸ்ஸுப₄ா: || அப்ராக்ருதமயா நித்யா: புநராவ்ருத்திவர்ஜிதா: ||” 255. “ஏகாந்திநஸ்ஸதா₃ ப்₃ரஹ்மத்₄யாநிநோ யோகி₃நோ ஹியே | தேஷாம் தத் பரமம் ஸ்தா₂நம் யத்₃வை பஸ்யந்தி ஸூரய: ||” என்கிறபடியே * பிணை கொடுக்கிலும் போகவொட்டாத அடியார் நிலாகின்ற வைகுந்தமாநகரை ப்ராபித்தருளினார்; கலந்து பிரிந்த பிராட்டி பத்துமாஸம் பிரிந்திருந்தாள். இவர் கண்டு உகந்து காண்பதற்கு முன்னே காணப்பெறாத இழவு இருஞ்சிக்கொண்டுபோக எழுந்தருளினார். இச்செய்தியை உய்யகொண்டார், குருகைகாவலப்பன், ஈஸ்வரமுனிகள் முதலானோர் கேட்டு வ்யாகுலப்பட்டு அங்கேறப்போய். அவருடைய விமலசரமவிக்₃ரஹத்தை ஸேவித்து தங்கள் கண்ணிலும நெஞ்சிலும தேக்கிக்கொண்டு ஸோகார்த்தராய்ககிடந்து துடித்துத் தங்களிலே தேறி த₄ரித்துநின்று சரம கைங்கர்யத்தை ஈஸ்வரமுனிகள் திருக்கையாலே ப்₃ரஹ்மமேத₄ ஸம்ஸ்காரவிதி₄யடங்கச் செய்வித்துப் பள்ளிபடுத்து. வீரநாராயணபுரத்தேற எழுந்தருளி மற்றும் செய்யவேண்டும் க்ருத்யங்களெல்லாம செய்வித்தார்கள். குருகைகாவலப்பனும் நாத₂முனிகள் எப்போதும் யோக₃ததிலே எழுந்தருளியிருககுமிடததுக்கு அருகே யோக₃த்திலே எழுந்தருளியிருந்தார்.

நாத₂முனிகள் திருநக்ஷத்ரம். ஆனி மாஸத்தில அநூராதை₄.

அவர் தனியன் 256. “வ்யோமந: பரஸ்தாத் ஸவித₄ம் ஸமேத்ய லக்ஷ்ம்யா நியோக₃ாத் குருகாதி₄ராஜ:| ஸ மந்த்ர

ரதநம த₃வயமாஹ யஸமை நாத₂ாய தஸமை முநயே நமோऽஸது ||

ஸ்ரீமநநாத₂முனிகள வைப₄வம முறறிறறு

உயயககொணடாா மணககால் நமபி வைப₄வங்கள

அநநதரம உயயககொணடாரும நாத₂முனிகள ஸ்ரீபாத₃ததிலே ஆஸ்ரயிதத முதலிகளையுங கூடடிககொணடு த₃ாஸநாாதத₂ஙகளையும திருவாயமொழி முதலான தி₃வய பரப₃நத₄ஙகளையும அருளிசசெயது கொணடிருககுங காலத திலே இவா ஸ்ரீபாத₃ததிலே ஆஸ்ரயிதத முதலிகள மணக காலநமபி திருவலலிககேணிப பாணபெருமாளரையா § செடடைபபூசிசசணடலஙகாரா ஸ்ரீ புணடரீகத₃ாஸா, உலகுபெருமாள நஙகை எனகிற இவவைவாகள.

இவாகளில மணககாலநமபி பனனிரணடு ஸமவதஸரம ஸவாசாரயரான உயயககொணடாா திருவடிகளிலே 257 அஹம ஸாவம கரிஷயாமி' என்ற இளையபெரு மாளைப போல ஸாவவித₄கைஙகாயஙகளையும பணணிக கொணடிருககையில உயயககொணடாா தே₃விகளாகிய ஆணடாள திருநாடடுககு எழுநதருள திருமாளிகைக கைஙகாயமெலலாம தமககே ப₄ரமாய நடததிககொண்டு போகாநிறகசசெயதே உயயககொணடாா பெணபிளளைக ளிருவரையும நீராடடி அழைததுக கொணடு வருகிற வழியிலே வாயககால சேறாயிருககக கண்டு அவாகள திகைததுநிறக தாம படியாயககிடநது அவாகளைத தம முதுகிலே அடியிடடெழுநதருளவிததுக கொணடுபோக உயயககொணடாரும இசசெயதியைக கேடடருளி இவா இபபடி செயவதே! ' என்று போரபரீதராய, இவருததம மாஙக₃ததைத தம திருவடிததாமரைகளாலே அலஙகரிதது

§ செடடலூா செணடலஙகாரா என்று பிரதிபே₄த₃ம

பொன்னடிப்பூ முடிசூட்டி 'உமக்கு நாம் செய்யவேண்டுவ தென்? என்று கேட்டருள, நம்பியும், 'உற்றேன் உகந்து பணிசெய்து உன பாதம், பெற்றேன் ஈதேயின்னம் வேண்டுவது எந்தாய்' என்று தேவரீர் திருவடிகளில் ஸேவையே வேண்டுவது' என்ன, உய்யக்கொண்டாரும உகந்து அந்த உகப்பின மிகுதியாலே 258. "அதீதாநாக3தஜ்ஞாந மாத்மதத்வ ப்ரகாஶகம் | ஸர்வவேத3ார்த்த2 விஜ்ஞாநம் ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்த2த3ர்ஶநம் ||". 259. "மாநஸம் வாசிகம் பாபம் காயிகம் தத்த்ரித4ா க்ருதம் | த்4வய ஸ்மரண மாத்ரேண நாஶம் யாதி ஸம்ஶிதம் ||" என்கிற வைப4வத்தையுடைய பரமார்த்த2மான த்4வயத்தையே மீளவும ப்ரஸாதி3த்தருளினார்.

பின்பு சிலநாள் கழிந்தவாறே உய்யக்கொண்டார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளுகிறபோது 'இனி த3ர்ஶநப்ரவர்த்தகராவார் ஆர்' என்று மணக்கால்நம்பி விண்ணப்பஞ் செய்ய, அவரும் 'இங்குள்ள முதலிகளையும் கூட்டிக கொண்டு நீரே த3ர்ஶநம் நிர்வஹிக்கக் கடவீர்; பின்பு சொட்டைகுலத்தினரான ஈஶ்வரமுனிகள் திருவயிற்றிலே ஸ்ரீமந்நாத2 முனிகளுககு ஒரு திருப்பேரனார் அவதரிப்பர்; அவருக்கு யமுனைத்துறைவரென்று திருநாமஞ் சாத்துவித்து த3ர்ஶந ப்ரவர்த்தகராம்படி ஸகலத3ர்ஶந ரஹஸ்யார்த்த2 விஶேஷங்களையும உபதே3ஶியும; அவர் த3ர்ஶநப்ரவர்த்தகரா வர்; இந்தக் கைங்கர்யத்தை நாத2முனிகள் தம் அந்திமத3ஶையிலே அடியேனுக்கு நியமித்தருளினார்; நான் செய்யப் பெற்றிலேன; நீர் அவரை அநுவர்த்தித்தாகிலும் ரஹஸ்யார்த்த2ங்களை உபதே3ஶியும்' என்று நியமித்தருளி ஸ்ரீமந்நாத2முனிகள் திருவடிகளை த்4யாநித்துக்கொண்டு பத்3மாஸநோபவிஷ்டராய் அணையிலே சாய்ந்தருளித் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்; இத்தால், ஆசார்யாஜ்ஞாபரிபாலநம அவஶ்யகரணீயம் என்றபடி. உய்யக்கொண்டார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினபடியைக்கண்டு மணக்கால் நம்பியுள்

ளிடட முதலிகளெலலாரும மிகவும பீராகாதகராய ஆசாரயவிஸலேஷாஸஹிஷணுககளாய சே4ாஷிததுக கொணடு விழுநது போர கலேஸிததுத தஙகளிலே தேறி விறக நமபியும உயயககொணடாரை பு3ரஹமமேத4ததாலே ஸமஸகரிததுப பளளிபடுதது மேலுஞ செயயவேணடும கருதயஙகளெலலாஞ செயதருளினா

உயயககொணடாா திருநகூதரம – சிததிரையில காாததிகை

அவா தனியன 260 நம பஙகஜநேதராய நாத2 ஸ்ரீபாத3 பஙகஜே। நயஸதஸாவப4ராயாஸமதகுலநாத2ாய தீ4மதே ॥

உயயககொணடாா மணககால நமபி வைப4வஙகள முறறிறறு

யமுனைததுறைவா வைப4வம

அநநதரம மணககாலநமபி, முதலிகளைக கூடடிக கொணடு த3ாஸநம நிாவஹிததருளா நிறகசசெயதே பினபு சில காலங கழிநதவாறே ஈஸவரமுனிகளுககு ஆடிமாஸததில உததராடததிலே ஒரு குமாரா திருவவதரிததருள அது கேடடு அதிஸநதுஷடராய நமபியும அஙகேறவநது அவ ருககு 261 † ஜாதகாமணயலாபே4து விஷணோஸசகரஸய த4ாரணம। சௌனோபநயனே சாபி தநமநதராத4யயநேSபி வா। விதி4நா வைஷணவஞசகரம த4ாரயிதவா த3வி ஜோததம ’ எனறும 262 வைஷணவைஸலசவ ஸஙக ஸைஸச குாயாத ஸமமாாஜநம ஸிஙோ। தஸய த3க்ஷிண காணே து ஜபேத3ஷடாக்ஷரம த3வயம॥ மூாத4நி ஹஸதம விநிக்ஷிபய ஜபேசச த3வாத3ஸாக்ஷரம। நாம குாயாத தத பஸசாத வைஷணவம பாபநாஸநம॥ எனறும சொல லுகிறபடியே ஈஸவரமுனிகளைககொணடு ஜாதகாமததையும செயவிதது * பததுநாளும கடநத விரணடாநாள ஸ்ரீமந

† ஜாதகாமணயவாபதே து எனறும பாட2ம காணகிறது

நாத₃முனிகள் நியமந ப்ரகாரத்திலே திருவிலச்சினை முன்னாக 'யமுனைத்துறைவர்' என்று திருநாமத்தையும் சாததி ப்ரீதராயருளினார்.

பின்பு ஈஶ்வர முனிகளும், யமுனைத்துறைவருக்கு அந்நப்ராஶந சௌளோபநயநாதி₃களையும் தத்தத் காலங்களிலே செய்தருளி அத்₄யயநம் பண்ணுவிக்கிற காலத்திலே இரண்டாஞ்சந்தை சொல்லும்போது, இவர் ஸஹாத்₄யாயிகளைப் பார்த்து 'ஓதின விடத்தையே ஓதுகிறீர்கள்' என்று அருளிச்செய்து சந்தை தவிர்ந்திருப்பர்; ஓதப்போகிறேன் றால, ஓதின விடத்தையே ஓதாநின்றீர்களென்பர்; இப்படி அதிமேத₄ாவியாயிருக்கிற இவர், அங்கோ₃பாங்க₃ங்களோடே பத₃க்ரமஸஹிதமாக அத்₄யயநம்பண்ணித் திருக்கலயாணமுஞ் செய்தருளினார்.

பின்பு, ஈஶ்வர முனிகளும் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருள, யமுனைத்துறைவரும் அவரை ப்₃ரஹ்மமேத₄த்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்துச் செய்யவேண்டுங் க்ருத்யங்களெல்லாஞ் செய்தருளினார்.

அநந்தரம் யமுனைத்துறைவரும் மஹாப₄ாஷ்யப₄ட்டருடனே ஶாஸ்த்ராப்₄யாஸம் பண்ணுகிற காலத்திலே, அந்த ராஜ்யத்திலே, ராஜ புரோஹிதனாய்ப் பெரிய வித்₃வானான ஆக்கியாழ்வானுக்கு அந்த தேஶத்தில் வித்₃வான்களெல்லாம் தஶபந்தமிறுத்துப்போருகையாலே, மஹாப₄ாஷ்யப₄ட்டர் பக்கலிலும் தஶபந்தத்துக்குத்தரவு வர அத்தைப்பார்த்து மஹாப₄ாஷ்யபட்டரும் முசித்துக் கிடக்க, யமுனைத்துறைவர் அவரை 'நீர் இப்படி முசித்துக்கிடக்கிறதென்?' என்று கேட்க, அவரும் இச்செய்தியை இவருக்குச் சொல்ல, அத்தைக் கேட்டருளி இவரும் வந்த தரவைக் கிழித்துவிட, ஆக்கியாழ்வானும் இத்தைக்கேட்டு 'வெறுங்கவியோ? தந்த்ரபாரக₃னோ?' என்று கேட்டு

வரவிட யமுனைததுறைவரும 263 ந வயம கவயஸது கேவலம ந வயம கேவலதநதரபாரக2ா । அபி து பரதிவாதி3 வாரண பரகடாடோப விபாடநக்ஷமா ॥" எனறு இஶலோகததை அருளிசசெயது எழுதிபபோகவிடடருள ஆககியாழவானும அததை வாசிதது 'இபபடி ஒரு விதவானுணடோ? எனறு ஆஶசாயபபடடு இததை ராஜாவுககு அறிவிகக ராஜாவும யமுனைததுறைவரை சடககென வருவது எனறு ஸவஶாஸநம வரவிட அநத ராஜஶாஸநததையுங கிழிததுவிட இசசெயதியை ராஜாவும கேடடு ஆகில அவா ஸாமாநயரலலராயிருநதது! எனறு இவருககுத தணடிகையும சிவிகையாரையும கொடுதது வரவிட இவரும அநதக கநகதணடிகையிலே ராஜாஸதா2நததேற எழுநதருளி 264 'ஆஶைலாத3த3ரிகநயா சரணகிஸலய நயாஸ த4நயோபகணட2ாத ஆரக்ஷா நீத ஶீதாமுக2கமலஸமுலலாஸஹேதோஶச ஸேதோ । ஆ ச பராசயபரதீசயக்ஷிதித4ரயுக3ளாத3ாகக சநத3ராவதமஸாத மீமாமஸாஶாஸதரயுக3ம ‡ ஶரமவிமலமாா மருக3யதாம மாத3ருஶோऽநய ॥" எனகிற ஶலோகததை எழுதி போகவிடடருள ஆககியாழவானும இததைக கணடு மிகவும குபிதனாய இவருடனே நான தாககிககக கடவேன' எனன ராஜாவும யமுனைததுறைவரைப பாரதது இவருடனே தாககியும எனன யமுனைததுறைவரும ராஜாவைக குறிதது நானும இவரும தாககிததால வெறறியுந தோலவியும உஙகளுககுத தெரியாது, நாஙகளிருவரும தோறறோமெனறுஞ சொலலுவதிலலை, ஆகையாலே ஜயாபஜயம அறியுமபடிககு மத4யஸத2ரான விதவானகளை அழைபபிககவேணும எனன ராஜாவும அபபடியேயாம எனறு விதவானகளை அழைபபிததுக கொணடு விதயாஸதாந மணடபததிலே தனமஹிஷியையுங கூடடிககொணடிருகக ராஜமஹிஷியும ராஜாவுடன

‡ (பா) ஶரமமுதி3த ஶரமமருதி3த

யமுனைத்துறைவரைக் காட்டி 'இவர் தோலார்; தோற்ருராகில். நான் நாய்க்கெரித்திடக்கடவேன்' என்ன, ராஜாவும் தன மஹிஷியுடன் 'ஆக்கியாழ்வான் தோற்ருனகில் இவர்க்கு அர்த்த₄ராஜ்யந் தரக்கடவேன்' என்ன. அவ்வளவிலே ஆக்கியாழ்வானும் யமுனைத்துறைவரைப் பார்த்து 'லௌகிகங்களிலே நீர் அன்றென்றத்தை நான் ஆமென்னக்கடவேன்; ஆமென்றத்தை அன்றென்னக்கடவேன்; வென்றவன் தோற்றவன் தலையிலே தாட₃நம்பண்ணக் கடவன்' என்ன. யமுனைத்துறைவரும் அவனைப்பார்த்து "த்வந்மாதா ந வந்த்₄யா ராஜா ஸார்வபௌ₄ளம:. ராஜபத்நீ பதிவ்ரதா" என்று இப்படி லௌகிகத்திலே மூன்று வார்த்தை அருளிச்செய்ய, ஆக்கியாழ்வானும் நிருத்தரனுயிருந்தான்; பின்பு ஶாஸ்தரத்திலே புகுந்தவாறே †('உத்தமம் மத்₄யமம் அத₄மம் என்று மூன்று; இதில் மூன்று வார்த்தையிலே யாதல். ஐந்துவார்த்தையிலே யாதல். ஏழு வார்த்தையிலே யாதல் ஜயித்தாயாகில். உன்னது ஜயம்' என்று யமுனைத்துறைவர் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணியருள. அவனும் மூன்று வார்த்தையிலும், ஐந்து வார்த்தையிலும் ஏழு வார்தையிலும) அதிலும முழுககத் தோற்ருன்;'வென்றவன் தோற்றவன் தலையிலே தாட₃நம பண்ணககடவனென்று முன்பே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணின அதுக்கு. 'நீ ராஜபுரோஹிதனுமாய் வயோவ்ருத்₃த₄னுமாகையாலே நான் அது செய்யேன்' என்று யமுனைத்துறைவர் அருளிச்செய்ய. இத்தைக் கேட்டிருந்த வித்₃வான்களெல்லாரும் ஸந்தோஷித்து, இவரை ப்₃ரஹ்ம ரத₂ம் பண்ணிக்கொண்டுவர. ராஜமஹிஷியும், 'என்னை ஆளவந்தீரோ!' என்று யமுனைத் துறைவரை எடுத்தணைத்துக்கொண்டு தன்பₓர்த்தாவுடன் * மணிமாடமாளிகைக்குள்ளே புகுந்தாள்; ராஜாவும் இவர்க்குத் தன் அர்த்த₄ராஜ்யமுங் கொடுத்து இவர் தேவிகளையும் அழைப்பிக்க, ஆளவந்தாரும் பத்நீஸஹிதராய்க்கொண்டு ராஜபோ₄க₃த்திலே ஸுக₂மே எழுந்தருளியிருந்தார்.

---

† (இப்பகுதி சில பிரதிகளிலேயே உள்ளது.

அநநதரம மணககால நமபியும இதுசேட்டு கொண டைககோல கொணடு கூததாடியருளி ஆளவநதாரைக காண வேணுமெனறு போர ஆசைஙயாட அஙகேகறவெழுந தருள அவவிடம ராஜபதமாயக கட்டுஙகாவலுமாயிருககை யாலே ஆளவநதாரைக காணபபோகாமல திருமடைபபளளி யிலே புகுநது அவருககுத திருபபோனகம சமைககிற ஸ்ரீவைஷணவாகளைப பாரதது ஆளவநதார விருமபி யமுது செயயுஙகறியமுது எனன?' எனறு கேட்டருள அவாகளும தூதுளை எனறுசொலல நமபியும அனறுமுதல ஆறுமாஸம மடைபபளளிககுத தூதுளையிட்டு நடததியருளினா இபபடி நடததினவிடததிலும ஒரு விசாரமறறிருககை யாலே இவரும முசிதது நாலுநாள தவிாநதிருகக ஆளவநதாரும அமுதுசெயயுமபோது நாலுநாளாகத தூதுளையினறிககே யிருபபானெனன?' எனறு தளிகைககுச செயகிறவாகளைக கேட்டருள அவாகளும ஒரு வருதத,க, ப,ராஹமணா ஆறுமாஸமுணடு நாடோறும நடததிப போருகிறது, நாலு மூனறு நாளுணடு தவிாந்தது' எனறு விணணபபஞசெயய ஆளவநதாரும கேட்டருளி விஸமயப பட்டு இனி அவா வநதவாறே நமககு அறிவியுஙகோள எனறு அருளிசசெயய, மறறைநாள நமபியும இனனமும பாாபபோம எனறு தூதுளைகொண்டு எழுநதருளின வாறே அவாகளும ஆளவநதாருககு அறிவிகக அவரும அழையும' எனறு அருளபபாடிட்டவாறே, இவரை யெழுநதருளபப பணணிவிததுககொணடுபோய அவாகளும ஆளவநதாருககுக காணபிகக ஆளவநதாரும இவரைக கணடு பரதயுதத,ாநாபி,வாத,ந பூர்வகமாக ஆளனமிட்டு நீா இததனைநாளும நமககு இந்தத் தூதுளை கொண்டு வநது இடுகிறது எதுககாக? உமககு அர்த்த,ம வேணுமோ? க்ஷேதரம வேணுமோ? எனறு மணககாலநமபியைக கேட்டருள நமபியும நமககு இவையொனறும வேண்டா உஙகள பூாவாகள தேடின அர்தத,மிருககிறது, அநதி, கிடககிறவிடமும நான அறிவேன, அதனை நீா கைக

கொண்டருளுந்தனையும் நித்யமாக நாம் தேவரீர்பக்கல் வந்துபோம்படி வாசலில் தகையாதிருக்க அப்பணையிட வேணும் என்று அருளிச் செய்ய, ஆளவந்தாரும் அப்படியே வாசல் தகையாதபடியே கட்டளையிட, நம்பியும் அன்றுமுதல் கீ₃தையின் செம்மைப் பொருள் தெரியுமபடி பதினெட்டு அத்₄யாயமும் அருளிச்செய்ய, ஆளவந்தாரும ஆரணஸாரமான கீ₃தையின் உட்பொருள் கேட்டருளி ஒருநாளைக் கொருநாள் ஆர்த்தி பிறந்து 'அவ்வஸ்துவை ஸாக்ஷாத்கரிக்கலாம் உபாயமில்லையோ?' என்று நம்பியைக் கேட்க, நம்பியும் 'ஸாக்ஷாத்கரிக்கலாமுபாயமுண்டு' என்று ஏகாந்தத்திலே எழுந்தருளியிருந்து * மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தையான சரமஶ்லோகார்த்த₂த்தை ப்ரஸாதி₃த்தருள, அத்தைக்கேட்ட ஆளவந்தாருக்கு நெல்லுக்குப்பால் கட்டக்கட்டத் தலைவணங்குமாபோலே ஶரணாக₃தி நெஞ்சிலே படப்பட ஆநுகூல்யம் மிகுந்து ஶரண்ய விஷய ப்ராவண்யாதிஶயத்தாலே இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் அருசி பிறந்தபடி கண்டு அவரைக் கூட்டிக்கொண்டு 265. "ந ச ஜ்ஞாநஸ்ய ஸங்கோச: ந சைவ யமகோ₃சர: | தஸ்மாத்₃ ரங்க₃ம் மஹாபுண்யம் கோ ந ஸேவேத பு₃த்₃தி₄மாந் ||" என்கிறபடியே ஜ்ஞாநவர்த்த₄கமுமாய் நமனமரராலாராயப்பட்டறியாததுமாய்ப் புண்யவர்த்த₄கமுமான திருவரங்கன் திருப்பதியிலே அழைத்துக்கொண்டு போய், பெரிய பெருமாளைத் திருவடி தொழப்பண்ணி, 266. 'நிதி₄ரவ்யய:' என்கிறபடியே 'உங்கள் பூர்வர்கள் தேடிவைத்த மஹாநிதி₄ இதுகாணும்' என்று காட்ட, ஆளவந்தாரும் பெரிய பெருமாளுடைய முடிவில்லதோரெழில நீலமேனியை ஸேவித்து "பழுதே பலபகலும் போயினவென்றஞ்சி, யழுதேனரவணை மேல்கொண்டு தொழுதேன" என்கிறபடியே கீழ் இழந்த நாளைக்குக் கூப்பிட்டுக் கண்ணுங் கண்ணீருமாய் அரங்கத்தமமானை அநுப₄வித்து, "பிறந்தார் பிறந்தெய்தும் பேரின்பமெல்லாந் துறந்தார் தொழுதாரத்தோள்' என்றும் 267. 'க்ஷேத்

ராணி மித்ராணி த4நாநி நாத2 புத்ராம்ஶ்ச தா3ரா பஶவோ க்3ருஹாணி | த்வத்பாத3பத்3மப்ரவணாத்மவ்ருத்தேர் ப4வந்தி ஸர்வே ப்ரதிகூலரூபா ||' என்று சொல்லுகிற ப்ரதிகூலங்களையெல்லாம் பரித்யஜித்து 268 'ஸர்வ ஸங்கா3ந் பரித்யஜ்ய' என்கிறபடியே ஸர்வஸங்க3பரித்யாக3 பூர்வகமாக ஆஶ்ரமப்ராப்தி பண்ணியருளி 'அண்டர்கோனணியரங்கனென்னமுதினைக் கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே" என்கிறபடியே வேறொரு விஷயம் அறியாதே 269 'பரமாத்மநி யோ ரக்தோ விரக்தோ(அ)பரமாத்மநி' என்கிறபடியே அபரமாத்மநி வைராக்3யமுடையராய்ப் பரமாத்மாஸக்தசித்தராய்ப் பெரியபெருமாளை ஸேவித்துக் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே பெரியநம்பி திருக்கோட்டியூர்நம்பி பெரிய திருமலைநம்பி மாறனேரி நம்பி திருக்கச்சிநம்பி ஆளவந்தாராழ்வான் திருமாலையாண்டான் வானமாமலையாண்டான், தெய்வவாரியாண்டான் ஈச்சாண்டான் சீயராண்டான் திருக்குருகூரப்பன் திருமோகூரப்பன், திருமோகூர் நின்றான். தெய்வப்பெருமாள் வகுளாபரண ஸோமயாஜியார், திருக்குருகூர் தா3ஸர் திருமாலிருஞ்சோலைதா3ஸர் வடமதுரைப்பிறந்தான், ஆட்கொண்டியம்மங்கி என்று இவ்விருபது முதலிகளும் ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாத3த்திலே ஆஶ்ரயித்தார்கள்.

இவர்களெல்லாரும் வித்3வான்களுமாய் த3ர்ஶநப்ரவர்த்தகருமாயிருக்கிற காலத்திலே மணக்கால் நம்பி ஆளவந்தாரைப் பார்த்து இன்னமொரு ரஹஸ்ய விஶேஷம் குருகைக் காவலப்பன் பக்கலிலேயுண்டு அங்கேபோய்க் கேளும் என்று அருளிச்செய்ய, ஆளவந்தாரும் 'அதுவென்? தேவரீருக்கு அந்த ரஹஸ்ய விஶேஷம் இன்றிக்கே போவானென்? என்ன நம்பியும் உங்கள் திருப்பாட்டனாரான நாத2முனிகள் எங்களாசார்யரான உய்யக்கொண்டாருக்கு அந்த ரஹஸ்ய விஶேஷத்தை அருளிச்செய்யத்தேட அவரும் பிணங் கிடக்க மணம் புணரலாமோ? ஶரீராவ

ஸாநதூ₃ஶையிலே அப்₄யஸிக்கவமையும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்; ஆகையாலே. அந்த ரஹஸ்ய விஶேஷம் இல்லையாய்த்து' என்ன. 'ஆகில். அங்கே கேட்போம்' என்று கோயிலிலே எழுந்தருளியிருந்து ஆளவந்தார் த₃ர்ஶநம் நிர்வஹிக்க;

கண்டு செய்கதுவாய்த்து ஸ்ரீமானுய் ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே வாழ்கிற காலததிலே மணக்கால்நம்பி ஸ்ரீபாத₃த்திலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகள்:—ஆளவந்தார். தெய்வத்துக்கரசுநம்பி. கோமடத்துத் திருவிண்ணகரப்பன். ‡ சிறுப்புள்ளூருடைய பிள்ளை. வங்கிப்புரத்தாச்சி என்று இவர்களைவர்.

இவர்களுக்கு நம்பி த₃ர்ஶநதாத்பர்ய விஶேஷங்களை அருளிச்செய்துகொண்டு சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து. தம் அந்திமத₃ஶையிலே ஆளவந்தாரைப்பார்த்து நாத₂முனிகளோடு உப₄யஸம்ப₃ந்த₄முடையரான நீர் அவர் திருவடிகளே உமக்கு ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்று விஶ்வஸிதது. உம்மைப்போலே ஒரு த₃ர்ஶந ப்ரவர்த்தகரையும் உண்டாக்கியருளிக் கோயிலை விடாதேயிரும்' என்று அருளிச்செய்து. உய்யக்கொண்டார் திருவடிகளை த்₄யாநித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினர். இத்தால் ஆசார்ய பரமாசார்யர்களுடைய தி₃வ்யாஜ்ஞாபரிபாலநம் பண்ணி உப₄யருடைய உக்தி ப₂லித்தபடி கண்டு உகந்தார் இவர் ஒருவருமேயிறே. மணக்கால்நம்பி திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினபடிகண்டு ஆளவந்தாருள்ளிட்ட முதலிகளெல்லோரும் மிகவும அவஸந்நராய் ஶோகித்துத்தங்களிலே த₄ரித்துநிறக. ஆளவந்தாரும் அவரை ப்₃ரஹ்மமேத₄த்தாலே ஸபஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்துச் செய்யவேண்டுங் க்ருத்யமெல்லாஞ் செய்தருளினர்.

மணக்கால்நம்பி திருநக்ஷத்ரம். மாசியில் மகம்.

‡ (பா) சிறுப்புள்ளூருடை பிள்ளை.

அவா தனியன 270 அயதநதோ யாமுநமாசமத3ரஸ
மலாககபதராாபபணரிஷகரயேண | ய சரீதவாநரஸதி3க
யௌவராஜயம நமாமி தம ராமமமேயஸதவம ||”

அநநதரம ஆளவநதாருமமுதலிகளும அபபன யோகத3த
திலே எழுநதருளியிருககுமிடததேற வெழுநதருளி இவரை
ஸமாதி4ப4ஙக3ம பணணவொணணுது, என று தமமுடைய
இருமுதல அடியோசைபபடுததுதல செயயாதே மௌனத
தோடே சுவாபபுறததே பினனே தெரியாதே நிறக அபப
னும யோக3ததிலே எழுநதருளி யிருககிறவா, பினனே
திருமபிப பாாததருளி இஙகே சொட்டைககுலததவா
ஆரேனும வநதாருணடோ?’ என று கேட்டருள ஆளவந
தாரும ‘அடியேன யமுனைததுறைவன விடைகொணடிருக
கிறேன’ என று எழுநதிருநதுவநது அபபன ஸ்ரீபாத3ததிலே
ஸேவிததிருநது அடியோஙகள சுவாபபுறததே பினனே
தெரியாதபடி நிறக, தேவரீா இஙஙன அருளிசசெயகைககு
ஹேதுவென?’ என று கேட்டருள, அபபன அருளிச
செயதபடி - அடியேனும தானுமாய அநுப4வியாநினறால
பெரியபிராட்டியாா திருமுலைத தடததாலே நெருககி
யணைததாலும அவள முகஙகூடப பாராத ஸாவேஸவரன
என தோளகளை யமுககி நாலுமூனறுதரம சுவாபபுறததது
எட்டிப்பாாததான இபபடி அவன பாாககுமபோது சொட
டைககுலததிலுளளாராரேனும வநதாருணடாக வேணு
மெனறு இருநதேன காணும என று அருளிசசெயதாா.
ஆளவநதாரும இதைககேட்டுப போர வித்3க4ராயருளி,
அடியேனுககு இநத யோக3ரஹஸயததை அருளிசசெயய
வேணும’ என று அபபன ஸ்ரீபாத3ததிலே தணடனிட்டுக
கொணடு விழுநது கிடகக அபபனும உகநது ‘அபபடியே
செயகிறோம’ என று முடிபிடிததெடுததது, நமமுடைய
ஶரீராவஸாநததிலே சொலலுகிறோம வருகிற புஷய
மாஸததிலே கு3ருபுஷயயோக3ததிலே அபி4ஜிநமுஹூாத
தததிலே நமககு ஶரீராவஸாநமாயிருககும. அதுககு முனனுக

எழுந்தருள வேணும்' என்று திருமுகமெழுதிக்கொடுத்தருள. ஆளவந்தாரும் திருமுகத்தைக்கொண்டு கோயிலேற எழுந்தருளினர்.

பின்பு நம்பெருமாள் திருவத்₄யயநத் திருநாளிலே, திருவத்₄யயநங் கேட்டருளும்போது ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் "கெடுமிடர்" என்கிற திருவாய்மொழியை அபி₄நயித்துப் பாடியருளுகிறவர், ஆளவந்தார் திருமுக மண்டலத்தைப் பார்த்தருளி "நடமினோ நமர்களுள்ளீர் நாமுமக்கறியச் சொன்னோம்" என்று பலகாலும் பாடியருள, ஆளவந்தாரும் இத்தைக் கேட்டருளி 'ஆழ்வாருடைய தமர்களிலே, அந்தர்ப்பூ₄தமாம்போது திருவநந்தபுரம்புக்கு ஸேவிக்கவேண்டியிருந்தது' என்று, அப்போதே திருவோலக்கத்தினின்றும் எழுந்திருந்து பெரியபெருமாளுக்கு தண்டன் ஸமர்ப்பித்து அவரநுமதிகொண்டு புறப்பட்டருளி, மடத்துக்குக்காவலாகத் தெய்வவாரியாண்டானை வைத்துத் திருவநந்தபுரத்துக்கு எழுந்தருளிப் * படமுடையரவிற்பள்ளி பயின்ற அநந்தபுரத்தம்மானையும் த்₃வாரத்ரயேண திருவடி தொழுது அங்கே எழுந்தருளியிருந்தவளவிலே, ஸந்நிதி₄முதலிகளைப் பார்த்து "குருகைகாவலப்பன் நமக்கிட்டுத் தந்த திருமுகத்தைக்கொண்டு வாருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, முதலிகளும் கொண்டு வந்து ஸமர்ப்பிக்க, பார்த்தருளி, மாஸமும் தி₃வஸமும் அன்றாயிருந்தபடியாலே 'ஒரு புஷ்பகவிமாநம் பெற்றிலோமே!' என்று போர ஶோகார்த்தராய் மீண்டு எழுந்தருளாநிற்க;

தெய்வவாரியாண்டானுக்கு ஆளவந்தார் விஶ்லேஷம் பொறுமல் திருமேனி ஶோஷிக்க, இங்கிருந்த முதலிகள் இவர்க்கு வைத்₃யர்கள் பலரையும் அழைத்துப் பார்ப்பித்தவிடத்தில் அவர்கள் 'இவர்க்கு விஷயஸ்ப்ருஹையாக்கும் இப்படியாய்த்து' என்ன, 'உமக்கு எந்த விஷயத்திலே

ஸபருஹைற இருககிறது? எனறு முதலிகள கேடக அவரும அடியேனுககு ஆளவநதார விஷயமொழிய வேறெரு விஷயமுணடோ? எனறு அருளிசசெயய ஆகில இவரை அஙகேறக கொணடுபோஙகோள' எனறு வைத்3யாகள பலருஞசொலல, முதலிகளும இவரைக கடடணததிலே கொணடுபோக, ஒருநாளைககொருநாள திருமேனியில வாடடநதீாநது பினபு நடககவலலவராய வருகிறவளவிலே ஆளவநதாரும திருவநநதபுரததினினறு மீணடு எழுநதருளுகிறவழியிலே திருவநநதபுரததுககு அரைககாதவழியிலே கரைமனையாறறஙகரையிலே விடடு எழுநதருளியிருகக தெயவவாரியாணடானும ஆளவநதாரை ஸேவிதது அவா ஸ்ரீபாத3ததிலே தணடன ஸமாபபிததுககொணடு விழுநதுகிடகக ஆளவநதாரும இவா எழுநதிருககமாடடாமறகிடககிறதைககணடு பெருமாள ஸவதநதரருமாய ஶூரருமாயிருககையாலே ஸ்ரீப4ரதாழவான வைததவிடததேயிருநதாா, அடியேன ஸவதநதரனுமனறிறகே ஶூரனுமனறிககே யிருககையாலேயிறே நீா வைதத விடததில இராமல வநதது எனறு அருளிசசெயய, இத்தைககேடட தெயவவாரியாணடானும வநது ஸவருபஹாநிபடடேன! எனறு மிகவும ஸததை குலைநது கிடகக இவா எழுந்திராதபடி கணடு எனனை ஸவதநதரனும ஶூரனுமாககிறுலொழிய எழுநதிரேனெனறு கிடககிறுயோ? எனறு ஆளவநதாா அருளிசசெயய தெயவவாரியாணடானும இவவாாததையைககேடடு 'வநது ஸவருபஹாநிபடடவோபாதி இதுவும ஒரு ஸவருபஹாநியாயிறறே! எனறு பரபரவெனறு எழுநதிருநது ஸ்ரீபாத3ததுககு முதலிகளும 271 'ஜலாநமதஸயாவிவோத3த4ருதெள என்ற இளையபெருமாள நிலை இவர்ககு உணடாயதது. என்ன ஆளவநதாரும' ஈதொரு அதி4கார விசேஷம இருநதபடி எனதான! எனறு பேரவுகநதருளி மிகவும மெலிந்தீரே எனறு முதுகு தடவி அதிகருபாா த3ரசிததராய,'திருவநநதபுரததுத திருககோபுரம

அதோ தோன்றுகிறது; அங்கே போய் * ஆயிரம்பைந்தலை யநந்தசயநனை ஸேவித்துவாரும்' என்று அருளிச்செய்ய, இவரும் 'என்னுடைய திருவநந்தபுரம் எதிரே வந்தது' என்று ஸ்வாசார்யரான ஆளவந்தாரைக் காட்டியருள, ஆளவந்தாரும் 272. "யேநைவ கு₃ருணா யஸ்ய ந்யாஸ வித்₃யா ப்ரதீ₃யதே। தஸ்ய வைகுண்ட₂ து₃க்₃த₄ாப்₃தி₄ த்₃வாரகாஸ் ஸர்வ ஏவ ஸ: ||" என்றும், "வில்லார் மணி கொழிக்கும் வேங்கடப் பொற்குன்றுமுதல் செல்லார் பொழில்சூழ் திருப்பதிகளெல்லாம், மருளாமிருளோட மத்தகத்துத்தந்தாளருளாலே வைத்தவவர்" என்றும், "நின்ற வண்கீர்த்தியும்" என்று தொடங்கி, "உன்னிணை மலர்த்தாள் என்றனக்குமது" என்றும் சொல்லுகிறபடியே விசேஷாதி₄காரியான தெய்வவாரியாண்டானைக் கூட்டிக் கொண்டு மீண்டு கோயிலேற எழுந்தருளிப் பெரிய பெருமாளையும் ஸேவித்துக்கொண்டு (அங்கே தாமும் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுமாக விருந்து த₃ர்ஶநம் நிர்வஹித் தருளுகிறபோது) 'இனிமேல் த₃ர்ஶநப்ரவர்த்தகராவார் ஆர்?' என்று விசாரமுண்டாய் ஒருவரையுங்காணாதே முசித்துச் சிந்தித்திருக்கிறகாலத்திலே:—

யமுனைத்துறைவர் வைப₄வம் முற்றிற்று.

இளையாழ்வார் வைபவம்

ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்தில் ஆஶ்ரயித்த முதலிகளில் பெரிய திருமலைநம்பி "வேங்கடத்தைப் பதியாகவாழ்வீர் காள்" என்கிறபடியே திருவேங்கடமுடையானை * அடிக் கீழமர்ந்து புகுந்து ஸேவித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிரா நிற்க, அவருடன் பிறந்த பெண்பிள்ளைகளாய் ஸ்ரீபூ₄மிப் பிராட்டியாரென்றும் பெரியபிராட்டியாரென்றும் பெயரை யுடைய இருவரிலே, மூத்த ஸ்ரீபூ₄மிப்பிராட்டியார் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஆஸூரி கேஶவப்பெருமாள் என்கிற ஸர்வக்ரதுதீ₃க்ஷிதர்க்கு வாழ்க்கைப்பட்டாள்; இளைய

ஸ்ரீபெரியபிராட்டியார மழலைமஙகலததில வடடமணிக குலததிலே கமலநயநபட்டரைத திருமணம புணாநதாள அவாகளும தநதம புககககஙகளிலே வாழுஙகாலததிலே—
273 அநநத பரதமம ரூபம லக்ஷமணஶச தத பர ।
பலபதரஸ த்ருதீயஸது கலௌ கஶசித பவிஷயதி ॥ '
எனகிற வசநததினபடியே திருவநநதாழவானும கலியுகததிலே அகிலாதமோஜஜீவநாாததமாகத தம திருவவதாரததுககு இடம பாரதது ராம திவாகராசயுதபாநுககள கௌஸலயா தேவகி தேவிகளுடைய காபபஙகளை விரும பினபோலே ராமாநுஜதிவாகரராய ஸ்ரீபெருமபூதூரிலே ஸ்ரீபூமிபபிராட்டியார காபபததை பராபிததருளி 274.
ஶருதி நஷடா ஸமருதி லுபதா பராயேண பதிதா
தவிஜா । அஙகாரீ ச விஶீாணாஹா வருததே வாததே
கலி ॥" எனகிறபடியே கலி ஸாமராஜயம பணணுகிற * இருளதருமாஞாலததிலே ' கலியுங கெடுங கணடுகொணமின ' எனகிறபடியே * கலியிருளநீஙகிப * பெரிய கிருதயுகமபறறிப பேரினபவெள்ளம பெருகுமபடி 274.*
தீலபதா எனகிற கணககினபடியே சகவாஷம தொளளாயிரதது முபபததொனபது சென்ற வாததமாந பிஙகளஸமவதஸரததில ஸ்ரீமததான சைததரமாஸததில ஶுகலபக்ஷததில பஞசமி குருவாஸரஸஹிதமான திருவாதிரை நக்ஷததரததிலே ஶுப முஹூாததததிலே * பாரெலலாம உயயுமபடி பராதுாபவிததருள, ஆஸூரி கேஶவபபெருமாள இவாககு ஜாதகாமம செயதருளினா

இசசெயதியைப பெரிய திருமலைநமபி கேட்டருளி ஸ்ரீ பெருமபூதூரேறச சென்று ஸாவகரது கேஶவஸோமயாஜியாரைக கணடு ஸதகரிதது அவா புதரனையும *முகவொளிதிகழக கடாக்ஷிததருளி ' இவன ஸாவலக்ஷணஸமபநநன ஸகலஶாஸதரஙகளையும அதிகரிபபன ஆகையாலே.
275 லக்ஷமணோ லக்ஷமிஸமபநந எனகிற இளையபெருமாள திருநாமம சாததுகைககுத தகுதியாயிருநதான

என்று டன்னிரண்டாம் தி3வஸத்திலே 276. "த3க்ஷிணந்து பு4ஜம் பூர்வம் சகரேண ப்ரதபேச்சி2ரோ:| வாமாம்ஸம் ப்ரதபேத் பஶ்சாத் ஶங்கே2நைவ த்3விஜோத்தம: ||" என்கிறபடியே இவர்க்கு நாமகரணத்திலே திருவிலச்சினை முன்னாக 'இளையாழ்வார்' என்று திருநாமஞ்சாத்தியருளிப் பின்பு அந்நப்ராஶநசௌளோபநயநாதி3களையும் தத்தத் காலங்களிலே ஶாஸ்த்ரோக்தப்ரகாரத்திலே செய்விக்க. இளையாழ்வாரும் அங்கோ3பாங்க3ங்களோடே கூடப் பத3 க்ரமஸஹிதமாக வேதா3த்4யயநத்தையும் பண்ணிச் சதுர்த்த3ஶவித்3யாபாரங்க3தராய், ஷோட3ஶகலா பூர்ணனான சந்த்3ரனைப்போலே ஷோட3ஶகர்மஸம்ஸ்க்ருதராய் ஷோட3ஶ வார்ஷிகரானவாறே, ஸர்வோபகாரக்ஷமமான க்3ருஹஸ்தா2ஶ்ரமத்தை அங்கீ3கரித்தருளி. பெருமாள்கோயிலுக் கருகான திருப்புட்குழியிலே யாத3வ ப்ரகாசனென்பானொரு ஏகத3ண்டி3 மாயிஸந்யாஸி பூர்வபக்ஷ வேதா3ந்தம் வாசிப் பிக்கிறனென்று கேட்டருளி. அங்கே எழுந்தருளி, அவன் பக்கல் ஶ்ரோதாக்களோடே தாமும் ஸஹஶ்ரோதாவாய் வேதா3ந்தம் வாசித்தருளாநிற்க.

அவ்வளவிலே மழலை மங்கலத்துக் கமலநயநபட்டருக்கு ஒரு புத்ரன்—அவர் பத்நி பெரியபிராட்டியாரிடத்திலே க்ரோத4ந ஸம்வத்ஸரத்தில் தைமாஸமும் பௌர்ணமியும ஸோமவாரமுங்கூடின புநர்ப்பூச நக்ஷத்திரத்திலே அவதரித் தருள, ஜாதகர்மாநந்தரம் திருமலை நம்பியும் அங்கேற வெழுந்தருளி, கமலநயநபட்டரையுங் கண்டு ஸத்கரித்துப் பெரியபிராட்டியார் புத்ரனையும் தம் தாமரைக்கண்களால் நோக்கி, 'இவன் ஸதா3த்மகு3ணங்களையுடையனாய், ஸர்வ வித்3யைகளையும் அதி4கரித்து வைதி3கபக்ஷவானும்' என்று திருவுள்ளம் உகந்தருளி கமலநயநபட்டரைக்கொண்டு 'கோ3விந்த3ன்' என்று திருநாமஞ்சாத்துவித்தருளினார். இவரும சௌளோபநயநாதி3ஸம்ஸ்காரவிஶிஷ்டராய் க3ருஹஸ்தா2ஶ்ரமத்தை ப்ராபித்தருளி ஸர்வஶாஸ்த்ரங்களையும் அப்4யஸித்து. திருப்புட்குழியிலே யாத3வப்ரகாசனிடத்

திலே இளையாழவார வாசிககிருரெனறு கேடடுபோர ஆசையோடே அஙகே வநது காமும வேதா2நதம வாசிககத தொடஙகினா

யாத3வபரகாசனும, 277 ஸதயம ஜஞாநமநநதம ப3ரஹம' எனகிற ஶருதிவாகயததுககு க2ணட3தவ மூணட3தவ பூரணஶருஙக2தவஙகள ஒரு கோ3வயகதியிலே க4டிககுமபோதிறே ப3ரஹமததுககு இநத விஶேஷணம கூடுவது' எனறு அபாரதத2பரதிபாத3நம பணண இளையாழ வார் அதனை நிஷேதி4தது ஸதயஶப3த3ததாலே க்ஷணிக வயாவருததியையும ஜஞாநஶப3த3ததாலே அசித3வயா வருததியையும அநநதஶப3த3ததாலே † பரிசசி2நநவயா வருததியையும பணணி சேதநாசேதநவிலக்ஷணமாய நிதயமாயிருககும ப3ரஹமம எனன அவனும ஹுஙகாரம பணணினான

பினபு ஒருநாள இளையாழவார யாத3வபரகாசனுககு அப4யஞஜநத தொழில செயயாநிறக, அவவளவிலே 278 தஸய யதா2 கபயாஸம புணட3ரீகமேவமக்ஷிணீ' எனகிற ஶருதிககு அவன அநுசிதாரதத2ஞசொலல அது கேடடு இவாககு ஶோகமுணடாய அநத ஶோகாஶரு அவன தொடையிலே விழ அது நெருபபுபபடடாறபோலே அவன தொடையைசசுட அவனும பதறி இவா முக2த தைப பாாதது உமககுத துககமாவானென? எனன இவரும 'கம பிப3தீதி கபி எனறு ஸூாயனுடைய 279 ஆஸ-உபவேஶநே' எனறு உபவேஶநமாய ஸூாயாஶரயணததை யுடைததான கமலமபோலே எனறு இதயாதி3 யோஜனை யிருகக, அயதா2ாதத2ங கேடடவாறே து3ககமாயிறறு எனன யாத3வபரகாசனும அது கேடடுககுபிதனாய நான சொனனபடி கேடகில வாசிததிரும, இலலாவிடில விடடுப போம' எனன இவரும அபபடியே * சிநதை கலஙகித தவிாநதிருகக

† (பா) சேதநவயாவருததியையும

அவனும் ஏகாந்தத்திலே தன்னுடைய ஶிஷ்யர்களில் அநுகூலரை அழைத்து 'நீங்கள் நான் சொன்ன அர்த்தத்தை ஸம்மதித்திருக்க இளையாழ்வான் ஒருவனுமே எதிர்த்தட்டாக வாதியா நின்றான்; இவனாலே நம்முடைய அத்வைதரீதி சிறுக்கும்; இவன் முடியும் விரகு என்?' என்று கேட்க, அவர்களும் பலபடி படும்வகை சொல்ல, அவனும் 'அவ்வோ வகைகளுக்குப் பழிபாவங்களுண்டாம்; அவை வராமல் நினைத்தபடி கூடுகைக்கு மணிகர்ணிகையிலே ம்ருதியுண்டாக்குகையே என்னகவாயில் உள்ளது' என்ன, அழகிதென்று ஸர்வரும் ஐகமத்யம்பண்ணிக்கொண்டு, துர்யோதநன் தர்மபுத்ரர் விஷயத்திலே ஜதுக்ருஹத்திலே விஶ்வாஸம் எண்ணினாப்போலே அந்தரங்கித்து, இளையாழ்வாரை அழைத்து 'நீரில்லாவிடில் எங்களுக்கு ஒரு சாயலாயிருக்கிறது. கோபியாமல் க்ரந்தத்தை அவிச்சிந்நமாக நடத்தும்' என்று நன்மையுரைத்து உள்ளிட்டுக்கொண்டு, ஒருநாள் கங்காயாத்ரையை உத்யோகித்துப் புறப்பட்டுப்போம் போது, நின்றநின்றவிடங்களிலே இளையாழ்வாரும் கோவிந்தபட்டரும் கூட்டுரவுபடாதபடி பண்ணிக்கொண்டு சாத்ர கோடிகணிதஶிஷ்யர்கள் சுஶ்ரூஷிக்க வழிசெல்லாநிற்க, விந்த்யப்ரதேசத்திலே ஒரு பள்ளக்கரையிலே ஜலஸ்பர்ஶார்த்தமாக இளையாழ்வாரும கோவிந்தபட்டரும் கூடிநின்றவாறே கோவிந்தபட்டரும் விஜநமான ஸமயம் அறிந்து இவர்களுடைய கங்காயாத்ரா நிமித்தத்தை இளையாழ்வாருக்கு ஸூசிப்பித்து அகன்று போகச் சொல்லித் தாம் ஒருவரே போந்தார்.

இளையாழ்வாரும் வ்யாகுலப்பட்டு அவ்வழியைவிட்டுக் குறுக்கறுத்துப்போய் ஒருமரத்தடியிலே நின்று பார்க்க, அவ்விடம் *வெம்பியெரிகானமாய் நிர்ஜலப்ரதேஶமுமாய் ஶுஷ்ககண்டகாவ்ருதமாய் "பொருந்தார்கைவேல் நுதி போல் பரல்பாய மெல்லடிக்கள் குருதி சோர, விரும்பாத கான்விரும்பி வெயிலுறைப்ப வெம்பசிநோய்கூற" என்கிற

படியே *ஊனறு வெமபரறகளை யுடைததாயத தீக்ஷண தாபகர ரவிகிரணஙகளையுடைததான 280 விநத்₄யாட வீஷவதோயாஸ~ எனறு சொலலுகிற விநத்₄யாடவியா யிருகக சிறநத அககாட்டிலே தனியே நினறு *ஆவாரார துணையெனறு *பககம நோககி வழிதிகைககதலமருகின றேன எனனுமபடி தி₃க்₃விப₄ரமமபிறநது *மதியெலலா முளகலஙகி அடியிடத திமிரநதுகொணடு திகைதது நிறக. ஸாவேஸவரனும 281 நாஹமாதமாநமாஸாஸே மத₃ ப₄கதைஸஸாது₄பி₄ரவிநா" எனறிருககுமவனுகையாலே 282 ஸகூ₃ரஸ ஸாவஸ~லப₄" எனகிறபடியே *வாளும விலலுங கொணடு *இடாசெடபபததீஸஹிதனுய ஒரு விலலியாய வநது இவா முனனே தோனற, இவரும அவா களைக கணடு கலககநதீரநது உளளநதேறி நினறு நீஙகள எஙகு நினறும வநதிகோள? எஙகேறப போகிறீகோள?' எனறு கேடக அவாகளும உததரதேசததில ஸித்₃த₄ாஸர மததினினறும வருகிறோம, ஸதயவரதக்ஷேததரமேறப போகி றோம எனன இவரும நானும உஙகளுடனே புணயகோடி யேற வருவானுக நினைததிராநினறேன எனன 'நலலது வாரும எனறு அவாகள முனனடியிட இவரும அவாகள பினனே செலல அவாகளும ஸவாதீ₄நமாக வழி நடதத விநத்₄யம பிறகாவிதது ஸநத்₄யாகாலமானவளவிலே காலோசித காமாநுஷ்டா₂நஙகளையுஞசெயது அவாக ளுடனே ஓரிடததேத உபவஸிததிருகக *வலவிரவாய முன னடி தோனறுமல கூ₃ட₄ாநத₄ாகர பூ₄யிஷ்ட₂யாய *நளளிர வானவாறே *கணபுதையமூடி ஒரு ராஜவருக்ஷததடியிலே யிருநதாாகள அபபோது வயாத₄பதநியும நலல தணணீா மடுகக ஆசைபபட வயாத₄புருஷனும விடிவோரை ஸமீபததில பாநாாஹமான கிணறறிலே மது₄ரநிாமலஸீதள கூ₃நத₄யுத பாநீயம காட்டுகிறேன' எனன, இளையாழவாரும அதுகேட்டு ஐயோ! பரமோபகாரிகளான இவாகளை லப₃த₄ மநோரத₂ராககுகைககு இது நமககு அநபி₄ஜ்ஞதே₃ஸமாய விடடதே!' எனறு நிாவிணணராயிருகக *கனவிருளகனறு

* கீழ் வானம்வெள்ளென்றவாறே * கொழுமலரணவிக் கூர்ந்தது குணதிசை மாருதம் வீச, * அரியென்ற பேர ரவங்கேட்டு எழுந்திருந்து சடக்கெனக் காலிககர்மத்தைச் செய்து, வழிநடத்துமவர்களைத்தேடிக் காணுமல் ஸர்வ தோதிக்கமாக நோக்கிக் கூப்பிட்டு நாலடி தோன்றின வழியே நடந்துவர, * கதிரவன் குணதிசைச் சிகரம்வந் தணைய ஜநபதங்கள் ஸ்பஷ்டங்களாகத் தோற்றக்கண்டு 'நேற்று நின்ற நிலைக்கு இப்படியும் † ஒரு நல்விடிவு காணப்பெற்றதே!' என்று போர ஆஶ்சர்யயுக்தராக, அங்கே ஒரு தோப்பும் கிணறும் நாலிரண்டுபேருமாய் நிற்கக் கண்டு இவரும் 'இது எத்தேசம்? எவ்வூர்? என்று அவர்களைக் கேட்க, அவர்களும் 'இதென்ன ப்ராஹ்மணு! புண்யகோடி விமானம் முன்னே நிற்கத் தெரியாதோ?' என்ன, இவரும் அதுகேட்டு ஸந்துஷ்டராய், ராவண வதம் கேட்ட பிராட்டியைப்போலேயும், 283. "த்ருஷ்டா ஸீதா" என்ற வார்த்தையைக் கேட்ட பெருமாளைப் போலேயும், மதுவநத்திற் புகுந்த திருவடியைப்போலே யும் தத்க்ஷணத்திலே கர்த்தவ்யதாமூடராய் அவர்களைப் பிராட்டியும் பெருமாளுமாக நினைத்து, க்ருஷ்ணவதார ஸௌலப்யத்தை நினைத்து "எத்திறம்!" என்ற ஆழ்வா ரைப்போலே மோஹித்துக்கிடந்தார்.

பின்பு 284. "நைராஶ்வாஸிதஸ் ஸ்வயம்" என்னும் படியே தன்னிலே வ்யாமோஹம் தெளிந்தவாறே 285. "ஹே க்ருஷ்ண ஹே யாதவ ஹே ஸகே" என்னும்படியே கூடத்திரிந்த அர்ஜுநனை ப்ரமிப்பித்தாற்போலே என்னை யும் * நீர்மையால் நெஞ்சம் வஞ்சித்துப் புகுந்து உருக் காட்டாதே ஒளிப்பதே!' என்று பலவகை சொல்லிப் புலம்பித் தம்மிலேயுள்ளந்தேறி, ஆநந்த நிர்ப்பரராய்ப் பெரிய ராஜமார்க்கத்தாலே சென்று வையமாளிகையேறி

† 'ஒருவெளிநாடு' என்றுபாடாந்தரம்.

‘தெனனததியூரா கழலிணைக கீழபபூணட அனபாளன எனனுமபடி திருபபொலிநத சேவடிகளை ஸேவிதது எழுவது தொழுவதாய ஆநநத3ாஸருககள டளிபபப புளகி கருதக2ாதரராய ஆநநதி2தது அவன அநகாதத4ாநம பணணினதின கருததறிநது அசசாலைககிணறறிலே பேரருளாளா திருவாராத4நததுககு உதவத திருமஞசநங கொணடுவநது ஸமாபபிததுப போராநினறாா

அஙகே யாத3வபரகாசனும திரளுமாக இவாகள வருமளவும நிறக அவவளவிலே கோவிநதபடடா வர, வநதீரோ? இளையாழவாா எஙகே? எனறு கேடக ‘அவரை நான கணடிலேன என்ன அவனும தன ஸமீப வாததிகளைப பாாககவிட அவாகளும தேடிபபாாததுக காணமையாலே ஐயோ! காடடிலே என்ன தீஙகு வநததோ!’ எனறு ஸாவரும து3ககா2குலராய முனனே நடநது பரயாணக3தியில போயக க3ஙசா3 தீரததையடைநது க3ஙகை3யிலே மாக4ஸநாநம பணணுகிறக ஒருநாள கோவிநதபடடா அக4மாஷண ஸநாநம பணணுகிறபோதிலே ஒரு லிஙக3ம கையில வநதுசேர விஸமிதராய இதெனனெனறு யாத3வபரகாசனுககுக காடட, போரபரிதனுய ‘நீா தெயவஜஞராகையால க3ஙகா3ஸநாநபூவம கைசோநதாற போலே க3ஙகா3த4ரனே கைபுகுநதான’ எனறு யாத3வபரகாசனும இவரிடததே விசேஷபரதிபததியுககனுக, எலலாரும லிஙக3ம கை சோநததுவே நிரூபகமாக இவாககு உளளஙகை கொணாநத நாயனாா’ எனறு பேரிடடு அழைககத தொடஙகினாகள யாத3வபரகாசனும க3ஙகா3 ஸநாநம பணணி மீணடு ஜக3நநாதமும அஹோபிலம வழியாக வர உளளஙகைகொணாநத நாயனாரும இநத லிஙக3ததை ஒரு உசிதஸதலததிலே பரதிஷடிபபிதது வருகிறேன என்ன யாத3வபரகாசனும, அபபடியே செயயும’ எனறு இவரை மாாககமத4யே அனுபபிவிடடுப பெருமாள கோயிலேறபபோநதான.

பின்பு உள்ளங்கை கொணர்ந்த நாயனாரும் தம் ஜந்ம பூமியான மழலைமங்கலத்திலே சென்று அங்குள்ள அசேஷ வித்$_3$வந்மஹாஜநங்களையும் திரட்டி ஸ்வகரஸ்த$_2$லிங்க$_3$த்தை அங்கே ப்ரதிஷ்டி$_2$ப்பித்துத் தத்$_3$ப$_4$க்தராயிருக்கிறவளவிலே காளஹஸ்திநாத$_2$ன் இவர் இருப்புக்கு விரும்பி 'நீர் நம் பக்கல் வந்திருக்கவேணும்' என்று நாயனாருக்கு ஸ்வப்னங் காட்டித்தன்ஸ்த$_2$ாநத்தார் ஸ்வப்நத்திலும் 'உள்ளங்கை கொணர்ந்த நாயனாரை அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கோள்' என்று ப்ரேரிக்க, அப்படியே அனைத்துக் கொத்திலுள்ளாரும் மழலைமங்கலத்திலே வந்து இவரைப் பலவகை ப$_3$ஹுமாநம் பண்ணி அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஸ்த$_2$ாந நிர்வாஹத்துக்கு வேண்டின இலச்சினை மோதிரமுங் கொடுத்து இவரைத் தங்களுக்கு முக்$_2$யராக்க, இவரும் தத்$_3$ப$_4$க்தியுக்தராய் அங்கேயிருந்தார்.

அநந்தரம் யாத$_3$வப்ரகாசனும் பெருமாள் கோயிலிலே வந்து இளையாழ்வாரைக் கண்டு ஆஶ்சர்யப்பட்டு மிகவும் ஸந்தோஷித்து, விந்த்$_4$யப்ரதேசத்திலே உம்மைக் காணாமையாலே அந்யத$_2$ாஶங்கை பண்ணிக்கனக்க நிர்வேத$_3$ப்பட்டிருந்தோம், இவ்வளவு காணப்பெற்றதே!' என்ன. இவரும் வழிதப்பிக் காணாமல் அகன்றுபோய் வில்லிவ்யாஜேந போந்த வ்ருத்தாந்தத்தை ஸவிஸ்தாரமாகச் சொல்ல, அவனுங் கேட்டு 'இவர்நடை லோகாதீதமாயிருந்தது' என்று நினைத்து ஸப்ரீதனாய் ஸ்வகோ$_3$ஷ்டி$_2$யிலே கூட்டிக் கொண்டு க்$_3$ரந்த$_2$த்தை நடத்தாநிற்க.

அவ்வளவிலே, இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பேருளாளர் ஸந்நிதியினின்றும் கோயிலுக்கு எழுந்தருளி நம் பெருமாளைத் திருவடிதொழுது ஆளவந்தார் திருவடிகளிலே ஸேவித்துநிற்க. ஆளவந்தாரும் பெருமாள்கோயில் விஶேஷங் கேட்டருளும்போது ப்ராஸங்கி$_3$கமாக "யாத$_2$வப்ரகாசனென்பானொரு ஏகத$_3$ண்டி$_3$ ஸந்யாஸிபக்கல் ஸ்ரீபெரும்பூதூர்

இளையாழவாரெனெறாருவா வேத3ாநதம வாசியாநிறக 286
ஸதயம ஜஞாநமநநதம ப3ரஹம எனகிற ஶருதி வர
அவன அதுககு வயாவருததி தோனற அாதத2ஞசொலல,
இளையாழவாரும கு3ணயோக2ம சொலலாயிருகக வயாவ
ருததி சொலலலசேராதெனன அவனும ஹுஙகாரமபணணி
னன, பினனையும ஒருநாள இளையாழவாா அவனுககு அப4
யஞஜநமிடுமபோது 287 தஸய யதா2 கபயாஸம புணட3
ரீகமேவமக்ஷிணீ எனகிறதுககு அநுசிதாாததஞ சொலலக
கேடடு கலேசிககுமபோது ஶோகாஶரு அவன தொடையிலே
விழ அது நெருபபுபபொறிபடடாறபோல வேக அவனும
பதறி இவா முக2ததைப பாாதது கலேஶஹேதுவேதெனன
இவரும ஸாயனைக கணடு அபபோதலாநத கமலமபோல
விருககும பரமபுருஷன திருககணகளெனறு இஙஙனே
யோஜனையிருகக அபாாததஙகேடடவாறே கலேசமாயிறறு
எனறாா' எனற இநத வருததாநதஙகளை ஸவிஸதாரமாக
விணணபபஞசெயய ஆளவநதாரும கேடடருளி, 288.
'அஸநத ஏவஸதர ஹி ஸமப4வநதி ஹஸநதிகாயாமிவ ஹவ
யவாஹ | அததரைவ ஸநதோ யதி3 ஸமப4வநதி தததரைவ
லாப4ஸஸரஸீருஹாணாம ||' எனகிறபடியே இநதளததிலே
தாமரை பூததாறபோலே இவவிபூ4தியிலே இபபடியும
ஒரு மஹாநுப4ாவனுணடாகப பெறறதே!' எனறு போர
பரீதராய அபபொழுதே அவரைக காணவேணுமெனனும
பேராசையோடே முதலிகளும தாமுமாகப புறபபடடு நம
பெருமாளுககு விணணபபஞசெயது அவரநுமதிகொணடு
எழுநதருளி பயணகதியிலே திருககோவலூா வழியாக
வநது ஆழவாாகள நாயனமாரையுந திருவடிதொழுது 289
புரீணாமபி ஸாவாஸாம ஶரேஷடா2 பாபஹரா ஹி ஸா|
நாமநா காஞசீதி விக2யாதா புரீ புணயவிவாதத4நீ|| ' எனறு
சொலலபபடுகிற மாஹாதமயததையுடைததான பெருமாள
கோயிலேற வெழுநதருள † (திருககசசிநமபியும ஸவாசாாய

† குணட3லிதக2ரநத2ம சிலபரதிகளில இலலை

ரான ஆளவந்தார் எழுந்தருளினர்' என்று கேட்டு மிகவும் ஸந்தோஷத்துடனே எதிர்கொள்ள வெழுந்தருள,) அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் வரந்தரும் பெருமாளரையரும் ஸ்ரீஶட₂கோபனும் தீர்த்த₂ப்ரஸாத₃ங்களுங் கொண்டு அதி ஸம்ப்₄ரமத்துடனே எதிர்கொள்ள, ஆளவந்தாரும் மிகவும் ஸந்துஷ்டராய் ஸாஷ்டாங்க₃ப்ரணாமம் பண்ணித் தீர்த்த₂ ப்ரஸாத₃ங்களை ஸ்வீகரித்தருள. திருக்கச்சிநம்பியும் மிகவும் உகப்போடே திருவடிகளிலே அடைவுகெட விழுந்து ஸேவிக்க. ஆளவந்தாரும் அதிப்ரீதியுடனே அவரை முடி பிடித்தெடுத்து 'ஸ்ரீக₃ஜேந்த்₃ரதா₃ஸரே! பேரருளாளர்க்கு அந்தரங்க₃மான திருவாலவட்ட கைங்கர்யம் அவிச்சி₂ந்ந மாக நடந்துவருகிறதோ?' என்ன. அவரும் வாய்புதைத்து 'தேவரீருடைய க்ருபையாலே பேரருளாளர் கண்டருளு கிறார்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. பின்பு நம்பியையுங் கூட்டிக்கொண்டு "உலகேத்து மாழியா னத்தியூரான்" என்கிற அர்த்தி₂தார்த்த₂பரித₃ாநதீ₃க்ஷிதரான பேரருளா ளரை ஸேவிப்பதாகப் புகுந்து ப்ரத₂மம் பேரருளாளன் பெருந்தேவியாரைத் திருவடிதொழுது ப்ரத₃க்ஷிணமாக எழுந்தருளாநிற்க. 290. "உத₃க்பஶ்சிமபா₄க₃ஸ்த₂ம் வல்மீகம் மஹதோ கி₃ரே:। பூஜநீயஶ்ச தத்ராஸ்தே ஶேஷ: ப₂ணப்₄ருதாம் வர:॥" என்று சொல்லுகிற திருப்புற்றின் ஸமீபத்திலே திருவநந்தாழ்வானையும் அதுக்குக் கிழக்காகக் கரியமாணிக்கத்தாழ்வாரையும் ஸேவித்து ஆளவந்தாரும் முதலிகளும் எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே. யாத₃வப்ரகாச னும திரளுமாகப பேரருளாளரை ஸேவித்து ப்ரத₃க்ஷிணம பண்ணிககொண்டு வாராநிற்க. ஆளவந்தாரும் 'இவர்களிலே இளையாழ்வார் ஆர்? என்று நம்பியைக் கேட்டருள. அவரும் 'சிவந்து நெடுகி வலியராய் 291. "ஆயதாஶ்ச ஸுவ்ருத்தாஶ்ச பா₃ஹவ:" என்கிறபடியே ஆஜாநு பா₃ஹுவாய் நடுவே வருகிறவர்' என்று விண்ணப்பம் செய்ய, ஆளவந்தாரும் ஸந்தோஷத்தாலே ப்ரஸந்ந மது₄ர க₃ம்பீ₄ரநயநங்களாலே பூ₄யோபூ₄ய: செவ்வரியோடே அவ

ரைப பாாததருளி *ஆம முதலவன இவன' என்று
விஶேஷகடாக்ஷம பணணியருளி பெருமாளைநோககி 292
யஸய பரஸாத3கலயா ப3தி4ர ஶருணோதி பங்கு3 பரத4ா
வதி ஜவேந ச வகதி மூக | அநத4 பரபஶயதி ஸுதம
லபே4த ச வநத4யா தம தே3வமேவ வரத3ம ஶரணங்க3
தோ஽ஸமி ||' எனறும, தாமவேணடும காமமே காடடுங
கடிது எனறும சொலலுகிறபடியே அவவவருடைய
இஷடகாமங்களைத தநதருளுகிறவராகையாலே அடியே
னுககும இளையாழவாராகிற மஹாநுபா4வா நம த3ாஶந
பரவாததகராமபடி விஶேஷகடாக்ஷஞ செயதருளவேணு
மென்று தேவரீரைச ஶரணம புகுநதேன' என்று விண
ணப்பஞசெயது, பினபு ஹஸதிகி3ரியின மேலே எழுந
தருளிப பேரருளாளரையும ஸேவிததுத தீாதத2பரஸாத3
மும ஸவீகரிததருளித திருககசசிநமபியையும நிறுததி,
அபபோது இவாககு ஒரு நலவாாததைசொலல அவஸரம
காணுமையாலே மீணடு முதலிகளும தாமுமாகக கோயி
லுககு எழுநதருளினா

அநநதரம யாத3வபரகாசனும தமபககல ஶரோதாக
களுடன வேதா3நத வயாக2யாநம பணணிககொணடிருககச
செயதே அநத ராஜயததில ராஜாவின பெணபிளளையை
ப3ரஹமரக்ஷஸஸு பிடிகக இவவிடஙகளிலே இததைப
பரிஹரிககததகக மநதரவாதி3களுணடோ?' என்று ஆராய
யாத3வபரகாசன பேர மநதரவாதி3யாயிருககும' என்று
சிலா சொலலக கேடடு ராஜாவும அவனுககு இசசெய
தியை அறிவியுஙகோள' என்று ஆளபோகவிட ராஜ
மனுஷயா வநது இவனுடன ராஜாவின பெணபிளளையை
ப3ரஹம ரக்ஷஸஸு பிடிததததென்று ராஜா உமககு அறி
விககச சொனனா என்று சொலல இவனும யாத3வ
பரகாசன உனனைப போகச சொனனானென்று ப3ரஹம
ரக்ஷஸஸுககுச சொலலுஙகோள' என்று வநதவாகளுடன
சொலலிபபோகவிட அவாகளும போய யாத3வபரகாசன

உன்னைப் போகச்சொன்னான்' என்று சொன்னவாறே 'அவன் தன்னை அங்கு நின்றும் போகச்சொன்னேனென்று சொலலுங்கோள்' என்று அந்த ப்$_3$ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு சொல்ல. ராஜமநுஷ்யர் இச்செய்தியை யாத$_3$வப்ரகாசனுக்கு அறிவிக்க. அவனும் மிகவும் குபிதனாய்த் தானும் திரளுமாகப் போய் ராஜகோ$_3$ஷ்டி$_2$யிலே மஹாமந்த்ரத்தை ஜபித்துக் கொண்டு. ப$_3$ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸின் அருகில் நின்று முஷ்டி பிடிகக. அதுவும் முடக்கினகாலை நீட்டி 'அடா! யாத$_3$வப்ரகாசா! நீ ஜபிககிற மந்த்ரம் நான் அறியேனோ?' என்று அந்த மந்த்ரத்தையுஞ் சொலலி 'நான் இந்த மந்த்ரத்துக்கும் உனக்கும் போவேனோ? நீ உன் ஜந்மமும் அறியாய்; என் ஜந்மமும் அறியாய்' என்ன, யாத$_3$வப்ரகாசனும் 'ஆகில் நீ பிரானுமாய் ஸர்வஜ்ஞனுமாய் இருந்தாய்; என்னுடைய ஜந்மம் எது? உன்னுடைய ஜந்மம் எது?' என்று கேட்க. அதுவும் 'உன்னுடைய ஜந்மம் மது$_4$ராந்தகத்து ஏரிக்கரையிலே இருப்பதொரு புற்றிலே ஒரு உடும்பாயிருப்புதி: கோயில் வைஷ்ணவர்கள் திருமலைக்கு எழுந்தருளும்போது அங்கே நீராடி அமுதுசெய்கிறவிடத்திலே சிந்தின ப்ரஸாத$_3$த்தையும் தீர்த்த$_2$த்தையும் ஸ்வீகரித்தாய்; அத்தாலே உனக்கு இந்த வித்$_3$வஜ்ஜந்மம் உண்டாய்த்து; நான் ப்$_3$ராஹ்மணவர்ணத்திலே பிறந்து யாக$_3$ம் பண்ண அதிலே மந்த்ரலோபக்ரியாலோபங்கள் பிறந்து. அத்தாலே ப்$_3$ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸானேன்'. என்று சொல்ல. 'ஆகில், நீ 'யாருக்குப் போவுதி?' என்ன. ரக்ஷஸ்ஸும் 'உன் பக்கலிலே வாசிக்கிறவர்களிலேயொருவர் நித்யஸூரிகளில தலைவராய் இருப்பர்காண்' என்ன இவனும் 'அவரார்?' என்று கேட்க, அதுவும் இவரென்று இளையாழ்வாரைக் காட்டி அவரைத் தண்டனிட்டு 'இவர்போகச் சொன்னாராகில் போகிறேன்' என்ன. 'ஆகில். இளையாழ்வீர்! நீர் இத்தைப் போகச் சொல்லும்' என்று அவன் சொல்ல. இவரும் 'நீ இவனைவிட்டுப் போ' என்ன. அதுவும் 'உம்முடைய

திருவடிததாமரைகளை என தலைமேலே வைததாலொழியப போகேன' என்ன இவரும உகநது அபபடியே செயதருள அதுவும ஸநதுஷடமாயச சிரிததுக கும்பிடடு எழுந திருநது போகிறேன என்ன இளையாழவாரும ஆகில நீ போகிறதறகு அடையாளஙகாடடிபபோ' என்ன அதுவும இவவரசிலே நான இருபபேன இபபோது இவவரசை முறிததுககொணடு போகிறேன என்று சொலலி அவவரசை முறிததுககொணடு போயதது யாத3வபரகாசனும இளையாழவாரை மிகவும ஶலாகி4ததது மீணடு தனனுடைய மடமே வநது புகுநதான

அநநதரம ஆளவநதார கோயிலிலே ஒருநாள வயாக்2யாநஸமயததிலே இலிஙகததிடடபுராணததீரும' எனகிற பாடடு பரஸததுதமாக அபபோது நமககுபபினபு இத3க3ாஶநம ஶ்ராவஹிபபாரொருவரையுங காணபபெறறி லோமே! எனகிற விசாரததிலே இளையாழவார பககல திருவுளளமாய இபபோது இளையாழவாரை யாத3வ பரகாசனோடு உறவறுததது நம பககல சேரககும விரகு உணடோ! என்று அருளிசசெயது, பினனையும பேரருளா ளரைக குறிததது நம பரபததியை ஸபூ2லமாககியருள வேணும' என்று மிகவும பராரததி2ததருளினா

பினபு யாத3வபரகாசனும மீளவும ஒருநாள க3ரநத2ம நடததா நிறகசசெயதே 293 ஸாவம க2லவித3ம ப3ரஹம 294 நேஹ நாநாஸதி கிஞசந இதயாதி3 வாககியஙகளை அத்3வைதபரமாக யோஜிததது ஜீவப்ரஹம ஙைரைககியம பரதிபாதி3கக இவரும அததை நிராகரிததது அவவாககியஙகளை விஶிஷடாத3வைத பரமாக யோஜிததது ஆததத2ஞசொலல அவனும அதிகுபிதனாய இனறு தொடஙகி எனனிடம வாசிககவேணடாம உமமுடைய பு3த்3தி4கதத தகுதியான விடததே போய க்3ரநத2ஙகேளும' என்று போகசசொனனான

இவரும் அதிப்ரீதியோடே மீண்டும் தம் திருமாளிகை யிலே வந்து திருத்தாயாருக்கு இச்செய்தியைச் சொல்ல. அவரும் 'வாரீர் பிள்ளாய்! இதுவரைக்கும் நீர் படித்தது போதும்: திருக்கச்சிநம்பி பேரருளாளருக்கு அந்தரங்க$_3$ரா யிருக்கிறார்; நீர் அவரை ஸேவித்து அவர் அருளிச்செய்வ தைச் செய்துகொண்டிரும்' என்று சொல்ல. அப்படியே இளையாழ்வாரும் திருக்கச்சிநம்பியை ஸேவித்து க்ருதார்த்த$_2$ ராய் 295. ''க்ரியதாமிதி மாம் வத$_3$'' என்றாப்போலே அடியேன் செய்யுங் கைங்கர்யத்தை நியமித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. நம்பியும் 'பேரருளாளர்க்குச் சாலைக்கிணற்றுத் தண்ணீர் உகப்பாயிருக்கும்; திருவா ராத$_4$ந காலத்துக்கு உதவும்படி முன்புபோலே ப்ரதிதி$_3$நம் ஒரு குடம் திருமஞ்சனங் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பியும்' என்று அருளிச்செய்ய, இளையாழ்வாரும் அப்படியே தப்பாமல் அந்தக் கைங்கர்யஞ் செய்து கொண்டிராநிற்க;

அவ்வளவிலே ஆளவந்தார் திருமேனியிலே நோவு சாத்தியெழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே. திருவரங்கப் பெருமாளரையரைப் புருஷகாரமாகக்கொண்டு திருக் கோட்டியூர் நம்பியும் பெரியநம்பியும் ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாத$_2$த்திலே தண்டனிட்டு 'அடியோங்களுக்குத் தஞ்சமா யிருப்பதொரு அர்த்த$_2$ம் ப்ரஸாதி$_3$த்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. ஆளவந்தாரும் முதலிகளிருவரையும் திருவுள்ளம்பற்றி 'உங்களுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு அர்த்த$_2$ம் இது:—கோயிலாழ்வாரே உங்களுக்கு உயிர்நிலை; உங்களுக்குத்தஞ்சமென்று பு$_3$த்$_3$தி$_4$ பண்ணிப்போருங்கோள்' என்றும். 'பெரியபெருமாள் திருவடிகளின் கீழே வீணையுங் கையுமாய் ஸேவித்திருக்கும் திருப்பாணாழ்வார் விக்$_3$ரஹத் தைப் பாதா$_3$தி$_3$கேஶாந்தமாக ஸேவித்துக்கொண்டு போருங் கோள்' என்றும் திருவுள்ளமாக. திருவரங்கப்பெருமாள ரையர் முதலான முதலிகள் மூவரும் அப்படியே திருவுள்ளம்

பற்றியிருக்கிறவளவிலே ஆளவந்தாரும் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் முதலான முதலிகள் மூவரையுங் குறித்து இதற்கு ப்ரமாணமாகத் திருவேங்கடமுடையானுயிர்நிலையறிந்து போரும் குறும்பறுத்த நம்பியையும் பேரருளாளப்பெருமாளுயிர்நிலையறிந்து போரும் திருக்கச்சிநம்பியையும், பெரிய பெருமாளுயிர்நிலையறிந்து போரும் திருப்பாணாழ்வாரையும், திருப்பாணாழ்வாருயிர் நிலையறிந்து போரும் திருவரங்கப் பெருமாளரையரையுங் காட்டியருளி ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையரைப் பார்த்தருளி நீர் பெரிய பெருமாளுயிர்நிலையறிந்து ஸேவித்துப்போருகிற விக்₃ரஹமே அடியேனுக்கு உபாயோபேயமென்று பு₃த்₃தி₄பண்ணிப்போருவன்' என்று அருளிச்செய்ய திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாத₃த்திலே தண்டனஸமர்ப்பித்து தேவரீர் நித்யவிபூ₄தியிலே சென்று பரமபத₃நாத₂னை ஸேவித்து இமையாத கண்ணராய்க் கொண்டுபோரத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிற்றோ? என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ஆளவந்தாரும் அவரைக் குறித்து 'நீர் ப்ரஸம்ருத₃தி₄க்கு உகந்து அத்₄யவஸித்திரும்' என்று அருளிச்செய்து, பின்னையும் ஆளவந்தார் இம்முதலிகள் மூவரையும் திருவுள்ளம்பற்றி 'ஒருவன் ப்ரபந்நனானால் ப₄க₃வத₃தீ₄நமான ஆத்மயாத்ரையிலும் காமாதீ₄நமான தே₃ஹயாத்ரையிலும் அந்வயமுண்டென்று இருந்தானாகில் ஆத்மஸமர்ப்பணம் குலைந்து நாஸ்திகனாய்விடும் ஆகையாலே த்ரிவித₄கரணங்களாலும் உப₄யயாத்ரையிலும் அந்வயம் இல்லை நாராயணனுக்கு நைரந்தர்ய வேஷம் தம்பக்கல் பேற்றுக்கு நம' என்னுதவாக்கை வகனவா நாட்டையும் நீ கண்டுகொள் என்பது ஒரு ஔத₃ர்ய விசேஷமுண்டு நாரங்களுக்கு நைரந்தர்யவேஷம்' நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான் என்கிறபடியே நிர்ப₄ரங்களாயிருக்கை என்றிராதே, தம்பேற்றுக்கு தவரிக்கையும் ஸ்வரூபஹானி எம்பெருமானே ரக்ஷகனென்றிருக்கையும் ஸ்வரூபஹானி எம்பெருமான் ரக்ஷ்யனென்றிருக்கையும் ஸ்வரூபஹானி

இப்படியிருந்தானாகில். அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்துக்கும் ஸ்வ ஸ்வாமிப₄ாவஸம்ப₃ந்த₄த்துக்கும் சேராது' என்று அருளிச் செய்ய. மீளவும் இவர்கள், ஸ்ரீபாத₃த்திலே தண்டனிட்டு, 'அடியோங்களுக்குப் பற்றும உபாயம் எது?' என்று கேட்க, ஆளவந்தாரும். 'நீங்கள் அடியேனை உபாயோ பேயமென்று பு₃த்₃தி₄பண்ணிப் போருங்கோளென்கை அடியேனுக்கு ஸ்வரூபஹாநி: "எம்பெருமான் தாள் தொழுவார் எப்பொழுதும் என் மனத்தேயிருக்கின்றாரே" என்கிறவதுவே உங்களுக்கு உபாயோபேயமென்று பு₃த்₃தி₄ பண்ணிப் போருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய. முதலி களும் திருவுள்ளத்திலே முசித்திருக்க. ஆளவந்தாரும் இவர்களைக்கண்டு 'நீங்கள் முசிக்கவேண்டா: உங்களுக்குத் திருமந்த்ரார்த்த₂ம் பே₄ரக₃மண்டபம்; சரமஶ்லோகார்த்த₂ம் புஷ்பமண்டபம்; மந்த்ரரத்நார்த்த₂ம் த்யாக₃மண்டபம்; இதற்கு ப்ரமாதாக்கள் திருப்பாணாழ்வார் முதலானார்கள்' என்று அருளிச்செய்தார். இத்தைத் திருவரங்கப்பெருமா ளரையர் திருவுள்ளம்பற்றி 'தேவரீர் அவதாரம் தீர்த்தம் ப்ரஸாதித்துப்போமளவில் க்ரிமிகீடாதிகளுக்கு ஓரழிவு வந்தால் சேதமில்லை' என்று அருளிச்செய்ய. ஆளவந்தாரும் அவ்வார்த்தையைக்கேட்டுப் பராக்கடித்து ப்ரத்யுத்தர மருளிச் செய்யாமலிருக்க. இவ்வார்த்தையை முதலிகள் இருவரும் திருவுள்ளம்பற்றி, 'ஆளவந்தார் வியோக₃த்தில் நாம் ப்ராணத்யாக₃ம்பண்ணக் கடவோம்' என்று நிஶ்ச யித்திருக்கிறவளவிலே;

பெரியபெருமாள் திருவோலக்கத்திலே இவ்விஶேஷம் பிறக்க பெரியபெருமாளும் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருக்கோட்டியூர் நம்பி முதலாக அருளப்பாடிட்டு 'ஆளவந்தார் வியோக₃த்திலே நீங்கள் அவிவேகம்பண்ணி னீர்களாகில நம்மாணை' என்று ஆஜ்ஞாபித்துத் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் திருக்கையிலே அவர்களைக் காட்டிக் கொடுத்தருள. அவரும் முதலிகளிருவரையும் கையைப்

பிடிததுக கொணடு ஆளவநதார ஸ்ரீபாத3ததிலே சென்று இவவிஶேஷததை விணணபபஞ்செயய அவரும இதைக கேடடு நமபெறறுககு ஸஹியாதவாகள பெரியபெருமாள இரணடாறறுககும நடுவே திருவாராத4நங்கணடருள ஸஹியாதவாகள' என்று அருளிசசெயது நமமுடைய வியோக3ததில அவிவேகம பணணினீாகளாகில உயயக கொணடாா மணககாலநமபி முதலான பெரிய பெருமா ளுகநத முதலிகளுடைய திருவுளளததை மறுததவாக ளாவுதிகோள என்று தமமுடைய திவயாஜ்ஞையிட இவாகளும திருவுளளததிலே நொநதிருககிறவளவிலே ஆளவநதாரும ப4க3வத3பாக3வதவிஷயஙகளிலே தரமி டாதே ப4ாக3வதவிஷயததிலே ப4க3வநநோககானவனுயப ப4க3வானை குரு3பரமபராதி3யாகத திருவடி விளககுமா போலே ப4ாக3வதவிஷயததிலும தன ஸததை மாணடு ஆசாாய விக3ரஹததை அநுஸநதி4ததுத தீாதத2ஙகொணடு போருகையும அவாகளுககுத தீாதத2ஙகொடுககுமிடததில ஆததூகாம பரவஶரனறிககே தாஙகளும நேரே ஆசாா யனை நோககி குரு3பரமபராபூாவகமாக த3வயததை அநு ஸநதி4ததுககொடுககையும இருவாககும உபாதே3யம ஜ்ஞாநாதி4க விஷயமுமாய ஸமூஹமுமாயச சென்றவள விலே இருவரும ஆததூகாமபரவஶராய பராகருதஶரீரத திலே நோககாய ஸமூஹததிறசென்ற முதலிகளையிகழநது திருவுளளம கன்றுமாகில, ஆசாாயனேயாகிலும இவாகளுககு அததீாதத2ம உபாதே3யமன்று' என்று அருளிசசெயய இம முதலிகளும அவவாாததையைத திருவுளளமபறறியிருககிற வளவிலே ஆளவநதாரும முதலிகளைப பாாதது உஙகளுக குச சரமாாத்த2ம பெரியபெருமாள திருவடிகளிலே ஒரு கருமுகைமுகிழ வெடிககவைககவும ஆசாாய விஷயததில பரத2மதத2வை மத4யம த2வைகளைச சரமதத2வஶயாக அநுஸந தி4ததுப போருகையும உததாரகபரதிபததி என்று அருளிச செயது திருவரஙகப பெருமாளரையரைத தணடனிடடுத திருககோடடியூா நமபியையும பெரியநமபியையும அவா

கையிலே காட்டிக்கொடுக்க, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும். அவர்களைக் கைக்கொண்டு 'நீங்கள் ஆசார்ய விஶ்லேஷத்தில் அவிவேகம் பண்ணினீர்களாகில், உங்களுக்கு ஒரு தே₃ஶவிஶேஷமின்றிக்கே நித்யஸூரிகள் திரளிலும் புகுரப் பெறுகே இழப்புதிகோள்' என்று அருளிச்செய்ய. ஆளவந்தாரும் இதைக் கேட்டுத் திருவுள்ளமுகந்து 'உங்களுக்குத் திருவரங்கப்பெருமாளரையருடைய விக்₃ரஹமே உபாயோபேயமென்று பு₃த்₃தி₄பண்ணிப் போருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய. அவர்களும் அப்படியே பு₃த்₃தி₄ பண்ணியிருந்தவளவிலே. ஆளவந்தார் திருமேனியில் நோவாறி ஆரோக்₃யமுண்டாய். நீராடி பெரியபெருமாளுக்கும் உத்ஸவமாய்ப் பெரியதிருமஞ்சனங் கண்டருளி உடுத்து முடித்துச் சாத்துப்படிசாத்தி அங்குள்ள ஸ்ரீரங்க மாமறையோர் ஸேவிக்க அமுதுசெய்தருளித்திருத்திரை நீக்கியிருக்கிறவளவிலே;

ஆளவந்தார் திருவோலக்கத்தேற வெழுந்தருளி க்ருதாஞ்ஜலிபுடராய் ஸேவித்துநிற்க. பெரியபெருமாளும் நினைவறிந்து திருவரங்கப்பெருமாளரையரை அருள் பாடிட்டருள. அவரும் ஸேவிக்குமடைவொழியச் சூழ்வீசும் பணிமுகில் ஸேவிக்க. திருவோலக்கமடைய 'இதென்ன!' என்று விஸ்மயப்பட. பெரியபெருமாள் திருநெற்றிமாலை நழுவிவிழ. நம்பியார் எடுத்து ப்ரஸாதிக்₂கிறேனென்று இருக்கிறவளவிலே, திருவரங்கப்பெருமாளரையர் சடக்கென எடுத்து ஆளவந்தாருக்கு ப்ரஸாதி₃த்தருள. ஆளவந்தாரும் திருவுள்ளமுகந்து நிற்க, அரையரும் 'உம்முடைய நினைவு ஸித்₃தி₄த்ததே!' என்ன. பெருமாளும் தீர்த்த₂ம் ப்ரஸாத₃ம் ஸ்ரீஶட₂கோபன் ப்ரஸாதி₃த்து விடைகொடுத்தருள. ஆளவந்தாரும் மடத்தேறச்சென்று திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருக்கோட்டியூர்நம்பி பெரியநம்பி முதலான முதலிகளெல்லாரையும் தீர்த்த₂ங்கொண்டு அமுதுசெய்யப் பண்ணி தண்டனிட்டு 'ஸர்வாபராத₄ங்களையும் பொறுத்

தருள வேணும்' என்று க்ஷமைகொண்டு எழுந்திராமல் நிற்க திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் 'உமக்கு ஒரு அபசாரம் உண்டோ?' என்று முடிபிடித்தெடுக்க எழுந்திருந்து பின்பு அமுது செய்து இவர்களுக்குப் பூர்வம்போலே நல் வார்த்தையருளிச் செய்துகொண்டிருக்க.

அவ்வளவிலே ஆளவந்தார் திருமேனியிலே நோவு சாத்தினுரென்றுகேட்டு இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பேரருளாளர் ஸந்நிதியில் நின்றும் கோயிலேறச்சென்று ஆளவந்தார் திருவடிகளிலே ஸேவித்திருக்க ஆளவந்தாரும் பெருமாள்கோயில் விசேஷம் கேட்டு 'இளையாழ்வார் செய்கிறதென்?' என்று கேட்டருள அவர்களும் 'இப்போது இளையாழ்வார் யாதவப்ரகாசனிடத்திலே சீற்றம் பிறந்து அவனைத் துறந்து பேரருளாளர்பக்கல் ப்ரவணராய் நில்லாநின்ருர்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அத்தை ஆளவந்தாரும் கேட்டருளி உகந்து 'பேரருளாளர் நம்முடைய ப்ரபத்தியை ஸபலமாக்கியருளினர்' என்று பெரிய ப்ரீதியோடே *பேரருளாளன் பெருமையைப் பேச வல்லவராய்க்கொண்டு ஸ்தோத்ரத்தை விண்ணப்பஞ் செய்து ஸ்வாபிமாநாந்தர்ப்பூதரான பெரியநம்பி திருக்கையிலே கொடுத்து அவரைப் பார்த்து 'இளையாழ்வார் இப்போது யாதவப்ரகாசனிடத்திலே சேராதே அவனைவிட்டுத் தேவப்பெருமாள் பக்கலிலே ப்ரவணராயிராநின்ருரென்று கேட்டோம் இக்காலத்தில் நீர் அங்கேறப்போய் அவரை நம்மோடே சேர்க்கவேணும்' என்று நியமித்தருள அவரும் அப்படியே சடக்கெனப் புறப்பட்டுப் பெருமாள் கோயிலுக்கு எழுந்தருளினர்.

அநந்தரம் ஆளவந்தார் பின்னையும் நோவு சாத்தி மிகவுந் தளர்ந்தருக்கண் வளர்ந்தருள அருகிலிருந்த முதலிகளும் 'பெரிய பெருமாள் திருவுள்ளம் ஏதோ!' என்று தங்களிலே சிந்தித்திருக்கிற வளவிலே பேரருளாளப்பெருமாளுடைய அயனகண்ட வைகாசித்திருநாளில் அவப்ருதத்தின்று

ஆளவந்தாரும் நீராடிப் பெரியபெருமாளைத் திருவடி தொழச்சென்று உத்தமஸந்தி அமுதுசெய்து திருத்திரை நீக்கினவளவிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்துப் பாதா3தி3 கேஶாந்தமாகவும் கேஶாதி3 பாதா3ந்தமாகவும் பெரியபெருமாளை ஸேவித்துத் திருவடிகீழ்த் திருப்பாணாழ்வாரையும் அநுப4வித்து. நம்பியார் ஸ்ரீஶட2கோபன் தீர்த்த2ம் ப்ரஸாத3ம் ப்ரஸாதிக்கப்பெற்று திருப்பதியாருந் திருத்தளிகை ப்ரஸாத3ம் ப்ரஸாதி3த்து விடைகொடுத்தருள, ஆளவந்தாரும் ஸ்ரீபாத3த்து முதலிகளுடன் மடமே சென்று மீண்டு முதலிகளைத் தீர்த்தங்கொண்டு அமுதுசெய்தருளப்பண்ணி முஹூர்த்தமிட்டு. வைகாசிமாஸம் ஆறுந்தேதி ஶ்ரவண நக்ஷத்ரத்தின்று அபி4ஜிந்முஹூர்த்தத்திலே முதலிகள் ரோஷமும் அங்கீ3கரித்து ஆழ்வார்களைச் சரணம்புகுந்து ஆசார்யர்கள் முதலிகள் ஸ்தா2நத்தார் முதலாக எல்லாரையும் அழைப்பித்து க்ஷமைகொண்டு வேண்டிக்கொள்ள. அவர்களும் 'பெரியபெருமாளுக்கு ஒரு அபராத4 முண்டாகிலன்றோ உமக்கு அபராத4முண்டாவது?' என்ன, திருவரங்கப் பெருமாளரையர் முதலான முதலிகளை அங்குள்ள முதலிகள் திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளி, ஸ்தா2நத்தாரைப் பார்த்து 'பெரிய பெருமாளுடைய திருவாராத4நம் திருமந்த்ர புஷ்பம் காலாகாலத்திலே நடத்திக்கொண்டு போருங்கோள்; ஆசார்யர்கள் முதலிகள் தேசாந்தரிகள் முதலானாரை வரவணைத்துக்கொண்டு போருங்கோள். என்று காட்டிக்கொடுத்தருள. அவர்களும் 'அப்படியே ஆகிறது' என்று அங்கீ3கரித்து. 'இது புதுமையாயிருந்தது என்று எல்லாரும் விடைகொடுத்துப்போக. அநந்தரம் மணக்கால்நம்பியை த்4யாநித்துக்கொண்டு பத்3மாஸநத்திலே யோக3மாய் எழுந்தருளியிருந்து அவர் திருவடிகளைத் தம்முடைய நெஞ்சிலும் கண்ணிலும் திருமுடியிலும் ஒற்றிக்கொண்டு அவர் திருவடிகளைத் தம்முன்னே வைத்துக்கொண்டு ப்3ரஹ்மவல்லி ப்4ருகு3வல்லி புருஷஸூக்தம்

ஆசசிராதி3 சூழவிசும பணிமுகில முதலாக முகலிகள ஸேவிகக திருசசஙகுபணிமாற ஸகலவாத்3யஙகளும முழஙக ஆளவநதாா ப3ரஹமரநத்4ரததாலே திருநாடடுககு எழுநதருளினா

யமுனைத்துறைவரைப திருபபளளிபடுதத பரகாரம

திருவரஙகபபெருமாளரையா முதலான எலலாரும வேரறற மரமபோலே கோ4ஷிததுககொணடு விழுநது ஸோகிகக, அஙகுளளாா இவாகளைத தேறறி ஆளவநதாா குமாரரான பிளளைககரசு நமபியைக குறிதது இனி முனபு நடககுங கரமததைச செயதருளவேணும எனறு, த4ாஸி கள வநது திருவாசல திருவலகிடடுத திருநீாபரிமாறி ஸத2ல சுததி பணணித திருககாவணமிடடுக கோடிதது த4ாபப4 மாலைகடடிச செஙகழுநீா மாலைகடடி பலபடடுககளாலும ஸ்ரீப4ரசாமரஙகளாலும குசசுககடடி யலஙகரிதது, திருக காவணததின நாலுவாசலிலும கதளிததாறுநாறறி, இளஙக முகு கருமபு நாடடி பல ப2லஙகள நாறறி நாலுவாசலிலும கொடியாடைகடடி சிதரபதரஙகளைவைதது பூாவத4க்ஷிண பஸசிம உததர த்3வாரஙகளிலே பலாஸ அஸவதத2 க2தி3ர உது3மப3ரதோரணஙகள நாறறியலஙகரிதது திருககா வணததில த4ரோணவரீஹி சொரிநது பரபபி, நடுவே பூாண கும்ப4மவைதது நாலுகோணஙகளிலும பூாணகும்ப4ஙகளை வைதது கேஸவாதி3த்3வாத3ஸநாமோசசாரணம பணணிக கொணடு த்3வாத3ஸகலஸஙகளை பராக3ாதி3யாக ஸத2ாபிதது கலஸஙகளுககுக குஸதூா3ாவா த3ாபப4 விஷணு கராநதி முதலான புஷபஙகளையிடடு, கு3ருபரமபரா பூாவக மாக த4வயாநு ஸநத4ாநததுடன கும்ப4ாசசனை பணணி த்3வாத3ஸநாமததாலே கலஸஸத2ாபநம பணணுவிதது பினபு பஞசாமருதஸநாநம பணணுவிதது ஈஸாநப4ாக3த தில ஸஙகாஷணகும்ப4மொழிநத நாலுகும்ப4ஙகளையுங

கொண்டு ஸ்ரீபுருஷஸூக்தத்தாலே திருமஞ்ஜநம் பண்ணு வித்து. முதலிகள் தீர்த்த2ங்கொண்டு, சுருளமுது திருத்தி வேண்டிக்கொண்டு, அவர்களை வலம்வந்து, வாசல்முன்னில் கே3ாமயக்ருத † ஸ்த2லத்தின்மேலே த்3ரோணவ்ரீஹிபரப்பி, உலூக2லமுஸலங்களை மந்த்ரபூத ஸ்நாநம் பண்ணுவித்து3 நவவஸ்த்ர வேஷ்டநம்பண்ணி, அவ்வுலூக2லத்தை ஸ்த2ண்டிலோபரிசருத வ்ரீஹியின்மேலே வைத்து, அதிலே ஹரித்3ராநிக்ஷேபணம்பண்ணி, ஶுத்34 வஸ்த்ரஶுக்ல மாலாலங்க்ருதைகளாய் சக்ரமுத்3ராமுத்3ரிதைகளாய் வைஷ்ணவிகளான தா3ஸிகள் த்ரிவிக்ரமன் திருவீதியை வலம்வந்து திருவாசலில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹத்துக்கு தண்டனிட்டு, ஸ்ரீவைஷ்ணவாநுஜ்ஞைகொண்டு நடுவிலே வந்து நவவஸ்த்ர வேஷ்டிதமேருதை3வத்யமான அம்முஸ லத்தைக் கைக்கொண்டு த்3வாத3ஶநாமோச்சாரணம் பண்ணித் திருச்சூர்ணமிடிக்க, திருவரங்கப்பெருமாளரையர் முதலானோர் ஸ்த2ண்டி3லமத்4யஸ்த2மாய் நவக2ண்ட3 ப்ருதி2 வ்யாகாரமாக உல்லேக2நமபண்ணி வ்ரீஹ்யுபரிஸ்தா2பித மாய் பூ4மிதை3வத்யமான உல்லேக2நத்தில் அஷ்டதி3க்குக் களிலும் தி3வ்யசூர்ண தி3வ்யதைல தி3வ்யாநுலேபந தி3வ்ய மால்ய தி3வ்யது3க்3த4 தி3வ்யத3தி4 தி3வ்யசுத்34 ஜல பூர்ணங்களாய் த3ர்ப்ப4 பவித்ராஶ்வத்த2பத்ரபவித்ரிதங்க ளான கலஶங்களை த்3வயாநுஸந்தா4நத்துடன் ஸ்தா2பித்து, பரமாகாஶதை3வத்யமான நவசூர்ப்பத்திலே தி3வ்யநக்ஷத்ர தை3வத்யமான நிஸ்துஷநவலாஜத்தை நிறைத்துப் பூர்வ தி3க்கிலே வைத்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைத் தீர்த்த2ங்கொண்ட ஸ்ரீபாத3 தீர்த்த2ம் நிறைந்த கும்ப4த்தை மேற்கேவைத்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸமர்ப்பணீயமான த்3ரவ்யக்கிழியை வடக்கே வைத்து, பெருமாள் சாத்திக்களைந்துவர விட்டருளின திருமாலை திருப்பரியட்டப்ரஸாத3ங்களையும்

† (பா) 'ஸ்த2ண்டி3லத்தின்மேலே'

பொறறளிகையிலே தெனனருகே வைதது ஆளவநதாரை தணடனிடடு விமலசரமவிக$_2$ரஹததை நெஞசுளளும கண ணுளளும தேககிககொணடு சூழவெழுநதருளியிருநது திருபபலலாணடு கணணிநுணசிறுதாமபு சூழவிசுமபணி முகில இவைகளைத திருவரஙகபபெருமாளரையா இசை யுடன இயலாக அநுஸநதி$_4$தது தி$_3$வயநருததகீ$_3$த வாத$_2$யத துடன திருவீதியிலே திருவிருததததை இயலாக அநுஸந தி$_4$ததுககொணடு வலமவநது மடதது வாசலிலே இயல சாததி, தி$_2$வயதைல தி$_3$வயசூரணஙகள சாததி நீராடடி பெருமாளசாததிககளைநது வரவிடடருளின தி$_3$வயாநுலேபந தி$_3$வயமாலய தி$_3$வயபீதாமப$_3$ரஙகளையும ஆளவநதாருககுச சாததி அலஙகரிதது ஆளவநதார திருமேனியில சாததிக களைநததாயத ததபரஸாத$_2$மாய ஸேஷிதத எணணெயபர ஸாத$_3$ம ஸ்ரீசூரணபரஸாத$_3$ஙகளெலலாம திருவரஙகபபெரு மாளரையா முதலானாரெலலாம பரஸாத$_3$பபடடு அப போதையிலிருபபை நெஞசிலே ஸாபாஸரயமாகத தேககிக கொணடு ஸ்ரீபாத$_3$ததிலே விழுநது திருவடிகளைத திருக கணகளிலும திருமாாபிலும திருமுடியிலும த$_4$ரிதது அவா பரபததியை யநுஸநதிததுத திருமிடறுதழுதழுபபத திரு மேனிகளவாடத திருமுததுதிரதது திருமூககு வெபபடிகக ஆசாரய விஸலேஷாஸஹிஷணுககளாய ஆாததராயப பர வசராயககொணடு ஸோகிகக அஙகுளள முதலிகள வநது இவாகள திருககணகளைத துடைதது ஆஸவஸிபபிததுத தேறறத தேறினறு *மெனமையிலே மெளள நடையிடடு வநது பீட$_2$யாநததிலே ஆளவநதாரை யேறியருளபபணணி அநுஸநத$_4$ாநததுடன ஸ்ரீபாத$_3$ம தாஙகிககொணடு திருச சஙகு டணிமாற நருததகீ$_3$த வாத$_3$யஙகள எஙகும முழஙக வேத$_2$பாராயணமபணண அருளிசசெயல இயல நடகக நடைபாவாடையிடடுக கருமபும குடமும ஏநதிப பொரி யும புஷப புஞஜமும எஙகுஞ சிதற திருபபதியில ஸுமங க$_3$லிகள மஙக$_3$ள தீ$_3$பமேநதி முனனேசெலல இருபகக மும சாமரமிரடட வெளளைவடடமிட, த$_3$ாஸநததிலே

ஆளவந்தார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்' என்று திருச்சின்னம் பணிமாற திருவீதிகள்தோறும் வலம் வந்து திருக்கரம்பன் துறையிலே யெழுந்தருள்வித்துக்கொண்டுபோய், ஒழிந்த ஸங்கர்ஷண கும்ப₄பூர்ண ஜலங்கொண்டு அநுஸந்தா₄நத்துடன் தி₃வ்யஸ்த₂லஶுத்₃தி₄பண்ணி யதிஸம்ஸ்கார வித்₄யுக்தமான படிகளடங்கச்செய்து க₂நித்துப் பள்ளி படுத்துகிறவளவிலே,—

அங்கே பெரியநம்பி பயணக₃தியிலேபோய்ப் பெருமாள் கோயிலுக்கு எழுந்தருளி இச்செய்தியைத் திருக்கச்சி நம்பிக்கு அருளிச்செய்து, அவர் புருஷகாரமாகப் பேரருளாளர் ஸந்நிதி₄க்குச் சென்று அவர்முன்பே ஸ்தோத்ரத்தை அநுஸந்தி₄த்துத் தீர்த்த₂ப்ரஸாத₃மும் ஸ்வீகரித்து ஸந்நிதி₄யினின்றும் புறப்பட்டு, இளையாழ்வார் திருமஞ்சநங்கொண்டு வருகிற சாலைக்கிணற்று வழியிலே ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரத்தை அநுஸந்தி₄த்துக் கொண்டிருக்க 296. "ப்₃ரஹ்மா ஶிவஶ்ஶதமக₂: பரமஸ்வராடி₃த்யேதேபி யஸ்ய மஹிமார்ணவவிப்ருஷஸ்தே ||" என்கிற ஶ்லோகத்தை இளையாழ்வாரும் கேட்டருளி 'இது அருளிச்செய்தார் ஆர்?' என்று பெரியநம்பியைக் கேட்க, 'ஆளவந்தார் தி₃வ்யஸூக்தி' என்று பெரியநம்பி அருளிச்செய்ய, இவரும் 'அவரை அடியேன் ஸேவிக்கவேணும்' என்ன, நம்பியும் 'ஆகில், நீர் நம்மோடே சேரவாரீர்' என்று அருளிச்செய்ய, இவரும் திருமஞ்சநத்தைப் பெருமாள் திருமுன்பே ஸமர்ப்பித்துப் பெருமாளை ஸேவித்து விடைகொண்டு, திருக்கச்சிநம்பியையும் ஸேவித்து அவர்க்கு இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்து பெரியநம்பியுடனே புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கு ஆஸந்நமாக எழுந்தருளி வாராநிற்க, திருக்கரம்பன்துறையிலே பெரியதிரளைக்கண்டு 'இத்திரள் ஏது?' என்று எதிரே வருகிறவர்களைக் கேட்க, அவர்களும் 'ஆளவந்தார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்' என்ன; இத்தைக்கேட்டு இவரும் ஏங்கி மோஹித்து விழுந்து ஶோகார்ணவ நிமக்₃ந

ராயக் கிடந்து துடிக்க அவ்வளவிலே இளையாழ்வாரும் 297 பு₃ஹ்ஸ்த₄ர் விலலாப ஹ என்னுமாபோலே பல வகையாகப் புலம்பி அஸ்தமித்தாநயப்₄ரவராய் நிவாத்த நோநமுக₂ராயக் * கண்பனி சோர நிற்க பெரியநம்பியும் வாளேறுகாணத் தேளேறு மாயுமாபோலே தம்முடைய வயஸந்த்தைத மறந்து 298 ஶ்ரேயாம்ஸி ப₃ஹுவிக்₄நாநி ப₄வந்தி மஹதாமபி' என்கிறபடியே ஶ்ரேயஸ்ஸுக்களுக்கு அநேகவிக்₄நங்கள் பெரியோர்களுக்கும் உண்டாம் ஆகையாலே நீர் ஶோகிக்க வேண்டா' என்று இளையாழ்வாரைத் தேற்றி அவரைக் கையைப்பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஆள வந்தாருடைய விமலசரமவிக்₃ரஹத்தை ஸேவிக்கப் பண்ண, இளையாழ்வாரும் அவரை தண்டனிட்டு இத் ஒரு அவப்₄ யலாப₄மிருந்தபடி யென்! என்று விஸ்மிதராய் ஆ ாத₃ சூட₃மாக ஸேவிக்குமளவில் மூன்று திருவிரல்கள் மடங்கி யிருக்க இவரும் அதுகண்டு முன்னும் இவர்க்கு இப்படி யுண்டோ? என்று முதலிகளைக் கேட்க அவர்களும் முன்பு இல்லை இப்போது கண்டித்தனை என்ன இளையாழ்வாரும் இவர் திருவுள்ளத்தில் ஏதேனும் ஒரு கருத்து உண்டாகவேணும், என்று விசாரித்தருளி முதலிகளைப் பார்த்து முன்பு வ்யாக்₂யாநஸமயங்களிலே அபி₄மத ஸல்லாபங்களைக் கேட்டிருந்தவர்கள் உண்டோ? என்ன ஸ்ரீபாத₃த்துமுதலிகளெல்லாருங்கூடி 'வேறொன்றும் அறியோம், வ்யாஸ பராஶரரிடத்திலே உபகார ஸ்ம்ருதியும் நம்மாழ் வார்பக்கல் ப்ரேமாதிஶயமும் வ்யாஸ ஸூத்ரத்திற்கு விஶிஷ்டாத்₃வைதபரமாக வ்யாக்₂யாநவாஞ்சை₂யும் பலகா லும் அருளிச்செய்யக் கேட்டிருக்கையாயிருக்கும்' என்ன இவரும் அகவாயிலெண்ணமறிந்து இஶ்ஶரீரம் த்₃ருட₄மாய் இவ்வாசார்யருடையயும் அடியேனிடத்தில் பரிபூர்ணமாய் ஸர்வேஶ்வரன் அடியேன் நினைத்தபடி கூட்டுவானாகில் இம்மூன்றிழவுகளையும் தீர்க்கக்கடவேன்' என்ன உடனே திருவிரல்கள் நிமிர இதனை அனைவரும் கண்டு ஆஶ்சர்யப் பட்டு இவ்வாசார்யருடையயும் உம்மிடத்திலேயுண்டு

இவருடைய தி3வ்யஶக்தியும் உம்மிடத்திலே கூடும்; நீரே இத்3த3ர்ஶநத்துக்கு நிர்வாஹகராவீர்' என்று ஸர்வரும் இவரை மங்க3ளாஶாஸநம் பண்ண, இளையாழ்வாரும "கண்ணுள்நீங்கா என் நெஞ்சுள்ளும் நீங்காவே" என்கிற படியே அவ்விக்3ரஹத்தை ஸேவித்துக் கண்ணிலும் நெஞ்சிலும் தேக்கிக்கொண்டு 'நம்பெருமாள் நமக்குச் செய்தபடி என்!' என்று போரக்லேஶித்து அவப்4ருத2ஸ்நாநஞ் செய்தருளிப் பெரியநம்பியை தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, நம்பெருமாளையும் திருவடிதொழாதே அவரை வெறுத்து மீண்டு பெருமாள் கோயிலேற எழுந்தருளினார். பின்பு ஆளவந்தாரைக் க2நித்துத் திருபள்ளிபடுத்துச் செய்ய வேண்டுங் க்ருத்யங்களெலாஞ் செய்தருளினார்கள்.

அநந்தரம், இளையாழ்வாரும் பயணக3தியிலே பெருமாள் கோயிலுக்கு எழுந்தருளித் திருக்கச்சிநம்பி ஸ்ரீபாத3த்திலே தண்டனிட்டு இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் போரக்லேஶிக்க, இவரும் * எண்ணினவாறு ஆகாமையாலே அத்யந்தம் அவஸந்நராய்க்லேஶிக்க, திருக்கச்சிநம்பியும் 'பேரருளாளர் ஸர்வஜ்ஞரும் ஸர்வஶக்தருமன்றோ? உம்முடைய நினைவின்படியே தலைக்கட்டியருளுவர்; அஞ்சவேண்டா' என்று தேற்றமிட்டு, பின்பு ஆளவந்தாருக்கு ஸ்ரீசூர்ணபரிபாலனஞ்செய்து பெருக்கத்திருவத்4யயநம் நடத்தியருளினார்.

ஆளவந்தார் திருநக்ஷத்ரம் ஆடியில் உத்தராடம்.

அவர் தனியன் 299. "ஸ்ரீராமமிஶ்ரஸச்சி2ஷ்யம் வந்தே3 தத்வார்த்த2 கோவித3ம் | வாத3ாத3வாப்த /ராஜ்யாத்3யோ விரக்தோ யாமுநோऽபூ4வத் ||" 300. "யத்பத3ாம்போ4ருஹத்4யாந வித்4வஸ்தாஶேஷகல்மஷ: | வஸ்துதாமுபயாதோऽஹம் யாமுநேயம் நமாமி தம் ||" 301. "ஸிம்ஹாநநாம்ஶபூ4வ மீஶ்வரயோகி3ஸிந்து4 முக்தாமணிம் மஹித நாத2முநீந்த்3ர பௌத்ரம் | ப்ரஜ்ஞாவிஶேஷஜலதி4ம் ப்ரதிவாதி3தூலஜஞ்ஜ2ாநிலம் ஹ்ருத3ய சிந்தய யாமுநார்யம் ||"

/ (பா) ராஜ்யஸ்து விரக்தோ யோऽபூ4வன்முநி:

இளையாழவாரும தை1ரயாவலமபி3யாயப பேரரு ளாளரைஸேவிததுப பூ4ாவமபோலே திருமஞசநகைஙகாயம செயதுகொணடிருநதாா

பினபு நமபிபககல இளையாழவாருககு பரேமம மூதிாநதுவர, நமபிககும இவாபககல கருணை மிகுநதுவர நமபியுடைய பரப4ாவமெலலா மறிநது அவா ஸ்ரீபாத3த திலே ஆஶ்ரயிககவேணும எனறு செனறு தணடன ஸமாபபிதது இவவாதமாவை தேவரீா உஜஜீவிபபிததருள வேணும எனன நமபியும வாரீா இளையாழவீா ! பேரருளாளா * பொருளலலாதவெனனைப பொருளாககி அடிமை கொணடது கணடு நீா விருமபினீா 302 கிமப யதராபி ஜாயநதே யோகி3நஸ ஸாவயோநிஷு। பரத யக்ஷிதாதம நாத2ாநாம நைஷாம சிநதயம குலாதி3கம || எனகிறபடியே ஆதமகு3ணததுககுச சோநதிருநதுளள பரம வைதி1கநிஷடை2யையுடையராய ஆஶ்ரயிகக நினைததீா ஆகிலும வாணுஶ்ரமததுககடுதத வைதி3கமாயாதை1ககுப போநதிராது எனறு விலககியருளினாா

அதின மறறைநாள இளையாழவாருககுத திருககசசி நமபியினிடததில பரஸா3தபரதிபததிபிறநது தத1நவய பு1க3த4யா நமபியை அடியேன குடிசையிலே அமுதுசெயய வேணும எனறு விணணபபஞசெயய நமபியும ஸமமதித தருள, இளையாழவாரும அதிபரீதியோடே தநதிருமாளிகை யிலே எழுநதருளி இசசெயதியைத தேவியாருடன அருளிச செயது தளிகைககுப பாஙகாகபபணணி நனறாக ஸவயஞ ஜநாநம செய எனறு நியமிததருளித தாமும நீராடி நிதயகாமாநுஷட2ாநஙகளையும செயதருளித திருமஞசநமும சடககெனக கொணடுவநது பேரருளாளாககு ஸமாப பிததுத தமமுடைய க3ருஹாாசசனையான பேரருளாளரை யும அமுது செயதருளபபணணி நமபியையழைககத தெறகுததிருவீதியாலே நமபி மடததை நோககி மேறகே எழுநதருளினாா அதறகுமுனனே நமபியும மடததினின

றும் புறப்பட்டுப் பெருமாளையும் ஸேவித்து மற்றொரு திருவீதியாலே இளையாழ்வார் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி 'திருவாலவட்ட கைங்கர்யத்துக்கு உதவப்போக வேணும்' என்று சடக்கென அமுதுசெய்து எழுந்தருளினார். அநந்தரம் இளையாழ்வார் தேவிகளும் அவர் அமுது செய்தருளின தளிகையைக கோலாலேதள்ளி அவ்விடத்தைக் கோ₃மயத்தாலே ஸ்த₂லஶுத்₃தி₄பண்ணித் தெளித்துத் தாமும் நீராடி நிற்கிறவளவிலே. இளையாழ்வாரும் மடத்தே தேடிக் காணாமல் மீண்டு எழுந்தருளித் தேவிகள் நீராடின படியைக் கண்டு 'இதென்?' என்று கேட்டருள. தேவிகளும் 'அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் எழுந்தருளி அமுதுசெய்து திருவாலவட்ட கைங்கர்யஞ் செய்யவேணுமென்று மீண்டு எழுந்தருளினார்; அவர் சாத்தாதவராகையாலே அவர் அமுது செய்த இலைத்தளிகையைக் கோலாலேதள்ளி கோ₃மயத்தாலே ஸ்த₂லஶுத்₃தி₄ பண்ணினேன்: அத்தாலே ஶரீரம் அலம்பவேண்டிற்று' என்ன. இவரும் அவளைப் பார்த்து நீராடினதற்கு மிகவும் கோபித்துத் தம் அபீ₄ஷ்டம் ஸித்₃தி₄யாதபடியாலே போரக்லேஶித்து 'இனி நமக்குச் செய்ய அடுப்பதென்?' என்று "எண்ணுதனகளெண்ணும்" என்கிற படியே தம் திருவுள்ளத்திலே விசாரித்தருளி நம்பிமடத்தேற எழுந்தருளி நம்பிபாடே சென்று. 'அடியேன் சில நினைவுகள் நினைத்திருந்தேன்; அவை எவையென்று தேவரீர் பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து. அவர் அருளிச் செய்ததைத் தேவரீர் அடியேனுக்கு அருளிச்செய்ய வேணும்' என்று இளையாழ்வார் விண்ணப்பஞ்செய்ய. நம்பியும் அன்று ராத்ரி பெருமாளை அநுப₄வித்து ஏகாந்த மானவளவிலே, 'நம்பி! நம்முடன் சிலவார்த்தை சொல்லு வான்போலேயிருந்தாயீ!' என்று பெருமாள் திருவுள்ளமாயருள. நம்பியும் பெருமாளுடனே "இளையாழ்வார். 'சில நினைவுகள் நினைத்திருந்தேன், அவை யெவையென்று தேவரீரைக் கேட்டுவந்து சொல்லவேணும்' என்று மிகவும் ஆத₃ரவாயிராநின்றார்; அவற்றை யருளிச்செய்யவேணும்"

என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய பெருமாளும ஸஹஜத₃ாஸ யத்தை யுடையனுய சூந்த₃ரநுவாத்தநம பண்ணியிருப்பா னொருத்தன நாம ஸாந்தீ₃பனுடனே வித₃யாப₄யாஸம பண்ணினுப்போலே பலவிடங்களிலே ஸகல ஶாஸ்த்ரங்களே யும அலகலகாக அறிந்திருப்பானொருத்தன நம்மைக் கேட பிக்கிறுனித்தனை பரத்தவம நாமே பே₄த₃மே த₃ாஶநம உபாயமும ப்ரபத்தியே அந்திம ஸம்ருதியும வேண்டா ஶரீராவஸாநத்திலே மோக்ஷம பெரியநம்பி திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பது' என்று இவ்வாறு வார்த்தையையும பேரரு ளாளா திருவுள்ளமாயருள நம்பியும இவற்றைக் கேட்டு வந்து விடிவோரை இவரையழைத்து இளையாழவீர்! பேரருளாளா திருவுள்ளமபற்றியருளின வார்த்தைகளைக் கேளீர் என்று அவற்றை யருளிச்செய்து 'இவையோ உமக்கு நினைவு? என்ன ஆம' என்று இளையாழவார் பேரர்பரிதரராய நம்பி ஸ்ரீபாத₃த்திலே தணடன ஸமாபிக்க நம்பியும இவா நினைவும பெருமாள திருவுள்ளமும ஒன்றுயிருந்தபடி என!' என்று மிகவும உகந்தருளினுா

இளையாழவாா பெரியநம்பிகளிடத்து ஆஶ்ரயித்த வைபவம

அக்காலத்திலே கோயிலிலே ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாத₃த்து முதலிகளெல்லாரும திரளாகவிருந்து பெரியநம்பியுடனே இத₃த₃ாஶநத்துக்குக் கடவா ஆர்? என்ன பெரியநம்பியும முதலிகளைக் குறித்து ஆளவந்தார் முனபு நினைவிட்டு விஶேஷகடாக்ஷம பண்ணியருளினதும திருவிரலகள நிமிாந்த ஏற்றமும உங்கள திருவுள்ளங்களிலே நிலையிட வில்லையோ? ஸாவத₂ா ஆளவந்தாரபி₄மாநம பொய்யாக மாட்டாது' என்ன முதலிகளெல்லோரும கூடி ஸம்மதித்து இன்னமும தேவரீர் எழுந்தருளி இளையாழவாரை விஶேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளி நமத₃ாஶநப்ரவாத்தகராம்படி திருத்தி அழைத்துக்கொண்டு வரவேணும என்று பெரிய

நம்பிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய. நம்பியும் அப்போதே குடும்ப₃ ஸஹிதமாகப் புறப்பட்டு நம்பெருமாள் ஸந்நிதி₄யிற் சென்று ஸேவித்து விண்ணப்பஞ்செய்து அவரநுமதி கொண்டு த்வரித்துப் புறப்பட்டுப் பெருமாள்கோயிலுக்கு எழுந்தருளா நிற்கச் செய்தே, ஸ்ரீமது₄ராந்தகத்திலே ஏரிகாத்த பெருமாள் கோயிலிலே அவஸரித்து எழுந்தருளியிருந்தவளவிலே;

இளையாழ்வாரும், தமக்குப் பேரருளாளர் திருக்கச்சி நம்பிமுகே₂ந நியமித்தருளினபடியே பெரியநம்பி ஸ்ரீபாத₃த்திலே ஆஶ்ரயிப்பதாகப் புறப்பட்டுத் திருக்கச்சிநம்பியையும் பேரருளாளப் பெருமாளையும் ஸேவித்து அவர்களநுமதி கொண்டு கோயிலுக்கு எழுந்தருளாநிற்க, ஸ்ரீமது₄ராந்தகம் வழியாகையாலே இவரும் அங்கே ஏரிகாத்த பெருமாளை ஸேவிப்பதாக எழுந்தருள, ஏரிகாத்த பெருமாள்கோயிலிலே பெரியநம்பி எழுந்தருளியிருக்க, இளையாழ்வாரும் தூ₃ரத்திலே கண்டு அத்யாஶ்சர்யப்பட்டு 'எண்ணின ப₂லம் எதிரேவந்து வாய்த்ததுபோல் நம்பி நமக்கெதிரே எழுந்தருளி கருபைசெய்ய வந்தபடி *கண்டாயே! நெஞ்சே!' என்று நிர்ப்ப₄ராநந்த₃ ப₃ாஷ்பங்களையுடையராய்ப் பெரிய நம்பி திருவடிகளிலே ஹர்ஷஸம்ப்₄ரமத்துடனே த₃ண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பியும் தம் அபி₄லாஷை அதிஶீக்₄ரமாய் எதிரேவந்து ஸித்₃தி₄க்கக்கண்டு ஆநந்த₃நிர்ப்ப₄ரராய் இளையாழ்வாரை வாரியெடுத்து அணைத்துக்கொள்ள, இளையாழ்வாரும் 'அடியேனுக்கு இப்போதே தேவரீர் ஹிதோபதே₃ஶஞ் செய்தருளி ரக்ஷித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; நம்பியும்—303. "அஸ்தி ஹஸ்திகி₃ரிர் நாம தத்ர ஶைலவரோ மஹாந்। வித₄ாத்ராப்₄யர்ச்சிதோ விஷ்ணுஸ் தஸ்ய ஶைலஸ்ய மூர்த்த₄நி। புண்யகோடீதி விக்₂யாதம் விமாநம் புண்ய வர்த்த₄நம்॥' என்று சொல்லப்படுகிற ஹஸ்திகி₃ரியிலே புண்யகோடிவிமாநமத்₄யத்திலே

ப$_3$ரஹ்மாதி$_3$ ஸகல சேதநராலும ஸேவயமாநரான பேரரு
ளாளர ஸந்நிதி$_4$யிலே செயகிறோம—என்று அருளிசசெயய
இளையாழவாரும காலக்ஷேபம பணணவொணணாமைககு
ஆளவநதாரபககல கணடது அமையாதோ? * மினனின
நிலையிலலாத அடியேனுடைய இஶரீரம இருககிறபோதே
கருபை பணணியருளவேணும என்று விணணபபஞசெயது
திருவடிகளிலே விழுநதுகிடகக பெரியநமபியும இவரை
முடிபிடிததெடுதது இவருடைய ஆததியிருநதபடியென!
என்று மிகவும உகநத திருவுளளததராய இளையாழவாரைக
கையைபபிடிதது அழைததுககொணடுபோய ஏரிகாதத
பெருமாள கோயில திருமகிழடியிலே எழுநதருளியிருநது
304 மநதரஸமஸகாரஸித$_3$த$_4$யாதத$_2$ம மநதரதீ$_3$க்ஷாவி
தெ$_4$ள தத$_2$ா। சகரஸய த$_4$ாரணம பரோகதம மநதரை
பஞசாயுத$_4$ாநி வா॥ என்றும 305 சகராதி$_3$த$_4$ாரணம
புமஸாம பரஸமப$_3$நத$_4$வேத$_3$நம। பதிவரதாநிமிததம ஹி வல
யாதி$_3$ விபூ$_4$ஷணம॥ என்றும சொலலுகிறபடியே திருவிலச
சினை பரஸாதி$_3$தது 306 நிவேஶய த$_3$க்ஷிணே ஸவஸய
விநீதாஞஜலிஸமயுதம। மூர்த$_4$நி ஹஸதம விநிக்ஷிபய
த$_3$க்ஷிணம ஜஞாந த$_3$க்ஷிணம॥ ஸவயம து ஹருதி$_3$ விநயஸய
கருபயா வீக்ஷயேத$_3$கு$_3$ரு। ஸவாசாரயம ஹருத$_3$யே த$_4$யா
தவா ஜபதவா கு$_3$ருபரமபராம॥ ஏவம பரபத$_3$ய தே$_3$வேஶ
மாசாரய கருபயா ஸவயம। அத$_4$யாபயேந மநதரரதநம
ஸாக்ஷிசசூ$_2$நதே$_3$ாதி$_4$தை$_3$வதம॥' என்று சொலலுகிற
கரமததிலே பெரியநமபியும—ஸவிநயரான இளையாழவாரைத
தமமுடைய வலபபுறததிலே வைததுத தம திருககைகளாலே
அவர ஶிரஸஸை ஸபரஶிததுககொணடு ஸத$_3$ாசாரயரான
ஆளவநதார திருவடிகளை ஸமரிததுககொணடு கு$_3$ருபரமபரா
பூரவகமாக மநதரரதநமான த$_3$வயததை ஸாஙகோ$_3$பாஙக$_3$
மாக இளையாழவாருடைய வலததிருசசெவியிலே உபதே$_3$
ஶிததருளி பெருமாள நாடடுககாக ஸ்ரீப$_4$ரதாழவான தலை
யிலே திருவடிநிலைகளை வைததுக காடடுககு எழுநதருளினப

போலே ஆளவந்தாரும் உமக்காகத் தம்முடைய திருவடித் தாமரைகளை என் தலைமேலே வைத்துத் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினரென்றிருங்கிடீர்" என்று இளையாழ்வாருக்கு அருளிச்செய்தருளினர். ஆளவந்தாருக்குக் கரணபூ₄தரிறே பெரியநம்பி. இளையாழ்வார்க்கு நேரே ஆசார்யர் யமுனைத் துறைவரேயாம். ஆகையாலேயிறே. "எதிகட்கிறைவன் யமுனைத்துறைவனிணையடியாங்கதி பெற்றுடைய விராமாநுசன்" என்று பிள்ளையமுதனார் அருளிச் செய்ததும்.

இளையாழ்வாரும் 'ப்ரமாணம் எது? ப்ரமேயம் எது? ப்ரமாதாக்கள் ஆர்?' என்று பெரியநம்பியைக் கேட்க, அவரும் '"மாதவன் பேர் சொல்லுவதே ஓத்தின்சுருக்கு" என்கிறபடியே ப்ரமாணமும் த்₃வயமே; ப்ரமேயமும் இத்தால் ப்ரதிபாத்₃யனாய் ஸ்ரீஹஸ்திகி₃ரியின் மேலே கையுந் திருவாழியுமாய் நிற்கிற பெருமாளே; ப்ரமாதா நீர்தாம்; இந்த ப்ரமாணத்தாலே ப்ரமேயத்தை அநுப₄விக்க வாரும்' என்று அருளிச்செய்து, அதின்மற்றைநாள் புறப்பட்டு ஏரிகாத்த பெருமாளைத் திருவடிதொழுது, 307. "ஸ ராமோ லோகரஞ்ஜந:' என்னுமாபோலே தேவரீர் திருநாமத்துக்குத் தகுதியாக இத்₃த₃ர்ஶநம் பி₄ந்நதடாகமாகாதபடி செய்தருளிற்றே!' என்று மங்க₃ளாஶாஸநம் பண்ணியருளிப் பெருமாள்கோயிலேற எழுந்தருள, திருக்கச்சி நம்பியும் எதிரேவந்து பெரியநம்பியை ஸேவிக்க, அவரையும் க்ருபை பண்ணி அவர் புருஷகாரமாக * உலகேத்துமாழியானத்தியூரானை பேரருளாளனையும் ஸேவித்து, நாத₂முனிகள் உய்யக்கொண்டாருக்கு அருளிச்செய்தபடியை உய்யக்கொண்டார் நியோக₃த்தால் மணக்கால்நம்பி ஆளவந்தாருக்குப் பச்சையிட்டு உபதே₃ஶித்துக் கோயிலிலே கொண்டுபோய்ப் பெரியபெருமாளை ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்து அநுப₄விப்பித்தாப்போலே, பெரியநம்பியும் ஆளவந்தார் நியோக₃த் பலகால் தட்டி யுபதே₃ஶித்துப் பேரருளாளப் பெருமாளை ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்து அநுப₄விப்பித்தருளினர்.

அநநதரம இளையாழவார திருமாளிகையிலே எழுந தருளி தம திருமாளிகையிலே மேலபாதியிலே பெரியநமபி குடுமப₃ஸஹிதமாக எழுநதருளியிருககததககதாக இடம ஸமாபபிததுத தளிகைககு வேணடும பத₃ாாதத₂ஙகளும ஸமாபபிகக நமபியும ஆறுமாஸம அஙகே எழுநதருளி யிருநது இளையாழவாருககு த₃ராவிட₃வேத₃ பரப₃நத₄ஙகளை யும த₃ராஶநவ்ஷய ரஹஸயவிஶேஷஙகளையும பரஸாதி₃கக, இளையாழவாரும பரீதியுடனே * செவிககினிய செஞசொல கேடடு கருதாாதத₂ராயிருககுஙகாலததிலே ஒருநாள திருமஞசநமுறையிலே எணணெயககாபபுச சாததவநத ஶ்ரீவைஷணவா க்ஷுதது நலியாநினறது' எனறவாறே இளையாழவாரும தம தே₃விகளை யழைதது ஶ்ரீவைஷணவா விடாயததிருககிறா பாயுஷிதாநநம இலலையோ? எனன தே₃விகளும அலபமாகிலுமிலலை' எனன இவரும தே₃விகளை ஒருகாாயததிலே ஏவிவிடடு உளளே புகுநது ஶோதி₄த தருளிய பாததரததிலே பழையபரஸாத₃ம ஸமருத₃த₄மா யிருககக கணடெடுதது தே₃வியாரையழைதது ஶ்ரீவைஷ ணவா இளததிருகக இபபடி செயதாயே! * இடுமபையா லடாபபுணடு இடுமிலேனைதுறனெறன றிரநதவாககு இலலையே யெனறு நெடுஞசொலலால மறுதத நீசையிறே நீ எனறு கனககக கோபிததுவிடடாா பினனையும ஒருநாள கிணற றினகரையிலே இளையாழவார தே₃விகளுககும பெரியநமபி தே₃விகளுககும ஒருதோணடிவயாஜமாகச சணடையான வளவிலே, இதனை பெரியநமபி கேடடருளித தமமுடைய தே₃விகளை மிகவுஙகோபிதது இளையாழவாருககும அறிவி யாதே தே₃விகளையழைததுககொணடு மீணடு கோயிலுககு எழுநதருளினா இளையாழவாரும அநுஷட₂ாநமபணணி எழுநதருளிப பெரியநமபியை ஸேவிககபபெறுமல திருமாளிகையில வாததிககிறவாகளை பெரியநமபி எஙகே?' எனறு கேடடருள மீணடு கோயிலுககு எழுநதருளினா எனறு அவாகள விணணபபஞசெயய இவரும அதுவென? அருளி அவாசசெயயாமல எழுநதருளுகைககு ஹேதுவென?

என்ன. 'ஒரு தோண்டியடியாக மதனியாருக்கும் மதனியாருக்கும் சண்டையானவாறே தம் தேவிகளைக் கோபித்து ப₄ாக₃வதாபசாரத்துக்கு இருய்த்து அப்போதே கோயிலேற எழுந்தருளினார்' என்றார்கள்.

இளையாழ்வாரும் அச்செய்தியைக்கேட்டு திருவுள்ளங் கலங்கி, தே₃விகளைப் பார்த்து அதிகுபிதராய்—308. "பாபாநாமாகரஸ்ஸ்த்ரிய:" என்னும்படியை ஸ்பஷ்டமாக்கினாயே! முன்னமே திருக்கச்சிநம்பி விஷயமாகவும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர் விஷயமாகவும் ப₄ாக₃வதாபசாரப்பட்டாய்: இப்போதும் பெரியநம்பி தே₃விகளுடனே பிணங்கி அஸஹ்யாபசாரப் பட்டாய்; இப்படி செய்கிற நீ இப்பொழுதே புறப்பட்டுப் போ—என்று தத₃நுப₃ந்தி₄யான த₄நங்களையுங் கொடுத்துப் பயணமாக்கிப் பிறந்தகமே போகவிட்டு, "இல்லறமல்லேல் துறவறம்" என்கிறபடியே 'அதிதி₂ஸத்காரயோக்₃யை யன்றிக்கே ப்ரதிகூலையாயிருக்கிற ப₄ார்யையை ஸவாஸநமாக த்யஜித்து ஸந்யஸிக்கக்கடவன்' என்கையாலே இளையாழ்வாரும், 'நமக்கு இஸ்ஸம்ஸாரம் த்யாஜ்யம்' என்று அத்₄யவஸிதது 309. "அநந்தஸரஸி ஸ்நாத்வா விமாநச் † ச₂ாயயாऽந்விதே। விமுக்தஸ்ஸர்வபாபேப்₄யோ விஷ்ணுலோகம் ஸ க₃ச்ச₂தி ॥" என்னும் மஹாத்ம்யமுடைய திருவநந்த ஸரஸ்ஸுக்கு எழுந்தருளி 310. "ஸம்யங் நாக₃ாஹ்வயே தீர்த்தே₂ விக₃ாஹ்ய க₃தகில்பி₃ஷ:। நிரஸ்தேதரபே₄ாக₃ாஶோ வரத₃ம் ஶரணங்க₃த: ॥" எனகிறபடியே திருவநந்தஸரஸ்ஸிலே நீராடி, 311. "யதே₂ாகதகாரிணம் பி₄க்ஷும் ப₄க₃வந்தம் வா குருத்வேநாங்கீ₃க்ருத்ய ஸந்யாஸாஶ்ரமமாஶ்ரயிஷ்யாமி" என்கிறபடியே ஸந்யஸிக்க ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு * தொழுதெழுதொண்டர்கள் தமக்குப் பிணியொழித்தமரர் பெருவிசும்பருளும் பேரருளாளர் ஸந்நிதி₄யிலே எழுந்தருளி ஸேவித்து—"தாயே தந்தையென்றும், தாரமே கிளைமக்களென்றும், நோயே பட்

† 'ச₂ாயயாஞ்சிதே' என்று ப்ரதிபே₄த₃ம்.

டொழிநதேன' எனகிறபடியே ப4க3வத3ப4ாக3வதாசாயா
நுவாததநததுககு விலககடியான இஸஸமஸாரஸமப3நத4ம
வேணடுவதிலலை அடியேனுககு தேவரீா திருவடிததாமரை
களின சேவையே வேணடுவது ஆகையாலே,
312 தரித3ணட3ம வைஷணவம லிஙக3ம விபராணும
முகதிஸாத4நம। நிாமாணம ஸாவத4ாமாணுமிதி வேத3ாநு
ஶாஸநம॥ எனறு இபபடி சொலலபபட்ட தரித3ணட3
காஷாயாதி3களை தேவரீா அடியேனுககு பரஸாதி3ததருள
வேணும — எனறு இளையாழவாா பேரருளாளரை ஆசாா
யதவோ அஙகீ3கரிதது விணணபபஞசெயய தேவபபெரு
மாளும திருவுளள முகநதருளி—313 தரித3ணட3 முபவீ
தஞச வாஸ கௌபீநவேஷடநம। ஶிகயஙகவசமிதயேதத3
பி3ப4ருயாத3யாவத3ாயுஷம॥ எனகிறபடியே தரித3ணட3
காஷாயாதி3களை நீருளளதனையும த4ரிககககடவீா—எனறு
அாசசகமுகே2ந நியமிதது பரஸாதி3ததருளி 'இராமாநுச
முனி எனறு திருநாமஞசாததியுகநதருளி நமமிராமாநு
சனை மடததிலே வைததுவாரும எனறு திருககசசி நம
பிககு அருளிசசெயதருள அவரும அபபடியே உபலாளிததுக
கொணடுபோய மடததிலே வைதது எழுநதருளினாா

பினபு ராமாநுசனும ஆஶரமத4ாமஙகளைக குறைவற
நடததிககொணடு நமககு ஆளவநதாா விசேஷகடாக்ஷம
பணணினதறகு ஈடாக விரோதி4களும கழிநது ஆநுகூலய
மும கூடாநினறதே ஆளவநதாா திருவுளளககருதது
நிறைவேறுமபடி நமககு ஒரு ஸஹாயம உணடாகவேணும
எனறு விசாரமுணடாயத தத3நுரோதே4ந கோ3விநத3
ப4டடரை நினைதது அவன நமககு ஹிதபரவாததகன
ஸாவவிஷயவிரகதன ஶாஸதரவைத3க3த4யமுளளவன இனி
அவனை நமமோடே சோபபாருணடாகில நலலது இப
போது அவன தே3வதாநதரபரனாயிராநினறான அவ
வுளளஙகை கொணாநத இடததே சுருளநாறறமெழுபபி
314 ஸாவக3நத4ஸ ஸாவரஸ எனனுமவனுடைய ஔள

கந்த்யத்தைக் காட்டி மீட்கும் விரகர் ஆரோ?' என்று நினைவிட, 'விஶேஷாத்மகுணங்களையுடையராய், வேத வேதாந்தவிதக்ரேஸரராய், வகுளாபரணப்ரபந்தமுகுளா மோதிதசித்தராய், *திலதமுலகுக்காய் நின்ற திருவேங்கடத்தெம்பெருமானை அநவரதபாவனைபண்ணிப் *பிரியா வடிமை செய்யாநின்றுள்ள தேஶிகாக்ரேஸரரான பெரிய திருமலைநம்பி கடவர்' என்று நிர்சயித்து, ஒரு அநுகூல ஸ்ரீவைஷ்ணவரை அவர் ஸந்நிதிக்குப் போகச் சொல்லி, 'தேவரீருடைய மருமகனை வட்டமணி கோவிந்தபட்டன் அடியேனுடன் ஸஹாத்யாயியாய் அநுகூலித்திருந்தவன். துர்வாஸநாதிஶயத்தாலே அந்யபரனாய்க் காளஹஸ்தியாகிற சுடுங்காட்டிலே நில்லாநின்றான்; தேவரீர் அடியேனுக்காக அவனிடத்தே நிர்ஹேதுகக்ருபைபண்ணி தேவரீர் திருவடிகளுக்கு அவனை ஆட்கொண்டருள வேணும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்து போகவிட்டருளினார்.

கூரத்தாழ்வானும் முதலியாண்டானும் இளையாழ்வாரிடம் ஆச்ரயித்தல்

அநந்தரம் இவர் இப்படி ஆஶ்ரமப்ராப்திபண்ணியருளின செய்தியைக் கந்தாடை முதலியாண்டானும், ஹாரீதகுலதிலகரான திருமறுமார்பனென்கிற திருநாமத்தையுடைய கூரத்தாழ்வானும் கேட்டருளி, அதிப்ரீதியோடே பெருமாள் கோயிலுக்கு எழுந்தருளி ராமாநுசனை ஸேவித்து 'அடியோங்களுக்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காராதிகளை ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ராமாநுஜனும் திருவுள்ளமுகந்தருளி அவர்கள் ப்ரார்த்தித்தபடியே செய்தருள, அவர்களும் பஞ்சஸம்ஸ்காராதிகளை லபித்து க்ருதார்த்தர்களாய் 315. "அதீத்ய மந்த்ரமாசார்யம் பூஜயேச்சுச்திதோ த்விஜ: । ஆசார்யாதீந வ்ருத்திஸ்து யாவஜ்ஜீவம் ஸதா ஶுசி: ॥" என்கிறபடியே ஸ்வாசார்யரான ராமாநுஜனை ஒருகாலும் பிரியாமல் தத்கைங்கர்யைகரஸராய் ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

யாதவபரகாசன இளையாழ்வாரை ஆசரயிதது உஜஜீவிததல

பினபு யாத3வபரகாசனுடைய மாதாவுககுப பலகாலும பேரருளாளா ஸேவையும திருககசசிநமபி பாாவையும ராமாநுஜனிடததே பரேமஸமபா4ஷணமும நடககையாலே அதுவே நிக3ாநமாக அவளுககும நம த3ாஶநததிலே ஊறறம பிறநது இத3த3ாஶநததிலே நம யாத3வனும இறஙகிளுலோ!' எனறு நினைதது வையமாளிகைபபடி ஏறுநிறக நலலது நலலது' எனறு கிடவத3நதியுணடாக அதுகேடடு ஸநதோஷததுடனே யாத3வபரகாசன பககல சென்று இசசெயதியைச சொலலி 'நீயும ராமாநுசனைப போலே ஶிகா2யஜ்ஞோபவீத பூாவகமாக தரித3ணட3ததை த4ரியாய எனன யாத3வபரகாசனும ஸவமதாபி4மாநததாலே ஆதக2ளு சொலலுகையொழிநது பாரமாாததி2கதயா ஸவாபி4மதாாதத2ததில அருசி தோனறுநிறகையாலும இளையாழவாா அநநாளகளிலே பரதியோகி3தவேந சொனன ஆதத2ஙகள நெஞசிலே புணபடுததாநிறகையாலும. அவா மாஹாதமயஙகளை ப3ரஹமரக்ஷஸஸு சொலலியிருககையாலும அவருககு க3ஙக3ாயாததரையிலே வயாத4ரூபேண வநத ராம ஸாக்ஷாதகாரஸஹாயததாலும மாதருவாகயததாலும ஸமமதிதது ஸவமாதாவுடனே தரிக3ணட3க4ாரணமபணணுமிடததில—நான ஶிகா2யஜ்ஞோபவீதததயாக3ம பணணுகையாலே அதுககு பராயஶசிததமாக பூ4பரத3க்ஷிணம பணணவேணடியிருநதது அது வயோவருத3த4னனா எனனால செயயமுடியாது இனி அஶகதனான நான செயய அடுபபதென? எனறு சொலலி முசிததுககிடகக அவவிரவிலே பேரருளாளா அவன ஸவபநததிலே எழுநதருளி நமமிராமாநுசனை ஒரு பரத3க்ஷிணம பணணி அவாதர தரித3ணட3காஷாயாதி3களை த4ரிதது ஸநயஸியாய' எனன யாத3வனும அதை விஶவஸியாமல திருககசசிநமபியுடனே நான ஒரு நினைவு நினைததிரா

நின்றேன்; அத்தைப் பேரருளாளர்க்கு விண்ணப்பஞ் செய்து அவர் திருவுள்ளமானபடியை எனக்கு அருளிச் செய்யவேணும்' என்ன. நம்பியும் அன்று ராத்ரி பெருமாளை ஸேவித்து விடைகொள்ளுகிறவளவிலே 'யாத₃வப்ரகாசன் ஒருநினைவு நினைத்திருந்தேனென்றான்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய. பேரருளாளரும் 'அவன் தாயார் இராமாநுசனைப போலே நீயும் த்ரித₃ண்ட₃ஸந்யாஸியாகாயென்றாள்: தான் பூ₄ப்ரத₃க்ஷிணம் பண்ணவேணுமென்று முசித்துக்கிடந் தான; நாம் நம்மிராமாநுசனை ஒரு ப்ரத₃க்ஷிணம்பண்ணி ஸந்யஸியாயென்று சொன்னோம்; நாம் ஸ்வப்நமுகே₂ந சொன்ன வார்தையை விஶ்வஸியாமல் உம்மையிடுவித்துக் கேட்கிறானத்தனை' என்று அருளிச்செய்ய. நம்பியும் இச்செய்தியை விடிவோரை யாத₃வப்ரகாஶனுக்கு அருளிச் செய்ய. அவனும் விஶ்வஸித்து வந்து ராமாநுசன் திருவடி களிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'அடியேனுக்கு த்ரித₃ண்ட₃ தா₄ரணம் பண்ணுவித்தருள வேணும்' என்ன. இவரும் அவனுடைய உசித நிர்வேத₃த்தைக் கண்டு 'அது செய்யு மிடத்து ப்ராயஶ்சித்தாபேக்ஷையுண்டு' என்ன. அவனும் ப₄க₃வது₃க்திப்ரகாரத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து அவர் தமமையே வலம்வந்து ஸவிநயனாய் நிற்க. அவ்வளவிலே ஆழ்வானும் ஆண்டானும் 'ப₄க₃வத₃நுகூல்யமும் இவரு டைய நினைவும் ஒத்திருந்தபடியே!' என்று விஸ்மிதராய்,

316. "த்₃வேஷாச்சைத்₃யாத₃ய:" என்கிறபடியே தேவ ரீர்கருப்பண்ணுகின்ற த்₃வேஷந்தானே இவருக்கு உஜ்ஜீவந ஹேதுவாய்த்து—என்று சொல்லி ஆஶ்சர்யப்பட்டு

317. "அஸ்மாபி₄ஸ்துல்யோ ப₄வது" எனறு விண்ணப்பஞ் செய்ய. ராமாநுசனும் போரவுகந்தருளி ஶாஸ்த்ரோக்த ப்ரகாரேண ப்ராயஶ்சித்தபூர்வகமாகச் சௌளோபநயநாதி₃ களையும் பண்ணுவித்து த்ரித₃ண்ட₃காஷாயாதி₃களையும் ப்ரஸாதி₃த்து 'கோ₃விந்த₃ஜீயர்' என்று திருநாமமும் ப்ரஸாதி₃த்தருளி. இப்படி பஞ்சஸம்ஸ்காரயுக்தராக்கி

குருபரமபரா பூாவகமாக மநதரரதநாததததையும பரஸாதிததருளி, 'ஶாஸதரஙகளிலே இதரேதரவசநவயாதயம வாராதபடி யதிதாமஸமுசசயம எனகிற பரபநதததைப பணணும எனன கோவிநதசீயரும
318 'விதி காதருகஶா லிஙகம பரயோகோ முகய காம ச | அஹோராதரகரியாSSசாரோ லிஙகததாமோ கதி ஸதிதி || பராயஶசிததாநி ஸமஸகார இதயேகாதஶ பாவக || எனறு ஏவமபரகாரேண ஸஙகரஹபரபநதததைச செயது ஸநநிதியிலே வைதது தணடன ஸமாபபிகக, ராமாநுசனும ஆதயநதமாகத திருககணசாததி ஸநதோஷிததருள இவரும ஆசாரயபரதநதரராயச சில காலம எழுநதருளியிருநது அசிரேண பரமபதததைப பராபிததருளினா

அநநதரம ராமாநுசனும கூரததாழவானுககும முதலியாணடானுககும மீமாமஸாஶாஸதரயுகமஶரமம பணணுவிததுககொணடிராநிறக இவருடைய ஆஶரம பராபதி முதலான இசசெயதிகளைக கோயிலிலே ஆளவநதாா ஸ்ரீபாதததது முதலிகளெலலாரும கேடடுப போர வுகநது, தஙகளிலே விசாரிததுககொணடு நமபெருமாள ஸநநிதியிலே சென்று இளையாழவாரை தேவரீா ஸநநிதியிலே நிதயவாஸம பணணுமபடி இஙகே அழைபபிததுக கொணடருளவேணும' எனறு விணணபபஞ செயய பெரியபெருமாளும பேரருளாளாககு அபபோதே திருமுகம போகவிடடருள பேரருளாளரும கேடடருளி தநதம அபிமாநததைப புறமபே போகவிடிலனறோ நாம நமபி ராமாநுசனை விடுவது எனறு அருளிசசெயதுவிட இச செயதியைக கோயிலிலே பெரியநமபி முதலான முதலிக ளெலலாருங கேடடு இனிசசெயய அடுபபதெனா எனறு தஙகளிலே விசாரிததருளி தேவபபெருமாள பரமோதாரராயிருபபா, பாடடுககுப போர நலலராயிருபபா' எனறு ஆழவாா திருவரஙகபபெருமாளரையரைக குறிதது,

319. "வேகவத்யுத்தரே தீரே க்ஷேத்ரே ஸத்யவ்ரதாக்₂யகே । அஸ்தி காஞ்சீதி விக்₂யாதா புரீ புண்யவிவர்த்த₄நீ ||" என்று புண்யவர்த்த₄கமாகச் சொல்லப்பட்ட காஞ்சீமஹாநக₃ரியிலே தேவரீர் எழுந்தருளிப் புண்யகோடி விமாநமத்₄யஸ்த₂ராய் அகி₂லர்க்கும் ஸர்வாபேக்ஷித ப்ரத₃ராயிருக்கிற பேரருளாளரைப் பாடியுகப்பித்து 'நமக்கு ராமாநுசனைத் தரவேணும்' என்று கேட்டு வாங்கி அழைத்துக்கொண்டு எழுந்தருளவேணும்—என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. அவரும் அப்பொழுதே புறப்பட்டு நம்பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்து பெருமாள்கோயிலை நோக்கி யெழுந்தருள, இவர் இப்படி எழுந்தருளுகிற செய்தியைக்கேட்டு ஸ்வஜநமான வரந்தரும் பெருமாளரையர் எதிரே வந்து தம்முடைய திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய் ஸத்கரித்து அமுது செய்விக்க. இவரும் அதிப்ரீதராயெழுந் தருளியிருக்க, அதின் மற்றை நாள் விடிவோரை பேரருளாளர் வையமாளிகையிலே 'கச்சிக்குவாய்த்தான்' என்கிற திருமண்டபத்திலே யேறியருளி அனைத்துக்கொத்திலுள்ள பரிகரமும் ஸேவித்திராநிற்கத். திருக்கச்சிநம்பியும் திருவாலவட்டம்பரிமாற அருகே ராமாநுசனும் அவரருளிச் செய்த வரத₃ராஜாஷ்டகத்தை அநுஸந்தி₄த்துகொண்டு ஸேவித்து நிற்கச்செய்தே. திருவரங்கப்பெருமாளரையர் எழுந் தருளின செய்தியைத் திருககச்சிநம்பி கேட்டருளி எதிர் கொண்டு அரையரை ஸேவிக்க. அவரும் க்ருபைபண்ணி அந்யோந்யம் குஶலப்ரஶ்நம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கச் செய்தே. அரையரும் நம்பியுடனே 'பேரருளாளரை ஸேவிக்க வேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. நம்பியும் பெருமாளுடைய திருவோலகத்திலே அழைத்துக்கொண்டு போக. அரையரும் வரத₃ராஜனை ஸேவித்து 320. "கதா₃புநஶ்ஶங்க₂ரதா₂ங்க₃கல்பக த்₄வஜாரவிந்தா₃ங்குஶவஜ்ரலாஞ்ச₂நம் । த்ரிவிக்ரம த்வச்சரணம்பு₃ஜத்₃வயம் மதீ₃யமூர்த்₄நமலங்கரிஷ்யதி||" என்று அநுஸந்தி₄த்துக்கொண்டு தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, பெருமாளும் தீர்த்த₂ப்ரஸாத₃ங்களையும்

ஸ்ரீஸட2கோபனையும பரஸாதி3ததருள இவரும * திருப பொலிநத சேவடி எனசெனனியினமேல பொறிததாய எனறு பரீதராய நிறகிறவளவிலே பெருமாளும இவரை அருளபபாடிடடருள திருவரஙகபபெருமாளரையரும ப4கதி புரஸஸரமாக எனனெஞசமேயான எனறு தொடஙகி 'உலகேதது மாழியானததியூரான' எனறும பிணியவிழ தாமரை மொடடலாததும பேரருளாளா என றும தொதெழுதொணடாகள தமககுப, பிணியொழித தமரா பெருவிசுமபருளும பேரருளாளன எனறும இப படி ஆழவாாகள தி3வயஸூகதியான * பாலேயதமிழான *பணணோ பாடல இன கவிகளை தே2வகா3நததிலே இயலும இசையுமாக நாடகததுடனே பாட தெனனுவெனனு மெனனமமான' எனகிறபடியே பேரருளாளரும போர வுகநதருளித தாம சாததியிருநத திருமுததின தாழவடம திருபபரியடடம சூதரசாமராதி2 மறறுமுணடான வரிசைக ளெலலாம பரஸாதி2ததருள இவரும நாயனதே! அடியே னுககு இவையொனறிலும அபேகஷையிலலை தேவரீா ஆததி2தாாதத2பரித3ாந தீ2க்ஷிதராகையாலே அடியேன ஆததி2ததைத தநதருளவேணும எனறு விணணபபஞ செயது பினனையும கனககபபாடியருள பெருமாளும அதைககேடடருளி பரீதராய † (நாமும நமபெணடுகளு மொழிய) நீா வேணடினததைத தருகிறோம அதைதச சொலலிககாணீா எனன அரையரும ராமாநுசனைக காடடி இவரை அடியேனுககுத தநதருளவேணும' எனறு விணணபபஞ செயய பெருமாளும 'அடபோதே அறியப பெறறிலோமே! இவரையொழிய நீா வேணடினதெலலாந தருகிறோம கேளீா எனறு அருளிசசெயய, அரையரும 321 ராமோ த்3விாநாபி4ப4ாஷதே' எனகிற தேவரீா இரணடு வாாததை யருளிசசெயயலாமோ? எனறு விணணபபஞசெயய, பேரருளாளரும இனனுபபுடனே

---

† குணட2விதக3ரநத2ம பல ஸ்ரீகோஶஙகளில இலலை.

'தந்தோம், கொண்டுபோகலாகாதோ!' என்று அருளிச்செய்ய, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் உடையவரைக் கையைப் பற்றி 'வாரும்' என்ன, உடையவரும் பேரருளாளர்க்கு த₃ண்ட₃ன் ஸமர்ப்பித்துத் திருவரங்கப்பெருமாளரையரு டனே கோயிலுக்கு எழுந்தருளப் புறப்பட, பெருமாளும் இவர்க்கு விடைகொடுத்தருளினார்; பின்பு உடையவரும் கூரத்தாழ்வானையும் முதலியாண்டானையும் பார்த்தருளி 'மடமே போய் நம்முடைய திருவாராத₄நமான பேரரு ளாளரையும் மற்றுமுண்டான ஸம்ப₃ந்த₄ங்களையும் கொண்டு வாருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்து மடமும் புகுராமல் எழுந்தருள, அவர்களும் அபபடியே எழுந் தருளுவித்துககொண்டு கூடினவளவிலே, திருக்கச்சிநம்பியும் அவர்களை வழிவிட்டு மீண்டெழுந்தருளினார்.

உடையவரும் 322. "யத்₃க₃த்வா ந நரோ யாதி நர கஞ்சாப்யதே₄ாக₃திம" என்று சொல்லுகிற பெருமையை யுடைய ஸ்ரீரங்க₃த₄ாமமாகிற திருவரங்கந்திருப்பதியை நோக்கிப் பயணக₃தியிலே யெழுந்தருளி வடவாற்றிலே நீராடிக் கேஶவாதி₃ த்₃வாத₃ஶோர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களைச் சாத்திக்கொண்டு இருந்தவளவிலே, இவர் எழுந்தருளின செய்தியை ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாத₃த்துப் பெரியநம்பி முத லான முதலிகளும் சீயர்களும் ஏகாங்கிகளும் ஸ்ரீவைஷ்ண வர்களும் கேட்டருளி, பெருமாளுக்கு விண்ணபபஞ்செய்ய, பெருமாளும ஸேனைமுதலியாருக்கு அருள்பாடிட்டருளி 'நமமிராமாநுசனை எதிர்கொண்டு அழைத்துவாரும' என்று திருவுள்ளமாயருள, அவர் பெரியநமபியுள்ளிட்ட முதலிகள் சீயர்சள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடனே பெருமாள் பரிகரமான அனைத்துககொததிலவர்களும் ஸேவிகக அகிலந்ருததகீ₃கவாத₃யத்துடனே முக்தராய்ப்போருமவர் களை நித்யஸூரிகள் விரஜைக்கரையளவாக வந்து எதிர் கொள்ளுமாபோலே திருக்காவேரி வடவாற்றின் கரையள வாக வந்து எதிர்கொள்ள, ராமாநுசனும் ஸேனை

முதலியாரையும் பெரியநம்பிமுதலானோரையும் ஸேவித்து அவர்களைப் பின்சென்று கொண்டுபோய் கொடியணி நெடுமதிள் கோபுரங்குறுகினார் என்கிறபடியே * திட கொடிமதிளையும் தாமோதரன் திருக்கோபுரத்தையுங் கிட்டி ஸாஷ்டாங்க₃ப்ரணாமம்பண்ணி திருமாலைதந்த பெருமாள் திருவீதி முன்னாகப்புகுந்து ப்ரத₃க்ஷிணமாக எழுந்தருளி தரிவிக்ரமன் திருவீதியையும் ப்ரத₃க்ஷிணமாக எழுந்தருளிப் புகுந்து பெரியபூ₂லிபீட₂த்தடியிலே சென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஸேவாகரமத்திலே ஆளரியையுந் திருவடிதொழுது ஸ்ரீரங்கநாயகியாரையும் ஸேவித்து ஸ்ரீசந்த்₃ரபுஷ்கரிணியிலே தீர்த்த₂ஸ்வீகாரம் பண்ணியருளி, திருக்கோபுரத்து நாயனார்களையும் ஸேவித்துப் புகுந்து * கடைத்தலையிருந்து வாழும் சோம்பரான நம்மாழ்வார் முதலான ஆழ்வார்களையும் ஸேவித்து மற்றும் சுற்றியுள்ள எம்பெருமான்களையும் ஸேவித்து * அணியனார்செம்பொனாய அருவரையனைய கோயிலாகிய * அணியரங்கன் திருமுற்றத்தே புகுந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து உள்ளேசென்று ப்ரத₃க்ஷிணமாக எழுந்தருளி ப்ரணவாகாரமான தி₃வ்ய விமானத்தையும் ஸேவித்து ஸேனைமுதலியாரையும் திருவடிதொழுது அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்தேற எழுந்தருளினவளவிலே வந்தவரெதிர் கொள்ள மாமணி மண்டபத்து என்கிறபடியே முக்தனைப் போருமவனை ஸ்ரீவைகுண்ட₂நாத₂ன் எதிர்கொள்ளுமாபோலே நம்பெருமாள் திருக்கைத்தலத்திலே எழுந்தருளிப் புறப்பட்டு அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்தளவாக எழுந்தருளி எதிர்கொண்டு உள்ளே புகுந்தருள உடையவரும் விழுவது எழுவது தொழுவதாய் ஸேவித்துத் திருப்பள்ளியறையிலே புகுந்து * அரங்கந்தன்னுள் பாம்பணைப் பள்ளிகொள்ளும் * கடல்விளங்கு கருமேனியம்மான் றன்னைக் கண்ணாரக்கண்டு உகந்து * மணத்தூணே பற்றிநின்று * வாயாரவாழ்த்தி ப்ரேமபரவஶராய் அமலனாதிபிரானிற்படியே பாதா₃தி₃ கேஶாந்தமாக கண்டகண்கள் மற

ரென்றினைக் காணுமே" என்னும்படி பெரியபெருமாளை யநுப₄வித்து. திருபல்லாண்டையும் அநுஸந்தி₄த்து. 323. "நமோ நமோ வாங்மநஸாதிபூ₄மயே நமோ நமோ வாங்மநஸைகபூ₄மயே| நமோ நமோऽநந்தமஹாவிபூ₄தயே நமோ நமோऽநந்ததயைகஸிந்த₄வே||" "ந த₄ர்மநிஷ்டோ₂ऽஸ்மி ந சாத்மவேதீ₃ ந ப₄க்திமாம்ஸ் த்வச்சரணாரவிந்தே₃| அகிஞ்சநோऽநந்யக₃திஶ் ஶரண்ய த்வத்பாத₃மூலம் ஶரணம் ப்ரபத்₃யே||" என்று தம் பரமாசார்யரான ஆளவந்தார் தி₃வ்யஸூக்தியை அநுஸந்தி₄த்து ஸேவித்து நிற்க. பெரியபெருமாளும் ராமாநுசனை மிகவும் க்ருபை பண்ணியருளி தீர்த்த₂ப்ரஸாத₃ங்களும் ப்ரஸாதி₃த்து 'நின் செமமாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து" எனகிறபடியே * தேனே மலரும் * திருக்கமலபாதமான * துயரறுசுடரடிகளாலே இவருடைய உத்தமாங்க₃த்தை அலங்கரிக்க. இவரும் * தாளிணைக்கீழ் வாழ்ச்சியைப்பெற்று நிரதிஶயாநந்த₃நிர்ப்ப₄ரராய் ஸேவித்துக்கொண்டு நிற்க. பெரியபெருமாளும் உடையவரைத் * தம் தாமரைக் கண்களால் நோக்கி * சோதிவாய் திறந்து "பொங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும்" என்கிற உப₄யவிபூ₄த்யைஶ்வர்யத்தையும் உமககும உம்முடையார்க்கும் தந்தோம்; நம்முடைய வீட்டின் கார்யத்தையெல்லாம் ஆராய்ந்து நடத்தும்—என்று † (திருவுள்ளமாயருளி உடையவரென்ற திருநாமமும்) ப்ரஸாதி₃த்தருள. உடையவரும தீர்த்த₂ப்ரஸாத₃மும் * சூடிககளைந்த * தண்டுழாய்விரைநாறு கண்ணித்திருமாலை ப்ரஸாத₃மும் * பொது நின்ற பொனனங்கழலான ஸ்ரீஶட₂கோபனும் "வானவர் நாட்டையும நீ கண்டுகொள்' என்கிற உப₄யவிபூ₄த்யைஶ்வர்யமும் கரதலாமலகமாக ப்ரஸாதி₃க்கப்பெற்று. பெரியநம்பி திருமுக₂மண்ட₃லத்தைப் பார்த்தருளி 'பெரியார்க்காட்பட்டக்கால் பெறாத பயன் பெறுமாறு!' என்று தேவரீர் திருவடிகள்

† குண்ட₃லிதக்₃ரந்த₂ம் சில பிரதிகளில் உள்ளது.

ஸமப$_3$நத$_4$ததையிட்டுப பெருமாள இபபடி அடியேனை வாழவித்தருளினா—என்று விண்ணபபஞ்செயய பெரிய நமபியும கலியுஙகெடுங கண்டுகொணமின' என்று ஆழ்வார அருளிச்செயத ப$_4$விஷயத$_3$ாதத$_9$ம பரதயக்ஷ மாசசுது—என்று அருளிசசெயது பெருமாள நியமித தருளின காரியம செயதருளலாகாதோ? என்ன உடைய வரும பெரியதிருமண்டபத்தே எல்லாருடனும எழுந்தருளி யிருந்து கருவூலஙகளையெல்லாம ஆராயந்து அமுதுபடி சாத்துபபடி திருமாலை திருவிளக்குகளெல்லாம ஆராயந்து நடததி மறறும திருவாராத$_4$நததுககு வேண்டினவை யெல்லாங குறைவறநடததி கோயிலனைத்துக் கொததிலவா களுடையவும ஏறறததாழவுகளும ஆராயந்து திருமதிளகள முதலானவிடங்களில திருப்பணிகளும நடததியருளி * வண்டினமுரலுஞ சோலை மயிலினமாலுஞ சோலை கொண்டலமீதணவுஞ சோலை குயிலினம கூவுஞ சோலை *கடியாரபொழிலகளில திருச்சண்பகந தொடக்கமான திருப பூமரஙகளும, திருநந்த$_3$வனஙகளும ஆராயந்தருளி மறறு முண்டான திருவிளையாட்டு ஸீமைகளுமெல்லாம ஆராயந்து கொண்டு போருகிறவளவிலே அகளஙக நாட்டாழவானை ஸிஷயனுககிக கோயிலுககு மேலகாவலாக வைத்தருளி திங களும நாளும விழாவறாத என்கிறபடியே நித்யோத்ஸவ பக்ஷோதஸவ மாஸோதஸவ ஸமவதஸரோதஸவம முதலான மஹோதஸவங்களெல்லாம தாழவற நடததிக கொண்டு போருகிற காலததிலே

எமபாரைததிருததிய விபரம

முனபு திருமலைநமபி ஸந்நிதி$_4$க்குப போகவிட்டிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவா ஹாஷபரகாஷத்துடனே மீண்டெழுந் தருளி உடையவா திருவடிகளிலே ஸேவிக்க இராமா நுசனும அவருடைய முகவிகாஸதனதைக கண்டு காரய ஸித$_3$தி$_4$யை நிஶசயிதது பரீதியுடனே அந்த வருத்தாந

தத்தை விவரமாகச் சொல்லும்' என்ன, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் "தேவரீர் விடை ப்ரஸாதித்தருளினபின்பு திருமலைக்குப் போய்த திருமலைநம்பியை ஸேவித்து, தேவரீர் நியமநப் படியே விண்ணப்பஞ் செய்தேன்; நம்பியும் கேட்டருளி, 'இது நாமே செய்யக் கடவதாயிருக்க, நம்மிராமாநுசனும் * எண்ணம்புகுந்து தித்திக்குமமுதாகப் பெற்றதே!' என்று தேவரீரானுகூல்யத்துக்கு உகந்த திருவுள்ளத்தராய்த் தத்க்ஷணமே ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுடனே அடியேனையுங் கூட்டிக்கொண்டு காளஹஸ்தி குளக்கரையில் ஒரு மரத்தடியிலே எழுந்தருளியிருக்க, உள்ளங்கை கொணர்ந்த நாயனாரும் அங்கே ருத்ராபிஷேகார்த்தமாகக் குடங்கொண்டு ருத்ரபரமான பாட்டுக்களையுங் கதறிக்கொண்டுவர, நம்பியும் † 'கொன்றைச்சடையானைக் குளிரநீராட்டினால், என்னுனக்குண்டாம் பயன்' என்று அருளிச்செய்ய, நாயனாரும் இபபாசுரங் கேட்டு நம்பியை ஸ்மயமாநமுகனாய் ஏறப்பாராநின்று கொண்டுபோக, இவரும் *அவன் செய்யும் சேமத்தையெண்ணித் * தெளிவுற்ற சிந்தையராய் மீண்டு திருமலையிலே போய் வ்யாக்யாநித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார். பின்னையும் ஒரு நாள் முன்புபோலே அக்குளக்கரையிலே வடவ்ருக்ஷச்சாயையிலே எழுந்தருளியிருகக, அங்கே நாயனாரும் அபிஷேகஜலஹரணார்த்தமாகக் குடமெடுத்து வருமது கண்டு நமபியும் * அப்போதொரு சிந்தைசெய்து 'என்மனஞ்சூழ வருவானாய் * உறங்குவான் போல் யோகுசெய்வான் தானே * உணர்வைப் பெறவூர்ந்தவன் உறங்குகிறானே' என்று, தம்முடைய ஆசார்ய திவ்யஸூக்தியிலே 324. "ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிஶயேஶித்ருத்வம்" என்கிற ஶ்லோகத்தை ஒரு ஓலைப்புறத்திலே யெழுதி அவன் வருகிறவழியிலே போகவிடுத்திருக்க, அவ

† 'கொன்றைச்சடைமுடியானைக் குளிரநீராட்டினால்' என்று காண்கிற பாடம் வெண்பாவின் லக்ஷணத்துக்குச் சேராது.

னும அவவழியில வநது அவவோலையைக கணடெடுதது வாசிததுககொணடு கடககபபோகடடு ஜலததைத ஆஹரிததுககொணடு மீணடுபோகிறவன ஜலததையும இறககி முனபெறிநத ஏடடைத தேடியெடுதது மீணடு குடமெடுததுககொணடு வருகிறவன எஙகளைககணடு
325 ஸோகஸஸலோகததவமாகதத" எனறு ஸ்ரீவாலமீகி பகவான ஆததஸிநதனை பணணினபோலே இவனும ஸலோகாாதத பாயாலோசனை பணணுநினறுகொணடு கிடடவநது நினறு உஙகளகையில நழுவின பொருள இதுவோ? எனன, நமபியும வேறே சிலா பொருள நழுவுமதொழிய எஙகள பொருள நழுவுமதலல எனன அவனும அது கிடககிடீா நீஙகள எலலாரும ஓரிடததிலே நடககிறதென? எனன நமபியும மாாககம கலககமறறிருககையாலே எனன அவனும கேவலருககு மாாககஙகளுணடோ? எனன இவரும * பொருளகையுணடாயச செலலுமவனுககு அடுபபது இதுவனறோ? எனன அவனும இபபோது நீஙகள உறறுரை விட வநதீரகளோ?' எனன இவரும அதலல கறவைகள கொளள வநதோம எனன அவனும அனுஷடாதாககளுககும பஸபாததூளி பவிதரமனறோ? எனன இவரும 'அது இடமறிநது நோயடில நலலது எனன அவனும குறுககு நெடுககாகில பேதமென?' எனன இவரும செவவையிருககத திரயககாகையே பேதம' எனன அவனும இது புதுவாாததைககடடுககளோ? எனன இவரும 'பழையவாாததைககடடுகளும இபபடியே எனன அவனும இதிலே பூாவவிசாரம வேணடாவோ? எனன நமபியும பரதவததிலேகாண விசாரமிருபபது எனன நாயனாரும நிருததரனாய நமபியை ஏறபபாராநினறுகொணடு யதாஸதாநமே போமபோது தலைதுலுககி அடைவுகேடு காணலாமபடி போனன நமபியும அதுகணடு 326 பரஸாதமகமசிததம' என னுமாபோலே நெஞசமுருகா நினறதே!
* அவரேயினியாவரே- எனறு அநுஸநதிதது ஸாதய

கோடியிலேறிட்டு. முதலிகளுடன் ஸல்லாபித்துக்கொண்டு திருமலையே மீண்டு எழுந்தருளினார்" என்றவாறே, உடையவரும் மிகவும் ஆநந்தி3த்துக் கூரத்தாழ்வானையும் முதலியாண்டானையும் இருந்த முதலிகளையும் பார்த்தருளி— கேட்டீர்களோ, கோ3விந்த3னுக்கு ஆளவந்தார் தி3வ்ய ஸூக்தி நெஞ்சிலுற்று அதற்கு வாங்மாத்ரத்தாலே வைதண்டி3கச்சா2யையைக் காட்ட. அதற்கு நம்பியும் சா2யாமாத்ரத்தாலே ஸ்துத்ரங்களை வாக்சாதுர்யங்களாலே ரசிக்க. கோ3விந்த3னும் ஶாஸ்த்ரவித3க்3த4னுகையாலே நம்பியினுடைய ஸ்ரீஸூக்திவைஶாரத்3யக்ரமங்களிலே ஈடுபட்டு நிருத்தரனானிறே; எங்ஙனேயென்னில், 327 'கூடஸ்தோ2ऽக்ஷர உச்யதே' "அமரர்களாதி முதல்வன்". 328. "ஶிக3ஹீ ஸந்மார்க்க3வர்த்த4ந:" "நெறிவாசல் தானேயாய் நின்றான்" 329. "கஶ்சிந் மாம் வேத்தி தத்வத:" "யானே நீ யென்னுடைமையும் நீயே." 330. "ஜ்ஞாநேந ஹீந: பஶுபி4ஸ்ஸமாந:" "என்னினைந்து போக்குவரிப்போது" 331. "யே வா லலாடப2லகே லஸதூர்த்4வ புண்ட்3ரா:" "தவளப்பொடி கொண்டு நீரிட்டிடுமின்," 332. 'ஊர்த்4வ புண்ட்3ரம் த்3விஜாதீ3நாம்" "நீறுசெவ்வேயிடக்காணில்'" 333. "வேத3மூலப்ரமாணாத்' "மிக்கவேதியர் வேதம்." 334. "ஸதே3வ ஸோம்யேத3மக்3ர ஆஸீத்" 335. "த4ர்மே ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டி2தம்" 336. "அவித்3யயா ம்ருத்யும் தீர்த்வா வித்3யயாऽம்ருதமஶ்நுதே' 337. "ப்ரணவோ த4நுஶ்ஶரோ ஹ்யாத்மா ப்3ரஹ்ம தல்லக்ஷ்யமுச்யதே। அப்ரமத்தேந/வேத்3த4வ்யம்/ஶரவத தந்மயோ ப4வேத்॥". 338. "நாராயணாத்3 ப்3ரஹ்மா ஜாயதே. நாராயணாத்3 ருத்3ரோ ஜாயதே" என்று இப்படிப்பட்ட ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணாதி3களிலே ப்ரதிபாதி3க்கிற அர்த்த2ங்களையெல்லாம் தத்காலத்திலே மநஸ்ஸானது அவகா3ஹிக்க. கோ3விந்த3னும் நிருத்தரனாய்

/ 'போ3த்3த4வ்யம்' என்றும், 'ஶரவத்தத்வயோக3வித்' என்றும் காண்கிறது,

டே3ாலாயமாநசித்தனாயப்போகையாலும இவரும அவனே ஸாத4ய கோடியிலே யேறிட்டுத் திருமபியருளுகையாலும நமபிக்கு அவனுடன ஓடின ஸாமாத2யமிருந்தபடியென!— என்று விஸமிதராய ஸ்ரீவைஷணவரை உபலாளித்தருளி பின்னையென? என்று கேட்டருள

அவரும—339 யம யம ஸ்பருசதி பாணிப4யாம யம யம பஶ்யதி சக்ஷுஷா । ஸத2ாவராணயபி முசயந்தே கிமபு நாப3ாந்த4வா ஜநா ॥ என்கிறபடியே தேவரீருடைய உப4ய விப4ஸமப3ந்த4ம பழுதுபோமோ? மூன்றும கக்ஷியில காரய ஸித3தி4யைக் கேட்டருளவேணும—என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார் எங்ஙனேயென்னில — "திருமலைநமபியும திருமலையில * சிந்தாமணியைத் திருவடிதொழுது புறப்பட்டு, காளஹஸதியெல்லைநிலத் தோப்பிலே எழுந்தருளியிருந்து, ஸ்ரீபாத3த்து முதலிகளுக்குத் திருவாயமொழி வயாக2யாநம பரஸாதி3த்தருளாநிற்க நாயனாரும ஒரு பாதிரிமரமேறிப் புஷபாபசயம பண்ணாநிற்க அவ்வளவிலே "திண்ணன வீடு" என்கிற திருவாயமொழிக்கு அர்த்தம அருளிச்செய்யாநிற்க நாயனாரும மூன்று பாட்டளவும பூப்பறிக்கைதவிர்ந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்து நாலாமபாட்டிலே 'எமபெருமானுக்கல்லால பூவும பூசனையும தகுமே' என்று வர நாயனாரும அம்மரத்தினின்றும திடுக்கெனக்குதித்துக் கையிலிருந்த பூப்பட்டிகையையுஞ் சுழற்றியெறிந்து த4ரித்திருந்த ருத3ராக்ஷத்தையும அலங்கலழியவாங்கி வீசிப்போகட்டு 'தகாது தகாது' என்று நமபிதிருவடிகளிலே அடைவுகெட விழுந்துகிடந்து 340 அஜ்ஞாநசாசாரஹீநஶ்ச மலிநோ து3க்க2ஸாக3ரே । நிமக3ந" என்றும நீசனேன நிறைவொன்றுமிலேன என்றும சொல்லுகிறபடியே தம வர்த்தமாநத்தைச் சொல்லி அதிவிஷண்ணராகிறார் எங்ஙனேயென்னில —, உப4யவிபூ4திநிர்வாஹத்துக்கு முடிசூடினவனிருக்க விரிதலையாண்டியை விருமபினேனே! என்றும புதுக்கணிப்புடைய புண்டரீகாக்ஷனிருக்கப

† பொறிபறக்கும் கண்ணனைப் பூசித்தேனே!' என்றும், '* கடல்மண்ணுண்ட கண்டனிருக்கக் * கறைகொண்ட கண்டனைக்காமிததேனே!' என்றும், * கல்லெடுத்துக் கன் மாரிகாத்த கற்பகமிருக்கக் கையார்கபாலியைக் கண்டு வணங்கினேனே!' என்றும், '* திருவிருந்தமார்பனிருக்கத் * திருவிலலாத்தேவனைத் தொழுதேனே!' என்றும், '*பீதக வாடைப்பிரானிருக்கப் புலியுரியுடையானைப் பின்றொடர்ந் தேனே!' என்றும், 'சதிரான கங்கையடியானிருக்கச் சுடு காடு காவலனைச் சுற்றி வலம்வந்தேனே!' என்றும், 'பெரு மலராகிற பெருந்துழாய்வாமிருக்கப் பெருங்கையாற்குட மெடுத்துப் பேய்ச்சுரைக்கு நீர்வார்த்தேனே!' என்றும். இப்படி பலவகையாகப் புலம்பி 'இவ்வாத்மாவை உஜ்ஜீ விப்பிக்கவேணும்' என்று தண்டனிட்டு எழுந்திராமலிருக்க. நம்பியும் முதலிகளை முகம்பார்த்து, 'ஸாத்$_3$தி$_4$யோக$_3$முண்டா யிருந்தது; ஆளவந்தார் க்ருபைபண்ணும்படிக்குக் குறை யில்லை என்று அருளிச்செய்து இவரையும் முடிபிடித் தெடுத்து. உடம்பையும் தடவிப் பலபடியாக ஸாந்த்வ வாத$_3$நம்பண்ணி 341 "ஆபிப$_3$ந்நிவ சக்ஷுர்ப்$_4$யாம" என்கிறபடியே குளிரநோக்கி விஸ்ரம்ப$_4$கத$_2$நம் நடவாநிற்க. இச்செய்தியை யடையக்கேட்டு தத்ஸ்த$_2$ாநத்தாரனைவரும் வந்து நம்பியுடனே 'எங்கள் ஸ்த$_2$ாநத்துக்குக் கடவரான இவரை நீங்கள் எங்ஙனே அம்மான்பொடியிட அடுக்கும்?' என்ன. நம்பியும் 'அம்மான்பொடிக்கு ஈடுபட்ட இவரையே கேட்டுக்கொள்ளுங்கோள்; எங்கள் வழி அந்யாத்$_3$ருஸம்; அசலவழி வருகிறீரூமலவோம் என்ன. அவர்களும் நாயனாரை 'வாரும்' என்று கையைப் பிடிக்க. இவரும கையை உதறி 'நம்மைகையைப் பிடிக்ககூடுமோ?' என்று கருவூலத்தின் திறவு கோல இலச்சினைமோதிரம் முதலானவற்றையும போகட்டு 'இனி உங்களுககும் நமக்கும் பணியில்லை' என்று கைதட்டி முகம்திருப்பிநிற்க. அவர்களும நிராஸராய் நம்பியுடனே 'நாங்கள் இச்செய்திகளையெல்லாம் நேற்றே கேட்டோம்;

† 'புகைககண்ணனை' என்று பாட$_2$ாந்தரம்.

நஙகள பிரான நமவழி வருவாரெனறு உஙகளுடனே
சணடைககு நிறபதாக எணணியிருநதோம காளஹஸதி
யுடையாருமஎஙகள கனுவிலே 342 பாஷணட3பெ3ளத்3த4
சாரவாகைஸதரயீத4ரமோ விலோபித" எனகிறபடியே
வேத3பா3ஹயரான பெ3ளத்3த4ாதி3களாலே வேத3ஶாஸதரங
கள பரமுஷிதஙகளாகாநிறக 343 தரிச3ணடத4ாரிணு
பூரவம விஷணுநா ரக்ஷிதா தரயீ' எனறு சொலலுகிற
படியே நாஸதிகநிரஸநாரத2மாக தரிக3ணட3ஸநயாஸியான
த3தகாதரேயரைபபோலே ஶேஷாஶந அநநத வைநதேயா
கள யமுனைததுறைவா இளையாழவாா கோ3விநத3ப4டடராக
வும இவாகள சோதிககு ஶஙக2சகராயுஶஙகள முதலி
யாணடான கூரததாழவானகவும மறறுமுளள விஷணு
பாரஷத3ஙகளும இபபடியே வநது அவதரிததாாகள இது
நமககு பரியமாகையாலே கோ3விநத3ப4டடருககு முனபு
காஶிவாஸாபேக்ஷயிருககையாலே அநத பு3த்3தி4யைத
தவிாககைககாக நாமே உளளஙகை கொணாநத வயாஜமிடடு
அழைததுவைததுககொணடதொழிய மறறிலலை, ஆகை
யால அவாகள ஸவேசச2ாவிஹாரிகள எனறு சொனனா'
எனறு சொலலி மீணடுபோக நமபியும இவரைக கூடடிக
கொணடு திருபபதியேற எழுநதருளித ததக்ஷணமே † உபாய
நாதி3களையுஞ செயவிதது 344 ஸமஸகாரா பஞச காதத
வயா எனறு நெடுமாலருவியாகிய ஸவாமி புஷகரிணிக
கரையிலே பஞசஸமஸகாரஙகளையும பரஸாதி3ததருளி, திருப
பலலாணடு முதலாக ஆழவாாகளுடைய தி3வயபரப3நத4ங
களையும ஓதுவிதது ஆதத2பஞசகஜஞாநததையுமுணடாககி
விஶேஷிதது கருபைபணணியருளினா இவரும * தேவு
மறறறியாதே ஆசாரயபதை3கநிஷட2ராய 345 அஹம
ஸாவஙகரிஷயாமி எனறிருககுமவரைபபோலே ஒழிவில
காலததிறபடியே அவா திருவடிகளிலே * சிநதையாலும
சொலலாலும செயகையிலும ஸாவவித4 கைஙகாயஙகளும
செயதுகொணடிராநினறா இநநாள ஸேவிததிருநது விடை

† 'வபநாதி3களையும' எனறு பிரதிபே4த3ம

கொண்டேன்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. உடையவரும் அந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவரை மிகவும் க்ருபைசெய்தருளினர்.

அநந்தரம் இராமாநுசனும் பெரியநம்பி திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி அவர் திருவடிகளிலே தாளுந்தடக்கையுங் கூட்பி தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாத₃த்திலே ஸேவியாக இழவுதீர தேவரீர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிக்கப்பெற்றேன்; தேவரீர் திருவுள்ளத்திலுண்டான அர்த்த₂ விஶேஷங்களை அடியேனுக்கு ப்ரஸாதி₃த்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. நம்பியும் 'அப்படியே ஆகிறது' என்று 346 "அஹோ த்₃வயஸ்ய மாஹாத்ம்யமஹோ வீர்யமஹோ ப₃லம்| மந்த்ரரத்நம் ஶுப₄கரம் வேத₃ஸாரம் ஸநாதநம்|| ஸர்வபாபக்ஷயகரம் ஸர்வபுண்யவிவர்த்த₄நம்| ஸ்ரீகரம லோகவஶ்யஞ்ச/ஸத்யம ஸம்ஸாரதாரணம்||" என்கிறபடியே பாபஹரமுமாய். புண்யவர்த்த₄கமுமாய். ஸம்ஸாரப₃ந்த₄த்தை அறுக்கவற்றாய். மிகவும் ஶ்லாகி₄க்கப்பட்டு வேத₃ஸாரதமமாய். மாங்க₃ள்யகரமாய். மந்த்ரரத்நமாகிற த்₃வயார்த்த₂த்தை ஸவிஶேஷமாக ப்ரஸாதி₃த்தருளி. 'இன்னமும் சில அர்த்த₂விஶேஷங்களுண்டு; அவற்றை ஆளவந்தாருடைய அபி₄மாநாந்தர்ப்பூ₄தரான திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸ்ரீ பாத₃த்திலே சென்று கேளும்' என்று அருளிச்செய்தார்.

பெரியநம்பி ஸ்ரீபாத₃த்திலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகள்:— இளையாழ்வார். மலைகுனியநின்றபெருமாள். பிள்ளைதிருக்குலமுடையார், ப₄ட்டாரியரில் ஶட₂கோபதா₃ஸர் என்று நாலு முதலிகள்.

இளையாழ்வார் திருக்கோட்டியூர் நம்பியினிடத்து விசேஷார்த்த₂ங்கேட்டல்

இராமாநுசனும் அங்கே ற எழுந்தருளித் திருக்கோட்டியூர் வாஸிகளான *மாற்றிலி சோறிட்டுத் தேசவார்த்தை படைக்குமவர்களை 'நம்பி திருமாளிகை எங்கே?'

/ (பா) ஸத்₃யஸ் ஸம்ஸாரதாரகம்

என்று கேட்டருள அவர்களும் அப்பாலே தோன்றுகிற கூறை என்று காட்ட அவ்விடந்தொடங்கி நம்பி திருமாளிகையளவும் தண்டனிட்டுக்கொண்டு எழுந்தருள அப்போது அவ்வூரில் *குற்றமின்றிக் குணம்பெருக்கிக் குருக்களுக்கு அநுகூலரான ஸத்துக்கள் நம்பிப்ரபாவம் அறிந்தார்கள். உடையவரும் நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே சென்று ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம் பண்ணி தேவரீர் அடியேனுக்கு ரஹஸ்யார்த்த விசேஷங்களையெல்லாம் ப்ரஸாதித்தருள வேணும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அவரும் இவருடைய அத்யவஸாயபாஹுள்யத்தை அறிய வேணுமென்று '*ஆருக்கென் சொல்லுகேன்?' என்று முகங்கொடாமல் எழுந்தருளியிருக்க உடையவரும் மீண்டு கோயிலேற எழுந்தருளினார். பின்பு நம்பியும் கோயிலுக்குத் திருநாள்சேவிக்க எழுந்தருளித் தம்மூரே திரும்பி எழுந்தருளுகிறவரை நம்பெருமாள் அருளப்பாடிட்டுத் திருமாலை திருப்பரியட்டம் தீர்த்தம் சடகோபனும் ப்ரஸாதித்து நம்மிராமாநுசனுக்கு ரஹஸ்யார்த்தங்களை உபதேசியும் என்று அர்ச்சகமுகேந நியமித்தருள நம்பியும் 347 'நாஸம்வத்ஸரவாஸினே ப்ரப்ரூயாத்' என்றும் 348 'இதம் தே நாதபஸ்காய' என்று தொடங்கி 348 'ந சாஶுஶ்ருஷவே வாச்யம்' என்றும் தேவரீர் நியமித்தருளிற்றே! என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய பெருமாளும் அப்படியன்று 349 'ஶரீரம் வஸு விஜ்ஞானம்' என்று தொடங்கிச் சொல்லப்பட்ட ஶிஷ்யலக்ஷண பூர்த்தியுள்ள உடையவருக்குச் சொல்லக்குறையில்லை என்று அருளிச்செய்ய நம்பியும் உடையவரைக் குறித்து ஊரேற வாரும் என்று அருளிச்செய்து எழுந்தருள இராமாநுசனும் திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸந்நிதிக்குச்செல்ல அவரும் 'இற்றைக்குப்போய்வாரும்' என்ன, இவரும் மீண்டு கோயிலேற எழுந்தருளினார். இப்படி பதினெட்டு பர்யாயம் எழுந்தருளி ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்து நின்றவளவிலும் நம்பியும் இவருடைய த்ருடாத்யவஸாயபரீக்ஷார்த்தமாக ஒன்றும் அருளிச்செய்யாமலிருக்க இராமாநுசனும்

பெரிய ஆர்த்தியோடே மீண்டு * இணைமலர்க்கண்ணீர் ததும்பக் கோயிலேற எழுந்தருளியிருந்தார். அவ்வளவிலே திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஶிஷ்யரான ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து நமபெருமாளை ஸேவித்து மீண்டு எழுந்தருளுகிறவர். உடையவர் ஸ்ரீபாத₃த்திலே ஸேவித்துநிற்க. அவருடனே தம்முடைய ஆர்த்தியெல்லாந் தோன்றும்படி "பூந்துழாய் முடியார்க்குத் * த க வ ல் ல; * பொன்னாழிக்கையாருக்குத் * தகவல்ல'' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து போகவிட்டருள, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் நம்பி திருவடிகளிலே சென்று தண்டனிட்டு அச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும 'இத்தனை ஆர்த்தியுண்டாவதே!' என்று உகந்தருளி, 'தண்டும் பவித்ரமுமாகத் தாம் ஒருவரே வருவது' என்று அவரையே மீண்டு இராமாநுசன்பக்கல் போகவிட்டருள. ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் உடையவர் திருவடியேறச்சென்று தண்டனிட்டு நம்பியருளிச்செய்ததை விண்ணப்பஞ்செய்ய. உடையவரும் கேட்டருளி மிகவும் உகப்போடே அவரைத் தண்டனிட்டு. கூரத்தாழ்வானையும் முதலியாண்டானையுங் கூட்டிக்கொண்டு அதித்வரையோடே திருக்கோட்டியூரேறச் சென்று நம்பி திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க. நம்பியும் உடையவரைப் பார்த்து 'உம்மையொருவரையுமன்றோ வரச்சொன்னோம்; இவர்களைக் கொண்டு வருவானென்?' என்று கேட்டருள. உடையவரும் 'தேவரீர் தண்டும் பவித்ரமுமாகவன்றோ வரச் சொல்லியருளிற்று: இவர்களைத் தண்டும் பவித்திரமுமென்றே கூட்டிக்கொண்டு வந்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய. நம்பியும் 'தண்டு ஆர்? பவித்ரம் ஆர்?' என்று கேட்டருள உடையவரும் முதலியாண்டானைக் காட்டி 'இவர் த்ரித₃ண்ட₃ம்,' கூரத்தாழ்வானைக்காட்டி 'இவர் பவித்ரம்' என்று அருளிச்செய்ய நம்பியும் 'ஆகில், இவ்வர்த்த₂த்தை இவர்களுக்கொழிய மற்றொருவர்கரும் சொல்லாதேகொள்ளும்' என்று நியமித்தருளித் தம் திருவடி

கலைத தொடுவிததுச சூளுறவுகொணடு பரமகருபையாலே
350 பரணவாத$_3$யம நமோமத$_4$யம நாராயணபத$_3$ாநதிமம |
மநதரமஷடாக்ஷரம வித$_3$யாத ஸாவஸித$_3$தி$_4$கரம § நருணாம||
முமுக்ஷூணாம ஸதா$_3$ ஜபயம பு$_4$கதிமுகதிப$_2$லபரத$_3$ம |
வைஷணவாநாம ஸதா$_3$ ஜபயம ப$_4$கதிஜஞாந பரவாதத$_4$
நம ||' எனகிறபடியே எடடுத திருவக்ஷரமாய பதத$_2$ரயாத
மகமாய ஜஞாநப$_4$கதி வைராக$_3$ய ஜநகமாகையாலே
முமுக்ஷூககளான ஸ்ரீவைஷணவாகளுககு *நாததமுமபெழ
ஸதா$_3$நுஸநதே$_4$யமாய *நலநதருஞ சொலலான பெரிய
திருமநதராாததத$_2$ததை பரஸாதிததருளினா. இராமாநுச
னும கருதாாததராய அதின மறறைநாள அவவூரிலெம
பெருமானுன தெறகாழவாா திருவோலககததிலே அநேகம
ஸ்ரீவைஷணவாகளுககு அப பரமரஹஸயாாததத$_2$ததை
அருளிசசெயதருளினா

இசசெயதியை நமபி கேடடருளி உடையவரை அழைதது இநதப பரமரஹஸயாாததத$_2$ததை வேறொருவாககுஞ சொலலாதேகொளளும எனறனறோ நாம உமககுச சொனனோம அததை மறுதது நீா அநேகம ஸ்ரீவைஷணவாகளுககுச சொனனீரெனறு கேடடோம' எனறு கேடடருள உடையவரும உளளது' தேவரீா திருவடிகளை முனனிடடுககொணடு சொனனேன எனறு விணணபபஞ செயய நமபியும ஒருவாககுஞ சொலலவேணடாவெனறு நியமிததனறோ சொனனோம அததை மறுததுச சொனன உமககுப ப$_2$லம எது? எனறு கேடடருள உடையவரும ஆசாாயநியமநததை மறுதத எனககு நரகமே ப$_2$லம' எனறு அருளிசசெயய இதனையறிநதிருநதும சொலலுவானேன?' எனறு கேடடருள இராமாநுசனும அடியேன ஒருவனேயனறோ நரகமபுகுவது? தேவரீா திருவடிகளை முனனிடடுககொணடு சொலலுகையாலே இவவாதமகோடிகளெலலாம தேவரீா திருவடிஸமப$_3$நத$_4$ததாலே உஜஜீ

§ ஸதா$_3$' எனறும பாடம

விப்பர்களென்று சொன்னேன்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, நம்பியும் 'இந்தப் பரஸமருத்$_3$தி$_4$ நமக்குக் கூடிற்றில்லையே! என்று இவர் பரஸம்ருத்$_3$தி$_4$க்குப்போர உகந்தருளி, எம்பெருமானாரே! வாரும்' என்று எடுத்து அணைத்துக்கொண்டு, 'அவரோ நீர்?' என்று அருளிச் செய்து, 'இதுவரையில் இத்$_3$த$_3$ர்ஶநம் பரமவைதி$_3$கஸித்$_3$த$_4$ாந்த மென்றிருந்தது; இன்றுமுதல் 'எம்பெருமானார் த$_3$ர்ஶநம்' என்னுங்கோள்' என்று எல்லார்க்கும் அருளிச் செய்து, அந்த உகப்பின் மிகுதியாலே 'வாரீர் எம் பெருமானாரே! இன்னமொரு சரமரஹஸ்யார்த்த$_2$விஶேஷஞ் சொல்லுவதாக இராநின்றோம்; இவ்வளவிலே நீர் த்ருப்தராயிராநின்றீர்; உம்முடைய அத்$_4$யவஸாயத்தைச் சொல்லிக்காணீர்' என்ன, எம்பெருமானாரும் "தேவரீர் அருளிச்செய்த அர்த்த$_2$த்துக்கு மேலே ஓரர்த்த$_2$முண்டென்றிருந்தேனாகில அவிஶ்வாஸியாவேன்; கேளாதிருந்தேனாகில் அருளிச்செய்த அர்த்த$_2$ம் நெஞ்சிற்பட்டதில்லையாம்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய விரகறியாமல் ஶ்ரோதவ்யஸாபேக்ஷனாய் வ்யாகுலாந்த:கரணனாய் இராநின்றேன்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நம்பியும், 'இப்போது போய் ஏகாந்தமாக நீர் ஒருவருமே வாரும்' என்று அருளிச்செய்ய, இவரும் கோயிலேற எழுந்தருளினார்.

பின்பு, எம்பெருமானாரொருவருமே நம்பி ஸ்ரீபாத$_3$த் தேறச் சென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பி இவர் திருக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஏகாந்தமாக மேல் தளத்திலே யேறிப் படிக்கதவை விழவிட்டு எழுந்தருளியிருந்து, ஒருவர்க்குஞ்சொலலாதபடி தம் திருவடிகளைத் தொடுவித்துச் சூளுறவுகொண்டு தம்முடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே 351. "ஸர்வகு$_3$ஹ்யதமம் பூ$_4$ய: ஶ்ருணு மே பரமம் வச:। இஷ்டோஸி மே த்$_3$ருட$_4$மிதி ததோ வக்ஷ்யாமி தே ஹிதம்॥" என்று கீதாசார்யன் அருளிச் செய்தாப்போலே நம்பியும் ஸர்வகு$_3$ஹ்யதமமாய்ப் பரம

ரஹஸயமான சரமஶலோகததையும அருளிசசெயது அத
தால ப்ரதிபாதி₃ககபபடுகிற இதரோபாயதயாக₃பூரவகமான
ஸித₃தோ₄பாய வைலக்ஷணயததையும பரஸாதிதது இநதப
பரமரஹஸயாரதத₂ததை 352 இத₃நதே நாதபஸகாய
நாப₄ககதாய க்ஷத₂ாசந। ந சாஶுஶ்ருஷவே வாசயம ந ச
மாம யோऽபய₄யஸூயதி॥ என்று சொலலுகிறபடியே
ப₄க₃வத₃ விமுக₂ா முதலான நாஸதிகாசெவிபபடாதபடி
பேணிககொணடு போரும' என்று நியமிததருள இவரும
அடியேன அபபடிபபடட பெருககுச சொலலககடவேனல
லேன ப₄க₃வதபரவணரான கூரததாழவானொருவாகவும
சொலலாதிருககவொணணாதே! என்று விணணபபஞசெயய
நமபியும இவவாரதத₂ஙகேடகைககு அதி₄காரமுணடேயாகி
லும 353 ஸமவதஸரம தத₃ாதத₄ம வா மாஸதரயமதா₂பி
வா। பரீக்ஷய விவிதோ₄பாயை கருபயா நிஸபருஹோ
வதே₃த॥ எனகிறபடியே ப₃ஹு பரகாரததாலும அவ
ருடைய அத₄யவஸாயததை யறிநது ஒரு ஸமவதஸரம
ஶுஶ்ருஷைகொணடு சொலலும' என்று நியமிததருள
எமபெருமானாரும *மாயனனறோதிய வாககதனைக கறறு
யதா₂ரதத₂ஜ்ஞாநமுடையராய அரஜுநன ஷடகதரயததி
லும எடுபபுஞ சாயபபுமாயப போநது இவவாரதத₂ஙகேடடு
த₄ரிததாபபோலனறிககே மெயமமைப பெருவாரததை
விடடுசிததா கேடடிருபபா' எனகிறபடியே நிரபப₄ரராய
நிரபப₄ரதவாநுஸநதா₄நததாலே வநத பரீதயுத₃த₄ருதி
யாலுணடான ராஜகுலமாஹாதமயததோடே புறபபடடுக
கோயிலேற எழுநதருளினா

அநநதரம கூரததாழவானும எமபெருமானா ஸ்ரீபாத₃த
திலே தணடனிடடு நிறக அவரைப பாரததருளி
ஆளவநதாா நமமை விஶேஷகடாக்ஷம பணணிப பேரரு
ளாளரை நோககிப பரபததி பணணியருளினது ஸப₂ல
மாமபடி நமபி நமமை வாழவிததருளினா கணடீரோ?
என்று அருளிசசெயது உடையவரும ஆழவானைக குறிதது

'உமக்குமுட்பட ஒரு ஸம்வத்ஸரம் ஶுஶ்ரூஷைகொண்டு அத்$_4$யவஸாய பா$_3$ஹுள்யத்தையறிந்து சொல்லென்று நியமித்தருளினார்' என்ன. ஆழ்வானும் 'ஒருஸம்வத்ஸரம் இஶ்ஶரீரத்திற்கு நிலையுண்டோ? இல்லையோ?' என்று வ்யாகுலாந்த:கரணராய் விசாரித்தருளிப்பெற்றல்லது த$_4$ரியாத பேராசையாலே 'ஸம்வத்ஸர ஶுஶ்ரூஷாஸமம் ஆசார்யன் திருமாளிகை வாசலிலே மாஸோபவாஸம் பண்ணுகை' என்று ஶாஸ்த்ரமுண்டாகையாலே அப்படி செய்ய. உடையவரும் இரங்கி ப்ரஸாதித்தருளினார்.

முதலியாண்டானும் எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'அடியேனுக்கும் இவ்வர்த்த$_2$ம் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய. உடையவரும் 'ஆழ்வான் ஒருவர்க்குமே நம்பி ஸ்ரீபாத$_3$த்திலே விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டது; நீர் நம்பி ஸ்ரீபாத$_3$த்தேறப்போய்க் கேளும்' என்று அருளிச்செய்ய, முதலியாண்டானும் திருக்கோட்டியூரேற எழுந்தருளி நம்பி ஸ்ரீபாத$_3$த்திலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு ஆறுமாஸம் நின்றவிடத்திலும் அவர் முகங்கொடாமலிருக்க. பின்பு ஆண்டானும் நம்பி திருவடிகளிலே ஸேவித்து நிற்க. அவரும் 'ராமாநுஜபரிக்$_3$ருஹீதனைப்போலே யிருந்தாயீ!' என்ன. 'அடியேன் தாஶரதி' என்ன. 'ஆகில், என்?' என்று கேட்டருள, இவரும் 'சரமரஹஸ்யார்த்த$_2$ம் அடியேனுக்கும் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய. நம்பியும் 354. "வித்$_3$யா மதோ$_3$ த$_4$நமத$_3$ஸ் த்ருதீயோऽபி$_4$ஜநாந்மத$_3$: । ஏதே மதா$_3$வலிப்தாநாமேத ஏவ ஸதாம் த$_2$மா:॥" என்கிற இம்மூன்று குறும்பும் போனால் எம்பெருமானார் தாமே க்ருபைபண்ணி ப்ரஸாதித்தருளுவர்; அஞ்சாதேபோம்' என்று தம்திருவடித்தாமரைகளாலே இவர் உத்தமாங்க$_3$த்தைப் பூ$_4$ஷிக்கும்படி ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினார். முதலியாண்டானும் மிகவும் ஶமத$_3$மாத்$_3$யாத்ம கு$_3$ணங்களையுடையராய்க் கோயி

லுககு எழுநதருளி உடையவா ஸ்ரீபாததநில கணடன ஸமாபபிததுத தமமுடைய ஆாததியெலலாநதோறற நமபி அருளிசசெயதபடியை விணணபபஞசெயது ஸவிநயராய நிறக, உடையவரும தம ஸநநிதி முதலிகளைப பாாததருளி ஆணடான நமபி ஸநநிதியில ஸவருப$_{}$ஶிகைஷபெறறு வநத வேஷமிருநதபடி பாருஙகோள என று அருளிசசெயது மிசவும உகபபோடே ஆணடானுககும ஸாவகு$_{3}$ஹயதம மன சரம ஶலோகாாதத$_{2}$ததை உபதேசிததருளி அதிஸந துஷடராய இபபோதனறோ நமககுத தணடும பவிதரமும கைபுகுநதது என று அருளிசசெயதருளினாா

இளையாழவாா திருமாலையாணடானிடததுத திருவாயமொழி கேடடல

அநநதரம சிலநாளைககுப பினபு திருககோடடியூாநமபி கோயிலுககு எழுநதருளி நமபெருமாளை ஸேவிததுப புறபபடடுத திருமாலையாணடானையும அழைததுக கொணடு எமபெருமானாா மடமேயெழுநதருளினவாறே உடையவரும நமபி ஸ்ரீபாததநிலே ஸேவிதது நிறக, அவரைக கடாகஷிதது நீா திருமாலையாணடான பககலிலே திருவாயமொழிககு அாதத$_{2}$ம கேளும' என று உடையவரை அவா திருககையிலே காடடிககொடுததருளித தாமமீணடு திருககோடடியூரேற எழுநதருளினாா

திருமாலையாணடானும நமபி அருளிசசெயதபடியே திருவாயமொழி தொடஙகி நடததாநிறக, ஆளவநதாா அருளிசசெயதபடி ஆணடான நிாவஹிததசொழியப பாடடுககளதோறும சில அாதத$_{2}$ விஶேஷஙகளை பரதி பாதி$_{3}$தது உடையவா அருளிசசெயய இது ஆளவநதாா அருளிசசெயயக கேடடிலோம என று அருளிசசெயதருளி அறியாக காலததுளளே' எனகிற பாடடுககு அறிவு நடையாடாத த$_{3}$சையிலே ஸமப$_{3}$நத$_{4}$ஜஞாநததைப பிறபபிதது பிறநத ஜஞாநததையழிககககடவதான தே$_{3}$ஹ

ஸம்பந்தத்தோடே பின்னையும் வைத்தாய் என்கிற இழவாலே அருளிச்செய்கிறார்' என்று திருமாலையாண்டான் அருளிச்செய்ய, உடையவரும் கேட்டருளி 'முன்னிற் பாட்டுக்களும் பின்னிற்பாட்டுக்களும் பெரிய ப்ரீதியோடே நடவாநிற்க. நடுவே அப்ரீதிதோற்றச் சொல்லுமது சேராது; ஆகையாலே, இங்ஙனேயாமித்தனை:— "அறியா மாமாயத்தடியேனை அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைகண் அன்புசெய்வித்து வைத்தாயால்" என்று அருளிச்செய்கிறார்' என்று இத்தையும் ஒரு உபகாரஸ்ம்ருதிபரமாக்கி அருளிச்செய்தவாறே, 'இது விஶ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி, ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யக் கேட்டிலோம்' என்று திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமருளிச் செய்கை தவிர்ந்திருக்க, திருக்கோட்டியூர்நம்பி இத்தைக்கேட்டருளிக் கோயிலிலே திருமாலையாண்டான்பக்கலெழுந்தருளி 'திருவாய்மொழி நடக்கிறதோ?' என்று கேட்டருள. ஆண்டானும் 'அடியேன் ஆளவந்தார்பக்கல் கேட்ட அர்த்தமொழிய இவர் வேறே சில அர்த்தங்களை ஸ்வகல்பிதமாகச் சொல்லுகையாலே தவிர்ந்தேன்' என்ன, நம்பியும் 'அவர் சொன்ன அர்த்தமெது?' என்ன. ஆண்டானும் "அறியாக்காலத்துள்ளே" என்கிற பாட்டுக்கு உபகாரஸ்ம்ருதியாகவேணுமென்கிறார்' என்ன 'இவ்வர்த்தமும ஆளவந்தார் அருளிச்செய்ய நாம் கேட்டிருக்கிறோம்' என்று நம்பி அருளிச்செய்து 'ஸாந்தீபநிபக்கலிலே க்ருஷ்ணன் வேதாத்யயநம் பண்ணினப்போலே காணும். உம்முடைய பக்கலிலே எம்பெருமானார் திருவாய்மொழி கேட்கிறதும்; ஆளவந்தார் திருவுள்ளத்திலுள்ள அர்த்தமொழிய இவர்க்கு வேறொன்றும பரகாஶியாது; இவர்க்கு நீர் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம் பண்ணுகிறோமென்று இராதேகொள்ளும்' என்று அருளிச்செய்து. திருமாலையாண்டானையும் பெரியநம்பியையுங் கூட்டிக்கொண்டு எம்பெருமானார் மடமே யெழுந்தருள. உடையவரும் அதிப்ரீதியுடனே தாளுந் தடக்கையுங் கூப்பி இவர்கள் திருவடிகளிலே

ஸேவிதது பிறகு இவாகளும திருவாயமொழி விடட தறு வாய தொடஙகி நீரே பலகால அநுவாததிததாகிலும பர பநததனைத தலைககட்டும' என்று ஆணடானுககு அருளிச செயதாாகள பினனையுந திருவாயமொழி தொடஙகி நடவாநிறகச செயதே மீணடும ஒரு அாததுபரஸதாவத திலே ஆணடான பரதிபாதிததத அாததங கேட்டு "ஆள வநதாா இபபடி அருளிசசெயயாா என்று உடையவா விணணபபஞசெயய ஆணடானும நீா ஆளவநதாரைக கணணிலும காணுதிருகக இபபடி அருளிசசெயயாா எனகைககு நிதாநம என? என்று கேட்டருள உடைய வரும 'நான ஆளவநதாருககு ஏகலவயனனறோ? என்று விணணபபஞசெயய ஆணடானும திருககோட்டியூா நமபி நமககு உரைததது ஓததிருநதது இதுவும ஒரு திருவவதாரம ஆளவநதாா பககல சேராத அாததமெல லாம இஙகே கேட்டோம என்று இவரைத தணடனிட்ட ருளினா

இளையாழவாா திருவரஙகபபெருமாளரைய ரிடத்தில சரமோபாயததை யுணாதல

பினபு எமபெருமானாரும திருவாயமொழி சாததிப போரப் பரிதராயிருகக அவரைபபாாதது பெரியநமபியும ஆழவாா திருவரஙகப பெருமாளரையா பககலிலே இனன மொரு அாததவிசேஷமுணடு அததை அவாபககலிலே கேளும என்று அருளிசசெயதருள உடையவரும அது லபிககைககாக அன்றுமுதல ஆறுமாஸம அரையருககு உகபபாகப பாலமுதுகாயசசி ஸமாபபிததும திருவதயயந காலஙகளிலே அரையா திருமேனிககு அநுரூபமாக மஞ சடகாபபு அரைதது ஸமாபபிததும அநுவாததிததுப போருஙகாலததிலே ஒருநாள மஞசடகாபபரைதது நீராடடப பணணுகிற காலததில அவருடைய திருமேனிககு அநுரூப மலலாதிருககிறபடியை அவா திருமுகமணடல விகாரததிலே

கண்டு மஞ்சட்பாத்ரத்தைக் கடக்கவைத்து வேறே பரங்காக மஞ்சட்காப்பரைத்துச் சாத்தி நீராடப்பண்ணியருள, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் அத்தைக்கண்டு மிகவும் திருவுள்ளமுகந்தருளி உடையவரைக்குறித்து, 'என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையுங் கொள்ளை கொள்ளவோ நீர் இப்படி செய்தது' என்று அருளிச்செய்து, 'வாரீர் எம்பெருமானாரே! உமக்கு ஒரு சரமபுருஷார்த்தஞ் சொல்லுகிறோம்: கேளீர்' என்று '*தேவுமற்றறியாத ஸ்ரீமதுரகவிகளைப்போலே நீரும் 355."குருரேவ பரம்ப்ரஹ்ம குருரேவ பரம் தநம் | குருரேவ பர: காமோ குருரேவ பராயணம் || குருரேவ பரா வித்யா குருரேவ பரா கதி | யஸ்மாத் ததுபதேஷ்டாஸௌ தஸ்மாத்குருதரோ குரு: ||" என்று சொல்லுகிறபடியே, *தீமனங்கெடுத்தும் *மருவித்தொழும் மனமேதந்தும் * அறியாதனவறிவித்த ஆசார்யனே உபாயோபேயம்' என்று விஶ்வஸித்து, 356. "ஆசார்யஸ்ஸ ஹரிஸ்ஸாக்ஷாத் சரரூபீ ந ஸம்ஶய:" என்றும், "பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே உறங்கும் பெருமாள்தானே உலாவும் பெருமாளாய் வந்தார் என்றிரும்' என்று பஞ்சமோபாயநிஷ்டையான சரமபர்வார்த்தவிஶேஷத்தை ப்ரஸாதித்தருளினார்.

'பெரியநம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்தபோதே ஸ்வரூப ஸித்தியுண்டாயிருக்க, இவர் பலர் ஸ்ரீபாதத்திலும் உபதேஶங்கேட்கைக்கு அடியென்? அவர்கள் தாம் மேல் விழுந்து அர்த்தங்களை உபதேஶிக்கைக்கு அடியென்?' என்னில்:— ஒரு ராஜா ஸ்வகுமாரார்த்தமாகப் பலமந்த்ரிகளிடத்தே நிதிகளை வைத்துத் தன் குமாரன் ப்ரபுத்தனானவாறே கொடுக்கச் சொல்லிப் போமாபோலே, ஆளவந்தாரும் இவர்களிடங்களிலே ஒவ்வொரு அர்த்தவிஶேஷத்தை உபதேஶித்து வைக்கையாலே, ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்து அவ்வர்த்தங்களைப்பெறுத இழவுதீர, இவர்கள்

பககல அவவாதத2ஙகளைபபெறறு இழவுதீாநதாரிததனை இனி இவவாசாாயாகளுககு ஆளவநதாா இளையாழவாரை *ஆம முதலவன' எனறு கடாக்ஷிதது 'நாம உஙகளுககுச சொலலும பரமரஹஸயததை இளையாழவாருககுச சொலலுஙகோள எனறு நியமிததருளுகையாலே ஶிஷயனுகிலுமாம, ஆசாாயனுகிலுமாம விலக்ஷணஸமப3நத4மே வேணடுவது' எனறு மேலவிழுநது உபதே3ஶிததாாகள ஆகையாலே முனபுளள ஆசாாயாகள இவாககு ஆசாாயாகளாய வீறு பெறறாாகள பினபுளளவாகள இவாககு ஶிஷயாகளாய ஸவருபம பெறறாாகள, ஒருஹாரததின நடுவே மாணிககங கிடநது அநதஹாரததை ஶோபி4தமாககுமாபோலே *இடையே இராமாநுசமுனியாய விளஙகிறுரிறே

உடையவா க3த்3யதரயமும நிதயத திருவாராத4நபபடியும அருளிசசெயது பரப3ரஹமம ஸ்ரீமநநாராயணனே எனறு அறுதியிடடு த3ாஶநபரவாததநம பணணிககொணடு போருகிற காலததிலே இவா ஏழகம மாது4கரம பணணும போது †ஸத2ாநதகாரை நெருககிககொணடு போருகையாலே அவாகளிலே ஒருவா இவா மாது4கர ‡(மபணணுகிற விட)ததிலே விஷமிஶராநநததை பரயோகி3ககுமபடி ‡(நியமிதது வைகக அநத க3ருஹஸத2ரும) ஸவஸதரீயை பரேரிகக அவளும கூடாது' எனன அவனும நிாபப3நதி4கக அவளும விஷமிஶராநநததை மறிதது ஸமாபிதது தணடனிடடுபபோக இவரும இதெனன? எனறு திகைதது ப4ாவமறிநது ஸகராநநததை ஸாக3ரக3ாமினியான திருககாவேரியிலே கரைததுவிடடு உபவஸிததிருகக இசசெயதியைத திருககோடடியூா நமபி கேடடருளிக கோயிலுககு எழுநதருளாநிறகச செயதே மதயாஹநகாலததிலே திருககாவேரியிலே எழுநதருளாநிறக, உடையவரும முதலிகளுமாக எழுநதருளி நமபி ஸ்ரீபாத3ததிலே தணடனிடடுக

† 'ஸத2ாநததுறையை எனறு பாட2ாநதரம

‡குணட3விதக3ரநத2ஙகள சிலபிரதிகளில காணபபடுகினறன

கொண்டு கிடக்க, நம்பியும் அவரை எழுந்திருக்கச் சொல்லாமலிருக்க, கிடாம்பியாச்சானும் 'இதென்ன ஶிஷ்யாசார்யக்ரமந்தான்?' கருமுகைமாலையை வெய்யிலிலே போகடுவார்களோ?' என்று பரிந்தெடுக்க, நம்பியும் 'உம்மைக் காணும் தேடுகிறோம்; திருமேனிக்குப் பரிவர் நீர்தாம்: இன்றுமுதல் தளிகைக்குப்பண்ணி இவர்க்கு ஏகமாது4ரமாக ப்ரஸாதி3யும்' என்று நியமித்தருள, கிடாம்பியாச்சானும் அப்படியே பண்ணி ஸாதி3த்துக் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் உடையவரை ஆச்ரயித்தல்

பின்பு, யஜ்ஞமூர்த்தியென்கிற மஹாவித்3வானான ஒரு ப்3ராஹ்மணன் க3ங்க3ாஸ்நானத்துக்குப்போய் அங்கு ஸ்நாநம் பண்ணி அங்குள்ள வித்3வான்களை ஜயித்து அங்கே மாயாவாத3 ஸந்யாஸாஶ்ரமத்தையும் பரிக்3ரஹித்து வித்3யையாலும் ஶிஷ்யஸம்பத்தாலும் மிகுந்தவனாயிராநிற்க, அவனும் அங்கே உடையவருடைய வைப4வத்தைக் கேட்டு 'நாம் அங்கேறப்போய் அவருடனே தர்க்கிக்கவேணும்' என்று அநேக ஶாஸ்த்ரங்களையெழுதி க்3ரந்த2ங்களையும் சுமைசுமையாகக் கட்டி எடுப்பித்துக்கொண்டு தன் வித்3யாக3ர்வமெல்லாம் தோற்றப் பெரிய மதிப்புடனே அதித்வரையில் கோயிலேறவந்து உடையவரைப் பார்த்து 'என்னுடன் தர்க்கிக்கவேணும்' என்ன, இவரும் 'அப்படியே செய்கிறோம்; நீ தோற்றால் என்ன செய்கிறாய்?' என்ன, அவனும் நான் தோற்றேனாகில் உம்முடைய பாத3ரக்ஷையைச் சுமந்து உம்முடைய பேரையுமிட்டுக் கொண்டு உம்முடைய ஸித்3த4ாந்தத்திலே புகுரக்கடவேன்' என்ன, உடையவரும் 'நாம் தோற்றோமாகில் க்3ரந்த2 ஸந்யாஸம் பண்ணித் தோற்றோமென்கிறோமித்தனை' என்ன, அவனும் ஸம்மதித்து இப்படி அந்யோந்யம் ப்ரதிஜ்ஞை

பணணிககொணடு பதினெடடுநாள அவதி$_4$யுமிடடு இரு வரும ஒருவருககொருவா தோலாமல மதகக$_3$ஜஙகள பொருமாபோலே தாககிகக இபபடி பதினறுநாள ஒரு வருககொருவா தோலாமல தாககிதது அவனை ஜயிககப போகாமல பதினேழாமநாள அவனுடைய யுகதி பரப$_3$ல மாக இவரும அதுககுமேல ஒனறுந தோனறாமல நிறக, அவவளவிலே அவனும தன வெறறிதோறற எழுநதிருநது அறைறககுப போக இராமாநுசனும வயாகுலாநத கரண ராய மடமே எழுநதருளிததம திருவாராத$_4$நமான பேரு ளாளரையும திருவடிவிளககி அமுதுசெயயபபணணி பெருமாளுடன வெறுதது பெருமாளே! ஆழவாா தொடஙகி ஆளவநதாரளவாக இததனை காலம ஓரான வழியாய பரதிஷடி$_2$கமாய வநத இதத$_3$ரஶநம அடியேனைத தோறறித தோறககககடவதோ! இநநாளவரையில தேவரீா ஸவருபருபகு$_3$ணவிபூ$_4$திகள ஸதயமெனறு பரமாணததை நடததிககொணடு போநதீா, இபபோது ஒரு மருஷாவாதி$_3$ யைக கொணடுவநது எனனுடைய காலததிலே எலலா பரமாணஙகளையும அழிததுபபோகடடு விலைகொணடாடடத திருவுளளமாகில அபபடியே செயதருள' எனறு விணணபபஞசெயது தாமும அமுதுசெயயாமல கணவளாந தருள பேரருளாளரும அனறு ராதரி இவா ஸவபநத திலே எழுநதருளி இளையாழவீா! நீா புசிபபானேன? உமககு ஸமாதத$_2$னுயிருபபாெனாரு ஶிஷயனை உணடாககித தநதோஙகாணும உமமுடைய பரமாசாாயரான ஆளவந தாா அருளிசசெயத மாயாவாத$_3$ க$_2$ணட$_3$நததைச சொலலி அவனை ஜயியும' எனறு அருளிசசெயதருள உடையவரும விடிவோரை திருநாமோசசாரணம பணணியெழுநதிருநது திருககணகளை விழிதது இதொருஸவபநமிருநதபடியென' எனறுமிகவும திருவுளளமுகநது ஸவபநததில அருளிசசெயத யுகதியைததம திருவுளளததிலே கொணடு எழுநதருளி யிருநது ஸநதோஷததுடனே நிதயகாமாநுஷடா$_2$நஞசெய தருளித தம திருவாராத$_4$நமான பேரருளாளரையும

ஸேவித்துப் புறப்பட்டு ப்ரஸந்நக₃ம்பீ₄ரமாய்க்கொண்டு தர்க்ககோஷ்ட்டியிலே எழுந்தருள, அவ்வளவிலே அந்த வித்₃வானும் ப₄ாவஜ்ஞனுகையாலே. உடையவர் எழுந்தருளுகிற க₃ாம்பீ₄ர்யத்தையும் ஸந்தோஷத்தையுங்கண்டு 'இவர் நேற்று இங்கு நின்றும் எழுந்தருளும்போது சோம்பிக்கொண்டுபோனுர்; இப்போது மத்தக₃ஜம்போலே இங்கே வராநின்றூர்; ஆகையாலே இது மாநுஷமன்று; அதிமாநுஷ சேஷ்டிதமாயிராநின்றது' என்று நிஶ்சயித்து சடக்கென எழுந்திருந்து எதிரேசென்று உடையவர் திருவடிகளிலே ஸேவித்து 'தேவரீருக்குத் தோற்றேன்' என்று ஸ்ரீபாத₃ரக்ஷகளை ஶிரஸாவஹித்துக் கொண்டு 'அடியேனை இரங்கியருளவேணும்' என்ன. உடையவரும் 'இதென்!' என்று திகைத்து 'தர்க்கிக்க லாகாதோ?' என்ன. அவனும் உடையவரைக்குறித்து 'தேவரீருக்குப் பெரியபெருமாள் ப்ரத்யக்ஷமானபின்பு, தேவரீரென்ன பெரியபெருமாளென்ன பே₄த₃மில்லையென்று அறிந்தேன்; இனி அடியேன் தேவரீர் ஸந்நிதியில் வாய்திறந்து ஒருவார்த்தை சொல்ல ப்ராப்தியில்லை என்ன. உடையவரும் உகந்தருளி. 'ஆகிலும். நீர் சொன்ன மாயாவாத₃ஸித்₃த₄ாந்தத்திலும் ப்₃ரஹ்மம். நிர்க்கு₃ணமென்கையாலே அந்த ப்₃ரஹ்மத்திற்கு ஸத்யத்வாதி₃ கு₃ணயோக₃ங்களைச் சொல்லுகிற வேத₃வாக்யங்கள் அப்ரமாணங்களாய்விடும்; அவித்₃யாதிரோஹிதமான ப்₃ரஹ்மத்துக்கு கு₃ணயோக₃முண்டாகையாலே ஸகு₃ண ஶ்ருதியில் விரோத₄மில்லை யென்றீராகில் அது கூடாது; எங்ஙனேயென்னில:— 357. "ஜ்ஞாநரூபம் பரம் ப்₃ரஹ்ம தந்நிவர்த்யம் ம்ருஷாத்மகம்। அஜ்ஞாநஞ்சேத் திரஸ்குர்யாத் க: ப்ரபு₄ஸ் தந்நிவர்த்தகே॥" என்கிறபடியே ஜ்ஞாநரூபமாயிருந்துள்ள பரப்₃ரஹ்மத்தை அஜ்ஞாநரூபமான அவித்₃யை மறைத்ததாகில் அந்த அவித்₃யைக்கு நாஶமில்லையாகையாலே, அது நித்யமாய்விடும்; அப்படியாகிலென்னென்னில:— அவித்₃யை என்றும். ப்₃ரஹ்மம் என்றும் இரண்டு வஸ்து உண்டாகையாலே, அத்₃வைதமென்கிற மஹாக₃ஜம்

த3வைதமாகிற ஆழஙகாற சேறறிலே அமிழநதது இத யாத3யுகதிகளை அருளிசசெயய அவனும இசைநது இவாக குத தோறற ஏகத3ணட3ததை முறிததெறிநது விடடு எமபெருமானாா திருவடிகளிலே ஸாஷடாஙக3 பரணாமம பணணிககொணடு கிடகக எமபெருமானாரும தம திருவடி மலாகளாலே அவன முடியை ஸாபி4கமாககி எடுததணைத துககொணடு மிகவும கருபை செயதருள அவனும அடி யேனுகது தரித3ணட3காஷாயாதி3களை பரஸாதி3ததருள வேணும என்று விணணபபஞசெயய, உடையவரும அபபடியே செயகிறோம' என்று திருவுளளம பறறி முனபு ஶிக2ாயஜ்ஞோபவீதத்யாக3ம பணணுகையாலே அதறகு பராயஶசிததம பணணவேணும' என்று 358 ஹ்ரீநோ யஜ்ஞோபவீதேந யதி3 ஸ்யாத த்4யாந பி4க்ஷுக। தஸய கரியா நிஷப2லா ஸஸ்யு பராயஶசிததம விதீ4யதே॥ க3ாயதரீ ஸஹிதாயைவ பராஜாபதயாந ஷட3ாசரேத। புநஸ ஸமஸகார மாஹருதய த்4ாரயம யஜ்ஞோப வீதகம॥ என கிறபடியே ஶாஸதரோகத பரகரியையாலே பராயஶசிதத மும பணணுவிதது ஶிக2ாயஜ்ஞோபவீதஙகளையும த்4ரிப பிதது 359 பரத்4ாயஸதாபஸமஸகாரோ வைஷணவோ முநிபி4ஸஸமருத। ஸாவாஶரயேஷு வஸதாம ஸதரீஶூத்3 ராணாம த்3விஜாததம॥ எனகிறபடியே திருவிலசசினை முதலாகப பஞசஸமஸகாரஙகளையும பரஸாதி3தது 360 உபவீதம தரித3ணட3ஞச பாதரம ஜலபவிதரகம। கௌபீ நம கடிஸூதரஞச / ந தயாஜயம யாவத3ாயுஷம॥' எனகிற படியே தரித3ணட3காஷாயாதி3களை நீா உளளதனையுந த்4ரி யும என்று பரஸாதி3ததருளி உகடபின மிகுதியாலே பேரருளாளா தமககு ஸவபநமுகே2ந அருளிசசெயதருளின உபகாரததிறகு ஸமாரகமாக அருளாளபெருமானெம பெருமானாா' என்று திருநாமஞ சாததியருளினாா

அநநதரம அவரை அழைததுககொணடுபோய நம பெருமாளையும ஸேவிககபபணணித தீாதத2-ரஸாத3மும

/ நதயஜேத என்றும பாட2ம

ஸ்ரீசட2கோபனும் ப்ரஸாதி3ப்பித்துப் புறப்பட்டு மடமே கொண்டுபோய்த் தம் திருவாராத4நமான பேரருளாளரை ஸேவிக்கப்பண்ணுவித்து இவர் காணும் உம்மை நம்பக்கல சேர்த்தருளினவர்' என்று அருளிச்செய்து. அவரைத் திருவாராத4நம் பண்ணி அமுதுசெய்வித்துத் தாமும் அமுது செய்து இவர்க்குத் தளிகைப்ரஸாத3மும் ப்ரஸாதி3த்தருள. இவரும் அமுது செய்து. ஸம்ஹ்ருஷ்டராய் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் காலத்திலே. உடையவர் இவரைப் பார்த்து 'வாரீர், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரே! ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களை ஓதீர்' என்று அருளிச்செய்து. திருப்பல்லாண்டு தொடங்கி நாலாயிரமும் ஓதுவித்து. மற்றும் வேண்டும் தத்வஶிக்ஷைகளையும் ப்ரஸாதி3த்தருளினார்.

அநந்தரம் உடையவர், ஆழ்வானையும் ஆண்டானையும் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரையும் க்ருபை பண்ணிக்கொண்டு. வித்3வத்3கோ3ஷ்டி2யாக நடக்குங்காலத்திலே. ஆசார்யர்களெல்லாரும் வந்து உடையவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்ததைக் கேட்டு. அநந்தாழ்வானும். எச்சானும். தொண்டனூர் நம்பியும். மருதூர் நம்பியும் உடையவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிக்கவேண்டுமென்று எழுந்தருள. அவர்களை அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் ஸ்ரீபாத3த்திலே ஆஶ்ரயிப்பித்தருளினார். அப்போது அவரும் பீ4தராய் அவர்களைக் குறித்து 'குருவியின் கழுத்திலே பனங்காயைக் கட்டினாற்போலே உடையவர் செய்தார்; நீங்கள் எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சம் என்றிருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

பின்பு உடையவரும் * அமரர்சுவையாயிரமான திருவாய்மொழிக்கு அர்த்த2மருளிச்செய்துகொண்டு திவ்ய கோஷ்டியாக எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே "ஒழிவில் காலமெல்லாமுடனாய் மன்னி' என்கிற திருவாய்மொழி

நடவாநிறக சிநதுபூ மகிழுந திருவேஙகடம' எனகிற விடததிறகு அாதத₂மருளிசசெயகிறவா முதலிகளைபபாாத தருளி புஷபமணட₃பமான பெரியதிருமலையிலே திரு வேஙகட முடையானுககு உகபபாகத திருநநதவநஞசெயது திருமாலை கடடிசசாததுவாா ஆரேனும உணடோ? எனறு அருளிசசெயய அவவளவிலே அநநதாழவான எழுநதிருநது அடியேன விடைகொளளுகிறேன' எனறு விணணபபஞசெயது தணடன ஸமாபபிததுத திருமலைககு எழுநதருளித திருவேஙகட முடையானையும திருவடி தொழுது திருநநதவனஞசெயது, அததிருநநதவனததிறகு இராமாநுசன' எனறு திருநாமஞசாததித திருமாலைக கடடித திருவேஙகடமுடையானுககு ஸமாபபிததுக கொணடு எழுநதருளியிருகக அததை உடையவா கேடடு உகநதருளி திருவாயமொழி பரப₃நத₄ாதத₂ததைத தீவர மாக நடததிச சாததியருளினா

பினபு உடையவரும நமபெருமாளை ஸேவிதது அடி யேன பேரருளாளரையும திருவேஙகடமுடையானையும திருவடிதொழுது மீணடு விடைகொளளுகிறேன' எனறு விணணபபஞசெயய, பெருமாளும போயக கடுகவருவது' எனறு திருவுளளமாயருள உடையவரும முதலிகளுடனே புறபபடடுத திருககோவலூரில ஆழவாாகள நாயனாரையும திருவடிதொழுது பெருமாளகோயிலேற எழுநதருளித திருககசசிநமபி மடமே செனறு 361 ஸ்ரீமத காஞசீ முநிம வநதே₃ கமலாபதி நநத₃நம | வரத₃ாஙக₃ரிஸத₃ா ஸஙக₃ரஸாயநபராயணம ||" எனறு விணணபபஞசெயது கொணடு நமபி திருவடிகளிலே தணடன ஸமாபபிதது நிறக அவரும கருபைபணணியருள அவருடனே கூட எழுநதருளி அவா புருஷகாரமாக ஸ்ரீகோபுரராஜனையும ஆனைகாததபெருமாளையும ஸேவிதது உளளே புகுநது 362 மஹாவராஹம தே₃வேஶம த₃ரஷடுகாமோ ரஸாத லாத | நிாயயௌ யதர ப₄க₃வாநநநத பநநகே₃ஶவர ||

தீர்த்தே2 தஸ்மிந் மஹாபுண்யே ஸித்3த4ஸங்க4நிஷேவிதே ।
ஸமாஹ்ருதாநி தீர்த்தா2நி ஸர்வாணி முநிபி4ஸ்ததா3 ॥"
என்று சொல்லப்பட்ட மாஹாத்மயத்தையுடைய திருவநந்த ஸரஸ்ஸிலே நீராடி. கேஶவாதி3த்3வாத3ஶ நாமங்களையுஞ் சாத்தியருளி * எறிதிரை வையம் முற்றும் ஏனத்துருவாயிடந்த ஞானப்பிரானையும் ஸேவித்து, ப்ரத3க்ஷிணமாக எழுந்தருளி ஆழ்வார்களையும் ஸேவித்து. ஸ்ரீ ப3லி பீட2த்தையும் தண்டனிட்டு. ஜயவிஜயர்களையும் ஸேவித்து, ப்ரத3க்ஷிணமாக எழுந்தருளித் திருவநந்தாழ்வானையும் ஸேவித்து, திருப்புற்றடியிலேயும் தண்டனிட்டு. அதற்குக் கிழக்காகத் தம்மை விஶேஷ கடாக்ஷஞ் செய்தருளின யமுனைத்துறைவர் திருமுற்றத்திலே 363. "நமோ நமோ யாமுநாய யாமுநாய நமோ நம:" என்று அநுஸந்தி4த்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, கரியமாணிக்கத் தெம்பெருமானையுந் திருவடிதொழுது ஸ்ரீ புண்யகோடி விமானத்தையும் ஸேவித்து. † திருமடைப்பள்ளி நாச்சியாரையும் ஸேவித்து, உள்ளே புகுந்து பேரருளாளன் பெருந்தேவியாரையும் திருவடிதொழுது 364. "ஆகாரத்ரயஸம்பந்நாமரவிந்த3நிவாஸிநீம் । அஶேஷஜக3தீ3ஶித்ரீம் வந்தே3 வரத3வல்லபா4ம் ॥" என்று அநுஸந்தி4த்துத் தீர்த்த2 ப்ரஸாத3மும் ஸ்வீகரித்து. புறப்பட்டு ப்ரத3க்ஷிணமாக எழுந்தருளித் திருவபி4ஷேக மண்டபத்திலே திருவாழியாழ்வானையும் பெரியதிருவடியையும் ஸேவித்து. சேண்தலத்து அமரர் தமையாளும் சேனைநாதன் கழல் வணங்கி எழுந்தருளி. 365. "அஶேஷகி3ரிராஜாய ஸ்ரீஹஸ்திகி2ரயே நம:" என்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து. வையமாளிகையிலேறி ஸேவாக்ரமத்திலே நம்பியை முன்னிட்டுக்கொண்டு உள்ளேபுகுந்து உலகேத்து மாழியானத்தியூரானை பேரருளாளரையும் ஸேவித்து நின்று. திருப்பல்லாண்டையும் வரத3ராஜாஷ்ட

† 'திருமடைப்பள்ளியையும் ஸேவித்து' என்றும் பாட2ம் காண்கிறது.

கதனதயும அநுஸநதி₄ததுத *தெனனததியூரா கழலிணைக கீ ழ ப பூ ண ட அனபாளராய நிறக திருககசசிநமபியும இவாககுத தீாதத₂பரஸாத₃மும * துயர றுசுடரடி யான ஸ்ரீசட₂கோபனும பரஸாதி₃பபிததருள ஸவீகரிதது கரு தாாதத₂ராயப புறபபடடுத திருககசசிநமபியுடனே அடி யேன பெரியதிருமலைககு விடைகொளளுகிறேன எனறு விணணபபஞசெயய அவரும *செனறு வணஙகுமினே சேனுயா வேஙகடததை எனறு அருளிசசெயது விடை கொடுததருளிஞா

திருமலை நமபியினிடததது உடையவர் ஸ்ரீராமாயணங கேடடல

உடையவரும அதிபரீதியோடே திருபபதிககு எழுந தருளுமளவிலே மாாகக₃மத₄யததிலே வழிதிகைததலமரு கினறேன எனகிறபடியே வழிதபபித திகைததுநிறக முதலிகளும அஙகே ஒரு ஏறறமிறைபபாலைககணடு திரு மலைககு வழி எஙஙனே?' எனறு கேடடவளவில அவனும செவவையான வழியைககாடட உடையவரும 'இதொரு அமாநவன புருஷகாரமிருநதபடி என! எனறு அவனைத தணடனிட முதலிகளும இபபரமாஸதிகதவததைககணடு களிதது அவாகளும தணடனிட இவரும முனநடநது எழுநதருளித திருமலையாழவாரையும திருததாழவரையிலே எழுநதருளியிருககிற ஸ்ரீபராஙகுஶ பரகால பரப₄ருதிகளான ஆழவாா பதினமரையும ஸேவிததுத திருபபதியிலே எழுந தருளியிருநது விடலதே₃லனையும ஶிஷயனுககிககொணடு திருபபதியிலே ஸவஶிஷயாகள முபபது திருநாமஙகளைக குடியேறறி இளமணடியததையும கைபபறறுகவிடுவிதது அஙகே எழுநதருளியிருகக, இ ச செ ய தி யை அநநதாழ வான தொடக்கமான ஸ்ரீவைஷணவாகள கேடடருளித திருமலையினினறும இ ற ங கி வ ந து எமபெருமானுரை ஸேவிதது தேவரீா அபபனை ஸேவிகக எ ழு ந த ரு ள வேணும' எனறு விணணபபஞசெயய உடையவரும

'ஆழ்வார்கள் திருமலைமிதியாமையாலே, நாமும் ஏறக்கடவோமல்லோம்; திருத்தாழ்வரையிலே எழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வார்களை ஸேவித்திருக்கிறோம்' என்று அருளிச்செய்ய அநந்தாழ்வானும் 'தேவரீர் ஏறுகபோது அடியோங்களும் ஏறோம்; மற்றுமுள்ளாரொருவரும் ஏறுவதில்லை' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'அப்படியே செய்கிறோம்' என்று தத₃நுகு₃ணமாகத் திருமேனியை ஶோதி₄த்துக கொண்டு எழுந்தருளி அடிப்புளியாழ்வாரடியிலே திருமலையாழ்வாரை ஸேவித்து, 366. ''பாதே₃நாத்₄யாரோஹதி'' என்கிறபடியே ஸ்ரீவைகுண்ட₂நாத₂நியோக₃ாத் முக்தசேதநன் பாத₃பீட₂த்திலே அடியிட்டு ஏறுமாபோலே ப்ரதிபத்திபண்ணிக்கொண்டு திருவேங்கடமுடையான் அருள்பாடிடத் திருமலையேறி, *செப்பார் திண்வரையையும் *பன்மணிநீரோடு பொருதுருளுங் கானற்றையும் *அன்னனைய பொற்குவடுகளையும் *வேய்கள் நின்று வெண்முத்தமே சொரியுங் *கானமும் வாநரமும் வேடும் உடைய வேங்கடத்தைக்கண்டு களித்துக்கொண்டு திருப்பரியட்டப் பாறையளவிலே எழுந்தருளாநிற்க, திருவேங்கடமுடையான் தீர்த்த₂ப்ரஸாத₃ங்கொண்டு பெரியதிருமலைநம்பி எதிரே எழுந்தருளி ப்ரஸாதி₃த்தருள, உடையவரும் நம்பி திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்க₃ப்ரணாமம் பண்ணித் தீர்த்த₂ ப்ரஸாத₃மும் ஸ்வீகரித்தருளி 'தேவரீர் எழுந்தருளவேணுமோ? ஒரு சிறியார் இல்லையோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'நாலு திருவீதியிலும் ஆராய்ந்து பார்த்தவிடத்தில் என்னிற்காட்டில் சிறியாரைக் கண்டிலேன்' என்ன, உடையவரும் முதலிகளும் இதைக் கேட்டருளி அத்யாஶ்சர்யபபட்டுக் கல்வேலியளவிலே எழுந்தருளாநிற்க, சீயர்கள் ஏகாங்கிகள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருமலையிலுள்ள ஸ்த₂ாநத்துறை ஸ்ரீபாதந்தாங்குவார் முதலான அனைத்துக் கொத்திலுள்ளவர்களும் வந்து எதிர்கொண்டு ஸத்கரிக்க, உடையவரும் முதலிகளுமாக எழுந்தருளி வைகுந்தன் திருவாசலிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்துத் திருககோனேரியிலே

நீராடிக் கேஶவாதி3 த்3வாத3ஶநாமங்களையுஞ் சாத்தியருளி நாலு வீதியையும் ப்ரத3க்ஷிணமாக எழுந்தருளி 'சிந்தாமணிகள் பகரல்லைப் பகல்செய்' என்கிறபடியே க2சித அநர்க4 ரத்ந த்3யுதி ரஞ்ஜிதமான மாட கூட ப்ராஸாத3 தோரணகோ3புர ப்ராகாரங்களையும் அநுப4வித்து அங்கே தம் கைங்கர்யமான இராமாநுசனென்கிற திருநந்தவனத்திலே எழுந்தருளித் திருக்கண் சாத்தி உகந்தருளி, அந்தாழ்வாரைப் பார்த்து அணைத்துக்கொண்டு *வளர்த்ததனால் பயன்பெற்றேன்' என்று மிகவும் கருபை பண்ணியருளி மற்றும் அங்கு உண்டான 'தேனேய்பூம்பொழில்' என்றும் 'விரையார்-பொழில்' என்றும் 'கோற்றேன் பாய்ந்தொழுகும் குளிர்சோலை" என்றும், சொல்லுகிற * மொய்த்த சோலைகளையும் அச்சோலைக்கு அலங்காரமாகச் * செண்பக மாய் நிறக்குந் திருவுடைய செண்பகம் செருந்தி திருமகிழ் பாடலம் சுரபுன்னை புன்னாகம் முதலான மது4ஸரவகுஸும ப்ரகாஷ்டதையுடைய திருப்பூ மரங்களினெழிலையும், செவ்வந்தி பிச்சி இருவாட்சி மல்லிகை முல்லை தொடக்கமான கொடிமலரழகையும் 'மொய்ப்பூந்தடந்தாழ்வரே' என்று சொல்லுகிற * செந்நீமலரும் * சேற்றாசுனைகளில் மத்தப்4ரமரநாதி3த மநோஹாரி செந்தாமரை ஸ்ரீயையும் * திருவேங்கடத்தெண்ணீர் சுனைகளில் * மீனாயப் பிறக்கும் விதியுடையாரையும் * கோனேரிவாழும் குருகு கொக்கு நாரை தாரா முதலான பக்ஷிஸங்க4ங்களையும் வ்ருக்ஷஶாகா2ரூட4 பிககூஜித காஹளீ நாத3ங்களையும் * கொண்டல்திரத் * தோகைவிரித்து நடமாடுகிற மயூர கேகாரவத்தையும் * வண்டினங்கள் தென்னாதென்னாவென்று பண்பாடுகிற பாடலையும் கண்டு கேட்டு ஆநந்தி3த்து * நிலங்கோட்டிடைக்கொண்ட ஞானப்பிரானையும் ஸேவித்து *அவாவறச் சூழ்ந்தான் திருவாசலிலே தண்டனிட்டு அத்தாணிப்புளியையும் ஸேவித்து, ஸ்ரீப3லிபீட2த்தடியிலே தண்டனிட்டு யமுனைத்துறைவரென்கிற திருப்பூமண்டபத்தையும் ஸேவித்து ப்ரத3க்ஷிணமாக எழுந்தருளி 367 'த4நா

மாஸே ஸிதே பக்ஷே த்3வாத3ஶ்யாமருணோத3யே | ஆயாந்தி ஸர்வதீர்த்தா2நி ஸ்வாமி புஷ்கரிணீ ஜலே ||" என்று சொல்லப்படுகிற மாஹாத்ம்யத்தையுடைத்தான ஸ்வாமி புஷ்கரிணியிலே தீர்த்த2 ஸ்வீகாரஞ்செய்து, செண்பகத் திருவாசலுக்குள்ளே புகுந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, திருமடைப்பள்ளி யாகஶாலை திருமாமணி மண்டபத்தையும் ஸேவித்து, ஸேனை முதலியாரையும் ஸேவித்து, * வேங்கடத்தரியையுந் திருவடிதொழுது, ஆநந்த3நிலயமென்னும் தி3வ்யவிமாநத்தையும் கண்ணாலே பருகுவாரைப்போலே அநுப4வித்து உள்ளேயெழுந்தருளி * அடியாரும் வானவரும் அரம்பையரும் கிடந்தியங்குங் குலசேகரன் படியைக் கடந்து உள்ளே புகுந்து * திலதமுலகுக்காய்நின்ற * தண்ணார்வேங்கட விண்ணோர்வெற்பனை * எண்ணம் புகுந்து தித்திக்குஞ் * செந்தாமரைக்கட் செங்கனிவாய் நாற்றோளமுதையும் செங்கமலக்கழலிற்படியும் "சீதக்கடல்" என்கிற திருமொழிப்படியும் மணிநூபுராதி3கிரீடாந்த ஸர்வதி2வ்யாப4ரண தி3வ்யமால்யாம்ப3ர தி3வ்யாங்க3ராக3 ஶோபி4தமான அவ்வடிவழகைப் பாதா3தி3 கேஶாந்தமாக அநுப4வித்து, 'அலர்மேல்மங்கையுறை மார்பா! புகலொன்றில்லா அடியேன் உன்னடிக்கீழ் அமர்ந்து புகுந்தேன்' என்று * அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்து, * பூவார் கழல்களைக் கிட்டி க்ருதாஞ்ஜலிபுடராய் அநுப4வித்துநிற்க, இவர்க்குத் தீர்த்த2ப்ரஸாத3மும் ப்ரஸாதி3க்க, ஸ்வீகரித்து க்ருதார்த்த2ராயருளி 'இது பூ4லோக வைகுண்ட2மாயிருந்தது!' என்று ஆஶ்சர்யப்பட்டு, திருமஞ்சநமும் ஸேவித்தருளி, அழகப்பிரானுடைய ஸ்ரீப3லித்திருநாளையும் ஸேவித்தருளி, * விண்ணோர்வெற்பாகையாலே "நிகரில் அமரர் முனிக் கணங்கள்" என்று அருளிச்செய்த நித்யஸூரிகளன்றோ இங்கு வர்த்திப்பார்? நாம் இங்கே வர்த்திக்கவொண்ணாது' என்று அப்போதே 'திருமலையினின்றும் இறங்கவேணும்' என்று உத்3யோகி3க்க, பெரியதிருமலைநம்பியும், 'தி3வ்ய தே3ஶத்திலே மூன்றுநாள் இருக்கவேணுங்காணும்' என்று

அருளிசசெயதருள உடையவரும ஸமமதிதது மூனறு நாளும அமுதுசெயயாமல * அபபொழுதைககபபொழுது எனனுராவமுதமான அபபனை அநுப$_4$விதது அதுவே த$_4$ாரக மாக எழுநதருளியிருநது, இபபடியே மூனறுநாள செனற வாறே நமபியுடன அபபன ஸநநிதிககுச செனறு திருப பலலாணடை அநுஸநதி$_4$தது அஞஜலிததுநிறக அபபனும மிகவும உகபபுடனே இவாககுத தீரதத$_2$ பரஸாத$_3$மும பரஸாதி$_3$தது, தம * பூவாரகழலகளை ஶிரோபூ$_4$ஷணமாககி உமககும உமமுடையாாககும உப$_4$யவிபூ$_4$தயைஶவாயமும தநதோமெனறு நம தெறகுவீடடிலே சொனனோம' எனறு * திருபபவளச * சோதிவாயதிறநது அருளிச செயதருள உடையவரும மஹாபரஸாத$_3$ம' எனறு அஙகீ$_3$ கரிதது நிறக அபபனும விடைகொடுததருள நமபியுடன புறபபடடு அபபொழுதே இறஙகியருளி திருபபதியிலே பெரியதிருமலைநமபி திருமாளிகையேறச செனறு அஙகே அமுதுசெயது அவா ஸநநிதியிலே இதிஹாஸஶரேஷட$_2$மான ஸ்ரீராமாயணததிறகு அாதத$_2$ங கேடடுககொணடு ஒரு ஸம வதஸரம எழுநதருளியிருககுங காலததிலே

எமபாா ப்ரபாவம

ஸ்ரீகோ$_3$விநத$_3$பபெருமாள திருமலைநமபி திருமாளிகை யிலே ஸாவவித$_4$கைஙகாயஙகளும பணணிககொணடிருககும படியைக கணடு உடையவா பரீதராயிருககிறவளவிலே ஒரு நாள நமபிககுத திருபபடுககைபபடுதது முநதுறததாம அதி லே கணவளாநதுபாாகக இததை எமபெருமானாா கண டருளி இபபரிமாறறம இருநத பொலலாஙகு என? எனறு அததை பெரிய திருமலைநமபிககு விணணபபஞசெயய நமபியும அவரையழைதது கோவிநதபபெருமாளே! நீா நமககுப படுதத படுககையிலே படுததுககொணடீரெனறு கேடடோம இபபடி செயயலாமோ? இதறகுப ப$_2$லம என? எனறு கேடடருள ஸ்ரீகோவிநதப பெருமாளும

நமக்கு நரகமே பலம்' என்ன. நம்பியும் 'இத்தை அறிந்திருந்தும் செய்வானேன்?' என்ன, இவரும் 'தேவரீர் திருமேனியில் ஒன்று உறுத்துதல் ஊர்தல் கடித்தல் செய்யாமல் கண்வளர்ந்தருளப்பெற்றால், அடியேனுக்கு நரகமே அமையும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, இத்தை உடையவர் கேட்டருளி, 'ஈதொரு ப்ரதிபத்திவிசேஷம் இருந்தபடி என்?' என்று உகந்தருளினார். ஒருநாள் நம்பியுடைய திருநந்தவநத்தை நோக்கிக்கொண்டு உடையவர் எழுந்தருளாநிற்க, ஓரிடத்திலே கோவிந்தப்பெருமாள் ஒரு பாம்பின வாயிலே கையிட்டு மீளவும் நீராடிக் கைங்கர்யத்திலேபோக, உடையவரும் இதுகண்டு 'கோவிந்தப் பெருமாளே! என் செய்தீர்?' என்று கேட்க, அவரும் 'பாம்பு நாக்கை நீட்டிக்கொண்டு நோவுபடும்படியைக் கண்டு அதன் நாக்கிலே முள்ளிருக்க வாங்கினேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய உடையவரும் 'இவருடைய பூததயை இருந்தபடி என்?' என்று உகந்தருளினார்.

அநந்தரம் எம்பெருமானாரும் ஸ்ரீராமாயணம் சாத்தினவாறே பெரிய திருமலைநம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'அடியேன் திருவரங்கப் பெருநகரை நோக்கி விடை கொள்ளுகிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் இததனை தூரம் எழுந்தருளின உமக்கு நாம் ஒன்றும் தரப்பெற்றிலோமே!' என்ன, இவரும் 'அப்படி தந்தருளத் திருவுள்ளமுண்டாகில் "சார்ந்த இருவல்வினைகளும் சரித்து மாயப்பற்று அறுத்துத் தீர்ந்து தன்பால் மனம் வைக்கத்திருத்தி" என்கிறபடியே இவருடைய துர்வாஸனையைச் சேதித்து "பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லா வொழுக்கும் அழுக்குடம்பும், இந்நின்ற நீர்மை இனி யாமுறாமை" என்னும்படி பண்ணியருளி, 'உடன் கூடுவதென்று கொலோ!" என்றிருந்த அடியேன நினைவைத் தலைக்கட்டியருளின தேவரீர் அடியேனுக்கு இந்த கோவிந்தப்பெருமாளைத் தந்தருளவேணும்' என்று

விண்ணப்பஞ்செய்ய பெரியதிருமலைநம்பியும் அவரை யழைத்து 'வாரீர் கோவிந்தப்பெருமாளே! எம்பெருமானை நம்மைக்கண்டாற்போலே ஸேவித்திரும்' என்று உத$_{3}$கத$_{3}$ாரா பூர்வகமாகக் கொடுத்தருளினார்.

உடையவர் அவரையும் கூட்டிக்கொண்டு நம்பிக்குத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துப் புறப்பட்டு *வண்டுவளங்கிளரும் நீர்சோலை வண்பூங்கடிகையிலே சென்று க$_{4}$டிகாசலமேறி *மிக்கார் வேதவிமலர் விழுங்கும் அக்காரக்கனியையுங் கண்டு ஸேவித்துக் களித்து அங்கு நின்றும் புறப்பட்டுத் திருப்புட்குழியிலே எழுந்தருளி க$_{3}$ருத$_{4}$ரபுஷ்கரிணியிலே தீர்த்த$_{2}$ம் ஸ்வீகரித்துப் பெரியவுடையாரையுந் திருவடி தொழுது சண்டப்ரசண்டர்களையும் ஶரணமடைந்து உள்ளே புகுந்து மரகதவல்லியாரையும் திருவனந்தாழ்வானையும் ஸேவித்து மற்றும் ஸேவாக்ரமம் தப்பாமல் ஸேவித்து ப்ரத$_{3}$க்ஷிணமாக எழுந்தருளிப் புகுந்து ஸேனை முதலியாரையுந் திருவடிதொழுது *பொன்முடியம் போரேற்றை யெம்மானை நாற்றடந்தோள் தன்முடிவொன்றில்லாத தண்டுழாய் மாலையனையும் ஸேவித்து நின்று. 368

ஸௌவர்ண மகுடாநந்த துளஸீமால்ய ஶோபி$_{4}$த। ஸமஸ்த ஜக$_{3}$த$_{3}$ாத$_{4}$ார ஶங்க$_{2}$சக்ர க$_{3}$த$_{3}$ாத$_{4}$ர ॥ த$_{3}$ாமோத$_{3}$ர ஹ்ருஷீகேஶ த்ரயீமய ஜநார்த$_{3}$ந। த$_{3}$ாநவாரே ஜக$_{3}$ந்நாத$_{2}$ ஶார்ங்க$_{3}$பாணே நமோऽஸ்து தே ॥ என்று அநுஸந்தி$_{4}$த்து நிற்கத் தீர்த்த$_{2}$ப்ரஸாத$_{3}$மும் ப்ரஸாதி$_{3}$க்க, ஸ்வீகரித்துத் தண்டனிட்டுப் புறப்பட்டுத் திருவெஃகா முதலிய அங்குள்ள திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து மீண்டு திருக்கச்சிநம்பி ஸந்நிதியிலே எழுந்தருளினார்.

"அவனைவிட்டகன்றுயிராற்றகில்லா" என்னுமாபோலே ஸ்ரீ கோவிந்தப்பெருமாள் திருமேனியில் வைவர்ண்யம் பிறந்து முகம் உருவின இருப்பைக்கண்டு உடையவரும் இவரகவாயில் எண்ணமறிந்து கோவிந்தப்பெருமாளே!

நம்பியை ஸேவித்து வாரும்' என்று இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ண வர்களைக் கூட்டியனுப்பித் திருக்கச்சிநம்பியுடனே பேரருளாளரை ஸேவித்திருந்தார். கோவிந்தபெருமாளும் திருப்பதியிலே எழுந்தருளி நம்பிதிருமாளிகை வாசலிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்துநிற்க. அங்குள்ளார் அவரைக் கண்டு உள்ளே சென்று பெரியதிருமலைநம்பிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய. நம்பியும் திருவுள்ளங்கலங்கி 'பித்தனைப் போகச்சொல்லுங்கோள்' என்ன. தேவிகளும் 'இத்தனைதூரம் இளைத்து வந்தவரை அழைத்து ஸேவையும் ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் தளிகைப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதிக்கவேண்டாவோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. 'விற்ற பசுவுக்குப் புல்லிடுவாருண்டோ?' என்று நைஷ்டுர்யத்தையே ப்ரகாஶிப்பித்து முகங்கொடாமல் தள்ளிவிட. கோவிந்தப்பெருமாளும் அங்கு நிராஶராய்த் திருவாசலிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடனே மீண்டு பெருமாள் கோயிலேற எழுந்தருளி உடையவரை ஸேவித்துநிற்க. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இந்த வ்ருத்தாந்தத்தை விண்ணப்பஞ்செய்யக் கேட்டருளி. நம்பியுடைய ஸர்வஜ்ஞதையை ஶ்லாகித்து கோவிந்தப்பெருமாளையும் பிறகாலியாதபடி தம் ஸௌலப்ய ஸௌஶீல்யாதி குணங்களாலே ஆழங்காற்படுத்திக் கொண்டு. திருக்கச்சிநம்பிக்கு தண்டன் ஸமர்ப்பித்து விண்ணப்பஞ்செய்து புறப்பட்டுத் * திருவரங்கன் திருப்பதியை நோக்கி யெழுந்தருள. அங்குள்ள முதலிகளெல்லோரும் எதிர்கொள்ள எழுந்தருளி ஸேவாக்ரமத்திலே நம்பெருமாளை ஸேவித்து நிற்க, பெருமாளும் சோதிவாய் திறந்து 'நம்வடக்குமலைக்குப்போய் வந்தீரோ?' என்று வினவியருளித தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்ரீஶடகோபனும் ப்ரஸாதிக்க. ஸ்வீகரித்துப் புறப்பட்டு மடமேயெழுந்தருளி. ஸ்வாபிமாநாந்தர்பூதரான முதலிகளையும் க்ருபை பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

ஸ்ரீகோ3விநத3பெருமாளுககு எமபெருமானார கோ3ஷ டி2யில அநுப4வமும அவர விக்3ரஹாநுப4வமும அவர ஸலலா பஙகளும அவர திருவடிகளிலே கைஙகாயஙகளுமே கால க்ஷேபமாய நித்3ராலஸயஙகளுமினறிககே பரதயஹம நடவாநிறக, ஒருநாள உடையவரும முதலிகளும பெரிய திருவோலககமாக எழுநதருளியிருகக முதலிகளெலலாரும கோ3விநத3பெருமாளுடைய ஜ்ஞாநப4கதிவைராக3யஙகளை யும ஸவாசாரயபக்திநிஷ்டை2யையும சொலலித தலை துலுககிககொணடாட ஸ்ரீகோவிநதபெருமாளதாமும அது ஒககும ஒககும எனறு அவாகளைககாடடில தமமைத தாமே மிகவும ஶலாகி4ததுககொளள, உடையவரும அது கணடு அவரைக குறிதது எலலாரும உமமை ஶலாகி4ததால நீர நைசயாநுஸந்த4ாநம பணணவேணடியிருகக அது செயயாதே நீரதாமே உமமை ஸதுதிததுககொளளாநின றீர இபபடி செயயுமது ஸவரூபததிறகுச சேருமோ?' எனறு அருளிசசெயய ஸ்ரீகோவிநதபெருமாள உடையவரைப பாரதது "ஐயோ! முதலிகள அடியேனைக கொணடாடில காளஹஸதியில கையும குடமும கழுததில இலநதைக கொடடை வடமுமாயககொணடு எளிவரவுபடடு நினற அநநிலையைக கொணடாடுமததனையனறோ அடியேனுககு உளளது? இபபடியான பினபு பீதகவாடைபபிரானார பிரமகுருவாகி வநது எனகிறபடியே தேவரீர இவவாத மாவை எடுககைககாகவே ஒரு திருவவதாரமடணணிசசெய தருளின கருஷிபரமபரைகளை அநுஸநதி4ததால நமமுதலிக ளெலலாரையும போலனறிககே நிதய ஸமஸாரிகளிலும கடைகெடடுககிடநத அடியேன காலததவமுளளதனையும 'எனககினியாா நிகா நீணிலததே' எனறும, 'இனியாவா நிகரகலவானததே" எனறும, 'நெஞசமே நலலை நலலை' எனறும சொலலுகிறபடியே அடியேனையே ஶலாகி4ததுக கொளள பராபதியுணடு ஆகையாலே அடியோஙகளெல லாரும தேவரீராலே இவவாததமாவுககு உணடான நனமைகளை ஶலாகி4ததால தேவரீரைக கொணடாடிறறுமித

தனையன்றோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமானாரும் கோவிந்தப்பெருமாளை 'நல்லீர் நல்லீர்' என்று போர உகந்தருளி 'உம்முடைய கு$_3$ணங்கள் நமக்கும் உண்டாம்படி அழகிய நெஞ்சாலே நம்மை அணைத்துக் கொள்ளீர்' என்று வாரியெடுத்து அணைத்துக் கொண்டருளினார்.

ஒருநாள் ஸ்ரீகோ$_3$விந்த$_3$ப்பெருமாள் § எம்பெருமானடியாள் வாசலிலே கால்யகர்மங்களையுமிழந்து நிற்கக் கண்டு, ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் உடையவர் கோ$_3$ஷ்டி$_2$யிலே அத்தை வெளியிட, உடையவரும் 'கோவிந்தப்பெருமாளே! நீர் அங்கே நிற்பானென்?' என்ன இவரும் 'தேவரீர்தாலாட்டு மது$_4$ரமாய் இசையேறிச் செவிக்கினிய செஞ்சொலலாயிருக்க, தேவரீர் கு$_3$ணநுப$_4$வமும முன்னடிவளையக்கட்ட, போக்கடியற்று நின்றேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் 'தாலாட்டு நடந்தது உள்ளது' என்ன, உடையவரும் 'இவர்ப்ராவண்ய மிருந்தபடி என்!' என்று உகந்தருளினார்.

பின்பு இவர்க்கு இருளும் ஏகாந்தமுமின்றிக்கே, த்ரிவித$_4$ கரணத்தாலும் "இராமாநுசன் மிக்கசீலமல்லால உள்ளாது என்னெஞ்சு" என்கிறபடியே * இராமாநுசன் மெய்யில்பிறங்கிய சீரும் அவர் கு$_3$ணநுப$_4$வமுமே காலக்ஷேபமாகச் செல்லாநிற்க, ஸ்ரீகோ$_3$விந்த$_3$ப்பெருமாள் திருத்தாயார் வந்து 'கோ$_3$விந்த$_3$ப்பெருமாளே! உம்முடைய தே$_3$விகள் பக்வமானாள்' என்ன, இவரும் 'ஆகில், அம்மா! இருட்டும் தனியுமாயிருக்கும் அவகாஶம் பார்த்து அவளை வரக்காட்டும்' என்ன, அவரும் ப$_3$ஹுநாள் அவகாஶம் பார்த்து ஒருநாளும் அவகாஶங்காணாதே உடையவருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் இவரை அழைத்து 'கோ$_3$விந்த$_3$ப்பெருமாளே! நம்மாணை; ஒரு ருது காலத்திலே

§ (பா) எம்பெருமானாரடியாள்.

நீர் போம்' என்று அருளிச்செய்து போகவிட்டருள கோ₃விந்த₃ப்பெருமாளும் தேவிகளுக்கு இராமுற்ற அந்தர்யாமியை அநுப₄விப்பிக்கத் தத்₃கு₃ணசேஷ்டிதங்களைக் கீர்த்தித்தருளிப் போகவிட இவர் திருத்தாயார் விடிவோரை வந்து இங்ஙன் செய்யலாமோ?' என்ன இவரும் அந்தர்யாமி ப்ரகாசித்திருக்க அழிச்சாட்டங்கூடுமோ? என்ன இச்செய்தியை அருகிலிருந்தவர்கள் எம்பெருமானாருடனே விண்ணப்பம்செய்ய, இவரும் திருவடிகளிலே ஸேவித்துநின்றவளவிலே அவரும் இராமுற்ற என் செய்தீர்? என்று மந்த₃ஸ்மிதஞ்செய்து கேட்டருள, இவரும் அந்தர்யாமி ப்ரகாசிக்கையாலே இதுக்கு ஏகாந்தம் கண்டிலேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய உடையவரும் வாரீர் கோவிந்தப்பெருமாளே! உமக்கு விஷயாந்தரவிரக்தி இத்தனையுண்டாகில் 369 அநாஶ்ரமீ ந ஸந்திஷ்டே₂த் என்கிற ஶாஸ்த்ரவசநம் நீர் அறியீரோ?' என்ன இவரும் அடியேனுக்கு ஸந்யாஸாஶ்ரமம் ப்ரஸாதி₃த்தருளவேணும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய உடையவரும் த்ரித₃ண்ட₃ காஷாயாதி₃களை ப்ரஸாதி₃த்துத் தம் திருநாமத்தையே ப்ரஸாதி₃த்தருள இவரும் ஸ்ரீபாத₃ச்சா₂யாபந்நனாயிருக்குமவனுக்குப் பொறுக்கும்படி ப்ரஸாதி₃த்தருளவேணும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து திருவடிகளிலே தண்டனிட்டுக் கிடக்க, உடையவரும் அத்திருநாமத்தை ப்ரத்யாஹரித்து எம்பார் என்று திருநாமஞ்சாத்தி முடிபிடித்தெடுத்துக் க்ருபை செய்தருளினார்

அநந்தரம் தே₃ஶாந்தரத்தினின்றும் இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கோயிலுக்கு எழுந்தருளித் திருவீதியிலே நின்றவர்கள் சிலரைப் பார்த்து எம்பெருமானார் மட₂ம் எது? என்று கேட்க அவர்களும் 'எந்த எம்பெருமானார் மட₂ம்?' என்ன புதுக்க எழுந்தருளின ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நெஞ்சுளைந்து நீங்கள் இரண்டிட்டுச் சொல்லுவானென்? நம் த₃ர்ஶநத்துக்கு இரண்டு எம்பெருமானாருண்டோ?' என்ன

அவர்களும் 'உண்டு; அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும் எழுந்தருளியிருக்கிறாராகையாலே, சொன்னோம்' என்ன, 'நாங்கள் அவரை அறியோம்: உடையவர் மடத்தைக் கேட்டோம்' என்ன, 'ஆனால் இராமாநுசன் மடம் ஈது' என்று அவர்கள் காட்ட, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் உடையவர் மடமே சென்று புககார்கள்.

அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் இப்ரஸங்கத்தை யாத்ருச்சிகமாகக் கேட்டு 'ஐயோ! நாம் உடையவரைப் பிரிந்து ஸ்தலாந்தரத்திலேயிருக்கையாலன்றோ லோகத்தார் நம்மை எம்பெருமானாருக்கு எதிர்த்தட்டாகச் சொன்னார்கள்; ஆகையாலே, நாம் அநர்த்தப்பட்டோம்' என்று மிகவும வ்யாகுலப்பட்டு, அப்போதே தம்முடைய மடத்தை இடித்துப்போகட்டு வந்து உடையவர் திருவடிகளைக் கட்டிக்கொண்டு 'அநாதிகாலம் இவ்வாத்மா தேவரீர் திருவடிகளை அகன்று அநர்த்தப்பட்டுப்போந்தது போதாமல், இப்போதும் அகற்றிவிடத் திருவுள்ளமாய் விட்டதோ!' என்று மிகவும க்லேசிக்க, உடையவரும் 'இதற்குக் காரணமென்?' என்ன, அவரும் அங்குப்பிறந்த வ்ருத்தாந்தத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் அச் செய்திகளையடையக்கேட்டு 'ஆனால் இனி உமக்கு நாம் செய்ய அடுப்பது என்?' என்ன, அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும் "அடியேனை இன்று தொடங்கி *நிழலுமடிதாறும்போலே 'நின்தாளிணைக்கீழ் வாழ்ச்சி யான் சேரும்வகை யருளாய்' என்கிறபடியே தேவரீர் திருவடிகளின் கீழே வைத்துக்கொண்டு நித்யகைங்கர்யங்கொண்டருளவேணுமம என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'ஆனால், இனி இங்கேவாரும்' என்று அவரைத் தம் ஸந்நிதியிலே அரைக்ஷணமும் பிரியாமல் வைத்துக்கொண்டு அகிலார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருள, அவரும் க்ருதார்த்தராய் உடையவரையொழிய வேறொரு தெய்வமறியாதவராகையாலே, ஸகலவேதாந்த ஸாரார்த்தங்களை

யும் பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் ஸங்க்3ரஹமாகக் கற்று உஜ்ஜீவிக்கலாம்படி 'ஜ்ஞாநஸாரம்' 'ப்ரமேயஸாரம்' என்கிற தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களையுமிட்டருளி அதிலே ஸச்சி2ஷ்யனென்பானுக்கு ஸதா3சார்யனே பரதே3வதை அவன் திருவடிகளிற் கைங்கர்யமே பரமப்ராப்யம் அவன்தான் ப4க3வத3வதாரவிசே2ஷம் என்னுமர்த்தத்தையும் அருளிச் செய்தருளினார்.

அநந்தரம் கூரத்தாழ்வானையும் முதலியாண்டானையும் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரையும் மற்றுமுள்ள முதலிகளையும் கூட்டிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்து— இலங்கத்திட்டபுராணத்தீரும் சமணரும் சாக்கியரும் மலிந்து வாது செய்வீர்களும் என்று அருளிச்செய்த * இடங்கொள் சமயத்தையெல்லா மெடுத்துக்களைகைக்காகவும் 370 தத் த்வமஸி இத்யாதி3 வாக்யஜந்யஜ்ஞாநமே மோக்ஷஸாத4நம் என்கிற மாயாவாதி3களையும் ஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயமே மோக்ஷஸாத4நம் என்கிற குத்3ருஷ்டிகளையும் நிரஸித்து †வேத3கர்மாங்க3கமாய வேத3நத்4யாநோபாஸநாதி3ஶப்3த3வாச்யமாய ப4க்திரூபாபந்நமான உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநமே வேதா3ந்த ப்ரதிபாத்3யமான மோக்ஷஸாத4நம் என்கைக்காகவும் நாம் வேதா3ந்தம் நடத்தவேணும் — என்று அருளிச்செய்ய அப்படியே செய்தருள்' என்று முதலிகள் விண்ணப்பஞ்செய்ய உடையவரும் ஆழ்வானைப்பார்த்து நான் சொன்ன ப4ாஷ்யவாக்யம் உம்முடைய திருவுள்ளத்திற்கு ஒத்திருந்தாலொழிய நீர் திருவெழுத்துச் சாத்தவேண்டா' என்று நியமித்தருள ஆழ்வானும் அப்படியே திருவெழுத்துச் சாத்திவருமளவில், ஆத்மாவுக்கு சே2ஷத்வவிது4ரமான ஜ்ஞாத்ருத்வம் ப்ரதிபாதி3க்க ஒருவாக்யம் அருளிச்செய்தருள ஜீவாத்மாவுக்கு ப4க3வச்சே2ஷத்வவிது4ரமான ஜ்ஞாத்ருத்வத்தோடு

† வேதா3ந்தத்துக்குக் கர்மம் அங்க3மாய என்றும் வேத3 மார்க்க3மாய என்றும் பாட2ம் காண்கிறது

தே₃ஹாத்மாபி₄மாநத்தோடு ஒருவாசியில்லாமையாலே ஆழ்வானும் திருவெழுத்துச் சாத்தாமலிருக்க, உடையவரும் அத்தை நிரூபித்துப்பாராமல் 'எழுதும்' என்ன, இவரும் எழுதாதிருக்க, அதுகண்டு குபிதராய் 'ஆகில், நீரே ப₄ாஷ்யஞ் செய்யும்' என்று அருளிச்செய்கை தவிர்ந்து ஆழ்வானை உதைத்துப்போகவிட, முதலிகள் ஆழ்வானை 'ஆசார்யர் கோபித்துத் தள்ளிவிட்டாரே: இப்போது நீர் என்ன நினைத்திருக்கிறீர்' என்று கேட்க ஆழ்வானும் 'உடைமை உடையவன் இட்ட வழக்காயிருக்கும்; அடியேனுக்கு இதில் அந்வயமில்லை' என்றருளினார். பின்பு உடையவரும் வாக்யார்த்த₂த்தை நன்றாக ஆலோசித்துக் கொண்டு ஆழ்வானையழைத்து, கோபித்ததற்கு அநுதபித்து ப₄க₃வச்சேஷத்வத்தோடே கூடின ஜ்ஞாத்ருத்வ ப்ரதிபாத₃கமான வாக்யம் அருளிச்செய்தருள, ஆழ்வானும் அதிஶீக்₄ரமாகத் திருவெழுத்துச்சாத்த, இப்படி ஸ்ரீப₄ாஷ்யம் வேதா₃ந்த தீ₃பம், வேதா₃ந்தஸாரம், வேதா₃ர்த்த₂ஸங்க்₃ரஹம், கீ₃தாப₄ாஷ்யம் இவற்றை அருளிச்செய்து ஆளவந்தாருடைய ப்ரத₂மமான இழவைத் தீர்த்தருளினார்.

உடையவரை முதலிகளெல்லாரும் த₃ண்டனிட்டு 'தே₃வரீர் இதரஸமய நிராகரணபூர்வகமாக த₃ர்ஶநஸ்த₂ாபநம் பண்ணியருளிற்று; இனி * தீதில்நன்னெறி காட்டித் தேசமெங்குந் திரிந்து திகவிஜயம்பண்ணி அங்குள்ள தி₃வ்ய தே₃ஶங்களையும் ஸேவித்து எழுந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய உடையவரும் முதலிகளுமாக நம்பெருமாள் திருமுன்பே சென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'அப்படியே செய்யீர்' என்று திருவுள்ளமாக, அங்குநின்றும் புறப்பட்டருளி, சோழமண்ட₃லத்திலே எழுந்தருளித் திருக்குடந்தை முதலான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து, அங்குண்டான இதர ஸித்₃த₄ாந்த வித்₃வான்களையும் தர்க்கித்து ஜயித்து, அங்குநின்றும் புறப்பட்டுத் தெற்கேற

எழுநதருளி * வளரிளமபொழில சூழ மாலிருஞசோலை முதலான திருபபதிகளையும ஸேவிதது பாணடிமணடலததிலுணடான பரவாதி3களையும ஜயிதது திருபபுலலாணியையும ஸேவிதது ஸேதுஸநாநமபணணி திருநகரியேறச சென்று கணணிநுணசிறுததாமபை அநுஸநதி4தது நமமாழவாரை ஸேவிதது அறக ஆழவாரும மிகவும கருபைபணணியருளித தம தீரதத2பரஸாத3மும திருமாலைபரஸாத3மும ஸ்ரீஸடகோபபத3த்3வயமான ஸ்ரீமது4ரகவிகளையும பரஸாதி3கக இராமாநுசனும 371 வகுளத4வளமாலா வக்ஷஸம † வேத3பா3ஹய பரப2லஸமயவாத3சசேத3ந் பூஜநீயம। விபுலகுருகநாத2ம காரிஸூநும கவீநம ஸரணமுபக3தோऽஹம ‡ சகர ஹஸதபசகரம॥" என்று அநுஸநதி4தது தணடன ஸமாபபிததுப புறபபடடுத திருபபுளியாழவாரையும பொலிநது நினற பிரானையும திருவடிதொழுது புறபபடடு மறறுஞசுறறிலுமுணடான திருபபதிகளையும ஸேவிதது, அஙகுளள பா3ஹயகுத்3ருஷடிகளையும ஜயிததுப புறபபடடு திருககுறுஙகுடிககு எழுநதருளிக * கோலத திருககுறுஙகுடிநமபியை ஸேவிததுத தீரதத2பரஸாத3மும ஸவீகரிதது அறகிறவளவிலே நமபியும அரசசகமுகேந நாம ராமகருஷணாத்3யவதாரஙகேந * சனமமபலபல செயது வநது பிறநது சேதநரைததிருததப பாரததவிடததில அவாகள ஆஸுரபரகருதிகளாய ஒருவரும நமமை வநது சேரநதாரகளிலலை நீர இததனைபேரையும எஙஙனே திருததினீர?' என்று கேடடருள உடையவரும தேவரீர கேடகுமகரமததிலே கேடடால, சொலலுமடைவிலே சொலலுகிறோம என்ன நமபியும தம தி3வயஸிமஹாஸனததினின்றும இறஙகியருளி ரதநகமப3ளததிலே இருநது இவாககு ஒரு தி3வயஸிமஹாஸநததை இடடருள அதிலே ஸவாசாரயரான பெரியநமபி எழுநதருளியிருககிறாராக

---

† (பா) வேத3பா3ஹயாவரஸமயவிவாத3

‡ (பா) சகரஹஸதாக3ரதஸஸத2ம

பூ₄ாவித்துக்கொண்டு தாம் நிலத்திலேயிருந்து. நம்பி திருச்செவியிலே 372. "ஸர்வேஷாமேவ மந்த்ராணும் மந்த்ர ரத்நம் ஶுபா₄வஹம் | ஸக்ருத்ஸ்மரணமாத்ரேண த₃த₃ாதி பரமம் பத₃ம்|| மந்த்ரரத்நம் த்₃வயம் ந்யாஸ: ப்ரபத்திஶ்ஶரணுக₃தி: | லக்ஷ்மீ நாராயணுயேதி ஹிதம் ஸர்வப₂லப்ரத₃ம் ||" என்கிற மாஹாத்ம்யத்தையுடைய த்₃வயத்தை உபதே₃ஶிக்க. நம்பியும் போரவுகந்து 'இராமாநுசனை யுடையோம்' என்று அருளிச்செய்ய. உடையவரும் அவருக்கு "ஸ்ரீவைஷ்ணவ நம்பி" என்று த₃ாஸ்ய நாமம் ப்ரஸாதி₃த்தருள. நம்பியும் இவரை ப்₃ரஹ்மரத₂மேற்றி உபலாளித்தருளினர். உடையவரும் நம்பியை ஸேவித்துநின்று 373. "அபசாராந்மாந் ஸர்வாந் க்ஷமஸ்வ புருஷோத்தம" என்று விண்ணப்பஞ் செய்து, அங்குநின்றும் புறப்பட்டுத் திருவண்பரிசாரத்தையும் திருவாட்டாற்றையும் திருவடிதொழுது, திருவனந்தபுரத்திலே எழுந்தருளிப் * படமுடையரவிற் பள்ளிபயின்ற பத்மநாபப்பெருமாளையும் த்₃வாரத்ரயத்தாலே பாத₃ாதி₃கேஶாந்தமாக ஸேவித்தருளி. அங்குள்ள ப்ரதிவாதி₃களையும் ஜயித்து ஸ்ரீராமாநுஜமடத்தையும் உண்டாக்கி, புறப்பட்டு மலையாளதேசத்திலுண்டான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து. அத்தேசத்தில் அங்யஶித்₃த₄ாந்திகளையும் ஜயித்து. மேலே ஸமுத்₃ரக்கரைவழியாக உத்தரதேசத்திலெழுந்தருளி * வடதிசை மதுரை சாளக்கிராமம் வைகுண்ட₂ஸ்த₂ாநத்₃வாரவதீ அயோத்தி உத்தரப₃த₃ரிகாஶ்ரமம் நைமிஶாரண்யம் புஷ்கரம் என்று சொல்லப்பட்ட திவ்யதேசங்களையும். மற்றுமுண்டான திருவாய்ப்பாடி ஸ்ரீகோ₃வர்த்த₄நகி₃ரி ஸ்ரீப்₃ருந்த₃ாவநம் முதலான திருப்பதிகளெல்லாவற்றையும் ஸேவித்துக்கொண்டு. அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள கு₃த்ருஷ்டி வித்வான்களையும் ஜயித்து.

பட்டிமண்டபத்தைக்கிட்டி ஸரஸ்வதீபண்டாரத்தேற எழுந்தருளினவளவிலே. ஸரஸ்வதி தானே வாசல் திறந்து

கொணடு வநது எதிரே புறபபடடு நினறு உடையவரைப பாாதது 374 தஸய யதா கபயாஸம புணடரீகமேவ மக்ஷிணீ" எனகிற ஶருதிககுபபொருள சொலலிககாணீா' எனன, இவரும 375 'கபிஸதவாதிதய கம பிபதி கிரணோரிதயபி கபிா பபஸதீதயாமநாதஸ ஸ கபிரமு நாஸதம யதிஹ தத। பரதீம கபயாஸம திவஸகரதே ஜோவிகஸிதம ஸபதமம ஸ்ரீமததவாதகணி பகவசச க்ஷுரூபமா॥ எனறு கம எனறு ஜலமாய கிரணஙக ளாலே அதனைப பானம பணணுகையாலே கபிஶபத வாசயனான ஆதிதயனாலே 376 அஸ க்ஷேபணே எனறு விகாஸவாசகமாய அலாததபபடட தாமரைப பூபபோலேயிருககும பரமபுருஷன திருககணகள' எனறு கபயாஸததிறகுப பொருள அருளிசசெயய, ஸரஸவதியும கேடடு ஸநதுஷடையாய இவரிடடருளின ஸ்ரீபாஷய கரநததைதையும ஶிரஸா வஹிததுத தன கையை நீடடி உடையவா திருககையைப பிடிததுககொணடுபோய இது பரக்ஷிபதமனறு ஶதததமாயிருநதது எனறு அஙகீ கரிதது, இவருககு ஸ்ரீபாஷயகாரா' எனறு திருநாமஞ சாததி ஹயகரீவரையும எழுநதருளுவிததுககொடுதது மிகவும ஶலாகிகக ஸ்ரீபாஷயகாரும நமமை இததனை ஆதரிககைககு அடி என? எனறு கேடடருள, அவளும முனபு இஙகுவநத ஶஙகரனை இஶருதிககு அாததஞகேடட ளவில அவனும குரஙகுபபுருஷடமபோலேயிருககுமெனறு அபஹாஸயமான அாததஞ சொனனான நீா என கருத தறிநது பொருள சொலலுகையாலே நான ஆதரிததேன எனறுள இததை அததேசததிலுள்ள பரதிபக்ஷிஸித தாநதிகள கேடடு வநது உடையவருடன தாககிகக அவாகளெலலாரையும ஜயிததுத தம ஸிததாநதததை ஸதாபிததபடியை அததேசததின ராஜா கேடடு இதொரு ஆஶசாய மிருநதபடி என! எனறு வநது உடையவா ஸ்ரீபாததததில ஆஶரயிகக அவனையும கருபைபணணி எழுந தருளியிருககுமளவிலே, அஙகுளள அஸூயாளுககளான

வித்வான்கள் இவரை அபி₄சரிக்கத் தேட, உடையவரும் கேட்டருளி 'இத்தைக் காணக்கடவோம்' என்று திருவுள்ளம்பற்றியிருக்க, அவ்வளவிலே வித்வான்கள் பித்தேறித் தங்களைத் தாங்களே மோதிக்கொண்டு பேய்களாய் ஓடித்திரிய. ராஜாவும் இத்தைக்கண்டு உடையவரை தண்டனிட்டு 'தேவரீர் இப்படி செய்தருளலாமோ?' என்று வேண்டிக்கொண்டு அவர்களையும் ஸ்வஸ்த₂ராம்படி பண்ணுவித்து அவருடைய திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பித்து, தன் ஸர்வபரிகரத்துடன் இருகாத வழி ஸேவித்துக்கொண்டு வந்து வழிவிட்டு மீண்டுபோக.

உடையவரும் வாராணஸீ வழியாக எழுந்தருளிக் கங்கையைக்கிட்டி. * கங்கைகங்கையென்ற வாசகத்தாலே * எழுமையுங்கூடி யீண்டிய பாவமெல்லாம் * இறைப்பொழுதளவினிற் கழுவிடும் பெருமையையுடைய கங்கையில் "திருமால் கழலிணைக்கீழே குளித்து" என்கிறபடியே நீராடிக் / (காபாலிஸ்பர்ஶதோ₃ஷத்தையுங் கழித்துக்) கேஶவாதி₃த்₃வாத₃ஶோர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களையும் த₄ரித்துக்கொண்டு, * கண்டமென்னுங் கடிநகரிலெம்பெருமானையும் கைதொழுது * கழலிணை பணிந்து புறப்பட்டு, ஶ்ரீபுருஷோத்தமத்தேற எழுந்தருளி ஶ்ரீஜக₃ந்நாத₂னையுந் திருவடி தொழுது அங்குள்ள ப்ரச்ச₂ந்நபௌ₃த்₃த₄ வித்வான்களையும் ஜயித்து அங்கே ராமாநுஜமடமொன்று உண்டாக்கி, அங்கிலும் புறப்பட்டு ஶ்ரீகூர்மத்தேற எழுந்தருளிக் கூர்மநாத₂னையும் ஸேவித்து, ஸிம்ஹாத்₃ரியேற எழுந்தருளி ஸிம்ஹகி₃ரியப்பனையும் ஸேவித்து. அவ்விடத்தில் அந்ய ஸமயங்களையும் தர்க்கித்து ஜயித்து, அங்கிலும் புறப்பட்டு அஹோபி₃லத்தேறச்சென்று அஹோபி₃லநரஸிம்ஹனையும் ஸேவித்துப் புறப்பட்டு.

* தெழிகுரலருவித் திருவேங்கடமலையேறித் திருவேங்கடமுடையானையும் ஸேவித்து நிற்க, அவ்வளவிலே

/ குண்ட₃லிதக்₃ரந்த₂ம் சில ப்ரதிகளில் இல்லை.

தாழ்சடையும் நீண்முடியும் ஒண்மழுவும் சக்கரமும் சூழரவும் பொன்னாணும் தோன்றுமால்-சூழும் திரண்டருவி பாயும் திருமலைமேல் எந்தைக்கு இரண்டுருவு மொன்றா யிசைந்து என்று ஆழ்வார் அநுபவித்த ஹரிஹராகார மொத்திருக்கையாலே சைவர் கண்டு எங்கள் நாயனார் என்று பிணங்கிவர, உடையவரும் 'உங்கள் தம்பிரானுக்கு அஸாதாரண சிஹ்நமான த்ரிசூல டமருகத்தையும் எங்கள் பெருமாளுக்கு அஸாதாரண சிஹ்நமான திருவாழி திருச்சங்காழ்வார்களையும் பண்ணித் திருவேங்கடமுடையான் திருமுன்பே வைப்போம் அவர் எத்தையெடுத்து த்ரிகத்துக்கொள்ளுகிறாரோ அத்தையிட்டு அவர் ஸ்வரூப நிரூபணம் பண்ணக்கடவது என்று அவ்வாயுதங்களை பண்ணி அவர் ஸந்நிதியிலே வைத்து கர்பக்ருஹத்தில் ஒருத்தருமில்லாதபடி ஸோதித்துத் திருக்காப்பைச் சேர்த்துக்கொண்டு புறப்பட்டுவந்து, ப்ராதகாலமானவாறே திருக்காப்பைநீக்கி ஸேவிக்கிறவளவிலே * கூராழி வெண் சங்கேந்தி த்ரிசூலடமருகங்களைக் காற்கடைக் கொண்டிருக்கக்கண்டு ஆநந்தாச்ருக்கள் பனிப்பக் கொந்தளித்துக் குணலைக் கூத்தடித்துக்கொண்டு சைவரை அடித்தோட்டி விட்டு பொன்னை மாமணியையணியார்ந்ததோர் மின்னை வேங்கடத்துச்சியிற் கண்டு என்கிறபடியே வர்ஷுகவலாஹகம்போலே அகிலார்க்கும் அகிலதாபத்தையும் போக்கி அகிலாபேக்ஷிதப்ரதரான * திருவேங்கடத் தெந்தையைத் திருவடி தொழுது அப்போதே திருமலையி லிறங்கித் திருத்தாழ்வரையில் ஆழ்வார்களையும் திருவடி தொழுது புறப்பட்டு

பெருமாள் கோயிலுக்கு எழுந்தருளிப் பேரருளாளரையும் ஸேவித்துப் புறப்பட்டுத் திருவல்லிக்கேணி திருநீர்மலை முதலான கிழக்கில் திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து மதுராந்தகத்தேற எழுந்தருளி ஏரிகாத்த பெருமாளையும் ஸேவித்து, பெரியநம்பி தம்மை க்ருபைபண்ணியருளின

திருமகிழடியை தண்டனிட்டு தொண்டைமண்டலத்திலுண்டான மாயாவாதிகளையும் ஜயித்து திருவயிந்திர புரத்தில் தெய்வநாயகனையும் திருவடி வணங்கி, புறப்பட்டு வீரநாராயணபுரத்தே சென்று நாதமுனிமன்னரையும் ஸேவித்து. நாதமுனிகள் யோகத்திலே எழுந்தருளியிருந்த இடத்தையும் ஸேவித்து. இப்படி பூப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி மடங்கித் திருவணையாடி, திருவரங்கம் பெரியகோயிலிலே எழுந்தருளிப் பெரியபெருமாளை அமலனாதிபிரானிற்படியே திருவடிமுதல் திருமுடியளவாக * முடிவில்லதோரெழில் நீலமேனியையும் அநுபவித்து அஞ்ஜலித்துக்கொண்டு ஜயஸ்ரீயுடன் நிற்க, பெருமாளும் * பவளவாய் திறந்து 'உமக்கு ஒருகுறையும் இல்லையே?' என்ன, ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் 'திருமாலுருவோடு அவன் சின்னமே பிதற்றும் நிற்பது ஓர் திருமால் தலைகொண்ட நங்கட்கு எங்கே வரும் தீவினையே'' என்கிறபடியே அங்கும் தேவரீரையே சிந்தித்து எங்கும் திரிந்துவந்த அடியேனுக்கும் ஒருகுறை உண்டோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. பெருமாளும் உகந்து தீர்த்தப்ரஸாதம் ப்ரஸாதிப்பிக்க ஸ்வீகரித்து புறப்பட்டு மடமேயெழுந்தருளி * அணியரங்கன் திருமுற்றத்தடியார் தங்களினபமிகு பெருங்குழிவு கண்டு உகந்து அவர்களை க்ருபைபண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

பட்டர் வைபவம்

உடையவரும் இப்படி ஊரும் நாடும் உலகமும் தம்மைப் போலேயாக்கி வாழ்ந்தருளுகிற காலத்திலே இவரை ஆஶ்ரயித்த முதலிகளில் கூரத்தாழ்வான் ஸகல ஶாஸ்த்ரவித்தமராய், ஆசார்யபதைகநிஷ்டராய், அபிகமந உபாதாந, இஜ்யா ஸ்வாத்யாய யோகங்களாகிய பஞ்சகால பராயணராய், விஹிதவிஷய விரக்தராயிராநிற்க, ஒரு வர்ஷா காலத்திலே மத்யாஹ்ந காலமளவாக வர்ஷம் வர்ஷிக்க, ஸங்கவகாலந்தவறி மத்யாஹ்ந காலமானவாறே உபாதாநகாலம் தவறி, அஹஸ்யஹநி ஶிஷ்டாகார கண்ய

ஜநக3ருஹங்களில் உபாதா3நம் பண்ணி வந்தே திருமேனி யாத்திரை நடக்க வேண்டுகையாலும் அற்றைக்குத் திருமாளிகையிலே ஸஞ்சிதபதா3ர்த்த2ம் ஒன்றுமில்லாமையாலும் நீராடி எழுந்தருளித் திருவடிவிளக்கி ஒருபலத்தை அமுது செய்யப்பண்ணித் தீர்த்த2 ஸ்வீகாரம் பண்ணியிருக்க ஸாயங்காலமானவாறே தத்காலிக காமத்தைச் செய்தருளி நம்பெருமாளை ஸேவித்துத் திருவாய்மொழியநுஸந்தா4நமே தா4ரகமாகப் பட்டினியே கண்வளர்ந்தருள அவ்வளவிலே நம்பெருமாள் பெரிய அவஸரம் அமுது செய்தருளித் திருச்சின்னம் பணிமாற ஆண்டாள் காஹளநாத3ம் கேட்டு உம்முடைய ப4க்தர் பட்டினியேயிருக்க நீர் என்ன குலாவிக்குலாவி அமுது செய்தருளுகிறீர்? என்ன அவ்வாக்யம் பெரியபெருமாள் திருச்செவியிலுற்றுத் திணையிலே நித்3ரைபண்ணிக்கொண்டிருந்த உத்தமநம்பி கனவிலே பெருமாள் எழுந்தருளி நம்பீ! ஆழ்வான் இன்றைக்கு உபவஸித்திருக்கிறார் நம் அக்காரவடிசில் தளிகையை உப4யசா2த்3ர சாமர ஸகலவாத்3யஸஹிதமாக ஶிரஸாவஹித்துக்கொண்டு போய்க் கொடும் என்று அருளிச்செய்ய உத்தமநம்பியும் ஸ்வப்நம் தெளிந்து கண்விழித்துப் பார்த்துத் த்வரித்தெழுந்திருந்து பெருமாளருளிச்செய்தபடியே தளிகையைத் தாமே ஶிரஸாவஹித்துக்கொண்டு அகி2லவாத்3யத்துடன் ஆழ்வான் திருமாளிகை வாசலிலே செல்ல ஆழ்வானும் பதறியெழுந்திருந்து 'இதென்ன!' என்று திகைத்து எதிரே செல்ல நம்பியும் நம்பெருமாள் உமக்கு அக்காரவடிசில் தளிகை அனுப்பியருளினார் அங்கீ3கரியும்' என்ன, ஆழ்வானும் தளிகையை மஹாப்ரஸாதமென்று ஶிரஸாவஹித்துக் கொண்டு அடியேனுக்கு அடியிலே ஸர்வாபீ4ஷ்டமும் தந்தருளினார் இது கரயத்தளிகையாயிருக்கும்' என்று தமக்கும் ஆண்டாளுக்குமாக இரண்டு திரளைகளை அங்கீ3கரித்து ஶேஷித்ததைப் போகவிட்டருளி ஆண்டாளைப் பார்த்து 'நீ என்ன நினைத்தாய்?' என்ன அவளும் அடியேன்

ஒன்றும் நினைக்கவில்லை; பெருமாள் அவஸரம் அமுதுசெய்தருளித் திருச்சின்னம் பணிமாறினவாறே 'உம்முடைய ப₄க்தர் இப்படி பட்டினியிருக்க, நீர் என்ன குலாவிக்குலாவி அமுது செய்கிறீரென்றேனித்தனை' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, 'நீ இப்படி சொல்லலாமோ?' என்று ஆண்டாளை வெறுத்து ப்ரஸாதத்தைத் தாமும் ஸ்வீகரித்து அவளுக்கும் ப்ரஸாதித்தருளினார். பட்டரும், சீராமப்பிள்ளையும் அவதரிக்கைக்கு ஹேது இத்திரளைகளிறே.

இப்படி நம்பெருமாளநுக்₃ரஹத்தாலே ஆழ்வானுக்கு ஒரு குமாரர் வைகாசியில் அநுராத₄த்தில் திருவவதரித்தருள, 'திருநாமஞ்சாத்துகை முதலான உஜ்ஜீவநாம்ஶத்துக்கு உடையவரே கடவர்' என்று ஆழ்வான தமக்கு அதில் அந்வயமற்றிருக்க, ஸூதிகாஶௌச நிவ்ருத்தியானவுடனே பத்துநாளுங்கடந்த இரண்டாநாள், எம்பெருமானார், ஆழ்வான் திருமாளிகையேற எழுந்தருளி எம்பாரைப் பார்த்து 'ஆழ்வான் குமாரரை எடுத்துக்கொண்டுவாரும்' என்ன, அவரும் உள்ளே ஆண்டாள் பக்கலிலே சென்று *குலக்கொழுந்தான குமாரரைத் தம்மார்பிலே அணைத்துக் கொண்டு, த்₃ருஷ்டிதோ₃ஷாதி₃கள் வாராதபடி *பந்தனை தீரக் குழந்தைக்கு ரக்ஷார்த₂மாக த்₃வயாநுஸந்தா₄நத்துடனே மங்களாஶாஸநம் பண்ணிக்கொண்டுவந்து, எம்பெருமானார் *தண்டாமரைக்கண்களாலே குளிரக்கடாக்ஷித்தருளும்படி திருக்கைத்தலத்தே பிடித்தருள, உடையவரும் ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே ஆநந்தா₃ஶ்ருக்கள் பனிப்பக் கடாக்ஷிக்குமளவில ஶிஶுவினுடைய பசுகுபசுகெனகிற தேஜோ விஶேஷத்தையும் திருமுக₂வொளியையும் கண்டு 'எம்பாரே! த்₃வயம் பரிமளியாநின்றது; என்செய்தீர்?' என்ன, அவரும் 'ஶிஶுவுக்குக் காப்பாக த்₃வயாநுஸந்தா₄நம் பண்ணிக்கொண்டு எடுத்து விடைகொண்டேன்', என்ன உடையவரும் 'கர்த்தவ்யாம்ஶத்துக்கு முற்பட்டீரே!' என்று திருமேனிபேணுதலுக்கு உகந்தருளி 'இவருஜ்ஜீவநாம்

ஸததுககும நீரே கடவீர' என்று நியமிததருளி பசுங குழநதைகதுப பஞசாயுத$_4$ததிருவாப$_4$ரணமும தம திருககையாலே சாததியருளி நாமகரணததிலே எமபார திருககையாலே திருவிலசசினையும சாததுவிதது ஸ்ரீபராஸரபகவான திருநாமமாக ஸ்ரீபராஸரபடடா என்று திருநாமததையுஞ சாததி' ஆளவநதாருடைய இரணடாமிழவையும தீாததருளினா 377 புதரீகருதோ ரஙக$_3$து$_4$ரநத$_4$ரேண பராஸர கூரகுலபரதீ$_3$ப | கோ$_3$விநத$_3$ஸிஷயஸஸ துயாமுநாாய மநோரத$_2$ம பூரிதவாந த$_3$விதீயம ||' என்று இவவாதத$_2$ம லக்ஷமீ காவயததிலே உததமநமபியாலும சொலலபபடடதிறே

அநநதரம எமபார திருததமபியார சிறியகோவிநதப பெருமாளுககு ஒரு குமாரா அவதரிததருள அததைககேடடு உகநது உடையவா ஆளவநதார கருஷி பலிககபபெறறதே! என்று அவா திருமாளிகையேற எழுநதருளி அவா குமாரரையும கருபையாலே கடாக்ஷிததருளி அககுமாரருககு ஸ்ரீபராஙகுஸநமபி என்று நமமாழவார திருநாமஞசாததியருளி ஆளவநதாருடைய மூனறுமிழவையும தீாததருளினா 378 கோ$_3$விநத$_2$ராஜாநவயஜோ மநீஷீ பராஙகுஸோ யாமுநவைமநஸயம | அபாசகார பரஸப$_4$ம தருதீயம விராஜதே வருததமணி பரதீ$_3$ப ||' என்று இதுவும லக்ஷமீ காவயததிலே சொலலபபடடதிறே

பினபு பெருமாள மஞசள நீா குடிபபிததுப படடரைப புதரஸவீகாரம பணணியருளி திருமணததூணருகே தொடடிவிடடு நாசசியாா சீராடடிவளாகக வளாநதருளுகிறவா பெருமாள அமுதுசெயவதறகு முனனே தவழநது சென்று படைததிருநத தளிகையில அளளி அமுதுசெயயும படியாயிறே வளாநதருளினது

படடா ஐநது திருநக்ஷதரததிலே, நெடுமாறகடிமை அநுஸநதிககிற ஆழவாரை ஐயா! சிறுமைபெருமையாகிற பரஸபர விருத$_3$த$_4$ த$_4$ாமத$_3$வயமும ஒரு வஸதுவிலே

கிடக்குமோ? ஆழ்வார் "சிறுமா மனிசர்" என்று இரண்டையும் சேர அருளிச்செய்வானென்?' என்று கேட்க, ஆழ்வானும் 'நல்லீர்! கேட்டபடி அழகிது; நீர் அநுபநீதராகையாலே. உமக்கு இப்போது ஶாஸ்த்ரங்கொண்டு இசைவிக்கவொண்ணாது; ப்ரத்யக்ஷத்திலே உமக்குக் காட்டுகிறோம், கேளீர்! திருமேனி சிறுத்து ஜ்ஞாநம் பெருத்திருக்கிற சிறியாச்சான். அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் போல்வாரைக் காணும் "சிறுமாமனிசர்" என்கிறது' என்று இசைவித்தருளிச்செய்தார்.

பட்டர் பின்னையும் ஒருநாள் திருவீதியிலே புழுதியளைந்து விளையாடாநிற்க, ஒருவன் 'ஸர்வஜ்ஞபட்டன் வந்தான்' என்று அதிஸம்ப்₄ரமத்துடனே காளமூதிவர, இவரும் 'உடையவர் ஆழ்வான் ஆண்டான் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் எம்பார் முதலான பெரியோர்களிருக்குமிடத்திலே இவனாரடா ஸர்வஜ்ஞபட்டனென்று விருதூதி வருகிறான்?' என்று இரண்டு திருக்கையாலும் புழுதியை அள்ளிக்கொண்டு அவனைப் பார்த்து 'நீ ஸர்வஜ்ஞனன்றோ? இது எத்தனை? சொல்' என்ன, அவன் அதுக்கு ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டாதே லஜ்ஜித்து வாயடைத்துக் கவிழ்தலையிட்டுநிற்க, பட்டரும் அவனைப் பார்த்து 'கெடுவாய்! இதொரு கைப்புழுதியென்று சொல்லி ஸர்வஜ்ஞனென்று விருதூதித் திரியமாட்டாதே. அஜ்ஞனாய் விட்டாயே! இனி உன்னுடைய ஸர்வஜ்ஞனென்கிற விருதையும், ஸம்ப்₄ரமத்தையும் போகடு' என்று 'காளத்தையும் பறியுங்கோள்' என்கிறமழலைச் சொல்லைச்சொல்ல, அவன் கேட்டு 'இவர் ஆருடைய குமாரர்?' என்ன, 'ஆழ்வான் குமாரர்' என்று அங்குள்ளார் சொல்ல, கேட்டு அவனும் "பறப்பதன்குட்டி தவழுமோ?" என்று ஆஶ்சர்யப்பட்டு, பட்டரைத் தன் தண்டிகையிலே வைத்துக்கொண்டு ஆழ்வான் திருமாளிகை வாசலிலே சென்றவாறே, பொன்

ளுசசியாா கணடு இவா செயத *சிறுசசேவகததைக கேடடு வாரியெடுததுககொணடு த்வயாநுஸநதாநத தாலே ரக்ஷையிடடு *தமபரமலலன ஆணமைகளைத தனியே நினறுதான செயவரோ? எமபெருமானே! உனனைப பெறற வயிறுடையேன இனியான எனசெயகேன?' என று முனதானையாலே இவரை முடடாககிடடு உளளேகொணடு புகுநது கணணெசசிலுணடாக இவரைத திருவீதியிலே போகவிடுவாாகளோ?' என று வெறுதது ஆணடாள திருககையிலே கொடுதது ஸ்ரீபாததீாததததைத தெளிதது இவவிபூதியில இவா நெடுநாள தஙகுமவரோ! என று வயிறு பிடிததருளினா

படடரை உபநீதரானபினபு வேதாதயயநம பணணு விகக இவா மேதையிருககுமபடி —ஒருநாள சநதையிட ஓதி அதின மறறைநாள ஓதுகைககு எழுநதருள மறிநதுச சநதையிடப புககவாறே ஓதுகிற கடையில நினறும போநது விளையாடிககொணடு எழுநதருளியிருகக எலலா ரும ஓதாநிறக இவா புறபபடடு வநதாா என று ஆழவானும ஆணடாளும கேடடு அபபரே! எலலாரும ஓதாநிறக நீா ஓதாமல வருவானேன? எனன இவரும அவாகள ஓதினவிடத்தையே ஓதா நினறாாகள எனன ஆகில நீா நேறறுச சநதையிடட பரஸநததைச சொலவிக காணீா' எனன சநதையிடடபடியே உசசரிததுக காடடி யருள ஆழவானும ஆணடாளும பயபபடடு இனனம சிறிதுநாள இவரை ஓதவிடவொணணாது என று தஙகளிலே ஸஙகிததிருநதாாகள

பினபு ஆழவானும எமபாரும படடருககு ஆதத ஶிக்ஷைகளும ததவஶிக்ஷைகளும பணணிவைததாாகள

பெருமாள ஒருகால திருததிரையை வளைததுககொணடு ஏகாநதமாக எழுநதருளியிருகக படடா திருவடி தொழபபுக பெருமாள முனிநது புறபபடவிடடத திருவுளள மாக அவா புறபபடடவளவிலே அவனை யழையுஙகோள'

நம் பட்டருக்கு அருளப்பாடு' என்ன, இவரும் உள்ளே புகுந்து தண்டனிட்டு நின்றவளவிலே, பெருமாளும் 'நாம் புறப்படவிட்டபோது என் நினைத்தாய்?' என்ன, 'பெருமாளும் நாச்சிமாருமாக நினைத்திருந்தேன்?' என்ன. 'முன்பு நினைத்திருந்தபடி எங்ஙனே?' என்று கேட்டருள, 'ஆழ்வானும் ஆண்டாளுமாக நினைத்திருந்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'நம் ஆணை; நம்மை முன்புபோலே நினைத்திரும்' என்று திருவுள்ளமாயருளினர்,

ஆழ்வானும் பட்டருடைய விவாஹோசிதவய:பரிணமத்தைக்கண்டு, உடையவருடனே 'பிள்ளைக்கு விவாஹம் பண்ணிவைக்கும்படி எங்ஙனே? நம் உறவுமுறையார் ப்ராக்ருதரா யிராநின்றார்கள்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய உடையவரும் 'பெரியநம்பி திருமேனி ஸம்பந்திகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸாந்தாநிகரிடத்திலே பட்டருக்குப் பெண் கொணர்ந்தால், ஸ்வஸூத்ரஶாகைகளுக்கும் ப்ராஹ்மண்ய வைஷ்ணவத்வத்திற்கும் பெரியசரணமென்று தட்டாகாதிறே' என்ன, ஆழ்வானும் ஸம்மதித்து ஆண்டாளுடன் ஆலோசித்து உடையவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு அவர்களிடத்தே பெண் கேட்க, அவர்களும் பட்டருடைய ஆபிஜாத்யங்கண்டு கொடுக்கத்தேட, புது ஸம்பந்தமென்று ஒருகால் இசையாதிருந்தார்கள். ஆண்டாள் ஒரு நாள் ஆழ்வானைப் பார்த்து 'பிள்ளைகள் பெருத்தார்கள்; ஒருகார்யஞ் செய்விக்க வேண்டாவோ?' என்ன, ஆழ்வானும் 'ஈஶ்வரகுடும்பத்துக்கு என்னைக் கரையச்சொல்லுகிறாயோ?' என்று அருளிச்செய்து, பெரியபெருமாளைத் திருவடி தொழுது மடங்குகிறபோது 'பிள்ளைகள் பெருத்தார்கள்; ஒருகாரியஞ் செய்விக்க வேண்டாவோ என்று சொல்லுகிறார்கள்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் திருவுள்ளம்பற்றி 'நீரோ அதற்குக் கடவீர்? நாமன்றோ? தகுதியாகச் செய்விக்கிறோம்; நீர் போம்' என்று திருவுள்ளமாயருளிப் பெண் கொடுக்கும்படி அவர்களுக்கு ஸ்வப்நங்

காடடியருள மறறைறநாள தாஙகளே கொடுககிறோமெனறு வநதுசொலலி அககசசியைப படடருககுத தாரைவாாததுக கொடுததுப * பெருமபெருதத கணணுலஞ செயதருளி ஞாகள

உடையவா ஸநயஸிததருளுகிறபோது ஶரீரஸமப3ந தி4யை விடவேணடுகிறதோ?' எனன நமமுதலியாண டானையொழிய ஸநயஸிததோம்' எனறு அருளிசசெயய இபபடி அருளிசசெயயலாமோ? எனறு ஸ்ரீபாத3தது முதலிகள கேடக, இவரும கையில தரித3ணட3ததை விடிலனறோ நமமுதலியாணடானை விடுவது எனறு அருளினா

முதலியாணடான திருவாயமொழியோதினபடி —ஒரு நாள எமபெருமானா திருபபளளிககடடிலிலே ஏறியருளி ஒருபாடடுச சநதையிடடவாறே முதலியாணடான பரவ ஶராயருள இததைககணட எமபெருமானும 379 'வேத3வேத3யே பரே புமஸி ஜாதே த3ஶரத2ாதமஜே | வேத3 ப்ராசேதஸாத3ாஸீத ஸாக்ஷாத ராமாயணாதமநா ||' எனனுமாபோலே வேத3ஙகளும ஆழவாாமுகே2ந திருவாயமொழியாய வநது அவதரிததததொனறனறோ? எனறு அருளிசசெயதாா

பெருமாள பெரிய திருநாள கணடருளித திருக காவேரியிலே தீாதத2மபரஸாதிகக எழுநதருளுகிறபோது எமபெருமானா முதலியாணடான திருககைததலமபறறி எழுநதருளி நீராடி மீணடெழுநதருளுமபோது பிளளை யுறஙகாவிலலிதா3ஸா திருககைததலமபறறி எழுநதருள ஸேவிததிருநத முதலிகள இதுககு அடி என?' எனறு விணணபபஞசெயய உடையவரும ஜநமம உயாநதிருககச செயதே தாழநிலலாநினறோமே எனகிற அபி4மாநமுணடே அலலாதாாககு அககொததையும இலலாதவரிறே இவா' எனறருளினா.

பெரியநம்பி திருமகளாரான அத்துழாய் புக்ககத்திலே வாழுங்காலத்திலே. ஒருநாள் 'தீர்த்தமாடத் துணைவர வேணும்' என்று மாமியாரை அபேக்ஷிக்க, அவளும் 'உன் சீதனவெள்ளாட்டியைக் கொண்டு போ' என்று கடுத்துச் சொல்ல, நம்பிபக்கலிலே வந்து 'ஐயா! என்னை இப்படி சொன்னாள்' என்ன, நம்பியும் 'நாம் அறியோம்: உங்கள் சீயருக்கு சொல்' என்ன, இவரும் அங்கேசென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் அருகிலிருந்த முதலி யாண்டானை "உமக்கு இந்தாரும் சீதனவெள்ளாட்டி' என்று கொடுத்து 'போம்' என்ன. ஆண்டானும், கூட வெழுந்தருளி நீராடப்பண்ணுவித்துக்கொண்டு வந்து அவருடைய புக்ககத்திலே நின்று தாஸவ்ருத்திகளைச் செய்யத்தொடங்க, அவருடைய புக்ககத்தார் 'ஆண்டான்! இது என்?' என்ன, 'என்னை வரவிட்ட உடையவரைக் கேளுங்கோள்; ஆசார்யர்சொன்னது செய்யவேணுமே' என்ன. அவர்களும் நம்பி ஸ்ரீபாதத்தேறப்போய் 'நம்பீ! முதலியாண்டானை வரவிட்டு எங்களை இப்படி நசிப்பிக்க வேணுமோ?' என்ன, நம்பியும் 'நாம் அறிந்தோமோ? உடையவரைக் கேளுங்கோள்' என்ன, அவர்களும் அங்கே சென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும். ஆண்டானை அத்துழாய்க்குச் சீதனவடிமையாகத் தந்தோம்; அவர் அங்கு நிற்கை உங்களுக்கு அநிஷ்டமாகில இங்கிருந்து அடிமை செய்கிறார்' என்று அழைப்பித்துக்கொண்டருளினார்.

பெரிய நம்பி மாறனேரிநம்பியை ப்₃ரஹ்மமேத₄த் தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்தருள, இதுகேட்டு எம்பெருமானார் நம்பி ஸ்ரீபாதத்தேறச்சென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'சீயா! ஸம்ஸாரம் சிலுகிடாதபடி அடியேன் ஒரு வழியாலே வேலியிட்டுவர. தேவரீர் ஒருவழியாலே பிரித்தருளாநின்றதே!' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நம்பி யும் 'வாரீர் உடையவரே! இக்ஷ்வாகுவம்ஶத்திலே அவ தரித்து ஸாமாந்யத₄ர்மத்தை வெளியிட்டருளின பெரு

மாளைககாடடில நான பெரியவனோ? பெரியவுடையாரைக காடடில இவா தணணியரோ? ஸாமாநய த$_4$ாமநிஷட$_2$ரான த$_4$ாமபுதரரைககாடடில நான பெரியவனோ? ஸ்ரீவிது$_3$ரரைக காடடில இவா தணணியரோ? பயிலுஞசுடரொளி நெடு மாறகடிமை' கடலோசையோ? எனறு அருளிசசெயய, உடையவரும உகநது ஸமமதிததிருககசசெயதே 'மாற னேரிநமபி திருநாடடுககு எழுநதருளுமபோது பெரிய பெருமாள திருவடிகளே ஶரணமெனனுதல, ஆளவநதாா திருவடிகளே ஶரணமெனனுதல செயயககணடிலோம இது என? எனறு உடையவருடனே பெரியநமபி அருளிச செயதருள உடையவரும அவாககு அபபோது ஶலோக த$_3$வயாநுஸநதா$_4$நமாயிருநததாயக கொளளீா' எனறு விணணபபஞசெயய நமபியும அது பெணகணடபிசசன வாாததையனறோ? எனறு அருளிசசெயதருள உடைய வரும பெணணினுடைய நிதயயோக$_3$ததைத திருவுளளம பறறுசெதாழிகிற தென?' எனறு விணணபபஞசெயதாா

உடையவா ஒருநாள ஒரூமையை யழைததுககொணடு உளளே எழுநதருளிக கதவை யடைதது ஏகாநததிலே ஸமஜ்ஞையாலே தம திருவடிகளைத தொடடுககாடடியருள அவனும அதுவே தஞசமெனறு பு$_3$த$_3$தி$_4$ பணணியிருகக ஆழவான இததைக கதவின புரையிலே கணடு ஐயோ! கூரததாழவானாயப பிறநது பரகக ஶாஸதரஙகளைக கறறுக கெடடேன ஒனறும அறியாத ஊமையாயப பிறநதால அடியேனுககும உடையவா இரஙகியருளுவீர!' எனறு மோஹிததாா எனறு பரஸிததமிறே

திருககோடடியூாநமபி திருககோடடியூரிலே மேல தளததின மேலே படிககதவை விழவிடடு த$_4$யாநிததுக கொணடிருகக உடையவா அஙகேற எழுநதருளி நமபி யைக குறிதது த$_4$யாநம எது? மநதரம எது? எனறு கேடடருள, நமபியும ஆளவநதாா வடவாறறிலே நீராடி யருளுமபோது அக$_4$மாஷணம பணணி முழுகியிருநதால

அவர் திருமுதுகு வல்லான் கடாரம் கவிழ்த்தாப்போலே யிருக்கும்; அதுவே எனக்கு த்₄யானம்; 'யமுனைத் துறைவர்' என்கிற இதுவே மந்த்ரம்' என்று அருளிச் செய்தருளினர்; ஆகையாலே ஆசார்ய விக்₃ரஹமே ஸ்த₂ த்₄யேயமென்றும். தந்நாமமே ஸத₂ஜப்யமென்றும உடையவருக்கு உபதேசித்தாராய்த்து.

380. "ப₃ாலமூகஜட₃ாந்த₄ாஶ்ச பங்க₃வோ ப₃தி₄ராஸ் ததா₂ । ஸதா₃சார்யேண ஸந்த்₃ருஷ்டா: ப்ராப்நுவந்தி பராங்க₃திம் ॥" என்கிறபடியே பெண்ணும் பேதையும் எல்லாரும் ஸம்ஸாரது₃த்தீர்ணராம்படி ஸர்வரையும் இப்படி விஶேஷ கடாக்ஷஞ் செய்துகொண்டும், கூரத்தாழ்வான் முதலியாண்டான் அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானர் முதலான முதலிகளுக்கு ஸ்ரீபாத₄ஷ்யம் ப்ரஸாதி₃யாநின்றுகொண்டும் ஸுகமே வாழ்ந்தருளுகிற காலத்திலே ராஜ்யம்பண்ணுகிற சோளராஜா து₃ஶ்ஶைவனுகையாலே. வேத₃விருத்₃த₄மான கள்ளப்பொய்ந்நூலாகிய ஶைவாக₃மத்தை த்₃ருட₄கரப்ரமாணமான மெய்ந்நூலென்று அத்₄யவஸித்துத் தானும் தன் புரோஹிதனுமாகக் கூடவிருந்து தன்னுடைய நாட்டிலுள்ள வித்₂வான்களையெல்லாம் திரட்டி 381. "ஶிவாத்பரதரம் நாஸ்தி' என்று ஓலைக்கு எழுத்திடச் சொல்லி தண்டிக்க, சிலர் அவனுடைய ஆஜ்ஞைக்கு அஞ்சியும் சிலர் அர்த்த₂க்ஷேத்ராதி₂களை ஆசைப்பட்டும் எழுத்திட்டார்கள். இத்தைக்கண்ட நாலூரான் 'இந்த ஆப₄ாஸரிட்டதாலென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு? இராமானுசனும் கூரத்தாழ்வானும் இட்டாலன்றோ இட்டதாவது?' என்ன, சோளனும் அப்பொழுதே சில மநுஷ்யரைப் பார்த்து 'இராமானுசனை அழைததுக்கொண்டு வாருங்கோள்' என்று கோயிலுக்கு வரக்காட்ட, அந்த ராஜமநுஷ்யர் உடையவர் மடத்து வாசலிலே வந்து 'இராமானுசன் எங்கே?' என்று கேட்க, இச்செய்தியை உடையவருக்கு நீராடத் திருமஞ்சனம் முகந்து கொடுக்கிற

கூரத்தாழ்வான் திருச்செவியிலே ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து ரஹஸ்யமாக விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வானும் உடையவருடைய த்ரிதண்ட காஷாயாதிகளை த்ரித்துக் கொண்டு உடையவருக்கும் விண்ணப்பஞ்செய்யாதே ராஜ மநுஷ்யருடன் போகத்தேட அவ்விஶேஷங்கேட்டு ஆழ்வானுடனே பெரியநம்பியும் புறப்பட்டு எழுந்தருள அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள்

அநந்தரம் உடையவரும் த்ரிதண்ட காஷாயாதிகளைத் தாருங்கோள்' என்ன 'கூரத்தாழ்வான் த்ரித்துக்கொண்டு ராஜமநுஷ்யருடனே எழுந்தருளினார் என்று முதலியாண்டான் விண்ணப்பஞ்செய்ய 'ஆகில் அவருடைய வெள்ளையைத் தாருங்கோள் என்று வாங்கித் தாம் சாத்திக்கொண்டு ஆழ்வானுக்கும் பெரியநம்பிக்கும் என்ன தீங்கு வரப்புகுகிறதோ? என்று போரக்கலேஶித்திருக்க முதலியாண்டானுள்ளிட்ட முதலிகளெல்லாரும் தேவரீர் இங்கிருக்கவொண்ணாது என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய உடையவரும் இனிச்செய்ய அடுப்பதென்? என்று வ்யாகுலாந்தகரணராய்ப் பெரியபெருமாள் திருமுன்பே சென்று திருவடிகளிலே ஶரணம்புக்கு வெறுப்பொடு சமணர் முண்டர் விதியில் சாக்கியர்கள் நின்பால் பொறுப்பரியனகள் பேசில் என்று தொடங்கி தலையையாங்கே, அறுப்பதே கருமங் கண்டாய் அரங்கமாநகருளானே" என்று ஆழ்வார் அருளிச் செய்தபடி இப்போது சட்கென அவன் தலையை அறுக்கக் கூடாது அவன் பரிகரவானுகையாலே முகாந்தரேண செய்துவாரா நின்றேன் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து முதலிகளும் தாமுமாக எழுந்தருளா நிற்கப் பின்னையும் ராஜமநுஷ்யர் பின்தொடர, பின்னே ஆள் தவரித்து வருகிறது' என்று முதலிகள் விண்ணப்பஞ்செய்ய உடையவரும் வழியில் மணலையள்ளி "கொடுமைசெய்யுங் கூற்றமும் என் கோலாடி குறுகப்பெறா தடவரைத்தோள் சக்கரபாணீ! சார்ங்கவிற் சேவகனே!' என்று இத்தையோதி அவர்கள் வருகிற வழி

யிலே ஒழுக்கிவாருங்கோள்' என்ன. முதலிகளும் அப்படியே செய்ய, ராஜமநுஷ்யர் அந்த மணலை மிதித்து அப்பால் அடியிடப்போகாமல் 'போகிற பார்ப்பார் மந்த்ரவாதமும் பண்ணிப்போனார்கள்' என்று மீண்டுபோக, உடையவரும் முதலிகளுமாக "அரங்கத்துறையும் இன் துணைவனை வழித்துணையாக எழுந்தருளினார்கள்.

ஒருமலையடியிலே திருமலைநல்லான் ஶிஷ்யர்களான சில வேடமுதலிகள் புலம பாவாநிற்க, அங்கே ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் எம்பெருமானாரைத் தேடிக்கொண்டு எழுந்தருள, அவர்கள் இவரைத் திருநாமமே குறியாக 'நீர் எங்கிருந்து எழுந்தருளுகிறீர்?' என்றுகேட்க, 'கோயிலில் நின்றும் வருகிறோம்' என்ன அவர்களும் எம்பெருமானார்க்கு ஒரு குறையுமில்லையே? பெரியபெருமாள் திருச்செல்வத்திற்கு ஒரு குறையுமில்லையே?' என்றுகேட்க. இவரும் 'என்ன பெரியபெருமாள்! என்ன திருச்செல்வம்! எம்பெருமானார் சோளன் வ்யாஜேந வெண்பரிதாநம் தரித்து எழுந்தருளினார்; இன்னவிடத்தே எழுந்தருளினாரென்று தெரியாது' என்று அருளிச்செய்ய. அவர்களும் அவ்வார்த்தை கேட்டு வ்யாகுலப்பட்டுப் புலம்பாவுகை தவிர்ந்து அன்று முதல் ஆறுநாள் பட்டினியே கிடக்க, ஆறாம்நாள் ராத்ரி அம்மலையடியிலே எம்பெருமானாரும் முதலிகளும் மழையிலே நனைந்து குளிரிலேயீடுபட்டு இவர்கள் புனத்தில் நெருப்பொளிகண்டு, உடையவரும் 'நம்மை அங்கேறக் கொண்டுபோங்கள்' என்று அருளிச்செய்ய, முதலிகளும் அங்கேற எழுந்தருளுவித்துக் கொண்டுபோய் 'வழி எங்கே? பிள்ளைகாள்!' என்ன, அவர்களும் 'ப்ராஹ்மணர் குரலாயிருந்தது; பெருவிடாயோடே ஒருகுரலாயிராநின்றது' என்று ஓடிவந்து வேலியைப்பிரித்து 'இங்கே வாருங்கோள்' என்று அழைத்துக் கொண்டுபோய், சாத்துகைக்குத் திருப்பரியட்டங்களும் கொடுத்து, சாத்தியிருந்த திருப்பரியட்டங்

களையும் உலரவிட்டுக் குளிர்போகக் காய்ச்சியொற்றி 'எங்கு நின்றும் எழுந்தருளுகிறீர்கள்!. ''என்று கேட்க, இவர்களும் 'கோயிலில் நின்றும் வருகிறோம்' என்ன, 'எம்பெருமானார் செய்கிறதென்?' என றுகேட்க, முதலிகளும் 'நீங்கள் எம்பெருமானாரை அறிந்தபடி எங்ஙனே?' என்ன, ''நாங்கள் நல்லானடிமைகள்; அவர் எங்களுக்கு ஹிதம் ப்ரஸாதி₃க்கும்போது 'நமக்கெல்லாம் பரமாசார்யர் எம்பெருமானாராயிருக்கும்; ஆகையாலே, எம்பெருமானார் திருவடிகளே ஶரணமென்றிருங்கோள்' என்று அருளிச் செய்தார்'' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, முதலிகளும் 'ஆகில் இவரே உடையவர்' என்று காட்டியருள, அவர்களும் ஸ்ரீபாத₃த்தைக் கட்டிக்கொண்டு அழுது வ்யாகுலப்பட்டுத் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸேவித்துத் தேனும் தினையுங் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பித்து 'இக்கதிரை வறுத்து இடித்துத் தேனிற்கலந்து அமுது செய்தருள வேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, முதலிகளும் அப்படியேசெய்து அமுது செய்தருளி அற்றைக்குக் கண்வளர்ந்தருளினார்கள்; மற்றை நாள் விடிவோரை வேடமுதலிகள் ஒருவரையும் தம் ஸ்ரீ பாத₃த்து முதலிகள் ஒருவரையுமாகக் கோயிலுக்குப் போகவிட்டு, உடையவருடனே மற்ற நாற்பத்தஞ்சுதிருநாமமும் எழுந்தருளினார்கள். அவ்வேடமுதலிகளும் இவர்களை மலைக்குமேலே அறுகாதவழிகொண்டுபோய் ஒரு வேடமுதலியகத்தே விட, அவ்வேடமுதலி பகலெல்லாம் வேட்டைக்குப்போய் வந்து உண்ணப்புக்கவாறே 'ப்₃ராஹ்மணர்கள் பட்டினியே யிருக்க நாம் உண்ணலாகாது' என்று, 'அருகாக ஒருக்₃ராமத்திலே கட்டளைவாரியென்பானொரு ப்₃ராஹ்மணனகத்திலே இவர்களைக் கொண்டுபோய்விட்டு வேண்டுங்கட்டளைகளையும் பண்ணி, இப்போதே அமுது செய்யப்பண்ணுவியுங்கோளென்று சொல்லுங்கோள்' என்று ஆள்கொடுத்துப் போகவிட, அவர்களும் உடையவரையும் முதலிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய் அவனகத்தேவிட்டு 'இவர்களை இப்போதே அமுதுசெய்யப் பண்ணுவியுங்கோள்'

என்று சொல்லி வேண்டுங் கட்டளைகளும் பண்ணுவித்து மீண்டு போனார்கள்.

அவ்வகமுடையானுடைய பக்தியும் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'உங்களுக்கு அமுதுசெய்ய வேண்டாவோ?' என்று விண்ணபபஞ்செய்ய. முதலிகளும் 'வேண்டா' என்று அருளிச்செய்தருள, அவளும் 'உங்களுக்கு ஸந்தேஹிக்க வேண்டா; அடியேனும் எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதத்தை உடையேன்' என்றாள்; முதலிகளும் 'நீ எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதத்தை ஆஶ்ரயித்தபடி எங்ஙனே?' என்று கேட்க அவளும் 'நாங்கள் இவ்விடம் வர்ஷமின்றியே யிருந்தவாறே கோயிலிலே வந்திருந்தோம்; அங்கே என்னகமுடையாரும் நானும் ஒரு மச்சுமேலே யிருக்கையாயிருக்கும்—அப்போது எம்பெருமானார் ஏழு திருமாளிகையிலே மாதுகரம்பண்ணி அமுது செய்தருளுவர்; அவர் திருவீதியிலே எழுந்தருளும் போது அகளங்க நாட்டாழ்வானுள்ளிட்ட முதலிகளெல்லாரும் அவர் திருவடிகளிலே ஸேவிப்பார்கள்; அவர் ஒரு நாள் மாதுகரத்திற்கு அந்தத் திருமாளிகையேற எழுந்தருள அடியேனும் மச்சில் நின்றும் இறங்கிவந்து இடைகழியில் தகைந்து நின்றேன்; அவர் 'இது என்ன? பெண்ணே!' என்று கேட்டருள. 'நீர் மாதுகரம் பண்ணாநின்றீர்; உம்மை ராஜாக்களும பட்டணத்து முதலிகளும் தண்டனிடாநின்றார்கள்; இதற்கு அடி என்?' என்றவாறே. உடையவரும் 'நாம் அவர்களுககு பகவத் விஷயத்தில் சில நல்லவார்த்தை சொல்லுகையாலே காண்' என்று அருளிச்செய்தருள, 'அந்த நல்வார்த்தையை அடியேனுக்கும் ப்ரஸாதித்தருளலாகாதோ?' என்றேன்; அப்போது ஹிதமருளிச்செய்து எழுந்தருளினார்; பின்பு எங்கள் நாட்டில் வர்ஷமுண்டாய் நாங்கள் எங்கள் நாடேறப் போகும்போது அவர் அருளிச்செய்த நல்வார்த்தையை மறந்தேன்; 'உடையவரை ஸேவிக்கப் பெற்றிலேனே!' என்ற இழவோடே நினைத்திருகக அற்றைக்கும் அங்கேற எழுந்தருள, அடியேனும்

மசசில நினறும இறஙகிவநது தணடனிடடுநினறு நாஙகள எஙகள நாடடேறபபோகா நினறோம தேவரீா முனபு அருளிச செயத நலவாாததையை மறநதேன என்ன இபபோது உடையவரும மீளவும த$_3$வயததை நெஞசிலே நிலநிறகுமபடி கு$_3$ருபரமபரா பூாவகமாக உபதே$_3$ஶிதது மீணடு எழுநதருளததேட அடியேனுககு ஆதமரக்ஷையாக ஏதேனுமொனறு தநதருளவேணும எனறு விணணபபஞ செயதேன அபபோது சாததியிருநத ஸ்ரீபாது$_3$கைகளை பரஸாதி$_3$ததருளினாா அடியோஙகளும அனறே போநதோம பினனை ஸேவிககபபெறறிலோம' எனறவாறே உடையவரும தம திருவுளளததிலே விசாரிததருளித திருப போனகஞ சமைகக அருளிசசெயது இவள செயயுமது பாாததிரும எனறு ஒரு ஸ்ரீவைஷணவரை வைகக அவரும பாாததிருகக அவளும அடைவாகச சமைதது முனபு உடுதத புடவையை அவிழதது ஶுத$_3$த$_4$மான புடவையை உடுதது உளளே புகுநது எமபெருமானாா திருவடிகளே ஶரணம' எனறு உசசரிதது அவா ஸ்ரீபாது$_3$கைகளை ஏறியருளப பணணித திருவடி விளககி அமுதுசெயயபபணணிப புறப படடு முதலிகளுககு த$_3$ணடன ஸமாபபிதது ஸ்ரீபாத$_3$ம விளககி அமுதுசெயய எழுநதருள வேணும எனறு விணணபபஞசெயய முனபு பாாததிருககச சொனன ஸ்ரீவைஷணவரையழைதது இவள செயதபடி என?' எனறு கேடடருள அவரும இவள திருபபோனகம அடைவாகச சமைதது முனபு உடுதத புடவையையும விடுதது ஶுத$_3$த$_4$மான புடவையையும உடுததுத திருப போனகததை எடுததுக கொணடுபோய உளளே புகுநது கதவையடைதது த$_4$யாநமபணணி யிருநது அமுதுசெயயப பணணினாள அது கறதது நீணடிருநதது எமபெருமானா யிருநததிலலை எனறவாறே அவளையழைதது நீ உளளே செயததென? எனறு கேடடருள அவளும முனபு அடியே னுககுத தஞசமாக பரஸாதி$_3$ததருளின ஸ்ரீபாது$_3$கைகளைத திருவடி விளககி அமுது செயதருளப பணணியாயதது

ப்ரஸாதமுஞ் சூடுவது; இப்போதும் அப்படியே செய்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. 'ஆகில், அவைதன்னை இங்கே கொண்டுவந்து காட்டு' என்ன. அவளும் கொண்டுவந்து காட்ட. அவை அங்குத்தைக்கு * எதித்தலை நாதன் இராமாநுசன் தன் இணையடிகளுக்கு ஒத்திருந்தது; அப்பொழுது 'ஆகில், இந்தக கோஷ்டியிலே எம்பெருமானாருண்டோ? பார்த்துக் காணாய்' என்ன. அவளும் திருவிளக்கை யேற்றிக் கொண்டுவந்து அடைவே பார்த்து எம்பெருமானார் திருவடிகளைக்கண்டு. திகைத்துநின்று. 'இது எம்பெருமானார் திருவடிகளைப் போலே இராநின்றது; காஷாயமில்லாமை தெரிகிறதில்லை என்றவாறே. 'நான் காண்' என்று அருளிச்செய்ய. அவளும் திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு அழப்புக்கவாறே. கண்ணைத்துடைத்து எம்பெருமானார் அருளிச்செய்த வார்த்தை ஒத்திருந்ததில்லையாகில் முதலிகள் அமுது செய்யார்கள்; அத்தை என் செவியில் சொல்லிக் காணாய்' என்ன. அவளும் விண்ணப்பஞ்செய்ய, அந்த வார்த்தையும் ஒத்திருந்தது; ஆகில் 382. "விது₃ராந்நாநி பு₃பு₄ஜே ஶுசீநி கு₃ணவந்தி ச" என்கிற பாவநத்வ போ₄க்₃யத்வங்களை உடைத்தாயிருந்தது; இனி முதலிகள் அமுது செய்யக் குறையிலலை' என்று அருளி †(ச்செய்து. 'நமககு மாத்ரம் கூடாது; ஒரு ப₄க₃வத்₃ விக₃ரஹம் அமுது செய்யவில்லை' என்ன. அவளும் 'ஆகில் பாலும் பழமும சர்க்கரையும் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்கிறேன்' என்று ஸமர்ப்பிக்க. இவரும் தம்முடைய எம்பெருமானுக்கு அமுதுசெய்யப் பண்ணித் தாமும் அமுது செய்தருள). முதலிகளும் அமுது செய்து கண்வளர்ந்தருள. அப்பெண்பிள்ளை முதலிகள் தளிகைப்ரஸாதத்தையுங் கூட்டிக் கலந்து மச்சிலேயிருக்கிற தன் ப₄ர்த்தாவை எழுப்பி ப்ரஸாதமிட்டு ப்ரஸாதப்படப் பண்ணித் தான் ப்ரஸாதப்படாமலிருக்க. அவனும் 'இதென்?' என்று கேட்க. அவளும் 'கோயிலில் நின்றும் எம்பெருமானாரும் முதலிகளும் எழுந்தருளி, அமுது செய்யமாட்டோ

† குண்ட₃லிதக்₃ரந்த₂ம் சில ப்ரதிகளில் இலலை.

மென்று கண்வளர்ந்தருளினார்கள் என்றவாறே அவனும் நான் அதற்கு என்ன செய்யவேணும்? என்ன, 'நீர் எம்பெருமானாரை ஆஶ்ரயிக்க வல்லீரோ? என்ன, அவனும் இசைந்து ப்ரத்யயம் பண்ணிக்கொடுக்க அவனும் உகப்புடனே ப்ரஸாத₃ப்பட்டு நித்₃ரை பண்ணினான் மற்றைநாள் பொழுது விடிந்தவாறே எழுந்திருந்துவந்து உடையவர் திருவடிகளிலே த₃ண்டன் ஸமர்ப்பித்து இற்றைக்கு எழுந்தருளியிருந்து இவரை க்ருபைசெய்தருள வேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய எம்பெருமானாரும் அற்றைக்கு அங்கே அவஸரித்தருளி அவனுக்காக அவனுக்கு ஹிதோபதே₃ஶம் பண்ணி விஶேஷ கடாக்ஷஞ் செய்தருளி அங்கே நாலைந்துநாள் எழுந்தருளியிருந்து தரித₃ண்ட₃ காஷாயாதி₃களையும் ஸம்பாதி₃த்துத் தம் திருவாராத₄நமான பேரருளாளர் ஸந்நிதி₄யில் வைத்து த₃ண்ட₃ன் ஸமர்ப்பித்து முன்புபோலே அவற்றை த₄ரித்தருளினார்.

மற்றைநாள் மேற்கே வஹ்நிபுஷ்கரிணியாகிற க₃ராமத்தேற எழுந்தருளி அங்கே சிறிதுகாலம் எழுந்தருளியிருந்து அங்குநின்றும் மிதி₂லாபுரி ஸாளக₃ராமத்தேற எழுந்தருள ஊரடைய பரசமயிந விரோதி₄களாகையாலே உடையவரை அநாத₃ரித்திருக்க உடையவரும் முதலியாண்டானை யழைத்து இவ்வூரார் நீர்முக்குந் துறையிலே நீர் உம் ஸ்ரீபாத₃த்தை நீட்டிக்கொண்டிரும் என்று நியமித்தருள, ஆண்டானும் அப்படியே செய்தருள, அவ்வூரார் இவர் ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂ வைப₄வத்தாலே திருந்த அஹங்காரராய், மற்றைநாளே தெளிந்து வந்து உடையவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிக்க அத்தீர்த்த₂ப்ரபா₄வத்தையிட்டு இன்றுமுதல் இவ்வூர் ஸ்ரீஸாளக₃ராமம் என்று அருளிச்செய்தார் அங்கே வடுகநம்பியை ஸ்வபாத₃சச₂யாபந்நராம்படி விஶேஷ கடாக்ஷஞ்செய்து அவர்க்கு த₃ராஶநார்த்த₂ம் ப்ரஸாதி₃த்துக் கொண்டு சிங்காகோயிலிலே சிறிதுநாள் எழுந்தருளியிருந்து விஷ்ணுவைஷ்ணவ த்₃வேஷியான சோளன் க்ரிமிகண்ட₂னுடைய

நசிக்கும்படியாக அபி$_4$சாரம்பண்ணி அங்கு நின்றும் தொண்டனூரேற எழுந்தருளினார்.

அங்கே அத்தேசத்திற்கு அதி$_4$பதியான விடலதே$_3$வ ராயன் மகள் பிசாசாவிஷ்டையாயிருக்க, அவனும் மந்த்ர வாதி$_2$கள் பலரையுங்கொண்டு தீர்க்கத் தேடினவிடத்திலும் தீராதபடியாலே து$_3$:க்கி$_2$தனாயிருக்க, தத்பத்னியும் நிர்வாண மாய் ஓடித்திரிகிற தன் பெண்ணைக் கண்டு மிகவும் வ்யாகுலப் பட்டிருக்குமளவிலே, தொண்டனூர்நம்பி உபாதா$_3$னார்த்த$_2$ மாக ராஜக்$_2$ருஹத்தேற எழுந்தருளினவர், து$_3$:க்கி$_2$தையான ராஜபத்நியைக் கண்டு து$_3$:க்க$_2$ஹேது என்?' என்று கேட் டருள, அவளும் தத்காரணத்தைச் சொல்ல, நம்பியும் கேட்டருளி 'நம் ஆசார்யர் எம்பெருமானார் எழுந்தருளினார்; அவர் கடாக்ஷித்தால் இப்பேய் காடேறிப்போம்' என்று ப்$_3$ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸின் கதையை ஸவிஸ்தாரமாக அவளுக்கு அருளிச்செய்ய, அவளும் கேட்டு ஆஶ்சர்யப்பட்டுத் தன் ப$_4$ர்த்தாவுக்கு அறிவிக்க, அவனும் 'உடையவர் இப்பேயை விடுவிக்கில், அவரே நமக்கு ஆசார்யர்; அவர் திருவடிகளில் ஆஶ்ரயிக்கக்கடவேன்' என்ன, அவ்வளவிலே அவன் ஸ்வகு$_3$ருக்களுக்கு விருந்திடத்தேட, இவளும் தன் ப$_4$ர்த்தா வைக் குறித்து 'நீர் அங்க$_3$ஹீநரென்று அவர்கள் இங்கே வாரார்கள்; சொல்லாதேகொள்ளும்' என்ன, அவனும் 'அவர்கள் வாராதிருப்பார்களோ?' என்று இவள் வார்த் தையை அதிக்ரமித்துச் சொல்லிப்போகவிட, அவர்களும் முன்பு டில்லீஶ்வரனான துருஷ்கன் இவனை ஆக்ரமித்துப் பிடித்துக் கொண்டுபோய்ப் பட்டார் ஹனன்றிக்கே போம்படி ஒரு அங்கு$_3$லிச்சே$_2$த$_3$ம் பண்ண, அத்தால் 'விடல தே$_3$வராயன்' என்று ப்ரஸித்$_3$த$_4$மாகையாலே, ஹீநாங்க$_3$ னகத்தே பு$_4$ஜிக்க வொண்ணாதென்று தவிர்த்துவிட்டார்கள்; அதுகண்டு அவன் அவர்களிடத்தே அதிகுபிதனாய் அவர் களைத் திரஸ்கரித்திருக்குமளவிலே, அவனுடைய ஸ்த்ரீயும் அவனைக் குறித்து 'உடையவர் திருவடிகளில் ஆஶ்ரயித்து

உஜ்ஜீவிக்கலாகாதோ? இவர்களால் என்ன ப்ரயோஜன முண்டு?' என்ன அவனும் இசைந்து உடையவரை ஸ்வக்₃ருஹத்தேற எழுந்தருளவேணும்' என்று ப்ரார்த்திக்க இராமாநுசனும் நாம ராஜத₄ர்ஙியை மிதிக்கக் கடவோமல்லோம்' என்று அருளிச்செய்ய அவ்வளவிலே தொண்டனூர்நம்பி முதலான முதலிகள் இவனை விசேஷ கடாக்ஷஞ் செய்தருளினால் த₃ர்ஶநத்துக்கு ப₃ஹூபகார முண்டு என்று ப₃ஹுஶ வேண்டிக்கொள்ள உடையவரும் ஸம்மதித்து அவன் கத்தே தற எழுந்தருளினவளவிலே அவனும் அதிஸந்துஷ்டனாய்த் திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்க₃ ப்ரணாமம்பண்ணி ஸவிநயனாய் நிற்க முதலிகளும் உடையவர் ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂த்தை அவன் புத்ரிக்கு ப்ரஸா தி₃த்துத் தத்தீர்த்த₂த்தாலே ப்ரோக்ஷிக்க அவளுடைய சித்தட₄ரம்மம்போய்த் தெளிந்துவந்து சேலையும் உடுத்து உடையவரை ஸேவிக்க இத்தை விட்டலதே₃வராயன் கண்டு அத்யாஶ்சர்யப்பட்டுத் தத்க்ஷணமே ஸ்ரீபாத₃த்திலே ஆஶ்ரயிக்க அவனையும் இரங்கியருளித் திருவடிக்கு அந்த ரங்க₃னும்படி கடாக்ஷித்தருளினார்.

இப்படி அவனையும் ஸ்வவைப₄வத்தாலே ஶிஷ்யனாக்கிக் கொண்டு அவனுக்கு விஷ்ணுவர்த்த₄நராயனென்று திரு நாமம் ப்ரஸாதி₃த்தருளி அதிஸந்துஷ்டராய் நிற்க அவ்வள விலே எங்கள் ஶிஷ்யனை நீர் இங்ஙனே மயக்கி ஶிஷ்யனாக்கிக் கொள்ளும்போது எங்களை ஜயித்தன்றோ செய்யலாவது?' என்று பன்னீராயிரம் க்ஷபணர் ஏககாலத்தில் வந்து தர்க்கிக்கத் தொடங்க உடையவரும் பின்னலுக்கு அஞ்சு மவர்கள் இடியின் கையிலகப்பட்டாற்போலவும் தேளுக்கு அஞ்சின பாம்பின் வாயிலகப்பட்டாற்போலவுமாச்சுதே, இனி என்செய்யக்கடவோம்? †(என்று விசாராக்ராந்தரா யிருக்க, தொண்டனூர்நம்பி முதலான முதலிகளெல்லாரும் தேவரீருடைய ப்ரப₄ாவத்தை எல்லாரும் அறிந்து உஜ்ஜீ

† குண்ட₂லித க₃ரந்த₂ம் சில ப்ரதிகளில் இல்லை

விக்கும்படி வெளியிடவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய உடையவரும்)'இனி நம்மை வெளியிடாதிருக்கவொண்ணாது' என்று பார்த்து. ஒரு திருமண்டபத்திலே திருத்திரையை வளைத்துக்கொண்டு உள்ளே எழுந்தருளியிருந்து ஸஹஸ்ர ப₂ணமண்ட₃லமுடைய திருவநந்தாழ்வானாய்லொரொருத்தர்க்கு அநேகப்ரகாரமாக ப்ரத்யுத்தர மருளிச்செய்து அவர்களை வாய்மூடுவித்து ஜயிக்க. அவர்களிலே சிலர் அதிவிஸ்மித ராய்வந்து திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிக்கத் தேட. அவர்களை அடிமைகொண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாம்படிபண்ணி விஶேஷ கடாக்ஷஞ் செய்தருளித் தம் தி₃வ்யஶக்தியை ப்ரகடிப்பிக்க, இத்தைக்கண்டு போய்ச் சிலர் ராஜ்யாதி₄பனை விஷ்ணு வர்த்த₄நராயனுக்குச் சொல்ல, அத்தைக்கேட்டு விஷ்ணு வர்த்த₄நனும் உடையவர் திருவடிகளிலே அதிப்ரவணனா யிராநிற்க. அங்குத்தையில் எம்பெருமானைத் தொண்டனூர் நம்பி அபி₄மாநித்திருக்கையாலே அவருக்கு 'நம்பிதம்பிரான்' என்று திருநாமஞ்சாத்தி உகந்தருளிச் சிங்கர் கோயிலிலே எழுந்தருளி வேதா₃ந்த வ்யாக்₂யாநஞ்செய்துகொண்டு இருக்குங்காலததிலே;

திருக்கையில் திருமண் மாண்டு 'சாத்துகைக்குத் திருமண் பெற்றிலோமே!' என்று சிந்தித்துக்கொண்டு கண் வளர்ந்தருள, அன்று ராத்ரி திருநாராயணப் பெருமாளும் 'அணித்தாக யது₃கி₃ரியிலே உம்முடைய வரவு பார்த்துக் கொண்டு நில்லாநின்றோம்; உம் திருவுள்ளம் போன்ற திரு மண்ணும் இங்கே உண்டு; சடக்கெனப் புறப்பட்டு வாரீர்' என்று ஸ்வப்நங்காட்டியருள, உடையவர் விடிவோரை ப்ரீதராயெழுந்திருந்து இத்தை முதலிகளுக்கு அருளிச் செய்து விஷ்ணுவர்த்த₄நராயனையும் அழைப்பித்துத் தாம் ஸ்வப்நங் கண்டபடியை அருளிச்செய்ய. அவனும் கேட்டு ப்ரஸந்நனாய் ஸம்மதித்துக் காடு வெட்டுவித்துக்கொண்டு உடையவர்பின்னே ஸேவித்துக்கொண்டு செல்ல. ப₃ஹு-

தாநயஸமவதஸரம தைதமாஸததிலே எமபெருமானாரும
செமபொன யதுகிரியேறி வேதபுஷகரிணிககரையிலே எழுந
தருளி 383 பரிதாநஸிலாம தருஷடவா பரணமநதி
தவிஜோததமா" எனகிறபடியே பரிதாநஸிலையையும
ஸேவிதது அஙகே நீராடி 384 வேதபுஷகரிணீதீரே
விஸராலே ச ஸிலாதலே | பரிதாநம ஸ ஜகராஹ காஷாயம
பரம புமாந || எனகிற தததாதரேயரைபபோலே தாமும
மீளவும காஷாயம தரிததருளி முனனே நடநது திருநாரா
யணபபெருமாள எழுநதருளியிருககிற இடததைத தேடிக
காணுமல பகவதபரபாவததுககுக குறைவாக என
செயதோம! எனறு திருவுளளஙகலஙகி அயாநது கண
வளாநதருள, அவவளவிலே திருநாராயணபபெருமாள
இவா கனவிலே எழுநதருளி கலயாணஸரஸஸின தென
மேலை மூலையில செணபகசசோலைககு அருகே திருமகிழுககுத
தென பாாஸவததிலே வளாநத திருததுழாயின கீழ
பெரியபுறறுககுளளே இராநினறோம, திருமணணும அநதக
கலயாண ஸரஸஸுககு வடமேலை மூலையிலே 385 ஸவே
ததவீபாத கதேகஸ ஸூததமருதரவயமாஹருதம |
யாதவாதரௌ விநிக்ஷிபதம அக்ஷயம தாமமாஜஞயா ||
எனகிறபடியே பெரிய திருவடியாலே ஸவேதததவீபததி
னினறும கொணாநது யதுகிரியிலே நிக்ஷேபிககபபடடு மத
பரபாவததாலே அக்ஷயமாக சேமிபபிததிராநினறது நீா
கலேசிபபானேன? நாம உமககு அடையாளமாக இவவிடந
தொடஙகி நாம இருககும புறறளவாக முறிததிடட திருத
துழாயககொழுநதே குறியாக வாரீா' எனறு பரதயக்ஷ
ஸமாநாகாரமாக ஸவபநமுகேந அருளிசசெயய, உடைய
வரும உகநது உணாநது எழுநதிருநது முறிததிடட திருத
துழாயககொழுநதே குறியாகக கலயாணஸரஸஸின கரை
யிலே எழுநதருளித திருமுகபபடியே சமபகவநஸமீபததில
கபபுஙகவருமாயபபணைததுக கொழுநது விடட திருததுழாய
மரததைககணடு களிதது ஆநநதததுடனே பலகாலும
தணடனிடடு அததிருததுழாய மரததின மணகாபபு நீககின

வளவிலே 386. "கமபி யது3கி3ரிஸ்த2ம் காந்திஸிந்து4ம்
த3த3ர்ஶ" என்கிறபடியே புற்றினுள்ளே பொற்கோயில்
தோன்றியபின்பு மற்றங்கினிதமர்ந்த மாயவனுடைய நீல
ஶிக2ாமணி தோன்ற, ஶகவர்ஷம் ஆயிரத்திற்குமேல்
பன்னிரண்டு சென்ற வர்த்தமாநப3ஹுதா4ந்ய வர்ஷம்
சைத்ரமாஸம் ஶுக்லபக்ஷ சதுர்த்த2ஶியும் வியாழக்கிழமையுங்
கூடின புனர்பூசநக்ஷத்ரத்திலே திருநாராயணனுருவங்
கண்டு நலம்மிகுத்துக் கொந்தளித்து எல்லாரும் குணலைக்
கூத்தடித்து மங்க3ளஶங்க2 ம்ருத3ங்க3 படஹாத்3யகி2ல
வாத்3ய ஜயஶப்3த3கோ4ஷம்பண்ணி, ராஜாவையும்
அழைத்துக் காட்டியருளிப் பாலாலே திருமஞ்சநம்பண்ணி
"பகற்கண்டேன் நாரணனைக்கண்டேன் கனவில், மிகக்கண்
டேன் மீண்டவனை மெய்யே மிகக்கண்டேன்" என்கிற
படியே திருநாராயணப்பெருமாளைத் திருவடிமுதல் திருமுடி
யளவும் * கண்ணாரக்கண்டு அநுப4வித்துத் தம்திருக்கை
யாலே மூன்றுநாள் திருவாராத4நஞ்செய்தருளி, "மாறனடி
பணிந்து உய்ந்தவன்" என்று பரமாசார்யரான ஸ்ரீபராங்
குஶர்தமக்குத் தாம் அத்யந்தாபி4மதஶிஷ்யராகையாலும்.
* தமிழ்மறைகளாயிரமும் ஈன்ற முதற்றாய் சடகோபன்
மொய்ம்பால் வளர்த்த இதத்தாய் இராமாநுசனாகையாலும்.
பித்ருத4நத்தைப் புத்ரன் விநியோக3ங்கொள்ளுமாபோலே
ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களாகிற க்ஷுத்3ரபுருஷார்த்த2ங்களை
இகழ்ந்து கால்கடைக்கொண்டு 'திருநாராயணன்தானே
உபாயோபேயம்' என்று நிஷ்கர்ஷிக்கிற ஒருநாயகத்திரு
வாய்மொழியைத் திருநாரணனுக்கு ஸமர்ப்பித்தருளினார்.

பின்பு கல்யாணஸரஸ்ஸின் வடமேலை மூலையிலே தம்
த்ரித3ண்ட3த்தாலே கீற, பாலாறுபோலே பொங்கிக் கிளம்பு
கிற திருமண்குவைகளைக் கண்டு மண்டுகிற ஆநந்தா3திஶ
யேந அத்திருமண்கொண்டு பன்னிரண்டு திருநாமஞ் சாத்தி
யருளி த்ரித3ண்ட3மண்டித3தகரபுண்ட3ரீகராய் விளங்கியருளி,
காடுவெட்டி ஊருங்கோயிலும் சமைப்பித்துத் திருநாரா

யணபபெருமாளுககு ஸ்ரீபாஞசராதரஸாதவத ஸமஹிதை யாலே பரோக்ஷணதி$_3$களை ஸ்ரீரங்க$_3$ராஜப$_4$ட்டா திருககை யாலே செயவிததருளி திருநாரணறகு நிதயோதஸவ பக்ஷோதஸவ மாஸோதஸவ ஸமவதஸரோதஸவஙகளெல லாம மஹோதஸவமாக நடததுகைககு உதஸவபே$_3$ரம இலலையே! எனறும மிகவும வயாகுலிதசிததராயக கண வளாநதருள அபபோது இவா ஸவபநததிலே திருநாரா யணபபெருமாள எழுநதருளி நம உதஸவபே$_3$ரமான ராம பரியா இபபோது டிலலியேற எழுநதருளித துருஷகராஜ க$_3$ருஹததிலே லீலைகொணடாடி எழுநதருளியிருககிறா, அஙகேறபபோய எழுநதருளுவிததுககொணடு வாரீா எனறு திருவுளளமாயருள உடையவரும பராதகாலமானவாறே எழுநதிருநது ஸவபநததை முதலிகளுடன ஆலோசிததுக கொணடு பயணக$_3$தியிலே தவரிதது டிலலியேற எழுந தருளினவாறே டிலலிபுரீநத$_3$ரனை ராஜாவும இவரைக கணடு பரதயுதத$_2$ாந பரணதி பூாவகமாக ப$_3$ஹு உபசாரம செயது எழுநதருளின காாயம அருளிச செயயவேணும எனறு விணணபபஞசெயய உடையவரும * எஙகள குலதெ$_3$யவமான ராமபரியா இஙகே எழுநதருளியிருககிறா, அவரைத தரவேணும' எனறு அபேக்ஷிகக ராஜாவும அபபடியே செயகிறோம' எனறு கொளளைகொணடு சிறை வைதத எமபெருமானகள சிறைசசாலையை ஶோதி$_4$ததுக கொளளீா எனறு அபபணையிடடுவிட இவரும அஙகேற எழுநதருளி ஶோதி$_4$தது திருநாரணாவடிவுககு ஒததிராமை யாலே, இததேவாகள ஒருவரு மனறு எனறு ராமபரியரை அவாகளில காணுமையாலே முசிததுககிடகக அனறிரவில ராமபரியா இவா ஸவபநததிலே எழுநதருளி நீா முசிப பானேன? நாம அவனமகளாலே பூஜைகொணடு அவள ஸஜ்ஜாக$_3$ருஹததிலே இராநினறோம, நமமைக கொணடு போமபடியாக அஙகே வாரீா' எனறு அருளிசசெயய உடையவரும இசசெயதியை ராஜாவுககு அறிவிகக அவனும இபபடி உமமுடையபககல வயாமுக$_3$த$_4$ராகிறவா தாமே

வரக்கடவர்' என்ன, இவரும் 'அவரைக்கண்டு திருவடி தொழ லாகாதோ?' என்ன. 'அப்படியேயாகிறது' என்று இவரை அவனும் தன்மகள் ஸஜ்ஜாக்3ருஹத்தேற எழுந்தருளுவித்துக் கொண்டுபோக, அங்கே ராமப்ரியரும் உடையவரைக்கண்டு. ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யந்தோற்ற, இட்ட சட்டையும், கட்டின சிறுச்சதங்கையும். இட்ட கஸ்தூரித்திருநாமமும். முடித்த * மைவண்ணநறுங்குஞ்சியும். * தன் முகத்துச் சுட்டி தூங்கத் தூங்க * நெறித்த குழலுமாய். ஸஜ்ஜையிலும் குதித்து "தன்னிய லோசை சலன்சலனென்றிட" எனகிற படியே செம்பொற்சதங்கைகள் சலசலவென்று ஒலிக்க அகி2லரும் காணும்படி வந்து உடையவர் திருமடியிலே யிருக்க. உடையவரும் ஆநந்த3ாஶ்ருக்கள் பனிப்ப ஆநந்தை3 கார்ணவாந்தர் நிமக்3நராய்ப் புளகிதங்கி2லாங்க3ராய் மார்பும் தோளும் பூரித்து 'என்னுடைய செல்வப்பிள்ளையோ!' என்று எடுத்து அணைத்துக்கொண்டருளினர். அன்று முதல் ராமப்ரியர்க்கு 'செல்வப்பிள்ளை' என்று திருநாம மாய்த்து. இத்தைககண்ட ராஜாவும் அத்யாஶ்சர்யயுக் தனாய் அவர் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸேவித்து அநேக வித4மாக ஸத்கரித்து ப3ஹூபசாரஸஹிதமாக ஸம்பத் குமாரரை யதிஸார்வ பௌ4மர்க்கு எழுந்தருளுவித்துக் கொடுத்தனுப்பினன்.

உடையவரும் அங்குநின்றும் புறப்பட்டு இவரை எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு த்வரித்துப் பயணக3தியிலே யாத3வாத்3ரிக்கு எழுந்தருளி ஸர்வரும் யதிராஜகுமாரனென் னும்படி விஶேஷித்துப் புத்ரவாத்ஸல்யம் பண்ணி அபி4 மாநித்தருளி ப்ரோக்ஷணதி3ப்ரதிஷ்டா2 புரஸ்ஸரமாகத் திருநாரணருடனே சேர்த்துத் திருநாராயணப்பெருமா ளுடைய தி3வ்யோத்ஸவகர்த்தாவாக்கி, நித்ய பக்ஷ மாஸ அயநஸம்வத்ஸரோத்ஸவாதி3 மஹோத்ஸவத் திருநாள் களும் நடத்தியருளித் தீர்த்த2ப்ரஸாத3மும் பெற்று. யதிராஜ மட2மும் கட்டிவைத்து, ஐம்பத்திருவர்கட்கு அன்பான

ஊழிய கைங்கர்யத்தையும் கல்பித்தருளி ஐம்பத்திருவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்று ஸமுதா$_3$யத்திருநாமமும் ப்ரத்யேகமாக தா$_3$ஸ்யநாமமும் ப்ரஸாதி$_3$த்து அங்கே அவர்களை ப்ரதிஷ்டி$_2$ப்பித்துக் குறைவறத் திருவாராத$_4$நமும் நடத்திக்கொண்டிருக்க ஒருநாளவரையிலே ஸ்ரீப$_4$ாஷ்யகாரர் தம்முடைய ஸ்ரீபாத$_3$த்திலுள்ள ஆசார்யர்களுடனேயும், சீயர்களுடனேயும் ஐம்பத்திருவர்களுடனேயும், சாற்றுச் சாற்றின முதலிகளுடனேயும் கொற்றியம்மைமார்களுடனேயும் திருமேனிக்காவல் திருவேணைக்காரருடனேயும் பெருங்கூட்டத் திருவோலக்கமாக இராமாநுசனில் எழுந்தருளியிருந்து திருநாராயணபுரம் என்று அந்நக$_3$ரத்துக்குத் திருநாமஞ்சாத்தியருளி இத்திருநாராயணபுரத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுமவர்களுக்குப் பெரியோர்க்கும் நமக்கும் உண்டான பரமபத$_3$மும் ஆசார்ய கைங்கர்யமும் உண்டாம் என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

இத்திருமலை — க்ருதயுக$_3$த்திலே ஸநத்குமாரர் ஸத்யலோகத்தில் நின்றும் ஆநந்த$_3$மய தி$_2$வ்யவிமானத்தோடே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுவந்து திருநாராயணனை இங்கே ப்ரதிஷ்டி$_2$ப்பிக்கையாலே 'நாராயணாத்$_3$ரி' என்றும், த்ரேதா யுக$_3$த்திலே த$_3$த்தாத்ரேயர் நாலுவேத$_3$புருஷர்களையும் ஶிஷ்யராக்கிக் கொண்டுவந்து வேத$_3$புஷ்கரிணிக் கரையிலே ஸதா$_3$ வேதா$_3$த்$_4$யயந நிரதராயிருக்கையாலே 'வேதா$_3$த்$_3$ரி' என்றும், த்$_3$வாபரயுக$_3$த்திலே நம்பி மூத்த பிரானாலும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனாலும் ஆராதி$_4$க்கப்படுகையாலே 'யாத$_3$வாத்$_3$ரி' என்றும் 387 யுகே$_3$ கலௌ து ஸம்ப்ராப்தே யதிராஜேந பூஜநாத் । யதிஶைல இதி ப்ரோக்தம் நாமதே$_4$யாந்தரம் கி$_3$ரே ॥ என்கிறபடியே கலியுக$_3$த்திலே எம்பெருமானார் எழுந்தருளி ஜீர்ணோத்$_3$த$_4$ாரணம் பண்ணி அபி$_4$மானிக்கையாலே 'யதிஶைலம்' என்றும் ப்ரஸித்$_3$த$_4$மாயிற்று.

அநந்தரம் பத$_3$மகி$_3$ரியிலே சென்று பௌ$_3$த்$_3$த$_4$ ஸமயங்களை வென்று என்றும் என்பிள்ளைக்குத் தீமைகள்

செய்வார்களங்ஙனமாவர்களே" என்னும்படி அவர்களைக் கற்காணந்தன்னில் அரைப்பித்து நிஶ்ஶேஷமாக நிரஸித்து நிஷ்கண்டகமாக்கியருளி, ஸ்ரீபாஷ்யமும் வ்யாக்யாநித்துக் கொண்டு திருநாராயணப்பெருமாள் திருவடிகளிலே பனிரண்டு ஸம்வத்ஸரம் வாழ்ந்தருளுகிற காலத்திலே ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் கோயிலில் நின்றும் எழுந்தருளி உடையவர் திருவடிகளிலே ஸேவித்திருக்க, இவரும் 'பெரியபெருமாளும் பெருந்திருச்செல்வமும் செய்கிறபடி என்?' என்று கேட்டருள, அவரும் 'தேவரீர் இல்லாத குறையொன்ழொழிய மற்றொரு குறையுமில்லை' என்ன, இவரும் 'சோழன் பகைக எழுந்தருளின ஆழ்வானும் பெரியநம்பியும் செய்தபடி என்?' என்று கேட்டருள, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் "கோயிலில் நின்றும் கூரத்தாழ்வானையும் பெரியநம்பியையும் ராஜமநுஷ்யர் அழைத்துக்கொண்டுபோய்ச் சோழன் முன்னே விட, அவனும் இவர்களைப்பார்த்து 388. "ஶிவாத் பரதரம் நாஸ்தி" என்று ஓலைக்கு எழுத்திடச் சொல்ல, கூரத்தாழ்வானும் ஶ்ருதி ஸம்ருதீதிஹாஸ புராணாதிகளாலே பஹுப்ரகாரமாக 'ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரன், ஜகத்காரணபூதன், த்யேயனும் அவனே, ஸர்க்கஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவும் அவனே, ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் அவனுக்குப் புத்ரபௌத்ராதிகளாய் அவன் நியமநத்திலே இருக்குமவர்கள்; அவ்வளவுமன்றியே 389. "ஏக: ப்ரஶஸரத் பாதமந்ய: ப்ராக்ஷாளயந் முதா | அபரோऽதிகரந்மூர்த்நா சோऽதிகஸ்தேஷு கண்யதாம் ||" என்று திருவடிகளை நீட்டினவன் ஒருவன், கமண்டலூதகத்தாலே பக்திபுரஸ்ஸரமாகத் திருவடிகளை விளக்கினவன் ஒருவன், தத்தீர்த்தத்தை ப்ரீதியோடே ஶிரஸாவஹித்தவன் ஒருவன்; இவர்களில பெரியவன் ஆரென்று நீயே விசாரித்துககாணாய்' என்ன, அவனும் இசையாதிருக்க, இவரும் 'இம்மாத்ரமேயோ? 390. "யச்சௌசநிஸ்ஸ்ருதஸரித்ப்ரவரோதகேந தீர்த்தேந மூர்த்நி வித்ருதேந ஶிவஶ்ஶிவோऽபூத்" என்று த்ரிவிக்ரமபாத ஜலஸங்கத்

தாலே கபாலிதவமபோய ஶிவதவமுணடானவனிறே இவன’ என று அருளிசசெயய சோழனும அதுகேடடு அதிகருத$_2$த$_4$னுய நீர பெரிய வித$_3$வானுகையாலே உமககு வேணடின படியெலலாம சொலலவலலீர அஙஙனனறு நான சொனன படியே 388 “ஶிவாத பரதரம நாஸதி” என று ஓலைககு எழுததிடும என று ஓலையைக கையிலே கொடுததுக கஙககிராபபு$_2$நதி$_4$கக கூரததாழவானும தமமுடைய த$_3$ருடா$_4$த$_4$யவஸாயமாமபடியே 391 ஶிவாதபரதரம நாஸதி? த$_3$ரோணமஸதி ததபரம” என று ஓலைககு எழுததிடடருளினா சோழனும இவா இபபடி பரிஹஸிதது ஓலைககு ஒபபமிடடபடி கணடு அதயநதகோபாகராநத சிததனுய (/ப பெரியநமபியை அழைதது நீர எழுததிடும எனன அவரும ‘ஸ்ரீமநநாராயணனே பரன’ என று ப$_3$ஹுமுக$_2$மாக அருளிசசெயய) ஆழவானையும நமபியையும நேதரோதபாடநமபணணச சொலல /(அவவளவிலே கூரததாழவானும சோழனைக குறிதது நீ மஹாவீரஶைவனுகையால உனனைபபாாதத கணகள எனககு ஆகாது என று தமமுடைய திவயநக$_2$ஙகளாலே கீறிக கணணை வாஙகிபபோட) பினபு ராஜமனுஷயாகளும /(பெரியநமபியைப) பிடிததுககொணடுபோய அவன சொனனுபபோலே செயது படைவீடடிலநினறும புறபபடவிட, /(ஆழவானும த$_3$ாஶநததுககு த$_3$ாஶநம கொடுககபபெறறோமே! என று பரிதராயிருகக) பெரியநமபியும /(வருத$_2$த$_4$ாகையாலே அவ) வேத$_2$னை பொறுககமாடடாமல அஙகே ஒரு கொலலைத தலைமாடடிலே ஆழவானமடியிலே திருமுடியும அததுழாய மடியிலே திருவடிகளுமாய இளைததுக கணவாநதருள நமபியை ஆபத$_2$த$_3$ஶையிலே ஆழவானும அததுழாயும ‘அஙகுநினறும கோயிலேறபபோனுலோ?’ எனன நமபியும நாம அஙகேபோய பரகருதியைவிடில ஸ்ரீவைஷணவாகள நமபிககுமுறபடடத திருவடி சாருமபோது கோயிலேறப

/ குணட$_2$விதக$_3$ரநத$_2$ம சில பரதிகளில இலலை

போகவேண்டிற்றில்லையோ? என்று ஶங்கிப்பர்கள்' என்று அருளிச்செய்து /(அடியிலே ஆசார்யன் க்ருபை பண்ணினத்துக்குப் பரமபத3ம் ஸித்3த4மென்று) ஆளவந்தார் திருவடிகளை த்4யாநித்துக் கொண்டு அங்கே திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினர். ஆகையால், ப்ரபந்நனுக்கு அந்திமதே3ஶநியதியில்லையென்றபடி. /(பின்பு அங்கே அநாத2ப்ரேதஸம்ஸ்காரம் பண்ணிக்கொண்டு திரிவார் சிலர் வந்து, 'இவர்க்கும் அப்படி பண்ணக் கடவோம்' என்று தாங்கள் ஸம்ஸ்காரஞ் செய்வதாக உத்3யோகிக்க, ஆழ்வானும் அத்4யவஸாயங் குலையாமல் 'வாருங்கோள், மாணிகாள்! ஈஶ்வரனும் ஈஶ்வர விபூ4தியும் வைஷ்ணவனுக்குக் கிஞ்சித்கரிக்க விருக்க, வைஷ்ணவனுமாய் அறவையுமா யிருப்பானை நீங்கள் எங்கே தேடுவுதிகோள்?' என்று அவர்களை உபேக்ஷித்துவிட்டார்.) பின்பு சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், பெரியநம்பியை அங்கே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்து ஆழ்வானை ஒரு கட்டணத்திலே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு ராத்ரியிலே ஒருவருங் காணுமல் கோயிலிலே வந்து புகுந்தார்கள். கூரத்தாழ்வானும் 'பெரியநம்பியைப்போலே அடியேனுக்கும் இஶ்ஶரீரம் போய்த்தில்லையே!' என்று கொண்டு ''முறையோ? அரவணைமேற்பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே!" என்று போர க்லேஶித்தருளினர் என்று—விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் *கேட்பார் செவி சுடுவார்த்தை கேட்டு '*ஐயோ! கண்ணபிரான்! அறையோ!' என்று கோ4ஷித்துக்கொண்டு வேரற்ற மரம்போலே விழுந்துகிடந்து துடித்துத் திருமிடறு தழுதழுப்ப அத்யந்தம் அவஸந்நராய்த் திருமுத்துதிர்த்துக் *கண்ண நீர் கைகளாலிறைத்து க்லேஶிக்கும்படி கண்டு அங்கிருந்த முதலிகள் தேற்ற, தேறி 'ஆழ்வானுனையும் திருமேனியுடன் இருக்கப்பெற்றோமே!' என்று அருளிச்செய்து, பெரியநம்பிக்கு ஸ்ரீசூர்ண

/ குண்ட3லிதக்3ரந்த2ம் சில ப்ரதிகளில் இல்லை.

பரிபாலநஞ் செய்து பெருக்கத் திருவத்4யயநம் நடத்தியருளி ஆழ்வானுக்குத் திருக்கண்போச்சுதே! என்று வ்யாகுல ஹ்ருத3யராய் மாறொன்றில்லா மாருதிச் சிறியாண்டானை ஆழ்வானையும் ஆராய்ந்து அங்குள்ள விசேஷங்களையும் அறிந்துவாரும் என்று கோயிலுக்குப் போகவிட்டு பூர்வம் போலே வ்யாக்2யாநித்துக் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

உடையவரின் ஆசார்யர்களுடைய திருநக்ஷத்ரங்களும் தனியன்களும்

பெரியநம்பி திருநக்ஷத்ரம் மார்கழியில் கேட்டை.

அவர் தனியன் 392. கமலாபதிகல்யாண கு3ணாம்ருத நிஷேவயா। பூர்ண காமாய ஸததம் பூர்ணாய மஹதே நம ॥ 393 ஆசார்யாத்3யா முநேயாத்3தி4ச3நிக3மாந்தார்த்த2ஜாத பரபத்திஞ் சோபாதி3க்ஷத்3ரஹஸ்யாநயபி யதிபதயே யஸ்ச தத்3ரக்ஷணார்த்த2ம்। சோளேந்த்3ரம் ப்ராப்ய சோக்தவா ஸத்3ஸி பரபுமாந் ஸ்ரீபதிர்ஹேதி பீட3ாம் ஸாரீராம் தத் க்ருதாஞ்சாப்யஸஹத மநவை தம் மஹாபூர்ணமார்யம் ॥

திருக்கோட்டியூர் நம்பியை அந்திமத3ஸையில் தேவரீர் திருவுள்ளத்திலே நினைத்திருக்கிற நினைவு என்? என்று ஸ்ரீபாத3த்து முதலிகள் கேட்க, நம்பியும் சக்ரவர்த்தித் திருமகன் திருவுள்ளத்தை ஒரு பக்ஷி புண்படுத்திற்று' என்று சொல்லி நிரப்4ரராய் ஆளவந்தார் திருவடிகளை த்4யாநித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார் அதாவது ஸரணாக3தபரித்ராணமும் போராதென்றிருக்கு மவனிருக்க நமக்கு இனி வேறொரு நினைவுண்டோ? என்று கருத்து இது கண்டு ஸ்ரீபாத3த்து முதலிகள் து3கி2த்துத் தேறி தெற்காழ்வாரைக்கொண்டு நம்பிக்குத் தீர்த்த2ங் கொண்டாடித் திருவத்4யயநமும் நடத்தி யருளினார்கள்

திருக்கோட்டியூர் நம்பி திருநக்ஷத்திரம், வைகாசியில் ரோஹிணி.

அவர் தனியன். 394. "ஶமத3மகு3ணபூர்ணம் யாமுநார்ய ப்ரஸாத3ாத் அதி4க3த பரமார்த்த2ம் ஜ்ஞாநப4க்த்யாதி3 ஸிந்து4ம் | யதிபதிநதபாத3ம் ஶ்லோகதத்வார்த்த2 நிஷ்ட2ம் ஶமித து3ரிதஹரம் † ஸ்ரீ கோ3ஷ்டி2 பூர்ணம் நமாமி ||"

395. "‡ ஸ்ரீவல்லப4பத3ாம்போ4ஜதீ4ப4க்த்யம்ருதஸாக3ரம் | ஸ்ரீமத்3கோ3ஷ்டீ2புரீபூர்ணம் தே3ஶிகேந்த்3ரம் ப4ஜாமஹே ||"

திருமாலையாண்டான் திருநக்ஷத்ரம். மாசியில் மகம்.

அவர் தனியன் 396. "ராமாநுஜமுநீந்த்3ராய த்3ராமிடீ3 ஸம்ஹிதார்த்த2த3ம் | மாலாத4ரகு3ரும் வந்தே3 வாவதூ3கம் விபஶ்சிதம் ||"

திருவரங்கப் பெருமாளரையர் திருநக்ஷத்ரம், வைகாசியில கேட்டை.

அவர் தனியன் 397. "அத்4யாபயத்3யதீந்த்3ராய பராங்குஶஸஹஸ்ரிகாம் | தம் நாத2வம்ஶ்யம் வந்தே3ऽஹம் ஸ்ரீரங்க3ாதி4பதே3ஶிகம் ||"

பெரிய திருமலைநம்பி திருநக்ஷத்ரம். சித்திரையில் ஸ்வாதி.

அவர் தனியன் 398. "பிதாமஹஸ்யாபி பிதாமஹாய ப்ராசேதஸாதே3ஶப2லப்ரத3ாய | ஸ்ரீப4ாஷ்யகாரோத்தம தே3ஶிகாய ஸ்ரீஶைலபூர்ணாய நமோ நமஸ்தாத் ||"

திருக்கச்சிநம்பி திருநக்ஷத்ரம், மாசியில் ம்ருக3ஶீர்ஷம்.

அவர் தனியன் 399. "கருணாகரபாத3ாப்3ஜஶரணாய மஹாத்மநே | ஸ்ரீமத்3க3ஜேந்த்3ரதா3ஸாய காஞ்சீபூர்ணாய தே நம: ||"

அநந்தரம், மாறொன்றில்லாமாருதிச் சிறியாண்டான் த்வரித்துப் பயணக3தியிலே கோயிலிலே சென்று கூரத்

† 'தம் கோ3ஷ்டி2பூர்ணம்' என்றும் பாட2ாந்தரம்.

‡ 'யாமுநார்யபத3ாம்போ4ஜ' என்றும் பாட2ாந்தரம்.

தாழவானை ஸேவிததுநிறக, ஆழவானும சிறியாணடானைக கணடு உடையவரை ஸேவிததாறபோல ஸநதுஷடராய உடையவா செயதருளுகிறபடி யென?' என று வினவி யருள இஙகுததை விசேஷமெலலாம ஸவிஸதரமாக விவரிததுச சொலலக கேடடு ஆநநதிததிராநிறக, ஆணடா னும "உடையவா ஆசாரயவிஶலேஷாஸஹிஷணுவாய தேவரீருககுத திருககணபோசசுதே! என று மிகவும ஆாததராய அடியேனை ஆரரயநதுவா என று விடடருளினா" என ன ஆழவானும *உலகஙகடகெலலாம ஓா உயிரான தாம ஸுகமேயிருககடபெறில, இவவிபதது அடியேன கணணழிவுமாதரமே கொணடு போகபபெறறதே! என று ஹருஷடராயிருககிறுரென று விணணபபஞசெயயும என று விட, அவவளவிலே சோழனுககுக கழுததிலே புணணுகிப புழுததுப புரணடானென று கேடடு கஙகைகொணட சோழபுரததேற ஆணடானுமசென று அச *செவிககினிய செஞசொலலை நிஶசயிததுககொணடு எழுநதருள வழியில ஸநதிதத அமமஙகியமமாளையுங கூடடிககொணடு தவரிதது எழுநதருளி ஒருநாள உடையவா ஸ்ரீபாதததது முதலி களுடன அநுஷடாநாாததமாகத திருககலயாணிககரை யிலே எழுநதருளியிருககச செயதே கோயிலில நினறும எழுநதருளின மாருனறிலலாமாருதிச சிறியாணடானும அமமஙகியமமாளும உடையவா திருவடிகளைத தஙகள ஆநநதாஶருககளாலே நனைதது தணடன ஸமாபபிதது ஆழவானுககும பெரிய நமபிககும அபராதம பணணின சோழன கழுததிலே புணணுயப புழுததுப புரணடு போனுன என று விணணபபஞசெயய உடையவரும காருணமருதமான கடடுரையைக கேடடு மாாபுநதோளும பூரிதது ஸநதோஷாதிஶயததுடனே இவாகளை வாரியெடுதது அணைததுககொணடு ஆநநதாஶருககளகொணடு அவாகளை வழியவாாதது இவவளவுதூரம இவவிஶேஷஙகொணடு எழுநதருளின இவாகளுககுச சிறககக கனககக கொடுகக லாவது தவயமலலது இலலை என று நிஶசயிதது மீளவும

த்₃வயத்தையே அவர்களுக்குப் பரிசிலாக இரங்கியருளி தம் ஸந்நிதி₄யில் முதலிகளைப்பார்த்து 'இது கல்யாணஸரஸ்ஸு என்னுமது அந்வர்த்த₂மாகக் கண்டோம்' என்ன. முதலிகளும் 'அப்படியேயாம்'என்று அத்தைக் கொண்டாட, அவர்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு ப்ரஹ்லாத₃வரத₃ரான அழகிய சிங்கர் திருமலையேறி அவரைத் திருவடிவணங்கி 'ப₄க₃வத₃ பா₄க₃வத விஷயமென்றால் அஸஹமானனைப் போந்த ஹிரண்யனை முன்பு நிரஸித்தருளினாப்போலே. இப்போது பரதத்வமான தேவரீரை 'இல்லை' என்று, ஸாது₄நாமுபமாந பூ₄தரான ப்ரஹ்லாத₃ாழ்வானுக்கு ஒப்பான கூரத்தாழ்வானுக்கும் பெரியநம்பிக்கும் அபராத₄ம் பண்ணின இவனையும் க்ரிமிகண்ட₂னைக்கி நசிப்பித்தருளிற்றே!' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தீர்த்த₂ப்ரஸாத₃ஸ்வீகாரம் பெற்று விடைகொண்டு, அப்போதே புறப்பட்டு உடையவரும் முதலிகளுமாகப் பெரிய ப்ரீதியோடே திருநாராயணப் பெருமாள் திருமுன்பேசென்று திருவடிதொழுது திருப் பல்லாண்டை அநுஸந்தி₄த்து மங்க₃ளாஶாஸநம்பண்ணி. "நமோ நாராயணாய" என்று க்ருதாஞ்ஜலிபுடராய்த் திருவடிகளே நோக்கிநின்று 'இனி அடியேன் கோயிலேறப் போய்வருகிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, திருநாராயணனும் நெடும்போது வாய்விடமாட்டாதே நிற்க, உடையவரும். 'நீர் உள்ளதனையும் இங்கேயிருமென்று கோயிலிலே நியமித்தருளிற்றே! என்ன. 'ஆகில் அப்படியே செய்யும்' என்று அர்ச்சகமுகே₂ந திருவுள்ளமாயருள;

எம்பெருமானாரும் புறப்பட்டருளி ஐம்பத்திருவரைப் பார்த்து 'திருநாரணனையும் செல்வப்பிள்ளையையும் மங்க₃ளாஶாஸநத்துடனே ஸதா₃த₃ர்ஶநம் பண்ணிக்கொண்டு காலே காலே திருப்பணி திருவாராத₄நமும் நடத்திக்கொண்டு ஸேவித்திருங்கோள்' என்று நியமித்தருள. ஐம்பத்திருவரும் ஸ்ரீபாத₃த்திலே விழுந்து ஸேவித்து 'தே₃வரீர் திருவடிகளைப் பிரியில் த₄ரிக்கமாட்டோம்' என்று ஆர்த்தராய்த் தலையிறக்

கிட்டு நிற்க, உடையவரும் * அப்போதொரு சிந்தைசெய்து தம் விக்₃ரஹத்திற்குப் படியெடுத்தாப்போலே விளங்குகிற தம்முடைய ஆச்சாரூப விக்₃ரஹத்தை அவதரிப்பித்து அதிலே தம் தி₃வ்யஶக்தியையும் ப்ரதிஷ்டி₂ப்பித்து ஐம்பத் திருவரை அழைத்து நாம் உங்களுக்காக இங்கே இராநின்றோம் என்று ஸ்வதி₃வ்யஶக்தி பரிபூர்ணமான அவ்விக்₃ரஹத்தை அவர்களுக்குத் திருவாராத₄நமாக இரங்கியருளி அவர்களைக் குறித்து செல்வப்பிள்ளை கிணற்றின் கரையில் பிள்ளையாயிருக்கும், பேணிக்கொண்டு போருங்கோள்’என்று நியமித்தருளி அவர்கள் கையிலே செல்வப்பிள்ளையை அடைக்கலமாகக் காட்டிக் கொடுத்தருளி திருவிளக்கு திருமாலை சாத்துப்படி முதலான உபசாரங்களெல்லாம் நன்றாகப்பேணிச் செய்துகொண்டு த்₃ரோஹபு₃த்₃தி₄யாலே ஒரு காலும் நீங்க நினையாதே அந்யோந்யம் ஸஹ்ருத₃யராய் ஊழிய கைங்கர்யங்களையும் மறவாதே ப₄க்திப்ரஸ்ஸரமாகப் பண்ணிப்போருங்கோள் என்று தம் திருவடிகளைத் தொடுவித்துக்கொண்டு நியமித்தருளி செல்வப்பிள்ளையைப் பிரியமாட்டாமல் திருவடிகளை முகந்து விழுவது எழுவது தொழுவதாய்த் திருவுள்ளமுருகித் திருக்கண் துளிக்கத் தி₃வ்ய விமானத்தையும் திருப்பதியையும் திருச்சோலையிலெழில்களையும் திருமண் குவைகளையும் புரிந்து புரிந்து பார்த்துப் பார்த்து அஞ்ஜலித்து மங்க₃ளாஶாஸநம் பண்ணிக்கொண்டு புத்ர வாத்ஸல்யம் பின்னே தள்ள நம்பெருமாள் அருள்முன்னே நடத்த ஒரு நடையிலே ஒன்பது நடைநடந்து கோயிலேற எழுந்தருளினார்

அநந்தரம் பயண க₂தியிலே எழுந்தருளிப் புகுந்து திருமுகத்துறையிலே நீராடிக் கேஶவாதி₃த்₃வாத₃ஶோர்த்₄வ புண்ட்₃ரத₄ரராயெழுந்தருள அங்குள்ளாரெல்லாரும் எதிர்கொண்டு ஸேவிக்க அவர்களையும் கருணை பண்ணியெழுந்தருளிப் புகுந்து ஸேவாக்ரமந்தப்பாமல் ஸேவித்து அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்திலே சென்று தண்டன் ஸமர்ப்ப

பித்து * உறைகோயிலுள்ளே புகுந்து பெரிய பெருமாளை யும நம்பெருமாளையும திருவடி தொழுது, * மனமுருகி மலர்க்கண்கள் துளிக்கக் கண்ணாலே பருகி வாயார வாழ்த்தி நிற்க. பெருமாளும் *திருப்பவளச் செவ்வாய் திறந்து உடையவரை நோக்கி ' நெடுநாள் தே₃சாந்தரத்திற் சென்று போரமெலிந்தீரே! என்று வினவியருள, எம்பெருமானாரும் பெரிய பெருமாளைக் குறித்து '* அகமகிழும் தொண்டர் வாழ அன்பொடு தென்திசை நோக்கி தேவரீர் பள்ளி கொண்டருளுகையாலே, * வன்பெருவானகத்திற் சொலலும் படியே உப₄யவிபூ₄தியிலுள்ளார்க்கும் என்ன க்லேசமுண்டு?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் உகந்து தீர்த்த₂ம் திருமாலை திருப்பரியட்டம் தளிகை ப்ரஸாத₃ங்களும் ப்ரஸாதி₃க்க, ஸ்வீகரித்து க்ருதார்த்த₂ராய் நிற்க, பெருமாளும் 'மடமே போம்' என்று விடைகொடுத்தருள, இவரும் புறப்பட்டு தி₃வ்யோத்ஸவங் கொண்டாடுந் திருமண்டபங்கள் திருகோபுரங்கள் திருமதிள்கள் தொடக்கமான தி₃வ்யநக₃ர ஸ்ரீயையெல்லாம சுற்றி ஸேவித்து,

முதலிகளும் தாமுமாக ஆழ்வான் திருமாளிகையேற எழுந்தருள, ஆழ்வானும் எதிரே யெழுந்தருளி உடையவர் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸேவித்து உகப்பின் மிகுதியாலே திருவடிகளைப் பூண்டுகொண்டு கிடக்க, உடையவரும் ஆழ்வானை வாரியெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு க்லேசாதிசயந ஸோகாஸ்ருவானது த₄ாராவர்ஷமாக வர்ஷிக்க, நெடும்போது ஒரு வார்த்தையும் அருளிச்செய்யமாட்டாதே விம்மல் பொருமல் ய் து₃.க்க₂ார்ணவமக்₃நராய்த் தழுதழுத்த திருமிடற்றொலியுடன்; 'ஆழ்வான்! இத்த₃ர்சநத்துககாக த்₃ருஷ்டிபூ₄தரான உமக்கு இப்படி கண் போவதே!' என்ன, ஆழ்வானும் ' ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருநாமம் கோணிற்றென்றாகிலும் நினைத்திரேனோ' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'அது உமக்கு உண்டோ? அடியேன் து₃ஷ்கர்மமன்றோ உமக்கு இப்படி வருகைக்கு

அடி எனறு திருவுளளம புணபடடு து3ககா2பநோத3நம பணணியருள, ஆழவானும தேறி நிறக மறறுமுணடான ஸ்ரீவைஷணவ ஸமூஹததுடனகூட மட2மே எழுநதருளி யிருநதார

பினபு அநநாடடிலுளள ஸ்ரீவைஷணவாகளெலலாரும உடையவா ஸ்ரீபாத3ததேறச செனறு த3ணடன ஸமாபபிதது 'பெரியநமபி திருநாடடுககு எழுநதருளிஞரே! ஆழவானுககும திருககணமலா போயிறறே?' எனறு து3ககா2பநோத3நம பணணி 'தேவரீரையாகிலும ஸேவிககப பெறறோமே!' எனறு சொலலி எலலாரும பரீதராயிருககிற காலததிலே திருசசிதரகூடம அழிநததெனறு சிலா வநது உடையவாககு விணணபபஞசெயய, அதுகேடடு து3ககா2குலராய ஸோகிததுத திருமுதது திரததருளி, 'அஙகுததையில உதஸவ பே2ரம திருபபதிககு எழுநதருளிஞா' எனறுகேடடருளி அநத இழவெலலாம ஆறுமபடி திருபபதிககு எழுநதருளி ஸ்ரீகோ3விநத3ராஜனை மூல பே2ரஸஹிதமாகத திருபரதிஷடை2யும பணணி வைதது "தெனதிலலைச சிததிரகூடததெனசெலவனை மினனி மழைதவழும வேஙகடததெனவிததகனை" எனறதுவே * பொயமமொழியொனறிலலாத மெயமமொழியாக இடபடி ப2லிபபதே!— எனறு அருளிசசெயது இழவு தீரததருளி திருமலையேறித திருவேஙகடாமாமுகிலையும திருவடிதொழுது அபபோதேமீணடு திருமலையிறஙகித திருததாழவரையில ஆழவாரகளையும ஸேவிததுபபுறபபடடு பெருமாளகோயிலேற எழுநதருளிப பேரருளாளரையும திருவடி தொழுது, மீணடு பயணக3தியிலே கோயிலுககு எழுநதருளிப புகுநது நமபெருமாளை ஸேவிததுத தமமட2மே எழுநதருளி ஸவாபி4மாநாநதாப பூ4காககுத தெனறலும சிறிதுளியும போலே த3ாஸநதாதபாயாரதத2ம அருளிசசெயயாநினறுகொணடு ஸுக2மே எழுநதருளியிருநதார

அதின மறறைநாள உடையவா ஆழவானையழைதது பேரருளாளா ஆததி2காரதத2பரித3ாநதீ3க்ஷிதராயிருபபா,

நீர் அவரை 'கண் தந்தருளவேணும்' என்று ஒரு ஸ்தோத்ரம் விண்ணப்பஞ்செய்யும்' என்று அருளிச்செய்ய ஆழ்வானும் 'அடியேனுக்கு இக்கண்வேண்டா' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமானாரும் 'அப்படியன்று: சொல்லவேணும்' என்று பலநாளும் நிர்ப்பந்தித்து அருளிச் செய்தருள, ஆழ்வானும் கண்ணழியாமல் வரதராஜ ஸ்தவத்தை அருளிச்செய்ய உபக்ரமித்து 400. "ஸ்வஸ்தி ஹஸ்திகிரி மஸ்தகேகரஸ் ஸந்தநோது மயி ஸந்ததம் ஹரி:। நிஸ்ஸமாப்யதிகமப்யதத்த யம் தேவமௌபநிஷதீ ஸரஸ்வதீ ॥" என்று சொல்லி 401 'நீலமேகநிபமஞ்ஜநபுஞ்ஜ ஶ்யாம குந்தலமநந்தஶயம் த்வாம்। அப்ஜபாணிபதமம்புஜ நேத்ரம் நேத்ரஸாத்குரு கரீஶ ஸதா மே ॥" என்ற இஶ் லோகத்தாலே 'ஸதாதர்ஶநம்பண்ண யோக்யமான அப்ராக்ருத திவ்யநேத்ரம அடியேனுக்குத் தந்தருள வேணும்' என்று விஜ்ஞாபிக்க, அன்றிரவே ஆழ்வானுக்குப் பேரருளாளரும் 'தந்தோம்' என்று ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்ய, ஆழ்வானும் ப்ரத்யூஷகாலத்திலே பெரிய ப்ரீதியோடே எழுந்திருந்து அநுஷ்டாநதத்தைச் செய்து வரதராஜஸ்வத்தை நிறைவேற அருளிச்செய்து, உடையவர் ஸந்நிதிக்குச் சென்று தண்டனிட்டு 'தேவரீர் நியமநப் படியே வரதராஜஸ்தவத்தை விண்ணப்பம செய்தேன்' என்று வரதராஜஸ்தவத்தை முற்ற விண்ணப்பஞ்செய்து காட்ட, உடையவரும் கேட்டு உகந்தருளினவளவிலே, ஆழ்வானும் '* பிணியொழித்து அமரர் பெருவிசும்பருளும் பேரருளாளனுகையாலே அடியேன் கேட்டபடியே 402. "வைகுண்டே து பரே லோகே நித்யத்வேந வ்யவஸ்திதம்। பஶ்யந்தி ச ஸதா தேவம் நேத்ரைர் ஜ்ஞாநேந சாமரா: ॥" என்று சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை ஸதா தர்ஶனம் பண்ணுகிற அப்ராக்ருத திவ்ய சக்ஷுஸ்ஸை ப்ரஸாதித்தருளினர்' என்ன, உடையவரும் 'அங்ஙனன்று;

அஙகேறப போவோம வாரும' எனறு ஆழவானைக கையைப பிடிததுக கொணடு பெருமாளகோயிலேற எழுநதருளி ஆழவான அருளிசசெயத வரதராஜஸதவததைப பேரருளாளர ஸநநிதியிலே விணணபபஞசெயது தலைககடடுகிற போது உடையவர காரயாநதரததில தாழகக, ஸதவம திருசசெவிசாததிப பேரருளாளரும பரஸநநராய, உடையவர வருவதறகு முனனே ஆழவான! உமககு அபேக்ஷிதமென? எனறு கேடடருள ஆழவானும உடையவர திருவுளளம பறறினதை வேணடிககொளளாதே நானபெறறபேறு நாலூரானும பெறவேணும' எனறு விணணபபஞசெயய அபபடியே பெறககடவன எனறு பெருமாளும திருவாய மலாநதருளினவளவிலே உடையவர கேடடுப பதறி ஓடி வநது திருவுளளம உளைநது பெருமாளைக குறிதது 'ஸரவஜஞரான தேவரீர இபபோது எனனினைவைத தலைக கடடிறறிலீரே! ஆழவான! நீ ஸவதநதரனாய எனனினைவைத தலைககடடாதே அதிலஙகிதது நான வருவதறகு முனனே இபபடி செயதாயே! எனறு இருவரையும வெறுதது இனி யென! எனறு திகைதது நிறக பேரருளாளப பெருமாளும நமமையும உமமையும காணுமிடததுக கடகணணிலே காணககடவர' எனறு வரபரதாநம பணணியருள ஆழவானும பெருமாளைத தம கடகணணிலே கணடு ஸேவிததுச சாததின திவயாபரண திவயவிகரஹாவயவாதிகளை இவை யிவையெனறு குறிததுககாடடியருளி உடையவர விகரஹத தையும ஸேவிததுககாடடியருள இவரும கருதாரததராய ஆழவானுடன மீணடு கோயிலேற வெழுநதருளிப பூரவம போலே வயாகயாநிததுககொணடிருககசசெயதே —

நாசசியார திருமொழி வயாகயாநததில நாறுநறும பொழில எனகிற பாடடு பரஸததமாக ஆணடாள பராரததனையை நாம தலைககடடவேணும எனறு அப போதே புறபபடடுத திருமாலிருஞசோலைமலைககு எழுந தருளி, கோதை பராரததிததபடியே நூறு தடாநிறைநத

வெண்ணெயும், நூறு தடாநிறைந்த அக்காரவடிசிலும் பரிவுடனே * மாலிருஞ்சோலைநம்பிக்கு அமுதுசெய்வித்தருளி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரேற வெழுந்தருளி வடபெருங்கோயிலுடையானையும் ஸேவித்து நாச்சியார் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி * ஆழ்வார் திருமகளாரை அடிவணங்கிநிற்க, கோதையும் குலமுனிவனைக் குறித்துத் தம் ப்ரார்த்தனையைத் தலைக்கட்டினதற்கு மிகவும் உகந்து 'நம் கோயிலண்ணர்' என்று அர்ச்சகமுகேந திருநாமம் ப்ரஸாதித்துத் தீர்த்தப்ரஸாதங்களும ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருள, அங்கிலும் புறப்பட்டுத் திருநகரிக்கு எழுந்தருளி, ஆழ்வாரையும் ஸேவித்துத் தீர்த்தப்ரஸாதமும் பெற்று, மீண்டு பயணகதியிலே கோயிலுக்கெழுந்தருளி ஸ்ரீ பாதத்து முதலிகளுக்கு தர்ஶநார்த்தம் ப்ரஸாதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

இப்படி எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீ பாதத்திலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகளுடைய திருமுடியடைவு எங்ஙனே யென்னில்;— கூரத்தாழ்வான், மாடபூசியாழ்வான், சேட்டலூர்ச்சிறியாழ்வான், அநந்தாழ்வான், நடாதூராழ்வான, எங்களாழ்வான், அரணபுரத்தாழ்வான, அசளங்கநாட்டாழ்வான், நெய்யுண்டாழ்வான், உக்கலாழ்வான், கோமடத்தாழ்வான், வேதாந்தியாழ்வான், நடுவிலாழ்வான், பிள்ளையாழ்வான், மிளகாழ்வான், காராஞ்சியாழ்வான், ஈயுண்ணியாழ்வான், கோயிலாழ்வான், திருக்கோவலூராழ்வான், திருமோகூராழ்வான், முதலியாண்டான், பெரியாண்டான், சிறியாண்டான், அம்மங்கியாண்டான், மாருதிப்பெரியாண்டான், மாறொன்றில்லா மாருதிச் சிறியாண்டான், சோமாசியாண்டான், கந்தாடையாண்டான், ஈஶ்வராண்டான், ஈயுண்ணியாண்டான், பிள்ளையாண்டான், குறிஞ்சியூர்ச் சிறியாண்டான், ஆளவந்தாராண்டான், சீயராண்டான், கிடாம்பியாச்சான், சிறியாச்சான், கணியனூர்ச்சிறியாச்சான், கொங்கிலாச்சான்,

ஈசசமபாடியாசசான எணணுசசான ஐயயபிளளை யாசசான தூயபபிளளையாசசான ஆசசியாசசான அருளாளபபெருமாளெமபெருமானார தொணடனூரநமபி மருதூரநமபி †மழுவூரநமபி சொடடைநமபி குரவை நமபி திருககுறுஙகுடிநமபி வஙகிபுரததுநமபி முடுமபை நமபி ஸ்ரீபராஙகுசநமபி ஸ்ரீவிலலிபுததூரநமபி, வடுகநமபி திருககுருகூரநமபி கொமணடூரபபிளளைநமபி ஸ்ரீபராசர படடர, ஸ்ரீபராஙகுசபடடர வரநதருமபெரியபெருமாள படடர அழகியமணவாளபடடர ஸ்ரீவேதவயாஸபடடர சிறுபபளளிதே3வராஜபடடர கோ3விநத3படடர உள ளூரில திருவரஙகபடடர நமபியாரில ஸ்ரீரஙக3ராஜபடடர பெரியபெருமாளபடடர சடடமபளளிசசீயர, ஈசசமபாடி சீயர ஸ்ரீகுலசேக2ரசீயர திருவெளளறைசசீயர, ஆட கொணடவிலலிசீயர திருமழிசைசசீயர திருவாயமொழிச சீயர திருநாராயணபுரசசீயர, ஸ்ரீஸாளக3ராமசசீயர கோ3விநத3சீயர திருமாலிருஞசோலைசசீயர திருபபுடகுழிச சீயர திருககுடநதைசசீயர, திருமுடடஞசீயர திருநினற வூரசசீயர திருநாராயணபுரததரையர பெருமாளகோயில பெருமாளரையர ராஜநாராயணபெருமாளரையர திரு வரஙகமாளிகையரையர திருவாயமொழியரையர, பிளளை திருநறையூரரையர திருககுறுஙகுடியரையர திருநகரியரை யர திருககணணபுரததரையர, திருமாலிருஞசோலையரையர திருவநநதபுரததரையர ராஜமஹேநத3ரபபெருமாளரையர, பிளளைவிழுபபுததூரரையர திருவேஙகடததரையர ஆட கொணடவமமாள அமமஙகியமமாள முடுமபையமமாள, பருததிககொலலையமமாள உககலமமாள சொடடையம மாள ஆசூரிபபெருமாள கிடாமபிபபெருமாள அமமஙகிப பெருமாள முனிபபெருமாள படடினபபெருமாள திருமலை நலலான எமபார, காராஞசி ஸோமயாஜியார பெரியகோயில வளளலார அலஙகாரவேஙகடவர திருககுருகைபபிரான பிளளான ஆககாடடுபபிளளான இராமாநுசபபிளளான

---

† மளூர எனறு பாடா2நதரம

திருநகரிப்பிள்ளான், கோமடத்தையன் வைத்தமாநிதிச்சிறியப்பன், பெரியப்பன், அணியரங்கத்தமுதனார், திருவரங்கத்தமுதனார், சொமாண்டூரிளையவல்லி கருந்தேவர், ஐம்பத்திருவர், எம்பெருமானார் செல்வப்பிள்ளை; சாற்றுதமுதலிகள்:— ஸ்ரீகுலசேகூ$_2$ரப் பெருமாள், பட்டர்பிரான் தாஸர், பகைவில்லிதாஸர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்தாஸர், ஸ்ரீநாராயணதாஸர், ஸ்ரீகோவர்த்த$_4$நதாஸர், திருவழுதிவளநாடுதாஸர், ஸ்ரீராமாநுஜதாஸர், பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர், வண்டர், சுண்டர், இராமாநுச வேளைக்காரர்; நத்தத்துமுதலிகள் மூவர் திருநாமம் - திருவரங்கதாஸர், திருமாலிருஞ்சோலைதாஸர், வானமாமலைதாஸர்; கொங்கில் முதலிகள் மூவர் திருநாமம் – அழகியமணவாளதாஸர், திருவேங்கடதாஸர்; பேரருளாளதாஸர்; மழலைக்கூர்நதசத்தில் முதலிகள் மூவர் திருநாமம - யதிவரசூடா$_3$மணிதாஸர், யதிராஜதாஸர் இளையாழ்வார்தாஸர்; பாண்டிய நாட்டு முதலிகள் மூவர் திருநாமம் - மகிழலங்காரதாஸர், ஸ்ரீஶட$_2$கோபதாஸர், பிள்ளை திருவாய்மொழிதாஸர்; ஸ்த$_2$ாநத்தாரில்-ஸேநாநாத$_2$ப்$_3$ரஹ்மராயர், வீரஸுந்த$_3$ரப்$_3$ரஹ்மராயர், ஜக$_3$ந்நாத$_2$ப்$_3$ரஹ்மராயர், வீரராக$_4$வட$_3$ரஹ்மராயர், பிள்ளை யுறங்கையுடையார்; திருமஞ்சனமெடுக்கும் தூயமுனிவேழம், ஸ்ரீபண்டாரங்காவல் திருவரங்கத்துமாளிகையார், ஆண்டவர், அரியவர்; அம்மைமார்கள்:- திருவநந்தபுரத்தம்மை, திருவாட்டாற்றம்மை, திருவண்பரிசாரத்தம்மை, மன்னனார்கோவில் போரேற்றம்மை திருநறையூரம்மை, திருக்கண்ணபுரத்தம்மை, திருப்பதி ஸ்ரீகார்யஞ் செய்யுமம்மை, ஆண்டாளம்மை, நாயகத்தேவியார், தய்யபெருந்தேவியார் பெரியபெருந்தேவியார், சிறியபெருந்தேவியார், ஸ்ரீபெரும்பூதூர் திருவரங்கம், திருக்குடந்தை தய்யவாயிரம், கொங்கில் பிராட்டியார், அத்துழாயம்மை அம்மங்கியம்மை கூரத்தாண்டாள், தே$_3$வகிப்பிராட்டியார், யதிராஜவல்லியார், பங்கயச்செல்வியார், பொன்னாச்சியார், இன்னிளவஞ்சியார், சூடிக்கொடுத்தாள் திருப்பாவை பாடினாள்.

எமபெருமானா திருவடிகளிலே ஆஸரயிததமுதலி களான எழுபததுநாலாசாயாகளாரெனனில —ஆளவநதாா குமாரா சொடடைநமபி அவா குமாரா எனனாசசான அவா குமாரா பிளளையபபன 1 பெரியநமபிகுமாரா புணடரீகா 2, திருககோடடியூா நமபிகுமாரா தெறகாழ வான 3 திருமாலையாணடான குமாரா சுநதரதோளுடை யாா 4, பெரியதிருமலைநமபிகுமாரா ராமாநுஜனுமபிளளை திருமலைநமபியும 5 கூரததாழவான குமாரா படடரும சீராமபிளளையும 6 முதலியாணடான அவா குமாரா கநதாடையாணடான 7 நடுவிலாழவான 8 கோமடத தாழவான 9 திருககோவலூராழவான 10, திருமோகூ ராழவான பிளளைபபிளளையாழவான நடாதூராழவான, எஙகளாழவான, அநநதாழவான 15 மிளகாழவான நெயயுணடாழவான சேடடலூராசசிறியாழவான, வேதாநதி யாழவான கோயிலாழவான 20 உககலாழவான அரண புரததாழவான எமபாா கிடாமபியாசசான கணியனூராச சிறியாசசான 25 ஈசசமபாடியாசசான, கொஙகிலாசசான ஈசசமபாடிசீயா, திருமலைநலலான சடடமபளளிசசீயா 30 திருவெளளறைசசீயா, ஆடகொணடவிலலிசீயா திருநகரிப பிளளான காரஞசிஸோமயாஜியாா அலஙகார வேங கடவா35, நமபிகருநதேவா சிறுபபுளளிதேவராஜபடடா பிளளையுறநதையுடையாா திருககுருகைபபிரானபிளளான பெரியகோயிலவளளலாா 40 திருககணணபுரததரையா ஆசூரிபபெருமாள முனிபபெருமாள அமமஙகிபபெருமாள மாருதிபபெரியாணடான 45 மாறொனறிலாமாருதிச சிறியாணடான ஸோமாசியாணடான சீயராணடான ஈஸவராணடான ஈயுணணிபபிளளையாணடான 50 பெரி யாணடான சிறியாணடான குறிஞசியூாசசிறியாண டான அமமஙகியாணடான ஆளவநதாராணடான 55 அருளாளபபெருமாளெமபெருமானாா தொணடனூாநமபி மருதூாநமபி, மழுவூாநமபி திருககுறுஙகுடிநமபி 60 குரவைநமபி முடுமபைநமபி வடுகநமபி வஙகிபபுரதது

நம்பி ஸ்ரீபராங்குசநம்பி. 65 அம்மங்கியம்மாள். பருத்திக் கொல்லையம்மாள், உக்கலம்மாள். சொட்டையம்மாள். முடும்பையம்மாள் 70 கொமாண்டூர்ப்பிள்ளை. கொமாண்டூரிளையவல்லி, கிடாம்பிப்பெருமாள், ஆர்க்காட்டுப்பிள்ளான் 74.

403. "ஸம்ஸேவிதஸ்ஸம்யமிஸப்தஸத்யா பீடை2ஸ்ச சதுஸ்ஸப்ததிபி4ஸ்ஸமேதை: | அந்யைரநந்தைரபி விஷ்ணுப4க்தைராஸ்தே2திரங்க3ம் யதிஸார்வபௌ4ம: ||' என்கிறபடியே எழுநூறு உத்தமாஸ்ரமிகளாலும், எழுபத்துநாலு ஸிம்ஹாஸநஸ்த2ரான ஆசார்யபுருஷர்களாலும். அஸங்க்2யாதரான சாற்றின சாற்றுத முதலிகளாலும். † (பன்னீராயிரம் ஏகாங்கிகளாலும்,) முந்நூறு கொற்றியம்மைமார்களாலும். எண்ணிறந்த ராஜாக்களாலும் இப்படி அகி2லராலும் ஸேவ்யமாநராக இவ்வைஸ்வர்யத்துடனே
404. "ஸ்ரீரங்க3நாதே2ா ஜயது ஸ்ரீரங்க3 ஸ்ரீஸ்ச வர்த்த4தாம்" என்று நம்பெருமாளை மங்க3ளாஸாஸநம் பண்ணிக் கொண்டு ஸேவித்திருந்தார்.

இப்படியிருக்கிற உடையவர் திருவடிகளிலே நித்ய கைங்கர்யம் பண்ணும முதலிகள்:— கூரத்தாழ்வானும். முதலியாண்டானும் நடாதூராழ்வானும. பட்டவர்களும் ஸ்ரீபா4ஷ்யத்திற்கு உசாத்துணையாயிருப்பர்கள்; அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானார் திருவாராத4நம் செய்தருளுவர்; கிடாம்பிப்பெருமாளும், கிடாம்பியாச்சானும திருமடைப் பள்ளிக்குக் கடவராயிருப்பர்கள்: வடுகநம்பி எண்ணெய்க் காப்புச்சாத்தியருளுவர்; கோமடத்துச்சிறியாழ்வான் கலசப்பானையையும். ஸ்ரீபாத3ரக்ஷையையும் எடுப்பர்; பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் கருவூலம் நோக்குவர்; அமமங்கி பால முதுகாய்ச்சுவர்; உக்கலாழ்வான் ப்ரஸாத2கலமெடுப்பர்; உக்கலம்மாள் திருவாலவட்டம் பரிமாறுவர்; மாருதிப பெரியாண்டான் திருக்கைச்செம்புபிடிப்பர்; மாறொன்றில்லா

---

† குண்ட2லிதக்3ரந்த2ம் சில ப்ரதிகளில் இல்லை.

மாருதிச சிறியாணடான மடத்திறகு அமுதுபடி கறிய முது, நெயயமுது முதலானவை நடத்திபபோருவா தூய முனிவேழம திருமஞசனமெடுபபா திருவரஙகமாளிகையா ஸ்ரீபணடாரம நோககுவா வணடரும சுணடரும கைக காயிரம பொனனுககு ராஜஸேவைபணணி மடத்திறகுத திருககைவழககாககியருளவாகள இராமாநுசவேளைககாரா திருமேனிககாவலாயப போருவா அகளஙகநாடடாழவான பரதிஷடிரஸநம பணணிபபோருவா

வடுகநமபி வைபவம

இவாகளில வடுகநமபி 'எமபெருமானா திருவடிகளே உபாயோபேயம எனறு விஸவஸிதது அவா திருவடிநிலைகளையே திருவாராதநம பணணிபபோருவா இபபடியிருககிற வடுகநமபி ஒரு பயணத்தியிலே உடையவாதிருவாராதநததையம், தமமுடைய திருவாராதநததையும சேரவெழுநதருளபபணணிககொணடுவர, உடையவா கணடு வடுகா! இது எனசெயதாய?' எனன இவரும உஙகளதேவரில எஙகள தேவருககு வநதகுறை என? எனறு விணணபபஞ செயதாா வடுகநமபி உடையவருடன பெருமாளை ஸேவிககபபோனாலும உடையவா விகரஹததையே ஸேவிததுக கொணடு போருவா ஒருநாள எமபெருமானா இததைக கணடு 'பெரியபெருமாளுடைய திருககணணழகைபபாராய' எனன, இவரும பெருமாள திருககணணழகையும உடையவா திருககணணழகையும பாாதது *எனனமுதினைக கணட கணகள மறறொனறினைககாணாவே' எனன உடையவரும இதொனறிருநதபடி என!' எனறு உகநது, வடுகநமபியைப பூரணகடாக்ஷம செயதருளினா வடுகநமபி எமபெருமானா அமுதுசெயதருளித தளிகை பரஸாதம பரஸாதிததால, இரணடு திருககையாலும ஏறறுககொணடு பரஸாதஸவீகாரம பணணித தம திருமுடியிலே திருககைகளைத தடவிககொணடு போருவா இதனை ஒருநாள உடைய

வர் கண்டு கனக்கக்கோபித்து 'வடுகா! கையைக்கழுவிக் கொள்' என்ன. கழுவிக்கொண்டு, மற்றைநாள் நம்பெருமாள் அமுதுசெய்தருளுகிற காலத்தில் உடையவருடன் சென்றவளவிலே, உடையவரும் தமக்கு ப்ரஸாதித்த பெருமாள் ப்ரஸாதத்தைத் தாமும் ஸ்வீகரித்தருளி 'வடுகா! இதோ' என்று இவருக்கும் ப்ரஸாதிக்க, இவரும் இரண்டு திருக்கைகளாலும் ஏற்றுக்கொண்டு ப்ரஸாதப்பட்டு, ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருக்கைவிளக்க ப்ரஸாதிக்கத் திருக்கை விளக்கிக்கொண்டார். உடையவர், இதுகண்டு 'இதென் செய்தாய்? வடுகா!' என்ன. நேற்று அருளிச்செய்தபடி செய்தேன்' என்றார். உடையவரும் இதுகேட்டு 'உமக்குத் தோற்றோம்' என்று அருளினார். வடுகநம்பி ஒருநாள் உடையவர்க்குப் பாங்காகப் பாலமுது காய்ச்சாநிற்க, பெருமாள் பெரிய திருநாளில் உடுத்து முடித்துப் பூண்டு புறப்பட்டருள, உடையவரும் பெருமாளை ஸேவிக்கப் புறப்பட்டு 'வடுகா! பெருமாளை ஸேவிக்க வா' என்ன, நம்பியும் 'உம்முடைய பெருமாளை ஸேவிக்கவந்தால், என்னுடைய பெருமாளுக்குக் காயாநிற்கிற பாலமுது பொங்கிப் போம்; வரக்கூடாது' என்று அருளினார். வடுகநம்பியகத்தே பூர்வஸம்பந்திகளாயிருப்பார் சிலர் வந்து தங்கிப்போக, அகத்தையெல்லாம் சுற்றி ஶோதித்துத் தத்ஸ்ப்ருஷ்ட பாண்டங்களையுமுடைத்துப்போகட்டுப் பூசி இதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் என்?' என்று விசாரித்து, முதலியாண்டான் புழைக்கடையில் கழித்துக்கிடந்த பாண்டங்களைக்கொண்டு போய் விநியோகங் கொண்டார். ஆகையால், ஆசார்ய ஸம்பந்தமுடையார் எல்லைக்குட்பட்டதில் அபாவநத்வ புத்தியின்றியே ஸுபாவநத்வபுத்தி முற்றினபடி. வடுக நம்பி, உடையவர் ஸ்ரீபாததீர்த்தமல்லது மற்றொருவர் ஸ்ரீபாததீர்த்தங்கொள்ளார்; தீர்த்தநியதியும் இவர்க்கே யுள்ளதொன்றிறே. இப்படி தீர்த்தநியதியையுடையராய், அவர் ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை ஸ்ரீஸாளக்ராமத்திலே தாம்

சோதத தநமாகச சேமிததுவைததுப பேணிககொணடு உடையவா திருவடிநிலைகளையே திருவாராதநமாகவுடைய ராய அவை தனனையே அஙகே பரதிஷடிபபிதது நோககிக கொணடுபோநது தம சரமதஶையிலும தமககு அநத ரஙகரான சரமாதிகாரிகளுககும தஞசமாகக காடடிக கொடுதது 'சீதத தநமிது வருநதியும பேணிககொணடு போருஙகோள எனறு அடைககலஙகாடடிக கொடுத தருளினா

அநநதாழவான வைபவம

அநநதரம அநநதாழவான இராமாநுசபபுததேரி கடடி வைககுமபோது மணசுமவாநிறக பிளளைகளிலே யொருவா சென று கூடையை வாஙகபபுக நான அததைவிடில இளைபபன நீ இததைததொடில இளைபபுதி எனறு அருளிசசெயய 'இளைபபாகாது' எனறு பிளளை பினனையுங கூடையை வாஙகபபுக ஆகில நான ஜீவிககிற ஜீவநததை வாஙகவேணுமோ? நீயும வேணுமாகில ஒரு கூடையை வாஙகிககொணடு சுமககமாடடாயோ? எனறு அருளினா பினனையும ஒருநாள கூபபுவதியான தம தேவிகளமேலே மண சுமததாநிறக இது கணடு திருவேஙகடமுடையான ஒரு பிளளையாய எதிரேவநது வாஙகிககொணடுபோக, தேவிகள கடுக வருமது கணடு இதுவென? கடுக வருகிறாய எனன அவளும ஒருபிளளை எதிரேவநது கூடையை வாஙகிககொணடு போகிறான' எனறு சொலல கேடடு உடனேசெனறு கணடு, கைஙகாயவிகநகாரீ! நீ கூடையைத தொடாதேகொள எனறு கொடடெடுதது அடிககபபுக, திருவேஙகடசசெலவன ஓடிசசெனறு கோயிலிலே புகுநதான எனபாகள அநநதாழவான திருநநதவநததிலே திருபபடிததாமமெடாநிறக திருககையிலே போகி ஸநதஷடமாக, பினனையுமபோய நீராடிக கைஙகாயததிலே போர ஸ்ரீபாதததுககுப பரிவராயிருபபாா 'விஷநதீாககய பாாககவேணடாவோ? எனன

'வேண்டா' என்று அத்தை நிவர்த்திப்பித்தருளினர். பின்பு கோயிலேற எழுந்தருளினவாறே. திருவேங்கடமுடையான் திருவாய்மலர்ந்து 'விஷந்தீர்க்க வேண்டாவென்று என்ன நினைத்துச் சொன்னீர்?' என்று கேட்டருள, இவரும 'கடியுண்ட பாம்பு வலிதாகில் திருக்கோனேரியிலே தீர்த்தமாடித் திருவேங்கட முடையானை ஸேவிக்கிறேன்; கடித்தபாம்பு வலிதாகில் விரஜையிலே தீர்த்தமாடி ஸ்ரீ வைகுண்டநாதனை ஸேவிக்கிறேனென்றிருந்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். அநந்தாழ்வான் /கோஸல ராஜ்யத்திற்கு எழுந்தருளுகிறபோது. கட்டுத்திருப்போனகம் கட்டிக்கொண்டு போய் அமுதுசெய்யப் புக்கவாறே, பட்டையடங்கலும் சிற்றெறும்பாய்க் கிடக்க, அத்தைக் கண்டு துணுக்கென்று தம் முதலிகளைப்பார்த்து '"எம்பெருமான் பொன்மலைமேல் ஏதேனுமாவேனே' என்னுமவர்களிலே சிலராய்த்து இவர்கள்; இப்படியே கொண்டுபோய்த் திருமலையிலே வைத்து வாருங்கோள்" என்று அருளிச்செய்தார். அநந்தாழ்வான், யமுனைத்துறைவனிலே திருமாலை கட்டாநிற்க, திருவேங்கடமுடையான் அருள்பாடிடப் பேசாதேயிருந்து திருமாலை சேர்த்துக்கொண்டு உள்ளே புக்கவாறே. திருவேங்கடமுடையானும் 'நாம் அழைக்க. அநந்தாழ்வான்! நீர் வராதிருந்தது என்?' என்று திருவுள்ளமாக, இவரும் 'கருமுகைமொட்டு வெடியாநிற்க எனக்கு தேவரீரைக்கொண்டு கார்யமென்?' என்றார்; திருவேங்கடமுடையானும் 'ஆகில், நாம் உம்மை இங்கு நின்றும் போகச் சொன்னோமாகில், நீர் செய்வதென்?' என்று திருவுள்ளமாக, இவரும் "பரன்சென்று சேர் திருவேங்கடம்" என்கிறபடியே தேவரீரன்றோ வந்தேறிகள்; இவ்விடம் தேவரீரை ஆஶ்ரயித்தவர்களதன்றோ? தேவரீர் ஒரு கிழமை முற்பட்டேரித்தனை; இருவரும் திருமலையாழ்வாரை ஆஶ்ரயித்தோமித்தனையன்றோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்.

/ கோஸலராஜ்யம்—ஹொய்சாலராஜ்யம்.

கூரததாழ்வான வைபவம

இபபடிபபடட ஶிஷயஸமபததுடனே உடையவா வாழநதருளுஙகாலததிலே ஆழவான எமபெருமானாருககு விணணபபஞசெயயாதே நமபெருமாள ஸநநிதி₄யிலே சென்று ஸேவிததுநிறக பெருமாளும 'ஆழவான! நீ ஒனறு சொலலுவானபோலே யிருநதாயீ!' என்று திருவுளளமா யருள இவரும ஒரு ஶலோகததை விணணபபஞசெயது உபநயஸிகக பெருமாளும 'உமககு வேணடினதெலலாந தருகிறோம வேணடிககொளளும' என்று உகபபின மிகுதியாலே திருவாய மலாநது அருளிசசெயய, ஆழவானும 'நாயனதே! அடியேனுககுப பணடே எலலாநதநதருளிறறே' என்ன பெருமாளும 'அபபடியனறு இபபோதும வேணடிககொளளும நமபெணடுகளாணை! நமமிராமாநுச னாணையே! தருகிறோம என்று திருவுளளமாக ஆழவானும தவத₃நுப₄வவிரோதி₄யான இஶ்ரீரததை விடுவிததுத தவ த₃நுப₄வததைத தநதருளவேணும என்று அபேக்ஷிகக, பெருமாளும 'அததையொழியச சொலலும என்ன, இவரும தாமவேணடுங காமமே காட்டும கடிது என்கிறபடியே அடியேன அபேக்ஷிததததையே பரஸாதி₃ககவேணும' என்று விணணபபஞசெயய ஆகில உமககும உமமுடைய ஸமப₃நத₄முடையாாககும பரமபத₃ந தநதோம என்று அருளிச செயதருளி திருபபரியடடமும தளிகைபரஸாத₃மும * பூநதணமாலைத தணடுழாயும திருககைசசிறபபும பரஸாதி₃தது விடைகொடுததருளினா ஆழவான ஆசசிராதி₃மாககத திறகு பரத₂மாலஙகாரமபோலேயிருககப புறபபடடுத தம திருமாளிகையிலும புகுராதே ஆழவாா திருமாளிகையிலே புறவீடுவிடடு எழுநதருளியிருநதாா உடையவரும இததைககேடடு உடுதத காஷாயததை வாஙகி ஆகாசததேற எறிநது ஏறறுககொளள ஸ்ரீபாத₃ததுமுதலிகள இதுவென? சீயா! என்றுகேடக, உடையவரும நமககு ஆழவான

ஸம்ப₃ந்த₄முண்டே. பரமபத₃ம் பெறலாமன்றோ?' என்று அருளிச்செய்தார். ஆகையாலே ஸதா₃சார்யஸம்ப₃ந்த₄த்தோடு ஸச்சி₂ஷ்ய ஸம்ப₃ந்த₄த்தோடு வாசியில்லையிறே. உடையவரும், சோகாவிஷ்டராய். ஸ்ரீபாத₃த்து முதலிகளெல்லோரையுங் கூட்டிக்கொண்டு ஆழ்வானிருந்தவிடத்தேறச் சென்று 'ஆழ்வான்! நீர் இப்படி செய்தருளலாமோ? என்ன. ஆழ்வானும் பேசாதேயிருந்தார். உடையவரும் 'ஆழ்வான்! உமக்கு முற்படவேண்டும் அபி₄ப்ராயம் என்? பேசாதிருக்கிறதென்? என்று கேட்டருள ஆழ்வானும் 'பரமபத₃த்தில் நடக்கும் அடைவுகேட்டுக்கு அஞ்சி' என்ன. உடையவரும் 'அதுசொல்லிக் காணீர்' என்ன. ஆழ்வானும் "முடியுடை வானவர் முறைமுறை யெதிர்கொள்ள" என்று முற்பட்டவர்கள் நித்யஸூரிகளுடன் பிற்பட்டவர்களை எதிர்கொள்ள வருவர்கள்; அது அடியேன் பிற்படில் அடைவுகேடாம்— என்ன. உடையவர் அதுகேட்டு 405. "ந சாஸ்த்ரம் நைவ சக்ரம:" என்று அடைவுகெட்டிருக்கும் பே₄க₃விபூ₄தியிலே நீர் அடைவு தேடுவதே! இதொரு சேஷத்வம் இருந்தபடியே!' என்று போர வித்₃த₄ராய்த் திருமுத்துதிர்த்து இவர்க்கு ஓடுகிற நினைவையறிந்து இவர் செவியிலே த்₃வயத்தை அருளிச்செய்ய. முதலிகளும் இப்போதாக இது வென?' என்ன. 'நீங்கள் அறியீர்களோ? ராஜகுமாரனுக்குக் கர்பூரநிகரமில்லாதபோது நாக்கு வறளுமா போலே இவர்க்கு த்₃வயமில்லாதபோது நாக்கு வறளும்' என்று அருளிச்செய்து. ஆழ்வானை அணைத்துக்கொண்டு விம்மல் பொருமலாய்த் திருவுள்ளம் உடைகுலைப்பட்டு 'ஆழ்வான்! என்னுயிர் நிலையான உம்மையிழந்து எங்ஙனே த₄ரிப்பேன்? என்னையும் உடன்கொண்டுபோகத் திருவுள்ளம் பெற்றிலீர்; நம்மை விட்டுப்போக உமக்கு ருசிப்பதே! பரமபத₃நிலயன் பக்கல ஸங்க₃ம் பும்ஸாம் த்₃ருஷ்டிசித்தாபஹாரியான பெருமாள் பக்கல் ஸங்க₃த்தையறுத்து உம்மை முந்துறப்பண்ணுவதே! பரமபத₃நாத₂னும் அங்குள்ள நித்யமுக்தரும் என்ன பா₄க்₃யம் பண்ணி

ஞாகளோ? இஙகு உறஙகுகிற பெருமாளும இஙகு உளள நாஙகளும என்ன பாபம பணணினோமோ? உமதிருவுளளங கலஙகசசொலலி என்ன பரயோஜநமுணடு? உமபேறறுககு நாம விலககடியாகலாமோ? ஸுகமே நிதயவிபூதியேற எழுநதருளீர' என்று ஆழவான திருமுதுகைத தடவி அஞஜலிதது விடைகொடுததருள ஆழவானும உடையவா திருவடிகளிலே வேரறற மரமபோலே விழுநதுகிடகக, உடையவரும இரணடு திருககைகளாலும வாரியெடுகக எழுநதிருநது உடையவா திருவடிகளைத தம திருககண களிலும திருமாாபிலும ஒறறிககொணடு ஶிரோபூஷண மாககிககொணடு தீாததஙகொளள உடையவரும திருக கைகளாலே பரஸாதிகக பரஸாதபபடடு 406 யோ நிதயமசயுதபதாமபுஜயுகமருகம வயாமோஹதஸ ததி தராணி தருணய மேநே| அஸமதகுரோா பகவதோஸய தயைகஸிநதோ ராமாநுஜஸய சரணௌ ஶரணம பரபதயே|| என்று அநுஸநதிததுககொணடு கருதாஞ ஜலிபுடராய இனி மடமே யெழுநதருளவேணும என்று விணணபபஞசெயது வடவாறறஙகரையளவாக உடையவா பினனே செலல ஆழவான! இனி நிலலும என்ன தணடன ஸமாபபிதது மீணடு ஆழவாா திருமாளிகைககு அருகிலிடட திருககாவணததின நடுவே எழுநதருளி யிருநது ஆணடானைப பாாதது 'என நினைததிருககிறாய? என்ன ஆணடானும தேவாீா திருவுளளததைப பின செலலுகையொழிய அடியேனுககு வேறொரு நினை வுணடோ? என்று திருவடிகளிலே தணடனிடடு அஞஜ லிதது நிறக ஆழவானும படடரையும சீராமபபிளளையை யும அழைததருளி பெருமாளும நாசசியாரும எழுநதருளி யிருகக, உஙகளுககு ஒரு தாழவு இலலை நமபெருமாள பெறறு வளாததாரென்று அதுவே தஞசமெனறிராதே எமபெருமானாா திருவடிகளிலே தஞசமெனறிருஙகோள, ஆணடாள சொன்னபடியே வாததியுஙகோள் பாகவத விஷயததிலே தரிவித கரணஙகளாலும அபராதம

பண்ணுதே அவர்களை அநுவர்த்தித்துக்கொண்டு போருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்து தம் திருவடிகளிலே விழுந்து கிடக்கிற பட்டரையும் சீராமப்பிள்ளையையும் எடுத்துத் திருக்கையாலே கண்ணநீரைத் துடைத்து 'நீங்கள் ப்ராக்ருதஸம்பந்தத்தை நினைத்து க்லேசித்தீர்களாகில், உடையவர் திருவடிகளில் ஸம்பந்தத்தை தூஷித்தவர்களாவுதிகோள்; ஆத்மஸம்பந்தத்தை நினைத்து க்லேசித்தீர்களாகில் நம்முடைய *ஒழிக்கவொழியாத உறவை அறிந்திலீர்களாவுதிகோள்' என்று அவர்களைத் தேற்றி கோயிலுக்கு நேரே பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான் மடியிலே திருமுடியையும், ஆண்டாள் மடியிலே திருவடிகளையும் வைத்துக்கொண்டு உடையவர் திருவடிகளை த்யாநித்துக்கொண்டு அன்றே திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்.

உடையவரும் இதுகேட்டு அங்கேற எழுந்தருளி, ஆழ்வான் குமாரரான பட்டரைப் பார்த்து 'க்லேசியாதே' என்று அருளிச்செய்து 'ஆழ்வானுக்குச் சரம கைங்கர்யத்தைச் செய்யும்' என்ன, பட்டரும் பெருமாள் பரிகரத்தையும், அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு 407. "ஸர்வகர்மாணி ஸம்க்தேந சூாயதர்யா வைஷ்ணவேந ச। நாராயணநுவாகேந ஸ்நாபயேத பிதரம் ஸுத:॥" என்கிறபடியே ஆழ்வானை நீராடப் பண்ணிக் கேஶவாதிஶயான திருநாமங்களைச் சாத்தி அலங்கரித்து ஸ்ரீசூர்ண பரிபாலநம்பண்ணி எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு போய், 408 "தேஶவார்ப்பிதஸர்வாங்கம் ஶரீரம் மங்களாவஹம்। ந வ்ருசா தாஹயேத்விப்ரோ ப்ரஹ்மமேத விதிம் விநா॥" என்றும், 409. "ப்ரஹ்மமேதவ்ரதம் ப்ரோக்தம் முநிபிர்ப்ரஹ்மதத்பரை:। மஹாபாகவதாநாம் ஹி கர்த்தவ்யமிதமுத்தமம்॥" என்றும் '*கேசவன் தமரான முமுக்ஷுக்கள் திருமேனிவிட்டால் அத்திருமேனியை ப்ரஹ்மமேதஸம்ஸ்காரமொழிய வேறொன்றால் ஸம்ஸ்கரிக்க வொண்ணாது' என்கையாலே, மஹாபாகவ

தோததமரான கூரததாழவானை படடா ப3ரஹமமேத4 விதி4பபடி ஸமஸகரிததுப பளளிபடுததருளிப பனனிரணடு நாளும செயயுங கருததியஙகளை ஶாஸதரோகத பரகாரமாகச செயதருளி உடையவரையும முதலிகளையும எழுநதருளு விததுககொணடுபோய 410 நாத பரதரம தீரதத2ம வைஷணவாஙக4ரிஜலாச்சு2ப4ம | தேஷாம பாதோ3த3கம புணயம க3ஙக3ாமபி புநாதி ஹி ||' எனனும வைப4வ முடைய பா4க3வத ஸ்ரீபாத3தீரதத2ததையும ஸவீகரிததருளி, 411 ஶாபா4ஶௌ3ச த3விஜவாயைஶச ஸாவஸமபசசு2பா4வ ஹம | ஸஹஸராஶாசா2 த4யயாநம காரயேத3வைதி3கோததமம || அஶுபா4நதே விஶேஷேண த3ராமிடா3 ப3ரஹமஸமஹிதா | அத4யேதவயா த3விஜவரைராஶௌசாக4விநாஶிநீ || என றும 412 வருத3க4ாவாஶௌ3 ஷயே சாநதே த3ராமிடா3 ப3ரஹமஸம்ஹிதா | அத4யேதவயா த3விஜஶரேஷடை2 ராத2யா கீ3தஸஹஸரகீ ||' எனறும ப3ரஹமாணட3 புரா ணததிலே சொலலுகிறபடியே திருவாயமொழி பரப3ந த4ததை அநுஸநதி4ததுது அநநதரம புஷபாஞஜலிபணணிச சாததியருளி, 413 யதா2 துஷயதி தே3வேஶோ மஹாபா4க3வதாரசசநாத | ததா2 ந துஷயதே விஷணுா விதி4வதீவ்ராசசநாத3பி ||' எனறு சொலலுகையாலே ஸ்ரீவைஷணவாகளையும அமுது செயயபபணணி ஸதகரித தருளினா

கூரததாழவான திருநக்ஷதரம, தையில ஹஸதம

அவா தனியன 414 'ஸ்ரீவதஸசிஹநமிஶரேப4யோ நம உகதிமதீ4மஹே | யது3கதயஸதரயீகணடே2 யாநதி மஙக3ள ஸூததரதாம ||' 415 ஸ்ரீமதகூரகுலாதீ4ஶம ஸ்ரீவதஸாஙக முபாஸமஹே || அக3ரயம யதீநத3ரஶிஷயாணும ஆத3யம வேதா3நத வேதி3நாம ||"

அதின மறறைநாள உடையவா படடரை அழைததுக கொணடு நமபெருமாளை ஸேவிகக எழுநதருளி, அழகிய மணவாளன திருமணடபததிலே த3ணட3ன ஸமாடபிதது

பட்டரைக் கையைப் பிடித்துக் கொண்டுபோய்ப் பெரிய பெருமாள் திருவடிகளிலே காட்டிக்கொடுக்க, பெருமாளும் மீளவும் மஞ்சள் நீர் குடித்து பட்டரை விஶேஷித்துப் புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணியருளி அர்ச்சகமுகேந திருவாய் மலர்ந்து "ஆழ்வானை யிழந்தோமே! என்று வ்யாகுலப் படாதே, நம்மை ஆழ்வானாக நினைத்திரும்' என்று அருளிச் செய்தருள, இத்தைக் கண்டு உடையவரும் ஸந்தோஷித்துப் பெருமாளைக் குறித்து 'தேவரீர் இவர்க்கு ஆயுஸ்ஸை ப்ர ஸாதி₃த்தருளும்; அடியேன் வித்₃யைகளை அப்₄யஸிப்பிக் கிறேன' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் வாய் திறவாதே தீர்த்த₂ப்ரஸாத₂மும் ப்ரஸாதி₃த்து விடைகொடுத் தருள, உடையவரும் பட்டரை யழைத்துக்கொண்டு மீண்டு தம் மட₂மேயெழுந்தருளி, எம்பாரைப் பார்த்து 'இவரை நம் த₃ர்ஶநப்ரவர்த்தகராம்படி ஶாஸ்த்ராப்₄யாஸம் பண்ணுவி யும்' என்று அவர் கையிலே காட்டிக்கொடுத்து முதலி களுக்கு ப₄க₃வத்₃விஷயம் அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

இப்படி யிருக்கிற உடையவர் ப்ரப₄ாவத்தைப் பெரிய பெருமாளும், திருவேங்கடமுடையானும், பேரருளாளரும், திருநாராயணபபெருமாளும், அழகரும், திருக்குறுங்குடி நம்பியும், நம்மாழ்வாரும், ஸ்ரீமந்நாத₂முநிகளும், ஆளவந் தாரும், பெரியநம்பியும், திருக்கோட்டியூர் நம்பியும், திரு மலை நம்பியும், திருமாலையாண்டானும், ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையரும், மற்றும் ஸ்ரீ பாத₃த்து முதலிகளும், ப்₃ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸும், ஊமையும் வெளியிட்டார்கள்.

பெரியபெருமாள் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே என்னில்:- * திருப்பவளச் செவ்வாய் திறந்து 'உப₄யவிபூ₄த்யைஶ்வர் யத்தையும் உமக்கும் உம்முடையார்க்குந் தந்தோம்' என்று அருளிச் செய்கையாலும்;

அப்பன் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில் - உமக்கும் உம்முடையார்க்கும் உப$_4$யவிபூ$_4$தியையும் ஸ்வாயத்தத்தையும் தந்தோமென்று நம் தெற்கு வீட்டிலே சொன்னோமே' என்று திருப்பவளவாய் திறந்து அருளிச் செய்கையாலும் உடையவர் திருமலைக்கு எழுந்தருளும்போது த$_3$தி$_4$விக்ரயம் பண்ணுமவளான துமடையூர்க்கொண்டியென்பாளொரு கோ$_3$பர்ங்க$_3$ளோடே வந்து க்ரயத$_3$்ரவ்யார்த்த$_2$மாக உடையவரையும் முதலிகளையும் ஸேவித்து நிற்க உடையவர் அவளுக்குத் தளிகை ப்ரஸாத$_3$ம் ப்ரஸாதி$_3$க்கச் சொல்லிக் கிடாம்பியாச்சானை நியமித்தருள அவரும் அப்படியே செய்தருள, அவர் ப்ரஸாதி$_3$த்த ஸ்ரீபாத$_3$தீர்த்த$_2$ தளிகை ப்ரஸாத$_3$ங்களாலே ஸம்யக்ஜ்ஞானோத$_3$யமுண்டாய் அடியேனுக்கு த$_3$தி$_4$மூல்யம் தரவேண்டா மோக்ஷம் தரவேணும் என்று ப்ரார்த்தி$_2$க்க, உடையவர் அதற்குத் திருவேங்கடமுடையான் கடவர் என்ன அவளும் அதற்கு தேவரீர் ஒரு சிறுமுறி தரவேணும் என்ன உடையவரும் உகந்து தர, பெற்றுத் திருமலையேறி தவரித்து வரக்கண்டு திருவேங்கடவர் எதிரே அச்சிறுமுறியை வாங்கி வாசித்துக் கொண்டு திருநாடு தந்தருளுகையாலும்

பேரருளாளர் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில் — அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானாருடனே தாக்கித்த போது உத்தரஞ் சொல்லமாட்டாமல் பேரருளாளர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய அப்போது 'இன்னபடி உத்தரஞ் சொல்லும் என்று * செங்கனி வாய் முறுவல் தோன்ற அருளிச் செய்கையாலும் யாத$_3$வப்ரகாசனுக்கு ஸ்வப்ந முகே$_2$ந நம் இராமாநுசனை ஒரு ப்ரத$_3$க்ஷிணம் பண்ணி த்ரித$_3$ண்டி ஸந்யாஸியாவாய் என்று அருளிச்செய்கையாலும்

திருநாராயணப் பெருமாள் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில் — தொண்டனூரிலே ஸ்வப்நங்காட்டியருளி அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவருக்கு ப்ரஸந்நரா யருளுகையாலும் என்னுடைய செல்வப் பிள்ளையன்றோ!

என்று எடுத்தணைக்கும்படி யதிராஜகுமாரரான ஸௌஶீல்யத்தாலும்;

அழகர் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:—ஒருநாள் திருவோலக்கத்திலே 'நம் இராமானுசனடியார்க்கு அருள் பாடு' என்று திருவுள்ளமாயருள. 'நாயன்தே' என்று ஆசார்யர்களெல்லாரும் எழுந்தருளித் திருவடிகளிலே ஸேவித்து நிற்க. பெரியநம்பி வழியிற் சிலர் வராமலிருக்க, அழகரும, 'அதுவென்? நீங்கள் நாம் அழைக்க வராதிருப்பானென்?' என்று கேட்டருள, அவர்களும் 'இராமானுசனடியார்க்கு அருள்பாடு' என்று தேவரீர் திருவுள்ளமாயருளுகையாலே. அவர் எங்களுக்கு ஶிஷ்யரென்று வராதிருந்தோம்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. அழகரும் 'த₂ஶரத₂வஸுதே₃வாதி₃கள் நம்மைப் புத்ரப்ரதிபத்தி பண்ணிப் போலேயிருந்தது, நீங்கள் இராமானுசனை ஶிஷ்யப்ரதிபத்தி பண்ணினது என்றும்; பின்பு ஒருநாள் கிடாம்பியாச்சானை அருளப்பாடிட்டு 'ஒன்று சொல்லாய்' என்று திருவுள்ளமாயருள. 'அவரும் 416 "அபராத₄ஸஹஸ்ரப₄ாஜநம்" என்று தொடங்கி 416. "அக₃திம்" என்று சொல்ல, அழகரும் 'நம் இராமானுசனை யுடையனாயிருந்து 'அக₃திம்' என்று சொல்லப்பெறுய்' என்றும் திருவுள்ளமாயருளுகையாலும்;

திருக்குறுங்குடி நம்பி வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:—உடையவரும் முதலிகளும் நம்பியை ஸேவிக்க எழுந்தருளினவளவிலே திருக்குறுங்குடி நம்பியும் திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்து உடையவரை அருளப்பாடிட்டு 417. "ப₃ஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி தவ சார்ஜுந" என்கிறபடியே இத்தனை ஜந்மம் பிறந்தோமென்று தெரியாது; அஜ்ஜந்மங்களிலே ஒருவரும் நமக்கு அகப்படாமல், 418. "ஆஸுரீம் யோநிமாபந்நா மூட₄ா ஜந்மநி ஜந்மநி| மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய ததோ யாந்த்யத₄மாம் க₃திம் ||" என்கிறபடியே ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய்ப் பிறந்து. பிறந்த

ஜந்மங்கள்தோறும் மூடராய் நம்மை வந்து கிட்டாதே அதமமான கதியை யடைந்தார்கள் இவ்வாத்மாக்களெல்லாரும் உமக்கு அகப்பட்ட விரகை நமக்குச் சொல்ல வேணும் என்று திருவுள்ளமாக உடையவரும் 'தேவரீர் கேட்குங் க்ரமத்திலே கேட்கில் சொல்லுகிறேன் என்ன நம்பியும் திவ்யஸிம்ஹாஸநத்தினின்று இறங்கியருளி நிலத்திலே ஒரு ரத்நகம்பளத்திலே எழுந்தருளியிருந்து இவருக்கு ஒரு திவ்யஸிம்ஹாஸநத்தை இட்டு இனிச் சொல்லும் என்ன, உடையவரும் அவ்வாஸநத்திலே பெரிய நம்பி ஆளவந்தார் எழுந்தருளியிருக்கிறார்களாக பாவித்துக் கொண்டு அவர் திருச்செவியிலே ஹிதத்தை விண்ணப்பஞ் செய்ய அன்று தொடங்கி நம்பியும் நம் இராமாநுச னுடையோம் என்று அருளிச்செய்கையாலும்

நம்மாழ்வார் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில் — லோகத்தைத் திருத்துவதாக எம்பெருமானோடே மார்தட்டி நின்கண் வேட்கை யெழுவிப்பனே' என்றவர் தாமே ஏபாவம் பரமே! என்று கலேசித்து அகவிடத்தை யாராய்ந்து அது திருத்தலாவதே!' ஈச்வரன் அவதரித்துத் திருத்தவொண்ணாத லோகத்தை நாமோ திருத்தக்கட வோம்?' என்று கைவாங்கி யானுமென்னெஞ்சு மிசைந் தொழிந்தோம்' என்று தாமும் தம் திருவுள்ளமுமேயாய் த்ரிகாலஜ்ஞராகையாலே கலியுங்கெடும் கண்டுகொண்மின்" என்று உடையவர் திருவவதாரத்தைக் குறித்து அருளிச் செய்கையாலும்

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில் — குளப்படியிலே தேங்கினால் குருவிகுடித்துப்போம் வீரநாராயணபுரத்தேரியிலே தேங்கினால் நாடுவிளையும்' என்று அருளிச்செய்தது உடையவர் திருவவதாரத்தைக் குறித்து என்னுமிடம், எம்பார் பெரியபெருமாளாகிற பெருங்கடலிலே ஆழ்வாராகிற காளமேகம் படிந்து தத்

கல்யாணகு₃ணம்ருதௌகஸத்தைப் பருகிவந்து, நாத₂முனிக ளாகிற மஹாமேருவிலே வர்ஷித்து, உய்யக்கொண்டார் மணக்கால்நம்பியாகிற அருவிகளாலே யிறங்கி, ஆளவந்தா ராகிற பேராற்றிலே கூடி, (பெரியநம்பியாகிற வாய்க் காலாலே புறப்பட்டு) † எம்பெருமானாராகிற பெரிய ஏரி யிலே வந்து தேங்கி நம் ஆசார்யர்களாகிற மதகுகளாலே புறப்பட்டு இஸ்ஸம்ஸாரமாகிற கழனிக்கு ஏறிப் பாய்கிறது' என்று அருளிச்செய்த விடத்தில் ஒத்திருக்கையாலும்;

ஆளவந்தார் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:— 'இம்மஹாநுபாவன் இத்தர்ஶநத்திலே புகுந்தானுகிலோ!' என்றும், 'இவன் முதல்வன் ஆம்' என்றும் அருளிச் செய்கையாலும்; சரமதஶையில் † (சரமவிக்₃ரஹஸேவை யிலே குஞ்சிதஸ்வாங்கு₃ளித்ரயமோசநத்தாலும்;)

பெரியநம்பி வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்:— அத்துழாயும் தாமுமாக எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, உடையவரும் முதலிகளுமாக எழுந்தருள, பெரியநம்பி யெழுந்திருந்து த₃ண்ட₃னிட—'இதுவென்! உடையவர் உமக்கு ஶிஷ்யரன்றோ? இப்படி செய்யலாமோ?' என்று அத துழாய் விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'அத் தானுக்குத் தக்க தலைகாண் இது' என்றும்; ஒருநாள் உடையவரும் முதலிகளுமாக நீராடி எழுந்தருளும்போது பெரியநம்பி எதிரே கண்டு தானுந்தடக்கையுங் கூப்பித த₃ண்டனிட, உடையவரும் அஞ்ஜலித்து க்ருபை செய்து எழுந்தருள, இத்தை முதலிகள் கண்டு 'இதுவென்? ஜீயா!' என்ன, உடையவரும் 'இப்போது அவரிஷ்டம் அநுவர்த்திக்கை யன்றோ நமக்கு உள்ளது?' என்ன, முதலிகளும் பெரிய நம்பி ஸந்நிதி₄யில் சென்று 'உடையவரை நீர் ஸாஷ்டாங்க₃ ப்ரணமம் பண்ணுகைக்கு அடியென்?' என்று கேட்க, நம்பியும் 'ஆளவந்தாரும் முதலிகளுமென்று இருந்தேன்'

† குண்ட₂லிதக்₃ரந்த₂ங்கள் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

எனன அவாகளும அதுககு நிதா3னமென? எனன நமபியும 'ஆளவநதாருககுப பினபு அகி2லாாததத2ஸதி2தி பூாததியுளளது இவாககே யாகையாலே ஸத3ாசாாய ஸநநிதி4யோடு ஸசசி2ஷய ஸநநிதி4யோடு வாசியிலலாமை யாலே ஸேவிததேன எனறும அருளிசசெயதது. தம குமாரா புணடா3ரீகாக்ஷரையும உடையவா திருவடிகளிலே ஆஸரயிபபிககையாலும,

திருககோடடியூாநமபி வெளியிடடபடி எஙஙனே யெனனில — தாம திருமநதராாததச2ம பரஸாதி3ககுமபோது ஆருககும சொலலாதே கொளளும' எனறு ஆஜஞாபித தருளிசசெயய இவரும அதைதத தெறகாழவாா திரு வோலககததிலே தூா4ளித3ாநமாக ஸாவாககும அருளிச செயய நமபியும அதைககேடடுக குபிதராய உடைய வரையழைதது ஆசாாயாஜஞாதிலங்க4நததுககுப ப2லம எது? எனன உடையவரும நரகமே ப2லம எனன நமபியும ஆகில அறிநதிருநதும செயவானெனன எனன, இவரும அடியேனொருவனுமனறோ நரகம புகுவது தே3வரீா ஸமப3நத4ததாலே இவாதமாககளெலலாம உஜஜீவிககுமெனறு சொனனேன எனறு விணணபபஞ செயய நமபியும பேராபரீதராய 'எமபெருமானாரே! வாரும எனறு எடுதது அணைததுககொணடு இநதப பர ஸமருத3தி4 நமககு இலலையாயவிடடதே, அவரோ நீா! எனறு அருளிசசெயது இனறுமுதல எமபெருமானாா த3ாஸந மெனனுஙகோள எனறு சொலலி தம குமாரா தெறகாழ வாரையும அவா திருவடிகளிலே ஆஸரயிபபிககையாலும

திருமலை நமபி வெளியிடடபடி எஙஙனே யெனனில — உடையவா திருமலைககு எழுநதருளுமபோது திருபபரி யடடபபாறையளவாக எதிரே சென்று தீாதத2பரஸாத3ம பரஸாதி3கக உடையவரும ஸவீகரிததருளி, நமபியைப பாாதது 'தே3வரீா எழுநதருளவேணுமோ? வேறே சிறி

யார்களில்லையோ?' என்ன, நம்பியும் 'நாலு திருவீதியிலும் ஆராய்ந்த விடத்தில எனனிலும் சிறியாரைக் கண்டிலேன்' என்கையாலும்; எம்பாரை உடையவருக்கு உதகபூர்வகமாகக் கொடுக்கையாலும்; தம் குமாரர் இராமாநுசனையும் பிள்ளை திருமலை நம்பியையும் அவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பிக்கையாலும்;

திருமாலையாண்டான் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்:—அவர் தம் பக்கல் திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தங் கேளா நிற்க, 'அறியாக்காலத்துள்ளே" என்கிற பாட்டுக்கு இவர் உபகாரஸ்ம்ருதிபரமாக விஶேஷார்த்தம் அருளிச் செய்ய, ஆண்டானும் 'இது விஶ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி' என்று அருளிச்செய்கை தவிர்ந்திருக்க, பின்பு திருக்கோட்டியூர்நம்பி எழுந்தருளி ஆண்டானை யழைத்து 'ஸாந்தீபநி பக்கலிலே க்ருஷ்ணன் அத்யயநம் பண்ணினப்போலே காணும்—இவர் உம்முடைய பக்கல் திருவாய்மொழி கேட்கிறது; இவ்விரண்டர்த்தமும் ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தார் காணும்' என்ன, உடையவரும் பின்னையும் ஒரு அர்த்த ப்ரஸ்தாவத்திலே 'ஆளவந்தார் இப்படி அருளிச்செய்யார்' என்ன ஆண்டானும் 'நீர் ஆளவந்தாரைக் கண்டதும் காணுதிருக்க, இப்படி யருளிச்செய்யா ரென்கைக்கு ஹேது வென்?' என்ன, இவரும் "நான் ஆளவந்தாருக்கு ஏகலவ்யனன்றோ?' என்ன, ஆண்டான் தண்டனிட்டு 'இதுவும் ஒரு திருவவதாரமோ?' என்று அருளிச்செய்து, தம் குமாரர் சுந்தரத்தோளுடையாரை உடையவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பிக்கையாலும்;

திருவரங்கப்பெருமாளரையர் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்;— தம்பக்கல் உடையவர் ஆறுமாஸம் ஸேவித்திருந்து பாங்காக மஞ்சட்காப்பு அரைத்துச்சாத்தி நீராட்டப் பண்ணுவித்தருள, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் ப்ரீதராய்,என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையும்கொள்ளை கொள்ளவோ

நீா இபபடி செயதது? எனறு அருளிசசெயது பஞசமோ பாயநிஷடை₂யை அருளிசசெயது தம குமாரா திருவாய மொழியரையரையும உடையவா திருவடிகளிலே ஆஶ்ர யிபபிககையாலும

வடுகநமபி, ஆசாாயபத₃மெனறு தனியே ஒருபத₃முணடு, அதுவுளளது எமபெருமானாககே யாகையாலே எலலாாக கும எமபெருமானாா திருவடிக ளொழிய வேறு உபா யோபேயமிலலை அவாதிருவடிகளே தஞசமெனறிருஙகோள எனறு அருளிசசெயதருளுவா

கணியனூாசசிறியாசசான ஸசேலஸநாந பூாவகமாக ஆாததியோடே உபஸநநராய தி₃வயாஜஞையிடடு எம பெருமானாா திருவடிகளொழிய வேறு தஞசமிலலை' எனறருளினாா / (எஙஙனேயெனனில 419 ஸதயம ஸதயம புநஸ ஸதயம யதிராஜோ ஜ₃க₃த₃கு₃ரு | ஸ ஏவ ஸாவ லோகாநாமுத₄த₄ாததா நாதர ஸமஶய ||' எனறு இவா தாமே பெரியபெருமாள திருவோலககததிலே ஸ்ரீஶட₂ கோபனைத தம திருமுடியிலே நிறுததிககொணடு அருளிச செயதருளினாா)

அருளாளப பெருமாளெமபெருமானாா — தம திருவடி களிலே ஆஶ்ரயிதத எசசான அநநதாழவான தொணடனூா நமபி மருதூாநமபி இவாகளுககு ஹிதோபதே₃ஶஞசெயது உடையவா குருவியின கழுததிலே ‡ பனஙகாயைக கடடி னபோலே செயதருளினாா நீஙகள எமபெருமானாா திருவடிகளே தஞசமெனறிருஙகோள எனறு அருளிச செயதருளினாா

பிளளைபபிளளையாழவான — ஆழவான திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிததவளவில ஆழவான ஆசாாயத₃க்ஷிணையாக தரி வித₄கரணஙகளையும பரிஹரிததுககொணடு ப₄ாக₃வதா

/ குணட₂விதம பல பிரதிகளிலலை ‡ (பா) கிணடுககலலை.

களிடத்தே ஆநுகூல்யைகரஸராய்ப்போரும்' என்று அருளிச்செய்ய; அவரும் 'இது பரிஹரித்து முடியாது' என்று ப₄யப்பட்டு முசித்துக்கிடக்க, ஆழ்வான் அவரையழைத்து, 'எதிரியைக் குத்தினல் எதிரி கூடக் குத்தும்; ராஜத₃ண்ட₃மும் வரும்; ஆகையாலே, காயிகாபராத₄ம் செய்யக்கூடாது;
420. "யதீ₃ச்ச₂ஸி வஶீகர்த்தும் ஜக₃தே₃கேந கர்மணா ।
பராபவாத₃ஸஸ்யேப்₄யோ கா₃ம்சரந்தீர்நிவாரய ॥" என்கிற படியே பராபவாத₃ஞ் சொல்லுகிற வாக்கு ஒன்றையும் பரிஹரித்துக்கொள்ளும்' என்று அருளிச்செய்து, 'இனி மனஸ்ஸாலே நினைத்தீராகில அநுகபித்து, இது எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தே படாதபடி எம்பெருமானர் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினர்.

மிளகாழ்வான், முதலியாண்டானை 'என்னோடு தர்க்கிக்க வாரும்' என்ன, முதலியாண்டானும் 'நீர் தோற்றீராகில் செய்வதென்?' என்ன, மிளகாழ்வானும் 'நான் தோற்றேனாகில் உம்மை என்தோளிலே சுமந்துகொண்டு போகிறேன்' என்ன, அநந்தரம் உப₄யரும் தர்க்கிக்க, மிளகாழ்வான் தோற்று முதலியாண்டானை ஸ்ரீ பாத₃ந்தாங்கிக் கொண்டு சுற்றிடம் போய் 'இனி அடியேனை இரங்கியருள வேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆண்டானும் உடையவர் திருவடிகளிலே காட்டிக்கொடுத்து ஆஶ்ரயிப்பித்தருளி 'எமபெருமானர் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினர்.

எம்பார், பட்டரைப்பார்த்து 'நம்பெருமாள் நம்மைப் புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணியருளினர்; நாம் ஆழ்வானுடைய பிள்ளை; அகி₂லஶாஸ்த்ரங்களையும் அதி₄கரித்தோம்' என்கிற மேன்மையை நினைத்து இறுமாந்திராதே, எம்பெருமானர் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினர்.

பட்டா, நஞசீயரைபபாாதது வேத₃ாநதியெனகிற பேரையுடையோம நமமுடையபககல ஆஸ்ரயிததோம நமககு ப₃ஹுா்த்₃ரவயததை ஆசாாயத₃க்ஷிணையாகத தந தோம எனறு இருமாநதிராதே எமபெருமானா திருவடி களே தஞசமெனறிரும எனறு அருளிசசெயதருளினா

நஞசீயா நமபிளளையைப பாாதது 'லோகாசாாய ரெனகிற பேரையுடையோம திருவாயமொழிககுப பொருள சொலல வலலோம' எனறு இருமாநதிராதே எமபெரு மானா திருவடிகளே தஞசமெனறிரும' எனறு அருளிச செயதருளினா

நமபிளளை †சிவககரைபபிளளையைத திருககையைப பிடிததுக கொணடு எழுநதருளாநிறக ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவா நமபிளளை திருமாளிகைத திருவிடைகழியிலே கணவளரா நிறக, சிவககரைபபிளளை அவரை காலை முடககும' எனன நமபிளளையும *மயாவறமதிநலம அருளபபெறற ஆழவாா திருததாள எனறு அருளிசசெயய நீரோ காலெனபீா? எனறு அவா கையை விடடருள, அவரும சிவககரையிலே போயிருநது பினபு ஸோகாாததராய இரணடாறறுககு நடுவே நினறு கவணியிலே கலலைவைதது வீசினுபபோலே தளளிவிடடருளிறறே இனி அடியேனுககுக க₃தியென? எனறு பிளளைககு விணணபபஞசெயதுவரக காடடியருள நமபிளளையும உமககு ஒரு குறையுமிலலை எமபெருமானா திருவடிகளே தஞசமெனறிருபபது எனறு அருளிசசெயது போகவிடடு அழைதது கருடைபெசயதருளினா

திருககுருகைபபிரான பிளளான சிறுபபுததூரிலே எழுநதருளியிருககசசெயதே சோமாசியாணடான பிளளான ஸ்ரீபாத₃ததிலே மூனறுஉரு ஸ்ரீப₄ாஷ்யம வாசிததருளி மீணடு எழுநதருளுமபோது சோமாசியாணடான அநுவாததிதது

† 'சிவிககரை' எனறும சில பரதிகளிற காணகிறது

'அடியேனிருக்கிற தேஶம் இதுவாயிருந்தது; அடியேனுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொன்று அருளிச் செய்யவேணும்' என்ன. பிள்ளானும் ஆண்டானைக்குறித்து 'நீர் பாட்ட ப்ரபாகரமீமாம்ஸை இவை இத்தனைக்கும் பொருள் சொல்ல வல்ல கர்த்தா; ஸ்ரீபாஷ்யத்துக்கு ப்ரவர்த்தகர்' என்று மேன்மை பாராட்டித் திரியாதே, எம்பெருமானார் திருவடிகளே ஶரணமென்றிரும்' என்று அருளினார்.

கோமடத்துப்பிள்ளான், தம் ஸ்ரீபாதத்தில் § காக்கைப் பாடியாச்சான்பிள்ளை மூன்று உரு ஸ்ரீபாஷ்யம் வாசித்து அத்தால் மிகவும் மேன்மையையுடையராயிருக்குமது கண்டு, இவர்க்கு இம்முகத்தாலே அபசாரம் வருமென்று அஞ்சி 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச் செய்தருளினார்.

எங்களாழ்வான், காக்கைப்பாடியாச்சான்பிள்ளையைப் பார்த்து 'உமமைப் பெருமாள் முனிந்தருளினபோது என் நினைத்திருந்தீர்?' என்று கேட்டருள, அவரும் 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருந்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்.

நடாதூரம்மாள் ஸ்ரீபாதத்திலே பத்துப் பன்னிரண்டு திருநாமம் ஸ்ரீபாஷ்யம் வாசிக்கிறபோது, அம்மாள், அவர்களுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யத்தை உபந்யஸித்துக்காட்டியருள, அவர்களும் 'பக்தி துரூபாயமாக இருந்தது' என்ன, பின்பு அவரும் ப்ரபத்த்யுபாயத்தை அருளிச்செய்து காட்டியருள, 'பக்தியிலும் ப்ரபத்திதான் அரிதாயிருந்தது' என்று அவர்கள் விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'ஆகில், எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்று விஶ்வஸித்து உஜ்ஜீவியுங்கோள்' என்றருளினார்.

---

§ 'காக்கையாடியாச்சான்பிள்ளை' என்று ப்ரதிபேதம்

நடுவிலாழவான திருநாராயணபுரததிலே யிருநது ஸ்ரீபாஷயம வாசிபபிககிற காலததிலே வஙகிபுரததாயசசி செரடடையமமாளுளளிடடார ஸ்ரீ பாஷயததைக கேடடு 'இது அரிதாயிருநதது என்ன' ஆகில இது அருளிச செயதருளின எமபெருமானார திருவடிகளே தஞசமென றிருஙகோள' எனறருளினார

ஸ்ரீவேதவயாஸபடடர திருநாராயணபுரததிலே எமபெருமானார திருமுனபே கோஷடிபணணி ஸ்ரீபாஷயததை உபநயஸிகக 'இது கஙகாபரவாஹமாயிருநதது எஙகளால அவகாஹிககப போகாது' எனறு ஐமபததிருவா விணணபபஞ செயய 'படடரும ஆகில உஙகள *குலதெயவமான எமபெருமானார திருவடிகளே தஞசமெனறு உஜஜீவியுஙகோள' எனறருளினார

நடுவில திருவீதிபபிளளை, வெளளைககுளததுஆனைகாததசிஙகர முனபே கோஷடிபணணி ஸ்ரீபாஷயம உபநயஸிகக தம ஶிஷயரான இளையவழகியார எழுநதிருநது 'இது கஙகாபரவாஹமாயிருநதது எனனை அவகாஹிககப போகாது' எனறு விணணபபஞசெயய, 'ஆகில எமபெருமானார திருவடிகளே ஶரணமெனறிரும' எனறு அருளிசசெயதருளினார

வடுகநமபி எமபெருமானார திருவடிகளே ஶரணம, நமபெருமாள திருவடிகளே ஶரணம எனறு இரணடையும சேர அநுஸநதிககும ஆழவானையும, ஆணடானையும 'இருகரையா' எனபர வடுகநமபி எமபெருமானார திருவடிகளே ஶரண மெனனுமாபோலேயும படடர அழகியமணவாளபபெருமாள திருவடிகளே ஶரணமெனனுமாபோலேயும அநநதாழவான திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே ஶரண மெனனுமாபோலேயும திருககசசிநமபி பேரருளாளர திருவடிகளே ஶரண மெனனுமாபோலேயும எமபெருமானார செலவபபிளளை திருவடிகளே ஶரண மெனனுமாபோலேயும ஒருவாககும இசைநதிராது.

ப்₃ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்:— யாத₃வப்ரகாஶனுக்கு உடையவரைக்காட்டி, 'இவர் நிதயஸூரிகளில் தலைவர்' என்று சொல்லுகையாலே;

ஊமை வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:— "பெருமாள் கோயிலிலே பா₄க₃வத ஜந்மத்தில் பிறந்தாரொரு பிள்ளை ஐந்தாறு வயஸ்ஸளவாக ஊமையாயிருந்து பின்பு இரண்டு ஸம்வத்ஸரம் காணதிருந்து, பின்பு எல்லாருங் காணவந்து வார்த்தைசொல்ல வல்லனுக. இவ்வாஶ்சர்யத்தைக் கண்டு எல்லாரும் திரளாகவிருந்து ஊமையைப் பார்த்து 'நீ இத்தனைநாளும் எங்கேறப்போனுய்?' என்று கேட்க, அவனும் நான் க்ஷீராப்₃தி₄க்குப் போனேன்' என்ன, இவர்களும் 'அங்கு விஶேஷமென? என்று கேட்க, 'ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான உடையவராய் வந்து அவதரிதருளினுரென்று ஒரு விஶேஷம்' என்ற வநந்தரம் அவனைக் கண்டதில்லை" என்று ஸ்ரீப₄க₃வத்ஸேநாபதி சீயர் அருளிச் செய்கையாலே;

இப்படி இவர்ப்ரப₄ாவத்தை எல்லாரும் ப்ரகாசிப்பித்தார்கள்.

ஸ்ரீமந்நாத₂முநிகள் தொடக்கமான ஆசார்யர்களிற் காட்டில இவருக்கு ப்ராத₄ாந்யங்கொள்ளும்படி எங்ஙனே யென்னில்:— ப₄க₃வத₃வதாரங்களெல்லாம் ஒத்திருக்கச் செய்தே ஸ்ரீராமக்ருஷ்ணுத்₃யவதாரங்களுக்கு ப்ராத₄ாந்யமுண்டானுப்போலேயும், தி₃வ்யதே₃ஶங்களெல்லாம் ஒத்திருகக்ச்செய்தே கோயில் திருமலை பெருமாள்கோயில திருநாராயணபுரங்களுக்கு ப்ராத₄ாந்ய முண்டானுப்போலேயும், ரிஷிகளெல்லாரிலும் வைத்துகொண்டு வ்யாஸ பராஶர ஶுக ஶௌநக நாரதா₃தி₃களுக்கு ப்ராத₄ாந்யமுண்டானுப்போலேயும், ஆழ்வார்களெல்லாரும் ஒத்திருக்க நமமாழ்வாருக்கு ப்ராத₄ாந்யமுண்டானுப்போலேயும், ஆசார்யர்களெல்லாரிலும் வைத்துக்கொண்டு உடையவருக்கு ப்ராத₄ாந்யங்கொள்ளத் தட்டில்லையிறே.

ஸ்ரீராமாவதாரததிறகு பராத4ாநயம எததாலே யெனனில — பெருமாள அப4யபரத3ாநம அருளிசசெயதும கு3ஹபபெருமாளுடன * சிரணிநத தோழமைகொணடும பெரிய உடையாரை ப3ரஹமமேத4ததாலே ஸமஸகரிததுப பளளிபடுததும ஸ்ரீஶப3ரி கையாலே ஸமயக3போ4ஜநஞ செயதும திருவடியுடன 'உணபனநானெனற ஒணபொருள' எனனுமபடி ஸஹபோ4ஜநமபணணியும போருகையாலே

ஸ்ரீகருஷணாவதாரததுககு பராத4ாநயம எததாலே யெனனில — கீ3தோபநிஷததை வெளியிடடுச சரம ஶலோகம அருளிசசெயகையாலும பீ4ஷம த3ரோணாதி3களுடைய க3ருஹஙகளை விடடு ஸ்ரீவிது3ரர திருமாளிகையிலே 421 ஶாகீநி கு3ணவநதி ச எனகிற பாவநதவ போ4க3யதவஙகளையுடைததா யிருநதெனறு அமுதுசெயது 422 "த3விஷத3நநம ந போ4கதவயம" எனறு முறை கூறுகிற சோறறை நிராகரிதது இதுதனனையே ஶதரு கோ3ஷடி2யிலும பரஸித3த4மாககுகையாலும

கோயிலுககு பராத4ாநயம எததாலேயெனனில — திருபபாணாழவாரோடு கலநது பரிமாறுகையாலே திருமலைககு பராத4ாநயம எததாலேயெனனில — குறுமபறுதத நமபிககும தொணடைமான சககரவாததிககும வாாததையருளிசசெயது கலநது பரிமாறுகையாலே பெருமாள கோயிலுககு பராத4ாநயம எததாலே யெனனில — திருககசசிநமபியோடு ஸமிதபூாவகமாக ஸமபா4ஷணமபணணி மிகவுஙகலநது பரிமாறுகையாலே திருநாராயணபுரததிறகு பராத4ாநயம எததாலே எனனில —ஸசசரிததநயன பககல ஆத3ராதிஶயததாலே தநநிவேதி3தாநநததை ஸமயக3போ4ஜநமபணணி அவனை வாழவிககையாலும யதிராஜ புதரரான ஸௌஶீலயததாலும

வேத3வயாஸப4க3வானுககு பராத4ாநயம -வேத3ஙகளை விஸதரிபபிதது அதில காமகாணட3ததை விடடு ப3ரஹம

ப4ாக3த்திலே புருஷஸூக்த சூ2ாந்தோ3க்3ய வாஜஸநேய தைத்திரீயக ஶ்வேதாஶ்வதர மஹோபநிஷதா3தி3களாலும், தது3பப்3ருஹ்மணங்களான புராணேதிஹாஸாதி3களாலும், 423; "ஸத்யம் ஸத்யம்" என்று தொடங்கி 423. "ந தை3வம் கேஶவாத்பரம்" என்று ஸத்ய புரஸ்ஸரமாகப் பரதத்வ நிர்ணயம் பண்ணுகையாலே. ஸ்ரீபராஶரப்3ரஹ்மரிஷிக்கு ப்ராத4ாந்யம்:— 424. "புராணேஷு ச வைஷ்ணவம்" என்னும்படியான ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே சித3சிதீ3ஶ்வர தத்வங்களை விஶத3மாக ப்ரதிபாதி3த்த உதா3ரன் என்று ஆளவந்தார் நமஸ்கரித்தருளுகையாலே. ஸ்ரீஶுகப்3ரஹ்ம ரிஷிக்கு ப்ராத4ாந்யம்:— பரீக்ஷித்து ராஜாவுக்கு ஸ்ரீப4ாக3வதத்திலே தத்வ நிர்ணயத்தைப் பண்ணி 425. "ஶுகோ முக்த:" என்னும்படியான வைப4வத்தையுடையராகையாலே; ஸ்ரீ ஶௌநகப4க3வானுக்கு ப்ராத4ாந்யம்:— ஸ்ரீ விஷ்ணு த4ர்மத்திலே பலவிடங்களிலும தத்வநிர்ணயம் பண்ணுகையாலே; ஸ்ரீநாரத3 ப4க3வானுக்கு ப்ராத4ாந்யம்:— 426. "பு4ஜயுக3மபி சிஹ்னைரங்கிதம் யஸ்ய விஷ்ணோ: பரம புருஷ நாம்நாம் கீர்த்தநம் யஸ்ய வாசி। ருஜூதரமபி புண்ட்3ரம மஸ்தகே யஸ்ய கண்டே2 ஸரஸிஜமணிமாலா யஸ்ய தஸ்யாஸ்மி தா3ஸ: ||" என்று இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு தா3ஸனென்று சொல்லுகையாலும். பெரியாழ்வாரும "சேமமுடைநாரதனார்" என்னும்படியான வைப4வததாலும்.

ஆழ்வார்களில் நம்மாழ்வாருக்கு ப்ராத4ாந்யம் எத்தாலே யெனனில:— ஸஹஸ்ரஶாகை2யான நாலுவேதத்தினுடைய பொருள்களையும் நாலு ப்ரப3ந்த4 முக2த்தாலே ஸர்வாதி4காரமாக்குகையாலும். நாத2முநிகளுக்கு ப்ரஸந்நராய் அருளிச்செயல நாலாயிரத்தையும ப்ரஸாதி3த்து. மற்றுமுண்டான த3ர்ஶநதாத்பர்யங்களையெல்லாம் அருளிச்செய்து த3ர்ஶநத்தை நிலைநிறுத்துகையாலும் †("பயிலுஞ்

†குண்ட3லிதம் சில ஸ்ரீகோசங்களிலேயே உள்ளது.

சுடரொளி, நெடுமாறகடிமை' முதலான இடங்களில் வாஞ்சாத்யுத்தகர்ஷங்களை நிராகரித்து வேதப்ரமாணமுகத்ய தாத்பர்யமான ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணம் எல்லார்க்கும் தெரியும்படி அருளிச்செய்கையாலும்)

உடையவர் கீழ்ச்சொன்னவர்களைப் போலன்றிக்கே பெருமாள் அருளிச்செய்த அபயப்ரதாநத்தை விஶதமாக்குகையாலும், கீதாசார்யன் அருளிச்செய்த சரம ஶ்லோகார்த்தத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலும், ரிஷிப்ரோக்தமான ப்ரமாணங்களுக்கு ஆதாரமருளிச் செய்கையாலும் மறையாழ்வார்கள் அருளிச்செய்த திவ்ய ப்ரபந்தங்களை அங்கோபாங்கமாகவுடைய திருவாய்மொழி ப்ரபந்தத்தை ஆதரவத்தாக விஶதமாக ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலும், நாதமுனிகள் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களையும் ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த திவ்ய ப்ரபந்தங்களையுங்கொண்டு ஸூத்ர வாக்யங்களை ஒருங்க விட்டும் ஸ்ரீபாஷ்யம் கீதைய த்ரயம் முதலான ப்ரபந்தங்களை அருளிச்செய்தும் நிகில குமதிஸமயங்களையும் நிராகரித்து ஸ்வமதஸ்தாபநம் பண்ணி எம்பெருமானார் தரிஶநம் என்னும்படி பண்ணுகையாலும் இவர் எல்லாரிலும் ப்ரதாநரிறே இனி ஶிஷ்யர்களான கூரத்தாழ்வான் முதலியாண்டான் தொடக்கமானவர்களில் ப்ரதாநரென்னுமிடம் சொல்ல வேண்டாவிறே ஆக ப்ராதாந்யம் சொல்லிற்றாய்த்து

427 ஆசார்யவான் புருஷோ வேத என்றும் 428 'பாபிஷ்ட க்ஷத்ர பந்துஶ்ச புண்டரீகஶ்ச புண்ய க்ருத்। ஆசார்யவத்தயா முக்தௌ தஸ்மாதாசார்யவாந் பவேத்॥ என்றும் 429 ஆசார்யஸ்ஸ ஹரிஸ்ஸாக்ஷாச் சரரூபீ ந ஸம்ஶய' என்றும் 430 'ஆசிநோதி ஹி ஶாஸ்த்ரார்த்தாநாசாரே ஸ்தாபயத்யபி। ஸ்வயமாசரதே யஸ்து ஆசார்யஸ்ஸோऽபிதீயதே॥" என்றும் 431 குஶப்தஸ்த்வந்தகாரஸ்ஸ்யாத் ருஶப்தஸ்தந்நிரோதக।

அந்த4காரநிரோதி4த்வாத்3 கு3ருரித்யபி4தீ4யதே ||" என்றும், 432. "கு3ருரேவ பரம் ப்3ரஹ்ம கு3 ரு ரே வ பரா க3தி:| கு3ருரேவ பரா வித்3யா கு3ருரேவ பரம் த4நம் || கு3ருரேவ பர: காமோ கு3ருரேவ பராயணம் | யஸ்மாத் தது3ப தே3ஷ்டா஽ஸௌ தஸ்மாத்3கு3ருதரோ கு3ரு: ||" என்றும், "பீதகவாடைப் பிரானார் பிரம குருவாகி வந்து" என்றும், "தேனார் கமலத் திருமாமகள் கொழுநன் தானே குருவாகி" என்றும், ஈஶ்வரன் தானாகச் சொல்லப்பட்ட ஆசார்யனே ஶிஷ்யனுககு 433. "தஸ்ய வைகுண்ட2து3க்3த4ாப்3தி4 த்3வார காஸ் ஸர்வ ஏவ ஸ:" என்று திருநாடும் திருப்பாற்கடல் முதல் நூற்றெட்டுத்திருப்பதிகளும் "அன்னையாயத்தனாய்" என்னும்படியான ஸர்வவித4 உத்தாரக ப3ந்து4வும் மாடும் மனையும் தேடும் பொருளும் பூ4மியும் எல்லாம் ஆகக்கடவன்.

ஆழ்வான், ஆண்டான், அருளாளப் பெருமாளெம் பெருமானார், எம்பார், ஸ்ரீபராஶரபட்டர் முதலானார் தந்தம் ஶிஷ்யர்களுக்கு 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங்கோள்' என்கைக்கு ஹேது என்னென்னில்: ஸ்வாசார்ய பரீதிநிப3ந்த4நமாகவும், "மாறனடிபணிந்துய்ந் தவன்" என்று சொல்லுகையாலும், ஆழ்வார்க்கும் உடைய வர்க்கும் நடுவுள்ள ஆசார்யர்கள் நம்மாழ்வாருககுக் கரண பூ4தராகையாலே இவர்க்கு நேரே ஆசார்யர் திருக்குருகூர்நம்பி யாகையாலும், அவர் 'கலியுங்கெடும்' என்று இவரவதாரத் தைக் குறிதது அருளிச் செய்கையாலே ஆழ்வாராலே ப்ரவர்த் திதமான த3ர்ஶநத்தை நிலைநிறுத்தி அவர் வைப4வத்தை 434. "கு3ரும் ப்ரகாஶயேத்3தீ4மாந்" என்று ப்ரகாஶிப்பிக்கை யாலும், ஆழ்வார்க்கு நேரே ஶிஷ்யர் உடையவராகக்கடவர், பெரியநம்பி முதலான பூர்வாசார்யர்கள் இவருக்கு ஆசார் யர்களாய் வீறுபெற்றார்கள்; ஆழ்வான் முதலானார்கள் இவர்க்கு ஶிஷ்யராய்ப் பேறுபெற்றார்கள்; ஆகையாலே, ஸர்வாசார்யத்வ பூர்த்தியுள்ளது உடையவர்க்கே யாகை யாலே, அருளிச்செய்தருளினார்களிறே.

ஆளவந்தாரும் இவ்வர்த்த2த்தை அநுஷ்டி2த்துக் காட்டி யருளினார், எங்ஙனே யென்னில் — மணக்கால் நம்பி உய்யக் கொண்டார் இவர்கள் உகப்பைப் பின்சென்று 435 'பிதாமஹம் நாத2முநிம் விலோக்ய ப்ரஸீத3' என்றும் 436 நாதா2ய நாத2முநயேऽத்ர பரத்ர சாபி நித்யம்' என்றும் 'இங்கும் அங்கும் ஆசார்யன் திருவடிகளே ஶரணம் ஆசார்யவிஷயத்தில் க்ருதஜ்ஞதை யாவதா3த்ம பா4வி' என்று அருளினார் ஆகையாலே ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநத்திற்கு ஆசார்யனே தஞ்சமென்று பற்றுதலொழிய வேறே இவ்வாத்மாவுக்கு உஜ்ஜீவிக்க விரகில்லையிறே இவ்வர்த்த2த்தை அநுஷ்டி2த்தார் ஆரென்னில் — ஸ்ரீமது4ரகவி ப்ரப்4ருதி ஸஜ்ஜநங்களிறே

உடையவர் புழுவன் வ்யாஜேந மேல்நாட்டுக்கு எழுந்தருளினபோது, உபந்யஸித்த கட்டளையைக் கேட்டு ஆசார்யர்களெல்லாரும் ஆஶ்சர்யப்பட உடையவரும் என் பரமாசார்யரான ஆளவந்தார் வார்த்தைகொண்டு சொன்னேன் இது ஆளவந்தார் கோ3ஷ்டி2யிலே ஒருநாளாகிலும் ஸேவிக்கப்பெற்றேனாகில், பரமபத3த்திற்கும் இங்கும் சுருளும் படியும் கட்டிவிட்டேனோ?' என்று அருளிச்செய்தாரிறே

உடையவர், அப4யப்ரதா3நம் அருளிச்செய்யாநிற்க பிள்ளையுறங்காவில்லிதா3ஸர் கோ3ஷ்டி2யினின்றும் எழுந்து நிற்க 'இதுவென்? பிள்ளாய்!' என்று உடையவர் கேட்டருள '437 பரித்யக்தா மயா லங்கா மித்ராணி ச த4நாநி ச। ப4வத்3க3தம் மே ராஜ்யம் ச ஜீவிதம் ச ஸுகா2நி ச॥' என்றும் 438 த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தா3ராம்ஶ்ச ராக4வம் ஶரணம் க3த:। என்றும் ப4க3வத் ஸமாஶ்ரயணத்திற்கு விலக்கடியானவைகளையடைய விட்டு 'பெருமாள் திருவடிகளே தஞ்சம் என்று வந்து 439 க2ஸ்த2 ஏவ வ்யதிஷ்ட2த' என்று நிலத்திலே கால்பாவாதே க3க3நஸ்த2னாய் நிராலம்ப3னாய் நின்ற ஸ்ரீவிபீ4ஷணாழ்வானையும் மகப்பட 440 வத்4யதாம்' என்று கல்லும் தடியுங்

கொண்ட ராமகோ$_3$ஷ்டி$_2$க்குப் பஶுபத்ந்யாதி$_3$களோடு கூடின அடியேன் ஆளாகப்புகுகிறேனே?' என்றார். உடையவரும்'சேளாய் பிள்ளாய்! அஞ்சாதேகொள்ளும்; நான் பெற்றேனாகில நீர் பெறுகிறீர்! பெரியநம்பி பெற்றாராகில் அடியேன் பெறுகிறேன்; ஆளவந்தார் பெற்றாராகில் பெரியநம்பி பெறுகிறார்; மற்றும் மேலுள்ளார் பெற்றார்களாகில் இவர்களும் பெறுகிறார்கள்; நம்சடகோபர் 'அவாவற்று வீடுபெற்ற'' என்று தம வாக்காலே அருளிச்செய்கையாலே அவர்பெற்றது ஸித்$_3$த$_4$ம். ஆனபின்பு நமக்கும் ஸித்$_3$த$_4$மென்றிரும்: எல்லார்கரும் நாச்சியார் புருஷகாரமுண்டாம்போது அச்சம் வேண்டா; ஆகையிறே நித்யயோக$_3$ம்; ஆனபின்பு நித்யஸம்ஸாரிகளும் எம்பெருமானும ஒரு சங்கிலித்துவக்கிலே காணுமிருப்பது; ஆகையால், நமமுடைய ஒழுக்குக்கூட்டம் நம்மை விட்டகலா தென்றிரீர். கமுகு உண்ணில் வாழையும் உண்ணு மென்றிரும். ஸ்ரீவிபீ$_4$ஷணும் வானோடு வந்த நால்வரையும் அருளப்பாடிட்டபோது தனிதது அருளப்பாடிட்டதில்லையே; தகையென்றபோதும் தனிததுத் தகை யென்றதிலலையே; ஆனபின்பு. நான் பெற்றேனாகில நீர் பெறுகிறீர்; அஞ்சாதே ஸுக$_2$மேயிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினார். ''ஏத்தியிருப்பாரை வெல்லுமே மற்றவரைச் சார்த்தியிருப்பார்தவம்''—ஏத்தியிருந்தார் ஸ்ரீப$_4$ரதாழ்வான். அவரைச் சார்த்தியிருந்தார் ஸ்ரீஶத்ருக்$_4$நாழ்வான்; ஏததியிருந்தார் நம்மாழ்வார், அவரைச் சார்த்தியிருந்தார் ஸ்ரீமது$_4$ரகவிகள்; ஏத்தியிருந்தார் பெரியாழ்வார். அவரைச் சார்ததியிருந்தார் நாச்சியார்.

§ 'இனி, எம்பெருமானரைப் பற்றுமவ்வளவே ஸ்வரூபமாகில், தி$_3$வ்யதே$_3$ஶங்களைக் கைவிட்டானாகாதோ?' என்னில்;—கைவிட்டானாகான; அது எங்ஙனேயென்னில்:—''இருப்பிடம் வைகுந்தம் வேங்கடம் மாலிருஞ்சோலை

§ 'இனி, ஸ்வாசார்யபரமாசார்யர்களைப் பற்றுமவ்வளவே' என்றும் பாட$_2$ம்.

யெனனும பொருபபிடம மாயனுககெனபா நலலோா அவை தனனொடுமவநது இருபபிடம மாயனிராமாநுசன மனதது எனகையாலே எமபெருமானாா திருவடிகளைத தொழுவே தி3வயதே3ஶஙகளெலலாம திருவடிதொழுதானுகக கடவன உடையவரை ஆராதி4தது அமுதுசெயயப பணணவே எலலா தி3வயதே3ஶஙகளிலெமபெருமானகளை யும ஆராதி4தது அமுதுசெயயப பணணினுனுககடவன

“நினறவணகீாததியும எனகிற பாடடிலும பேறொனறு மறறிலலை’ எனகிற பாடடிலும காமமும உபாயமனறு ஜஞாநமும உபாயமனறு ப4கதியும உபாய மனறு பரபததியும உபாயமனறு எமபெருமானாா திரு வடிகளே உபாயோபேயம எனகையாலே எமபெருமானா ரைப பறறுகையே பரபததி ராமாநுஜனெனகிற சதுர க்ஷரியே திருமநதரம அவா திருவடிகளிலே பணணுங கைஙகாயமே பரமபுருஷாாதத2ம இதுவே நிஶசிதாாதத2 மான என ஸித3த4ாநதம’ எனறு நடாதூரமமாள அருளிச செயதருளுவா

கூரததாழவான—நாராயண ராமாநுஜ எனகிற திரு மநதரஙகளுககு வாசி ப3நத4மோக்ஷஙகளிரணடுககும பொது வாகையும மோக்ஷகஹேதுவாகையுமாகிற இது தோனற
441 ராமாநுஜேதயேஷா சதுரா சதுரக்ஷரீ எனறுரிறே

கையிறகனி எனகிறபாடடிலே, ஈஶவரனைக கரத லாமலகமாகக காடடித தநதாலும உன விசு3ரஹஸௌநத3ா யாநுப4வமே பரமபராபயம’ எனறும இராமாநுசனைத தொழும பெரியோா எழுநதிரைததாடுமிட மடியேனுக கிருபபிடம’ எனறு இராமாநுசனைத தொழும பெரியோா நிதயவாஸம பணணுமிடமே அடியேனுககு பராபயபூ4மி எனறும ‘உனதொணடாகடகே அனபுறறிருககுமபடி யெனனை யாககி அஙகாடபடுததே எனறு இராமா நுசனே! உனனடியாா திறததில ஊறறம மாறாத ப4கதியை யுணடாககி அவாகளுககே எனனையாடபடுததாய’ எனறும

உடையவர் திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்து விண்ணப்பஞ் செய்ய. இசைந்து எழுந்தருளியிருந்தாரிறே. இதுவே இவ்வர்த்தநிர்ணயத்திற்கு த்ருடதர முக்யப்ரமாண மென்று நமக்கெல்லார்க்கும் புத்திபண்ணக் குறையில்லை; எங்ஙனேயென்னில:— "அங்கயலைபாய் வயல்" என்கிற பாட்டிற்படியே ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் ஸர்வநியந்தாவான எம்பெருமானையும் நாச்சியாரையும் புருஷகாரமாகக்கொண்டு. எம்பெருமானார் திருவடிகளைப் பெறவேணுமென்று ப்ரபந்தத்தைத் தலைகட்டியருளினாரிறே அமுதனாரும்.

† இங்ஙனன்றிக்கே. 442. "வேதாந்தாந் ஸங்கராத்யை: குமதிபிரஸதர்த்தாந் ஹி நீதாம்ஸ்ச பூயஸ் ஸ்வார்த்தே தாத்பர்யயுக்தாந் கலயிதுமபி ச ஸ்ரீசடாரியாத்யபக்தை:। ப்ரோக்தாந் திவ்யப்ரபந்தாந் ஸரணவரணயோகாத்மகாந் ப்ரஸ்புடார்த்தாந் கருத்வோத்கர்த்தும் பவாப்தேரகிலஜநமபூத் யோ மஹாபூததா யநி ||" என்றும் 443 "வேதாந்தாநாமஸீம்நாம் குருதரகஹநார்த்தைக வாகயத்வபூர்வ வ்யாக்யாத்ருத்வாச்ச ஸேஷம குருபரவஹநாதீஸி துஸ்ஸைங்யநாதம்। ஸாதுத்ராணத் ததந்யப்ரமதநகரணச்சாபி தத்பஞ்சஹேதிநாசார்யத்வஸ்ய பூர்த்யா யமுருதரக்ருபம் ஸ்ரீபதிஞ்சாஹுராரியா:||" என்றும், 444. "ஸ்ருத்யர்த்தாந் ப்ராட்ய தத்வேந ச வரதமுகாதாஜ்ஞயா தஸ்ய ஸர்வம் ஸங்கம் த்யக்த்வா த்ரிதண்டாஞ்சிதமஹிதகரோ ரங்கதாம்ந்யாஸ்த பஸ்சாத்। ஆர்யைஸ்ஸாகஞ்ச லக்ஷ்மீரமணக்ருதபதாந் திவ்யதேஸாந் தராயாம் ஸேவம ஸேவம் ப்ரகல்ப்யாச ச மஹிதஸமாராதநம் தத்ர தத்ர||" என்றும். 445. "யாதோ யஸ்ஸார தாயாஸ்ஸவிதமத தயா ஸத்க்ருதஸ்வப்ரபந்தே பாஹ்யாந் வேதாத் குத்ருஷ்டீநபி கபடபடூந் வாததோ நிர்ஜிகாய। ப்ராதக்ஷிண்யேந கச்சந் புவமகிலஜநம் வைஷ்ணவாக்ர்யஞ்ச குர்வந் ந்யாஸக்யம் தேவகுஹ்யம் பரம

† இந்தபாரா அநேகம் ப்ரதிகளில் காண்கிறது.

ஹிதமபி த2ராக பரகாஶஞ்ச கருதவா || எனறும 446 ரஙகே3 வேதா3நதபா4ஷயம வயதநுத ச தத கீடகணா ட2ஸய ஹேதோா க3தவா யோ ஹோஸலாக2யம ஜநபத2 மமலே யாத2வாத3ரௌ நிவேஶய| பஶசாத3ாக3தய ரஙக2ம கு2ருவரமுக2தோ வைதி3காக3ாயம விஶிஷடாத2வைதம ஸித2த4ாநதமஸமிந ஜக3தி ப3ஹுமுக2ம விஸதருதம காரயிதவா ||' எனறும, 447 அத3யாபயாஸதே யது3க்ஷமாப4ருதி மஹிதத3யஶசாக்ஷீம ஸவீய மூாததிம குாவாணஸதம யதீநத3ரம கு2ருகுலநருபதிம ரௌமி ராமாநுஜாாயம || எனறும 448 கீ3தாப4ாஷயம பூ4ஷய வேத3ாநதப4ாஷயம ஸாரம தீ3பம கிஞ்ச க3த2யதரயஞ்ச | வேத2ாதத2ாநாம ஸஙக3ரஹம நிதயாக2ம பராஹைதாந யஸதம யதீநத3ரம ப4ஜேஹம ||' எனறும 449 ஹஸத யத3ரீஶபரஸாத3ாத2தி4க2தநிக3மாநதாாதத2கோ யோ ஹிஜிதவா ப2ாஹயாந வேத3ாத குத2ருஷடீநபி நிகி2லஜநம வைஷணவாக3ாயஞ்ச கருதவா | ரஙகே2 வேத3ாநதப4ாஷயம வயதநுத தமஹம ரௌமி ராமாநுஜாாயம ஸ்ரீரஙக3ாத3 யாலயேஷ பரகடகு2ணக3ணம ஸ்ரீபதிம ஸேவமாநம || எனறும இபபடி பெரியபெருமாள முதலானோா ப3ஹுமுக2மாகப பேசி வெளியிடடாாகள இபபடி ஸதநுககளாலே பராகஉகதவைப4வம ஸஙக3ரஹேண உகத மாயதது

ஏவமவித4வைப4வயுகதரான இநத எமபெருமானுாைத சத3ப4ாகி2நேய ஸ்நுவாயத தநநாமதனதயுடையராயத தநநாமகு3ணஹாஷிதரான கநதாடை(முதலி)யாணடான எனகக அநுவாததிதது 450 பரிதராணுய இதயாதி3பபடியே தேவரீா 451 புணயாமபே4ாஜவிகாஸாய பாபத4வாநத க்ஷயாய ச | ஸ்ரீமாநாவிரபூ4த3பூ4மௌ ராமாநுஜதி2வாகர || எனனுமபடி அவதரிததருளின ஸ்ரீபெருமபூதூரிலே ஸாவ காலததிலும ஸாவசேதநாககும ஸேவயமாமபடி தே2வரீருடைய அாசசாவிக3ரஹததை ஏறியருளபபணணவேணும- எனறு விணணபபஞசெயய, ஸவாமியும அபபடியே

செய்யும்' என்று அநுமதி பண்ணியருள, அப்போதே ஆண்டானும் அநுகூலனான சில்பியை அழைப்பித்து 452.
''புண்ட்$_3$ரைர் த்$_3$வாத$_3$ஶபி$_4$ர்யுதம் விலஸிதம் த$_3$ண்டை$_3$ஸ் த்ரிபி$_4$ர்மண்டி$_3$தம் காஷாயேண ஶிசே$_2$பவீதருசிரம் தே$_3$ர்மூலசக்ராம்பு$_3$ஜம் | ஆஸீநம் ஜலஜாஸநே ச துளஸீபத்$_2$மாக்ஷமாலாஞ்சிதம் யுகதஞ்சாஞ்ஜலிமுத்$_2$ரயா ரவி நிப$_4$ம ஸ்ரீப$_4$ஷ்யகாரம் ப$_4$ஜே ||' எனகிற பரார்த்$_2$யமான வார்த்த$_4$கவிக்$_3$ரஹாகாரத்தை ஸேவிக்கப்பண்ண, அவனும் ''ஆதியஞ்சோதியுருவையங்குவைததிங்குப்பிறந்த'' என்கிற படியே அர்ச்சாவிக்$_3$ரஹமாக எழுந்தருளப்பண்ணி ஸந்நிதி$_4$யிலே கொண்டுவந்து வைக்க, திருக்கண்சாத்தியுதந் தருளி, அந்த விக்$_3$ரஹத்திலே தம்முடைய ஸர்வ ஶக்தியும் ப்ரகாசிக்கும்படி க$_3$டா$_4$லிங்க$_3$நம் பண்ணி 'இவ்விக்$_3$ரஹத்தைப் புஷ்யமாஸத்திலே கு$_3$ருபுஷ்யத்திலே ப்ரதிஷ்டி$_2$டபியும்' என்று திருமுகமெழுதி தி$_3$நங்குறித்து அனுப்பியருள, ஆண்டானும் அப்படியே திருவடிகளிலே ஸேவித்து அந்த விக$_3$ரஹத்தை எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு வந்து மூல விக்$_3$ரஹதனையும் ஏறியருளப் பண்ணுவித்துத் திருமுகப்படியே திருப்ரதிஷ்டை$_2$யுஞ் செய்வித்தருளினர்.

இங்கே ப்ரதிஷ்டி$_2$ப்பிக்கிற அற்றைத்திவஸத்திலே திருமேனியிலே மிகவுந் தளர்ச்சியாய் ப$_3$லஹாநியுண்டாக, இராமாநுசனும் இதேதென்று பராமர்ஶித்து 'ஆண்டானுக்கு எழுதிக்கொடுத்த தி$_3$வஸம் எது?' என்று கேட்டருள அந்தத் திவஸம் அன்றுதானாயிருக்கக்கண்டு விஸ்மயப்பட்டு 'ஶீக்$_4$ரம் வருவது' என்று ஆண்டானுக்குத் திருமுகம் போகவிட்டருள, அவரும் திருமுகத்தை ஶிரஸா வஹித்து அப்படியே மீண்டெழுந்தருளித் திருவடிகளை ஸேவித்துக் கொண்டிருந்தார்.

† அநந்தரம் அங்குத்தைக்கு அத்யந்தம் அந்தரங்க$_2$ரான ஆண்டான் முதலான முதலிகளெல்லாரும் பழுத்திருக்கிற

† இந்தப்பாரா அநேகம் ப்ரதிகளில் காண்கிறது.

ஷேதமாவைக கிளிததிரளகள காததுககொணடிருககுமா போலே, தததுலயரான இவாகளும விமலசரமவிக₃ரஹததை கையிறகனி இதயாதி₃பபடியே * மெயயிற பிறஙகிய சீரைய பழுககஸேவிததுககொணடு அடையாாகமலதது அலாமகளகேளவனகையாழியெனனும படையோடு நாந தகமும படாதணடு மொணசாாஙகவிலலும புடையாா புரி சஙகமும இநதப பூதலங காபபதறகெனறு, இடையே யிராமாநுச முனியாயின விஙிலததே எனறும 453 ஶேஷோ வா ஸைநயநாதோ₂ வா ஸ்ரீபதிாவேதி ஸாத விகை । விதாகயாய மஹாபராஜஞா யதிராஜாய என றும, 454 'ததரோத₃ஞசதி மணடபே யதிவர கஷயாநத ரஸேத₂ வஸந பூாவம ராவணிாமஸமுசசயத₃நுஜாந ராமா நுஜாட₄யாம ஹதாந । மதவா ஶஙகர யாத₃வா தி₃முக₂தோ பூ₄யோऽவதீாணந பூ₄வம தத₃ப₄ஙக₃ாய கருதோத₃யஸ தது₃சிதாம ராமாநுஜாக₂யாம வஹந ॥ எனறும 455 வயாஸோ வா ப₄க₃வாந பராஶரமுநி ஸ்ரீஶௌநகோவாऽத₂ வா ஸாகஷாந நாரத₃ ஏவ வா ஶட₂ரிபுா வாகீ₃ஶவரோ வா ஸவயம । லோகே ந புருஷோததம ப₂ணிபதிஶேஷீ ஜக₃சசே₂ஷிணீதயாக₂யாதும ஜக₃தாம ஹிதாய ஸமபூ₄த₃ ராமாநுஜாாயோ முநி ॥ எனறும சொலலுகிறபடியே அநேக அவதாரவிஶேஷமெனறு ஆக₃ரிததுக கொணடிருந தாாகள

இததால, ஏவமவித₄மாஹாதமய யுகதரான இவருடைய வைப₄வமும 456 சரிதம ரகு₄நாத₂ஸய ஶதகோடி பர விஸதரம எனகிற சகரவாததித திருமகன வைப₄வம போலே அவாஙமநஸகோ₃சரமிறே ஸாக₃ரததைக கைந நீசசாலே கடநது அககரையேறினாலும உத₃தி₄யைச சிறுஙகிததாலும உடையவா வைப₄வம அடையச சொலலப போகாதிறே யத₂ாமதி யத₂ாஶருதமாகச சொனனிதததனை ப₃ஹுஶருதராய பு₃த₃தி₄ ப₃ாஹுளயமுடைய பெரியோாகள விஶத₃மாககணடு கொளளககடவரிறே

† இப்படி அவதார விஶேஷமான இவருக்கு 457. "ஶரச்சதம் வ்யதீயாய ஸவிம்ஶதிகம் ப்ரபோ:" என்கிறபடியே நூற்றிருபத்தஞ்சிலே நூற்றிருபது திருநக்ஷத்ரம் பூர்ணமாய்தது.

"வையம்மன்னி வீற்றிருந்து விண்ணுமாள்வர் மண்ணூடே" என்னும்படியான இவர், தம்முடைய அவதார ரஹஸ்யஜ்ஞானத்தாலும். தம்முடைய விக்ரஹ ஸேவையாலும். தத் ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காராதிகளாலும். சதுரக்ஷரியாய்ச் சதுரமான தம்முடைய திருநாம வைபவத்தாலும், ஸ்வதிவ்யமங்கள விக்ரஹத்யானத்தாலும். ததேக நிஷ்டையாலும். தத்கைங்கர்யைகபரதையாலும். பூர்வாஷ்யாம்ருத ப்ரதானாதிகளாலும். மந்த்ரரத்ந ப்ரதானாதிகளாலும், ததூர்த்வப்ரதிபாதநத்தாலும், ஸ்வபாதுகா ப்ரதானத்தாலும். ஸ்வபாததீர்த்தஸ்வீகாரத்தாலும். ஸுபாவநமான ப்ரஸாதஸ்வீகாரத்தாலும். பாதஸ்பர்ஶபவித்ரதையாலும். ஸஞ்சாரபூதமான பாதஸஞ்சரணத்தாலும். ஸ்வபாவந கரஸ்பர்ஶத்தாலும். அப்படியேயான கடாக்ஷ விஶேஷத்தாலும். பஞ்சஸம்ஸ்காராதிகளாலுண்டான ஸம்பந்த விஶேஷத்தாலும். 458. 'புநந்தி புவநம் யஸ்ய பாதாஶ்ரித பதாஶ்ரிதா:| கடாக்ஷாதிபிரேவாத்ர ||" என்ற ஸ்வகீய ஸம்பந்தத்தாலும். 459. 'பாலமூகஜடாந்தாஶ்ச பங்கவோ பதிராஸ்ததா| ஸதாசார்யேண ஸந்த்ருஷ்டா: ப்ராப்நுவந்தி ப்ராங்கதிம் ||" என்றும், 460. "ஸாக்ஷாந் நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் |

---

† இந்தப்பாரா தொடங்கி "வினவியருள" என்று முடியும் மூன்றாவது பாரா ஈறாகவுள்ள க்ரந்தங்கட்கு பதிலாக, சில ப்ரதிகளில் ஒருநாள் உடையவர் திருவுள்ளத்தில ஆர்த்தியோடே விசாரித்தருளி நம்பெருமாளைத திருவடி தொழுது விண்ணப்பஞ் செய்தபடி' என்று பாடமுங் காண்கிறது.

மக3நாநுத3த4ரதே லோகாந காருணயாச சா2ஸதர பாணிநா || என்றும 461 'அநவயாத3பி சைகஸய ஸமயஙநயஸதாதமநோ ஹரௌ | ஸாவ ஏவ பரமுசயேரந நரா பூாவேஸுபரே தத2ா ||" என்றும 462 பஶுாமநுஷய பக்ஷீ வா யே ச வைஷணவஸமஶரயா | தேநைவ தே பரயாஸயநதி தத3 விஷ்ணோ பரமம பத3ம ||' என்றும சொலலுகிறபடியே ஏதேனுமாயுளளதொரு ஸவஸமப3நத4 விஶேஷததாலும, ஜஞாதாஜஞாதருவிப4ாக3மற ஜக3ததையெலலாம உஜஜீவிபபிததும, இனிமேலும ஸவஸமப3நதி4களாயுளளவாகளை ஆரியாகாள கூறும' என்று நியமிததும இபபடி அவதாரகாாயம தலைககட்டினவாறே

அஙகே * அயாவறும அமராகளோடே கூடி அடிமை செயயத திருவுளளமாய — * சேனையாவானததிருககுந தேவபிரானை * அயாவறுமமராகளதிபதியாய பாமபணை மேலாறகு — பலபலவேயாபரணம என்னுமபடி * பன மணிப பூணாததையுமுடையனை உடையாாநத வாடையன இததயாதி3பபடியே * நடையாவுடைததிருநாரணனை * அரவினணையமமானை * எழிலமலாமாதருநதானும இனபமபயகக இனிதுடன வீறறிருநது அமாநது * கூநதல மலாமஙகைககும மணமடநதைககுங கேளவனை * ஏழுலகுநதனிககோலசெலல இபபடி ஒணடொடியாள திருமகளும நீயும" என்னுமபடி தத3கபோ4கஸ3மாயுளள போ4க3 விபூ4தியில அமமிது2நசசோததியாயெழுநதருளியிருககிற அவவிருபபிலே * தேவிமாராவாா திருமகள பூமி ஏவ மறறு அமரா ஆடசெயய * கருளபபுடகொடிச சககரபபட வானநாட வெஙகாமுகிலவணணனை * வைகுநதநகோயில கொணடெழுநதருளியிருககிற ஸ்ரீவைகுணட2நாதனுககு * சென்றால * ஊரும நிவாஸத3ாஸபோ4க3ஙகொணடு '*வழுவிலா அடிமை செயயவேணடும என்று அபி4வருத3த4 மநோரத2ததை யுடையராய, அதுசெயயுமிடதது '*முகபபே கூவிபபணிகொளளவேணும, * செமமாபாதபறறைததலை

சேர்க்கவேணும்; * ஈறில் இன்பத்திருவெள்ளத்திலே முழுக வேணும்; * தாமரைக்கண்களாலே குளிரநோக்கவேணும்' என்னுப்போலே சில பரிமாற்றங்களை ஆசைப்பட்டு, "வானார் சோதி மணிவண்ணா! மதுசூதா! நீ அருளாய் உன், தேனே மலரும் திருப்பாதஞ் சேருமாறு வினையேனே" என்றும், "இமையோர்கள் குழாம் தொழுவதுஞ் சூழ் வதுஞ் செய் தொல்லைமாலைக் கண்ணாரக்கண்டு. கழிவதோர் காதலுற்றார்க்கு முண்டோ கண்கள் துஞ்சுதலே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே கண்ணழிவற்ற ப்ராப்யத்வரை யையுடையராய், அத்தை * ஆராதகாதலையுடைய ஆழ்வார் அர்த்தித்தபடியே இவரும் அத்தை அடியொற்றிக்கொண்டு.- 463 "ஸ்ரீமதி வைகுண்டே திவ்யலோகே' என்று தொடங்கி 464. "ஆதமாநுரூபயா ஶ்ரியா ஸஹாஸீநம்" என்றும், 465. "ப்ரத்யக்3ரோந்மீலிதஸரஸிஜஸத்3ருஶ நயநயுக3ளம்" என்று தொடங்கி 466. "தத்க்ஷணோந் மீலித புண்ட3ரீக ஸத்3ருஶ சரணயுக3ளம்" என்னுமளவும் * இணைப்பாதங்களின இடையிலுண்டானவற்றின் வடி வழகுகளையும், அநந்தரம் அதிமநோஹர கிரீட மகுட நூ புராந்தமாக முடிச்சோதி தொடங்கி அடிச்சோதியளவும் சாத்தின திருவணிகலங்களின் அழகையும், 467. "ஸ்ரீமத்யா வைஜயந்த்யா வநமாலயா விராஜிதம்" என்று கீழில் திருவாபரணஶோபைக்கு ப்ரபைபோலவும் அதின் காந்தி பூரம் நிறம்பெற வெள்ளமிட்டாற்போலவும் இருக்கிற மங்கலநல்வநமாலையையும், கீழில் ஆபரணத்தோபாதியா யிருக்கிற "அணியாராழியுஞ்சங்கமும்" என்னும்படியான ஶங்கசக்ரகதா(அ)ஸிஶார்ங்காதிகளாயுள்ள * அமர்கொள் ஆழி சங்கு வாள் வில் தண்டாதி பல்படைகளையும், 468. "ஸ்ரீமதி விஷவக்ஸேநே" என்று தொடங்கி 469 "ப4க3 வத்பரிசர்யைகபோ4கைர் நித்யஸித்3தை4ரநந்தை:" என்னு மளவும் * அமரர்கோன் அர்ச்சிக்கின்ற அங்ககப்பணிசெய்வர் விண்ணோர்களையும், அதற்குமேலே 470. "திவ்யாமலகோ மலாவலோகநேந விஶ்வமாஹ்லாதயந்தம்" என்று தொடங்கி

*வாளுடைமருங்குளிர விழிகளாலே குளிரநோக்கும்படியையும் * பனிநிலா முத்தந்தவழ்கதிர் முறுவல்செய்து சோதிவாய் திறந்து தி3வ்யலீலாவாக்யாம்ருதங்களாலே அகி2லஜநங்களையும் ஆநந்தி3ப்பித்துத் தளிர்ப்பிக்கும்படியையும் 471 "ப4க3வந்தம் நாராயணம் த்4யாநயோகே3ந த்3ருஷ்டவாந்" என்று பராபர ப4க்தியோக3ரீதியாலே * பகற்கண்டேன் நாரணனைக் கண்டேனென்று காணும்படியையும், 472 ஹ்ருதயஸ்த2ஸ்யம் ச யத்3ராவஸ்தி2தம் அநுஸந்த4ாய என்று 'அடியேனடைந்தேன் முதல் முன்னமே' என்கிற ஸ்வாபா4விக ஸம்ப3ந்த4த்தை அநுஸந்தி4க்கும்படியையும் 473 "கதா3ஹம் ப4க3வந்தம் நாராயணம் ஸாக்ஷாத்கரவாணி சக்ஷுஷா" என்று 'மாணக்குறள் கோலப்பிரான் மலர்த்தாமரைப் பாதங்கள் காண்பது என்றுகொலோ' என்றும் 'மைகொள் பாம்பேறியுறை பரனே! உன்னை மெய்கொள்ளக் காண விரும்பும் என் கண்களே" என்றும் சக்ஷுஸ்ஸுக்களாலே ப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்காரம் பண்ணும்படியையும் 474 கதா3 வா ப4க3வத்பாத3ாம்பு3ஜத்3வயம் ஶிரஸா ஸங்க்3ரஹீஷ்யாமி' என்றும் திருவல்லவாழ் நகருள் நின்ற பிரான் அடிநீறு அடியோங்கொண்டு சூடுவது என்றுகொலோ' என்றும் உலகு படைத்துண்ட எந்தை அறைகழற்சுடர்ப்பூந் தாமரை சூடுதற்கு அவா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பாத3ாரவிந்த3ங்களை ஶிரோபூ4ஷணமாக த4ரிக்கும்படியையும் 475 கதா3ஹம் ப4க3வத்பாத3ாம்பு3ஜத்3வயபரிசார்யயா' என்று தொடங்கி 475 தத்பாத3ாம்பு3ஜ த்3வயம் ப்ரவேக்ஷ்யாமி" என்னுமளவாகப் * பாதமடைவதன் பாசத்தாலே மற்றவன் பாசங்கள் முற்ற விடும்படியையும் * திருவடிக்கீழ் குற்றேவல் செய்யும்படியையும், 476 கதா3 மாம் ப4க3வாந் அதிஶீதலயா ஸ்வகீயயா த்3ருஶாऽவலோக்ய' என்று தொடங்கி மேல் எல்லாவற்றாலும் * பக்கம் நோக்கறியாதே * அமலங்களாக விழிக்கும்படியையும் * முகப்பே கூவிப் பணிகொள்ளும்படியையும்

அநுஸந்தித்துக்* திருவடிக்கீழ்க் குற்றேவல்செய்யப் பெரிய காதலை யுடையராய். அத்தாலே "அடியேனடைந்தேன்" எனனும்படி மானஸமாகக்கிட்டி — 477. "தூ₃ராதே₃வ" என்று தொடங்கி அப்பேரோலக்கத்தை தூ₃ரக்கண்டு ஸேவிக்கும்படியையும். * அணைவதரவணைமேற் பூம்பாவை யாகம்புணருமவனை * இமையோர்கள் குழாம் தொழுவதுஞ் சூழ்வதுஞ் செய்தொல்லைமாலைக் கண்ணாலே காணும் படியையும், 'உற்றேன் உகந்து பணிசெய்து உன்பாதம், பெற்றேன் ஈதே இன்னம்வேண்டுவது எந்தாய்'' என்று மீளவும பஹுமநோரதங்களைப் பண்ணுநின்று கொண்டு * வாசலில் வானவர் அநுமதியுடனே உள்ளே புகும்படியையும மநோரதித்து. "அடைந்தேன உன்திருவடியே" என்று அவனைககிட்டி. 478. "நாராயணாய நம:'' என்று * வழுவிலாவடிமையை அர்த்தித்துத் தத்ஸித்திக்கு "அடியேனடியாவி யடைக்கலமே'' என்று ஆத்மாவை நிவேதிக்க. அவனும குளிர்விழிகளாலே கரையழியும்படி கடாக்ஷிக்க, *'எது ஏது எனபணி?' எனனுது, எல்லா வடிமைகளுஞ்செய்ய ஒருப்பட்டு 'கைகளாலாரத்தொழுது தொழுது" "இரங்கி நீர்தொழுது'' என்னும்படி ப்ரஹ்வாஞ்ஜலிபுடராய் அநுபவியாநின்றுகொண்டு,— அத்யந்தம் ப்ரீதியுக்தனாய் ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே *கோவைவாய் துடிபப மழைகசண்ணுடன் நிற்குமபடியையும். 479. "ததோ ப₄க₃வதா" என்று தொடங்கி 480. "அம்ருத ஸாக₃ராந்தர் நிமக்₃நஸர்வாவயவஸ்ஸுக₂மாஸீத'' என்று மீளவும் * தாமரைககண்களாலே அவலோகநதா₃நம் பண்ணுமபடியையும அபேக்ஷித்து, * சோதிச்செவ்வாய்முகுளம் அவலோகியா அலரா திருந்தது: இப்போது ஸவிலாஸஸ்மிதத்தாலே அலர்ந்து 481. "ஆநயைநம்'' என்று ஆளிட்டழையாதே தானே வாவென்று அழைத்து. "துயரறுசுடரடி" என்றும "பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்'' என்றும் சொல்லும்படியான * கமலமன்ன குரைகழல்களை "தலைசேர்த்து", "தன்தாளிணைக்கீழ்ச் சேர்த்து" என்னும்

படியே பாதே₂ரபத₄ாநமபோலே சோததருளவேணும *மாயன கோலமலரடிககீழச சுழிபடடோடுஞ் சுடாசசோதி வெளளமான அமுதவெளளதது * இனபததிரு வெளளத திலே சூழநததனிற பெரிய என அவா" எனனுமபடி அவகா₃ஹிதது இஙகே ஸோகாபி₄காஸிதமான கா₃ாதரங களாலே தாபதரயஙகள போலனறிககே அஙகே நிரதிஸய ஸுக₂ததை அநுப₄விககவேணும எனறு ஸ்ரீவைகுணட₂ ச₂த₂யததிலே ஆாததி₂யா நினறுகொணடு, பரமப₄கதி தலை யெடுததுப பெரிய அபி₄நிவேஸததுடனே பெரியபெருமாள ஸநநிதி₄யிலே எழுநதருளிப பெரியபிராடடியாரைப புருஷ காரமாக முனனிடடுககொணடு பெரியக₃த₃யமான ஸரண கா₃திக₃த₃யததைப பெரிய ஆறறுமையோடே திருவுளளத திலே படுமபடி விணணபபஞ் செயது ஸரணமபுககு, அநந தரம ஸ்ரீரஙகக₃த₃யததையும விணணபபஞ்செயது அத தலையிலுணடான ஸாவஸகதிதவாதி₃ கலயாண கு₃ணஙகளை யும தமமுடைய அஜஞாநாஸகதி முதலான அஸத₃கு₃ணங களையும ஆவிஷகரிதது ஆகிஞசநயததையும அறிவியா நினறு கொணடு ஸரணமபுகக அதயாாததராய நிறக பெரியபெருமாளும இவரபி₄பராயமறிநது உமககு வேணடுவதென?' எனறு வினவியருள

உடையவரும ஸமஸாரததில அருசிபிறநது வய பரிணும காலாதிகரமணம பிறநதது எனறு விணணபபஞ்செயய பெருமாளும காலததுககு நாமனறோ கடவோம? இனனம சிறிது காலம உமமைககொணடு இவவுலகந திருததப பாாததோம அறபபதறினீரே! எனறு திருவுளளம உடைகுலைபபடடு இனி உமககுச செயயவேணடுவது என? எனறு கேடடருள அதுககு உடையவரும அடி யேனைக காலககழிவு செயயாமல உனபொனனடிசோதது ஒலலை வேறேபோக எஞஞானறும விடாதொழியவேணும எனன பெரியபெருமாளும உகநது 482 "சதாாதத₂ஸோ Sஹம ஸமபூாணே' எனறு *நாடகடலாகத தமபிககு

இட்டதாகாமல் 483. "ஸப்தாஹம் ஜீவிதாவதி$_4$:" என்கிற படியே 484. 'கர்மபாஶப்ரக்$_3$ரதி$_2$த:' என்ற இவர்க்கு 'இற்றைக்கு ஏழாநாள் அப்படியே செய்கிறோம்' என்ன. உடையவரும் '*நம்முடை வாழ்வு வாய்க்கின்றவா!' என்று ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடன் 'என்னுடைய ஸம்ப$_3$ந்தி$_4$ ஸம்ப$_3$ந்தி$_4$களெல்லாரும் நான் பெற்ற லோகம் பெறவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. பெருமாளும் 'அப்படியே பெறக்கடவர்கள்' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி. உடையவர்க்குத் தீர்த்த$_2$ம் திருமாலை திருப்பரியட்டம் *பூவார் கழல் ப்ரஸாத$_3$ம் ப்ரஸாதி$_3$த்தருளி விடைகொடுத்தருள. இவரும் 'மஹாப்ரஸாத$_3$ம்!' என்று ஸார்வபௌமரான ராஜாக்கள் பக்கல் நின்றும் நாடுபெற்றவர்கள் பெரிய ப்ரீதியோடே ராஜப$_4$வநத்தில் நின்றும் புறப்படுமாபோலே *கொங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும் அங்காதுஞ்சோராமே ஆள்கின்ற எம்பெருமான் செங்கோலுடைய திருவரங்கச்செல்வனாரான ஸ்ரீரங்க$_3$ராஜர் பக்கல் நின்றும் திருநாடாகிற மஹாராஜ்யத்தைப்பெற்று அந்த ராஜகுல மாஹாத்ம்யத்தாலே வந்த ப்ரீத்யுத்$_3$த$_4$ருதிதோன்ற ஸ்ரீரங்க$_3$ராஜத$_4$ரணியிலும் புறப்பட்டு மடமே யெழுந்தருளி அனைத்துக்கொத்திலுண்டானவர்களையும் சித்தமகிழ்ச்சியுடன் அனுபயருளி. ஶிஷ்யவர்க்க$_3$ங்களாயுள்ளவரெல்லார்க்கும் ஒருகாலும் அருளிச்செய்யாத அர்த்த$_2$விஶேஷங்களையெல்லாம் மூன்றுநாளாக ப்ரஸாதி$_3$த்தருளி, இவ்வர்த்த$_2$ங்களையெல்லாம் நீங்களும் விஶ்வஸித்து உங்களைப்பற்றினார்க்கும் பரம்பரையாய் உபதே$_3$ஶித்துப் போருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, முதலிகளெல்லாரும் அதிஶங்கைபண்ணி, 'இது என்?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'இனி ஒளிக்கவொண்ணாது' என்று திருவுள்ளம்பற்றி 'இற்றைக்கு நாலாநாள் பெரிய பெருமாள் திருவடிகள் ஏறப் போக நினையாநின்றோம்' என்று அருளிச்செய்தருள. இத்தைக்கேட்டு முதலிகளெல்லாரும் கடல்கலங்கினாப்போலே கலங்கி 'உடையவர் வியோக$_3$த்திலே ஆத்மத்யாக$_3$ம் பண்ணக்கடவோம்' என்று

தேறியிருநதமையைத திருவுளளமபறறியருளி உடைய வரும வாரீர்கோள முதலிகாள! நமமுடைய வியோக3ததில ஆதமதயாக3ம பணணிறறுணடாகில, பெரியநமபி ஆளவந தார ஸ்ரீபாத3மே! நமமோடு அவாகளுககு ஸமப3நத4மிலலை ய ய. நிதய ஸூரிகளோலககததிலும புகுரபபெறுமீத நம சடகோபர திருவுளளததையும மறநதவாகளாய அத4 பதிககககடவீரகள எனறு †அருளிச செயது அவாகளைத தேறறி த4ரிககபபணணிறறா

அநநதரம 485 அத3யைவாஹம க3மிஷ்யாமி லக்ஷ்ம ணேந க3தாம க3திம' எனகிற-டி தாமும ஆழவான வழியே பினசெனறு 486 இதச2ம பராபகே ஸபதி3 பர மவ்யோம ஶிஷ்டாக3ரக3ணயே கூராதீ4ஶே நிக3மஶிச2ர வயாகரியாலமபடதவம| ஶிஷ்யஸகோமாநமாநதிகு3ரு மூகீச2 ரஙகி3காயேண ஸாகம விநயஸயோசசை பரமக2மத2ாரோடு4 மைசச2க3 யதீநத்3ர ||' 487 காஸாரதி3மதி3வயஸூரி கருதிஸக ஸோபாநப3த்3க4ம த3வய ஸ்ரீமநதரோப4ய பார ஶவத3ணட3க4டிதம ஸ்ரீப4ாஷ்யகீலஸதி4ராம| நிஶரேணிம நிகி2லோ ஜநஶச பரமவயோமஸத2லீபராபிகாம ஸவஸவா சாரயநிருபிதாததத2வஶத பராபயாதி4ரோஹத ஸத3ா||
488 இதயாஶாஸய ஸரஶஷ்டாநதகமுச2 ஸ்ரீ தி3வயஸூா யாகருதீ ராசாாயஸய ச தத பரப3நத4 நிவஹைஹஸஸாாத த4ம பரதிஷ்ட2ாபய ச| ஸ்ரீரஙக3ாதி3மத4ாமஸூ ஸவயம பூ4சச2ரீ தி3வயஸூரிவரஜைஸ ஸாகம ததபரமம பத3ம

---

† இவவிடநதொடஙகி மேலே மூனறுவது பாராவில 'அநநதரம ஸமூஹததிலுணடான ஸ்ரீ வைஷணவாகளைப பாாததுப பினனையும எனறு வருகிற வரையிலுமுளள க்ரநத2ஙகடகுப பதிலாக அருளிசசெயய பினனையும அவா கள போர விஷணணராய 'இனி அடியோஙகளுககுச செயய அடுபபதெனன?' எனறு விணணபபஞசெயய உடையவரும படடினி புகுதல, படடினி விடுதல செயயுமததனையோ! எனறு சில பரதிகளில பாட2ம

ஜிக₃மிஷு: ஸ்ரீமாந் ஸ ராமாநுஜ: ||" என்கிறபடியே இங்குச் செய்யவேண்டும் கார்யங்களெல்லாம் செய்து தலைக்கட்டி க்ருதக்ருத்யராய், நாலாநாள் அங்கே திருநாடேற எழுந்தருளத் திருவுள்ளமாயிருக்க;

அவ்வளவிலே பெரியபெருமாளைத் திருவாராத₄நம் பண்ணிப்போரும் ஸ்ரீரங்க₃ராஜபட்டர், பெரியபெருமாள் பட்டர் முதலானோர் பெரியபெருமாள் * உடுத்துக்களைந்த பீதகவாடை * சூடிக்களைந்த தி₃வ்யமால்யப்படி சாத்துப்படிகள் அவர்ப்ரஸாத₃ம் தொடக்கமான ப்ரஸாத₃ விஶேஷங்களையும் போரத் தளிகையிலே எடுப்பித்துக்கொண்டு ஸர்வவாத்₃யகோ₄ஷத்துடன் கொண்டுவந்து ப்ரஸாதி₃த்தவற்றை ஶிரஸாத₄ரித்து ஸேவித்து ஸ்வீகரித்த அநந்தரம், அவர்களுக்கு உகப்பான பாஞ்சராத்ர ஸம்ஹிதைகளில் ஜ்ஞான காண்ட₃ங்களை அநுஸந்தி₄த்து ஸேவித்துக்கொண்டிருந்து ஏவமவித₄மான தூர்யகோ₄ஷத்தைக்கேட்டு ஹ்ருஷ்டராய் வைகுண்ட₂ நிர்யாணநிரதராய், அதுக்கு ப்ரயாணபாதே₂யமான த்₃வயத்தை ஆவ்ருத்தி பண்ணுநிற்கிறவர் தடஸ்த₂ரைக் கடாக்ஷித்தருளித் தாம்ரஸ்த₂மான கூடஸ்த₂ ஸ்ரீஸூக்தியையும் ஸ்ரீப₄ாஷ்யத்தையும் க்ஷேமமான நிக்ஷேபமாக ஸ்த₂ாபிக்கும்படி ஆஜ்ஞாபித்து, ஸ்ரீப₄ாஷ்யத்தை வர்த்தி₄த்து நடத்திக்கொண்டு போரும்படி நடாதூராழ்வானைக் கடாக்ஷித்து, அவர்க்கு 489. "ஸத்குர்வதா ஸம்ஸதி₃ ஶிஷ்யவர்கக₃ாநநந்யலப்₄யைரதி₄கைஶ்ச சிஹ்நை: | ஸ்ரீப₄ாஷ்யஸிம்ஹாஸநமாத்மகீயம் யஸ்மை ச த₃த்தம் யதிஶேக₂ரேண ||" என்னும்படி ஸ்ரீப₄ாஷ்ய ஸிம்ஹாஸநத்தை ப்ரஸாதி₃த்து, அநந்தரம் முந்தறப்ரஸாதி₃த்த வேத₃ாந்தாசார்ய பத₃த்திற்குமேல் 490. "கிந்து ப்ரபத்திப₃லதாரித விஷ்ணுமாய மத்₃வம்ஶ்யராஜகுல" என்னும்படியான ராஜகுலமாஹாத்ம்யத்தையுடையராகையாலே ப்ரபத்தியர்த்த₂ ப்ரதிபாத₃கமாய் ப்ரமாணசரமமான ஸ்ரீ ஸூக்தி

ஸிமஹாஸனததையும அநதபபெரிய பரிஷததிலே பெரிய படடாககு இடடருளி கநதாடை யாணடானைக கடாக்ஷிதது பரமாதருசரமமான தமமுடைய சரமவிக$_3$ரஹ கைஙகாயததைக கலபிததருளி திருககுருகைபபிரான பிளளான முதலான முதலிகளைப பாாதது ப$_4$டடாககு இஷடமாயிருஙகோள எனறு அருளிசசெயது கோயிலணைததுக கொததையும அழைபபிதது அபராத$_4$க்ஷாமணம பணணிககொணடு வேணடிககொளள அவாகளும 'தே$_3$வரீருககு ஒரு அபராத$_4$முணடோ? * உலகஙகடகெலலாம ஓருயிரான தேவரீரை இழநது எஙஙனே த$_4$ரிபபோம? எனறு கணபனி சோரநிறக உடையவரும *அனபொடு தென திசைநோககிப பளளிகொளளும அணியரஙகனிருகக உஙகளுககு ஒரு தாழவிலலை பெரியபெருமாள ஸ்ரீகாரயம ஆராயுமிடததுப ப$_4$டடரை முனனிடடு ஆராயது போருஙகோள நமபெருமாள கைஙகாயததைக குறைவர நடததிககொணடு ஸ்ரீவைஷணவாகளையும வரவணைததுககொணடு போருஙகோள எனறு கலபிததருளி அவாகளை ப$_4$டடா திருககையிலே காடடிககொடுததருளி ப$_4$டடரைபபாாததருளி உமககுத தநதையும தாயுமாவாராய பரமேயசரமமான பெரியபெருமாள திருவாராத$_4$நததைப பெருகக நடததிககொணடு நமமுடைய த$_3$ாஶநததையும நனறாயப பராமாஶிதது நடததிககொணடு போரும எனறு நியமிததருளினா

அநநதரம ஸமூஹததிலுணடான ஸ்ரீவைஷணவாகளைப பாாததுப பினனையும அவாகளுககு அருளிசசெயதபடி — ஒருவன பரபநநனுனல அவனுடைய ஆதமயாததரை ஈஶவராதீ$_4$ந மாகையாலே அதுககுக கரையவேணடா கரைநதானுகில ஆதமஸமாபபணம பொயயாமிததனை இனி இவனுடைய தே$_3$ஹயாததரை காமாதீ$_4$நமாகையாலே அதுககுக கரையவேணடா கரைநதானுகில, நாஸதிகனுமிததனை. ஆகையாலே உப$_4$யயாததரையிலும இவனுககு

அந்வயமில்லை' என்று அருளிச்செய்ய. முதலிகளும் ஆகில் எங்களுக்கு இருக்கும் நாளைக்குக் காலக்ஷேபமிருக்கும்படி எங்ஙனே?' என்ன. உடையவரும். 'உபாயாம்ஶத்தில் அந்வயியாதே ப்ராப்யமான ப₄க₃வத்₃ப₄าக₃வத கைங்கர்யத்திலே அந்வயியுங்கோள். ப்ரபந்நாதி₄காரிக்கு முன்னடி பார்த்து வர்த்திக்கவேண்டுவன-மூன்று விஷயமுண்டு; அவையாவன-அநுகூலரென்றும், ப்ரதிகூலரென்றும், அநுப₄யரென்றும்; அநுகூலராவார்-ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்; ப்ரதிகூலராவார் - ப₄க₃வத்₃ த்₃வேஷிகள்; அநுப₄யராவார்— ஸம்ஸாரிகள். இதில், அநுகூலரைக் கண்டால் சந்த₃ந குஸுமதாம்பூ₃லாதி₃களைக் கண்டாற்போலவும், நிலாத் தென்றல்களைக் கண்டாற்போலவும், அபி₄மதவிஷயத்தைக் கண்டாற்போலவும் உகந்து போரக்கடவன்; ப்ரதிகூலரைக் கண்டால் ஸர்ப்பாக்₃நிகளைக் கண்டாற்போலே வெருவி வர்த்திக்கக்கடவன்; அநுப₄யரைக் கண்டால் காஷ்ட₂ லோஷ்டாதி₃களைக் கண்டாற்போலே த்ருணீகரித்து வர்த்திக்கக்கடவன். அவர்கள் அநுகூலித்தார்களாகில ஆத்மஜ்ஞாநத்தை உபதே₃ஶிக்கவும்; அநுகூலியார்களாகில் ஐயோ! என்று க்ருபைபண்ணிப் போரவும். இப்படி செய்யவொட்டாதொழிகிறது அர்த்த₂காமப்ராவண்யம். அர்த்த₂காமமடியாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அநாத₃ரிக்குமாகில், ஸார்வபௌ₄மனுடைய ராஜபுத்ரனை ராஜஸந்நிதி₄யிலே பரிப₄வித்தால் ராஜா வெறுத்திருக்குமாபோலே எம்பெருமான் திருவுள்ளம் வெறுக்கும். அர்த்த₂காமமடியாக ப்ரதிகூலரை ஆத₃ரிக்குமாகில், ஸார்வபௌ₄மனுடைய ராஜாவின் மஹிஷி க்ஷுத்₃ர ஜந்துக்கள் பக்கல் மடிப்பிச்சைபுக்கால் ராஜாவுக்கு அவத்₃யமாகையாலே ராஜா வெறுக்குமாபோலே எம்பெருமான் இவனை வெறுத்திருக்கும்; அர்த்த₂காமமடியாக அநுப₄யரை ஆத₃ரிக்குமாகில், ரத்நத்திற்கும் பலகறைக்கும் வாசியறியாதாப்போலே பிறந்த ஜ்ஞாநம் கார்யகரமாய்த்தில்லையென்று எம்பெருமான் இவனை அநாத₃ரிக்கும்' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

பினபு எமபெருமானாா நமபெருமாள ஸநநிதி$_4$ககு படடரைக கூடடிககொணடு எழுநதருளிப பெருமாளை ஸேவிதது, ப$_4$டடருககு முனனுககத தீாதத$_2$ பரஸாத$_3$ஙகளை பரஸாதி$_3$பபிதது, பினபு தாமும தீாதத$_2$பரஸாத$_3$மும பெறறு முதலிகளைக குறிதது முனனுககு த$_3$ாஶந பரவாததகராவாா இவா எனறு ப$_4$டடரைக காடடியருளி வாரீா படடரே! மேலநாடடிலே வேத$_3$ாநதியெனறு ஒரு பெரிய வித$_3$வான இருககிறானெனறு கேடடோம நீா அஙகேறப போய அவனை நம த$_3$ாஶநபரவாததகனுமபடி திருததும எனறு அருளிசசெயது ப$_4$டடரையுங கூடடிக கொணடு மடமே யெழுநதருளி ஸ்ரீபாத$_3$தது முதலிக ளெலலாரையும அழைதது நமமுடைய விஶலேஷததில அவிவேகம பணணினீாகளாகில நமமாணை' எனறு ஆஜஞா பிதது, எலலாா கையாலும தம திருவடிகளைத தொடு விததுச சூளுறவுகொணடு, முதலிகளைத தீாதத$_2$ஙகொணடு அமுது செயயபபணணி பிளளைப பிளளையாழவான உகக லாழவான கோமடததாழவான சேடடலூராச சிறியாழ வான வேத$_3$ாநதியாழவான முதலானவாகளைக கநதாடை யாணடான திருககையிலே காடடிககொடுததருளியும எசசான அநநதாழவான தொணடனூாநமபி மருதூா நமபி முதலானவாகளை அருளாளபபெருமாளெமபெருமானாா திருககையிலே காடடிககொடுததருளியும படடா கணிய னூாச சிறியாசசான சடடம பளளிசசியா பெரியாணடான சிறியாணடான முதலானவாகளை எமபாா திருககையிலே காடடிக கொடுததருளியும கிடாமபியாசசான கிடாமபிப பெருமாள எஙகளாழவான நடாதூராழவான முதலானவா களைத திருககுருகைபபிரானபிளளான திருககையிலே காட டிககொடுததருளியும மாருதிபபெரியாணடான மாறொன றிலலா மாருதிசசிறியாணடான அரணபுரததாழவான ஆசூரிபபெருமாள முனிபபெருமாள அமமஙகிப பெருமாள முதலானவாகளை நடுவிலாழவான திருககையிலே காடடிக

கொடுத்தருளியும், இன்னும் இருந்தவர்களை இருந்தவர்கள் கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளியும்;

பின்பு பட்டரைப் பார்த்தருளி "கூரத்தில் ஆழ்வானை யும் கந்தாடை ஆண்டானையும்போலே, கூரகுல திலகரான நீரும் வாதூலகுலதிலகரான கந்தாடையாண்டானும நம மடியாகவுண்டான ஸௌப்ராத்ரத்தையுடையராய், 491. 'மச்சித்தா மத்கதப்ராணா' போதயந்த: பரஸ்பரம' என்னும்படியா யிருங்கோள்" என்று அருளிச்செய்து. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப்பார்த்து 492. "படித்வா பாஷ்யம் தத்ப்ரவசநமஶக்தௌ ஶடரிபோர்கிரி ஶ்ரத்தா வாஸ: ப்ரபுபரிசிதஸ்தாநவிஹே| ப்ரபோ: கைங்கர்யம் வா ப்ரபதநமநோரர்த்தமநநம் ப்ரபந்நாநாம் வா மே பவது பரிசர்யாபரிசய:|| குடீம் க்ருத்வா தஸ்மிந் யதுகிரிதடே நித்யவஸதிஷ் ஷட்தர்த்தாஶ்ஶரீரஸ்ய ப்ரபதநவிதௌ ஸாதகதமா:||" என்று—இருககும்நாள் பண்ணலாங்கைங் கர்யம் ஆறு உண்டு; அவையாவன- 'ஸ்ரீபாஷ்யததை வாசித் தும் வாசிப்பித்தும் போருகை; அதற்கு யோக்யதை யில்லாவிடில், அருளிச்செயலை ஓதியும் ஓதுவிததும் போருகை; அதற்கும யோகயதை யில்லாவிடில, உகந் தருளின நிலங்களிலே அமுதுபடி சாததுப்படி முதலான வற்றையுண்டாக்கி நடத்திக்கொண்டு போருகை; அதற்கும் யோக்யதையில்லையாகில், † திருநாராயணபுரத்திலே ஒரு குடில் கட்டிக்கொண்டிருக்கை; அதற்கும் யோக்யதை

† ஶ்லோகத்தில் ஆறுவதாகச் சொல்லியிருக்கிற விஷ யத்தை இங்கே நான்காவதாகச் சொல்லியிருப்பது "பாடக்ரமாபேக்ஷயா அர்த்தக்ரமஸ்ய பலீயஸ்த்வம்" [பதங்களிருக்கின்ற முறைமையைவிட அர்த்தங்கொள்ளும் முறை சிறந்தது] என்ற ந்யாயம்பற்றி; திவ்யதேஶங்களில் கைங்கர்யஞ்செய்ய வலிமையில்லாதவனுக்கு அதில் ஓரிடத் தில் நித்யவாஸஞ்செய்கையை விதிப்பதே முறைமையாத லால்' என்று பெரியோர் கூறுவர்.

யிலலையாகில த3வயததை ஆதத2ாநுஸநத4ாநம பணணிப போருகை அதறகும யோக3யதையிலலையாகில, என னுடையவனென று அபி4மாநிபபான யாவனொரு பரம ப4ாக3வதன அவனுடைய அபி4மானததிலே ஒதுஙகிய போருகை என றும இவறறின பரியபரியதர பரியதமஙகள இனனதெனறும பராபதி பரதீட3நத4கமான ப4க3வத3 ப4ாக3வத ஆசாரயவிஷயஙகளில அபசாரததை வருநதியும பரிஹரிததுப போருஙகோள என றும இவை முதலான வைகளாயுள்ள அநேக ஹிதஙகளை பரஸாதி3தது அவறறை உபஸமஹரிததருளினா

‡ அநநதரம ஸகலமஙக3ளவாத3யஙகளும ஆரவாரிகக அநேகதி3வய பரப3நத4ாநுஸநத4ாநத4வநி எஙகும பூரிதமாக அலஙகாரததிருமஞசநங கணடருளித திருவொறறுடை சாததித திருபபரியடடஞசாததி ஶுத3த4ாசமநபூரவகமாக நிதயாநுஷட2ாநஙகள நடததியருளுகையில அஶகதிபாரா மல ஆக4யததையும உததிஷட2மாநராய நினறே செயதரு ளித தசசேஷததையுந தலைககடடியருளி திருத2வாத3ஶநா மஙகளையுந த4ரிததருளி திருமணிவடம திருபபவிதரம திரு மாலைபரஸாத2ம பரியடட பரஸாத3ஙகள முதலானவறறை யுஞ சாததியருளி தீாதத2ஙகளும ஸவீகரிதது கு3ருபரம பராபூரவகமாக ரஹஸயதரயததையும ஸாாதத2மாக அநு ஸநதி4தது பெரியபெருமாள திருவடிகளை உத3தே3ஶிதது த3ணடன ஸமாபபிதது முதலிகளையும அநுவாதகிதது அநுமதிகொணடு ஆளவநதாா தி3வயமஙக3ளவிக3ர

‡ இநதப பாராவுளள இடததில சில பரதிகளில 'கோயி லுககு நேரே எமபாாமடியிலே திருமுடியும வடுகநமபி திருமுடியிலே திருவடிகளுமாகக கணவளாநதருளி ஸ்ரீபாத3கதது முதலிகள ப3ரஹமவலலி ப4ருகு3வலலி சூழ விசுமபணிமுகில முதலானவறறை ஸேவிததருள ஶிர கபாலம பே4தி3தது ப3ரஹமரநத4ரததாலே உடையவா திருநாடடுககு எழுநதருள என று பாடம

ஹத்தை த்4யாகித்துக்கொண்டு பத்3மாஸநஸ்த2ராய் எழுந்தருளியிருந்துபரவாஸுதே3வரிடத்திலே பரமப4க்திநடந்து செல்ல. அநந்தரம் யோக3த்தில் பரமயோகி3யான தம்மைப் பரமயோகி3 க3ம்யவிஷயமான தத்3விஷயத்திலே விநியோகி3த்து. பின்பு 493 "பத்3மநேத்ரே ந்யமீலயத்" என்கிறபடியே திருக்கண்களைச் செம்பிளித்தருளிப் பரவஶகா3தரராய், எம்பார் திருமடியிலே திருமுடியும் வடுகநம்பி திருமடியிலே திருவடிகளுமாகக் கண்வளர்ந்தருளி. 494. "மாக4ஶுத்3த4க3ஶம்யாம் து மத்4யாஹ்நே மந்த3வாஸரே। யோகி3ராஜஸ் ஸ்வபே4ாகீ3ஶப4ாவம் ஸ்வே பே4 ஸமப்4யகா3த்॥" என்னும்படியான தி3வஸத்திலே தம்முடைய பூர்வாவதாரமான * ஆயிரஞ்சுடர்வாய் அரவணையோடே நம்பிமூத்தபிரானைப்போலே எமபெருமானாரான இவரும் கூடியருளினர். இவ்வருத்தாந்தத்தைப் பின்னும்:—'பின்பு மன்பருடன்களித்த சீர்பெரும்பூதூரெதிராசன். இன்பமுடனு மிசைந்தொரு நூற்றிருப தாண்டிங் கிருந்ததற்பின், அன்பாளுழ்வானுண்டானற் குமரர்க்கடியா முடிபுனைந்து. மன்பதையை வாழ்வித்தாங் கமருமென வாழ்வித்தருளா." "ஆராமஞ்சூழ ரங்கர்தமை மலர்மாமகளை யடியிறைஞ்சித், தாரீர்சரணந் தனையென்னத் தந்தோமெனவு மெதிராசன். பாரோர்பரவும்பாகவதர் பிரிவால் பரிவில படர்கூறச். சீரார் திருநாடடைந்திருந்த சீடனுடனே சேர்ந்தனனல்." இப்படி சொல்லப்படுமதான வைப4வத்தையுடைய இவரும் 495. "யதா2 பாதே3ாத3ரஸ் த்வசா விநிர்முக்த:" என்றும் 496. "யாவஜ்ஜிஹாமி க3ாத்ராணி ஜீர்ணம் த்வசமிவோரக3:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே 497. "ஜீர்ணமிவ வஸ்த்ரம் ஸுகே2நமாம் ப்ரக்ருதிம் ஸ்தூ2லஸூக்ஷ்மரூபாம் விஸ்ருஜ்ய" என்று ஸுக2மாகவே திருமேனியை உபேக்ஷையோடே விட.

அநந்தரம் கந்தாடையாண்டான். அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானர். எம்பார். வடுகநம்பி முதலான முதலிக

ளெலலாரும கோ4ஷிததுககொணடு வேரறறமரமபோலே
விழுநது கிடநது துடிதது திருமிடறு தழுதழுபபத திரு
மூககுவெபபடிகக அவஶராயக கிடநது * இடடகால இடட
கைககளாயச * சிநதிதது திகைதது * இணைமலரககணணீர
ததுமப த4ாராவரஷமாகத திருமுததுதிரதது பரலாபிதது
இவர அவதாரததில 497* தீ4ர லப3த4ர என்றும இவர
அநதிமத3ஶையில 497* த4ரமோ நஷட என்றும இபபடி
வருவதே! என்று ஆஶசரயபபடடு விஷணணராய நிறக
அவவளவிலே பெருமாளும நம உடையவரை யிழநதோமே
என்று திருவுளளம நொநது நமககுச செவவாய வகர
மாயதது என்று சுருளமுதும அமுதுசெயயாமல நாசசிமா
ருடனே புறபபடடருள அவவளவில பராஙகுஶன பர
காலன முதலான ஆழவாரகள பதினமரகளும ஸேவிததுச
செலல ஆயிரககால திருமணடபததிலே எழுநதருளியிருநது
திருமுததினபணி காளாஞசி திருவெணசாமரம திருவால
வடடம திருவெணகொறறககுடை வெணமுததினசலசம
திருமேறகடடு முததுததாமம தொடககமானவையும
* உடுததுககளைநத பீதகவாடை, * சூடிககளைநத தொடுதத
துழாய மலர * எணணெணய சுணணம எலலாம பொறறளி
கையிலே கொணடுபோமபடி உததமநமபிககு விடைகொடுத
தருள நமபியும அபபடியே த4ரிததுககொணடு பெருமாள
பரிகரம அனைததுககொணடதோடும ஸகலவாத3யததுடனே
மட4ததுவாசலிலே செலல அதுகணடு முதலிகளெலலாரும
தேறிநினறு இனிசசெயயவேணடுங கருதயததைச செயய
வேணும என்று எமபெருமானாருடைய விமலசரமவிக3ர
ஹததைத தூயதாக நீராடப பணணிவைதது அலஙகரிததுக
கேஶவாதி3த3வாத3ஶோரத4வபுணட3ரஙகளையுஞசாததி பெரு
மாள சாததிககளைநது வரவிடடருளின * பெருமானரையிற
பீதகவணணவாடைகொணடு திருமுடியிலே சாததி *அவன
மாரவணிநத வனமாலையும சாததி அலஙகரிதது உடையவர
திருவடிகளைத தஙகள கணணிலும மாரபிலும நெஞசிலும
ஒறறிககொணடு ஆசாரயவிஶலேஷாஸஹிஷணுககளாய

"* ஐயோ! கண்ணபிரான்! அறையோ! * முறையோ! அரவணைமேற் பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே!" என்று கையெடுத்துப் போரப்பெருமிடறுசெய்து கூப்பிட்டு மூர்ச்சி₂த்துக்கிடக்க, அருகிருந்த முதலிகள் வந்து எடுத்துத் தேற்றத் தேறிநின்று, உடையவர்க்குச் சாத்திக்களைந்து தச்சே₂ஷமாயிருந்துள்ள * எண்ணெய் சுண்ணம் திருமண் ஸ்ரீ சூர்ணங்களை எல்லாரும் ப்ரஸாத₃ப்பட்டுத் தீர்த்த₂ங் கொண்டு, திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருக்கையாலே ஆளவந்தார்க்குப்போலே உடையவர்க்கு ப்₃ரஹ்மமேத₄த்தாலே ஸம்ஸ்கரித்து, பீட₂யானமான தி₃வ்யவிமானத்திலே ஏறியருளப்பண்ணி, ஸகல வாத்₃யங்களும் முழங்க பெருமாள் பரிசரமடைய ச₂த்ர சாமரங்களும் தாலவ்ருந்தாதி₃களை த₄ரித்து ஸேவிக்க, அவ்வளவிலே ஆட்கொண்ட வில்லிசீயர் யதிவரசீயர் உள்ளிட்ட எழுநூறு சீயர்களும் ப்₃ரஹ்மவல்லி ப்₄ருகு₃வல்லி நாராயணநுவாகம் முதலான உபநிஷத்துக்களை ஓத, பட்டர் கந்தாடையாண்டான் நடாதூராழ்வானுள்ளிட்ட முதலிகளும் தத்தத்பரிசர்யாஸாத₄நங்களை த₄ரித்துக் கொண்டு பரிவுடன் பரிவ்ருதராய் ஸேவித்துக்கொண்டுவர, மற்றுமுண்டான உபவீதத₄ாரிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஒன்பதினாயிரம்பேரும் தத₃ப₄ாவரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பன்னீராயிரம்பேரும் அருளிச்செயல் மூவாயிரம் முன்னடி பின்னடியாக ஸேவிக்க, திருவரங்கப் பெருமாளரையர் பரிகரமான திருவாய்மொழியரையர் ஆப்பான் திருவழுந்தூரரையர் திருநறையூரரையர் அழகிய மணவாளரரையர் முதலான எழுநூறு திருவாய்மொழி விண்ணப்பஞ் செய்யும் தம்பிரான்மார் பண்ணிசைத் தாளத்துடன் திருவாய்மொழி பாட, திருவரங்கத்தமுதனார் † பொய்யில் வள்ளலார் தொடக்கமானவர்கள் உடையவர் நூற்றந்தாதி ஸேவிக்க, எம்பார் பிள்ளான் உள்ளிட்டவர்கள் தத₃தி₄கப்ரீதி ஹேதுவான ஸ்தோத்ரக₃த்₃யங்களை ஸேவிக்க, வடுகநம்பியும்

† 'பெரியகோயில் வள்ளலார்' என்று அநேகப்ரதிகளிற் பாடம்

ராமாநுஜதாஸரான கோமடத்துச் சிறியாழவானும் உடையவர் பரபத்தியை அநுஸந்தித்துக்கொண்டுவர திருவீதியெங்கும் கோடித்துப் பொரியும் புஷ்பமும் சிதற, நடைபாவாடையிட்டு கரும்பும் குடமும் ஏந்த திருப்பதியில் ஸுமங்கலிகள் மங்களதீபமேந்தி முன்னே செல்ல இருபக்கமும் சாமரமிரட்டிக்க வெள்ளை வட்டமிட 'தாஸந்தில் எம்பெருமானார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார் என்று ஒற்றைத்திருச்சின்னம் பணிமாற திருவீதிகள் தோறும் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு போய ‡(பெரிய பெருமாளும் அந்தத் திருமேனியில் அபிமத விஷயத்தில் அழகு உக்கும்போலே அதிசபலராய் மங்கவொட்டு என்னும்படி இவர் விக்ரஹத்தை ஆதரித்துப் புறம்பே கொண்டுபோக வொட்டாமல் அந்தப்புர மஹிஷிகளைத் தத்பரிஸரத்திலே ஆராமத்திலே அடக்கி வைக்கும்போலேயும் நிதியை உள்ளே இட்டு வைக்கும்போலேயும் லக்ஷ்மீதுல்யராம்படியான லக்ஷணங்களையுடையராய் விலக்ஷணமான நிதிபோலே இராமாநுசன் என்தன் மாநிதி' இராமாநுசன் என்தன் சேமவைப்பு என்னும்படியான இவர் திருமேனியையும் ஆழ்வார் திருமேனியை ஆவரணத்துக்குள்ளே பள்ளிப்படுத்தாற்போலே ஆவரணத்துள்ளில் உட்கோபுரத்திலே அந்தரங்கமாக வெளநதேயனை ஆஜ்ஞைபோலே அந்தரங்கரான கந்தாடையாண்டான் திருமுடி காத்து நோக்க)‡ தத்ருகுணமாக யதிஸம்ஸ்காரவிதியடங்கச் செய்து கூரித்துப்பள்ளி படுத்தருளினார்கள்

‡(இப்படி நிதியை நிக்ஷேபித்தவனந்தரம் பெருமாளும் நாச்சிமாருடனேகூடத் திருமஞ்சனங்கண்டருளித் திருமுத்தரித்துத் திருமுகங்கனறிச் சுருளமுதும் அமுது செய்யாமல் அலப்புப்பட்டவிட்ட திருவுள்ளமாய் கந்தாடையாண்டான் பட்டர் முதலானோரைப் பார்த்து நம்முடைய அவப்ருதேஸ்தவங் கொண்டாடும்போலே நம் உடைய

‡ குண்டலீத க்ரந்தங்கள் சில பரதிகளில் இல்லை

வருக்கும் அவப்₄ருதே₂ாத்ஸவங் கொண்டாடுங்கோள்' என்று திருவுள்ளம்பற்றிச் சேர்த்தியிலே ஏறியருளி உடையவர்க்கு அக்காரவடிசில் தளிகை அனுப்பியருளினர்.)

§ அநந்தரம் கந்தாடையாண்டான் தொடக்கமான அனைவரும் புத்ரஶிஷ்யர் செய்யுங்காரியங்களையெல்லாஞ் செய்துகொண்டு அவப்₄ருத₂ஸ்நாநமாக எல்லாரும் நீராடியருளித் தத்₃விஶ்லேஷாஸஹராய்ப் பரிதபித்துக்கொண்டிருக்க, பின்பு ஆண்டான் நம்பெருமாளநுமதியுடனே எம்பெருமானரை எல்லாரும் ஸேவித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி மீளவும் அவ்விடத்திலே ஆவிர்ப்ப₄வித்தாப்போலேயிருக்க அர்ச்சாவதாரமாக ஏறியருளப்பண்ணி ப்ரதிஷ்டி₂ப்பித்தருளினர். 498. "ஸ்வாவதாரஸ்த₂லேऽர்ச்சாऽபூ₄த் ஶ்ரீரங்கே₃ச யதீஶ்வர:। யந்முதே₃ தம் கு₃ணவாஸம் ராமாநுஜகு₃ரும் ப₄ஜே ॥' என்றார்கள்.

† அநந்தரம் ஶாஸ்த்ரார்த்த₂மான கைங்கர்யங்களையும் ஆப்தரான தாங்கள் ஸமாப்தமாக நடத்தி, பட்டரும் கந்தாடையாண்டானும் மிகவும் ஸௌப்₄ராத்ரத்தையுடையராய், உடையவர் காலத்தில் அர்த்த₂விஶேஷங்களையும் ஒருவர்க்கொருவர் உசாவிக்கொண்டு, ராமக்ருஷ்ணதி₃களுடைய புநர்வஸ்வாதி₃திருநக்ஷத்ரங்களோபாதியும் ஆழ்வார்களுடைய ஶ்ரவணாதி₃ திருநக்ஷத்ரங்களோபாதியும் இவருடைய சித்திரையில் திருவாதிரையையும் மற்றும் மாஸந்தோறும் வருவதான அந்தத் திருநக்ஷத்ரத்தையும் மஹோத்ஸவமாக நடத்திக்கொண்டு, வாசாமகோ₃சரமான தத்₃வைப₄வங்களை ப்ரகாஶிப்பித்துக்கொண்டு, கிடாம்பி

---

§ இந்தப்பாரா உள்ளவிடத்தில் 'அநந்தரம் பெருமாள் அவப்₄ருத₂ங் கொண்டாடுமாபோலே தீர்த்த₂ங்கொண்டாடிப் பத்துப் பன்னிரண்டுநாளும் செய்யவேண்டும் க்ருத்யங்களெல்லாஞ் செய்து பெருக்கத்திருவத்₄யயநமும் நடத்தியருளினர்கள்' என்று காண்கிறது.

† இது முதல் மூன்று பாராக்கள் சில ப்ரதிகளில் இல்லை.

யாசசான தொடககமானவரோடே பாடாறறிககொணடி ருநதாாகள

அநநதரம திருவேஙகட நாடடினினறும அநநதாமு வான, ஸ்ரீகுஹதாஸா முதலான முதலிகளையுங கூடடிக கொணடு அநநதாமஶமான இவா அவதாரஸமாதியை ஆராயநதறியுமபடி எழுநதருளி திருககாவேரியருகே பரநதிருககிற ததஸஶகஙகளைககணடு எழுநதருளினபடி யறிநது ஶோகாவிஷடராய அநநதரம படடரயும ஆணடானையும கணடு ஆஶ்வஸிதது உடனே ஊரேமீணடு எழுநதருளினா

அநநதரம அபபடியே கீழைததிககில சோழவளநாடடுத திருககணணபுரம முதலான திருபபதிகளில எசசான முதலானவாகளும தெறகுததிககான பாணடிநாடடுத திருககோடடியூரநமபி குமாரரான யாமுநாசாயா செரககத தேவா திருமாலையாணடானகுமாரரான சுநதரததோளுடையாா முதலானவாகளும மேலநாடடிலும சோமாசியாணடான மருதூரநமபி தொணடனூரநமபி முதலானாரும மறறும அஙகே எமபெருமானாராலே திருததபபடட திருநாராயணபுரம முதலான ஸதலஙகளில ஸ்ரீ வைஷணவாகளும மறறுமுணடான தேஶாநதரஸதரெலலாரும திரணடு பெருஙகூடடமாகக கோயிலிலே வநது எமபெருமானாருடைய விஶலேஷததாலே மிகவும கலேஶிதது, அநநதரம படடரை ஸேவிததுத தஙகள வயஸநமெலலாம தீாநது படடரை இஷடதேவதையான எமபெருமானாரைப போலே கணடு தநதாமுககு வேணடும இஷடாாததஙகளையுங கேடடுககொணடு தலலாபததாலே 499 ஸ்ரீபராஶர படடாாய சரணெள ஸமாஶ்ரயேமஹி। யதவகதராஙகே ரஙகேஶ கோஷடயாம பராஹமீ பரநருதயதி ॥

500 பரமாணநக நிாபபிணணவாதிமததேபமஸதக ।
ராஜதே நிகமாந காஜந ஸ்ரீபராஶரகேஸரீ ॥ 501

ஸ்ரீபராஶரபடடாாயம பூயோ பூயோ நமாமயஹம ।
யதராதமாந ஸவயம ரஙகீ பேஜே கூரேஶபுதரதாம ॥

இத்யேவமாதி₃ஸூக்திகளையும் தத்₃விஷயத்திலே அநுஸந்தி₄த்துகொண்டு தத₃நுஜ்ஞையோடே தந்தாமூர்களிலே சேர்ந்தார்கள்.

ஸம்ஸாரஸ்தி₂த்யருசிநிர்வேத₃நமும். தத₃நுகு₃ணமான ப₄க₃வத்₃க்தாந்திமதி₃ந நிஶ்சயமும். சரமகாலத்தளவும் ஸ்வாபி₄மாநாந்தர்ப்பூ₄தரானவர்களுக்கு உபகாராநுகு₃ணமாக வ்ருத்திவிஶேஷோபதே₃ஶமும். பரிஹரணீயவ்ருத்திவிஶேஷோபதே₃ஶமும். சரமகாலத்தில் ஸ்வாபி₄மத சரமாதி₄காரிஸ்பர்ஶ விஶேஷமும். திருமுடியைப்பற்றிப் பூர்வாசார்யர்கள் விளங்கத் திருவடிகளைப்பற்றி அபராசார்யர்கள் விளங்கப் பூர்வாபராசார்யரூப ஹார நாயகரத்நமான உடையவர்க்கேயுள்ள தொன்றிறே.

இத்தால் ஸ்ரீராமக்ருஷ்ணசரிதங்கள்போலே ஸ்ரீராமாநுஜார்ய சரிதமும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸதா₃நுஸந்தே₄யமென்றதாய்த்து.

எம்பெருமானார் திருநக்ஷத்ரம். சித்திரையில் திருவாதிரை.

இவர் தனியன் - ப்ரஸித்₃த₄மிறே— 502. "யோநித்யமச்யுத" இத்யாதி₃.

இளையாழ்வார் வைப₄வம் முற்றிற்று.

உடையவர் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் தனியன் முதலியன

ப்ராப்யதே₃ஶத்திலும் ஆசார்யஶேஷத்வம் முறைதவறவொண்ணாதென்னும் த்வரையும். சரமத₃ஶையிலும் ப்ராணப்ரயாண பாதே₂யமாக ஸ்வாசார்யன் தானே த்₃வயத்தை விடாய்கெட உபதே₃ஶிக்கப்பெற்ற தன்னேற்றமும், ப₄க₃வதாபி₄மாநஸ்த₂லத்திலும் ததீ₃யாபி₄மாநஸ்த₂லமே சரமதே₃ஶமாகப்பெற்ற தன்னேற்றமும். சரமாதி₄காரபாக

விசேஷமும், ஆழ்வான்பக்கலிலே அநுஷ்டா2நசேஷமாகக் கண்டிறே.

முதலியாண்டான் திருநக்ஷத்ரம், சித்திரையில் புநர்வஸு.

அவர் தனியன் 503 பாது3கே யதிராஜஸ்ய கத2யந்தி யதா3க்2யயா । தஸ்ய தா3ஶரதே2: பாதௌ3 ஶிரஸா தா4ரயாம்யஹம் ॥ 504 அஜஹத்3பா4கி3நேயத்வம் பாது3காத்வம் தரித்3ண்ட3காம் । ஸம்ப்ராப்தோ யதிராஜஸ்ய கு3ணைஸ்தத்பரீதிஹேதுபி4: ॥ ஸ்ரீவைஷ்ணவாநாம் தா3ஸத்வம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரபு4தாம் ஸ்வயம் । வாதூ4லகுலதௌ4ரேயம் வந்தே3 தா3ஶரதி2ம் கு3ரும் ॥

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் தனியன் 505 ய பாயாபதக்கல க்2யாதோ யதிராஜாப்3தி4சந்த்3ரமா: । குஶலம் தி3ஶதாம் மேஸௌ குருகேஶவதே3ஶிக: ॥ 506 விக்2யாதோ யதிஸார்வபௌ4மஜலதே4ஶ் சந்த்3ரோபமத்வேந ய: ஸ்ரீபா4ஷ்யே ச யதா3நவ்யாஸஸுவிதி3தாஶ் ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தாத்3ய: । வ்யாக்2யாம் பா4ஷ்யக்ருதா3ஜ்ஞயோபநிஷதா3ம் யோ த்3ராமிடா3நாம் வ்யதா4த் பூர்வம் தம் குருகேஶவரம் கு3ருவரம் காருண்யபூர்ணம் ப4ஜே ॥

கிடாம்பியாச்சான் தனியன் 507 ராமாநுஜபதா3ம்போ4ஜயுக3ளீ யஸ்ய தீ4மத: । ப்ராப்யம் ச ப்ராபகம் வந்தே3 ப்ரணதார்த்திஹரம் கு3ரும் ॥ 508 ஆஸ்திகாக்3ரேஸரம் வந்தே3 பரிவ்ராட்3கு3ருபாசகம் । யாசிதம் குருகேஶேந ப்ரணதார்த்திஹரம் கு3ரும் ॥ 509 ஸ்ரீபா4ஷ்யம் தா3ஶயித்வா யதிபதிரசிதம் ஶாரதா3யை நிவ்ருத்தோ நத்வா ஸ்ரீவேங்கடேஶம் பதி2 பரமபத3ம் த3த்தவாந் கேசாபி4கா(ஆ)யை । ஆக்2யாம் வேதே3ாத்தமாங்கோ3த்3யாந இதி த3த்த4த்3 பா4ஷ்யகாரேண த3த்தாமாத்ரேயாசார்ய விஷ்ணோரநுஜமநுதி3நம் ஸாத3ரம் தம் நமாமி ॥ '

எங்களாழ்வான் தனியன் 510 ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தபத3 பங்கஜ ஸம்ஶ்ரயாய சேதோ மம ஸ்ப்ருஹயதே கிமத

பரேண। நோசேந் மமாபி யதிஶேகரபாரதீநாம் பாவ: கதம் பவிதுமர்ஹதி வாக்விதேய: ||"

கடாதூராழ்வான் தனியன் 511. "யஸ்மிந் பதம் யதிவரஸ்ய முகாத் ப்ரணேதுர் நிஷ்க்ராமதேவ நிசதே நிக மாந்தபாஷ்யம்| தஸ்யைவ தம் பகவத: ப்ரியபாகி நேயம் வந்தே குரும் வரதவிஷ்ணுபதாபிதாநம் ||" 512. "ஜ்ஞாநோத்தமோத்ததி நிராகரணப்ரதுஷ்யத் ராமாநுஜார்ய கருணைபரிணைஹபாத்ரம்| வத்ஸாந்வவாய திலகம் வஸதிம் குணாநாம் வந்தாமஹே வரதவிஷ்ணு குரும் வரேண்யம் ||"

சோமாசியாண்டான் தனியன் 513. "நௌமி லக்ஷ்மண யோகீந்த்ர பாதஸேவைகதாரகம்| ஸ்ரீராமக்ரதுநாதார்யம் ஸ்ரீபாஷ்யாம்ருதஸாகரம் ||"

நடுவிலாழ்வான்தனியன் 514. "யேந ப்ரோத்ஸ்கலதே நித்யம் கார்க்யவம்ஶமஹாம்புதி:| மந்மஹே தம் ஸதா சித்தே மத்யமார்யகலாநிதிம் ||"

அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் தனியன் 515. "தயாபாலநதேவாய ஜ்ஞாநஸாரப்ரதாய ச| ப்ரமேய ஸாரம் ததே நமோऽஸ்து ப்ரேமஶாலிநே ||" 516. "யதிராஜ தயாபாத்ரம் யதிபங்க்திவிபூஷணம்| தயாபாலமுநிம் வந்தே தேஶிகாக்ரேஸரம் ஸதா ||"

அநந்தாழ்வான் திருநக்ஷத்ரம் - சித்திரையில சித்திரை.

அவர் தனியன் - 517. "அகிலாத்மகுணாவாஸம் அஜ்ஞாநதிமிராபஹம்| ஆஶ்ரிதாநாம ஸுஶரணம் வந்தேऽநந்தார்ய தேஶிகம்||" 518. "ஸ்ரீமத்ராமாநுஜாசார்ய ஸ்ரீபாதாம்போருஹத்வயம| ஸதுத்தமாங்கஸந்தார்யம் † அநந்தார்ய குரும் பஜே|| 519. "யதீந்த்ரபாதாம்புஜசஞ்சரீகம் ஸ்ரீமத்தயாபாலதயைகபாத்ரம்| ஸ்ரீவேங்கடேஶாங்க்ரியுகாந்தரங்கம் நமாம்யநந்தார்யமநந்த ச்ருதவ: ||"

---

† 'அநந்தாக்யமஹம் பஜே' என்றும் பாடம்.

எசசானதனியன 520 யோ வைஷணவஶேஷதவ பாயநதம பரமாதமந । ஶேஷதவமாதமனோ ஜஞேயம யஜஞேஶம தமுபாஸமஹே ||

வடுகநமபிதனியன 521 ராமாநுஜாாயசரண பரவணம பரதே₃வவத। வடுபூாணமஹம வநதே₃ பரஜஞாந பயோநிதி₄ம ||

எழுபததுநானகு ஆசாாயாகளுககும ஸமுத₃ாயத தனியன 522 ராமாநுஜாாயாசசூ₂ருதிமௌளிபு₄ாஷயம ஆதத₂ம ரஹஸயம த₃ரமிட₃ஶருதீநாம। ஸமபராபய தேநைவ கு₃ருகருதாமஸதாந ப₄ேஜ சதுஸஸபததிபீட₂ ஸமஸத₂ாந ||

மாருதிச சிறியாணடான தமமுடைய அநதிமத₃ஶை யிலே பணிதத வாாததை — திருவேஙகடமுடையான தன ஸவருபததை மறநது என ஸவருபததை நினைததா னாகில பழைய நரகஙகளொழிய வேறே எனககென று சில நரகஙகளை ஸருஷடிககவேணுமிறே அனறிககே, என ஸவருபததை மறநது தன ஸவருபததை உணாநதானாகில பழைய திருநாடு போராது எனககென்று வேறே ஒரு திருநாடு ஸருஷடிகக வேணுமிறே அதாவது—ஸவகருத தே₃ாஷஸமரணம அநநத₃து₃ககூ₂பரத₃ாநஹேது ஈஶவர வாதஸலயஸமரணம அநநதாஶசாயஸுக₂பரத₃ாநஹேது எனறபடி

இவா தனியன 523 ஜஞாதும கூரகுலாதி₄பம கரிமிகூ₃ளாத பராபதாபத₂ம பரேஷித । ஸ்ரீராமாவரஜேந கோஸலபத₃ாத த₃ருஷடவா ததீ₃யாம ஸதி₂திம|| ஸமபராப தஸதவரயா புராநதகபுராத கலயாணவாபீதடே யோஸௌ மாருதிரிதயஶமஸத வயம தஸமை நமஸகுாமஹே || '

மருதூாநமபி தமமுடைய அநதிமத₃ஶையிற பணிதத வாாததை —மூனறு ஜநமம தம திருவடிகளிலே அபராத₄ம

பண்ணின ஸிரோபாலன் திருவடிகளையடைந்தான். அநந்த ஜந்மம் திருவடிகளிலே அபராதம் பண்ணின நான் இழந்திருக்கை வழக்கோ?' என்ன, சிங்கர் அன்றே திருவடிகளைத் தந்தருளினார்; அதாவது—இத்தலையில் அபராதமே அவன் அங்கீகாரத்திற்குப் பச்சையென்று உணர்கை சரம ஜ்ஞாநபரிபாகமென்றபடி.

பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் தம்முடைய அந்திமதசையிலே முதலிகளெல்லாரையும் அழைப்பித்துத் தீர்த்தங்கொண்டு க்ஷமைகொண்டு, பொன்னாச்சியாரைப் பார்த்து 'நம்முடைய விஶ்லேஷத்தில் நீ பிழை நினையாதேகொள்' என்று ஆணையிட்டு, உடையவர் திருவடிநிலைகளைத் தம் முடியிலே வைத்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார். அநந்தரம் பொன்னாச்சியாரும் க்லேசியாமல் தரித்திருந்து திருவாசலைத்திருவலகிட்டுத் தெளிநீர் தெளித்துத திருப்பிண்டியிட்டுத் திருக்காவணமிடுவித்து நிற்க, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் உடையவர் நீராடுந் துறையிலே திருமஞ்சநமெடுத்துக் கொண்டுவந்து த்வயாநுஸந்தாநத்துடனே நீராட்டித் திருநாமம் திருச்சூர்ணம முதலாக ஸ்ரீவைஷ்ணவாலங்காரங்களெல்லாஞ் செய்து பெருமாள் சாத்திககளைந்து வரவிட்டருளின திருமாலையும் திருப்பரியட்டமும் சாத்தி அலங்கரிக்க, தாமும் ஸர்வாபரண பூஷிதையாய்க் கஸ்தூரி ம்ருகம்போலே உலாவிநின்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைத்தீர்த்தங்கொண்டு சுருளமுது திருத்தித் திருமாளிகையிலுள்ள த்ரவ்யங்களடங்கலும் ஸமர்ப்பிக்க, கரும்புகளுமெடுத்து நூற்றந்தாதி இயலாக அநுஸந்தித்து வரப் பின்பு திருச்சூர்ணமிடித்து எல்லாரும் * எண்ணெய் சுண்ணங்கொண்டாடி, பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸருடைய விமல சரம விக்ரஹத்தை திவ்ய விமாநததிலே எழுந்தருளப் பண்ணி வைத்துக்கொண்டு ஏகாங்கிகளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் மற்றுமுள்ள முதலிகளும் மாறிமாறி ஸ்ரீபாதந்தாங்க, எழுந்தருளுகிற விமாநமும் தூரமறைந்த

வளவிலே பொனனுசசியாரும ஶோகாாததையாய மாரி மாககடலவளைவணாககிளையவன வரைபுரைதிருமாாபில தாரினுசையுல போயின நெஞசமும தாழநதது ஓா துணை காணேன ஊருமதுஞசிறறு உலகமும துயினறது ஒளியவன விசுமபியஙகும தேரும போயிறறுத திசைகளும மறைநதன செயவதொனறறியேனே எனறு கையெடுததுக கூபபிடடு அழுதுகொணடு விழுநது ப4ாக3வத விஶலேஷாஸஹிஷணுவாய மூாசசிததுககிடநது அபபோதே அஙகே திருநாடடுககு எழுநதருள முதலிகளும அஙகே திருசசூாணமிடிததுப பிளளையுறஙகாவிலலி த3ாஸருடன திருபபளளிபடுததாாகளெனபாாகள இவருககுத ததீ3ய விஶலேஷததில அபபோதே ஶரீரவிஶலேஷம வருமபடியான ததீ3யபரேமசரமபாகம முறறிவளாநதபடியிறே இது

இவா தனியன 524 ஜாக3ருகத4நுஷபாணிம பாணௌ க2ட3க3ஸமநவிதம | ராமாநுஜஸபாஶவேதி4ம ராத3த4ாநதாாதச2 பரகாஶகம || ப4ாகி3நேயத3வயயுதம ப4ாஷயகாரப4ரமவஹம | ரஙகே3ஶமஙக3ளகரம த4நுாத3ாஸ மஹம ப4ஜே ||

நமபி திருவழுதிவளநாடுத3ாஸா திருநாடடுககு எழுநதருளுகிற ஸமயததிலே தம ஸ்ரீபாத3ததிலே ஸேவிததிருநத ஒரு ஸ்ரீவைஷணவா அழ அதறகு நமபி கெடுவாய! செததுபபோகிற நான போகாநினறேன ஸ்ரீபராஶர படடா வாசிககக் கேடகவிருககிற நீயோ அழுகிறாய! எனறு அருளிசசெயதாாிறே, அதாவது ஸத2ாசாாய வயாக2யாநவசநஸவாரஸயாஸகதி அபவாகக2ப2லபராபதியிலும அருசி பிறபபிககுமெனறபடி.

பிளளை திருவழுதிவளநாடடரையா தம அநதிமத3ஶையிலே கலேஶிகக சுறறிலுமிருநத ஸ்ரீவைஷணவாகள அநயோநயம முகம்பாாததிருகக அவரும இவாகளுடைய அபி4பராயததைத தம திருவுளளததிலே கோலியருளி

'வாரீர்கோள் முதலிகாள்! ஸம்ஸாரிகளிழவுக்குப் போர நொந்தோங்காணுங்கோள்; அவர்களுக்கும் நமக்கும் அல்ப மாய்த்து வாசியுள்ளது; எங்ஙனேயென்னில்:-நாம் இடுவது ஒரு தண்டம், பண்ணுவது ஒரு ப்ரபத்தி. இழப்பது ஒரு ஹேயமான ஸம்ஸாரம். பெறுவது ஒரு விலக்ஷணமான பரமபத₃ம்; இத்தையறியாதே அத₄:பதிக்கிறார்களே! என்று கலேஶமாய்த்துக் காணுங்கோள்' என்ன, முதலிகளும் க்ருதார்த்த₂ரானார்கள்; அதாவது—பரது₃:க₂ாஸஹிஷ்ணுத்வமும், பரஸம்ருத்₃த₄யேகப்ரயோஜநத்வமும் ஸ்ரீவைஷ்ணவனுக்கு உண்டாகவேணுமென்று கருதது.

தனியன் முதலியன முற்றிற்று.

எம்பார் வைபவம்

எம்பார், உடையவர் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளும் போது அவர் திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு நாயன்தே! பெரியதிருமலைநம்பி, ஶுக்திகையிலே ரஜதபு₃த்₃தி₄பண்ணுவாரைப்போலே அபரமாத்ம விஷயே பரமாத்மபு₃த்₃தி₄ பண்ணி விபரீத ஜ்ஞாநநிஷ்ட₂னாய்க் காளஹஸ்தியாகிற கடுங்காட்டிலேயிருந்த என்னைப் * போதரேயென்று சொல்லிப் புந்தியில் புகுந்து தன் பாலாத₃ரம் பெருகும்படி திருத்தி * மாயப்பற்றறுத்து, அடியேனுடைய து₃ர்வாஸநாச்சே₂த₃நத்தைப் பண்ணியருளி, * பொருளல்லாத என்னைப் பொருளாக்கி அடிமைகொண்டருளி, "தாயாய்த் தந்தையாய் மக்களாய் மற்றுமாய் முற்றுமாய்'' என்கிற படியே ஸர்வவித₄ப₃ந்து₄வும் த்₃ருஷ்டாத்₃ருஷ்டங்களிரண்டும் தேவரீர் திருவடிகளென்று காட்டிக்கொடுத்தருளினர்; தேவரீரும் அப்படியே அடியேன நம்பிதிருவடிகளை யகன்ற இழவெல்லாம் தீர ஸர்வவிதோ₄த்தாரகப₃ந்து₄வுமாய் நிற்க, தேவரீர் திருவடிகளே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்று அத்₄யவஸித்திருந்த அடியேன் 525. "ந ச ஸீதா த்வயா ஹீநா ந சாஹமபி ராக₄வ। முஹூர்த்தமபி ஜீவாவோ ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்₃த்₄ருதௌ ॥''

எனகிறபடியே என உயிரநிலையான தேவரீர திருவடிகளை அகனறு ஒரு க்ஷணமாத்ரமும தரிககமாடடேன தேஹி விடடுபபோனால தேஹமும நிறகுமோ? நிழலும அடிதாறும ஆனேம எனகிறபடியே ஸ்ரீபாதசசாயாபனனான அடியேன எஙஙனே தரிததிருபபேன? என்று திருவடிகளிலே போர ஆரததியோடே விழுநது எழுநிராமல கிடகக உடையவரும எமபாரைக குளிர நோககியருளி நாம நமபிதிருககையாலே உமமை உதக பூரவமாகப பரிகரஹிததபினபு நமககும உமமைப பிரியககூடுமோ? நமமுடைய வைகுணடநாதனும அபபடியே செயதருளுகிறான பதறறேதகொளளும என்று எமபாரை வாரியெடுதது அணைததுககொணடு தம *பொனனஙகழறறு மறைப பூககளாலே அவர திருமுடியை அலஙகரிததருளித திருநாடடுககு எழுநதருள எமபாரும தாயைபபிரிநத ஸதநநதய பரஜையைபபோலே ஸநிதிலாநத கரணராயப பெரிய ஆரததியோடே உடையவர பரஸாதிததருளின ஆததவிசேஷஙகளை படடர முதலான முதலிகளுககு பரஸாதிததுககொணடு எழுநதருளியிராநிறக

ஒருநாளாக உடையவர திருவடிகளைத திருவுளளததே * நினைநது நைநது உளகரைநதுருகி * தாயநாடுகனறே போல 'எபபோது காணபபெறுவேன? என்று தவரை விஞசி ஆசாரயவிஸலேஷம பொறுககமாடடாமல அவனை விடடகனறு உயிராறறகிலலா எனகிறபடியே உடையவரையகனறு இருககமாடடாத ஆறறாமை கரைபுரணடு மிகவுமவிஞசி பெரியபெருமாள ஸநநிதியிறசென்று நாயனதே! அடியேன உடையவர திருவடிகளேறபபோக நினையாநினறேன தேவரீர விடை பரஸாதிததருளவேணும' என்று விணணபபஞசெயய பெருமாளும அபபடியே செயயும என்று திருவுளளமபறறியருளி எமபாருககுத தீரததபரஸாதமும ஸ்ரீசடகோபனும இரஙகி பரஸாதிததருள, இவரும திருபபொலிநதசேவடி எனசெனனியினை

மேற் பொறித்தாய்'' என்று அங்கீ3கரித்தருளி, அமலனாதி பிரானிற்படியே பாத3ாதி3கேஶாந்தமாக அநுப4வித்தருளி ''என்னமுதினைக் கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே'' என்றுகொண்டு * அணியார்பொழில் சூழரங்கநகரப்பனைத் தம் * கண்ணுள்ளும் நெஞ்சுள்ளும் நீங்காதபடியாக நிறைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டருளி உடையவர் மடத்தேற எழுந்தருளி, 502 'யோ நித்யம் என்று தொடங்கி 502: ''ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்3யே'' என்று அநுஸந்தி4த்துக்கொண்டு த3ண்ட3ன் ஸமர்ப்பித்து, மடமே யெழுந்தருளித் தம் திருவாராத4நமான அரங்கநகரப்பனைத் திருவடிவிளக்கி பட்டரையழைத்தருளி 'வாரீர் பட்டரே! நாம் ஆழ்வான்குமாரர்; அகி2லஶாஸ்த்ரங்களையும் அதி4கரித்தோம்; நம்பெருமாள் நம்மை மப்புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணியருளினாரென்னும் மேன்மைகளை நினைத்து இறுமாந்திராதே, நமமாணை! 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே உபாயோபேயம்' என்று 'அத்4யவஸித்திரும்' என்று அருளிச்செய்து, 'கணியனூர்ச்சிறியாச்சான் சட்டம்பள்ளிச்சீயர் ஈச்சம்பாடிச்சீயர் முதலானோர்க்கும் மற்றுமுள்ள முதலிகளுக்கும் உடையவர் ப்ரஸாதி3த்தருளின அர்த்த2விஶேஷங்களையும் ப்ரஸாதி3த்துக்கொண்டு த3ர்ஶநம் நிர்வஹித்து வாழ்ந்தருளவேணும்' என்று மங்க3ளாஶாஸநம் செய்தருளி, அவர்களை பட்டர் திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளி, 'ஸர்வாபராத4ங்களையும் பொறுத்தருளவேணும்' என்று த3ண்ட3ன் ஸமர்ப்பித்து, பட்டர் முதலான முதலிகளைத் தீர்த்த2ங்கொண்டு அமுதுசெய்யப்பண்ணி. * அரங்கத்துறையும் இன்துணைவனை வழித்துணையாக நினைத்துக்கொண்டு உடையவர் திருவடிகளை த்4யாநித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்.

பட்டரும் ஆசார்ய விஶ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாமல் மிகவும் ஶோகார்த்தராய் க்லேஶிக்க அருகிருந்த முதலிகளும் 'வாரீர் பட்டரே! தேவரீர் இப்படி க்லேஶிக்கலாமோ?' என்று தேற்றமிட, பட்டரும் தம்மிலே தெளிந்து

கொணடிருககிறவளவிலே பெருமாள சாததிககளைநத திருமாலை திருபபரியடடம முதலானவறறையுங கொணடு அனைததுக கொததிலவாகளும வர சிறிய கோவிநதப பெருமாள திருககையாலே ப3ரஹமமேத4விதி4யடஙகச செய விதது எமபாருடைய விமலசரமவிக3ரஹததைப பீட2யா நததிலே எழுநதருளுவிததுககொணடுபோய யதிஸமஸகார வித4யுகதபரகாரேண ஸமஸகரிததுக க2நிததுப பளளி படுதது அவப4ருத2ஙகொணடாடிப பெருககத திருவத4யயநமும நடததியருளினார

ஆசாாயகைஙகாயமே பரமபரயோஜநமாயத தனனைப பேணுமையும, ஆசாாய விஷயததில கரயவிகரயாாஹராய ஸவவயாபாரமறறிருநதபடியும ஆசாாயன திறததில ச2யாவத பாரதநதாயமும ஆசாாயனையனறு த4ரியாத அநுஷடா2நமும இவாககே உளள தொனறிறே

எமபாா திருநக்ஷததிரம - தையில புநாபூசம

இவா தனியன - 526 ராமாநுஜபத3சச2ாயா கோ3விநத3ாஹவாऽநபாயிநீ | தத2ாயததஸவரூபா ஸா ஜீயாநமத3விஸரமஸத2லீ ||' வமபாாமலாககணை களைநதாலுமேவு மாதாவிழி, அமபாாவிடரொனறிலவொருகாலு மரிவையாகதத தமபா டொருகாலு மேகாநதமிலலெனறு தாமுரைததத, எமபாரடி சரணெனபாரடிசரண மெஙகளுககே 527
ப4டடாாயாய பரபததிய வயபதி3ஸத3துலம த3ராவிட3ாமநாயமௌலேராதத2ம ஸ்ரீப4ாஷயமநயாநபி ச யதிவராதே3ஸதோऽநயாந ரஹஸயாந | யஸசோகதோ தே3ஸிகேநத3ரோ யதிபதிசரணசச2ாயநாமாாயவாயஸதம கோ3விநத3ாாய மஸமதகுலகுருமபிதஜஞாந வைராக3யபீடே3 || 528
'ஹருதி3 நாராயணம பஸயந நாப4யக3சச2த3ரஹஸஸத3ா |
யஸஸவத3ாரரதௌ சாபி கோ3விநத3ம தமுபாஸமஹே ||

ஆழவாாகளுககும உடையவருககும தீாதத2தி3வஸம சொலலாதொழிவானெனனெனனில - அத3யாபி அகி2லாத

மோக்ஷதாரணார்த்தமாக அர்ச்சாவிக்ரஹங்களை அங்கீகரித்து இங்கே எழுந்தருளியிருக்கிறார்களாகையாலே. அன்றிக்கே, அவர்கள் இங்கிலும் கால்வாங்கிப்போகில் ஆத்மகோடிகளுக்கு ஈடேற வழியில்லையிறே. இத்தைநினைத்திறே, நம்பூர்வாசார்யர்கள் தீர்த்தங் கொண்டாடித் திதிபரிபாலநம் பண்ணுதொழிகிறதும். 529."ஆர்த்ராயாமுதிதோ மஹாபுரிகதோ ஹஸ்த்யத்ரி மாத்தாஸ்ரமம் ஸ்ரீரங்கஸ்ரிய மேத்ய ஸிஷ்யமஹிதோ வேதாந்த பாஷ்யம் வதந் | தீப்ரோ திக்விஜயம் விதாய ஸஹ தைர்விப்ரைர்த்விபஞ்சாஸதைர் பாதி ஸ்ரீயதுபூதரே யதிவரஸ் ஸம்பத்குமாரம் பஜந் ||" என்று சித்திரையிற் செய்ய திருவாதிரையிலே ஸ்ரீ பெரும்பூதூரிலே அகிலாத்மோத்தாரணார்த்தமாக வந்து அவதரித்து அகிலஸாஸ்த்ரங்களையும் அப்யஸித்து. பெருமாள் கோயிலிலே பேரருளாளர் நியமநத்தாலே பெரியநம்பியை ஆஸ்ரயித்துப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும்பெற்று "மாற்பால் மனஞ்சுழிப்ப மங்கையர் தோள்கைவிட்டு" என்கிறபடியே ஸர்வஸங்கபரித்யாக பூர்வகமாகப் பேரருளாளர் ஸந்நிதியில் ஆஸ்ரமப்ராப்தி பண்ணியருளி, ஸ்ரீரங்கைஸ்வர்யத்தைப் பெற்று. ஸ்ரீபாஷ்யமருளிச்செய்து திக்விஜயம் பண்ணித் திருவரங்கர் பரத்வத்தை நிலைநிறுத்தியருளி. புழுவன் வ்யாஜேந மேல்நாட்டுக்கு எழுந்தருளித் திருநாராயணற்கு அனைத்தழகுங் கண்டருளப்பண்ணிச் செல்வப்பிள்ளையைப் பெற்றெடுத்துவந்து ப்ரதிஷ்டிப்பித்தருளி ஐம்பத்திருவர்க்காக அர்ச்சாவதாரரூப விக்ரஹத்தை அங்கீகரித்து அதிலே தம் ஸர்வஸக்தியையும் பிரதிஷ்டிப்பித்துக்கொண்டு அவர்களாலே ஸேவ்யமாநராய்ச் *செம்பொற்கழலடித் திருவுருச் செல்வப்பிள்ளையை மங்களாஸாஸநஞ் செய்துகொண்டு காலதத்வமுள்ளதனையும் இங்கே ஸுப்ரதிஷ்டிதராய் விளங்காநின்றுகொண்டு வாழ்ந்தருளுகிறாராய்த்து உடையவர்.

படடா வைபவம

அநநதரம படடா ஸ்ரீபாத$_3$ததது முதலிகளுடனே பெருங கூடடத திருவோலககமாக எழுநதருளியிருநது த$_3$ாஶநம நிரவஹிததருளுகிற காலததிலே ஒரு தீாதத$_2$வாஸிப$_3$ராஹமணன வநது படடரை ஸேவிதது அவருடைய வேத$_3$ாநதோபநயாஸ சாதுாயததையும கோ$_3$ஷடி$_2$யின வைப$_4$வததையுங கணடு நினறு படடரே! மேலநாடடில வேத$_3$ாநதியெனறு ஒரு பெரிய வித$_3$வானிருககிறான அவனுடைய வித$_3$யையும கோ$_3$ஷடி$_2$யுமபோலே உமககு மிருநதது எனன படடரும ப$_3$ராஹமணன சொனன வாாததையைக கேடடருளி ஆமோ! அபபடியும ஒரு வித$_3$வானுணடோ? எனன உணடு எனறு சொலலி அநத ப$_3$ராஹமணன இஙகு நினறும புறபபடடு மேலநாடடுககுப போய வேத$_3$ாநதி கோ$_3$ஷடி$_2$யிலே சென்று வேத$_3$ாநதிகளே! உமமுடைய வித$_3$யைககும கோ$_3$ஷடி$_2$ககும ஸத$_3$ருஶராய படடரெனபாரொருவா இரணடாறறுககும நடுவே எழுநதருளியிருககிறாா எனன வேத$_3$ாநதிகளும ப$_3$ராஹமணனைப பாாதது ஆமோ! படடா நமககு ஒதத வித$_3$வானோ? எனன அவனும படடா உமமிலும அதி$_4$கா எனன அவனும அவருககு எநத ஶாஸதரம போரும? எனன ப$_3$ராஹமணனும ஶப$_3$த$_3$ தாகக பூாவோததரமீமாமஸை தொடககமான ஸகல ஶாஸதரஙகளும படடருககுப போரும எனன வேத$_3$ாநதியும இவன சொனனதைக கேடடு இவவிபூ$_4$தியிலே நமககு ஒருவரும எதிரிலலையெனறு ஷட$_3$த$_3$ாஶநததிறகும ஆஸநமிடடு அதனமேலே உயரவிருநதோம படடா நமமிலும அதி$_4$கரெனறு ப$_3$ராஹமணன சொனனானே! எனறு அனறு தொடஙகித திடுககிடடிருநதான

அவவளவிலே அநத ப$_3$ராஹமணன அஙகுநினறும புறபபடடுக கோயிலுககுவநது படடா ஸநநிதி$_4$யிலே வநது படடரே! உமமுடைய வைப$_4$வமெலலாம வேத$_3$ாநதிககுச சொனனேன எனன படடரும ப$_3$ராஹமணனைக குறிதது

'அவன் அதுக்கு என்ன சொன்னான்?' என்ன, அவனும் 'பட்டருக்கு எந்த ஶாஸ்த்ரம் போருமென்று கேட்டான்' என்ன, பட்டரும் 'ப்3ராஹ்மணா! அதுக்கு நீ வேதா3ந்திகளுக்கு என்ன சொன்னாய்?' என்ன, அவனும் 'பட்டருக்கு ஸப்3த3தர்க்கங்களும் பூர்வோத்தரமீமாம்ஸைகளும் நன்றாகப் போருமென்று வேதா3ந்தியுடனே சொன்னேன்' என்ன, பட்டரும் அந்த ப்3ராஹ்மணனைக் குறித்து 'தீர்த்த2வாஸியாய் தே3ஶங்களெங்கும் நடையாடி எல்லாருடைய வித்3யா மாஹாத்ம்யங்களெல்லாம் அறிந்து நாக3ரிகனாயிருக்கிற நீ, நமக்குப் போருமதெல்லாம் அறிந்து வேதா3ந்திக்குச் சொல்லாமல் கேவலம் வேதா3ந்த3ஶாஸ்த்ரங்களே போருமென்று தப்பச்சொன்னாயே!' என்ன, ப்3ராஹ்மணனும் பட்டரைக்குறித்து இந்த லோகத்திலே நடையாடுகிற ஶாஸ்த்ரமொழிய உமக்கு மற்ற எது போருமென்று வேதா3ந்திக்குச் சொல்லுவது?' என்ன, திருநெடுந்தாண்டகம் போருமென்று வேதா3ந்திக்குச் சொல்லாதிருந்தாயே!' என்று வெறுத்து அருளிச்செய்துவிட, அவனும் பின்னையும் மேல்நாட்டுக்குப்போய் வேதா3ந்தியுடனே இச்செய்தியைச் சொல்ல, வேதா3ந்தியும் 'திருநெடுந்தாண்டகமென்கிற ஸப்3த3த்திற்குத்தானே அர்த்த2மாகிறதில்லை; அவர் எப்படிப்பட்ட வித்3வானோ!' என்று விஸ்மயப்பட்டிருக்கச் செய்தே, பட்டரும் 'வேதா3ந்தியை நம்முடைய த3ர்ஶநத்திலே அந்தர்ப்4தராம்படி திருத்துமென்று உடையவர் நியமித்தருளினது அவஶ்யம் கர்த்தவ்யம்' என்று தம் திருவுள்ளத்திலேகொண்டு, பெருமாள் ஸந்நிதி4யிலே சென்று ஸேவித்துநின்று 'நாயன்தே! மேலநாட்டிலே வேதா3ந்தியென்று ஒரு பெரிய வித்3வானிருக்கிறான்; அவனைத் திருத்தி நம் த3ர்ஶநப்ரவர்த்தகனாம்படி பண்ண வேண்டுமென்று அங்கேற விடைகொள்வதாக இராநின்றேன்; தேவரீர் அவனை நன்றாகத் திருத்தி ஸ்ரீராமாநுஜ ஸித்3தா4ந்தத்திற்கு நிர்வாஹகனாம்படி திருவுள்ளம்பற்றி

யருள வேணும என்று பெருமாளுககு விணணபபஞ செயய பெருமாளும அபபடியே யாககடவன தவரிததுப போயவாரும என்று திருவுளளமுகநது தீரததமும திருமாலை திருபபரியடடததுடனே தம குமாரரான வாசிதேரானற அநேகம திருவாபரணம திருபபரியடடம நருதககீதவாத்யஙகளையும தமககு உணடான ஸகல பரிஜநபரிசசதஙகளையும கூடடி, போம என்று விடை கொடுததருள

படடரும புறபபடடு மேலநாடடிலே யெழுநதருளிக காவேரிககரையிலே சிறுபபுததூரணடையிலே நினறருள அநநதாழவான 'ஆழவான குமாரா படடா எழுநதருளினா என்று கேடடுச சடககெனப புறபபடடு எழுநதருளித திருககாவேரிக கரையிலே படடரைககணடு ஸேவிதது ஐயோ! ஸுகுமாரரான நீா காடும மலையுங கடநது இததனை தூரம எழுநதருளலாமோ? என்ன படடரும திருவடிகளிலே விழுநது அநநதாழவானை ஸேவிதது உடையவா மேலநாடடிலேபோய வேதாநதியைத திருததி நமதரஸந பரவாததகரா யபடி பணணென்று நியமிததருளி னாரே அபபடியே நமபெருமாளும விடைஸாதிதது அனுபபி யருளினா என்று விணணபபஞசெயய அநநதாழவானும "எஙகள குடிககரசே! வாரும என்று படடரை எடுதது அணைததுககொணடுபோய 530 யாதவாதரோ ஜிகமிஷா யேஷாஙகேஷாஞச விதயதே। தேஷாம தேஸ யமபடா ந கசசநதி கதாசந ॥ என்று யதுஸைலயி யாவை யாவா சிலாககு உணடாயிருககும அவாகள வஸிககுந தேஸததில யமபடா மறநதும புகுராாகளென றும 531 ஸஹஸர ஸிகரஸஸோயம ஸாக்ஷாசசே ஷாதமகோ கிரி। வைகுணடாகபி யதராஹம ரமயா ஸஹிதோ ரமே ॥ என்று ஸஹஸர பணாமணடலமுடைய திருவநநதாழவானவதாரமான யது கிரி ஸிகரததிலே ஸமஸத கலயாண குணஙகளும குனறிவிடட விளககாய பரகாஸிககுமபடி பரமபதததையும திருபபாறகடலையும

உபேக்ஷித்து * அரவிந்தப்பாவையுந் தானுமாய் * அல்லி மலர்மகள் போகமயக்குகளாய் நிற்க 532. "வைகுண்ட2 வாஸிநஸ்ஸர்வே ஶேஷஶேஷாஶநாத3ய: | திர்யக்ஸ்தா2வர ஜந்மாநி ஶ்ரயந்தே யது3பூ4த4ரே ||" என்று * வைகுந்த நாட்டில் வாழும் ஸேனைமுதலியார் திருவநந்தாழ்வான் முதலான நித்ய முக்தரெல்லாரும் திருநாடு * புல்லெழுந்து போம்படி குடிவாங்கிவந்து இஸ்ஸௌஶீல்யஸௌலப்4யாநுப4வார்த்த2மாகத் திர்யக்ஸ்தா2வரஜந்மங்களைப் பரிக்3ரஹித்து ஸுப்ரதிஷ்டி2தராய் இங்கே வர்த்திக்கிறார்களென்றும் சொல்லும்படியான வைப4வத்தையுடைய யாத3வாத்3ரியைக்கிட்டி, சேதனன் பாத3பீட2த்திலே ஏறும்பாவனை கொண்டு செம்பொன் யது3கி3ரியேறித் திருக்கல்யாண ஸரஸ்ஸைக்கிட்டி, 533. "காலே கலௌ ச ஸேவந்தாம் கல்யாணீதீர்த்த2மத்3பு4தம் | யத்ர தீர்த்தே2 நிமஜ்ஜந்தோ யதயஸ் ஸம்ஶிதவ்ரதா:|| உந்மஜ்ஜந்தி ப4வாம்போ4தி4 கல்லோலகலஹாந்தராத் | புஷ்கரே ந ததா2 ப்ரீதிர் ந க3ங்கா3யாம் ந யாமுநே|| யதா2 கல்யாண தீர்த்த2ஸ்ய தீர்த்தே2 கல்யாணசேதஸாம் | தீர்த்தே2 தத்ராமலே ஸ்நாத்வா முச்யந்தே ஸர்வகில்பி3ஷை:|| நாஸ்திகஶ்ச க்ருதக்4நஶ்ச பரீவாத3பரோபி ச| பரப்ரஶம்ஸாநிஷ்ட2ஶ்ச ஸ்வப்ரஶம்ஸா பராயண:|| யஜ்ஞவிக்4நகரஶ்சைவ வேதா3த்4யயநதூ3ஷக: | பரதா3ராநுரக்தஶ்ச பாகபே4த3கரோபி ச || பரத3ரவ்யாபஹாரீ ச பாஷண்ட3க3மதத்பர: | ஶூத்3ராந்நப4க்ஷகஶ்சைவ ஶ்வாதீ3நாமுபலாளக:|| த4ர்மவிக்ரயஶீலஶ்ச ஶ்ராத்3த4பு4க்3 க்3ராமயாஜக: | தே3வதாத்3ரவ்யஹாரீ ச த3ர்ப்பட3ம்ப4ஸமந்வித:|| க3வாம் க்லேஶகரஶ்சாபி ப்3ராஹ்மணாநாஞ்ச நிந்த3க: | விஷ்ணுப4க்திவிகா4தீ ச வ்ருஷலீபதிரேவ ச ||" என்று இப்படிப்பட்டிருக்கிறவர்களுடைய பாவங்களைப் போக்க வல்ல திருக்கல்யாணியிலே நீராடிக் கேஶவாதி3யான பன்னிரண்டு திருநாமஞ் சாத்தியருளி எழுந்தருள. அங்கிருந்த ஐம்பத்திருவர் முதலான அனைவரும் ஶட2கோபன் முன்னிலையாக வந்து எதிர்கொள்ள. பட்டரும் ஸாஷ்டாங்க3

மாகஸேவித்து தி₃வ்யாங்க₃ரிகளுள்ளேயெழுந்தருளிச் சதுர்ராங்க கோபுரத்தை அஞ்ஜலித்து உள்ளே புகுந்து ஸ்ரீப₃லிபீட₂த்தருகே தாழுந் தடக்கைகயுங் கூப்பித்தண்ட₃ன் ஸமர்ப்பித்து உடையவர் ஸந்நிதி₄க்கு எழுந்தருளி 502 'யோ நித்யம்' என்று தொடங்கி 502 ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்₂யே என்று ஸேவித்து ராமாநுஜதி₃வாகரரையும் திருவடிதொழுது வாழ்த்தித் தீர்த்த₂ப்ரஸாத₃ங்களும்பெற்று அவர் புருஷகாரமாகப் ப்ரத₃க்ஷிணமாக எழுந்தருளி 534 ப்ரஶாத₃பி விமாநஸ்ய ப்ராகாராந்தரமத்₄யத । ஸுத்₃ராங்கஞ்ச லக்ஷ்மீஶச வர்த்ததேதே ஸாவகாமதே₃ ॥ என்று சொல்லப்பட்ட திருவாழியாழ்வானையும் யது₃கி₃ரிநாச்சியாரையும் ஸேவித்து ஆநந்த₃மயமான தி₃வ்யவிமாநத்தையும் தொழுது உள்ளே யெழுந்தருளி ஸாஷ்டாங்க₃மாக ஸேவித்து நம்மாழ்வாரையும் திருமங்கையாழ்வாரையும் ஸேவித்து செல்வப்பிள்ளையையும் திருவடி தொழுது அவ்விக₃ரஹ ஸௌந்த₃ர்யத்திலே ஆழ்ந்கால்பட்டுநிற்க செல்வப்பிள்ளையும் உகந்து தீர்த்த₂ம் திருமாலை ஶட₂கோபன் ப்ரஸாதி₃த்தருளப் பெற்று புறப்பட்டு ஸேனை முதலியாரையும் திருவடிதொழுது சண்ட₃ப்ரசண்ட₃ர்களான த்₃வாரபாலகர்களநுமதிகொண்டு உள்ளே சென்று திருப்பல்லாண்டை அநுஸந்தி₄த்துத் திருநாராயணப் பெருமாளைப் பாத₃ர்தி₂கேஶாந்தமாக ஸேவித்து அஞ்ஜலித்துநிற்க திருநாராயணரும் மிகவும் உகப்போடே பட்டருக்குத் திருமாலை திருப்பரியட்டம் தீர்த்த₂ம் ஶட₂கோபனும் ப்ரஸாதி₂த்து விடைகொடுத்தருள பட்டரும் அநந்தாழ்வானுடனே புறப்பட்டு எழுந்தருளி வேத₃ாந்திகளிருக்கிற ஊர் ஆஸந்நமானவாறே ஆழ்வான் குமாரர் பட்டர் வந்தார் அணியரங்கன் குமாரர் பட்டர் வந்தார் வேத₃ாந்தாசார்ய பட்டர் வந்தார் வேதி₃யர்கள் தனித்தலைவர் வந்தார் ஸ்ரீபராஶர பட்டர் வந்தார் ப்ரவாதி₃மத₃ஹஸ்தி பஞ்சாநநர் வந்தார்' என்று பல திருச்சின்னம் பணிமாறுகை முதலான தூர்ய கோ₄ஷத்துடனே பெருந்திரளாக மஹாஸம்ப₄ரமத்துடனே

ஸர்வாப₄ரணபூ₄ஷிதராய், சூ₂த்ரசாமரதாலவ்ருந்தாதி₃கள் ஸேவிக்க மணிப்பலலகையிலே எழுந்தருளாநிற்க, அவ்வளவிலே இரண்டு ப்₃ராஹ்மணர்கள் எதிரேவந்து பட்டரைப் பார்த்து நீர் ஆர்? அநேகம ஸம்ப்₄ரமத்துடனே வந்தீர்; எங்கேற எழுந்தருளுகிறீர்? என்று கேட்க, பட்டரும் 'நாம ஸ்ரீரங்க₃ராஜபட்டர்; வேதா₃ந்திகளுடனே தர்க்கிக்கப் போகிறோம;' என்ன, அந்தப் ப்₃ராஹ்மணர்கள் சொன்னபடி:—'நீர் இப்படி ஸம்ப்₄ரமத்துடனே எழுந்தருளினால், வேதா₃ந்திகளை உமக்குக் காணப்போகாது காணும்; அவர் க்₃ருஹத்துக்குள்ளே இருந்துவிடுவர்; அவருடைய ஶிஷ்ய ப்ரஶிஷ்யர்கள் தலைவாசலிலேயிருந்து வந்த வித்₃வான்களுடனே நாலாறுமாஸம் தர்க்கித்து அவர்களை உள்ளே புகுரவொட்டாதே புறமபே தள்ளிவிடுவர்கள்' என்ன, பட்டரும் அந்த ப்₃ராஹ்மணரைப் பார்த்து 'ஆகில் நாம் நேரேசென்று அவர் க்₃ருஹத்திலே புகுந்து வேதா₃ந்திகளைக் காணும் விரகு என்?' என்று கேட்டருள, அவர்கள் சொன்னபடி:—'வேதா₃ந்திகள் த₄நவானாகையாலே † அவாரியாக ப்₃ராஹ்மணருக்கு ஸத்ரபோ₄ஜநமிடுவர்; அந்த ஸத்ர பு₄க்₃ப்₃ராஹ்மணரோடே கலசி அவர்கள் வேஷத்தையும் த₄ரித்துக் கொண்டு உள்ளே சென்றால் பு₄ஜிக்க வருகிற ப்₃ராஹ்மணரை நிரீக்ஷித்திருப்பர்; அங்கே வேதா₃ந்திகளைக் காணலாம்; ஆகையாலே உமமுடைய ஸம்ப்₄ரமங்களையெல்லாம் இங்கே நிறுத்தி நீரொருவருமே ஸத்ராஶிகளுடனே உள்ளே எழுந்தருளும்' என்று சொல்லிப்போனார்கள்.

அநந்தரம் பட்டரும் 'இவர்கள் சொன்னது கார்யமாம்' என்று திருவுள்ளம்பற்றி தம்முடைய அனைத்துப்பரிகரத்தையும் ஊருக்குத் தூரத்திலே நிறுத்தி, தாம் சாத்தியிருந்த ஸர்வாப₄ரணங்களையும் களைந்துவைத்து ஒரு அரசிலைக் ‡ கல்லையைக் குத்தியிடுக்கிக்கொண்டு காவிவேஷ்டியும்

† அவாரியாக-தடையில்லாமல்: தே₃ஶவழக்குச் சொல்.

‡ கல்லையைக்குத்தியிடுக்கிக்கொண்டு – தொன்னையைத் தைதது எடுத்துக்கொண்டு.

த4ரிதது ஒரு கமணட3லமும கையில தூககிககொணடு அநநதாழவானும தாமுமாய ஸதராஶிகளுடனே கூடிக காரபபணய வேஷததுடனே உளளே எழுநதருள வேதா3நதிகளும ப3ராஹமணா பு4ஜிககையைப பாாததுக கொணடு ஒரு மணடபததிலே ஆறு ஆஸநமிடடு அதன மேலே பெரிய மதிபபுடனே இராநிறக, ப3ராஹமணரெல லாரும ஸதரஶாலையிலே புகுர படடா அஙகே எழுநதரு ளாமல வேதா3நதிகளை நோககி யெழுநதருள, வேதா3நதி களும பிளளாய இஙகு ஏன வருகிறீா?' எனன படடரும 'பி4கைஷககு வருகிறேன' எனன எலலாரும பு4ஜிககிற விடததிலே போகீா பி4கைஷககு எனன படடரும எனககுச சோறறுபி4கைஷயனறு எனன வேதா3நதி களும 'இவா ஸதராஶியானாலும கிஞசித3 வித3வானாகக கூடும' எனறு விசாரிதது கா பி4கஷா? எனன படடரும தாககபி4கஷா எனன வேதா3நதிகள இததைககேடடுத திடுககிடடு முனனே தீாதத2வாஸி ப3ராஹமணன வநது நமககுச சொனன படடரலலது நமமுனனே வநது கூசாமல நினறு தாககபி4கைஷயெனறு கேடகவலலவா இநத லோகததிலொருவருமிலலை வேஷம காரபபணயமா யிருநததேயாகிலும இவா படடராகவேணும எனறு நிஶசயிதது 'நமமைத தாககபி4கைஷ கேடடீா நீா படடரோ' எனன இவரும ஆம எனறு கமணட3லம கலலை காவி வேஷடி இவறறையெலலாம சுருடடியெறிநது எழுநதருளி யிருநது மஹாவேக3மாக உபநயஸிகக அவவளவிலே வேதா3நதிகளும படடா வைப4வஙகேடடிருநதும 'இவா வித3யாமாஹாதமயம காணவேணும எனறு இவருடனே தாககிகக இபபடி ஒருவாககொருவா மததவாரணம பிணஙகுமாபோலே தாககிகக, இஙஙனே ஒனபதுநாள சென றபினபு பததாம நாள படடா தாககிககசசெயதே மாயிஸித3தா4நததைத ஶுதத4ாவாககக2ணடி3தது விஶிஷ டாத3வைதபரமாக உபநயஸிகக, இதைககணட வேதா3நதி கள எழுநதிருநது நினறு நடுஙகி வேறொனறுஞ சொலலாதே

'மநுஷ்யமாத்ரமே யென்றிருந்தேன்; நம்பெருமாளென்ன நீரென்ன பே4த3மில்லை; உறங்கும்பெருமாள் அவர். உலாவும் பெருமாள் நீர்; ஆனபின்பு வாய்திறந்து ஒருவார்த்தை சொல்லக்கூடாது' என்று அரைகுலையத் தலைகுலையவந்து பட்டர் திருவடிகளிலே அடைவுகெடவிழுந்து ஸேவித்து 'அடியேனை இரங்கியருளவேணும்' என்று மிகவும் அநுவர்த்திக்க. பட்டரும். தாம் எழுந்தருளின கார்யம் அதிஶீக்4ரமாகப் ப2லித்தவாறே, மிகவுந் திருவுள்ளமுகந்தருளி வேதா3ந்திகளை அங்கீ3கரித்தருளி. அவருக்கு 535. ''அர்த்த2பஞ்சகதத்வஜ்ஞா: பஞ்சஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருதா:| ஆகாரத்ரயஸம்பந்நா மஹாபா4க3வதாஸ் ஸ்ம்ருதா:||'' என்று சொல்லப்பட்ட தாபபுண்ட்3ராதி3 பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும் ப்ரஸாதி3த்து அர்த்த2பஞ்சகஜ்ஞாநத்தையுமுண்டாக்கி. ஆகாரத்ரயஸம்பந்நரான மஹாபா4க3வதோத்தமராக்கி விஶேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளி. 'வேதா3ந்திகளே! நீர் ஸர்வஜ்ஞராயிருந்தீர்; ஆகையாலே. நாம் உமக்குப் பரக்கச் சொல்லலாவதொன்றுமில்லை; விஶிஷ்டாத்3வைதமே பொருள்; நீர் மாயாவாதரீதியை ஸவாஸநமாக த்யஜித்து. ஸ்ரிய:பதியைப்பற்றி ஸ்ரீராமாநுஜ ஸித்3தா4ந்தத்தையே நிர்வஹித்துப்போரும்' என்று அருளிச்செய்து. ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயல் நாலாயிரமும் ஓதும்படி நியமித்தருளி, 'இனி நாம் நம்பெருமாளை ஸேவிக்கப்போகிறோம்' என்று உத்3யோகி3த்துப் புறப்பட்டவளவிலே, ஊருக்குப் புறம்பே நிறுத்தின அனைத்துப் பரிகரமும் ஊரிலே வந்து. அவர்கள் மஹாஸம்ப்4ரமத்துடனே பட்டரைச் சூழ்ந்து ஸேவித்துப் பூர்வம்போலே ஸர்வாப4ரணங்களாலும் பூ4ஷித்து ஒப்பித்து மணிப்பல்லக்கிலே யேற்றி உப4ய சாமர தால வ்ருந்தாதி3கள் பறிமாற. ஸகலவாத்3யங்களும் முழங்க. திருச்சின்னம்பணிமாறிப் புறப்படக்கண்டு. வேதா3ந்திகள் பட்டருடைய பெருமையையும் ஸம்பத்தையும் நன்றாகக் கண்குளிர நோக்கி 'இந்த ஸ்ரீமாந் இத்தனை தூரம் காடும் மலையும் கஷ்டமுங் கடந்து எழுந்தருளி. நித்யஸம்ஸாரி

களிலுங் கடைகெட்டு மநுஷ்யாவா திரயாயிருந்த அடியே னுடைய து₃ராசு₃தியே பற்றாசாக அங்கீ₃கரித்தருளுவதே! என்று மிகவும் வித₃த₄ராய்க் கண்ணும் கண்ணீருமாய்க் கொண்டு பட்டர் திருவடிகளிலே விழுந்து கலேஶித்து 'பெரியபெருமாள்தாமான தன்மையாய் ஸௌந்த₃ர்யஸௌ குமார்யாதி₃களையுடையராய் எழுந்தருளின தேவரீர் அநாதி₃ காலம் தபஸித்திரிந்து * அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கைக்கும் எட்டாதபடி கைகழிந்துபோன இவ்வாத்மா இன்னும் தப்பப்போம் என்று திருவுள்ளம்பற்றியருளி இப்படி அதிகாரப்பண்யமாயிருப்பதொரு வேஷத்தையும் த₄ரித்துக் கொண்டு ஸத்ராஶிகளுடனேகூட எழுந்தருளி அதி து₃ர்மாநியான அடியேனை அங்கீ₃கரித்தருளின அந்த வேஷத்தை நினைத்தால் அடியேனுக்குப் பொறுக்கப்போகிற தில்லை என்று சொல்லி வாய்விட்டழுதுகொண்டு திருவடி களிலே விழுந்துகிடக்க பட்டரும் வேதா₃ந்திகளை முடிபிடித்தெடுத்து நிறுத்தித் தேற்றி நீர் இங்கே ததீ₃யா ராத₄நைகபரராய் ஸுக₂மேயிரும் என்று அருளிச்செய்து கோயிலை நோக்கிப் புறப்பட்டு எழுந்தருளாநிற்க மின்னு மாமுகில்மேவுதண்டிருவேங்கடம் என்கிறபடியே அம்பு₃ த₄ரசும்பி₃யது₃ங்க₄க₄ரஶ்ருங்க₃நிலயனை நரஸிம்ஹதி₃வ்யவிமா நம் தூரத்திலே தோன்றக்கண்டு அஞ்ஜலித்துப் பின்னையும் திருநாராயணபுரம் வழியாக எழுந்தருளி அநந்தாழ்வான முனையிலையாக நயநம் நாரஸிம்ஹம் † கி₃ரிபரிப₃ருட₄ஸத₂ா நம் ஸீதாரண்யம் ஜ்ஞாநாஶ்வத்த₂மாகிற பஞ்சப₄ரக₃வத ஸத₂லம் ஶ்வேதமருத பரித₄ாநஸிலேஆகிற ஸபதக்ஷேத்ரங்களை யும் வேத₃புஷ்கரிணி த₃ரபப₄தீர்த்த₂ம் பலாஶதீர்த்த₂ம் பத₂மதீர்த்த₂ம் யாத₃வ மஹாநதி₃ வைகுண்ட₂க₂ங்க₃ாதீர்த த₂ம் நாராயணதீர்த்த₂ம் மைத்ரேயகுண்ட₃ தீர்த்த₂ங்களை யும் ஸேவித்து அவகா₃ஹித்து இவற்றின் மத₄யக₃தமான திருக்கல்யாணியிலே நீராடி கேஶவாதி₃த₃வாத₃ஶோர்த₄வ

---

† ஹரிப₃ரஹ்மமஹாஸ்த₂ாநம் என்று பரதிபேத₃ம்

புண்ட்₃ரத₄ரராய் முன்புபோலே ஸேவாக்ரமந்தப்பாமல் ஸேவித்துத் தீர்த்தப்ரஸாத₃ங்களும் பெற்றுப் புறப்பட்டுத் திருமலையிறங்கி எழுந்தருளி, சிறுப்புத்தூரிலே அநந்தாழ் வானை நிறுத்தி. பயணக₃தியிலே த்வரித்துக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளி, திருக்காவேரியிலே நீராடியருளி த்₃வாத₃ஶோர் த்₄வபுண்ட்₃ரத₄ரராய், ஸகலபரிஜநபரிச்ச₂த₃ங்களோடே 'வேதா₃ந்தாசார்ய பட்டர் வந்தார். வேதா₃ந்திகளைவென்ற விரகர் வந்தார்' என்று திருச்சின்னம் பணிமாற. * அணி யரங்கன் திருமுற்றத்தடியார் எதிர்கொள்ள எழுந்தருளி. ஸேவாக்ரமந் தப்பாமல் ஸேவித்துக்கொண்டு உள்ளே புகுந்து * மாயோனை மணத்தூணைபற்றிநின்று வாயார வாழ்த்திநிற்க. பெருமாளும் பெரிய ப்ரீதியோடே திருமாலை திருப்பரியட்டம் தீர்த்த₂ம் ஶட₂கோபனும் ப்ரஸாதி₃த்துத் திருமாளிகையிலே போகவிட்டருள பட்டரும் தம் திரு மாளிகையிலே எழுந்தருளி அங்கே ஆண்டாளை ஸேவித்து ஸ்ரீபாத₃த்து முதலிகளுக்கு த₃ர்ஶநார்த்த₂ம் நிர்வஹித்துக் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

அநந்தரம், அங்கே கங்கோரையிலே வேதா₃ந்திகள் * திருமாலடியார்களைப் பூசித்துக்கொண்டிருக்கும நாளிலே, இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இளைத்து வேதா₃ந்திகள் திரு மாளிகைக்கு எழுந்தருளி 'க்ஷுத்து நலியா நின்றது' என்று அமுதுசெய்யத் தேட. வேதா₃ந்திகள் தே₃விகளிரு வரும் பார்த்து 'உங்கள் வேதா₃ந்திகள் தீர்த்த₂மாடப் போனார்; இங்கு ஒன்றுமில்லை; நீங்கள் அங்கேறப் போங் கோள்' என்று சொல்லி உதா₃ஸீநம்பண்ணிவிட, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் வேதா₃ந்திகள் பக்கல்சென்று இத்தை அறிவிக்க; அவரும் அதுகேட்டு அநுதபித்துத் தம் திரு மாளிகையிலே எழுந்தருளித் தே₃விகளிருவரையுஞ்சீறி அப்போதே புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளத் தேட, அங்குள்ளவர்கள் வேதா₃ந்திகளைப் போகவொண்ணுதென்று

தகைய இவரும தமககு நிரவதி₄கத₄நமுணடாகையாலே அததை மூனறு அமஶமாகப பிரிதது இரணடு தே₃வி களுககும இரணடு அமஶம கொடுதது மறறையமஶததை ஸவாசாாயருககாக எடுபபிததுககொணடு அததே₃ஶததை யும ஸவாஸநமாகவிடடு இலலறமலலேல துறவறம எனறு அதிதி₂ஸதகார யோக₃யையலலாத ப₄ாாயையை தயஜிதது ஸநநயஸிககககடவன எனறு ஶாஸதரம சொலலுகையாலே ஸாவஸஙக₃பரிதயாக₃ பூாவகமாக அஙகே ஸநநயஸிததருளிக கோயிலே நோககி எழுநதருளா நிறகச செயதே திருககாவேரிககரையிலுள்ள சிறுபபுத தூரிலே அநநதாழவானைக கணடு ஸேவிததுநிறக அநந தாழவானும வாரீா வேதா₃நதிகளே! ஸுகுமாரரான நீா இஙஙனே செயயலாமோ? வோதகபோது நீராடிப பசிதத போது அமுதுசெயது படடா திருவடிகளே ஶரணமென றிருநதால், உமமைப பரமபத₃ததினினறும தளளிவிடுவா ருணடோ? இனியென! திருமநதரததிலே பிறநது த₃வயத திலே வளாநது த₃வயைகநிஷட₂ராவீா எனறு ஆஶீா வதி₃தது போம எனறு விடடாா, அதாவது திருமநதரம ஆதமஸவரூபபரமாகையாலே மோக்ஷதவ ஜ்ஞாநோதபததி யாகிற ஆபி₄ஜாதயமுணடாய த₃வயததிலும ஸ்ரீமசசப₂த₃ தே₃ாகதமான பெரிய பிராடடியாா புருஷகாரததாலே வாததமாநாாதத₂ததிலே வாததிதது உததரவாகயோகதங களைப பறறக கைஙகாயைக நிஷட₂ராவீ ரெனறு சொனனபடி

வேதா₃நதிகளும பயணக₂தியிலேபோயக கோயிலிலே யெழுநதருளி படடா திருவடிகளிலே ஸேவிதது தாம கொணடுவநத த₄நததைத தமமதெனகிற அபி₄மாநததை விடடு படடருககு இஷட விநியோக₃ாஹமாமபடி அவா திருவடிகளிலே ஸமாபபிதது நிாமமராய நிறக, அவவள விலே படடரும மிகவும உகநதருளி நமமுடைய சீயா வநதாா எனறு வாரியெடுததுக கடடிககொணடருளி ஒரு

க்ஷணமும் பிரியாமல் தம்முடைய ஸந்நிதி4யிலே வைத்துக் கொண்டு ஸகலார்த்த2ங்களையும ப்ரஸாதி3த்தருள, சீயரும் பட்டரையல்லது மற்றொரு தெய்வம் அறியாதிருந்தார்.

பட்டரும் நம்முடைய சீயரென்று சொல்லி அணைத்துக் கொண்ட அன்றுதொடங்கி வேதா3ந்திகளுக்கு 'நஞ்சீயர்' என்று திருநாமமுண்டாய்த்து.

நஞ்சீயர் பட்டரைப் பார்த்து 'பெருமாள் சந்த்3ரபுஷ்கரிணிக்கரையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறதற்குத் திருவுள்ளக் கருத்து என்?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பட்டரும், '* நாராயணனே! மணிவண்ணா! நாகணையாய்!' என்று கூப்பிட்டபின்பிறே அந்த மடுவின் கரையிலே எழுந்தருளினது; இங்கு கண்வளர்ந்தருளுகிறது நான் கூப்பிடுவதற்கு முன்னே என்னை எடுக்கைக்காக, நான் அகப்பட்ட பொய்கைக் கரையிலே ஏற்கவே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறானித்தனை; நீர் இவ்வர்த்த2ம் கேட்டது, உம்முடைய வசத்தாலேயன்று காணும்; உம்மைக்கொண்டு நம்பெருமாள் என்னினைவை வெளியிட்டருளினார்'' என்று அருளிச்செய்தார்; அதாவது - ப4க3வத3வதாரங்களடங்க ஸ்வார்த்த2மாக என்றிறே ஜ்ஞாநாதி4கர் அநுஸந்தி4ப்பரென்றபடி.

நஞ்சீயர் பட்டரை ஸ்ரீபாத3ந் தாங்குவதாகத் தோளிலே தண்டை வைக்கப்புக, பட்டரும் 'உம்முடைய வேஷத்திற்கு இது விருத்3த4ங்காணும்' என்று அருளிச்செய்ய, சீயரும் 'அங்குத்தையடிமைக்கு ஏகாந்தமென்று இவ்வேஷத்தைப் பரிக்3ரஹம் பண்ணினேன்; அதுதானே இதற்கு விரோத4மாகில், பழைய வெள்ளையை யுடுக்கிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்; அதாவது — ஆசார்ய கைங்கர்யத்திற்கு அநுரூபமாகாத வர்ணாஸ்ரம த4ர்மமும் பரித்யாஜ்யமென்றபடி.

பட்டர் குடும்பஸஹிதமாகக் கூரகுலோத்தமனிலே எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே திருநந்தவநத்தில் அல்பம்

உபஹதியுணடாக திருநநதவநஞ செயகிற ஏகாஙகிகள சில வாாததைகள சொனனாரகளெனறு நஞசீயா கேடடருளி ஏகாஙகிகளை யழைதது நம பெருமாள திருககுழறகறறை சிககு நாறுகிறதெனறோ நான திருநநதவநஞ செயகிறது? படடருடைய குடுமபததிறகு இஷடவிநியோக3ாாஹமாக வேணுமெனறு திருநநதவநவயாஜேந கோவிநேனிததனை டனறோ! எனறு அவாகளைச சீறி விடடருளினா இததால ஆசாாயபரதநதரன ப4க3வததைகஙகாயம பணணக கோலுவதும ஆசாாய கைஙகாயாாதத2மாக விததனையெனறு கருதது

அநநதரம படடா திருவணையாட எழுநதருளுகிற போது, பகலெலலாம வழி நடநதருளின ஆயாஸததாலே விடடதொரு தூறறடியிலே நஞசீயா மடியிலே திருமுடியை வைததுக கணவளாநதருள ஓாிரவெலலாம துடைமாறுடு தல அசைததல செயயாதே இருநதருளினா ஆகையாலே ஆசாாயவிஷயததிலே சைதநயம மூசசறறுப படுககையாய அடிமைசெயகை ஶிஷயஸவருபஸித3தி4 யெனகிறது

திருவணையாடி மீணடு எழுநதருளுகிறபோது ஸாயங காலமானவாறே பாதிரியெனகிற க3ராமததிலே போய ஒரு வேடனகததே எழுநதருளபபுககவாறே அவனும தானி ருநத ஆஸநததையும வாஙகிபபோகடடு இவாககு ஒரு கடடிலை அமைததுககொடுகக அதின மேலே எழுநதருளி யிருநது இவன நமமுடைய வைப4வ மறிநது செய தானலலன க2யாதிபரயைச செயதானலலன நமமால உபகருதயைச செயதானலலன தனனுடைய க3ருஹத திலே புகுநதோமெனனும அபி4மாநமிறே இவன இவவளவு செயயவேணடிறறு ஈஶவரன தன அபி4மாநததிலே ஒதுஙகினாரை எனன நினைததிருககிறானோ? எனறு அநு ஸநதி4ததருளி பினபு அநதக3ருஹமுடையவனைக குறிதது இஙகு விஶேஷம எது? எனறு கேடடருள அவனும

'நாயன்தே! நான் காட்டிலே வேட்டைக்குப் போனேன்; அங்கே ஒரு முசல் குட்டியைப் பிடித்தேன்; அதனுடைய தாயானது என் முன்னே வந்து வழியிலே எதிரே கும்பிட்டுக்கொண்டு கிடந்தது; அத்தைக்கண்டு எனக்கு த$_3$யை பிறந்து அதின் குட்டியைவிட்டுப்போந்தேன்' என்றான், அத்தைக்கேட்டு இவரும் 'ஒரு சேதநனுக்கு இலலாததொன்று. பரமசேதநனுக்கு உள்ளதொன்று! 536. "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்று அம்முசலுக்கு உபதே$_3$ஶித்தாருமில்லை; 537. "அரி: ப்ராணாந் பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்ய: க்ருதாத்மந:" என்று இவ்வேடனுக்கு உபதே$_3$ஶித்தாருமில்லை; அவ்யவசா$_4$யேந ஶரணாக$_3$தி ப$_2$லிப்பதே! இதொருப்ரமாணஸித்$_3$தி$_4$ இருந்தபடியே!' என்று நஞ்சீயர்க்கு அருளிச்செய்து, கோயிலுக்கு எழுந்தருளிப் பூர்வம் போலே வ்யாக்$_2$யாநித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

அக்காலத்திலே வீரஸுந்த$_3$ரப்$_3$ரஹ்மராயன் பெருமாளுக்குத் திருமதிள் கட்டுவிக்கிறநேரிலே பிள்ளைபிள்ளையாழ்வான் திருமாளிகை யகப்பட 'அவர் திருமாளிகையை இடித்துத் திருமதிள் கட்டவேணும்' என்று வீரஸுந்த$_3$ரன் சொல்ல. பட்டரும் 'உம் திருமதிளோ பெருமாளுக்கு ரக்ஷகம்? அவர் மங்க$_3$ளாஶாஸநமிறே ரக்ஷகம்; ஆகையாலே. திருமங்கையாழ்வார். தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருமாலை கட்டுகிற ஸ்த$_2$ாநத்தைத் தப்ப ஒதுங்கத் திருமதிள் கட்டவில்லையோ? நீரும் இப்போதும் அப்படியே அவர் திருமாளிகையை விட்டு ஒதுங்கத் திருமதிள் கட்டிவையும்' என்று சொல்ல, வீரஸுந்த$_3$ரனும் ஆசார்யபுத்ரரென்று அஞ்சாதே அவர் வார்த்தையை அதிக்ரமித்து ஆழ்வான் திருமாளிகையை இடித்துத் திருமதிள் கட்டிவைத்து. பட்டரைத் தந்மூலமாகக் கோயிலிலேயிருக்கவுமொட்டாதே மிகவும் உபத்$_3$ரவிக்க, பட்டர் கோயிலினின்றும் புறப்பட்டுத் திருக்கோட்டியூருக்கு எழுந்தருளும்போது வழியிலே இளைத்தருளி 'நஞ்சீயர் இப்போது

வருவதுஙகாணேன என்ன— நஞசீயரும சீயா! சீயா! என்று அழைததுககொண்டு கட்டுததிருபபோனகமும தணணீரமுதும கொணடு ஓடிவநது சடகசென அமுது செயயப பணணிவைதது இளைபபாறறிவைகக பட்டரும நஞசீயருககு அபபோதும ஒரு விசேஷகடாக்ஷஞ செய தருளினா ஆகையாலே அநுவாததந விசேஷஙகளாலே ஆசாரயாநுக$_3$ரஹததிறகுப பாதரமாக வேணுமிறே

அநநதரம திருககோட்டியூரிலே எழுநதருளியிருநது

538 பூகீ$_3$கணட$_2$ த$_3$வயஸஸரஸஸநிக$_3$த$_4$ நீரோபகணடா$_2$ா மாவிரமோத$_3$ ஸதிமிதஶகுநாநூதி$_3$தப$_3$ரஹமகோ$_4$ஷாம। மாரகே$_3$ மாரகே$_3$ பதி$_2$கநிவஹைருஜஜயமாநாபவாககா$_3$ம பஶயேயம தாம புநரபி புரீம ஸ்ரீமதீம ரஙக$_3$த$_4$ாமந ||

என்று செலலிககொணடு கோயிலையும பெருமாளையும விட்டுப பிரிநதிருககையாலே மிகவும கலேஶபபட்டு * என்று கொலலோ கணகுளிரக காணுநாளே! என்று கொணடு எழுநதருளியிருககிற காலததிலே ஒரு ஸ்ரீவைஷணவா பட்டரை ஸேவிதது அடியேனுககுத திருவிருததததிறகு அாத$_2$ம ஒருரு பரஸாதி$_3$ததருள வேணும என்று மிகவும அநுவாததிகக பட்டரும நஞசீயரைப பாாதது சீயா! எனககுக கோயிலையும பெருமாளையும விட்டுப்பிரிநத கலேஶாதிஶயந செவிகள சீபபாயாஙினறது ஆகையாலே எனககு வாயதிறநது வாாததை சொலலபபோகிறதிலலை நீா திருவிருதததததிறகு அாதத$_2$ம ஒருரு இநத ஸ்ரீவைஷணவருககுச சொலலும என்று அவரைச சீயா ஸ்ரீபாத$_3$ததிலே காட்டிககொடுதது இஙஙனே நடநதுசெலலுகிற நாளிலே கடலைக கலககினறபோலே பட்டா திருவுளளததைக கலககி விரோதி$_4$தத வீரஸுநத$_3$ரன மரிததுபபோக

அவவளவிலே கோயிலிலே பட்டா திருததாயாா ஆணடாளை ஸேவிததிருநத ஸ்ரீவைஷணவாகள பட்டருடைய விரோதி$_4$ போனான என்று தஙகள திருபபரியட்டஙகளை

முடிந்து ஆகாஶத்திலே யெறிந்து, நின்றார் நின்ற திக்கிலே ஸந்தோஷித்துக் கூத்தாடி ஆண்டாளுக்கு அறிவிக்க, அது கேட்டு ஆண்டாள் செய்தபடி:— திருமாளிகைக்குள்ளே புகுந்து திருக்காப்புச்சாத்திச் சிக்கெனத் தாளிட்டுக் கொண்டு வயிறுபிடித்து மிகவுங்க்லேஶித்து வாய்விட்டு உச்சைஸ் ஸ்வரமாக அழத்தொடங்கினாள்; அதுகேட்டு ஸந்தோஷாதிஶயேந * தடுகுட்டமாய்க் கும்பிடுநட்டமிட்டுக் * கூத்தாடுகிற முதலிகள் ஆண்டாளைக் குறித்து 'பட்டரை இங்கு இருக்கவுங்கூட வொட்டாமல் விரோதித்த பாபிஷ்டன் போனானென்று ஸந்தோஷியாதே க்லேஶிப்பானென்? பட்டருடைய விரோதி போகவும் பட்டரும் முதலிகளும் இங்கே எழுந்தருளவும், நாமெல்லோரும் கூடிவாழவும், உமக்கு அஸஹ்யமாயிருந்ததோ?' என்ன, ஆண்டாளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் குறித்து அருளிச்செய்தபடி:— 'பிள்ளைகாள்! நீங்களொன்றும் அறிகிறிகோளில்லை; வீரஸுந்தரன் நேரே ஆழ்வானுடைய ஶிஷ்யனாயிருந்து ஆசார்ய புத்ரரான பட்டரைத் திண்டாட்டங்கண்டு அவர் திறத்திலே மஹாபராதத்தைத் தீரக்ஷமியப்பண்ணி 'அறியாமல் செய்தேன்; இத்தைப் பொறுத்தருளவேணும்' என்று பட்டர் திருவடிகளிலே தலைசாய்ப்பதுஞ் செய்யாதே, இப்படி செய்தோமே! என்கிற அநுதாபமுமின்றியே செத்துப்போனான்; ஆகையாலே, அவன் ஶரீரம் விட்டபோதே யமபடர் கையிலேயகப்பட்டுக் கலங்க அடியுண்டு மலங்க விழிகுமாகையாலே அத்ருஷ்டத்தையிழந்தான்; சிலநாளைக்கு இருந்தாகிலும் த்ருஷ்டஸுகத்தையநுபவிக்கிறானென்றிருந்தேன்; அதுவுங்கூட இழந்தானாகாதே? ஆழ்வான் திருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடையது ஒரு ஆத்மா இப்படி தட்டுப்பட்டுப்போவதே! என்று இத்தை நினைத்து என் வயிறு எரிகிறபடி உங்களொருவர்க்கும் தெரிகிறதில்லை' என்று ஆண்டாள் அருளிச்செய்தாள்; குற்றஞ்செய்தவர்கள் பக்கலிலும் அகப்பட ஹிதபரராய்

த$_3$யாாத$_2$ரசிததராயப போருவது ஆழவான ஸமப$_3$நத$_4$ முடையவாகளுககே உளளதொனறிறே

கோயிலிலும பிளளைபபிளளையாழவான இவவிேஶஷங கேடடுத திருககோடடியூருககு எழுநதருளி இததை அருளிச செயய படடரும கேடடு ஸநதுஷடராய நுஙகாலக ளெனதலைமேற கெழுமீரோ நுமரோடே’ எனகிறபடியே அவாகழலகளை அடிககடி வணஙகி அவருடனே கூடத ததக்ஷணமே கே$_3$ாஷடீ$_2$புரததிலும புறபபடடுக கோயிலேற எழுநதருளி பணடுபோலே த$_3$ாஶநாதத$_2$ம நிாவஹிததுக கொணடிருநதாா

அமமணியாழவான இருநூறுகாதவழி நடநது வநது படடா ஸ்ரீபாத$_3$ததிலே த$_3$ணட$_8$னஸமாபபிதது அடியே னுககுத தஞசமாயிருபபதொரு அாதத$_2$ம பரஸாதி$_3$ததருள வேணும என்று பராாததி$_2$கக படடரும நெடுமாறகடி மைககு அாதத$_2$ம பரஸாதி$_3$ததருளி, எமபெருமானை அறிகை யாவது – அவனை அரைவயிறு படடறிகை ததீ$_3$யரை அறிகையாவது – அவனை முழுகக அறிகை என்று அருளிச செயதருள அவரும பலபடி சொலலியென? மறபபன இவவளவேயமையும என்று அதுதனையே த$_4$ாரகமாகப பணணிககொணடு எழுநதருளினாா 539 நயக$_3$ரோத$_4$ பீ$_3$ஜே வடவத பரணவே ஶப$_3$த$_3$ஜாலவத| ஸித$_3$தே$_4$ ததீ$_3$யஶேஷதவே ஸாவாாதத$_2$ாஸ ஸமப$_4$வநதி ஹி|| என கையாலே ஸசசி$_2$ஷயன ஸத$_3$ாசாாயன அருளிசசெயததொரு சரமாாதத$_2$ததையே தஞசமென்று விஶவஸிகக வேணு மென்றபடி

வீரஶிக$_2$ாமணிப பலலவராயன, படடரைககுறிதது படடரே! ராஜகாாயஞ செயகையாலே அடியேனுககு ப$_4$க$_3$வதவிஷயவைப$_4$வங கேடக விரகிலலை எனககுத தஞச மாயிருபபதொரு அாதத$_2$ம பரஸாதி$_3$ததருளவேணும என்று அபேக்ஷிகக, படடரும கடறகரைவெளியை நினைததிரும

என்று அருளிச் செய்தருள, அது தெரியாமையாலே அவன் கையைப்பிசைந்துநிற்க, இவரும் 'கடற்கரையிலே ஒரு அம்ருதக் கடல்போலே பெருமாள் பெரிய வாநர ஸேனையோடே விட்டிருக்க, அக்கரையிலே பிணந்தின்னிப் பையல் ராவணன் இருக்க, எழுபதுகோடி மஹாகபிஸேனை உணர்ந்து பெருமாளைக் குறிக்கொண்டு நோக்கிக் கொண்டு போர, அவர்கள் ப்ரக்ருதிமான்களாகையாலே கண்ணுறங்கிக் காலோய்ந்து கைசோர்ந்தவளவிலே, தாமும் தம் திருத் தம்பியாருமாகத் திருவரையிற்கட்டிய கச்சும் சுருக்கிய சீராவும் நாணியும் முதுகிலே அம்பறுத்தூணிகட்டிக் கையிலே தெறித்துப் பிடித்துப் பெருக்கின திருச்சரமும் தரித்த திருவில்லும் தாமுமாய், சில அண்டஜங்கள் முட்டையிட்டுத் தம் சிறகின்கீழே நோக்கிட்டு வைக்குமா போலே எழுபதுவெள்ளம் ப்லவங்க குலபதி மஹாஸேனை யையும் நடையாடும் மதிள்கள்போலே ரக்ஷித்துக்கொண்டு ஓரிரவெல்லாம் சாரிகையாய்வந்த சக்ரவர்த்தித்திருமக னுடைய கையும் வில்லுமே தஞ்சமென்று ஸுகமாயிரும்' என்று அருளினர்; தத்ரஹஸ்யமாவது – உறங்குகிற போது நம்மை ரக்ஷிக்குமவன், உணர்ந்தால் நம்மை நோக்கு மென்றிருக்கச் சொல்லவேண்டாவிறே யென்றபடி.

ஒருநாள் த்ரிபுவநவீரதேவராயன், பட்டருடைய வைபவங்கண்டு 'பட்டரே! நீர் நம்பக்கல் ஒருநாள் வந்து போகீர்' என்ன, பட்டரும் 'பெருமாள் அஞ்சலென்ற கை மறுத்தாலும், அவ்வாசலொழிய வேறொரு போக்கு உண்டோ?' என்று அருளினர்; அதாவது - 540. "ஏதத் வ்ரதம் மம" என்று ஸ்வாஶ்ரித ரக்ஷணைகதீக்ஷிதனை எம்பெருமானிருக்க, கதிபய க்ராமேஶ கஸ்சித் புருஷாதமன் வாசலிலே துவளக்கடவோமல்லோ மென்றபடி.

ஒருநாள் பட்டர், பெருமாளைத் திருக்கைத்தலத்திலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே திருவடிதொழப்புக, திருமுன்

அடிககிற வேதரபாணிகள பட்டரைபபாராமல சில பரு ஷோகதிகளைச சொலல ஸ்ரீபாத$_3$ததில ஸ்ரீவைஷணவா அவரோடே எதிருததரஞசொலலபபுக பட்டரும 'வாரீா பிளளாய! கேளும பெருமாளுககு ஏகாநததிலே என குறறம விணணபபஞசெயய ஒருகாலம பறறுதாய பெருமாளும திருசசெவிசாததாமல போநத இததைப பெருமாளுககு அநதரங$_3$க$_3$ பரிகரமாயிருபபாரொருவா நம தே$_3$ாஷததை ஏகாநதததிலே விணணபபஞசெயய பெருமாளும திருசசெவிசாததினது கணடால நமமைபபாககில அததை விலககுகிற இததால நீாபெறறபேறு என?' என்று அருளிஞா இததால ப$_4$க$_3$வத ஸாநநித்$_4$யில ஏகாநததில பரகருத ஸுவதே$_3$ாஷ்க$_2$யாபநம தத$_3$வா தஸலயகாாயமாயத தத$_3$ங்கீ$_3$காரஹேதுவுமாமென்று நிளைககககடவனென்றபடி

பட்டா ஸ்ரீபாத$_3$ததில ஸமப$_3$நத$_4$முடையராய ஸோம யாஜியாயிருப்பாரொரு ஸ்ரீவைஷணவர் பட்டரை அடியேனுககுத திருவாராத$_4$நக்ரமம பரஸாதி$_3$ததருளவேணும என்று விணணப்பஞசெயய பட்டரும உடையவர் நிதயததை - ஒருயாமபபோத திருவாராத$_4$நம பணணவேண்டுங கரமததை - பரஸாதி$_3$தத்ருள அவரும அதுகொணடு சிலநாள திருவாராத$_4$நம பணணிபபோரசசெயதே, ஒன்றிரணடு நாள பட்டா திருவாராத$_4$நததை ஸேவிததிருகக அஙகுத தமக்கு அருளிச் செயத கரமம ஒன்றும கணடிலா பட்டா திருவாராத$_4$நஞசெய்தபடி —பட்டர் நீராடித தூய திருபபரியட்டஞ சாததியருளித திருமணகாபபுச சாததியருளி உளளே அமுதுசெயயத தளிகையை அமாததினவளவிலே தளிகைமுனனே எழுநதருளியிருநது தெறகாழவாரை எழுநதருளுவிததுககொணடு வாருஙகோள என்ன அவாகளும அபபடியே எழுநதருளுவிததுககொணடுவநது கைததலத்திலே பிடிததவளவிலே, தமககுப படைதத திருபபோனகததையும சோதத தணணீரமுதையும அமுதுசெயவிததருளி பரஸாத$_3$பபட்டருளிஞா அததைககணடு

ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் பட்டரை த₃ண்ட₃னிட்டு ஸவிநயராய் 'ஒருவிண்ணப்பமுண்டு; சொல்ல ப₄யமாயிருக்கிறது' என்று சொல்ல, பட்டரும் 'அஞ்சாதே சொல்லும்' என்ன, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் 'திருவாராத₄நப்படியை அடியேனுக்கு இப்படி அருளிச்செய்தருளிற்று; தேவரீர் இப்படி செய்தருளுகிறது; இதற்கு அடியென்?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பட்டரும் 'ஸகல ஶாஸ்த்ரங்களையும் ஆராய்ந்து பார்த்தவிடத்து உமக்கு அப்படியொழியச் சொல்லுகைக்கு ஒருவார்த்தை கண்டிலேன்; என்னை நிரூபித்தவிடத்தில் இப்படியொழியச் செய்கைக்கு ஒருசொ(ய?)ல் கண்டிலேன' என்று அருளிச்செய்தருளினார்; ஹிதைஷியான ஆசார்யன் ஶிஷ்யனுக்கு ஜ்ஞாநபரிபாகாநுகு₃ணமாகக் கொண்டிப் பசுவுக்குத் தடிகட்டி விடுவாரைப் போலே ஶப்₃த₃ாதி₂ விஷயங்களிலே மண்டித்திரிகிற கரணங்களை ப₄க₃வத்₃ விஷய ப்ரவணமாம்படி திருத்து மென்னுமதுவும், ஆசார்யனுடைய யத்நமாய் ப₄க₃வத்₃விஷயைகபரமான அநுஷ்டாந விஶேஷத்திற்குக் கருத்து அவிஶேஷஜ்ஞர்க்குத் தோற்றாதென்னுமதுவும் தோன்றுகின்றதிறே.

பட்டரை ஒருவன் 'தே₃வதாந்தரங்களை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அநுவர்த்தியாதொழிவானென்?' என்ன, 'ப்ரமாண விரோத₄ முண்டாகிலன்றோ ஸந்தே₃ஹமுள்ளது; இங்கே ஸந்தே₃ஹமில்லை' என்று அருளிச்செய்தார். அது எங்ஙனே யென்னில்:— 'ஸத்வப்ரசுரரை ரஜஸ்தம:ப்ரசுரர் அநுவர்த்திக்குமது போக்கி ஸத்வப்ரசுரர் ரஜஸ்தம:ப்ரசுரரை அநுவர்த்திக்கக்கடவதோ?' என்று அருளிச்செய்தார்; ஆகையாலே, தே₃வதாந்தரங்கள் கு₃ண தோ₃ஷங்களிரண்டாலும் ஒருகாலும் அநுவர்த்தநீயரன்றென்றபடி.

'பட்டர் அறியில் ஸம்மதியார்' என்று, பட்டர் ஸ்ரீபாத₃த்தை வேறொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருக்கையாலே விளக்குவித்து, ஆண்டாள் ஸ்வீகரிப்பள். இத்தை ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் கண்டு 'நீர் தாயாராயிருந்து இப்படி

செயதருளலாமோ? எனன ஆணடாளும அது என? பிறாதிருவாராத4நததின தீாதத2மே ஸவீகாாயமாய, தான ஏறியருளப பணணின விக்3ரஹததின தீாததமும ஸவீகாாய மாகாதோ? எனன அவரும அதறகு அடியென? என்று கேடக ஆணடாளும *கணபுரம கைதொழும பிளளையைப பிளளையெனறெணணப பெறுவரே? என்று அருளிசசெய தாள இததால ஶிஷயபுதராகளேயாகிலும ஜஞாநாதி4கா தத்3யதவேந அநுவாததநீயரெனறபடி.

படடா தம ஸ்ரீபாத3ததிலே ஸேவிததிருபபாா ஒரு ஸ்ரீவைஷணவரைபபாாதது நீா அநநதாழவான ஸ்ரீபாத3த திலே சென்று ஸ்ரீவைஷணவலக்ஷணமிருககுமபடி எஙஙனே யென்று கேடடுவாரும என்று அருளிசசெயய அவரும அநநதாழவான ஸநநிதி4ககு எழுநதருள, அனறு அஙகே பல ஸ்ரீவைஷணவாகள அமுது செயதருள இவரும இடம போதாமையாலே அவாகள அமுதுசெயது எழுந திருககுமளவும பேசாதிருகக பினபு அநநதாழவானும இவரைககணடு நெடுமபோதுணடே! அமுது செயதருளப பெறறதிலலையே! இளைபபோடே யிருககிறதே! என்று போர நொநது சடககென அமுதுசெயதருளப பணணி தாமும தே3விகளுமாக ஶேஷிததிருநத திருபபோனகததை அமுதுசெயதருளி எழுநதருளியிருநது ஸ்ரீவைஷணவரைக குறிதது எஙகுநின்றும எழுநதருளிறறு? என்று கேடடருள, அவரும படடா தேவரீா ஸ்ரீபாத3ததிலே சென்று ஸ்ரீவைஷணவலக்ஷணமிருககுமபடி எஙஙனே யென்று கேடடுவரசசொலலி வரவிடடருளினா' என்று விணணபபஞசெயய அநநதாழவானும ஆகில †(கொககுப போலேயிருககும கோழிபோலேயிருககும உபபுபபோலே யிருககும) உமமைபபோலேயிருககும என்று அருளினா இததால தன ஜஞாநாநுஷட்2ாநாபி4மாநாதி3 நிமிததமாக ஸ்ரீவைஷணவாகள திரளிலே முறபாடடுககு ஆசைப

† குணட்2விதக்3ரநத2ம அநேகபரதிகளில இலலை

படாதே, பிற்பாட்டுக்கே ஆசைப்பட்டுத் ததீயசேஷத்வத்தைப்பேணுகை ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணமென்று உத்தரமருளிச்செய்து விட்டாராய்த்து.

ஒருநாள் பட்டர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்திருப்பார் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஸஹவாஸ தோஷத்தாலே சலங்கி விஷயப்ராவண்யம் தலையெடுத்து, பட்டர் ஸந்நிதியிற் சென்று 'பட்டரே! உமக்கும் நமக்கும் பணியில்லை' என்று சொல்ல, பட்டரும் 'வாராய்பிள்ளாய்! அது உன் நினைவாலேயன்றோ; நீ விட்டாலும் நாம் விடுவோமோ?' என்று அருளிச்செய்தருள, அவனும் அகன்றுபோகத்தேட, இவரும் அவனை பலாத்கரித்துப்பிடித்து உபாயேந ஜ்ஞாநோபதேசமுகத்தாலே வருந்தித் திருத்தி ஸ்ரீபாதத்திற்கு அந்தரங்கராக்கிக்கொண்டருள, அவரும் மஹாவிரக்தராய் நிலையிலே நின்றருளினார். ஆகையாலே, அஜ்ஞாநம் தலையெடுத்து அகன்று போவாரையுமுட்பட விடாதே யத்நேந திருத்திச் சேர்த்துக் கொள்ளுகையே ஸதாசார்ய லக்ஷணமென்கிறது.

ஒருநாள் பட்டரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுமாகப் பெருங்கூட்டத் திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்து பகவத் கல்யாணகுணாநுஸந்தாநம் நடவாநிற்க, ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் 'நாம் பண்ணின ஸுக்ருதமன்றோ இப்படியிருக்கப் பெற்றது!' என்ன, அவ்வளவிலே சிறியாச்சான் எழுந்திருந்துநின்று நெடுங்காலம் பெருமாள் ரக்ஷகரென்று சிக்ஷித்துவைத்து, இப்போதாக ஒரு ஸுக்ருததேவருண்டாவதே!' என்று அருளினார்; இத்தால் உஜ்ஜிஜீவயிஷுவான ஈஶ்வரனிருக்க, ஆநுகூல்யங்களுக்கு ஸுக்ருதம் அடியென்கை ஸ்வரூபநாஶமென்றபடி.

பட்டரோடே அமுதனார் வெறுத்தருளி 'தாம் ஆழ்வானுடைய வெற்றிலைச் செருக்கிலே பிறந்தவர், நான் ஆழ்வானுடைய ஜ்ஞாநச்செருக்கிலே பிறந்தவனன்றோ?'

எனறு சொலலிவிட அததை படடா கேடடருளி 'பாசுரம அழகிது ஆகிலும இததைத தாமே சொனனரே!' எனறு அருளிசசெயதாா ஆகையாலே ஆசாாயாபிமாந ஜநிதஸவோதகாஷரூப † ஸலாகாவசநம ஸவரூபாநுசித மெனறபடி.

ஒருநாள பெருமாள புறபபடடருளி ஒரு திருமணட பததிலே எழுநதருளியிருககசசெயதே படடா திருவால வடடம ஸேவிததிராநிறக ஸ்ரீபாததுமுதலிகள ஸநதயா வநதநததிறகுக காலம தபபுகிறது எனறு விணணபபஞ் செயய, படடரும பகவதகைஙகாய நிரதருககு ஸநதயா வநதநவைகலயதோஷம வாராது எனறு அருளிசசெய தருளினா இதறகுககருதது — 541. மதகாம குாவதாம புமஸாம காமலோபா பவேதயதி । ததகாம தே பரகுா வநதி ஸர கோடயோ மஹாஷய ॥ எனறு திருமுகப பாசுரமிருககையாலே பகவத கைஙகாயததையிழநது நிதய காமாநுஷடாநாாததமாகப போகை ஸவரூப விருததமெனறபடி.

ஒருகால படடருடனே அநேக விதவானகள திரணடு வநது தாககிகக, பட்டர் அவாகளெலலாரையும வாய மூடுவிதது ஜயித்தருள, பினனையும அவாகள இவருடைய் ஸாவஜஞதையைப பரீகஷிபபோம' எனறு ஒரு குடததிலே ஒரு பாமபை அடககிககடடி இககுடததிலேயிருககும வஸது என? என்று கேடக படடரும திருவெண கொறறைக குடை இருககிறது என்ன அவாகளும சிரித்துக குடத துககடடை அவிழததுவிடடவளவிலே பேோகி, புறபபட அவர்களும இது கொறறககுடையேச என்ன படடரும 'அன்றே? சென்றால குடையாம என்றனறே ஆழவாா அருளிசசெயதது' என்ன, அவாகளும இவருடைய ஸாவஜஞதைககு விஸமயபபடடு கருதாாதத ராய்ப் போனாாகள.

---

† ஸவவாகவயவஹருதவசநம எனறு பரதிபேதம

முன்பு உடையவர்காலத்திலே ஆசார்யர்களெல்லாரும் உடையவருக்கு மாநஸபுத்ரரான திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானை அநுவர்த்தித்து 'ஆழ்வார்களருளிச் செயல்களின் அரும்பொருள் தெரியும்படிக்கு தேவரீர் வ்யாக்₂யாநஞ் செய்தருளும்படி உடையவரை வேண்டிக்கொள்ள வேணும்' என்று பிள்ளானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளானும் உடையவர் பெருங்கூட்டத்திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே ஸாஷ்டாங்க₃ப்ரணாமம் பண்ணி ஸவிநயராய் இரப்புடனே 'ஒரு விண்ணப்பமுண்டு' என்று சொல்ல, உடையவரும் 'என்?' என்று கேட்டருள, பிள்ளானும் 'தேவரீர் ஸ்ரீப₄ாஷ்யமருளிச்செய்து தி₃க்₃விஜயம் பண்ணி த₃ர்ஶநத்தை நிலைநிறுத்தியருளிற்று; இனி திருவாய்மொழி முதலான ஆழ்வார்கள் தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ங்களுக்கும் வ்யாக்₂யாநம்செய்து ரக்ஷித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் திருவுள்ளத்திலே விசாரித்தருளி 'அப்படியாம்; நாம் அருளிச்செயல்களுக்கு வ்யாக்₂யாநம் பண்ணினால், மந்த₃மதிகளுக்கு இதற்கு இவ்வளவிலே அர்த்த₂முள்ளதென்று தோற்றும். ஆகில், அபசாரமாம்; ஆழ்வார்கள் பாசுரங்களுக்கு அவ்வவருடைய பு₃த்₃தி₄க்கு ஈடாக ப₃ஹுவாகச் சுரக்கும்; ஆகையாலே, நாம் அருளிச்செயல்களுக்கு வரம்பு கட்டினாப்போலேயாம்; நீர் ஒருபடி திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்₂யாநஞ் செய்யும்' என்று நியமித்தருளினார். திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானும் யதிராஜரநுமதிகொண்டு ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண ப்ரக்ரியையாலே திருவாய்மொழிக்கு முந்துற முன்னம் இனிதாக ஆறாயிரப்படி உரைத்தருளினார். பட்டரும் நஞ்சீயருக்குப் பிள்ளான்படி ஆறாயிரமும் நன்றாக ப்ரஸாதி₃த்தருளினார்.

நஞ்சீயரும் அத்தை நன்றாக அதி₄கரித்து, பட்டரை அநேகமாக அநுவர்த்தித்து அவருடைய அநுமதிகொண்டு திருவாய்மொழிக்கு ஒன்பதினாயிரப்படியாக ஒரு வ்யாக்₂

யாகம பணணுநிறகசசெயதே, படடருககு இருபததெடடாந திருநக்ஷதரததிலே ஒரு கைஶிகத்3வாத3ஶியினறு பெருமாள ஸநநிதி4யிலே நினறு கைஶிகபுராணம வாசித தருளாநிறக எனனையும போலனறியே ஒரு பத3ததிலே நினறு ப3ஹு3முக2மாக பூ4ரவாரதத2ஙகளை அருளிசசெயகிற படிகளைக கணடு பெருமாள திருவுளளமபறறி உகநது இவருககுத தாம சாததியிருநத திருமாலை திருபபரியடடம திருவாபூ4ரணம முதலானவறறையும தாம எழுநதருளி யிருககும தி3வயஸிமஹாஸநததையும பினனையும சில வறறையும பரிசிலாக இரஙகியருளி மாரபுந தோளும பூரிததுத திருமேனி தெரியாமல தவரை விஞசி மாறி இவரககு மறறு எது கொடுபபோம? எனறு ஸந தோஷாதிஶயததாலே 'படடரே! உமககு மேலைவீடு தந தோம எனறு திருவுளளமாக, இவரும மஹாபரஸாத3ம எனறு அஙகீ3கரிததருள திருவோலககமடையக கடல குழமபினாபபோலே இபபடி திருவுளளமாவானென? எனறு கலஙகி வயிறு பிடிகக படடரும ஹாஷபரகாஷத துடனே பெருமாள திருவடிகளிலே தணடனஸமாபபிதது கருதாஞஜலிபுடராய நினறுகொணடு 'நாயனதே! தேவரீர ஆஜுநனைக குறிதது 542 மோக்ஷயிஷயாமி' எனறு அருளிச செயதருளிறறெனறு கேடபார வாரததை கேட டிருககையனறிககே தேவரீர தாமே இபபடி திருவாய மலாநதருளபபெறற இபபேறறுககு அடி - உடையவர தேவரீர திருவடிகளிலே காடடிககொடுதத உறவும ஆழவா ளோடு உணடான குடல துடககும, எமபாரருளுமிறே எனறு விணணபபஞசெயய திருவோலககததிலிருநத ஸ்ரீரஙகமறை யோர படடரைபபாரதது, பெருமாள உகபபுத தலைமணடை யிடடு விசாரியாமல ஒரு வாரததை அருளிசசெயதருளி றார நீர இஙஙனே உகநது அஙகீ3கரிககிறதென? உமமைக கொணடு இவவிபூ4தியைத திருததவேணுமெனறனறோ பெருமாள திருவுளளமபறறியிருககிறது' எனன படடரும 'ஆனால - இவவிபூ4தியும இவவிபூ4தியிலுளளாரும பூ4ாக3ய

ஹீநராஞல், அடியேன் செய்வதென்? நாய்க்குடலுக்கு நறுநெய் தொங்குமோ? என்னை இவ்விபூ₄தி பொறுக்குமோ? இன்னம் சிறிதுநாள் இங்கே அடிமை கொண்டருளில் பரமபத₃த்திற்கும் இதுக்கும் சுருளும்படியுங் கட்டேனே?' என்று பெருமாள் தம்மை விஶேஷகடாக்ஷஞ்செய்தருளின ராஜகுல மாஹாத்ம்யத்தாலுண்டான செருக்குத் தலைமண்டையிட்டு ஹ்ருஷ்டோக்தியைப் பண்ணி, 'நாயன்தே! ஆஸநபத்₃மத்திலே அழுத்தியிட்ட திருவடித்தாமரைகளும் அஞ்சலென்ற கையும் கவித்த முடியும் முறுவல் பூரித்த சிவந்த திருமுக மண்டலமும் திருநுதலில் கஸ்தூரித் திருநாமமும் பரமபத₃த்தில் கண்டிலேனுகில், ஒரு மூலையடியே முறித்துக்கொண்டு குதித்து மீண்டுவருவேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, நம்பெருமாளையும் பெரிய பெருமாளையும் ஆபாத₃சூட₃ம் அநுப₄வித்து, கோயிலாழ்வாரையும் ஆழ்வாரையும் கண்ணுர ஸேவித்து நிற்க, பெருமாள் தம் வரிசைகளெல்லாவற்றுடன் ப்₃ரஹ்மரத₂ம் பண்ணுவித்து, கோயில் அனைத்துக்கொத்தும் அகி₂ல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் எல்லா ஆசார்யர்களும் மற்றுமுள்ள விப்ரவர்க்க₃ம் சூழ்ந்து ஸேவித்துவர, அவர் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி ஆண்டாளை ஸேவித்துநிற்க, அவரும் '* நலமந்தமில்லதோர்நாடு புகுவீர்'என்று ஆஶீர்வதி₃க்க, பட்டரும் '*அம்மா! அடியேன் வேண்டுவதீதே' என்று உகந்தருளி,

திருப்பதியிலுள்ளவர்களடங்கத் திருமாளிகையிலே அமுது செய்தருளினபின்பு பெருங்கூட்டமாக எழுந்தருளியிருந்து, என்றையும்போலே திருநெடுந்தாண்டகத்திற்கு அர்த்த₂ம் அருளிச்செய்யாநிற்கச்செய்தே "அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை" என்கிற பாட்டுக்கு அர்த்த₂மருளிச்செய்கிறபோது, "அஞ்சிறைப்புள் தனிப்பாகன்" என்கிற விடத்திலே "பறவையேறு பரம்புருடா நீ யென்னைக்கைக் கொண்டபின், பிறவி யென்னுங் கடலும் வற்றிப் பெரும்

பதமாகின்றதால்' என்று இத்தை இரட்டித்து அநுஸந்தி4த்தருளித் திருக்கண்களை மலரவிழித்துத் திருமேனியைச் சிலிர்ப்பித்துப் புன்முறுவல் செய்து திருமுடியிலே அஞ்சலி செய்துகொண்டு அணையிலே சாய்ந்து நிற்கச்செய்தே, ப்3ரகபாலம் வெடித்துத் திருநாட்டுக்கெழுந்தருள முதலிகளும் உள்ளேசென்று பட்டர் இளைத்து எழுந்தருளியிருக்கிறார் என்று ஆண்டானுக்கு அறிவிக்க ஆண்டானும் சடக்கென எழுந்தருளி பட்டரை வாரியெடுத்து மார்பிலே அணைத்துக் கொண்டு திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளின விஸ்மயத்தைக் கண்டு திருவுள்ளங் கலங்குதல் திருமுகங்கன்றுதல் * கண்ணீர்மல்குதல் செய்யாதே, வண்டுகள் பூவின் பரிமளமறிந்து ஆக்4ராணித்து க்3ரஹிக்குமாபோலே, பட்டருடைய ஸௌகுமார்யமறிந்து நலக்காமல் இவர் ஹ்ருத்கமலத்தை அலாத்தித் தான் * தெய்வவண்டான தன்மை தோன்ற ஸ்ரீவைகுண்ட2நாத2ன் இவரைக் கைக்கொண்டருளுவதே! பெருமாளுக்கும் நாச்சிமாருக்கும் பேரிழவும் பெருங்கலேசமும் பெருவயிற்றெறிச்சலுமாய்ச் செல்லாநிற்க பரமபத3நிலயனுக்கும் அங்குள்ள நாச்சிமாருக்கும் பெருவாழ்வும் பெருஞ்செல்வமும் பெருங்களிப்புமாய்ச் செல்லுகிறதே! என்று புத்ரஶோக லேஶஸ்பாஶமுமற்று உடையவன் உடைமையைக் கைக்கொண்டால் நாம் வெறுக்கலாமோ?' என்று ஆண்டான் இருக்கக் கடல் கலங்கினாற்போலே கோயிலுள்ளாரடங்க ஶோகார்த்தராய்க் கிடந்து துடிக்க வேதா3ந்திகளும் வேர்றற்றமரம்போலே கோ4ஷித்துக்கொண்டு விழுந்து ஶோகார்த்தராய் ப3ஹுவாய் ப்ரலாபித்து * மழைக் கண்ணீர் மல்கி நிற்க பெருமாளும் நாச்சிமாரும் திருமுத்தின்பணி காளாஞ்சி திருவெண்சாமரம் திருவாலவட்டம் திருவெண்கொற்றக்குடை வெண்முத்தின் கலசம் மேற்கட்டு முத்துத்தாமம் தொட்டக்கமான தம்முடைய ஸர்வபரிஜநபரிசச2த்3ங்களடங்கக் கொடுத்துவிட்டு நம்முடைய அவப்4ருதோ2த்ஸவம் கொண்டாடுமாபோலே பட்டருக்கும் அவப்4ருதோ2த்ஸவங்கொண்டாடுங்கோள் என்று

திருவுள்ளமாய், திருமுகங்கன்றித் திருமுத்துதிர்த்துப் பெருமாளும் நாச்சிமாரும்கூடத் திருமஞ்சநமாடியருளி, 'இப்போது நமக்குச் செவ்வாய் வக்ரமாய்த்து' என்று திருவுள்ளம் நொந்து, 'நாம் புத்ரனை யிழந்தோமே!' என்று சுருளமுதும் அமுதுசெய்யாமல் முசித்து எழுந்தருளியிருக்க,

வேதா3ந்தி முதலான முதலிகள் சீராமப்பிள்ளையைக் கொண்டு பட்டரை ப்3ரஹ்மமேத4த்தாலே ஸம்ஸ்கரிப்பித்துப் பள்ளிபடுத்து, அவப்4ருத2ங்கொண்டாடி மீண்டுவரும்போது, நஞ்சீயர் முட்டாக்கிட்டு மூடிக்கொண்டு புழக்கடை வழியாலே தம்மட2மே யெழுந்தருள, ஸ்ரீபாத3த்து முதலிகள் 'இதுக்கு அடியென்?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நஞ்சீயரும் 'புதுக்க அறுத்த வித4வை தெருவிலே வெளிப்பட வருமோ?' என்று அருளிச்செய்தருளினார்; அதாவது — ஸச்சி2ஷ்யன் ஸதா3சார்யன் இறந்து பா4ர்யாஸமனா யிருக்கை ஸ்வரூபஸித்3தி4யென்று கருத்து.

பின்பு ஆண்டாளும் முதலிகளும் திருமாளிகையிலே புக்கவளவிலே வெறிச்சான திருமாளிகையைக் கண்டு, பட்டர் திருத்தம்பியாரான சீராமப்பிள்ளை '*நல்லதோர் தாமரைப்பொய்கை நாண்மலர் மேற்பனிசோர, அல்லியும் தாதுமுதிர்ந்திட்டழகழிந்தாலொத்ததாலோ, இல்லம் வெறியோடிற்றாலோ!' என்று பாடிக்கொண்டு விழுந்து பெருமிடறுசெய்து ஆர்த்தராய்க் கூப்பிட்டு ஶோகிக்க, ஆண்டாளும் அவ்வார்த்தியைக் கண்டு 'இவர் ஆழ்வான் திருவயிற்றிலே பிறக்கத்தக்கவரல்லர்' என்று முசித்து முதலிகளைப்பார்த்து அருளிச்செய்து, 'பிள்ளாய்! பட்டர் பெற்ற பேற்றுக்குப் பொறாமல் ஜ்ஞாதித்வங்கொண்டாடுகிறீரோ? நீர் இப்படி செய்கையில் நான் ஒருகைப்புடையிருக்கிறேன்' என்ன, சீராமப்பிள்ளையும் ஶோகத்தைவிட்டுத் துணுக்கென எழுந்திருந்து ஆண்டாள் திருவடிகளிலே த3ண்டன் ஸமர்ப்பித்து, 'அபசாரப்பட்டேன்; பொறுத்

தருளவேணும என்று க்ஷமைகொண்டு, ப₄ட்டருக்குத தீர்த்த₂திருவத்₄யயனஞ் செயதருளி நிறைவேறறினபினபு, பெருமாளைத திருவடிதொழச சென்றவளவிலே

பெருமாள சீராமபபிள்ளையை அருளபபாடிட்டருளி, 'பட்டரையிழநதோம நாம உமக்கு நாம இருக்கிறோம முசியாதே கொளளும என்று பட்டருடைய வரிசை களட்ஙகக கொடுததருளி ப₃ரஹமரத₂ம பணணுவிததுத திருமாளிகையிலே போகவிட சீராமபபிள்ளையும முசிய பறறு ஹருஷடராயிருநது த₃ாஶநம நிாவஹிததுககொண்டு எழுநதருளியிருநதார

இததால, மஞசளநீர குடிபபிததுப பெறறுவளாதத வரே தம பெருவீடு கொடுககுமபடியான தனனேறறமும, ஆதத₃ாநுஸநத₄ான வேளையிலே ஹாாதத₃ஞ ஸாக்ஷாத கரிதது வழிநடததுமபடியான தனனேறறமும பேறு இழவு இரணடுககும பெருமாள தாமாய அதில கலககமறற தன னேறறமும ஆழவானகுடலதுடககுடைய பட்டாககே யுளளதொனறிறே

பட்டா வைபவம முறறசசொலலி முடியாதிறே யத₂ா மதி யத₂ாஶருதமாகச சொனனதிததனை

பட்டா திருநக்ஷதரம - வைகாசியில அநூராத₄ம

அவா தனியன - 543 ஸ்ரீபராஶரப₄ட்டாாயஶ ஸ்ரீரங கே₃ஶபுரோஹித। ஸ்ரீவதஸாஙகஸுதஶ ஸ்ரீமாந ஶரேயஸே மே஽ஸது பூ₄யஸே ॥

நஞ்சீயா நமபிளளை வைபவங்கள்

OOOOOOOOOO

அநநதரம வேத₃ாநதிகளான நஞசீயா பட்டாநலலருள கொணடு திருவாயமொழிககு ஒனபதினாயிரமாக ஸ்ரீப₄ாஷயபரகிரியையாலே ஒரு வயாக₂யாநம அருளிச செயது முறறப பட்டோலைகொணடு இதனைத ஒரு ஸமபுடத திலே நனறாக எழுதித தரவலலாருணடோ? என்று தம

ஸ்ரீபாத₃த்து முதலிகளைக் கேட்க. அவர்களும் 'தெற்கு கரையினின்றும் நம்பூர் வரதராஜரென்பாரொருவர் பலகாலும் இங்கேவருவர்; அவர் நன்றாக எழுதுவர்' என்று நஞ்சீயருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய. சீயரும் வரத₃ராஜரை யழைப்பித்து 'ஒரு க்₃ரந்த₂மெழுதிக்காட்டிக் காணீர்' என்ன, வரத₃ராஜரும் எழுதிககாட்ட, சீயரும் அத்தைத் திருககண் சாத்தியருளி 'எழுத்து முத்துப்போலே நன்றாயிருந்தது. ஆகிலும், இது திருவாய்மொழி வ்யாக₂யாநமாகையாலே; ஒரு விலக்ஷணரைக்கொண்டு எழுதுவிக்கவேண்டுகையாலே திருவிலச்சினை திருநாமமாத்ரமுண்டான இவரைக்கொண்டு எங்ஙனே எழுதுவிப்பது? விசேஷஜ்ஞரைக்கொண்டே எழுதுவிக்கவேணுமிறே' என்று ஸந்தே₃ஹிக்க. வரத₃ராஜரும் சீயர் திருவுள்ளத்தை யறிந்து 'அடியேனையும் தேவரீர் திருவுள்ளத்துக்கு வரும்படியே திருத்திப் பணிகொள்ளலாகாதோ?' என்ன. அவ்வளவிலே சீயரும் மிகவுந் திருவுள்ளமுகந்து அப்போதே வரத₃ராஜரை அங்கீ₃கரித்தருளி. 544. "பஞ்சாஸ்த்ராங்க₃ா: பஞ்சஸம்ஸ்காரயுக்தா: பஞ்சார்த்த₂ஜ்ஞா: பஞ்சமோபாயநிஷ்டா₂: । தே வர்ணாநாம பஞ்சமாஶாஶரமாணாம விஷ்ணோர்ப₄க்தா: பஞ்சகாலப்ரபந்நா: ॥" என்ற ஶ்லோகத்திற்சொன்ன பரபந்நநிஷ்டை₂யெல்லாம் பூர்ணமாம்படி விசேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளி; பட்டோலை எழுதின ஒன்பதினாயிரத்தையும் முற்ற ஒருரு வரத₃ராஜருக்கு அருளிச்செய்து காட்டியருளி. 'இப்படியே தப்பாமல் எழுதித் தாரும' என்று பட்டோலையை வரத₃ராஜர் கையிலே கொடுத்தருள, அவரும் அத்தை வாங்கிக்கொண்டு 'அடியேன் ஊரிலே போய் எழுதிககொண்டு வருகிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சீயரும் 'அப்படியே செய்யும்' என்று விட, அநந்தரம் வரத₃ராஜர் திருக்காவேரியிலே எழுந்தருளினவளவிலே சிற்றிடம் நீஞ்சிப்போக வேண்டுகையாலே பட்டோலையைத் திருமுடியிலே கட்டிக்கொண்டு நீஞ்சிப்போகச்செய்தே ஓரலை வந்து அடித்து க்₃ரந்த₂ம் ஆற்றுக்குள்ளே விழுந்துபோக. வரத₃ராஜரும் அக்கரை

யிலேயேறி படடோலை போயவிடடதே ! இனி நாம என செயயககடவோம? என்று விசாரிதது ஒரு அலேக2ததை யுணடாககிககொணடு நஞசீயா பரஸாதி3ததருளின ஆதத2 மொனறுந தபபாமல ஒனபதினாயிரமும நனறாக எழுதி யருளித தாம தமிழுககு மிகவும உததமவிரகராகையாலே ஓரொருபாடடுககளிலே 545 உககாாதத4 விஶதீ3கார யுகதாாதத2ாநதரபே3ாத4நம। மதம விவரணம தநர மஹிதா நாம மநீஷிணாம॥ எனகிறபடியே உசிதமான ஸத2லங களுககு பரஸநந க3மபீ4ரபத3ஙகளாலே ஆதத2விஶேஷங களும எழுதிககொணடுபோயச சீயாதிருககையிலே கொடுகக, சீயரும ஸ்ரீகோஶததை அவிழததுப பாாததவளவில தாம அருளிசசெயத கடடளையாயிருககசசெயதேயும ஶப்3த3ங களுககு மிகவும அநுகு3ணமாகப பலவிடஙகளிலும அநேக விஶேஷாாதத2ஙகள எழுதியிருககையாலே அதைககணடு மிகவுநதிருவுளளமுகநதருளி வரத3ராஜரைப பாாதது இது மிகவும நனறாயிராநினறது இதென? என்று கேடக ப4யபபடடு ஒனறும விணணபபம செயயாதிருகக சீயரும நீா ப4யபபடவேணடா உணமையைச சொலலும' என்ன வரத3ராஜரும சீயா! திருககாவேரி நீசசாகையாலே படடோலையை அடியேன தலையிலே கடடிககொணடு நீஞசப புககவாறே ஒரு அலை வநது அடிககையாலே அது ஆறறிலே விழுநது அமிழநது போயிறறு இது தேவரீா ஒருருமுறற பரஸாதி3ததருளின கடடளையிலே எழுதினேன என்று விணணபபஞசெயய நஞசீயரும இவருடைய பு3த்3தி4 விஶேஷமிருநதபடி என்தான! இவா மஹா ஸமாதசூரா யிருநதாா நனறாக எழுதினாா! என்று மிகவும திருவுளள முகநதருளி, வரத3ராஜரை வாரியெடுதது அணைததுக கொணடு இவா நமமுடையபிளளை திருககலிகனறிதா3ஸா என்று திருநாமஞ சாததி தமமுடைய ஸநநிதி4யிலே அரை க்ஷணமும பிரியாமல வைதநதுககொணடு பிளளைககு ஸகலாாததஙகளையும கரதலாமலகமாமபடி பரஸாதி3த தருளினாா அவரும சீயரையலலது * தேவுமறறறியேன

என்று எழுந்தருளியிருந்தார். ஆகையாலே, சீயர் நம்முடைய பிள்ளை யென்று அருளிச்செய்த அன்றுதொடங்கி வரத₃ ராஜருக்கு 'நம்பிள்ளை' என்று திருநாம முண்டாயிற்று.

நம்பிள்ளை நஞ்சீயரை 'இதரோபாயங்களுக்கு ப்ரமாணமும் ப₃ஹுளமாய் அநுஷ்டா₂தாக்களும் பலராயிருக்க, இதுக்கு ப்ரமாணமும் சுருங்கி அநுஷ்டா₂தாக்களும் சுருங்கி ருஷிச்ச₂ந்தே₃தி₄தை₃வதாதி₃களும் அநுஸந்தே₄யங்களன்றியே யிருப்பானென்?' என்று கேட்க, சீயர் அருளிச்செய்தபடி:— இருவர் கூடி ஓராற்றிலே இறங்கிப்போகாநின்றால், ஆற்றிலமிழ்ந்தவனை அமிழாதவன கையைப் பிடித்துக் கரையேற்றுகைக்கு ஒரு ப்ரமாணாபேக்ஷை வேணுமோ? ப்ரமாணாபேக்ஷையுண்டென்று நினைத்திராகிலும் 546. "முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்₃யே" 547. "தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" 548. "ந்யாஸ இத்யாஹுர் மநீஷிணோ ப்₃ரஹ்மாணம்" 549. "நிக்ஷேபாபரபர்யாயோ ந்யாஸ: பஞ்சாங்க₃ஸம்யுத:। ஸந்ந்யாஸஸ்த்யாக₃ இத்யுக்த: ஶரணாக₃திரித்யபி ॥" என்று ஏவமாதி₃ ப்ரமாணங்கள் பலவற்றையும அருளிச்செய்து, 'ப்ரமாணங்களில் குறையில்லை; †(நான இவ்வர்த்த₂த்தில் ப்ரமாணந்தான வேண்டுவதில்லை யென்றிருப்பன்; அதற்கு அடி:—ஒருகுள்ளனும் ஒருநெடியனுமாக ஆற்றிலே யிழிந்தால் குள்ளன் அமிழாநின்றால நெடியவன் கையைப்பிடிக்கும்போது கரையிலேயிருந்து ஒருவன சொலலவேண்டுவதில்லையிறே; இவனுடைய தா₄ர்மிக்₃ராஹகப்ரமாணந்தானே அமையுமிறே. இவன கையை அவன் பிடிக்கைக்கு ஒரு வ்யதி₄வேணுமோ?' என்று அருளிச்செய்து) ‡[இனி அதி₄

† குண்ட₃லிதம் சில பிரதிகளிலில்லை.

‡ (பா) 'பின்பு 552 'ப்₃ராஹ்மணோ யஜேத' என்று ஜாதிநிப₃ந்த₄னமாக ஶாஸ்த்ரங்கள் சொன்னாலும், க்வசித் கோணே யஜிப்பார் அல்பமாயிறேயிருக்கிறது; ஆகையாலே அதி₄காரிகள் சுருங்கியிருக்குங்காணும்"

காரி சுருக்கம் பார்க்கில் லோகத்தில் இருந்ததே குடியாக ஸர்வரும் ஸம்ஸாரிகளாயிருக்க அதில் நாலிரண்டு பேர் உத்தமாஸ்ரமிகளானால் ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஒரு உத்காஷமும் ஸந்யாஸிகளுக்கு ஒரு அபகாஷமுமுண்டோ? இனி 550 ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்க₃காமோ யஜேத என்று ஸ்வர்க்க₃ாநுப₄வத்துக்கு ஸாத₄நத்தை ஶாஸ்த்ரம் விதி₄யா நின்றால் ஒரு ஊரிலே ஒருவனன்றோ யஜித்தானென்று கேட்கிறது, இதுக்கோ உமக்கு ஆள்பற்றப் போகிறது?] 551 ருஷ்யாதீ₃ம்ஶ்ச கரந்யாஸம் அங்க₃ந்யாஸஞ்ச வர்ஜயேத் என்கையாலே இதுக்கு ருஷ்யாத₃ய பேக்ஷையில்லை இதில் ஆத்ம₂த்துக்குக்கூட்டுவேண்டிவிற்ற இதற்குங்கூட்டு வேண்டுவது இதுவே எனக்குக் கருத்து என்று திருவுள்ளமாகப் பிள்ளையும் கருதாரத₂ ராயருளினார்

நம்பிள்ளை, நஞ்சீயரைக்குறித்து ஒருவன் தனக்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவத்வமுண்டென்று அறியலாவது எவ்வவஸ்தை₂ பிறந்தால்? என்ன சீயரும்—ஆசார்யத்துக்குப் பரதவமுண்டென்று அறிந்தவளவிலும் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவன் பக்கல் புத்ரக₂ாராதி₂கள் பக்கலுள்ள ஸ்நேஹத்தளவாகிலும் ஸ்நேஹம்பிறந்தவளவிலும் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் கடுத்து வார்த்தையருளிச்செய்தால் தன் நெஞ்சில் சிவிட்குத் தட்டாமே போ₄க₂ரூபமாயிருந்தவளவிலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவத்வமுண்டென்று அறியலாம் ஆகையால் ஆசார்யர் பரத்வபு₃த்₃தி₄யும் ப₄க₃வத்பரேமமும் தத்கடி₂நாகதி போ₄க₃யதாபு₃த்₃தி₄யு முண்டானபோது ஸ்ரீவைஷ்ணவத்வம் ஸித்₃த₄மென்கிறது

நம்பிள்ளை நஞ்சீயர் ஸ்ரீபாத₃த்திலே ஸ்ரீ ப₄ாஷ்யம் வாசித்தருளாநிற்கச்செய்தே 'திருப்போனகம் சமைந்தது என்றவாறே சொக்கத்தேவரைத் திருவாராத₄நம் பண்ணும் என்று அருளிச்செய்ய நம்பிள்ளையும் அடியேன் திருவாராத₄நக்ரமத்தை யறிந்தேனோ? என்று விண்ணப்பஞ்

செய்ய, சீயரும் 'நாமோ சால க்ரமம் அறிந்திருக்கிறேன்? த்₃வயத்தில் உத்தரவாக்யத்தை அநுஸந்தி₄த்துத் திருவடி விளக்கி அமுது செய்யப்பண்ணமாட்டீரோ?' என்று அருளிச் செய்தார். 'உகந்தருளின இடங்கள் பலவிடமாய்த் திருப் போனகம் படைப்பது ஒன்றிலேயாகில், அமுதுசெய்தருளப் பண்ணும்படி எங்ஙனே?' என்று பிள்ளை நஞ்சீயரைக் கேட்க, சீயரும் 'த்₃வயத்தில் பூர்வோத்தரக₂ண்ட₃ங்களிரண்டுககும் நடுவே "ஸர்வமங்க₃ள விக்₃ரஹாய" என்கிற விஶேஷண ஸஹிதமாக உச்சரித்து அமுதுசெய்யப்பண்ணுவது' என்று அருளிச்செய்தார். இத்தால், உப₄யக₂ண்ட₃மத்₄யே இத்தை உச்சரிக்க அருளிச்செய்தது-கைங்கர்யவாசகசதுர்த்தி₂யுடன் இச்சதுர்த்தி₂சேர்ந்திருக்கைக்காகவும், உப₄யநாராயணபத₃ ஸித்₃த₄விக்₃ரஹ ஸமர்ப்பகமாகைக்காகவும் அநந்யப்ரயோஜநத்வ த்₃யோதநார்த்த₂மாகவுமிறே; இத்தால் நம் பூர்வாசார்யர்கள் த்₃வயமொழிந்த மந்த்ரங்கொண்டு திருவடி விளக்கார்களென்று கருத்து.

நஞ்சீயரை நம்பிள்ளை 'அவதாரங்கள் ஏதுக்காக?' என்று கேட்க, சீயரும் 'ஓரோரவதாரங்களால் பண்ணின ஆனைத்தொழில்களெல்லாம் பா₄க₃வதாபசாரம் பண்ணினவனை அந்தப₂லத்தை அநுப₄விப்பிக்கைக்காக' என்று அருளிச்செய்தார். பிள்ளையும் 'பா₄க₃வதாபசாரந்தான் எது?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சீயரும் 'ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கண்டக்கால் தங்களோபாதி ப்ரக்ருதிமான்களாக நினைத்திருக்கும் புல்லிமை; எங்ஙனேயென்னில்;-ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை "திருவுடை மன்னர்." "செழுமாமணிகள்." "நிலத்தேவர்," "பெருமக்கள்." "தெள்ளியார்" "பெருந்தவத்தர்." "உருவுடையார் இளையார்கள் நல்லார்." "வேதம்வல்லார்," "செய்தவேள்வியர்." "தக்கார் மிக்கார்." "வேதவிமலர்." "சிறுமாமனிசர்," "எம்பிரான் தனசின்னங்கள்," "பேராளன் பேரோதும்பெரியோர்" என்று இப்படி பலபடியாக மிக

வும விருமபி நம குலநாத$_2$ராய *மயாவற மதிநலமருளப பெறற ஆழவாாகள ப$_3$ஹுமதிபணணித திருநாமஙகள சாததி வாயபுலததி அருளிச செயகையாலே ஸ்ரீவைஷண வாகளைத தஙகளோடொதத பரகருதிமானகளெனறு நினைத திருககை நேரே ப$_4$ாக$_3$வதாபசாரமெனறு அருளிச செயதாா ஆகையால ஆழவாாகளுமுடடபட கடலமலலைத தலசயனததுறைவாரைக கொணடாடும நெஞசுடை யாரவரெஙகள குலதெயவமே எனறு ப$_3$ஹுமதிபணணி விருமபும ஸ்ரீவைஷணவவிஷயததில ஸவஸாமயபு$_3$த$_3$தி$_4$யே அநாதத$_2$ஹேதுவிறே

நஞசீயா நமபிளளையைககுறிதது, 'ப$_4$க$_3$வத$_3$நுப$_4$வம பணணுமவனுககு விஷயாநுப$_4$வததில அநவயமிலலை இவ வாதத$_2$ததை ஆழவாாகள பலவிடஙகளிலும அருளிசசெய தாாகளிறே எஙஙனேயெனனில — *வாசுதேவன வலை யுளகபபடுதல — *மாதராாகயறகணணெனனும வலையுடபடு தல *மதுரககொழுஞசாறுகொணட சுநதரத தோளிலே யகபபடுதல - *சாநதேநது மெனமுலையாா தடநதோளிலே யகபபடுதல, *வானவாககு வனதுணையான அரஙகததுறை யும இனதுணைவனைத துணையெனறிருததல *ஆவியே யமுதே யென நினைநதுருகி யவரவாபணைமுலை துணை யெனறிருததல *அபபொழுதைககபபொழுது எனனுராவ முததைப பாநமபணணுதல - *பாவையாவாயமுததைப பாநமபணணுதல *நானகுவேதபபயனைப பேணுதல— *மாதராா வனமுலைபபயனே பேணுதல, ஒனறில இது வாதல ஒனறில அதுவாதலெனறு ஏவமாதி$_3$களாலே ப$_3$ஹு முக$_2$மாக அருளிசசெயதாாகளிறே ஆகையாலே அனன மெனனடையினாகலவியை அருவருததஞசினையேல என றும முநதுறவுரைககேன விரைககுழலமடவாாகலவியை விடு' எனறும ஸ்ரீபரகாலரான திருமஙகையாழவாா பரத$_2$ மம விஷயருசியைக காறியுமிழநதே ப$_4$க$_3$வதஸமாஸ்ரயணம பணணவேணுமெனறு நிஷகாஷிதது அருளிசசெயதருளுகை

யாலே க்ஷுத்₃ரவிஷயத்தை ஸவாஸநமாகப் பரித்யஜித்தே ப்ராப்த விஷயத்தைப் பற்றவேணும்' என்று அருளிச் செய்தார். பிள்ளையும் க்ருதார்த்த₂ராய் நஞ்சீயரை அரை க்ஷணமும் * பிரியாவடிமை செய்துகொண்டு வாழ்ந்தருளுங் காலத்திலே, நஞ்சீயர் நூறுரு திருவாய்மொழிக்கு அர்த்த₂ம் நிர்வஹித்தருளுகையாலே, பிள்ளை சீயருக்கு ஶதாபி₄ஷேகம் பண்ணியருளினரென்று ப்ரஸித்₃த₄மிறே.

நஞ்சீயர் பக்கலிலும் நம்பிள்ளை பக்கலிலே ஸர்வார்த்த₂ங்களும் வந்து குடிபுகுருகையாலே பிள்ளையும் தீ₃பாது₃த்பந்ந ப்ரதீ₃பம்போலே த₃ர்ஶநம் நிர்வஹிக்கக் கண்டு, சீயரும் க்ருதக்ருத்யராயிருக்குங் காலத்திலே, நம்பிள்ளை ஸ்ரீபாத₃த்திலே பெரியவாச்சான் பிள்ளை, வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளை, பின்பழகிய பெருமாள் சீயர், ஈயுண்ணிமாத₄வப் பெருமாள் முதலான அநேக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஆஶ்ரயித்து க்ருதார்த்த₂ராயிருந்தார்கள்.

இவர்களிலே பின்பழகியபெருமாள்சீயர் ஊணுமுறக்கமுமின்றியே பிள்ளை திருவடிகளிலே * வழுவிலாவடிமை செய்துகொண்டு வாழ்ந்தருளுங்காலத்திலே, ஒருகால் திருமேனிபாங்கின்றியே கண்வளர்ந்தருளுகிறபோது, தமக்கு அந்தரங்க₃ரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அழைத்து, 'அடியேன் இப்போது திருவடிசாராமல் இங்கே இன்னம் சிறிது நாளிருக்கும்படி பெருமாள்ஸந்நிதி₄யிலே சென்று ஏழையேதலனும் ஆழியெழச்சங்கும் விண்ணப்பஞ்செய்து ப்ரபத்திபண்ணி வேண்டிக்கொள்ளுங்கோள்' என்ன, அவர்களும் அப்படியே செய்துநிற்க, சீயருக்குத் திருமேனி பண்டுபோலே பாங்காயிற்று.

இத்தைக் கேட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், நம்பிள்ளை ஸந்நிதி₄யிலே சென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, 'ஜ்ஞாநவ்ருத்₃த₄ருமாய் வயோவ்ருத்₃த₄ருமாயிருக்கும் பின்பழகிய பெருமாள்சீயர் இப்படிச்செய்தார்; இது இவர் ஸ்வரூபத்

துககுச சேருமோ?' என்று விணணபபஞ்செயய பிளளை
யும அவருடைய அபி4பராய மறிகிலோம ஸகலஶாஸதரங
களும போருவது பிளளையெங்களாழவானுக்காயதது
அவாபககல சென்று கேளுஙகோள என்ன ஸ்ரீவைஷ்ண
வாகளும எஙகளாழவானைக கேடக அவரும ஸ்ரீரஙகை3ஶ
வாயததில ஸஙக3மபோலே காணும என்ன பிளளையும
இததைககேட்டு 'அழகிது! திருநாராயணபுரததரையரைச
சென்று கேளுஙகோள என்ன அவாகளும அவரைக
கிட்டிக கேட்டவிடததில அவரும இஙகுத தவக்கின
கைஙகாயம தலைககட்டாமையாலே காணும என்ன
பிளளை இததையுங்கேட்டு 'ஆகிறது அமமஙகியம்மாளைக
கேளுஙகோள என்ன, அவரும பிளளைகோ3ஷ்டி2யிலிருந்து
ப4க3வத3விஷயங கேட்கிறவாகளுககும ஒருதே3ஶவிஶேஷம
ருசிககுமோ? என்ன இததையும பிளளை கேட்டு 'நலலது!
என்று விட்டு அமமஙகிய பெரியமுதலியாரைக கேளுங
கோள என்ன, அவரும நமபெருமாள சிவநத திருமுக
மணடலமும கஸதூரிததிருநாமமும பரமபத3ததிலே
கணடிலேனாகில ஒருமூலையடியே முறிததுககொணடு
மீணடு வருவேனென்றனரே பட்டா அருளிசசெயதது
அபபடியே இவரும நமபெருமாள சிவநத திருமுகமணட
லததையும திருநுதலில கஸதூரிததிருநாமததையும விடடுப
போகமாட்டாராகவேணும' என்றா பிளளை இவறறை
யெலலாம திருவுளளமபறறியருளி சீயா திருமுகமணட
லததைபபாாததுச சிரிதது இவை உமமுடைய நினைவுககு
ஒககுமோ? என்ன இவை இததனையுமனறு என்று
விணணபபஞ்செயய ஆகில, உமமுடைய அபி4பராயததை
நாம அறிநதோம என்று பிளளை அருளிசசெயய சீயா
'தேவரீா ஸாவஜ்ஞராகையாலே அறிநதருளாததிலலை
அடியேனைககொணடு வெளியிடத திருவுளளமாகில
விணணபபஞ்செயகிறேன திருமஞ்சனசசாலைககு, எழுந
தருளி தேவரீா திருமஞ்சனமுறைகளிலே திருமஞ்சனங
கொணடருளித தூயவுடையாடை திருவுததரீயஞ சாததி

யருளி உலாவியருளும்போது குறுவேர்ப்போடே கூடின திருமுகமண்டலச்செவ்வியையும், அடியேன் சுற்றிச் சுழற்றிப்பரிமாறுகிற கைங்கர்யத்தையும் விட்டு அடியேனுக்குப் பரமபத$_3$த்துக்குப்போக இச்சை$_2$யாயிருந்ததில்லை; பெருமுகோ$_2$ல்ஸாஸமும் இன்னம் சிறிதுகாலம் இங்கேயிருந்து பெறவேணுமென்று நினைத்துச் செய்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். இத்தைக்கேட்டருளிப் பிள்ளையும் முதலிகளும் 'இவ்வுடம்போடே இவ்வைஶ்வர்யம் கூடுவதே!' என்று மிகவுந் திருவுள்ள முகந்தருளினார்கள்.

ஒருநாள் நம்பிள்ளை ப$_4$க$_3$வத்$_3$விஷயம் அருளிச்செய்து கோ$_3$ஷ்டி$_2$ கலைந்தவளவிலே, பின்பழகியபெருமாள்சீயர் பிள்ளை திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த$_2$ங்களிவையென்று அருளிச்செய்யவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் இச்ச$_2$ ஸ்வரூபம்; இரக்கமே உபாயம்; இனிமை உபேயம்' என்று அருளிச்செய்ய, 'அப்படியன்று அடியேன் நினைத்திருப்பது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் 'ஆகில், உமக்கென்று சில பிள்ளைக்கிணறுகளுண்டோ? நீர் எங்ஙனே நினைத்திருப்பது? அதைச் சொல்லிக்காணீர்' என்ன, 'தேவரீர் திருவடிகளே தஞ்சமென்று நினைத்திருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அடிமையாயிருக்கையே அடியேனுக்கு ஸ்வரூபம்; அவர்களுடைய அபி$_4$மானமே அடியேனுக்கு உபாயம்; அவர்களுக்கு முகமலர்த்தியே அடியேனுக்கு உபேயமென்று நினைத்திருப்பன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய சீயரையும் பிள்ளை போர ப்ரியப்பட்டருளினார்.

ஒருகால் பிள்ளை ப$_4$க$_3$வத்$_3$விஷயம் அருளிச் செய்து கோ$_3$ஷ்டி$_2$ கலைந்து போகாநிற்கச்செய்தே ஸ்ரீவைஷ்ணவனாயிருப்பானொரு ராஜா, வருகிற பெருந்திரளைக் கண்டு 'நம்பெருமாள் திருவோலக்கம் கலைந்ததோ? நம்பிள்ளை கோ$_2$ஷ்டி$_2$ கலைந்ததோ? என்று கேட்டானென்பர்கள். இப்படி மஹாஸமருத்$_3$த$_4$மான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயோடே நம்பிள்ளை வாழ்ந்

தருளுஙகாலததிலே, முதலியாணடான திருபபேராைய கநதாடையாணடான குமாரரான கநதாடைத தோழபபா நமபிளளையுடைய பெருமதிபபையும வைப4வததையுங கணடு அஸூயாளுவாயப பொறுககமாடடாமலிருககுமவா ஒருநாள பெருமாள ஸநநிதி4யிலே பெருமாளை ஸேவிததுக கொணடிருககிறவளவிலே, பிளளையும முதலிகளும பெருந திரளாகப பெருமாளை ஸேவிககவெனறு கோயிலுககுளளே யெழுநதருள தோழபபா பிளளையுடைய பெருமையைக கணடு பொறுககமாடடாமற சீறி ப4க3வதஸநநிதி4யிலே நமபிளளையை ப3ஹு-வாகப பருஷோகதிகளைசசொலலி அநேகமாக நிநதி3கக, பிளளையும அதைதககேடடு நடுஙகிக கொணடு பெருமாளை ஸேவிததுப புறபபடடெழுநதருள இசசெயதியை ஜஞாநாதி4கையாயிருககிற தோழபபா தே3விகள கேடடுப பெருகக வயாகுலபபடடுத திருமாளி கைககுள செயகிற கைஙகாயஙகளையும செயயாமல விடடு வெறுதது எழுநதருளியிருகக, அவவளவிலே தோழபபரும பெருமாளை ஸேவிதது மீணடு தமதிருமாளிகையிலே எழுந தருள, தே3விகளும முனபுபோலே எதிரே புறபபடடுவநது பரீதியுடனே தமககு ஒருகைஙகாயமும பணணுமையாலே தோழபபா தமதே3வியாரைபபாாதது உனனை நாம அஙகீ3 கரிதத அனறு தொடஙகி இனறளவாக நமமைக கணடால ஆசாாயபரதிபததி பணணிககொணடுபோநதாய இனறு உதா3ஸீநம பணணியிருநதாய இதறகு அடி என? எனறு கேடடருள தே3விகளும தோழபபரைககுறிதது வாரீா! ஆழவாாதமமுடைய திருவவதாரமெனனலாமபடி ஒரு அவதாரவிஶேஷமாயப பெருமாளுககு பராணபூ4தருமா யிருநதுளள நமபிளளையைப பெருமாளஸநநிதி4யிலே கூசா மல அநேகமாகப பருஷோகதிகளைபபணணி தூ3ஷிதது இபபடி செயதோமே!' எனகிற அநுதாபமுமறறு உஜஜீ விககவிருககிற உமமோடு எனககு எனன ஸமப3நத4முணடு? நீா எனனை வெறுததீராகில எனனுடைய மாதாபிதாககள பெறறுவளாதது உமமுடைய கையிலே காடடிததநத

இந்த ஶரீரத்தை உமக்குவேண்டினபடி செய்துகொள்ளும்; எங்களாசார்யர் என் ஆத்மாவை அடியிலே அங்கீகரித்தருளினவன்றே நான் உஜ்ஜீவித்தேன்; ஆனபின்பு 552. "பத்மகோடிஶதேநாபி ந க்ஷமாமி கதாசந" என்று பாகவதநிந்தனை பண்ணினவர்களை ஒருகாலும் க்ஷமிப்பதில்லையென்று பெருமாள்தாமே அருளிச்செய்த திருமுகப்பாசுரமறிந்தும் அறியாதவர்போலே யிருக்கிற உம்மோடு எனக்கு ஸஹவாஸங்கூடாது; ஆகையாலே, நிலம்பிளந்தால் இழையிட வொண்ணாதாப்போலவும், கடலுடைந்தால் கட்டவொண்ணாதாப்போலவும், மலைமுறிந்தால் தாங்கவொண்ணாதாப்போலவும் அநுதாபம் பிறவாத பாகவதாபசாரம் தீர்த்துக்கொள்ளக் கூடாதிறே; ஆனபின்பு நான் என்னிஷ்டத்திலேயிருந்து ஈடேறிப்போகிறேன்' என்ன, தோழப்பரும் தேவிகள் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டுச் சற்றுப்போது திகைத்து எழுந்தருளியிருந்து, பெரிய விதவானாகையாலும் திருவம்ஶப்ரபாவதகாலும் அஸூயையால வந்த திருவுள்ளத்தின் கலக்கந்தீர்ந்து தெளிந்து வந்து தேவிகளைப்பார்த்து 'நீ சொன்னதெல்லாம் ஒக்கும; நாம் தப்புச்செய்தோம்; இனிமேல் செய்ய அடுக்குமதெது?' என்ன, தேவிகளும் 'ஆற்றிலே கெடுத்துக் குளத்திலே தேடாதே, கெடுத்த விடத்தே தேடிக்கொள்ளீர்' என்ன. தோழப்பரும் 'ஆவதென்? என்ன, தேவிகளும் 'பரம தயாளுவான நம்பிள்ளை திருவடிகளிலே சென்று ஸேவித்து அபராதக்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு அவர் கருபை பண்ணியருள ஈடேறீர்' என்ன. தோழப்பரும் 'அவரைப் பெருமாளுடைய பெருந்திருவோலக்கத்திலே பரிபவித்து, இப்போது அவர் ஸந்நிதியிலே போய்நிற்கவென்றால் எனக்கு லஜ்ஜாபயங்கள் அநுவர்த்தியாநின்றது; நீ கூடவந்து க்ஷமிப்பிக்கவேணும்' என்ன. தேவிகளும் தோழப்பர் சொலலும் வார்த்தையைக்கேட்டு 'அப்படியே செய்கிறேன்' என்று கடுக வெழுந்திருந்து அவரையுங் கூட்டிக்கொண்டு நம்பிள்ளை திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளுவதாகப் புறப்பட்டவளவிலே,

நமபிளளை செயதபடி — கோயிலும எழுநதருளின பினபு முதலிகளெலலாரையும அனுபபியருளி, பகலெலலாம அமுதுசெயதருளாமல தம திருமாளிகைககுளளேயெழுந தருளியிருநது ஸாயஙகாலமானவாறே ஆவஶயககாமததைச செயதருளி ஒறறைததிருபபரியடடததுடனே முடடாக கிடடுககொணடு தாம ஒருவருமே எழுநதருளிக கநதாடைத தோழபபா திருமாளிகைவாசலிலே கைபபுடையிலேவநது கணவளாநதருள தோழபபரும தேவிகளுமாகத திரு விளககையேறறிககொணடு பிளளைதிருமாளிகைககு எழுந தருளுவதாகத திருமாளிகைவாசலிலே புறபபடடவள விலே, திருவிளககொளியாலே கைபபுடையிலே ஒரு வெளளை கிடககிறதைக கணடு, தோழபபா இஙகு ஆர கிடககிறார?' எனறுகேடக பிளளையும அடியேன திருககலிகனறிதாஸன எனன, அவவளவிலே தோழபபா 'இதெனன! எனறு திகைதது பிளளையைப பாாதது நாம மஹாதேஜஸவீ நமமை நமபெருமாள திருவோலககத திலே பரிபவிககலாவதென? எனகிற கோபாதிஶயததாலே நமமுடைய வாசலிலே வநது மௌாககயமசெயவதாகக கிடககிறீரோ?' எனன நமபிளளையும தோழபபரைக குறிதது அடியேன அபபடிசெயய வரவிலலை எனன ஆகில, இஙகு வநது கிடபபானென?' எனறு தோழபபா கேடக பிளளை அருளிசசெயதபடி — பெரியபெருமாள ஸநநிதியிலே முதலியாணடான திருபபேரனாரான தேவரீா திருவுளளஙகலஙகுமபடி வாததித்த மஹாபாபியான அடி யேனுககு தேவரீா திருமாளிகைவாசலலலது புகுவாசல மாணடு வநது கிடககிறேன எனன

இவரை அநுவாததிபபதாகப புறபபடடுவநது நிறகிற தோழபபா பிளளை கணவளாநதருளுகிற நைசயததைக கணடு அவருடைய நைசய வாாததைகளையும கேடடு இதொரு அதிகார மிருநதபடியென! எனறு போர விததராயப பிளளையை வாரியெடுதது அணைததுககொணடு இததனைநாளும சிறிதுபேருககு ஆசாாயரெனறிருநதேன

இப்போது லோகத்துக்கெல்லாம் நீரே ஆசார்யராகைக்கு ப்ராப்தரென்று அறிந்தேன்' என்று தோழப்பர் உகந்து 'லோகாசார்யர்' என்று பிள்ளைக்குத் திருநாமஞ்சாத்தி யருளித் தம்முடைய திருமாளிகையிற் கொண்டுபுக்குத் தாமும் தேவிகளுமாகப் பிள்ளையை அநேகமாக அநுவர்த்தித்து அவர் திருவுள்ளத்தை மிகவும் உகப்பித்து, தமக்கு வேண்டும் அர்த்தவிஶேஷங்களெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டு, பிள்ளை திருவடிகளிலே ப்ரவணராய் க்ருதார்த்தரா யருளினர்.

இப்படி நம்பிள்ளை மஹாவைபவமுடையராய் வாழ்ந்தருளுமது கண்டு நஞ்சீயர் செய்தது வாய்த்து ஸ்ரீமானாய் நூறு திருநக்ஷத்ரம் எழுந்தருளியிருந்து அந்திமதஶையிலே திருமேனியிலே நோவுசாத்திக் கண்வளர்ந்தருள, சீயர் ஶிஷ்யரான குட்டிக்குறியிளையாழ்வார் சீயரைப் பார்த்து 'த்வயத்தை அநுஸந்திக்கலாகாதோ?' என்ன, நஞ்சீயரான பெரியசீயர் அவரைக்குறித்து 'அது என்? உனக்கு வேண்டாதே எனக்கு இப்போதாக வேண்டுகிறதென்? நடையாடித் திரிவார்க்கு வேண்டாதே, கிடக்கைப் பட்டார்க்கு வேண்டியோ த்வயமிருப்பது?' என்ன, அவரும் நிருத்தரராய் லஜ்ஜிதரானாரிறே; இத்தால், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு த்வயம் ஸதாநுஸந்தேயமென்றபடி.

இத்தைக் கேட்டுத தெற்காழ்வார்பட்டர், சீயர் ஸ்ரீ பாதத்திலே சென்று ஸேவித்து 'உமக்குச் செய்ய வேண்டுவதென்?' என்று கேட்டருள, சீயரும் 'பெரிய பெருமாள் ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ண அநுபவிக்க வேண்டியிராநின்றது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, தெற்காழ்வார் பட்டரும் இத்தைத் திருமாலை தந்த பெருமாளுக்கு அறிவிக்க, அவரும் இத்தைப் பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்ய, பெருமாளும் புறப்பட்டருளி மடத்துவாசலிலே சென்று சேலையைக்களைந்து சீயரை அநுபவிப்பித்தருள,

சீயரும அநுபவிதது ஹருஷடராய்ப பிளளை தொடககமான முதலிகளைககுறிதது பெருமாள எனககு ஸாவஸவதாநம பணணியருளினா நாம உஙகளுககு ஸாவஸவதாநம பணணுவதாக ஒருபபடடோம அபேகைஷயுடையாா உடையபடியே அபேக்ஷிததுககொளளுஙகோள என்று அருளிசசெயய பிளளையும அடியேனுககுத தஞசமாயிருபப தொரு வாாததைத அருளிசசெயயவேணும என்று விணணபபஞ்செயய சீயரும மணககோலததிலே முளளைத தெளிபபாரைபபோலே இபபோது தஞசமாகக கேடபது ஒருவாாததையுணடோ? என்று பிளளைககு அருளிசசெயத வாாததை — ஆதமவிநியோகம ஈஸவர னென்றிராதே ஈஸவரவிநியோகம ஆதமா என்றிரும என்று அருளிச செயய, அதில பிளளை திருவுளளம பரஸநநமாகாமையாலே பேசாதே நிறக சீயரும உமமுடைய நினைவு எது? சொலலிககாணீா' என்ன பிளளையும ஒரு ஸ்ரீவைஷண வா பரமபதததிறகு எழுநதருளினால இஙகு இருககும ஸ்ரீவைஷணவாகள என்ன நினைததிருககககடவா? என்ன சீயரும அது அதிகாரா நுகுணமாகவன்றோ இருபபது? துருபதனுகில ஆாததனுகிறான ஆாததனுகில துருபதனு கிறான' என்று அருளிசசெயதருளி பினனையும பிளளையைக குறிதது 'ஜ்ஞாநகாாயததில் உமககுக காதத்வயமிலலை பெருமாளுககு உகபபாக முதலிகளையுங கூடிக்கொணடு துாஸநாாததும நிாவஹிததுப போரீா என்று அருளிச செயது வாரீா பிளளாய! படடா அடியேனுககு ஹிதோ பதேஸஞ்செயது வேதாந்தியெனகிற பேரையுடையோம, நமபககல ஆஸரயிததோம, பஹுதரவயததைத ஆசாாய தக்ஷிணையாகக கொடுததோம என்று இறுமாநதிராதே எமபெருமானா திருவடிகளே தஞசமென்றிரும என்று அருளிசசெயதாா, நீரும அபபடியே லோகாசாாயரெனகிற பேரை யுடையோம அருளிசசெயல நாலாயிரததிறகும பொருளசொலல வலலோம ஸ்ரீபாஷயததிறகும பரவாதத கா என்று மேன்மையை நினைததிராதே எமபெருமானா

திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்து. பிள்ளை முதலான முதலிகளை க்ஷமைகொண்டு தீர்த்தமுங் கொண்டு அமுது செய்தருளப்பண்ணி, கோயிலுக்கு நேரே ப்ருகத்வத்ஸேநாபதி சீயர் மடியிலே திருமுடியும், பின்பழகிய பெருமாள் சீயர் மடியிலே திருவடிகளுமாகக் கண்வளர்ந் தருளி, பட்டர் திருவடிகளை த்யாநித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினர். பிள்ளையும், ஆசார்யவிஶ்லேஷத்தை ஸஹிக்கமாட்டாதே * மல்குநீர்க்கண்ணொடு மையலுற்று க்லேஶித்தருள, முதலிகளும் தேவரீர் இங்ஙனே ஶோகிக்கக்கூடுமோ? என்ன, பிள்ளையும் தம்மிலே தேறிநின்று, பெருமாள் சாத்திக்களைந்து வரவிட்டருளின திருமாலையையும் திருப்பரியட்டங்களையும்கொண்டு கோயிலனைத்துக் கொத்தும் வந்து ஸேவிக்க, யதிஸம்ஸ்கார விதியால் ப்ரஹ்மமேதவிதியடங்கச்செய்து சீயரை அதி ஸம்ப்ரமத்துடனே ஸம்ஸ்கரித்துக் கநித்துப் பள்ளிபடுத் தருளி. பின்புண்டான க்ருத்யங்களையெல்லாஞ்செய்து சீயருக்குச் சீர்மையுடன் திருவத்யயநமும் நடத்தியருளினர்கள்.

அந்திமதஶையில் ஈஶ்வரன் தானே விஷயீகரித்தெழுந் தருளி ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணப்பெற்ற தன்னேற்றமும். நூறுரு திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமருளிச்செய்து நிர்வஹித்தருளி ஶதாபிஷேகம் பண்ணப்பெற்ற தன்னேற்றமும். ஆசார்யாநுவர்த்தநப்ரதிபந்தகங்களான களத்ர புத்ர க்ஷேத்ர மித்ர தந தேஶவாஸங்களை நேராக நிவர்த்தித்து ஆசார்யன் எழுந்தருளியிருந்த தேஶமே பரமப்ராப்யமென்று எழுந்தருளி வந்து தம் ஸர்வஸ்வத்தையும் அத்தலைக்கே ஶேஷமாக்கித் தத்கைங்கர்யமே யாத்ரையாய் அதுவே ஸத்தா தாரகமாகப் பெற்ற தன்னேற்றமும் இவரொருவர்க்குமே உள்ளதொன்றிறே.

நஞ்சீயர் திருநக்ஷத்ரம், பங்குனியில் உத்திரம்.

அவர்தனியன் - 553. "நமோ வேதாந்த வேத்யாய ஜகந்மங்கள ஹேதவே। யஸ்ய வாகம்ருதாஸார பூரிதம்

பு4வநதரயம || 554 யத3வசஸ ஸகலம ஶாஸதரம யதகரியா வைதி3கோ விதி4 | யதகடாக்ஷா ஜக3த்3ரக்ஷா தம வநதே3 மாத4வம முநிம ||

இதில பெருமாள இரஙகின ஸாவஸவத3ாநம-மறைவு அறததிருமேனி காடடுகை நஞசீயாபணணின ஸாவஸவத3ாநம - மறைவு அறச சரமாரதத2 விஶேஷஙகளை வெளியிடுகை ஆதமவிநியோக3ம ஈஶவரனெனறிராமைககு அடி பூ2விதவாபி4மாநிதவமில்லாமை ஈஶவரவிநியோக3ம ஆதமா வெனறிருககைககு அடி பூ2வியுமாய அபி4மாநியுமான ஶேஷிககு இஷடவிநியோக3ாஹனாகை ஆததனாகில த3ருபதனாகையாவது - ததீ3யவிஶலேஷததில ஶரீரவிஶலேஷம பிறககுமபடியான பரமாரததி விளையில இபபோதே ஸமஶலேஷிககவனறோ போகிறோமெனறு த3ருபதி பிறககை த3ருபதனாகில ஆததனாகையாவது - ததீ3யரை விஶலேஷிததும ஶரீரவிஶலேஷமபிறககுமபடி அதிஶயிதத ஆரததியினறியே ஸவஶரீர விஶலேஷததளவும பொறுககுமபடியான ஆரததி அநுவாததிகக த3ருபதியுணடாய இபபோது உசாததுணை இழநதோம எனனுமளவேயாகை யெனறபடி

பிளளையும இவவாதத2ததைககேடடு அநுஷடா2நபாயநதமாகக கணடருளினா எஙஙனே யெனனில—அமமஙகியமமாள பரமபத3ததிறகு எழுநதருளுமபோது பிளளை அவாதிருமாளிகையேற எழுநதருள அமமாள தே3விகள பரஸநநையாயிருககக கணடு ஸ்ரீ பாத3தது முதலிகள 'இதறகு அடி என?' எனறு பிளளையைக கேடக, பிளளையும தே3விகள விஷயததில இசுறகுமுனபு அமமாள பணணின விரோத4முணடாகிலிறே அவாபேறறுககு இவா வெறுபபது எனறு அருளினா தமமுடைய ஸ்ரீபாத3தது முதலிகளில ஒருவா திருநாடடுககு எழுநதருள, தத3 ப4ாயாபுதராதி3கள வநது தம ஸ்ரீ பாத3ததிலே விழுநது அழ 'இதறகு அடி என? எனறு முதலிகள கேடக,

பிள்ளையும் 'பெறுகிற தேஶமும் கொந்தளிக்கிறபடி கண்டால் இழக்கும் தேஶமெ எப்பாடு படக்கடவதோ?' என்று அருளினர்; ஆகையால், ஸத்வஸ்துவை இழந்த தேஶம் கையெடுத்துக் கூப்பிடச் சொல்லவேண்டாவிறே யென்று கருத்து.

நம்பிள்ளையும், ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளும் திருவெள்ளறை நாச்சியாரை ஸேவித்து மீண்டு கோயிலுக்கு எழுந்தருளா நிற்கச்செய்தே திருக்காவேரி இருகரையும் ஒத்து அதிகம்பீரமாய் நாநாவர்த்தஜூஷாகுலமாய்த் *தடவரையதிரத் தரணிவிண்டிடியத் தலைப்பற்றிக் கரைமரஞ்சாடிக் கடலினைக்கலங்கக் கடுத்திழி கங்கைபோலே புங்காநு புங்கமாக ப்ரவஹியாநிற்க, ஓடம் கிடையாதபடியாலே ஒரு தாழியிலே எழுந்தருள, நட்டாற்றிலே சென்றவாறே, போதும அஸ்தமித்து மழையுமிருட்டுமாய் அக்கரை இக்கரை முன்னடி தெரியாமெ திக்விப்ரமம பிறந்து தாழி அமிழத் தேட, இந்த அவஸ்தையில் 'நாலிரண்டு பேர் தாழியை விடடால கரையிலே யேறலாம்; ஒருவரும் விடாதிருக்கில நமபிள்ளை முதலாக எல்லோரும் அமிழ்ந்து தட்டுப் பட்டுபோகிறது எனறு தாழிககாரன் கூப்பிட, அவ்வளவிலும் நட்டாறாகையாலும், பயாதிஶயத்தாலும் ஒருவரும் அதற்கு இசைந்துவிட்டார்களிலலை; அவ்வளவிலே, ஒரு ஸாத்விகையான அம்மையார் தாழிவிடுகிறவனைப் பார்த்து 'நூறு பிராயம் புகுவாய்; *உலகங்கட்கெலலாம் ஓருயிரான நமபிள்ளையைப் பேணிக்கொண்டு கரையிலே விடு' என்று அவனை ஆஶீர்வதித்து அந்தகாரத்தையும் பாராமல ஆற்றிலே விழுந்தாள்; அவ்வளவுகொண்டு தாழி கரையிலே போக, பிள்ளையும் அக்கரையேறி 'ஓர் ஆத்மா தட்டுப் பட்டுபோச்சுதே!' என்று பலகாலும் அருளிச்செய்து வ்யாகுலசித்தராயிருக்கிறவளவிலே, அப்போது அம்மையார் நாலடிவிட்டுப்போனவளவிலே ஒருதிடர் ஸந்திக்க அதிலே தரித்து நின்று, இராக்குரலாகையாலும் கரை ஆஸந்

மாகையாலும ஸவாசாரயரான நமபிளளை வயாகுலபபடடு அருளிசசெயகிற வாாததையைக கேடடு ஸவாமீ! தேவரீா வயாகுலபபடடருளவேணடா அடியேன இஙகே இருககிறேன என்று குரலகாடட பிளளையும திடாகள மரஙகள ஸநதிததகாககூடும என்று திருவுளளமபறறித தாழிககாரனையிடடு அவனையும அககரையிலே அழைபபிததுககொளள, அவனும வநது பிளளை திருவடிகளிலே ஸேவிதது, ஆசாரயனையலலது ரக்ஷகாநதரம அறியாத வளாகையாலே அடியாள ஆறறிலே ஒழுகிபபோகிற போதும தேவரீா அஙகே ஒருகோரைமேடாய வநது ரக்ஷிததருளிறறேரு! என்று கேடக பிளளையும உமமுடைய விஸவாஸமிதுவானபினபு அதுவும அபபடியாகாதோ? என்று அருளினா இததால ஸவஶரீர ஆததுபராணஙகளை அழியமாறியாகிலும ஆசாரயனைபபேணவேணுமெனனும நிஷடையுணடாகவே, ஈஶவரன அவனைப பேணி ரக்ஷிககுமெனனுமது சொலலவேணடாவிறே

அநநதரம பிளளையும முதலிகளுமாகக கோயிலிலே எழுநதருளியிருநது ஶ்ரீஸநம நிரவஹிநதுககொணடு வாழநதருளுகிற காலததிலே நமபிளளை ஸ்ரீபாதததிலே ஆஶ்ரயிததிருபபாளொரு அமமையாருககுத திருமாளிகைககு அருகே ஒரு கோல துறை நிவேஶந முணடாய அதிலே குடியாயிருககும அவளுககு ஸபூரஹமசாரியாயிருபபாரொரு ஸ்ரீவைஷணவா பிளளை திருமாளிகை நெருககமாயிருககிறது இநத ஒருகோலததுறையை ஆசாரயருககு ஸமாபபியும என்று அமமையாருககுப பலகாலும அருளிசசெயய அவளும கோயிலிலே ஒருகோல துறை ஆருககுக கிடைககும? நான திருவடிசாருநதனையும கொடேன என்ன ஸ்ரீவைஷணவரும இநத விஶேஷததைப பிளளைககு விணணபபஞசெயய பிளளையும அமமையாரை அழைததருளி உஙகளுககு ஒரு ஶரீரததிறகுச சறறிடமனறோ வேணடுவது? முதலிகள எழுநதருளியிருகக நெருககமா

யிருக்கிறது; உன் ஒருகோல் துறையையும் நமக்குத் தர வேணும்' என்ன, அம்மையாரும் 'அப்படியே செய்கிறேன்; தேவரீர் பரமபதத்திலே அடியேனுக்கு ஒரு கோல்துறை தந்தருளவேணும்' என்ன. 'அதற்கு ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் ன்றோகடவன! அவனுககு விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டு தருகிறோம்' என்று அருளிச்செய்ய. அவளும் 'அடியேன ஸாது; அதிலே பெண்பெண்டாட்டி; தருகிறோமென்ற வார்த்தையால் போராது; எழுதி எழுத்திட்டுத் தரவேணும்' என்ன. பிள்ளையும் 'இப்படியுங் கேட்பதே!' என்று திருவுள்ளம் உகந்து 'இன்னவருஷம் இன்னமாஸம் இத்தனையாந்தேதி இந்த அம்மையாருககுத் திருக்கலிகன்றி தாஸன் பரமபதததிலே ஒரு கோல்துறை எழுதிக்கொடுத் தேன்; அகிலலோகஸ்வாமியும் அஸ்மத்ஸ்வாமியுமான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் க்ரயஞ் செலுத்திக் கொடுத்தருள வேணும்' என்று ஶாஸநமெழுதித் தம்முடைய திருவெழுத் துச் சாத்திக்கொடுத்தருளினார். அம்மையாரும் திருமுகத்தை ஶிரஸாவஹித்து ப்ரீதியுடனே வாங்கிக்கொண்டு தீர்த்த ப்ரஸாதங்களும் ஸ்வீகரிதது. அன்றும் மற்றைநாளும பிள்ளையை ஸேவித்துககொண்டிருந்து, மூன்றும்நாள் பரம பதத்திலே சென்றாள்; இத்தால. 'ஆசார்யன் இரங்கி ப்ரஸாதிதத தொன்றையே தஞ்சமென்று இருக்கவேணும். உபயவிபூதியும் ஆசார்யனிட்ட வழக்காயிருக்கும்' என்று தோனறுகின்றதிறே.

மஹாபாஷ்யபட்டர் பிள்ளையை 'சேதநவஸ்துவா யிருக்கிற ஆத்மாவுக்கு ஶரீரவிஶ்லேஷம் பிறந்தால், பரம பதம் ஸித்தமென்று அறுதியிட்டிருக்கலாவது எவ் வர்த்தததாலே?' எனறு கேட்க. 'ஶ்ரிய:பதியை உபாயோ பேயமென்று அறுதியிட்டிருப்பது, நெடுங்காலம் இழந்து கிடந்த வஸ்துவைக் காட்டித்தந்த ஆசார்யன் பக்கலிலே கநக்க விஶ்வாஸமுண்டாயிருப்பது. அருளிச்செய்த ஸ்ரீபாஷ்யத்தின்படியே எம்பெருமானார் தர்ஶநமே

ஸித$_3$த$_4$ாநதமென றிருபபது, ஸ்ரீராமாயணததாலே ப$_4$க$_3$வத$_3$ கு$_3$ணாநுஸநதா$_4$நம பணணுவது, ஆழவாரகளருளிச செயல களாலே போதுபோககுவது, ஶரீர விஶலேஷம பிறநதால ஸநதோ$_3$ஷிகக வேணடா, * மீட்சியினறி வைகுநதமாநகா மறறது கையததுவே எனறு அருளிஞா ஆகையாலே, உபாயோபேய நிரணயமும ஆசாரயவிஶவாஸமும தா$_3$ரந விஶவாஸமும, ப$_4$க$_3$வதகலயாணகு$_3$ணாநுப$_4$வபாரவஶயமும உணடாகவே பராபயஸித$_3$தி$_4$ உணடாமெனறு உததர மருளிச செயதாரராயததது

நமபிளளை ஸ்ரீபாத$_3$ததிலே பாணடியநாடடினினறும சில வைஷணவாகள வநது கணடு 'எஙகளுககுத தஞசமா யிருபபதொரு வாாததை அருளிசசெயய வேணுமெ எனறு விணணபபஞசெயய, பிளளையும கடறகரைவெளியை நினைத திருஙகோள எனறு அருளிஞா அவாகளும மணற குனறையும நாவலகாடடையும நினைததிருககவோ? எனறு விணணபபஞசெயய பிளளையும * புனமுறுவல செயது அருளிசசெயதபடி — சககரவாததிததிருமகன கடறகரை யிலே விடடிருககசசெயதே ஸ்ரீவாநரவீராகள ராக$_4$வாாததே$_3$ பராகராநதராயத தஙகளையுபேகஷிததுப பெருமாளையே நோககிககொணடு கிடகக இவாகள கணணுறஙகுநதனையும தான உறஙகி இவாகள கணணுறஙகினவாறே அமபறாத தூணியை முதுகிலேகடடித திருககையிலே பிடிதத ஶாராஙக$_3$மும திருசசரமுமாய இராமுறறும நோககின சககர வாததித திருமகனுடைய திருவடிகளே தஞசமெனறிருங கோள எனறருளிஞா ஆகையாலே ஸவரகஷண சிநதை யறறு நியதஞகவே ஸாவரகஷகன கைககொணடு ரகஷிககு மெனகிறது

பிளளையை ஒருவன எமபெருமானையொழிநத தே$_3$வ தாநதரஙகளை ப$_4$ஜிககலாகாதெனகிற நீஙகள நிதயநைமிததி 'காதி$_4$களிலே அக$_3$நீநத$_3$ராதி$_3$ தே$_3$வதைகளை ப$_4$ஜிபபானெனன?

ஆலயங்களை பூஜியாதொழிவானேன்?' என்ன, பிள்ளையும்—'வாராய், அக்3நிஹோத்ராக்3நியை உபாஸித்தும் ஶ்மஶாநாக்3நியை நிவர்த்தித்தும் போருகிறுப்போலே, இரண்டுக்கும் வாசி; எங்ஙனேயென்னில்:—நித்யாதி3களில் ப4க3வத் ப்ரகாரபு3த்3த்4யா பண்ணுகிற உபாஸநம் ப4க3வது3பாஸநமேயாக விஶேஷஶாஸ்த்ரம் விதி4க்கையாலும், ஆலயப்ரதிஷ்டை2களில் பராவரதத்வஜ்ஞயம் பண்ணியிருக்கும் தாமஸ புருஷர்களாலே விருத்3த4ாக3ம மந்த்ர தந்த்ர ப்ரக்ரியையாலே ஸ்வதந்த்ரபு3த்3த்4யா தே3வதாந்தரங்கள் க்ருதப்ரதிஷ்டா2கரங்களாகையாலும், இவ்விடத்திற்கு ப4க3வத் ப்ரகாரபு3த்3த்4யா உபாஸிக்க விதி4யில்லாமையாலும்; அதுவுமன்றியே, தே3வதாந்தரவர்க்க3ந்தன்னில் தூ3ரதோவர்ஜநீயத்வம் ருத்3ரனுக்கு மிகவும் உண்டிறே; எங்ஙனேயென்னில்;—ஸத்வகு3ணாத்யந்த விரோதி4யான தமோகு3ணப்ரசுரனாகையாலே, நித்யாதி3களைப்போலே ஆலயங்களிலும் ப4க3வத்ப்ரகாரபு3த்3த்4யா உபாஸிக்கலாகாது; த்யாஜ்யதயா ஜ்ஞாதவ்யங்களான ப4க3வத்3வ்யதிரிக்த விஷயங்கள் ஸ்வீகாரத்திற்கு உடலாகவும், உபாதே3யதயா ஜ்ஞாதவ்யமான ப4க3வத்3விஷயம் த்யாக3த்திற்கு உடலாகவும் கடவதோ?' என்று அருளிச்செய்தார்; ஆகையாலே, வேத3ாந்தாவிஹித ப4க3வத்ப்ரகாரபு3த்4த ஆலயஸ்த2 அந்ய தே3வதா ப4ஜநமும் அநர்த்த2கர மென்கிறது.

நம்பிள்ளையை ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து ஸேவித்து 'திருமேனி அற இளைத்திருந்தது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் 'ஒன்று தேய்தல், ஒன்று வளருதலன்றோ?' என்று அருளினார்; இத்தால் ஜ்ஞாநப4க்திவைராக்3யங்கள் வளர * நினைந்து நைந்து உள்கரைந்துருகி ஶரீரம் தேயுமென்றபடி.

பிள்ளையை ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து கண்டு' ஆரோக்3யமொன்றுமில்லையோ?' என்று கேட்க, பிள்ளையும் 'யுத்3த4ம்

பண்ணப்போகிறோமோ? பெருமாளை ஸேவித்திருக்கைக்கு வேண்டும் ஆரோக்3யமுண்டு ஒருகுறையுமில்லை' என்று அருளினார், ஆகையாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவனுக்கு ஆரோக்3யா பேக்ஷை வேண்டாவென்கிறது

நம்பிள்ளை திருமேனி நோவுசாத்தியிருந்தமை கேட்டு, ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் சென்று ஸ்ரீபாத3த்திலே ஸேவித்து நோயைக்கண்டு வெறுக்க பிள்ளையும் அவரைக்குறித்து 'இஶ்ஶரீரத்தில் வந்த வ்யாதி4யை நலவிருந்து வந்ததாகக் காணும் நான் நினைத்திருப்பது' என்று அருளினார் இத்தால் 555 கருத்தகருத்யா ப்ரதீக்ஷந்தே மருத்யும் ப்ரிய மிவாதிதி2ம்' என்கிற இதுவிறே திருவுள்ளக்கருத்து

நம்பிள்ளை திருமேனியிலே நோவுசாத்தியெழுந்தருளி யிருக்கச் செய்தே பிள்ளையெங்களாழ்வாரும் அம்மங்கியம் மாளும் அறிவதாக எழுந்தருளி எங்களாழ்வான் நியமநத்தாலே அம்மங்கியம்மாள் பிள்ளை பக்கல் பரிவாலே ஒரு யந்த்ரத்தைத் திருக்கையிலேயிட்டுத் தொட்டப்புச, பிள்ளை திருமேனியை இருயத்தருள அவர்களும் விஷ்ணுராய உம்முடைய விஷயமாக நீர் ப்ரவாத்திக்கிலன்றோ ஸ்வரூப ஹாநி? உம்முடைய விஷயமாக நாங்கள் ப்ரவாத்தித்தால் உமக்கு ஸ்வரூபஹாநி யில்லைகாணும் என்று சில வசநங் களைப்படிக்க என்க்கும் போம் சில வசநங்களையன்றோ நீங்கள் விஶ்வஸித்திருக்கிறது? நானும் ஒரு வசநத்தைத் தஞ்சமென்றிருப்பன் காணுங்கோள் என்ன, அவர்களும் அதுவென்? சொல்லிக்காணீர் என்ன பிள்ளையும் ஶ்ரீ தம சரமத3ஶையிலே த்3வயமொழிந்த மந்த்ரங்களோடு ஶிவ பஞ்சாக்ஷரம் முதலான க்ஷுத்3ரமந்த்ரங்களோடு ஒருவாசி யில்லையென்றருளினார் என்ன அவர்களும் பிள்ளை! திரு மந்த்ரம் செய்வதென்? என்ன பிள்ளையும் அதுதான் செய்வதென்?விவரண விவரணிப்4ரவேந த்3வயாநுஸந்தா4நம் என்ன அவர்களும் ஆகில த்3வயத்தைக்கொண்டு செய்யக் குறை என? என்ன இவரும் விடாயத்தவன் * விலவறத்

தண்ணீர் குடிக்குமாபோலே யிருப்பதொன்றிறே யிது; ஆகையாலே, ஸ்வவ்யாதிஶாந்த்யர்த்தமான ப்ரபதநமும் ஸ்வரூபஹாநி; பரவிஷய வ்யாதிஶாந்த்யர்த்த ப்ரபதநமும் ஸ்வரூபஹாநி; எங்ஙனே யென்னில்:— ஸ்வவிஷயமாக ப்ரவர்த்திக்கில் ஸ்வஸ்வரூபபாரதந்த்ர்ய தூஷணமாமித்தனை; பரவிஷயமாக ப்ரவர்த்திக்கில் பரஜ்ஞாநபரஶக்திகளுக்கு தூஷணமாம்' என்று அருளினார்; ஆகையால், தொடக்குழையும் பூப்போலே மந்த்ராந்தர ஸ்பர்ஶம் பொறாத த்வயைகநிஷ்டாதிஶயமும், த்வயத்தை மற்றொன்றுக்கும் ஸாதநமாக்கிப் பிசக்கி முசிக்கப் பெறாமையும், ஸ்வபரவிஷயவ்யாதிஶாந்த்யர்த்தப்ரபதநதோஷ விஶேஷமும் சொல்லப்பட்டதிறே.

அநந்தரம் பிள்ளைக்குத் திருமேனி வாட்டந் தீர்ந்து பண்டுபோலே ஆரோக்யமுண்டாய் ஸ்ரீபாதத்தில் முதலிகளுக்கு தர்ஶநதாதபர்யங்களை ப்ரஸாதித்துக்கொண்டு ஸுகமே எழுந்தருளியிருக்கும் நாளிலே, கூரத்தாழ்வானுடைய திருப்பேரனாரான நடுவில திருவீதிப்பிள்ளை பட்டர், நம்பிள்ளையுடைய ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யங்களையும், பகவத ஸம்ருத்தியையும், லோகபரிக்ரஹத்தையும், ஶிஷ்ய ஸம்பத்தையும கண்டு பொறுக்கமாட்டாமல் கடிகடியென்று கொண்டு போருவராயிருப்பர். அக்காலத்தில் அந்த பட்டர் ராஜாஸ்தாநத்திற்கு எழுந்தருளாநிற்க, வழியிலே பின்பழகியபெருமாள்சீயரைக் கண்டு 'சீயா! நாம் ராஜ கோஷ்டிக்குப் போகிறோம்; கூடவாரும்' என்று அழைக்க, இவரும் 'நம் பரமாசார்ய வம்ஶ்யரன்றோ? என்று பட்டருடனே ராஜாஸ்தாநத்தேற எழுந்தருள, ராஜாவும் பட்டரை எதிர்கொண்டு பஹுமாநம்பண்ணி ஆஸநத்திலே எழுந்தருளுவித்து ஸேவித்துக்கொண்டு பெரிய திருவோலக்கமாகவிருந்து, தான் பஹுஶ்ருதனாகையாலும் வ்யுத்பந்நனாகையாலும் பட்டருடைய வைதுஷ்யஶோதநார்த்தமாக 'பட்டரே! 556. "ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே ராமம்

த3ஶரதா2தமஜம எனறு பரதவநதோனருமல வாததிககிற பெருமாள ஜடாயுவைககுறிதது 557 க3சச2 லோகாந நுததமாந எனறு மோக்ஷஙகொடுததபடி எஙஙனே? எனறு கேடக படடரும அதறகு உததரமருளிசசெயயச சிறிது விசாரிககவேணடியிருகக அவவளவிலே ராஜாவுககு வேறேபராககாக, படடரும சீயரைபபாரதது சீயா! பிளளை—பெரியவுடையாருககுப பெருமாள மோக்ஷஙகொடுத தருளினதை எபபடி நிரவஹிபபா? எனன சீயரும 558 ஸதயேந லோகாந ஜயதி எனற ஶலோகஙகொணடு நிரவஹிததருளுவா எனன படடரும ஆமோ! எனறு அதைதத திருவுளளததிலே யோஜிதது ஓககும' எனறு எழுநதருளியிருகக ராஜாவும அபி4முக2மாகத திருமபி படடரே! நாம கேடடதறகு உததரம அருளிச செயதீரிலலையே! எனன, படடரும நீா பராககடிததிருகக நானசொலலலாவதொரு அரதத2முணடோ? ஸமாஹிதமாக வாயக கேளீா எனறு 558 ஸதயேந லோகாந ஜயதி தீ3நாந தா3நேந ராக4வ | கு3ருந ஶுஶ்ருஷயா வீரோ த4நுஷா யுதி4 ஶாதரவாந || எனகிற ஶலோகததை படடா அருளி செயய ராஜா கேடடு ஸூதராம பரீதனாய தேவரீா அருளிசசெயதது ஓககும எனறு ஶிரகமபம பணணி வணஙகி அடிககடி கொணடாடி, அநாகக4ஙகளான அநேக ஆப4ரணஙகளும அநேக வஸதரஙகளும ப3ஹூத4நஙகளும எலலாவறறையும கொடுதது ப3ஹூமதிதது தான நிருத தரனாய படடா திருவடிகளிலே விழுநது ஸேவிதது கோயிலேற எழுநதருளும' எனறு ஸதகரிதது விட படடரும ராஜா கொடுதத வஸதரபூ4ஷணஙகளையும த4நங களையும அஙகீ3கரிதது அஙகிலும புறபபடடுச சீயா திருககையைப பிடிததுககொணடு சீயரே! எனனையும இநத த4நததையும பிளளை திருவடிகளிலே கொணடு போயக காடடிககொடும எனறு போர ஆரததியோடே அநுவாததிததுச சொலல சீயரும படடா அருளிசசெயத படியே பிளளை கோ3ஷடி2யிலே கொணடுபோயக காடடிக

கொடுக்க, பிள்ளையும் தம் பரமாசார்யவம்ஶ்யரான நடுவில் திருவீதிப்பிள்ளையை ஸேவித்து மிகவும் ஆத₃ரித்து 'இது ஏது ஐயா?' என்று கேட்டருள, பட்டரும் பிள்ளை திருமுக மண்ட₃லத்தைப் பார்த்து 'தேவரீருடைய தி₃வ்யஸூக்தி யில் பதிநாயிரங்கோடியிலே ஒன்றுக்குப்பெற்ற த₄நம் இது; ஆகையாலே, அடியேனையும் இந்தத்₃ரவ்யங்களையும் அங்கீ₃ கரித்தருளவேணும்' என்ன, பிள்ளையும் 'ஆகிறது என்? கூரத்தாழ்வான் திருப்பேரனான நீர் இப்படி செய்ய ப்ராப்தமன்றுகாணும்' என்ன, பட்டரும் 'நித்யஸம்ஸாரி யான ராஜா தேவரீருடைய தி₃வ்யஸூக்தியிலே சிந்தின சொல்லுக்குத் தோற்றுக்கொடுத்த கொடை இது; ஆன பின்பு, கூரத்தாழ்வான் குடல் துடக்கிற் பிறந்த அடியேன் அந்த ப்ரப₄ாவத்திற்குத் தகுதியாக தேவரீருக்கு ஸமர்ப் பிக்கலாவது ஒன்றுமில்லையேயாகிலும், அசலகத்தேயிருந் தும் இத்தனைநாள் தேவரீர் திருவடிகளை இழந்து கிடந்த மாத்ரமன்றிக்கே தேவரீர் வைப₄வத்தைக்கண்டு 559. "அஸூயாப்ரஸவபூ₄:" என்கிறபடியே அஸூயைபண்ணித் திரிந்த இவ்வாத்மாவை தேவரீருக்கு ஸமர்ப்பிக்கையல்லது வேறே எனக்கு ஒரு கைம்முதலில்லை! ஆகையால், அடியேனை அவஶ்யம் அங்கீ₃கரித்தருளவேணும்' என்று கண்ணுங் கண்ணீருமாய்க்கொண்டு பிள்ளை திருவடிகளிலே ஸேவித்துக் கிடக்க, பிள்ளையும் பட்டரை வாரியெடுத்து அணைத்துக் கொண்டு விஶேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளி, தம் திருவுள்ளத் திலே தேங்கிக்கிடக்கிற அர்த்த₂விஶேஷங்களெல்லாவற்றை யும் ஒன்றுந்தப்பாமல் இவர்க்கு ப்ரஸாதி₃த்தருள, பட்டரும் க்ருதார்த்த₂ராய் ஒருக்ஷணமும் பிரியாமல் பிள்ளை ஸந்நிதி₄ யிலே ஸதா₃நுப₄வம் பண்ணிக்கொண்டு ஸேவித்துக் கொண்டு ஸந்துஷ்டராய் எழுந்தருளியிருந்தார்.

அக்காலத்திலே பட்டருக்கு ஒருரு திருவாய்மொழிக்கு அர்த்த₂ம் ப்ரஸாதி₃த்தருள, பட்டரும் பிள்ளை அருளிச் செய்தது ஒன்றுந் தப்பாமல் பதறுமல் கேட்டு த₄ரித்து

இராமுறற எழுதித தலைககடடினவாறே படடா தாம எழு
தின கரநதஙகளைப பிளளை ஸநநிதியிலே கொணடுபோய
வைகக பிளளையும இது என?' எனறுகேடக படடரும
'தேவரீா இநதஉரு திருவாயமொழிககு நிரவஹிதத கடடளை'
எனன பிளளையும ஆமோ!' எனறு கரநதஙகளை அவிழததுப
பாாததவளவில ஸபாதலக்ஷ கரநதமாய மஹாபாரத
ஸஙகையையாயிருகக அதைககணடு பிளளை பெருகக வயா
குலபபடடு படடரைபபாாததது நமமுடைய அநுமதி
யினறிககே நாடடுககுப பாடடுரையாமபடி நீா நினைதத
படியே திருவாயமொழியை வெளியிடுவானெனன? எனன
படடரும 'தேவரீா அருளிசசெயத திவயஸூகதியை எழுதி
னேனெ? அதொழியக கால கொமபு சுழி ஏற எழுதினது
உணடாகில பாாததருளவேணும எனன பிளளை
படடரைப பாாதது வாரீா! திருவாயமொழிநிமிததமாக
நாம வாககாலே சொனனதை எழுதினீராகில, நமமுடைய
சிததஸதமான பொருளை எழுதபபெறறீரோ?' எனறு
வெறுதது அருளிசசெயது உடையவா காலததிலே திருக
குருகைபபிரானபிளளான திருவாயமொழிககு ஸ்ரீவிஷணு
புராணபரகரியையாலே ஆறாயிரமாக இடுகைககு உடைய
வரை அநுமதிகொளளப படடயதநததிறகு மடடுமுடி
விலலை ஆனபினபு நமமுடைய காலததிலே நமமையுங
கேளாமல லக்ஷததிருபததையாயிரங கரநதமாக இபபடி
பரகக எழுதினால, ஒரு ஶிஷயாசாாய கரமததுககு அஸம
பரதாயமாயப போஙகாணும' எனறு அருளிசசெயது,
அவா கையிலும கரநதஙகளை வாஙகிககொணடு நீரைச
சொரிநது கறையானுககுக கொடுகக அவை அனறே
மருததாயப போயதது

அநநதரம பிளளை—தமககு பரியஶிஷயராயத தம
பககலிலே அகிலாாததஙகளையும அலகலாகக கறறிருககும
பெரியவாசசான பிளளையை திருவாயமொழிககு ஒரு
வயாகயாநம பணணும எனறு நியமிததருள, பெரிய

வாச்சான் பிள்ளையும் ஸ்ரீராமாயண ஸங்க்₂யையிலே ஓருரு வ்யாக்₂யாநஞ் செய்தருளினர்.

பின்னையும் நம்பிள்ளை ஓருரு திருவாய்மொழிக்கு அர்த்த₂ம் நிர்வஹிக்கிற கட்டளையை, அந்தரங்க₃ ஶிஷ்யரான வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை பகலெல்லாங் கேட்டு த₄ரித்து ராத்ரியிலே எழுதித் தலைக்கட்டினவாறே, அத்தைப் பிள்ளை ஸந்நிதி₄யிலே கொண்டுபோய் வைக்க, பிள்ளையும் 'இது என்? என்று கேட்டருள, அவரும் 'தேவரீர் இந்த வுரு திருவாய்மொழி நிர்வஹித்த கட்டளை' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, பிள்ளையும் ஸ்ரீகோஶத்தை அவிழ்த்துப் பார்த்தருள, அதிஸங்க்ஷேபமுமன்றிக்கே அதிவிஸ்தரமுமன்றிக்கே ஆனை கோலஞ்செய்து புறப்பட்டாப் போலே மிகவும் அழகாய் ஶ்ருதப்ரகாஶிகை கட்டளையிலே முப்பத்தாறுயிரமாயிருக்கை யாலே, பிள்ளையும் அத்தைக்கண்டு போர ப்ரீதராயருளி' வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளையைப் பார்த்து 'நன்றாக எழுதினீர்; ஆகிலும், நம்முடைய அநுமதியின்றிக்கே எழுதினீர்; ஆகையாலே, க்₃ரந்த₂ங்களைத தாரும்' என்று அவர் திருக் கையிலும் வாங்கிக கட்டி உள்ளே வைத்தருளினுர். இத்தைக் கண்டு ஈயுண்ணி மாத₄வப்பெருமாள், நெடுநாள் நம்பெருமாளை ப்ரத₃க்ஷிண நமஸ்காரஞ்செய்து வேண்டிக் கொள்ள, ஓருநாள் பெருமாள் அர்ச்சகமுகே₂ந ஈயுண்ணிச் சிறியாழ்வானடபிள்ளையை அருளப்பாடிட்டருளி 'ஏன் காணும் நம்மை ப₃ஹுவாக உபாஸியாநின்றீர்?' என்று கேட்டருள, ஈயுண்ணி மாத₄வப்பெருமாளும 'ஸ்வாமி! நம்பிள்ளை திருக்கையிலே திருவாய்மொழிக்கு ஈடு முப்பத்தாறுயிரமென்று ஒரு வ்யாக்₂யாந க்₃ரந்த₂ம் இருக் கிறது; அத்தை அடியேனுக்கு அவர் இரங்கி ப்ரஸாதி₃க்கும் படி நியமித்தருள வேணும்' என்று ப்ரார்த்தி₂க்க, பெரு மாளும் 'அப்படியே செய்கிறோம்' என்று திருவுள்ளம்பற்றி யிருக்கச் செய்தே, நம்பிள்ளையும் முதலிகளுமாகப் பெரு மாளைத் திருவடி தொழச் சென்றவாறே பெருமாள்

பிள்ளையைக் குறித்துத் தீர்த்த2மும் திருமாலை திருப்பரியட்டம் ஶட2கோபனும் ப்ரஸாதி3த்தருளி, அர்ச்சகமுகே2ந ‘பிள்ளை! ஈடு முப்பத்தாறுயிரத்தை ஈயுண்ணிச் சிறியாழ்வானப் பிள்ளைக்கு ப்ரஸாதி3யும்’ என்று திருவுள்ளமாக, பிள்ளையும் மஹாப்ரஸாத3மென்று பெருமாள் அருளப்பாட்டை ஶிரஸாவஹித்துக்கொண்டு புறப்பட்டுத் தம் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி, தமக்கு அபி4மதஶிஷ்யரான ஈயுண்ணி மாத4வப் பெருமாளென்கிற சிறியாழ்வானப்பிள்ளைக்கு ஈடு முப்பத்தாறுயிரமும் கொடுத்து வாழ்வித்தருளினார்.

பிள்ளைவைப4வத்தை.

“இந்திரன்வார்த்தையு நான்முகன்வார்த்தையு மீசனுடன்
கந்தன்சொல்வார்த்தையுங் கற்பவரா ரிந்தக் காசினிக்கே
நந்தினமுதமெறி நம்பூர் வரதர் தம்மாளிகையிற்
சிந்தின வார்த்தைகொண்டே சிலநாடு திறைகொள்வரே”

என்று ஸ்ரீபாத2த்து முதலிகள் அநுஸந்தி4த்தார்களிறே.

கு3ருபரம்பராப்ரப4ாவம் ஸம்பூர்ணம்

வாழி பதினமருட ஞண்டாள் மதுரகவி
வாழிய நாதன்முதலா மாமறையோர்—வாழி
யொருக்கோலரை நெருக்கி யோட்டு மெதிராசன்
திருத்தாள் வணங்கினார் சீர்.

ஸ்ரீ:

குருபரம்பராவிவரணம்

ஸ்ரிய:பதியாய் ஸ்ரீவைகுண்ட₂நிகேதநனாய் நித்யமுக்தாநுப₄வ்யனாய் நிரதிஶயாநந்த₃யுக்தனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன். அந்த நித்யஸூரிகளோபாதி தன்னை அநுப₄வித்து நித்ய கைங்கர்யரஸராய் வாழுகைக்கு ப்ராப்தியுண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் அத்தையிழந்து 560. "அஸந்நேவ ஸ ப₄வதி" என்கிறபடியே அஸத்கல்பராய் போ₄க₃மோக்ஷ ஶூந்யராய் 561. "ஸம்யுக்தமேதத் க்ஷரமக்ஷரஞ்ச" என்கிறபடியே திலதைலவத்₃தா₃ருவஹ்நிவத்₃ து₃ர்விவேச த்ரிகு₃ண து₃ரத்யயாநாத்₃யசித்ஸம்ப₃ந்த₄ திரோஹிதஸ்வப்ரகாஶராய்க் கிடக்கிற ஸம்ஸாரிசேதநருடைய இழவை அநுஸந்தி₄த்து 562. "ஸ ஏகாகீ ந ரமேத" என்றும். 563. "ப்₄ருஶம் ப₄வதி து:₃க்கி₂த:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அத்யந்தவ்யாகுலசித்தனாய், இவர்கள் கரணகளேப₃ரங்களையிழந்து 564. "லூநபக்ஷ இவாண்ட₃ஜ:" என்கிறபடியே இறகொடிந்த பக்ஷிபோலே கிடக்கிற த₃ஶையிலே 565. "நாமரூபே வ்யாகரவாணி" என்றும். "அந்நாள் நீ தந்த ஆக்கையின் வழி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இவர்களுக்குக கரணகளேப₃ரங்களைக்கொடுத்து. அவற்றைக்கொண்டு வ்யாபரிக்கைககு ஈடான ஶக்திவிஶேஷங்களையும் கொடுத்து. தே₃ஹாத்மாபி₄மாநமும் அந்யஶேஷத்வமும் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமுமான படுகுழியிலே விழுந்து அநர்த்த₂ப்படாதே தன்னை ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கைக்கு உடலாக 566. 'அபதே₃ாஷமபும்ப₄வம்" என்கிறபடியே அபௌருஷேயமாய் அதஏவ புருஷதோ₃ஷ ஶங்காவிநிர்முக்தமாய் 567. "வேத₃ஶாஸ்த்ராத் பரம் நாஸ்தி" என்கிறபடியே தனக்கு மேற்பட்டதொரு ஶாஸ்த்ரமின்றிக்கே யிருப்பதாய் ஸ்வத:ப்ரமாணமான வேத₃த்தை 568. "யோ வை வேதா₃ம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி" என்றும் "அருமறையை வெளிப்படுத்தவம்மான்" என்றும்

சொலலுகிறபடியே நாராயணதவபரயுகதமான தன உசா3ரத தெறிபபாலே தானே பரவாததிபபிககவிடததிலும ததா3ததவ2 நிரணயநதான ஸாவஸாகா2பரதயயநயாயாதி3 ஸாபேக்ஷமாயிருககையாலே அலபமதிகளுககு அாததவ2 நிா ணயம பணணுகை அரிது எனறும 'இமமுகா2ததாலே இவா கள திருநதிககரைமரஞசேருகை அரிது எனறும 'உபதே3ஶ பரமபரையாலே இவாகளைத திருததி உஜஜீவிபபிககை எளிது எனறும திருவுளளமபறறி 569 ஆசாாயாளும அஸாவஸாவிதயாபு4கா2வதத எனறு உபதே3ஶநதான பு4கா3 வானதான அடியாக வநததாயிருககுமதாகையாலே அதுக காக "முனனை வணணம பாலின வணணம எனறும 570 ஶஶிவாணம எனறும வலலனெழபிரான விடடுவே எனறும சொலலுகிறபடியே ஒரு மநதரததை உபதே3ஶிககு மிடததில ததுா2பதே3ஷடாவுககு வடிவாயிருநதுளள ஶ'த3 த4ஸவபா4வதவ அக4டிதக4டநா ஸாமாதா2யாதி3களையுடை யனுய, 571 பா2ஹுதா4 விஜாயதே எனறும சனமம பலபலசெயது' எனறும சொலலுகிறபடியே பலவகைப படடிருநதுளள விப4வஙகளில வைததுககொணடு 572 'மத4யேவிரிஞசகி3ரிஶம பரதா2மாவதார எனனுமபடி ப்ரதா2மாவதாரமான மஹாவிஷணுவாயககொணடு, இவ வணடா3நதாவாததியான ஸாவலோகததுககும அவவருகா யிருநதுளள ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகததிலே 573 ஜக3து3பகரு தயே லோயமிசசா2வதார' எனகிறபடியே இநத ஜகா3ததை வாழவிபபதாக 574 ஶரோணநக்ஷதரம விஷணுா தே3வதா' எனனுமபடி விஷணுதே3வதாகமான திருவோண மெனகிற திருநக்ஷதரததிலே ஸவேசசை2யாலே ஸவய மேவ திருவவதரிததருளி உடனே இறையு மகலகில லேன' எனறிருககும பெரியபிராடடியாரையும அநத ஸ்ரீவிஷ்ணு லோகததிலேதானே 575 பத்3மே ஸதி2தாம எனறும தேனமரும பூமேலதிரு' எனறும, 576 'விஷணுபதநீ எனறும சொலலுகிறபடியே அபபோது அலாநத தாமரைபபூவிலே மஹாலக்ஷமியெனகிற

திருநாமத்தையுடையளான ஸ்வமஹிஷியாகத்தானே திருவவதரிப்பித்தருளி. 577. "தாப: புண்ட்3ரஸ் ததா2 நாம மந்த்ரோ யாக3ஶ்ச பஞ்சம: |" என்று ரஹஸ்யத்ரயோபதே3ஶந்தான் தாபோர்த்4வ புண்ட்3ரத3ாஸ்யநாம பூர்வகமாகவிருக்கிற வேராபாதி 578. "பரம்பராமுபதி3ஶேத் கு3ரூணும் ப்ரத2மோ கு3ரு: | ஆத்ம வித்3யா விஶேஷத்3த்4யர்த்த2ம் ஸ்வாசார்யாத்3யாம் த்3விஜோத்தம:||" என்றும், 579. "ஸஹஸ்ரபுருஷம் வாபி ஶதபூருஷமேவ வா | த்ரிஸப்த புருஷம் வாபி த்3விஸப்ததஶ பூருஷம் ||" என்றும், 580. "ஆத3ாவுபதி3ஶேத்3 வேதே3 கி2லருக்3வாகஸம்ஜ்ஞகம் | அஸ்மத்3கு3ருப்4ய இத்யாதி3 வாக்யத்ரயமரிந்த3ம||" என்றும் இத்யாதி3களில் கு3ருபரம்பரா ஸங்க்3ரஹமாயிருந்துள்ள "அஸ்மத்3கு3ருப்4யோ நம:" இத்யாதி3 வாக்யத்ரயோபதே3ஶ பூர்வகமாயிருக்குமாகையாலே 581. "ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகே ப4க3வாந் விஷ்ணுர் நாராயணஸ் ஸ்வயம் | ப்ரோக்தவாந் மந்த்ரராஜாதீ3ந் லக்ஷ்ம்யாஸ்தாபாதி3பூர்வகம் ||" என்றும் 582. "விஷ்ணுமாதி3கு3ரும் லக்ஷ்ம்யா: மந்த்ரரத்நப்ரத3ம் ப4ஜே ||" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அவளுக்குத் தாபோர்த்4வபுண்ட்3ர த3ாஸ்யநாமப்ரத3ாந புரஸ்ஸரமான இந்த வாக்யத்ரயோபதே3ஶ பூர்வகமாக ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த2யாதா2த்ம்ய ப்ரதிபாத3கமான ரஹஸ்யத்ரயத்தைத் தானே நேராக உபதே3ஶித்தருளி, அப்படியே 583. "ஸோபதி3ஷ்டவதீ ப்ரீத்யா தாப புண்ட்3ராதி3 பூர்வகம் | விஷ்ணுலோகேऽவதீர்ணய ப்ரியாய ஸததம் ஹரே: || ஸேநேஶாய ப்ரியா விஷ்ணோர் மூலமந்த்ரத்3வயாதி3கம் ||" என்கிறபடியே அவனைக்கொண்டு அந்த விஷ்ணுலோகத்திலேதானே அவதீர்ணரான ஸேனை முதலியாருககு இந்த க்ரமத்திலே இந்த ரஹஸ்யத்ரயோபதே3ஶத்தைப் பண்ணுவித்து. பின்னையும் அப்படியே 584. "ஸேநேஶஸ்ஸ்வயமாக3த்ய ப்ரீத்யா ஸ்ரீநக3ரீம் ஶுப4ாம் | ஶட2கோபாய முநயே திந்த்ரிணீ மூலவாஸிநே || தாபாதி3பூர்வகம் மந்த்ர த்3வய ஶ்லோகாந் பராந் க்ரமாத் | விஷ்ணுபத்ந்யா

மஹாலக்ஷ்மயா நியோக₃ாத்து₃பதி₃ஷ்டவாந்॥' எனகிறபடியே இந்த க்ரமத்திலேதானே ஸேனைமுதலியாரைககொண்டு திருநகரியிலே திருப்புளியாழ்வாரடியிலே எழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வாருக்கு ரஹஸ்யத்ரயோபதே₃ஶத்தைப் பண்ணுவித்து, உடனே அவாக்கு மயாவஹமதிநலமருளி, 585 புநஶ்ச நாத₂முநயே பஞ்சஸம்ஸ்கார பூர்வகம்। ப₄ட்டநாத₂பர ப₄ருதிபி₄ர் நிர்மிதைர் தி₃வ்யயோகி₃பி॥ தி₃வ்யைர்விம்ஶதி ஸங்க₂யாகை ப்ரப₃ந்தை₄ஸ ஸஹ தே₃ஶிக। ஸவோக்த த₃ராவிட₃வேத₃ாநாம சதுர்ணாமுபதே₃ஶக்ருத॥ எனகிறபடியே ஆழ்வாரைககொண்டு அத்திருநகரியில திருப்புளியாழ்வாரடியிலே தானே நாத₂முநிகளுக்கு இந்த க்ரமத்திலே ரஹஸ்யத்ரயோபதே₃ஶத்தை தி₃வ்யப்ரப₃ந்தோ₄பதே₃ஶ ஶிரஸ்கமாகப் பண்ணுவித்து பின்னையும் அப்படியே அந்த நாத₂முனிகளைககொண்டு உய்யககொண்டார் தொடக்கமானாக்கும் உய்யககொண்டாரைககொண்டு மணக்கால நம்பி தொடக்கமானாக்கும் மணக்கால நம்பியைககொண்டு ஆளவந்தார் தொடக்கமானாக்கும் ஆளவந்தாரைக கொண்டு பெரியநம்பி தொடக்கமானாக்கும் பெரியநம்பியைககொண்டு உடையவாக்கும் இந்தக்ரமத்திலே ரஹஸ்யத்ரயோபதே₃ஶத்தைப் பண்ணுவித்து பின்னையும் அப்படியே உடையவரைககொண்டு ஆழ்வான ஆண்டான முதலான எழுபத்துநாலு முதலிகளுக்கும் எம்பார் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் தொடக்கமான எழுநூறு சீயாக்ளுக்கும் மற்றும் அநேக ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளுக்கும் இந்த க்ரமந்தப்பாமே ரஹஸ்யத்ரயோபதே₃ஶத்தைப் பண்ணுவித்துப் பின்னையும் அப்படியே உடையவர் தாம தர்ஶநத்தை நிர்வஹித்துககொண்டு போராநிறகிற காலத்திலே 586 பரீதயா பருச₂க பருஷ₂க ஶிஷ்ய ப்ரண மேதீ₃ஶவராவதி₄। ஸவாசார்யாத₃யாந யாவதா ஜ்ஞாதும ஶக யம தாவத₃நுஸம்ரேத॥ என்றும், 587 ப்ரதயஹம ப்ரண தைஶஶிஷ்யை ப்ரப₄ரதே பத₃மஸம்ப₄வ। தத₃யத₂ாவிதி₄வாந நித்யம ப்ரவகதவயம கு₃ரோ குலம॥ எனகிறபடியே

இம்மூன்று வாக்யத்துடனே "ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:" என்கிற வாக்யந்தொடங்கி "ஸ்ரீத$_4$ராய நம:" என்கிற வாக்யதத்தளவான பத்து வாக்யத்தையுஞ் சேர்த்துப் † பதின்மூன்று வாக்யமாக்கி இத்தை மேலோரான நம் ஆசார்யர்கள் தந்தாமுக்கும் தஞ்சமாக அநுஸந்தி$_4$ப்பதும் தந்தாமை ஆஶ்ரயித்தார்க்கும் உபதே$_3$ஶிப்பதும் செய்யக் கடவர்கள்' என்று தாமே ஆழ்வானைக்கொண்டு நியமித்தருளி. இப்புடைகளிலே சேதநஸ்வரூபத்தைப் பலவிதமாக்கியும் புஷ்பிதமாக்கியும் ப$_2$லபர்யந்தமாக்கியும் செய்ததுவாய்த்த செல்வனாய், * துளக்கற்றமுதமாய், 588. "விஜ்வர: ப்ரமுமோத$_3$ ஹ" என்கிறபடியே உள் வெதுப்புத் தீர்ந்து நிர்வ்ருதனாயிருந்தான்.

589. "அந்வயாத$_3$பி சைகஸ்ய ஸம்யங்ந்யஸ்தாத்மநோ ஹரௌ। ஸர்வ ஏவ ப்ரமுச்யேரந்நரா; பூர்வே பரே தத$_2$ா ||" என்றும், 590. "அர்வாஞ்சோ யத்பத$_3$ஸரஸிஜத்$_2$வந்த்$_2$வமாஶ்ரித்ய பூர்வே மூர்த்$_4$நா யஸ்யாந்வயமுபக$_2$தா தே$_3$ஶிகா முக்திமாபு: ||" என்றும் சொல்லுகிறபடியே முன்புள்ள முதலிகளுக்கும் பினபுள்ள முதலிகளுக்கும் ஒக்க உத்தாரகரான உடையவர் ஸர்வஜ்ஞராயிருக்கச் செய்தேயும் 591. "தத$_2$ாபி ஸமயாசாரம் ஸ்த$_2$ாபயந் ஸாம்ப்ரதா$_3$யிகம்" என்கிறபடியே தமக்கு ஸத்ஸம்ப்ரதா$_3$ய பரிஶுத்$_3$தி$_4$ உண்டென்னுமிடந் தோற்ற அஸ்மத்$_3$கு$_3$ருப்$_4$ய இத்யாதி$_3$ வாக்யத்ரயத்தையும் தாம் அநுஸந்தி$_4$க்கும்போது,

† பதின்மூன்று வாக்யங்களாவன :— 1. அஸ்மத்$_3$ கு$_3$ருப்$_4$யோ நம:. 2. அஸ்மத்பரமகு$_3$ருப்$_4$யோ நம:. 3. அஸ்மத்ஸர்வ கு$_3$ருப்$_4$யோ நம:. 4. ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:. 5. ஸ்ரீபராங்குஶதா$_3$ஸாய நம:. 6. ஸ்ரீமத்$_3$யாமுந முநயே நம:. 7. ஸ்ரீராமமிஶ்ராய நம:. 8. ஸ்ரீபுண்ட$_3$ரீகாக்ஷாய நம:. 9. ஸ்ரீமந்நாத$_2$முநயே நம:. 10. ஸ்ரீமதே ஶட$_2$கோபாய நம:. 11. ஸ்ரீமதே விஷ்வக்ஸேநாய நம:. 12. ஶ்ரியை நம:. 13. ஸ்ரீத$_4$ராய நம:.

மூநதின வாகயததில குருபத3பரதிபாத3யா - பெரியநமபி யென றும அதில பூ3ஹூவசநபரதிபாத3யா - திருககசசி நமபியும பேரருளாளப பெருமாளுமென றும, இரணடாம வாகயததில பரமகு3ருபத3பரதிபாத3யா - ஆளவநதாரென றும அதில ப3ஹூவசநபரதிபாத3யா ததஸப3ரஹமசாரிக ளான பெரியோாகளென றும மூனறும வாகயததில கு3ருபத3 ஸாவ ஸப3த3ப3ஹூவசந பரதிபாத3யா-மணககால நமபி தொடககமான மேலோரெலலாருமென றும கணடு கொளவது

அபபடியே உடையவாககு முனபுளள முதலிகளில வைததுககொணடு பெரியநமபி இவவாகயதரயததை அநுஸநதி4ககுமபோது முநதின வாகயததில கு3ருபத3பரதி பாத3யா - ஆளவநதாரென றும இரணடாம வாகயததில பரமகு3ரு பத3பரதிபாத3யா - மணககாலநமபியென றும இரணடிலும ப3ஹூவசநபரதிபாத3யா - இவாகளுககு கு3ருஸததியிலே ருசியை ஜநிபபிதத ஸ்ரீவைஷணவாகளும அவாகளோடு ஸஙக3தியையுணடாககின ஈஸவரனுமென றும மூனறும வாகயததில கு3ருபத3 ஸாவஸப3த3ப3ஹூவசநபரதிபாத3யா உயயககொணடாா தொடஙகி ஸ்ரிய பதியளவாயுளள அனைவருமென றும கணடுகொளவது

அபபடியே ஆளவநதாா இவவாகயதரயததை அநுஸநதி4ககுமபோது கு3ருபத3பரதிபாத3யா - மணககால நமபியென றும த்3விதீயவாகயததில பரம கு3ருபத3பரதி பாத3யா - உயயககொணடாரென றும இரணடிலும ப3ஹூவசநபரதிபாத3யா - யத2ாஸமப4வம இதில ருசியைப பிறபபிதத ஸ்ரீவைஷணவாகளும ஈஸவரனுமென றும மூனறும வாகயததில கு3ருபத3 ஸாவஸப3த3 ப3ஹூவசந பரதிபாத3யா - ஸ்ரீமநநாத2முநிகள தொடஙகி ஸ்ரீத4ரனள வாயுளள அனைவருமென றும கணடுகொளவது

அபபடியே மணககாலநமபி இவவாகயதரயததை அநு ஸநதி4ககுமபோது, பரத2மத்3விதீயவாகயஸத2 கு3ருபரம

குருபத₃ப்ரதிபாத்₃யர் - உய்யக்கொண்டாரும் நாத₂முனிகளு மென்றும், இரண்டிலும் ப₃ஹுவசந ப்ரதிபாத்₃யர்-யதா₂ ஸம்ப₄வம் இத்தை இசைவித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் ஈஶ்வரனுமென்றும், த்ருதீயவாக்யஸ்த₂ குருபத₃ ஸர்வ ஶப்₃த₃ ப₃ஹுவசநப்ரதிபாத்₃யர் - ஆழ்வார் தொடக்கமானு ரெல்லாருமென்றும் கண்டுகொள்வது.

அப்படியே உய்யக்கொண்டார் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்தி₄க்கும்போது, ஆதி₃மத்₄யவாகயக₃த குருபரம குருபத₃ப்ரதிபாத்₃யர் - நாத₂முனிகளும் ஆழ்வாருமென்றும், இரண்டிலும் ப₃ஹுவசநப்ரதிபாத்₃யர் - யதா₂ஸம்ப₄வம் இதில் ப்ரேமத்தை ஜநிப்பித்த பெரியோர்களும் எம்பெருமானுமென்றும், த்ருதீயவாக்யக₃த குருபத₃ஸர்வ ஶப்₃த₃ ப₃ஹுவசநப்ரதிபாத்₃யர் - ஸேநைமுதலியார் தொடக்கமான மேலோரனைவருமென்றும் கண்டுகொள்வது.

அப்படியே நாத₂முனிகள் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்தி₄க்கும்போது, பரத₂மத்₃விதீயவாக்யக₃த குருபரம குருபத₃ப்ரதிபாத்₃யர் - ஆழ்வாரும் ஸேநைமுதலியாரு மென்றும், இரண்டிலும் ப₃ஹுவசநப்ரதிபாத்₃யர், தத்ஸம் ப₃ந்த₄க₄டகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் எம்பெருமானு மென்றும், த்ருதீய வாகயக₃த குருபத₃ ஸர்வஶப்₃த₃ ப₃ஹுவசநப்ரதிபாத்₃யர் - பிராட்டியும் எம்பெருமானும் மற்றும் அங்குள்ளாரனைவருமென்றும் கண்டுகொள்வது.

இப்படியே ஆழ்வார் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்தி₄க்கும்போது, குருபரமகுருபத₃ ப்ரதிபாத்₃யர் ஸேநை முதலியாரும் பிராட்டியுமென்றும், இரண்டிலும் ப₃ஹு வசநப்ரதிபாத்₃யர் - இவ்விருவர்க்கும் உயிர் நிலையாயிருப் பார் சிலரென்றும், த்ருதீயவாக்யக₃த குருபத₃ ஸர்வஶப்₃த₃ ப₃ஹுவசநப்ரதிபாத்₃யர் - ஸர்வேஶ்வரனும் வ்யூஹமும் விப₄வமும் நித்யஸூரிகளுமென்றுங் கண்டுகொள்வது.

இபபடியே ஸேனைமுதலியார இவவாகயதரயததை அநுஸநதி4ககுமபோது பரத2மத2விதீயவாகயக3த கு3ருபரம கு3ருபத3பரதிபாத3யா - பிராடடியும விஷணவவதாரமான எமபெருமானுமெனறும, இரணடிலும ப3ஹு2வசநபரதி பாத3யா - அவனுககு ஸதநப3ாஹு2த3ருஷடிஸத2ாநீயரான மறறைப பிராடடிமாரும அவன அடிமைகொளளுகிற மறறையவாகளதாஙகளும எனறும தருதீயவாகயக3த கு3ருபத3 ஸாவ௱ப3த3 ப3ஹு2வசநபரதிபாத3யா - இவவவ தாரததுககு நாறறஙகாலான க்ஷீராாணவ நிகேதநனும மறறும வயூஹாவதாரஙகளும ஶவேதத3வீபவாஸிகளு மெனறும இபபுடைகளிலே இவறறுககுப பொருள சொலலககடவது

அபபடியே பிராடடி இவவாகயதரயததை அநுஸந தி4ககுமபோது ஆதி3மத4யவாகயக3த கு3ருபரமகு3ருபத3 பரதிபாத3யா - விஷணவவதாரமான எமபெருமான தானும அவயவதாரகநத3மான வயூஹவாஸுதே3வனுமெனறும இரணடிலும ப3ஹு2வசநபரதிபாத3யா - பெரியதிருவடி தொடககமானரும ஸஙகாஷணபரத3யுமந அநிருத்3த4ாகளு மெனறும தருதீயவாகயக3த கு3ருபத3ஸாவ௱ப3த3 ப3ஹு2 வசநபரதிபாத3யா * வானிளவரசு வைகுநதககுடடனும ஓடுமபுளளேறிபபடியே இசசேதநனுககாக அவவிபூ4தி யிலே அவன பரிக3ரஹிககுஞ சில அவதாரஙகளும நிதய ஸித3த4ரும எனறும யத2ாஸமப4வம இபபுடைகளிலே இவறறுககுப பொருள சொலலககடவது

பரத2மாவதாரமான விஷணவவதாரமும அவவவ தாரகநத2மான * பாறகடலுள பையததுயினற பரமனும நித3ாநமான வைகுநதநாடடிலிருககும பரவாஸுதே3வனும த4ாமமையகயததாலே பே4த3மினறிககே ஏகததவமாயிருந தாாகளேயாகிலும, பெரியபெருமாளுககும பெருமாளுககும த4ாமமையகயமிருககசசெயதே 592 ஸஹ பதநயா விஶா லாக்ஷயா நாராயணமுபாக2மத எனறு விக3ரஹபே4த3

தாலே உபகா₃ர்ய உபகா₃ர்த்ருத்வங்களைச் சொன்னவோபாதி — இவ்விடத்திலும் விக்₃ரஹ பே₄த₃த்தையிட்டு இம்மூவர்க்கும் இங்ஙன் கு₃ருத்வ பரமகு₃ருத்வ ஸர்வகு₃ருத்வங்களைச் சொல்லக்குறையில்லை.

உடையவருக்குப்பின்புள்ள முதலிகளில் வைத்துக்கொண்டு 563. "ராமாநுஜபத₃ச்சா₂யா" என்னும்படி அவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்து அவருக்கு * நிழலும் அடிதாறுமாய்க்கொண்டு கு₃ருபரம்பராநுப்ரவிஷ்டரான எம்பார் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்தி₄க்கும்போது, கு₃ருபரமகு₃ரு ஸர்வகு₃ருபத₃ப₃ஹுவசந ப்ரதிபாத்₃யர்-கே₃ாப₃லீவர்த்த₃ ந்யாயத்தாலே பிள்ளானும், ஆழ்வானும், ஆண்டானும், அநந்தாழ்வானும் அவர்களுக்கு அபி₄மதராயிருந்துள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் என்று இங்ஙனே விப₄ஜித்துப் பொருள் சொல்லக்கடவது.

அப்படியே எம்பார் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த பட்டர் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்தி₄க்கும்போது கு₃ருபரமகு₃ரு ஸர்வகு₃ருபத₃ ப₃ஹுவசந ப்ரதிபாத்₃யர் அடைவே எம்பாரும் பிள்ளானும் ஆழ்வானும் ஆண்டானும் அவர்களுக்கு அந்தரங்க₃ராயிருந்துள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் என்று பூர்வம் போலே இங்ஙனே விப₄ஜித்துப் பொருள் சொல்லக்கடவது.

பின்னையும் அப்படியே பட்டர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த நஞ்சீயர் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்தி₄க்கும் போது, கு₃ருபரமகு₃ரு ஸர்வகு₃ருபத₃ ப₃ஹுவசநப்ரதிபாத்₃யர் பட்டரும் எம்பாரும் பிள்ளானும் ஆழ்வான் ஆண்டான் தொடக்கமானாருமென்று பூர்வம்போலே யதா₂ ஸம்ப₄வம் இங்ஙனே விப₄ஜித்துப் பொருள் சொல்லக்கடவது.

பினனையும அபபடியே நஞசீயா திருவடிகளிலே ஆஶரயிதத நமபிளளை இவவாகயதரயததை அநுஸநதி$_4$ககும போது குருபரமகு$_3$ரு ஸாவகு$_3$ருபத$_3$ ப$_3$ஹுவசநபரதி பாத$_3$யா - நஞசீயரும படடரும எமபாரும பிளளானும அவாகளுககு ஸப$_3$ரஹமசாரிகளாய ப$_3$ஹுமநசவயராயிருந துளள * இராமாநுசனை தொழும பெரியோாகளுமெனறு இஙஙனே விப$_4$ஜிததுப பொருள சொலலககடவது

இககு$_3$ருபரமபரைதான ஆரோஹகரமததிலே 594 ஆப$_4$க$_3$வதத எனறு ப$_4$க$_3$வானளவுஞசெனறு அவாகளுககுச சொலலககடவதொனறு இஙஙனேயிருநதா லும அவரோஹகரமததிலே வநதால இராமாநுசன தாள பிடிததாா பிடிததாரைபபறறி இதயாதி$_3$பபடியே மேன மேலே * கொழுநதுவிடடுப படாநது செலலககடவதொன றாகையாலே, நமபிளளை திருவடிகளிலே ஆஶரயிதத வடககுத திருவீதிபபிளளையும அவா திருவடிகளிலே ஆஶர யிதத பிளளைலோகாசாாயா தொடககமானாரும இவவாக யதரயததை அநுஸநதி$_4$ககுமபோது இவவாகயதரயக$_3$த கு$_3$ருபரமகு$_3$ரு ஸாவகு$_3$ருபத$_3$ பரதிபாத$_3$யா - இனனாரினனா ரெனனுமிடம ஆசாாயாகளுடைய திருநாமஙகளிலே கணடு கொளவது அபபடியே ப$_3$ஹுவசநபரதிபாத$_3$யா - அவா களுககு உயிாநிலையாயத தநதாமுககு ப$_3$ஹுமநதவயராயக கொணடு கொடியைக கொளகொமபிலே துவககும சுளளிக காலபோலே தநதாமை அவரவாகள திருவடிகளிலே சோககும ஸ்ரீவைஷணவாகளெனறு கணடுகொளவது

இனி ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம ' இதயாதி$_3$ வாகய த$_3$ஶகததிலும வைததுககொணடு ஶ்ரியை நம , ஸ்ரீத$_4$ராய நம எனகிற வாகயத$_3$வயததில 595, ஸ்ரீரிதி பரத$_2$மம நாம லக்ஷமயா எனறும 596 ஸ்ரீரிதயேவ ச நாம தே' எனறும சொலலுகையாலே ஸ்ரீஶப$_3$த$_3$ம பெரியபிராடடி யாருககு வாசகமாயிருககும மறறை எடடு வாகயததிலும

ஸ்ரீமப்$_3$த$_3$ம். 597. "ந ஜ்ஞாநதுல்யம் த$_4$நமஸ்தி கிஞ்சித்" என்றும், 598. "ப$_4$க$_3$வத்$_3$ப$_4$க்திரேவாத்ர ப்ரபந்நாநாம் மஹத்$_3$ த$_4$நம்" என்றும் சொல்லுகையாலே ஜ்ஞாநப$_4$க்திகளாகிற மஹாஸம்பத்துக்கு வாசகமாயிருக்கும்.

இதில் சில வாக்யங்களில் ஸ்ரீமப்$_3$த$_3$ம் ஸவிப$_4$க்திகமதுப் ப்ரத்யயோபேதமாயும், சில வாக்யங்களில் லுப்தவிப$_4$க்திக மதுப்ப்ரத்யயோபேதமாயும், சில வாக்யங்களில் மதுப் ப்ரத்யயரஹிதமாயும் இங்ஙன் வைரூப்யேண நிர்த்தே$_3$ஶிக்கைக்கு நிப$_3$ந்த$_4$நம் - சிலருடைய ஜ்ஞாநப$_4$க்திகள் விஶத$_3$தமங்களாய், சிலருடைய ஜ்ஞாநப$_4$க்திகள் விஶத$_3$தரங்களாய் சிலருடைய ஜ்ஞாநப$_4$க்திகள் விஶத$_3$ங்களாயிருக்கையாலே; அது எங்ஙனேயென்னில்:— பங்கயத்தாள் திருவடியைப் பற்றின ஸேனை முதலியாருடையவும், அவ*ரடிக்கண்ணி சூடிய ஆழ்வாருடையவும், அவரடி பணிந்துய்ந்த உடையவருடையவும் ஜ்ஞாநப$_4$க்திகள் விஶத$_3$தமங்களாயிருக்கும். திருக்குருகூர் நடபிக்கு அன்பரான நாத$_2$முனிகளுடையவும், தத்$_3$விஷயீகாரபாத்ரபூ$_4$தரான யமுனைத்துறைவருடையவும் ஜ்ஞாநப$_4$க்திகள் விஶத$_3$தரங்களாயிருக்கும். சீலமிகுநாத முனி சீருரைக்கும் ப்ரியஶிஷ்யரான உய்யக்கொண்டாருடையவும், தச்சி$_2$ஷ்யரான மணக்கால் நம்பியுடையவும், தத்ப்ரியஶிஷ்யரான பெரியநம்பியுடையவும் ஜ்ஞாந பக்திகள் விஶத$_3$ங்களாயிருக்கும்.

இவர்களுடைய ஜ்ஞாநப$_4$க்திகள் ஏகரூபமாயிராதே இங்ஙன் தரதமப$_4$ாவேந இருக்கைக்கு ஹேது என்னென்னில்:- ஸேனை முதலியாருடையவும் நம்மாழ்வாருடையவும் ஜ்ஞாநப$_4$க்திகள்தாம் – ப்ரபத்தி மார்க்க$_3$த்தை விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிலே பரக்க த$_3$ர்ஶிப்பிக்கைக்கும், ப்ரபத்தவ்யனான எம்பெருமான் படிகளை உள்ளபடி அனைவர்க்கும் அறிவிக்கைக்கும், அப்படியே 599. "ப்ரியேண ஸேநாபதிநா ந்யவேதி$_3$ தத் தத$_2$ாநுஜாநந்தமுதா$_3$ரவீக்ஷணை:|" என்று மதிப்புடையார் சொல்லும்படிக்கும் அவனடியாகப்பிறந்

தவையாயிருககையாலும திருவாயமொழி முக2ததாலே தநதனன தனதாள நிழலே , கழலகளனறி மறறோ களைகணிலங காணமினகளே அடிககீழமாநது புகுந தேனே என்று பரபததிமாாக3ததைப பலபடியாலும தமமுடைய உகதயநுஷடா2நஙகளாலே ஸபஷடமாககு கைககும உயாவற உயாநலமுடையவன 'மயாவற மதிநலமருளினன , தேவாககுநதேவாவோ என்று பர பததவயனுடைய படிகளைப பததுமபததாக ஏறறியெடுக கைககும உமமுயிாவீடுடையான , யானேநீ யென னுடைமையும நீயே தொணடா தொணடா தொணடா தொணடன என்று பரபததாவினபடிகளைப பலவகை யாக த2ாஸிபபிககைககும பேரமா காதல கடலபுரைய விளைவிதது கொணட எனகாதலுரைகில தோழி மணடிணிஞாலமும மேழகடலும நீளவிசுமபுங கழியபெரி தால , சூழநதகனிறபெரிய எனனவா என்று பிராடடி மாா பேசசாலும தமபேசசாலும தமமுடைய ஆறறாமையை அறிவிககைககும உறபபாயிருககையாலும விஸத2கமஙகளா யிருககும உடையவருடைய ஜஞாநப4கதிகள 600 ப4வது மம பரஸமிந ஸேமுஷீ ப4கதிருபா என்று தாமும 601 அசயுத பத3ாமபு3ஜ யுக3ம ருகம வயாமோஹத என்று ஆழவானும அருளிசசெயயலாமபடி அவனடியாகப பிறநதவையாய க3த3யதரய ஸ்ரீப4ாஷயாதி3முக2ததாலே ஸரணாக3திப4கதிஸாஸதரஙகளை அடைவே வெளியிடுகைக கும அவவெழிலமறையிற சேராதவரைசசிதைபபது அபபோதொரு சிநதை செயதே" எனகிறபடியே தம முடைய தாத3ாதவிகபரதிபை4யாலே பரதிவாதி3 வாரண பரகடாடோபவிபாடநததுககும * நூறறுதடாவில வெண ணெயையும * நூறறுதடாநிறைநத அககாரவடிசிலையும நாசசியாா மநோரதி2தகபடியே பரமஸவாமியான அழகாக குத தாம அமுதுசெயதருளப பணணுகைககும துருஷகன படைவீடடிலேசென்று அவன மகள மாளிகையிலேயிருநத

ராமப்ரியரை "வருக வருக வருக விங்கே" இத்யாதி₃ப்படியே தாமே அழைத்தருளி, அவர் தம் அருகே ஓடியோடிவந்த வாறே, '*என் செல்வப்பிள்ளாய் வாராய்' என்று அவர்க்குத் திருநாமஞ்சாத்தித் தம்மார்பிலே அணைத்துக் கொள்ளு கைக்கும், புழுவன் பட்ட வ்ருத்தாந்தத்தைத் திருக்கல் யாணிக்கரையிலே தம் ஸந்நிதி₄யிலே சென்று மாறேன் றில்லா மாருதியாண்டான் விண்ணப்பஞ் செய்யக் கேட்டுப் பெரிய ப்ரீதியோடே *செங்கோலுடைய திருவ ரங்கச் செல்வனாரான பெரியபெருமாளை மங்க₃ளாஶாஸநம் பண்ணுவதாகக் கோவிக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளும்போது தாமே ஐம்பத்திருவரைச் *செயல் நன்றாகத் திருத்தித் தத₃விஷயத்திலே பரிவராயிருக்கும்படி நியமிக்கைக்கும். கரைகட்டாக காவேரிபோலே கரைபுரண்டு ஆஶ்ரயத்தள வன்றிகே யிருக்கைக்கும் உடலாயிருக்கையாலே விஶத₃ தமங்களாயிருக்கும், ஸ்ரீமந்நாத₂முநிகளுடையவும் ஆளவந்தா ருடையவும் ஜ்ஞாந ப₄க்திகள் - இங்ஙனம் விஶ்ருங்க₂லமாய்க் கரைபுரண்டிராதே அளவுபட்டு அரையாறுபட்டுத் தந் தாமை ஆஶ்ரயித்தவரளவிலேதானே அடங்கி ஒன்றிரண்டு ப்ரப₃ந்த₄ங்களை இட்டருளுகைக்கு உடலாயிருக்கையாலே. விஶத₃தரங்களாயிருக்கும். உய்யக்கொண்டாருடையவும் மணக்கால் நம்பியுடையவும் பெரியநம்பியுடையவும் ஜ்ஞாந ப₄க்திகள் - கீழ்ச்சொன்னபடியிராதே சிறையாறுபட்டுப் பரி மிதங்களா யிருக்கையாலே. விஶத₃ங்களாயிருக்கும்.

இப்பதின் மூன்று வாக்யங்களிலும் முந்தினவாக்யங்கள் மூன்றும். வேத₃மாகிற ஶாஸ்த்ரருசிபரிக்₃ருஹீதங்களா யிருக்கும்; மற்றை வாக்யங்கள் பத்தும். ஆசார்யருசிபரி க்₃ருஹீதங்களாயிருக்கும்.

அபௌருஷேயமாயும் பௌருஷேயமாயுமிருக்கிற ரஹஸ் யத்ரயத்துக்கு ஏகார்த்தவயவி தவஞ் சொன்னவோபாதி. இப்படி அபௌருஷேயமாயும் பௌருஷேயமாயுமிருந் துள்ள இப்பதின்மூன்று வாக்யத்துக்கும் ஏகாவயவித்வம்

சொலலத தடடிலலை அபபடியே 602 நம ருஷிப4ய' என்று அபௌருஷேயமானுபபோலே நமஶஶப3த3ம முனனாக இவவாகயதரயததையும நிரதேத3ஶியாதே அஸமசச2ப3த3ம முனனாக நிரதேத3ஶிததது — 603 அகி2லபு4வந எனகிற இடததில மாஙக3ளிகமான அகாரததைபபோலே மாஙக3ளிகமான அகார உபகரமஶித3த4யாதத2மாக அபபடி மூநதின வாகயததை அஸமசச2ப3த3ததை முனனிடடு நிரதேத3ஶிநதவோபாதி மறறையிரணடு வாகயஙகளையும அஸமசச2ப3த3ததைததானே முனனிடடு நிரதேத3ஶிததது 604 "ஶநோமிதரஶ ஶம வருண ஶநோ ப4வதவாயமா எனனுமாபோலே

தரயோத3ஶவாகயாதமகமான இககுருமபரமபராரூப மநதரநதான, ஸ்ரீஸஹஸரநாமமாலாமநதரமபோலே அநேக நமஶஶப3த3ஶரீரகமாய, த்3வாரஶேஷிகளுககும பரத4ாந ஶேஷிகளுககும அடைவே பரதிபாத3கமாய பரத2மமத4யம சரமாவதி4ரூபமான பாவதரயபரகாஶகமாய உபதே3ஷடரு உபதே3ஶ உபதே3ஶய ரூப மூனறு வாககததுககும ஸாமபரதா3யிகதவ ஸாத்3கு3ணய யோக3யதைகளுககும ஸமபாத3கமாய வகதவயம குருபரமபரையும த்3வயமும எனகையாலே த்3வயததோபாதி ஸதா3நுஸநதே4யமாய தனனை முனனிடடு ரஹஸயதரயததை அநுஸநதி4பபாரை நாவகாரியஞசொலலிலாதவா என்று * மயாவறமதிநல மருளபபெறறவா கொணடாடுமபடி பணணககடவதாய "அஸமத" என்று அகாராதி3யாக உபகராநதமாய, அபபடியே ஸ்ரீநமஶஶப3த3ஙகளைப பல விடஙகளிலும இடையிலேயுடைததாய ஸ்ரீத4ராயநம' என்று மாஙக3ளிகமான நமஶஶப3த3ததோடே நிக3மிககபபடடதாயிருககையாலே காரதஸநயேந மஙக3ளாதமகமாயிருககும

கு3ருபரமபராவிவரணம ஸமபூரணம

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

குருபரம்பராப்ரபாவ ப்ரமாணத்திரட்டு

[ப்ரமாணங்களுக்குப் பொருளும் ஆகரமும் இங்கு தரப்படுகின்றன. ப்ரமாணத்திற்கு மூலத்தைப் பார்க்கவும்.]

1. ரஜஸ்ஸு முதலான குணங்கள் நிறைந்த இவ்வுலகிற்கு மேலான பரமபதத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனை.

2. இந்தப் பரமபுருஷனுடைய விபூதியில் நாலில் மூன்று பகுதி பரமபதத்திலே அழிவற்றதாயுள்ளது.

3. அந்தப்பரம்பொருளே அழிவற்றதான பரமபதத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறது.

4. எவன் இவ்வுலகிற்குத் தலைவனாகப் பரமபதத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறானோ.

5. விஷ்ணுவினுடைய மேலான அப்பரமபதத்தை நித்யஸூரிகள் எப்போதும் காண்கிறார்கள்.

6. வைகுண்டம் என்னும் மேலான உலகில், உலகின் தலைவனாய், அளவிட்டறியமுடியாதவனாய், (குணநிஷ்டர்களான) பக்தர்களோடும். (கைங்கர்ய நிஷ்டர்களான) பாகவதர்களோடும் கூடியவனாய், பெரிய பிராட்டியாருடன் சேர்ந்த நாராயணன் எழுந்தருளி யிருக்கிறான்.

7. வைகுண்டம் என்னும் மேலான உலகில் மேலான ஈச்வரனான ஸ்ரீமந்நாராயணன், பூமிநீளைகளான தேவியர் இருவரால் ஸேவிக்கப் படுகிறவனாய் எழுந்தருளி யிருக்கிறான்.

8. அரசனே! ஸூர்யன், அக்னி முதலான தேஜஸ்ஸுக்களை யெல்லாம் விஞ்சியிருப்பதாய், தன் ஒளியாலேயே தேவர்களாலும், அஸுரர்களாலும் காண அரிதாயுள்ளதாய், மஹாபுருஷனான விஷ்ணுவினுடையதான அந்த ஸ்தானம் விளங்குகிறது.

9. அரசனே! விதவிதமான விளையாடுமிடங்களும். தெளிந்த நீரையுடைய தாமரைக் குளங்களும்—பரமாத்மாவின் ஸ்தானமான அதனுடன் ஒப்பிடும்போது நரகத்திற்கு ஸமமானவை.

---

1. ருக்-அஷ்ட (5-6-25) 2. பு-ஸூ (1-3) 3. தை-நா 1-2.
4. யஜு-அஷ்ட (2-8-7) 5. ருக்-அஷ்ட 1-2.7. 8. பார-வந 164-18.
9. பார-ஶாந்தி (193-4, 6)

10 எநதப பரமபதததிலிருநதுகொணடு அபபரமபுருஷன காலததை நியமிககிருனே அவவிடததில காலம அரசுசெலுதத முடியாது

11 கலை, முஹூர்ததம முதலான பிரிவுகளையுடைய காலம எநத நிதயவிபூ$_4$திககுப பரிணமததை விளைககாதோ

12 ஆவரணஙகளோடு கூடியதான இநத அணட$_3$கோஶததிறகு மேலேயுளள பரமபதததில அபராகருதமான (பரகருதிஸமபநதமிலலாத) திருமேனியையுடையவனுய விளஙகுகிறேன நான

13 பரமபதமானது பழையதாயினும புதியதாயிருபபதாய ஒளிமயமானதாய எலலாவுலகினுமுயாநததாய நிதயமாயுளளது தததுவ ஞானிகள அபபதததை அடைநததும எலலாபபாபஙகளினினறும விடுபடுகிருாகள

14 அணடஙகளுககுமேலே பரமபுருஷன நாலில மூனறு பகுதி கொணட நிதயவிபூதியோடு எனறும விளஙகுகிருன எஞசியிருககும கால பகுதியோடு பரகருதியிலுணடான அணடஙகளில விளஙகுகிருன

15 ஸததவரஜஸதமோகுணஙகளும அவைகளையுடைய மூல பரகருதியும ப$_3$த்$_3$த$_4$ஜீவஸமஷ்டியும பரமபதமும (ப$_3$ரஹமாதி$_3$ப$_3$த$_3$த$_4$ ஜீவாகளைக காடடிலும) மேலான முகதாகளிலும மேலான நிதயஸூரி ஸமூஹமும திவயமஙகளவிகரஹமும உனனுடைய விபூ$_4$திகள (செலவஙகள)

16-17 (ஸநகா முதலான) மேலான யோகிகளின வாககுககும மனததிறகும எடடாத ஸவரூபஸவபாவஙகளையுடையதாய தனககு இஷடமாய பலவிதமாய விசிததிரமாய முடிவிலலாமலிருககும போ$_4$க$_3$யஙகள போ$_4$கோ$_3$பகரணஙகள ஆகியவறறால நிறைநதிருபபதாய அளவிறநத ஆஶசாயததையுடையதாய கணககறற பெருஞ செலவஙகளையுடையதாய அளவறற பரிமாணததையுடையதாய எபபோதும ஒருபடிபபடடிருபபதாய குறறமறறதாய எலலாவிதததிலும சிறபபுறறதான ஸ்ரீவைகுணடததிறகு நாதனுயிருபபவனே !

18 உனனுடைய பெரியதான பரமபதம காலததைத தாணடியிருபபது

19 மனததுககு எடடாததாய தமஸஸுககு அபபாறபடடதாய, அதயத$_3$பு$_4$தமாயிருககும பரமபதம

---

10 பார-ஶாநதி(193-9) 11 வி-பு(4-1-84) 13 லக்ஷ்மீதநதரம(7 14) 15 ஸதோ ர 17 16 17 ஶரணுகதிகதயம-5 18 ஸ்ரீவைகுணட ஸதவம-40 19 ஸ்ரீகுணரதநகோஶம-21

20. மதில்களாலும் விமானங்களாலும் ரத்னமயமான அரண்மனைகளாலும் சூழப்பட்டுள்ளது விஷ்ணுவின் வைகுண்டநகரம்.

21. மணிதோரணங்களாலும், சித்திரங்களாலும் நிறைந்தும், விசித்திரமான கொடிகளை உடையதாயும் விளங்குவது வைகுண்ட நகரம்.

22. அக்னியைக்காட்டிலும் கோடிமடங்கு பிரகாசத்துடன் விளங்கும் மாடமாளிகைகளின் வரிசைகளால் நிறையப்பெற்று விளங்குவது வைகுண்டநகரம்.

23, ஆயிரம் தூண்களையுடையதாய், விஸ்தாரமானதாய், உறுதியானதாய், மிக்க ஒளியுடையதான திருமாமணி மண்டபத்தில் தேவாதி தேவன் எழுந்தருளியிருக்கிறான்.

24 அப்ராக்ருதமான திருமாமணிமண்டபத்தின் நடுவில் மிகவுயர்ந்ததாய், ஆயிரக்கணக்கான மாணிக்கத் தூண்கள் நிறையப் பெற்றதாய், ரத்னமயமாய், மங்களகரமாய், நித்யமுக்தர்களால் நிறையப்பெற்றதாய், ஸாமகானத்தால் விளங்கா நிற்பதாய், எப்போதும் மிகவும் நிறைவு பெற்றிருப்பதான ராஜாஸ்தானம் இருக்கின்றது.

25. பொன்மயமான மேலான உலகில் ரஜோகுணமற்றதாய். அவயவங்களற்றதான ப்ரஹ்மமிருக்கிறது, அது பரிசுத்தமானது. சோதிகளுக்கெல்லாம் சோதியாயிருக்கும் அதைப் பரமாத்மஜ்ஞானிகள் அறிகிறார்கள்.

26. அப்பரமாத்மாவிடம் ஸூர்யனும், சந்திரனும், நக்ஷத்திரங்களும் பிரகாசிக்கமாட்டா; அக்னியைப்பற்றிச் சொல்லவும்வேண்டுமோ? பிரகாசிக்கும் அவனைப் பின்பற்றியே இவையெல்லாம் ஒளி விடுகின்றன. அவனுடைய ஒளியாலேயே இவையெல்லாம் ஒளி வீசுகின்றன.

26*. ஆகாயத்திலே ஒரே சமயத்தில் ஆயிரம் சூரியனின் ஒளி தோன்றுமாகில், அது அந்த மஹாபுருஷனின் ஒளிக்கு ஒப்பாகலாம்.

27. தனக்குத் தகுந்தவையும், ஒப்பற்றவையும், ஞானமயமாயிருப்பவையும், ஸ்வயம் பிரகாசமானவையும், ஒன்றுக்கொன்று (சேர்த்தியினாலுண்டான) காந்தியினால் அழகாயிருப்பவையுமான மாலைகளோடும், வஸ்திரங்களோடும், ஆபரணங்களோடும் கூடியிருப்பவன் பரமபுருஷன்.

---

23. தலவகாரச்ருதி 25. முண்டக (2-2-10) 26. கட 2-5-15
26*. கீதை 11-15 27. பௌஷ்கரஸம்ஹிதை

28 இநத ஹரியானவா அளவிடமுடியாத பெரிய தேஜஹததை உடையவரானபோதிலும யெளவநப பருவததின தொடககததிலும குமாரபபருவததின முடிவிலுமிருபபவராயிருநதாா உலகின தாயான ஸ்ரீதேவியோடு கூடிநினறு நிலவுடன கூடிய சநதிரனைபபோலே இனபுறறாா

29 & 30 செநதாமரைககணணு ! உனனால (இவவாதமவஸது) ஜயிககபபடடது இது எனனுடையதலலவே உனனுடையதாயிறறே

31 எபபோதும எலலாவறறையும காணபவாகளாய எபபோது மிருபபவாகளான ஸூரிகள

32 கோடி ஸூாயாகளை ஒததவாகளும, பதினாயிரம பூாண சநதிராகளைப போனறவாகளும ஸமஸார ககடடினினறும விடுபடட வாகளுமான முகதாகள அபபரமபதததில விளஙகுகிறாாகள

33 எலலா அரசாகளுககும பேரரசராய பரஹமஸவருபியாய, பெரியவராய விளஙகுபவா விஷணுவே அவரையே ஈஶவரரெனறு அறிவோம அவரே ஶமபுவுமாவாா பரஜாபதியுமாவாா

34 தனனைககாடடிலும வேறுபடட எலலாப பொருளகளிலும சிறபபுறறதாய மூனறுவிதமான அளவுகளறறதாய ஜஞாநாநநதங களையே ஸவரூபமாகக கொணடதாயிருபபது பரமபொருள

35 அவன ஒருவனாயிருநது இனபுறவிலலை

36 இறகொடிநத பகஷி போலே ஸமஸாரமாகிற வலையில அகபபடடிருககும ஜீவன

37 வரநதரும பெருமானே ! பிரளயகாலததில அசேதனததைக காடடிலும வாசியறறதாய உழலுகினற ஜீவராசிகளை இநதிரியஙக ளோடும சரீரஙகளோடும சோககத திருவுளளமிரஙகியவனாய தன ஸஙகலபவசபபடடவனாய மூலபரகருதியை - மஹான அஹஙகாரம பஞசபூதஙகள இநதிரியஙகள ஆகிய இவறறின வரிசையாகிற அருமபுகளையுடையதாமபடி பணணினாய

38 பராஹமணரே ! கைகால முதலியவைகளுடன கூடியதும விசிததிரமானதுமான தேஹமாகிற இசசெலவம ஸாவேசவரனுககு ஸமாபபிபபதறகாக ஆதிகாலததிலேயே செயயபபடடிருககிறது

29&30 ஜிதநதே-1 33 பார-ஆசவ (43-13) 34 ஶரணாகதிகதயம-5
35 மஹோபனிஷத 36 வஙகீஶகாரிகை-5 37, ர ஸத 2 41
38 ஸ்ரீவிஷணுததவம-6

39. ஶாஸனம் (ஆஜ்ஞை) செய்கையாலே சாஸ்திரம் எனப் படுகிறது

40. கருணைக்கடலான எம்பெருமான் (அஜ்ஞானமாகிற) இருளை நீக்கிக்கொள்ளவும், நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து அறிவதற்கும், (இருட்டைப் போக்கடிப்பதற்கும், உள்ளவற்றையும், இல்லாதவற்றை யும் ஆராய்ந்தறிவதற்கும் ஸாத₄னமான) விளக்கைப்போன்ற வேதத் தைக் கொடுக்கிறான். பாக்கியவான்கள் அந்தத் திருவிளக்கைக் கொண்டு, அந்த ஸர்வேச்வரனைக்கண்டு அநுபவிக்கிறார்கள்; சில சபலர்கள் அந்த விளக்கிலேயே விட்டில் பூச்சியைப்போல் விழுந்து மடிகிறார்கள்.

41. நானே ஈஶ்வரன். நானே போகத்தை அடைபவன். நான் இயற்கையாகவே ஸித்தனாகவும் ப₃லவானாகவும், ஸு²கமுடையவ னாகவும், சிறப்புப் பெற்றவனாகவும், உத்தமகுலத்துதித்தவனாகவு மிருப்பவன். இவ்வுலகில் எனக்கு ஒப்பானவன் எவனிருக்கிறான்?

42. பகவானுக்கு அடிமைப்பட்டிருக்கும் ஆத்மாவைத் தன்வசப் பட்டதாக எவன் அறிகிறானோ, ஆத்மாவைத் திருடும் அந்தத் திருடனால் என்ன பாவந்தான் செய்யப்படவில்லை?

43. அர்ஜுநா! அஸுரஸ்வப₄ாவமுள்ள ஜன்மத்தை அடைந்து, ஜன்மந்தோறும் மூடர்களாய் என்னை அடையாமலே, அதிலும் கீழான கதிக்கு போகிறார்கள்.

44. பூ₄தங்களுக்கெல்லாம் மேலான ஈச்வரனாய், மனிதவுருக் கொண்டிருக்கும் என்னை, என்னுடைய மேலான நிலையை அறியாமல் மூடர்கள் அவமதிக்கிறார்கள்.

45. **ஈச்வரன்:**—நீ எனக்கு (உரியவன்); **ஜீவன்**—நான் எனக்கு (உரியவன்) **ஈச்:**—அது எப்படி? **ஜீவன்:**—நீர் சொல்லியதுதான் எப்படி? **ஈச்:**—நான் சொன்னது வேதமூலமான ஓங்காரமாகிற ப்ரமாணத்தாலே (நிரூபிதமாகிறது); **ஜீவன்:**—நான் சொல்லியதும் அநாதியான அநுபவப் பெருமையால் ஸித்திக்கிறது; **ஈச்:**—அந்த அநுபவம் ஆக்ஷேபிக்கப்பட்டிருக்கிறது; **ஜீவன்:**—யார் எங்கு ஆக்ஷே பித்தார்கள்? **ஈச்:**—கீதை முதலிய சாஸ்திரங்களில் என் ஆக்ஷேபம் ஸுப்ரஸித்தம். **ஜீவன்:**—அதற்கு ஸாக்ஷி யார்? **ஈச்:**—ஞானியே ஸாக்ஷியாவான், **ஜீவன்:**—ஐயோ! உன்னிடம் பக்ஷபாதமுள்ள அவ னெப்படி ஸாக்ஷியாக முடியும்? என்று இவ்வண்ணமாக ஜீவனோடு

---

40. ர-ஸ்த 2-1 41. கீதை (16-14, 15) 42. பார-ஆதி (74-28)
43. கீதை 16-20 44. கீதை 9-11 45, பட்டர் முக்தகம்.

ஏறபடட வழககில (ஸாக்ஷியிலலாமையால) ஸதயம செயது உம கடசியை ஸதாபிததுககொளளுகிறவாபோல தேவரீா (துளசிமாலே யணிநது திருமஞசனம செயதுகொளளுமவராய) காடசியளிககிறீா

46 & 47 கலிகாலததில தமிழநாடடில அதிலும பெருமபாலும தாமரபாணீ, கிருதமாலே பாலாறு பெரும புகழபெறற காவேரி, மேறகு நோககிபபாயும பெரியாறு ஸரஸவதி ஆகிய நதிககரையில ஆங காங கு நாராயணனேயே பரமபராபயபராபகமாககொணட மஹாதமாககள தோனறுவாாகள அரசனே! அநத நதிகளின ஜலததைக குடிககும மனிதாகளுககு நாராயணனிடததில தடையறற பகதி வளாகினறது

48 காஞசியில பொயகையொனறில பொறறுமரையில பிறநத வராய, ஸ்ரீமநநாராயணனுககு வெயயசுடரோனே விளககாக ஏறறிய வரான பொயகையாழவாரை தியானிககிறேன

49 முகுநதனின முகமலாததியடியாக உணடான பாசுரஙகளேப பாடி மயஙகிநிறபவரும முனிவாகளில முதலவரும முகதிககு மூலமாயிருபபவருமான பொயகையாழவாரை உபாஸிககிறோம

50 பொயகையாழவாா துவாபரம எனற யுகததில ஆஜ ஞாதீ₄ ஸ்ரீசநத₃ந எனனும அக்ஷரஙகளால கடபயாதி₃ஸங்க₂யைபபடி கிடைதத 862900 வருடம செனறபின ஸிததாாததி எனகிற வருடம ஐபபசி மாதததில சுகலபக்ஷததில அஷடமிதிதியில செவவாயக கிழமையில விஷ்ணுவினுடைய மஙகளமான திருவோணநடசத திரததில அவதரிததருளினா

51 ‘க எனபது பிரமனின பெயா அபபிரமனுலே ஸ்ரீமந நாராயணன அநத நகரததிலே பூஜிககபபடடாா அதனுலே புணணி யததைப பெருககுகிற அநநகரம காஞசியெனறு பெயாபெறறது

52 பரமபுருஷனுடைய பாஞசஜனயமெனனும திருசசஙகாழ வான எலலாவுயிாகளேயும ரக்ஷிபபதறகாக ஐபபசிமாதததில விஷ்ணுவி னு டை ய த ா ன திருவோணநாளில பொறறுமரைபபொயகையில பொறறுமரைமலரின நடுவிலிருநது பொயகையாழவாராக அவதரித தருளினன

53 எவரொருவா பரமபுருஷனுககு ஞானச சுடாவிளககை ஏறறினுரோ கடலமலலேயின தலேவராய குருககததிபபூவில அவதரித தருளினவரான பூததாழவாரை வணஙகுகிறேன

---

46 & 47 பாகவதம 11 5 38 39 40 51 காஞசீமாஹாதமியம
52 திவயஸூரிசரிதம 2-10

54. ஶ்ரிய:பதியின் கருணையால் மயர்வற மதிநலம் அருளப் பெற்றவராய், சிறந்த கல்யாண குணங்களையுடையவரான பூதத் தாழ்வாரை வணங்குகிறேன்.

55 ஸ்ரீமந்நாராயணனின் கௌமோதகியென்னும் கதாயுதத் தின் ஶக்திஸ்வரூபியான பூதத்தாழ்வார் என்னும் முனிவர் தலைவர். இவ்வுலகில் கிழக்குக் கடற்கரையிலே, திருக்கடல் மல்லையென்னும் நகரில் பூப்பந்தலினுள் (நீலோற்பலத்தினுள் என்று பாடாந்தரம்) அதே ஸித்தார்த்தி வருடத்தில், அதே ஐப்பசி மாதத்தில், பொய்கை யாழ்வார் அவதரித்த மறுதினத்தில் அவிட்ட நட்சத்திரத்தில் அவதரித்தருளினர்.

56. பொய்கை பூதத்தாழ்வார்கள் அவதரித்த அந்த ஸித்தார்த்தி ஐப்பசி மாதத்தில் பூதத்தாழ்வார் அவதரித்த மறுதினம் சதயநட்சத் திரத்தில் மயிலையில் செங்கழுநீர் (செவ்வல்லி) நடுவிலிருந்து அவ தரித்தவரும், பக்தியினாலே பெரியவரும், அதனாலேயே பேயாழ்வார் என்று பெயர் பெற்றவரும், ஸாத்யபக்தியே வடிவெடுத்தவரும் ஸ்ரீநந்தகம் என்னும் வாளின் அம்சமானவருமான பேயாழ்வாரை வணங்குகிறேன்.

57. மயிலை நகர்க்குத் தலைவராய், கிணற்றிலே செவ்வல்லிப் பூவிலே அவதரித்தவராய், திருவோடு கூடிய நாராயணனைக் கண்டு களித்தவரான பேயாழ்வாரை ஶரணடைகிறேன்.

58. தாமரையாள்கேள்வனுடைய திருவடித் தாமரைகளில் பெருங்காதலால் உண்டான சிறந்த மயக்கத்தால் பேய்போலே திரிந்தமையால் பேயாழ்வார் என்று எங்கும் புகழ்பெற்ற குணக் கடலான பேயாழ்வாரை வணங்குகிறேன்.

59. எப்போதும் மயிர்க்கூச்செறியும் அவயவங்களையுடையதும், நிறைந்த ஆனந்தக்கண்ணீரை உடையதும், எல்லாப் பற்றுக்களை யும் விடச்செய்வதும், தழுதழுத்த குரலுடன் பாடப்படும் துதிப் பாடல்களை உடையதும், அமுத அலைபோலே பெருகிவரும் அக்ஷ ரங்களை உடையதும் ஆனந்தக்கூத்துடன் கூடியதும், நரகப₄யத்தை நீக்குவதுமாக விஷ்ணுபக்தி விளங்குகிறது.

---

55. திவ்யஸூரிசரிதம் 2-12 (மூன்ருவது பாதம் நீலோத்பலாந்தாத் என்று தொடங்குகிறது)

59. ஸங்கல்பஸூர்யோதயம் 10-25.

60 அநத ஐபபசி மாததகிலேயே சதயநடசததிரததில மயிலை நகரில செவவலலிபபூவிலிருநது நநத₃கததின அமசமாய ஸாத₄ய ப₄கதியே வடிவெடுததவராய ஞானியான பேயாழவார அவதரித தருளினா

61 இமமைப ப₂ல ஸாதனஙகளையும மோக்ஷ ப₂ல ஸாதனங களையும இவறறில இனனது அனுஷடிககததககது இனனது அனுஷடிககததகாதது எனபதையும சாஸதிரவிதியை மீறுவதாகிற ப₄யததையும அனுஷடிபபதாகிற ப₄யமினமையையும ஸமஸார மோக்ஷஙகளையும உளளபடி அறியும அறிவே ஸதவகுணததாலுண டான அறிவாகும

62 அநதணரே ! நாம (பரமபுருஷனுககு) அடிமைபபடடவா கள எனனும அபி₄மானததையுடையவாகளாய லோக யாததரையில ஈடுபடாதவாகளாயிருபபவாகள (ப₄ாக₃வதாகள)

63 எலலா ஆதமாககளும இயறகையாகவே பரமாதமாவுககு அடிமைபபடடவாகளனறோ ஸமஸாரததிலும மோக்ஷததிலும அவா களுககு வேறுவகை லக்ஷணமிலலை

64 உடைமையாயிருககும தனமை ஆதமாவில இயறகையா யிருபபது உடையவனுயிருககுமதனமை பரஹமததிடம இயறகையா யிருபபது இருவாககும இதுவே ஸமபநதம வேறெதையும நான ஒபபவிலலை

65 நீ உயவதில உனககு விருபபமுளளதாகில உன இருப பிலே இஷடமிருநததாகில ஆதமாவின அடிமைத தனமையையும ஹரியின தலைமையையுமே இயறகையானதாக எபபோதும நினைபபாயாக

66 ஆதமா தே₃வமநுஷயதிரயகஸத₂ாவர ரூபமான சரீரமனறு ஜஞாநாநநதமயனுய பரமாதமாவுககு ஶேஷமாயிருபபவனே

67 ஞானிகளுள சிறநதவன எனககே ஆதமாவாயிருபபவன

68 இவாகள எலலாரும உதாரமானவாகளே ஜஞாநியோ எனககே ஆதமா (த₄ாரகன) எனறு என ஸிததாநதம

---

60 திவயஸூரிசரிதம 2-13 (உததராராதத₄ம மஹாபி₄த₄ாநோ லதி காஹாரத₃ாநதாத ஸ்ரீநநத₃காதமா மணிகைரவாநதாத எனறுளளது)
61 கீதை 18-30 63 ஹாரீதஸமருதி 64 ஸ்ரீவிஷணுததவம
65 ஸ்ரீவிஷணுததவம 68 கீதை 7-8

69. அநாதிமாயையினுல் உறங்கும் ஜீவன் எப்போது உணருகின்ருனே.

70. ஒரு வைஷ்ணவன் மற்ருெரு வைஷ்ணவனைக் கண்டால் தண்டம்போலே கீழே விழுந்து வணங்கவேண்டும்.

71. பகவானுக்கு அடிமைப்பட்டிருப்பவன் நான்; வேறு எவருக்கும் உரியவனல்லேன்; அசித்தைக்காட்டிலும் மேலானவன்.

72. தேவதேவனும், சார்ங்கமென்னும் வில்லையுடையவனும், சங்கம், சக்ரம், கதை இவைகளைக் கையிலே உடையவனும், மூவுலகிற்கும் ஓர் கண்ணுயிருப்பவனுமான வாஸுதேவனுக்கு நான் அடிமை.

73. கோஸலதேசத்துக்கு அதிபதியும், பெருங்காரியங்களையும் எளிதாகச் செய்து முடிப்பவனுமான ராமனுக்கு, ஶத்ருஸைன்யங்களை அழிப்பவனும், வாயுவின் புத்திரனும், ஹனுமான் என்னும் பெயரை உடையவனுமான நான் தாஸன்.

74. 66-வது ப்ரமாணம் காண்க.

75 சூரியனை விட்டுப்பிரியாத ஒளிபோலே சீதை என்னைவிட்டுப் பிரியாமலிருப்பவள்.

76 துளஸீவனமிருக்குமிடத்திலும், தாமரைக் காடுகள் உள்ள விடத்திலும், வைஷ்ணவர்கள் வாழுமிடத்திலும் ஹரி எழுந்தருளி யிருக்கிருன்

77 ஐந்து ஶக்திகள் எனப்படும் அப்ராக்ருதமான பஞ்சபூதங்களாலான (பரமபுருஷனுடைய) திருமேனியை உள்ளே உடையவரும், சிப்பியில் வெள்ளிபோல் (காண்பார்) நெஞ்சை ஈர்ப்பவரும், (ஶுக்தி ஹாரனிடமிருந்து வெல்லப்பட்ட மார்பில் தரிக்கும் ஹாரத்தை யுடையவரும என்று பாடபேதம்) முக்தியளிக்கும் முராரியின் திருவடியிணைகளில் பக்தியின் ஸாரமாயிருக்கும் முனிவருக்கு என்றும் நமஸ்காரம்.

78. சென்ற துவாபரயுகத்தில் 'ஜ்ஞாநதராக்ஷோத' என்னும் பதத்தின் எழுத்துக்களால் கடபயாதி ஸங்க்யையைப்படி ஏற்பட்ட 862900 வருஷங்கள் சென்ற பிறகு ஸித்தார்த்தி வருஷத்தில். சூரியன் மகரராசியை அடைந்தவுடன் (அதாவது தை மாதத்தில்), இருபத்தேழு தேதிகளும் கழிந்தபின் மகம் என்னும் பெயருள்ள நட்சத்

---

69. கௌடபாதகாரிகை 72 நரஸிம்ஹபுராணம் 64-46.
73. ரா-ஸு 42-35 75. ரா-யு 121-15

திரததில ஞாயிறறுககிழமையில பூாணிமைககு மறுதினம இநதத திருமழிசையிலே (ப₄ாாககூவ) மஹறிஷிககுத திருககுமாரராய ஞான வைராககயச செலவஙகளையுடையவராய ப₄ககதியே வடிவெடுததது போலிருககையாலே ப₄கதிஸாரா எனறு பெயாபெறறவரான முனிவா தலைவா உலகஙகளுககு உதவுவதறகாகத திருவவதாரம செயதருளினா

79 மஹாதமாவாகிற அசயுத சூரியன அனைததுலகமாகிற தாமரை மலாவதறகாக தேவகியாகிற கீழைததிககில தோனறினன

80 நாராயணனின பூாணாவதாரமான கணணன நநதகோபரு டைய திருமாளிகையை அடைநதவளவில, ஈரமினறி உலாநத செடி கொடிகளெலலாம அபபோதே ஈரமுடையதாயிறறு சுவையறற காய கனிகள அனைததும மிகக சுவையுடையதாயிறறு தளிாககாத மரம செடி கொடிகளெலலாம தளிாவிடடது பசுககள மிகுதியான பாலைச சுரபபனவாயின

81 மஹீஸாரக்ஷேதரமேகம துலாயாம நயஸய சைகத।
கருதஸநா பரதர வை த₄ாதரா துலிதா ச லகு₄ாமஹீ॥

[பிரமனால ஒரு தராசின ஒரு தடடில திருமழிசை க்ஷேததிரம மாத திரமும மறற தடடில மிகுதியுளள பூமி முழுவதும வைதது நிறுககப படடபோது (எஞசியுளள) பூமி முழுவதும திருமழிசையைக காடடிலும எடை குறைநததாயிருநதது]

82 (கடலுககு) மேறகு திககில ஒனறரையோஜனை தூரததில, விதேஹதேசததின ஆடசிககுடபடட காடடில ப₄ாாககூவ மஹாஷி யானவா நெடுநாள செயயபபடும தீ₃ாகஸ₄ஸதரம எனகிற யாகததாலே அநாதிபுருஷனை வாஸுதேவனை விதிபபடி தினநதோறும ஆராதனம செயதுகொணடு அககாடடையே நிதயவாஸஸதானமாககொணடு வாழநதாா

83 அநத ப₄ாாககூவ மஹாஷியினுடைய அநத மனைவி சககரத தாழவாருடைய அமசததுடன கூடிய காபபததை அபபோது தரிததாள அநத காபபமும தை மாதததில மகம எனனும பெயரை யுடைய சிறபபுப பொருநதிய நக்ஷததிரததிலே பூமியில விழநதது

84 ப₄வாமஸது ஸஹ வைதே₃ஹயா கி₃ரிஸாநுஷு ரமஸயதே।
அஹம ஸாவம கரிஷயாமி ஜாகூரத ஸவபதஶச தே॥

---

79 வி பு 5-3 1 81 மஹீஸார (திருமழிசை) க்ஷேதரமாஹாதமயம
82 பரஹமாணடபுராணம 83 திவயஸூரிசரிதம 2-35
84 ரா-அ 31 25

[நீர் வைதேஹியுடன் மலைத்தாழ்வரைகளில் விளையாடுவீர்; அடியேன், நீர் விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போதும், தூங்கும்போதும் எல்லா அடிமைகளையும் செய்வேன்]

85. எந்தப் பரமபுருஷனின் திருநாபிக்கமலத்திலிருந்து, உலகைப் படைக்கின்றவனாய், மஹாத்மாவான பிரமன் உண்டானானோ.

86 எவனொருவன் பிரமனை முன்படைத்து அவனுக்கு வேதங்களை உபதேசித்தானோ.

87. பிரமனுடைய மூத்தபிள்ளையாய், சிறந்தவனான உருத்திரனுக்கு.

88. எல்லா சாஸ்திரங்களையும் நன்கு ஆலோசித்து, யுக்திகளைக் கொண்டு அடிக்கடி ஆராய்ந்தாலும், 'நாராயணனே எப்போதும் தியானிக்கத் தக்கவன்' என்னும் இவ்வொரு விஷயமே முடிவாகத் தேறும்.

89. யோகேஶ்வரனாய் உலகிற்குத் தலைவனாய், எங்கும் வியாபித்திருக்கையாலே விஷ்ணு எனப்படுபவனாய்,ஜயஶீலனாகையாலே ஜிஷ்ணுவெனப்படுபவனாய், லக்ஷ்மீநாதனாய், தாமரையுந்தித் தனிப்பெருநாயகனான தடந்தாமரைக் கண்ணனை தியானம் செய்கிறேன்.

89*. ஜநார்த்தனனே! வேறுவகையான புகல் எனக்கில்லை; நீயே எனககுப் புகலாவாய். ஆகையால் கருணைகொண்டு என்னை ரக்ஷிப்பாய் ; ரக்ஷிப்பாய்.

90. கி₃ரயோ வர்ஷத₄ராபி₄ர் ஹந்யமாநா ந விவ்யது₂: ।
அபி₄பூ₄யமாநா வ்யஸநைர் யதா₂தோ₄க்ஷஜசேதஸ: ॥

[மழைத்தாரைகளால் அடிக்கப்பட்ட மலைகள் நிலை கலங்கவில்லை. பரமபுருஷனிடம் நெஞ்சை வைத்தவர்கள் துன்பங்களால் அடிக்கப்பட்டபோதும் கலங்காமலிருப்பதுபோலிருந்தன.]

91. ஸத்யவ்ரதம் என்னும் பெயரையுடையதாய், பாபத்தையழிப்பதான க்ஷேத்ரம் யாதொன்றுண்டோ, அதுவே எல்லாப் புண்ய க்ஷேத்ரங்களிலும் சிறந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

---

85. மஹோபனிஷத் 86, ஶ்வே 6-18 87,
88. பார-ஆநு 178-11 89. பாத்மம் (?) 89*.
90. பாகவதம் 10-20-15 91. ஹஸ்திகிரிமாஹாத்மியம் அத்தியாயம் 1-13

92 குருககததி மலாகளேயும சநதிரனேயுமபோல வெளுதத ஒளியையுடைய படஙகளிலுள்ள ஆயிரம மணிகளின கிரணஙகளாகிற விரிபபாலே பரபபபபெறற ஆதிசேஷனுகிற மெததையில பளளிகொண டிருபபவனுய நீருணட கரியமேகததைப போனறவனுய தாமரை யிதழையொதத திருககணகளேயுடையவனுய உயிாகளே தரிதது ரக்ஷிபபவனுய அனேததுலகையும (பரளயகாலததில) விழுஙகு பவனுய கமலததடஙகணணியாய கமலததைக கையிலேநதிய பெரிய பிராட்டியாராலும மெலலிடையாளான ஸ்ரீபூமிபபிராட்டியாராலும அடிவருடபபடடவனுயிருககும எமபெருமான தோனறினன

93 ஒரு முஹூாததததில வநதான

94 (மஹாராஜரே ! உமமுடைய தேசததில ராமனுககு நோநத துனபததால வருநதும) மரஙகளும — பூவோடும முளேயோடும மொடடோடுமகூட மிகவும வாடின நதிகளும குளஙகுடடைகளும நீா காயநதுவிடடன

95 எவனெருவன இககுமபகோணததில அரைககணமாவது நிறகிருனே அவனுககு வைகுநதமே கைபபடடுளளது மறற செலவங களேப பறறிச சொலலவேணடுமோ

96 (நிாருதி எனனும தேவனே தேவதையாக உடைய யாகததில) நகததால உரிககபபெறற கருபபு நெலலிலுள்ள அரிசியினுலான ஹவிஸஸை நிரவாபம செயயவேணடியது

97 பகவானுடைய பகதாகள சூதராகளாகா அவாகள அநதணாகளாகவே எணணபபடுவா

98 உமமைபபோனறவாகளேக காணபது கணபடைதத பயனுகும

99 அஷடாஙகயோகததைச செயது ஆதமாவைக கணடவா களாய நெஞசில எமபெருமானே ஆராதிபபதில ஆசையுள்ள உபாஸ காகளுககு ஹருதயததில ஒரே மூாததியாயிருககும அநதாயாமியான பகவானேச சிநதிபபதில அதி₄காரமுணடு

100 எவருடைய தலேநகரிலே தினநதோறும ரஙகயாதரை உத₃கோஷிககபபடுகிறதோ அததகைய குலசேகரப பெருமானே அடியேன தலேயால வணஙகுகிறேன

---

92 ஹஸதிகிரிமாஹாதமியம அததியாயம 4 54 55 56
93 ரா யு 17 1 94 ரா-அ 59 4 95 திருககுடநதை மாஹாதமியம
96 யஜுா-காணட 1 8 9 97 பார-ஆமவ 118-32 98
99 ஸாதவத ஸமஹிதை (2 7, 8) 100 குலசேகராழவாா தனியன

101. கலியுகத்தில் 'ஸுக$_2$' என்கிற எழுத்துக்களால் ஏற்பட்ட 27 வருடங்கள் சென்றவளவில், பராபவ என்னும் வருடத்தில் மாசி மாதத்தில், சுக்லபக்ஷத்தில், துவாதசிதிதியில், வியாழக்கிழமையில், புநர்வஸு நட்சத்திரத்தில், பிரீதி என்னும் யோகத்தில் ஸ்ரீகௌஸ்துப$_4$த்தின் அம்ஶபூ$_4$தரான குலசேகராழ்வார் என்னும் அரசர் நம்மை ரக்ஷிப்பதற்கு அவதரித்தருளினர்.

102. ஸ்ரீகௌஸ்துப$_4$த்தின் அம்ஶமாய், பரமபுருஷனின் பூர்ண கடாக்ஷத்திற்கு இலக்கானவராய், அரசரான குலசேகரர் மாசிமாஸப் புனர்வஸுவோடு கூடிய சிறந்தநாளில் சேரகுலத்திற்குப் பெருவிளக்காய்த் தோன்றினர்.

103. ஆயிரக்கணக்கான பசுக்களை (அந்தணர்க்கு) அளித்த திருக்கையை.

104. செய்யத் தகாததைச் செய்வது, செய்யவேண்டியதைச் செய்யாமல் விடுவது ஆகியவற்றில் மிகவும் வரம்புமீறிய செயலை உடையவனாய் (அதற்கடியாக) அர்த்த$_2$காமங்களுக்கு வசப்பட்டவனாய், பித்தன்போலிருக்கிறான் (ஸம்ஸாரி ஜீவன்).

105. என்னால் நண்பர்களும், செல்வங்களும், லங்கா ராஜ்யமும் கைவிடப்பட்டது.

106. பெண்டுபிள்ளைகளைவிட்டு ராகவனை ஶரணடைந்தேன்.

107. நாரதரே! ஸ்ரீரங்கயாத்ரையும், ஸ்ரீரங்கம் செல்லவேண்டுமென்னும் விருப்பமுமே, எவனையும் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து கைதூக்கிவிடும். அங்கேயே நித்யவாஸம் செய்வதைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

108. (திருமலையிலுள்ள தீர்த்தம்) ஸ்வாமிபுஷ்கரிணி என்றே மூவுலகிலும் புகழ்பெற்றது; (அனைவரையும்) பரிசுத்தப்படுத்துவது; கங்கை முதலான எல்லாத் தீர்த்தங்களோடு ஸமமானது; தெளிந்த நீரையுடையது. அந்தத் திருவேங்கடமலையில் தேவர்கள், ரிஷிகள், கந்தர்வர்கள், ஸித்தர்கள், பரமரிஷிகள் முதலானோர் ஆஹாரநியமத்துடன் கூடியவர்களாய் வாழ்கிறார்கள்.

---

101. 102. திவ்யஸூரிசரிதம் 5-6 103. ரா-யு 20-8
104. 105. ராயு 19-5 106. ரா-யு 17-16
107. ஸ்ரீரங்கமாஹாத்மியம் தசாத்யாயீ 10-2 108. ஸ்ரீவேங்கடாசல மாஹாத்மியம்

109 வேதத்தினால் அறியப்படும் பரமபுருஷன் தசரத புத்திரனாக அவதரித்தவளவில் வால்மீகியிடமிருந்து வேதமானது ஸ்ரீராமாயணமாக நேரே அவதரித்தது

110 பயங்கரமான செயலையுடைய பதினாலாயிரம் அரக்கர்கள் ஒருபுறமும் தாமாதமாவான ராமபிரான் ஒருபுறமும் சண்டை செய்கிறார்கள் யுத்தம் எப்படி முடியுமோ?

111 எதிரிகளை அழித்தவனும் மஹரிஷிகளுக்கு ஸுகத்தை அளித்தவனுமான அக்கணவனைப் பார்த்து வைதேஹியான ஸீதை ஸந்தோஷத்தைப் பெற்று இன்புற்றுள் பர்த்தாவான ஸ்ரீ ராமபிரானை ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டாள்

112 பரமபுருஷனின் நினைவற்ற ஜனங்களோடு வாழும் பெரும் துன்பத்தைக் காட்டிலும் கொழுந்துவிட்டெரியும் தீயாலான கூட்டினுள் வாழ்வது மேலானது

113 அப்போதே (பரமபுருஷனுடைய நிர்ஹேதுககிருபையால்) நெஞ்சில் தோன்றிய ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய பரத்துவத்தை விரிவுரைத்து வாதம் செய்து பாண்டியதேசத்தில் கூடிய வாதம் வல்லவர்களை வென்றுகொண்டவராய் யானைமேலேறி ஊர்வலம் வந்த எந்தப்பெரியாழ்வார் (அப்போது) கருடன் மேலேறி ஸேவை ஸாதித்த ஸ்ரீமந்நாராயணன் விஷயத்தில் பொங்கும் பரிவாலே பல்லாண்டு பாடினாரோ அவருக்கு நமஸ்காரம்

114 (பொங்கும் பரிவாகிற) செல்வத்தையுடையவராய் எவராலும் அளவிடமுடியாத பெருமையையுடையவராய் குற்றமற்றவரான பெரியாழ்வார் யுகங்களினுள் (அல்பஸ்ரமத்திற்கு அதிக பலனைத் தரும்) சிறப்புடைய கலியுகத்தில் தத்வ என்னும் எழுத்துக்களினால் (கடபயாதி ஸங்க்யையைப்படி) ஏற்படும் 46 வருடங்கள் கடந்தபின் க்ரோதந என்கிற வருடத்தில் சூரியன் மிதுனராசியை அடையும் ஆனிமாதத்தில் ஒன்பதாம் தேதியில் சுக்ல பக்ஷ ஏகாதசியில் ஞாயிற்றுக்கிழமையில் ஸ்வாதீநக்ஷத்திரத்தில் அவதரித்தருளினார்

115 திவ்யாத்மகுணங்களினால் சிறந்தவராய் வேதஸ்வரூபனான கருடாழ்வானின் அம்சமாயிருப்பவராய் ஸ்ரிய:பதியினுடைய கடாக்ஷத்திற்கு இலக்காயிருப்பவரான பட்டர்பிரான்

---

109 ஸ்ரீராமாயண மாஹாத்மியம் 110 ரா-ஆ 24-23 111 ரா-ஆ 30 40 112 சௌனகஸம்ஹிதை 113 114
115 திவ்யஸூரிசரிதம் 5-33

என்னும் பெரியாழ்வார் ஆனிமாதத்தில் வாயுவை தேவதையாகக் கொண்ட ஸ்வாதீநக்ஷத்திரத்தில் அவதரித்தருளினர்.

116. பிறப்பிலேயே வைஷ்ணவனுன பிரஹ்லாதாழ்வான்.

117. சிறிதேனும் குற்றேவல் செய்யாதவனுக்கு அடிமைத் தன்மையில்லை

118. பிராட்டியோடு கூடிய நாராயணனை இவனே திருப்பாற்கடலில் ஆதிஶேஷஶயனத்தைவிட்டு, மதுராபுரிக்கு எழுந்தருளினன்.

119. புண்ணிய நகரமான துவாரகையிருக்குமிடத்தில் மதுவென்னும் அஸுரனைக் கொன்ற பகவான் எழுந்தருளியிருக்கிருன். அவனே இயற்கையில் அநாதிதேவனுயிருப்பவன், அவனே பழமையான த₄ர்மமாயிருப்பவன்.

120. "மேலான அருளையுடையவர்களும், ஸ்வாமியாயிருப்பவர்களுமான இந்த ராமக்ருஷ்ணர்கள் என்னுடைய வீட்டிற்கு வந்திருக்கிருர்கள்; நான் பாக்கியம் செய்தவனுனேன்; (அவர்களைப்) பூஜிக்கிறேன்" என்று பூவைவிற்று வயிறு வளர்க்கும் மாலாகாரர் சொன்னர்.

121. மழைகாலமாகிய ஆடி, ஆவணி, புரட்டாசி, ஐப்பசி என்னும் நான்கு மாதங்களிலும் இன்புற்று வாழ்வதற்காக மற்ற எட்டு மாதங்களிலும் முயலக்கடவன்; இரவில் இன்புறுவதற்காகப் பகற்போதில் பாடுபடக்கடவன்; கிழவனும்போது சிரமமில்லாமல் வாழ்வதற்காக வாலிபப்பருவத்தில் பாடுபடக்கடவன்: மறுமையில் இன்புறுவதற்காக இப்பிறப்பில் முயலக்கடவன்.

122. தருமமறிந்தவர்களின் ஆசாரமே முக்கியப்ரமாணம். வேதமும் ப்ரமாணம்.

123. ப்₃ராஹ்மே முஹூர்த்தே சோத்தா₂ய த்யக்த்வா
நித்₃ராம் ப்ரஸந்நதீ₄: ।
ஹரிர் ஹரிர் ஹரிரிதி வ்யாஹரேத்₃வைஷ்ணவ: புமாந் ॥

[விஷ்ணு பக்தனை புருஷன் 'ப்₃ராஹ்மம்' எனப்படும் விடியற்காலை வேளையில் தூக்கத்தைவிட்டுத் தெளிந்த மனத்தினனுயெழுந்திருந்து, 'ஹரி' என்று (ஏழுதடவை) உச்சரிக்கக்கடவன்.]

---

116. 117. 118. ஹரிவம்ஶம் 113-62
119. பார- 120. வி-பு 5-19-21 121.
122. ஆபஸ்தம்ப₃த₄ர்மஸூத்ரம் (1-1-1-2,3) 123. வங்கீ₃ஶகாரிகை-2

124 (ஸ்ரீராமாயணபுருஷாகளின) சிரிபபு பேசசு நடை செயல ஆகிய அனைததையும யோகஃபலததாலே ஸ்ரீவாலமீகி பகவான உளளபடி ஸாக்ஷாதகரிபபாா

125 முனிவா தலைவரே! லோகநாதனை கோவிநதன அஞசலி செயது நிறகும உததானபாத தனயனை அநத துருவனை தன திருசசஙகின நுனியாலே தடவியருளினை அதனால உடனேயே மலாநத திருமுகமணடலததை உடையவனை அநத அரசகுமாரன திருவடிதொழுது எலலாவுயிாகளையும தரிததுநிறகும அசசுதனைத துதிததான

126 ஸமஸ்தஶப்₃த₃மூலத்வாத₃காரஸ்ய ஸ்வப₄ாவத ।
ஸமஸ்தவாசய மூலத்வாத ப₃ரஹ்மணோऽபி ஸ்வப₄ாவத ||
வாசயவாசக ஸம்ப₃ந்த₄ஸ தயோராதத,ாத பரதீயதே ||

[இயலபாகவே அகாரம எலலாச சொறகளுககும மூலகாரணமா யிருககையாலும இயலபாகவே பரமபொருளும எலலாப பொருள களுககும மூலகாரணமாயிருககையாலும அவவகாரததிறகும அப பரமபொருளுககும சொலலும (அதன) பொருளுமாயிருககும தொடாபு தாதபாயமாகத தோனறுகிறது]

127 அக்ஷரஙகளுள நான அ எனனும எழுததாகிறேன

128 அகாரம விஷ்ணுவைச சொலலுவது

129 எதனிடமிருநது இநத பூதஙகள உணடாயினவோ எதனால இவை வாழவுறுகினறனவோ எதனிடததில பரளயகாலததில சேரு கினறனவோ மோக்ஷததில எதனை அடைகினறனவோ அதனை அறிவாயாக, அதுவே பரஹமம

130 உலகம விஷ்ணுவிடமிருநதே உணடாகிறது அவரிடமே பரளயகாலததிலிருககிறது அதறகு ரக்ஷணததையும ஸமஹாரத தையும அவரே செயகிறாா உலகமாயிருபபவரும அவரே

131 நாராயணனைக காட்டிலும மேலான தேவன இருநதது மிலலை (இருககவுமிலலை) இருககபபோவதுமிலலை இதுவே வேதங களின ரஹஸயமாகும புராணஙகள இசைநததும இதுவே

---

124 ரா-பா 3 4 125 வி பு (1 12 51 52) 126 வாமனம
127 கீதை 10 33 128 129 தை உ (3 1-1)
130 வி பு 1 1 31 131 வராஹபுராணம 76-49

132. முக்கால் சத்தியம்செய்து கைதூக்கிநின்று கூறுகிறேன்; வேதங்களைக்காட்டிலும் மேலான (வேறான) சாஸ்திரமில்லை; கேசவனைக் காட்டிலும் மேலான (வேறான) தெய்வமில்லை.

133. ப்ராக்ருதமல்லாததாய், நித்யஸூரிகளால் ஸேவிக்கப் படுவதாய், பதினாயிரம் ஸூர்யர்களையொத்த ஒளியையுடையதான நித்யவிபூதி.

134. அத்யர்க்காநலதீ₃ப்தம் தத் ஸ்த₂ாநம் விஷ்ணோர் மஹாத்மந:।
ஸ்வயைவ ப்ரப₄யா ராஜந்! து₃ஷ்ப்ரேக்ஷம் தே₃வத₃ாநவை: ||
தத்ர க₃த்வா புநர்நேமம் லோகமாயாந்தி ப₄ாரத ||

[மஹாத்மாவான விஷ்ணுவினுடைய அந்த ஸ்தானம் ஸூர்ய னுடையவும், அக்னியுடையவும் ஒளியை விஞ்சியது. அரசனே! அது தன்னுடைய ஒளியினாலேயே தேவர்களாலும், அஸுரர்களாலும் காண அரியது. பரதவம்சத்தில் உதித்தவனே! அங்குப் போய் மறுபடியும் இவ்வுலகுக்குத் திரும்பிவருவதில்லை.]

135. தத்₃ விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம் ஸதா₃ பஶ்யந்தி ஸூரய:।
தி₃வீவ சக்ஷுராததம் ।
தத்₃ விப்ராஸோ விபந்யவோ ஜாக்₃ருவாம்ஸஸ் ஸமிந்த₄தே।
விஷ்ணோர்யத் பரமம் பத₃ம் ||

[விஷ்ணுவினுடைய அந்தப் பரமபதத்தை நித்யஸூரிகள் எப்போதும் பார்க்கிறார்கள். அப்பரமபதம்–எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பிப்பவனும், ஆகாயத்திலிருப்பவனும், உலகிற்கெல்லாம் கண்ணாயிருப்பவனுமான ஸூர்யன்போல் ப்ரகாசமுள்ளது. விஷ்ணுவினுடைய யாதொரு பரம பதமிருக்கிறதோ, அதில் மேதாவிகளும், துதிப்பதையே ஸ்வபாவ மாக உடையவர்களும், ஜாக₃ருகர்களாயிருப்பவர்களுமான நித்ய ஸூரிகள் பிரகாசிக்கின்றனர்.]

136. த்ரய ஏவாத₄நா ராஜந் ப₄ார்யா த₃ாஸஸ் தத₂ா ஸுத: ।
யத்தே ஸமதி₄க₃ச்ச₂ந்தி யஸ்யைதே தஸ்ய தத்₃த₄நம் ||

[மனைவி, வேலைக்காரன், பிள்ளை ஆகிய மூவரும செல்வமற்றவர்கள்; அவர்கள் ஸம்பாதிக்கும் செல்வம் அவர்களுடைய யஜமானர்களையே சேரும்.]

---

132. நாரதீயபுராணம் 18-33 133. ஜிதந்தே 2-21 134. பார-ஆர 136-18 & 23 135. ருக்வேதம் அஷ்டகம் 1-2-7 ஸாம (3-18-2-14) 136. மநு 8-3 16

137 பிரஸங்கத்திலே எழுந்ததை முடித்துப் ப்ரக்ருதத்தைத் தொடாகிறா

138 எவள் சூடிக்கொடுத்த மாலையை ஸர்வேச்வரனே உகப்புடன் ஏற்றுக்கொண்டானோ விஷ்ணுவின் தி₃வ்யமஹிஷியான அத்தகைய கோதையை முதலிலே உபாஸிக்கிறோம்

139 பாண்டியதேசத்தில் ஆடிமாதத்தில் பூரமெனனும் சிறந்த நக்ஷத்திரத்தில் புதிய துளஸித் தோட்டத்தின் நடுவினின்றும் அவதரித்தவளாய க₃ம்பீ₄ரமான குணங்களையுடைய ரங்கநாதனுக்கு இனிய மனைவியாய பூமிப்பிராட்டியின் அம்சமான ஆண்டாளை உபாஸனை செய்யக்கடவோம்

140 கலியுகத்தில் ஸித₃த₄ என்னும் இரண்டு எழுத்துக்களால் (கடபயாதி₃ ஸங்க்₂யைப்படி) கிடைத்த தொண்ணூற்றேழு வருடங்கள் கழிந்தவளவில் நள வருஷத்தில் ஸூர்யன் கடகராசியை அடைந்திருக்கும் ஆடி மாதத்தில் சந்திரன் வளரும் சுக்லபக்ஷத்தில் ஆறுவது தேதியில் அர்யமாவை தேவதையாகக்கொண்ட அழகிய பூரநன்னாளில் செவ்வாய்க்கிழமையிலே சதுர்த்தி திதியில் எண்ண முடியாத பெருமையையுடைய ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தருடைய பெண்ணான கோதாதேவி அவதரித்தருளினாள்

141 யாகபூமியை உழுதுகொண்டிருந்த என்னுடைய கலப்பையின் நின்றும் தோன்றியவளாய அந்த யாகபூமியை செவ்வைப்படுத்திய என்னாலே அடையப்பட்டவளாய ஸீதை என்னும் திருநாமத்தால் புகழ்பெற்றவளாய (இப்படி) பூமியினின்றும் தோன்றியவளான அப்பெண் என் சொந்தப் பெண்ணாகவே வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறாள்

142 கலப்பையுழுதவழி ஸீதை எனப்படும்

143 அந்த விஷ்ணுசித்தர் துளஸித்தோட்ட நிலத்தைக் கலப்பையின் நுனியாலே உழுதுவரும்போது கலியுகத்தில் ஓர் ஆடி மாதத்தில் சிறந்த பூரநாளில் நல்ல முஹூர்த்தத்தில் துளஸித் தோட்டத்தின் நடுவில் பூமியினின்றும் அவதரித்த பூமிப்பிராட்டியின் அம்சமான ஓர் கன்னிப்பெண்ணைப் பார்த்துப் பேரானந்தத்துடன் ஆச்சர்யப்பட்டார்

144 துஷ்டனான காளியனே! இங்கேயே நில் இதோ க்ருஷ்ணனாகிற நான் வந்துவிட்டேன் என்று மற்றொரு கோ₃பீ கூறினாள்

---

137 நியாயம் 138 139 140
141 ரா-பா 68 13, 14 142 அமரம் 2 9 14 143 திவ்யஸூரி சரிதம் 9 7, 8 144 வி பு 5 12 27

145. என் தந்தையான ஜனகசக்ரவர்த்தி, கணவனுடன் சேர்ப்பிக்கத்தக்க வயஸ்ஸை நான் அடைந்துவிட்டதைக் கண்டு, கவலைக் கடலில் மூழ்கியவராய், கப்பல் உடைந்தவன்போலே அக் கவலைக் கடலின் அக்கரையை அடைந்திலர்.

146. சோழதேசத்தில் (திருமண்டங்குடியில்) மார்கழி மாதத்தில் இந்திரனை தேவதையாகக்கொண்ட கேட்டைநாளிலே, பகவானுடைய வநமாலையின் அம்ஶமாய் ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு இனிய தோழராய், (ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைப்போல்) உயரநோக்கிய பூர்வசிகையை உடையவராய் அந்தணர் தலைவராய், குற்றமற்ற ஆத்மகுணங்களை உடையவராய் அவதரித்த தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரை ஶரணமடைகிறேன்.

147. கலியுகத்தில் 'தே₃ஹஶ்ரீ:' என்ற மூன்று எழுத்துக்களால் கிடைத்த இருநூற்றெண்பத்தெட்டு வருடங்கள் சென்றபின் பிரபவ வருஷத்தில், சூரியன் த₄நூராசியிலிருக்கும் மார்கழிமாதத்தில், செவ்வாய்க்கிழமையில், கேட்டையென்னும் பெயருடைய அழகிய நட்சத்திரத்தில், கிருஷ்ணபக்ஷ சதுர்த்தசிதிதியில், ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடித்தாமரையிணையையே நெஞ்சிலிறுத்திய தொண்டரடிப் பொடிகள் இப்புவிதனில் அவதரித்தார்.

148. மாதங்களில் நான் மார்கழியாவேன்.

149. அந்தத் திருமண்டங்குடியில், மார்கழி மாதத்தில் கேட்டை நட்சத்திரத்தில் பரமபாகவதரான அந்தணர் தலைவர் ஒருவருக்குப் புத்திரராய், (ஸ்ரீரங்கநாத பக்தராய்) முராரியின் திருமார்பிலுள்ள வனமாலையின் அம்ஶமாய், ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரென்னும் பெயருடையவர் அவதரித்தார்.

150. (பருவக்) காற்றினால் வளரும் காவேரியின் நடுவிலிருக்கும் சந்திர புஷ்கரிணிக்கரையில் ஸ்ரீரங்கம் என்னும் ஒப்பற்ற க்ஷேத்திரமானது—செல்வம் நிரம்பியதாய், நன்மைக்கு இருப்பிடமாய் விளங்குகிறது.

151. பிரமன், பிரகாரங்களையுடைய ஸ்ரீரங்கவிமானத்தை யடைந்து அதன் நாலுதிசையிலும் தண்டனிட்டு, அவ்விமானத்தினுட் புகுந்து, இந்திர நீலமலைபோன்ற திருமேனியுடையவரும், மலர்ந்த

---

145. ரா-அ 118-34, 36 146. 147.
148. கீதை 10-35 149. திவ்யஸூரிசரிதம் 6-5 150. ஸ்ரீரங்க மாஹாத்மியம் த₃ஶாத்₄யாயீ 1-7, 8 151. ஷி 4-6, 7

திருமுகமணடலமுடையவரும தாமரையிதழபோல அகனற திருக கணகளையுடையவரும அருளே வடிவெடுததவரும ஒளிககு இருபபிட மாயிருபபவருமான அநத ஸ்ரீமநநாராயணனைக கணடான

152 வடிவழகு வணமை மறற குணஙகள ஆகியவறறுல ஆடவாகளின கணணையும நெஞசையும ஈாககும ராமபிரானை

153 பாபிஷட$_2$ க்ஷதரப$_3$நது$_4$ஶச புணட$_3$ரீகஶச புணயகருத।
ஆசாாயவததயா முகதௌ தஸமாத$_3$ாசாாயவாந ப$_4$வேத॥

[பாவம நிறைநத கததிரபநதுவும புணணியம புரிநத புணடரீகனும (ஆகிய இருவரும வாசியற) ஆசாாயனை அடைநது முகதிபெறறனா ஆகையால சேதனன ஆசாாயனை அடையவேணடும]

154 120 வது பரமாணம காணக

155 பரமாபத$_3$மாபநநோ மநஸாऽசிநதயத ஹரிம।
ஸ து நாக$_3$வரஶ ஸ்ரீமாந நாராயணபராயண ॥

[ஶலாகயமான ஆபததை அடைநதவனும கைஙகாய ஸ்ரீயை உடையவனும, நாராயணனையே மேலான கதியாககொணடவனுமான அநத கஜேநதிராழவான மனததிலே ஹரியை நினைததான]

156 ஸதிரீயானவள நெருபபைப போனறவள புருஷன (நெருபபைககிட்டி உருகும) (குட) நெயயைபபோனறவன (ஆகையால இருவரையும சோததுவைககககூடாது)

157 பகவத பகதாகளின ஸ்ரீபாததீாததததை ஸவீகரிபபது எலலாப பாவஙகளுககும பராயஶசிததமாகப பெரியோாகளால நிாணயிககபபடடது

158 எவனுடைய தலைமேல மஙகளமான ஸ்ரீவைஷணவாகளின திருவடிபபொடி எவவளவு காலம இருககினறதோ அவன தலைமீது கஙகை முதலான எலலாத தீாததஙகளும அவவளவுகாலம இருக கினறன இதில ஐயமிலலை

159 ஆசையறறவரும சாநதியுடையவரும பகையறறவரும ஸமநோககுடையவருமாகிய முனிவரை அவருடைய அடிபபொடி யாலே நான புனிதனுககககடவேன எனனும எணணததுடன எப போதும பினதொடாகினறேன

---

152 ரா-ஆ 3 29 153 155 விஷணுதாமம 69 47
156 157 158 159

160. ஸ்நேஹோ மே பரமோ ராஜந் த்வயி நித்யம் ப்ரதிஷ்டி₂த: ।
பு₄க்திர்ச நியதா வீர பா₄வோ நாந்யத்ர க₃ச்ச₂தி ॥

[ஸ்வாமியே! தேவரிடத்தில் எனக்கு மேலான அன்பானது எப்போதும் நிலைநிற்கிறது; வீரரே! (உம்மிடத்தில்) பக்தியும் நித்யமாயிராநின்றது. என் நினைவு ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனிடத்திலும் செல்லுகின்றதில்லை.]

161. ந தே₃வலோகாக்ரமணம் நாமரத்வமஹம் வ்ருணே ।
ஐஶ்வர்யம் வாऽபி லோகாநாம் காமயே ந த்வயா விநா ॥

[நித்யஸூரிகள் வாழும் உலகான ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் வாழ்ச்சியையும், கைவல்யத்தையும், உலகங்களிலுள்ள ஐஶ்வர்யத்தையும் உன்னைப் பிரிந்த நான் விரும்பமாட்டேன்]

162. தந்தையும் தனயனும் நாராயணனே.

163 & 164. 'क', 'ख', 'ग', 'घ', 'ङ', என்னும் கவர்க்கம் ஐந்திஞல் பூமி முதலிய ஐந்து பூதங்களும், சவர்க்கம் ஐந்திஞல் ஐந்து கர்மேந்திரியங்களும், டவர்க்கம் ஐந்திஞல் ஞாநேந்திரியங்களைந்தும், தவர்க்கம் ஐந்திஞல் கந்தம் ரஸம் முதலான விஷயங்களான ஐந்து பூதகுணங்களும், பகாரத்திஞல் மனமும், 'फ' எனும் எழுத்தால் அஹங்காரமும், 'ब' 'भ' என்னும் எழுத்துக்களால் (முறையே) மஹானும், ப்ரக்ருதியும் சொல்லப்படுகின்றன. இருபத்தைந்தாவது தத்துவமான ஜீவன் (இருபத்தைந்தாம் அக்ஷரமான) மகாரத்திஞல் சொல்லப்படுகிருன்.

165. ஸ்ரீலோகஸாரங்க மாமுனிகளுடைய திருத்தோள்மேல் ஏறி எழுந்தருளியவராய். குற்றமற்றவராய், பரமபுருஷனிடம் அழகியதான அன்பையுடையவராய். கவிகளில் தலைவராய், பாடவல்லார்களில் தலைசிறந்தவரான திருப்பாணுழ்வாரை எப்போதும் ஏத்துகின்றேன்.

166, ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடிகளிலேயே மறைந்தவரான திருப்பாணுழ்வார் – கலியுகத்தில், 'ஸ்ரீவேலா' என்னும் எழுத்துக்களால் (கடபயாதி ஸங்க்யைப்படி) கிடைக்கும் முன்னூற்று நாற்பத்திரண்டு வருடங்களும் சென்றவளவில், துர்மதி வருஷத்திலே ஸூர்யன் வ்ருஶ்சிகராசியை அடையும் கார்த்திகை மாதத்தில் ஐந்தாம்

---

160. ரா-உத் 40-16 161. ரா-அ 31-5 162.
163 & 164. பாத்மோத்தரம் 254-25, 26, 27

தேதியில் சிறந்ததான புதன்கிழமையில் சந்திரன் ரோஹிணியுடன் கூடியவனாய விளங்குகையில் கிருஷ்ணபக்ஷ துவிதீயையில் அவதரித் தருளினார்

167 காவேரிக்கரையில் காற்றானது எதுவரையில் வீசுகின்றதோ அவ்விடத்திலுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் மோக்ஷம் ஸித்தம் எனில் அக்காவேரிக்கரையில் வாழ்பவர்களுக்கு மோக்ஷம் நிச்சயம் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

168 பின்பு அந்தப்பாணர் குலத்திலே ஸ்ரீமந்நாராயண னுடைய திருமார்பில் விளங்கும் ஸ்ரீவத்ஸத்தின் அம்சமாயிருப்பவ ராய், நற்கவியாயிருப்பவரான திருப்பாணாழ்வார் கார்த்திகையில் ரோஹிணியில் அவதரித்தருளினார்

169 பிறந்துகொண்டிருக்கும்போது எந்தப் புருஷனை மதுஸூ தனன் பார்க்கிறானோ அவனே ஸத்வகுணமுடையவனென்று அறியத் தக்கவன் அவனே மோக்ஷபலத்தை நினைப்பவன்

170 நீ விஷ்ணுஸந்நிதியில் பாடின்பாட்டில் ஒரு பாட்டின் பலத்தையாவது கொடுத்து என்னை இந்த ராக்ஷஸ ஜன்மத்தினின் றும் கைதூக்கிவிடுவாயாக என்று ப்ரஹ்மராக்ஷஸன் நம்பாடுவானை ஶரணம் புகுந்தான்

171 இன்று இரவு நான் பாடிய கைசிகம் என்னும் பண்ணின் பலத்தினால் இந்த ராக்ஷஸப் பிறவியினின்றும் விடுபட்டு மோக்ஷ மடையச் செய்வேன் உனக்கு மங்களமுண்டாகுக

172 ஶரதல்பக₃தோ பீ₄ஷ்ம ஶாம்யந்நிவ ஹுதாஶந ।
மாம் த்₄யாதி புருஷவ்யாக்₄ரஸ் ததோ மே தத்₃க₃தம் மந ॥

[அடங்கும் நிலையிலுள்ள அக்னிபோல் அம்புப்படுக்கையில் படுத்திருக் கும் புருஷர்தலைவரான பீஷ்மர் என்னை த்யானிக்கிறார் ஆகை யால் என் மனம் அவரிடம் சென்றுவிட்டது]

173 இன்றே என் ஜன்மம் ஸபலமாயிற்று இன்றே என் இரவு நன்கு விடிந்தது

174 எவ்விடத்தில் ஒரு பரமபாகவதனிருக்கிறானோ நெடுந் தூரமாயினும் அவ்விடத்துக்குச் செல்லவேண்டும்

---

168 திவ்யஸூரிசரிதம் 7-17 169 பார சாந்தி 358 73 170 கைசிகபுராணம் 78 171 கைசிகபுராணம் 88 172 பார சாந்தி 45 11 173 வி பு 5 17 3 174

175. கிரீடம், தோள்வளை, ரத்னகுண்டலங்கள் ஆகியவற்றை உடையவரும், தொங்குகின்ற முத்துவடமணிந்தவரும், அகன்ற திருமார்பில் விளங்குகிற ஸ்ரீகௌஸ்துப₄மணியை அணிந்தவரும், பெரிய பிராட்டியார் வாழும் உயர்ந்த திருமார்பையுடையவரும், உருக்கப்பட்ட தங்கம்போல் அழகிய பீதாம்பரம் தரித்தவரும், அழகிய அரைநாண்கயிற்றை உடையவரும், சதங்கைகளினுல் விளங்கும் திருவடிகளையுடையவரும், ஆகாச கங்கையில் உண்டான தாமரைத் தண்டுபோல் மென்மைமிக்கதும், வெண்மை நிறமுள்ளதுமான யஜ்ஞோபவீதத்தைச் சாத்தியிருப்பவரும், ஒருதிருக்கையைத் தலையணையாகவுடையவரும், மற்ருெரு திருக்கையை நீட்டியிருப்பவரும், வளைக்கப்பட்டு உயர எடுக்கப்பட்ட திருவடியிணையை உடையவரும், மிக நீண்ட திருமேனியை உடையவரும், உயர்ந்த தோள்களை உடையவரும், சிறந்த அலங்காரத்தை உடையவரும், திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாக உடையவருமான பெரியபெருமாளை நான்முகன் ஸேவித்தான்.

176. பரமபுருஷனுடைய திருவடிகளாகிற குஹையிலே சயனித்திருப்பவரும், மத₃ங்கொண்ட புறச்சமயிகளாகிற யானைகளின் மத்தகத்தைப் பிளப்பதை விளையாட்டாகக் கொண்டவருமான பரகாலர் என்னும் (திருமங்கையாழ்வாராகிய) சிங்கத்தைத் தொழுகின்றேன். சைவர், பௌத்தர் முதலானவராகிய தீய யானைகளைத் தன் கர்ஜனை மிகவும் பயப்படச் செய்தவராய், அச்சுதனையே தொழுமவரான பரகாலச் சிங்கமாகிற உம்மை ஶரணமடைகிறேன்.

177. கலியுகத்தில், 'ஸா₄த₄காக₃ாந' என்பதால் (கடபயாதி₃ ஸங்க்₂யைப்படி) கிடைத்த முந்நூற்றுத் தொண்ணூற்றேழு வருஷங்கள் சென்றபின் நளவருஷத்தில், ஶரத்₃ருதுவில் இரண்டாவதான கார்த்திகை மாதத்தில், வியாழக்கிழமையில், அக்னியின் நட்சத்திரமான கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில், சந்திரன் நிறைந்து விளங்கும் பௌர்ணமியில், அளத்தற்கரிய பெருமையுடைய கலிகன்றியான திருமங்கையாழ்வார் இப்புவியில் அவதரித்தருளினுர்.

178. அந்தத் திருக்குறையலூரிலே, கள்ளர் தலைவராய், புருஷோத்தமனின் சார்ங்கமென்னும் வில்லின் அம்சமாயிருப்பவராய், நீலன் என்னும் திருநாமத்தையுடையவரான திருமங்கையாழ்வார் விளங்காநிற்கும் கார்த்திகையில் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் அவதரித்தருளினுர்.

---

175. ஸ்ரீரங்கமாஹாத்மியம்-த₃ஶாத்₄யாயீ 4-8, 9, 10
176. 177. 178. திவ்யஸூரிசரிதம் 7-34

179 (1) சகராதி₃த₄ாரணமான தாபஸமஸகாரம (2) ஊாத₄வ புணட₃ரத₄ாரணம (3) த₃ாஸயநாமம (4) மநதிரோபதேசம (5) திருவாராதனம (எனனும இவவைநது மேலான ஸமஸகாரஙகளும பரமைகாநதி நிலையை விளைபபவை)

180 ஶ்ராப₄ஸய ஶீக₄ரம பரயதேத தீ₄மாந

[அறிவாளியாயிருபபவன மஙகளகாரியததிறகு விரைவில முயலக கடவன]

181 நெருபபில காயசசபபெறற சககரததினால (வலது) தோளிலே அடையாளமிடபபெறறவா (பாபம நீஙகி விஷணுவின பரமபதததை அடைகினறனா)

182 ஊாதவபுணடரமானது—நேரானதாகவும இடைவெளியுளளதாகவும பனிரணடு அவயவஙகளிலும அனைவராலும முறைபபடி வெளளை மணணால தரிககததககது

183 அரசனே! மறற எலலா ஆராதனஙகளைககாடடிலும விஷணுவின ஆராதனம சிறநதது அவனடியாாகளை ஆராதிபபது அதைவிடச சிறநதது

184 (1) காலையில கொடுககவே செயவேன (2) மாலையில கொடுபபேன (3) நணபகலில கொடுபபேன (4) சாயஙகாலம கொடுபபேன (5) பிறகு வா (6) எனககுப பேச அவகாசமிலலை போ (எனறு போககுக காடடுவது)

185 தேவனான நாராயணனே மனிதவுருவை எடுததுககொணடு சாஸதிரமாகிற கையினாலே ஸமஸாரததிலழுநதிக கிடபபவாகளைத தூககி விடுகிறான

186 ருக யஜுஸ ஸாமம அதாவணம எனனும வேதஙகளும மறறுமுளள உபபருமஹணவாககுகளுமாகிற எலலாம அஷடாக்ஷரததில அடஙகியுளளன

187 மறுபிறபபினமையை விருமபும மனிதாகளுககு எலலா வேதாநதஙகளின ஸாரபபொருளாய ஸமஸாரககடலைத தாணடுவிபபதான அஷடாக்ஷரமே புகலாகும

179 180 181 பாதமோததரம 653-39
182 183 பாதமோததரம 29 81 184
185 ஜயாக₂யஸமஹிதை 186 வருததஹாரீதஸமருதி 6 48
187 நாரதீயம அஷடாக்ஷரபரஹமவிதயை 1-41

188. இவ்வுலகச் செல்வத்தையும், சுவர்க்கம் முதலான மறுமைச் செல்வத்தையும், ஆத்மாநுபவமாகிற கைவல்யத்தையும், பகவதநுபவத்தையும் (அதையதை விரும்புவார்க்கு) இந்த மந்திரம் ஸாதிததுக் கொடுக்கும்.

189. 'ஓம்' என்று முதலில் சொல்லக்கடவன்; 'நம:' என்று அடுத்தபடியாகவும், அதற்குமேல் 'நாராயணுய' என்றும் சொல்லக் கடவன். 'ஓம்' என்பது ஓரக்ஷரம்; 'நம:' என்பது இரண்டு அக்ஷரங்கள், நாராயணுய என்பது ஐந்து அக்ஷரங்கள். (இப்படி இம் மந்திரம் எட்டு அக்ஷரங்களையுடையதாகிறது)

190. மத்திரங்களுள் மேலான மந்திரமும், ரஹஸ்யங்களுள் மேலான ரஹஸ்யமும், பாவனங்களுள் பரமபாவனமும் பழையதான (அஷ்டாக்ஷரமெனும்) மூலமந்திரமேயாகும்]

191. லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஹ்ருஷீகேஶோ தே₃வ்யா காருண்யரூபயா ।
ரக்ஷகஸ் ஸர்வஸித்₃த₄ாந்தே வேத₃ாந்தேபி ச கீ₃யதே ||

[கருணையே வடிவெடுத்தவளான லக்ஷ்மீதேவியோடு கூடிய இருடீகேசனே (பாஞ்சராத்ரத்திலுள்ள மந்த்ர ஆகம தந்த்ர தந்த்ராந்தரங்களெனப்படும்) எல்லா ஸித்தாந்தங்களிலும் வேதாந்தங்களிலும் ரக்ஷகனுகக் கூறப்படுகிருன்.]

192. சாமத்திருமேனியுடையவனும், பொன்னுடை தரித்தவனுமான ஸ்ரீமந்நாராயணன் கருடாழ்வானுடைய திருத்தோள்களில் ஏறியருளி, பொன்மயமான மேருமலையினுடைய சிகரத்திலேயிருக்கிற மின்னலுடன் கூடிய கருமுகில்போல் மிகவிளங்கினுன்.

193. மிகவும் வியப்புறத்தக்க ஸ்ரீரங்கவிமானமானது ஓங்கார வடிவமுடையது; வேதத்தையே சிகரமாக உடையது. பகவானுன ஸ்ரீரங்கநாதனே ப்ரணவத்துக்கு அர்த்தமான தன்னைக்காட்டி நிற்பவனுயிருக்கிருன்.

194. அதன்பின் கலியுகத்தின் ஆதியில், வைகாசி விசாகத்தில், உலகங்களையெல்லாம் ரக்ஷிக்கும் சேனைமுதலியார், விஷ்ணுபக்தியை நிலைநிறுத்தச் செய்வதற்காக (அம்சாவதாரமாக) அவதரிக்கப்

---

188. வ்ருத்தஹாரீதஸ்ம்ருதி 6-50 189. நாராயணேபனிஷத் 190 நாரதீயம் அஷ்டாக்ஷரப்ரஹ்மவித்யை 1-11 191. லக்ஷ்மீ தந்த்ரம் 28-14 192. 193. ப்ரஹ்மாண்டபுராணம்-ஸ்ரீரங்கப்ரஹ்மவித்யை-8 194. பின்னிரண்டு ஶ்லோகங்களும் பராங்குஶாஷ்டகத்தில் உள்ளன.

போகிரு சேனைமுதலியாருடைய அருளிஞல துவயமெனும திவயமந திரததை உபதேசிககபபெறறவரும திராவிட வேததை அருளிய வருமான சடகோபமுனிவரை தியானிககிறேன யாவரொரு ஆழவார- வேதததின உததரகாணடமாகிய உபநிஷததை தமிழமொழியிஞல வெளியிடடருளிஞரோ உலகுககெலலாம அலஙகாரபூ₄தராய மகிழ மாலை மாாபினரான அநத நமமாழவாரை வணஙகுகிறேன மகிழ மலாகளால அலஙகரிககபபடடதும எமது குலசசெலவமும பரம பே₄ாக₃யமுமான ஆழவாா திருவடியிணையானது என சென்னிககு அலஙகாரமாயிடுக

195 கலிபிறநதபின லாப₄' எனனும எழுததுககளிலிருநது (கடபயாதி ஸஙகயைபபடி) கிடைககும நாறபததுமூனருவது நாளில வஸநதருதுவில வைகாசி மாஸததில விஶாகமெனும சிறநத நடசத திரததில வெளளிககிழமையில சதுாததசிதிதியில கடகலகனததில பராஙகுஶா அவதரிததாா

196 கலியுகததில பிரமாதி எனகிற வருடததில வைகாசி மாதததில வெளளிககிழமையில விஶாக₂ நடசததிரததில சுகலபக்ஷம சதுாததசியுடன கூடிய அழகிய காககடமெனகிற லகனததில ஸ்ரீவிஜஞாந எனனும எழுததுககளால ஏறபடும நாறபததிரணடு தினஙகள சென்றபின நாறபததுமூனருவதுநாளில நமமைப போனறவாகளின நலவினைபபயனுக நமமாழவாா பூமிதனில அவ தரிததருளிஞா

197 பாணடியநாடடிலே திருநகரி எனறு ஒரு படடணம இருககிறதனறே தாமிரபாணியெனகிற ஆறறின கரையான அவ விடததில ஸ்ரீமநநாராயணன பரதயக்ஷமாகக காணபபடடானனறே

198 கஙகையும யமுனையும கோதாவரியும ஸரஸவதியும நாமதையும சிநதுநதியும திருககாவேரியும (முறகூறிய) நதிகளில சிறநததான தாமரபாணியும

199 இயலபாகவே அழகியதும கொடிததோரணஙகளும வெறறிககொடிகளும கடடபபடடதும வாதயஙகளினுடைய ஒலிக ளாலே முழஙகுவதும (பனனீா சநதனம முதலான நறுமணங கலநத) நீரிஞல நனைககபபடட ராஜவீதிகளையுடையதும எஙகும தூவபபடட நறுமலாகளின குவியலகளையுடையதும மிக அழகியது

195 196
197 198
199 ராபா 77 6 7 8

மான திருவயோத்தியை, அந்நகரவாஸிகளாலும் அந்தணர்களாலும் வெகு தூரத்திலேயே எதிர்கொண்டழைக்கப்பட்டு, சக்ரவர்த்தி அடைந்தார்.

200. 'லாப$_4$' என்னும் எழுத்துக்களால் கிடைக்கும் நாற்பத்து மூன்ருவது கலிதினத்தில், வஸந்தருதுவில், வைகாசி விசாகத்தில், வெள்ளிக்கிழமையில் கடகலக்னத்தில், உடையநங்கை பிள்ளையான சடகோபரைப் பெற்றெடுத்தாள்.

201. பாண்டிய தேசத்தில் திருக்கோளூரில் பிரஸித்தமான அவதாரத்தை உடையவரும், சித்திரைமாதத்தில் சித்திரை நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவரும், உயரநோக்கிய பூர்வசிகையை உடையவரும், பெரியதிருவடியின் அம்ச முடையவரும், நம்மாழ்வாருடைய பக்தருமான மதுரகவியாழ்வாரைத் தஞ்சமாக அடைகிறேன்.

202. திருக்கைகளில் இரண்டு தாளங்களையுடையவரும். (வடமொழி வேதத்திற்கு) வியாஸர்போலே, நம்மாழ்வாருடைய தமிழ் வேதத்திற்கு ப்ரவர்த்தகரும். சிறந்த புகழையுடையவரும், இனிமையோடு கூடிய கவிதை இயற்ற வல்லவரும், மஹத்தாய் (1. மஹான் என்னும் தததுவமாய்; 2. சிறந்ததாய்) இருக்கும் தன்மையோடு கூடிய புத்தி (அறிவு) என்னும் தத்துவத்தையுடையவராயிருப்பவருமான ஸ்ரீ மதுரகவியாழ்வாரை ஶரணமடைகிறேன்.

203 துவாபரயுகத்தில் ''ஹஸத$_3$க$_3$த$_3$ஜந'' என்னும் எழுத்துக்களால் கிடைத்த எட்டு லக்ஷத்து எண்பத்து மூவாயிரத்து எண்ணூற்றெழுபத்தெட்டு வருடங்கள் சென்றவளவில், ஈஶ்வர வருடத்தில் சித்திரை மாதத்தில், பதினலு நாட்களுக்கு மேற்பட்ட பதினைந்தாவது நாளில அழகான சுக்லபக்ஷத்தில், சித்திரை நக்ஷத்திரததில், வெள்ளியினுடையதான நல்ல தினத்தில். நம்மாழ்வாருடைய சீடராய், வேதியர் தலைவரான இந்த மதுரகவியாழ்வார், நம்மனைவரையும் உய்விப்பதற்காக அவதரித்தார்.

204 செல்வம் நிறைந்ததாய். பரிசுத்தப்படுத்துவதாய், காடுகளெல்லாம் பூத்துக்குலுங்குவதாயிருப்பது இந்தச் சித்திரை மாதம்.

205. குமுதர் என்னும் பெயரையுடைய (நித்யஸூரி) கணங்களின் தலைவர்—சித்திரை மாதத்தில் நல்லதான சித்திரை நட்சத்திரத்தில் (மதுரகவியாழ்வாராக) அவதரித்தார்.

---

200. திவ்யஸூரிசரிதம் 4-29 201. 202.
203. 204. ரா-அ 3-4 205. திவ்யஸூரிசரிதம் 4-53

206 ஆறு அஙகஙகளும நானகு வேதஙகளும (வேதவிசார மாகிற) மீமாமஸையும தாககஶாஸதரமும புராணஙகளும ஸமருதி களாகிற தாமசாஸதிரமும ஆகிய இவை பதினாலு விதயைகள

207 அயோததி மதுரை மாயை காசீ காஞசீ அவநதீ துவாரகை எனனும நகரம ஆகிய ஏழும முகதியளிககும நகரஙகளாகும

208 திருசசஙகணிததுறையின அருகிலே தாமரபாணியின தென கரையிலே நிலையாயெழுநதருளியிருபபவனாய தாமரை மலாபோனற திருககணகளை உடையவனாய திருவாழி திருசசஙகுகளைக கையிலேந தியவனாய வரதமுததிரையையும அபயமுததிரையையுமுடைய திருக கைகளை உடையவனாய பெரியபிராடடியாரோடும கூடியவனாய புதிய கருமுகிலபோல கரிய திருமேனியுடையவனாய பீதாமபரம தரிததவனாய அடியவரை நழுவவிடாதவனான ஹரியை (கணடான)

209 திருபபுளியாழவாரின அடியை வாழவிடமாக உடைய வராய சிறுவரான சடகோபா பதினாறு வருடம வரையில நிறைநத பேரறிவையுடையவராயிருநதமையால வாய பேசாமலிருககும நிலைமையை அடைவாா

210 ஶ்ரீரஙக₃மதுலம க்ஷேத்ரம ஶ்ரியா ஜுஷ்டம ஶுப₄ாஸபத₃ம।
யத்₃க₃த்வா ந நரோ யாதி நரகம சாபயதே₄ாக₃திம ॥

[செலவம நிறைநததாய மஙகளஙகளுககு இருபபிடமான ஶ்ரீரஙகம ஒபபறற க்ஷேத்ரமாகும அதையடைநத மனிதன நரகததையும தாழநத கதிகளையும அடைவதிலலை]

211 பதமாஸனததில எழுநதருளியிருபபவராய பரமபுரு ஷனின திருவடியிணையிலே ஊனறிய நுணணறிவையுடையவராய பரதததுவததைக காடடும ஞான முததிரையை உடையவராய பரமாசாரயரான பராஙகுசரை வணஙகுகிறேன

212 கு₃ருபாத₃ாமபு₃ஜம த்₄யாயேத கு₃ரோா நாம ஸத்₃ா ஜபேத।
கு₃ருஸேவாம ஸத்₃ா குாயாத ஸோऽமருததவாய கலபதே ॥

[ஆசாரியரின திருவடிததாமரையை எபபோதும தியானிககவேணடும ஆசாரியரின திருநாமததை எபபோதும ஜபிககவேணடும குருகைங காயததையே எபபோதும செயயவேணடும இபபடிச செயபவன மோக்ஷததிறகுத தகுநதவனாகிறான]

---

206 வி பு 3 6 28 207 ஹஸதிகிரிமாஹாதமியம1-8 208 திருககுருகூா மாஹாதமியம 209 திருககுருகூாமாஹாதமியம 210 ஶ்ரீரஙக மாஹாதமயம தஶாதயாயீ 1-7 211 212 பரபஞசஸாரம

213. ஆதிதேவராய், உலகங்களுக்குத் தலைவராய், நாலு திருக்கைகளை உடையவராய், லோகநாதரான வாஸுதேவன் பரமபதத்தில் வாழ்கிறார்.

214. உடனே எழுந்தருளி எதிரில் நிற்கும் இந்த கருடாழ்வானை, அந்த ஸ்ரீமந்நாராயணன் பெருமலையின்மேல் மேகம்போலே ஏறியருளினார்.

215. 186-வது ப்ரமாணம் காண்க.

216. வேதங்களுள் நான் ஸாமவேதமாவேன்.

217. அடையத்தக்க பரம்பொருளின் தன்மை, அடைபவனான ஜீவாத்மாவின் தன்மை, அடையும் வழி, அடைந்து பெறும் பயன், அடைவதற்குத் தடை ஆகியவற்றை இதிஹாஸபுராணங்களோடு கூடிய எல்லா வேதங்களும், வேதசப்தார்த்தங்களையறியும் மஹாபுருஷர்களான முனிவர்களும் உரைக்கின்றனர்.

218. எலலா வேதங்களிலும் த்வயத்தைக் காட்டிலும் மேலான மந்திரமில்லை.

219. (பரமபுருஷனை நெஞ்சில்) நேரே காண்பது பரப₄க்தி எனப்படுகிறது. அவனைத் தழுவுவது பரஜ்ஞானமாகிறது; 'மறுபடி பிரிவு ஏற்படுமோ' என்று பயப்படுவது பரமபக்தி எனப்படுகிறது.

220. கு₃ரும் ப்ரகாஶயேத் தீ₄மாந் மந்த்ரம் யத்நேந கோ₃பயேத் ।
அப்ரகாஶப்ரகாஶாப்₄யாம் க்ஷீயேதே ஸம்பதா₃யுஷீ ॥

[அறிவாளியாயிருப்பவன் குருவை வெளிப்படுத்தக் கடவன்; மந்திரத்தை மிகமுயன்று (அநதி₄காரிகளிடமிருந்து) மறைக்கக்கடவன்; (ஆசாரியனை) வெளிப்படுத்தாததாலும், மந்திரத்தை வெளிப்படுத்துவதாலும் (முறையே) செல்வமும் ஆயுளும் நசிக்கும்.]

221. நித்யைவைஷா ஜக₃ந்மாதா விஷ்ணோ: ஶ்ரீரநபாயிநீ ।
யதா₂ ஸர்வக₃தோ விஷ்ணுஸ் ததை₂வேயம்
த்₃விஜோத்தம ॥

[ஜகந்மாதாவாய், விஷ்ணுவுக்குச் செல்வமாயிருப்பவளாய், இறையும் அகலகில்லாதவளான இந்தப் பிராட்டி நித்யையே; ப்ராஹ்மணோத்தமரே! எப்படி பகவான் ஸர்வவ்யாபியாயிருக்கிறானோ, அப்படியே இவளும் ஸர்வவ்யாபினியாயிருக்கிறாள்]

---

213. 214. 216.கீதை 10-22 217.வ்ருத்தஹாரீதஸ்ம்ருதி 11-152
218. 219. 220. சேஷஸம்ஹிதை 14-50 221. வி-பு (1-8-17)

222 உலகங்களிலும வேதங்களிலும யாதொரு பரமபொருள காணபபடுகிறதோ அது தாமரைக கணணனுய பரமாதமாவான நாராயணனேயாவான

223 மேலானவறறைககாட்டிலும மேலானவனுய புருஷ னெனபபடும ஜநாாததனன எவனிடம உகபபடைகினருனே அவன அழிவறற ஸதானததை அடைவான இது எனனுல ஸதயம செயது சொலலபபடுகிறது

224 நாராயணனுககு ஒபபானவன இருநததுமிலலை (இருககவு மிலலை) இருககபபோவதுமிலலை இநத ஸதயவசனததாலே நான எலலாப பொருளகளையும ஸாதி₄ககிறேன

225 தாமரையில பிறநத நானமுகன ஆயிரஙகோடியுகஙகள விஷ்ணுவை ஆராதிதது மறுபடியும மூவுலகிறகும பதியாயிருககும தனமையை அடைநதானெனறு கேளவிபபடுகிறேம

226 மஹாதமாவான சிவன ஸாவமேத₄யாகததில தனனையே ஹோமம செயது தேவதேவனுக ஆனுா

227 எலலா சகதிகளையுமுடையவனுய உலகின தலைவனுய ஈஸவரனுயிருபபவன அசசுதன ஒருவனே பிரமன சிவன முதலான மறற தேவாகள சிறசில சகதிகளையுடையவாகளாய அவனுடைய அமசமாயிருபபவாகள

228 ஸருஷ்டி செயயபபடுபவனும அவனே பிரமன முதலிய அவஸதைகளால ஸருஷ்டி செயபவனும அவனே அவனே (உலகை) ரக்ஷிககிருன (உலகை) விழுஙகுகிருன அவனே காபபாறறபபடு கிருன எலலாவறறையும ஶரீரமாககொணட விஷ்ணுவே மேலான வர வரஙகளைத தருபவன வரிககததகுநதவன

229 கறபகாலமுடிவில ருதரனை உருவாகக கொணடவனுய எலலாவுலகையும எவன ஸமஹரிககிருனே ஆதிபுருஷனுய விஷ்ணு வாய ஜநாாததனனை அவனைச சரணடைகிறேன

230 படைததல காததல அழிததல எனனும முததொழில களைச செயயும பிரமன விஷ்ணு சிவன எனனும பெயாகளை ஜநாாததனனெனபபடும அநத பகவானே அடைகிருன

231 எவனுககு ஆதமா சரீரமோ எவனுககு பூமி சரீரமோ

---

222 வாராஹ 39-15 223 வி பு 1-11 44 224 பார ஆநு 1 34
225 பார ஸபா 14 88 226 பார-சாநதி 20-12 227
228 வி பு 1-2-70 229 230 வி பு 1 2-66 231 பருஹ 5 7-22

232. ஸ்தி₂தே மநஸி ஸுஸ்வஸ்தே₂ ஶரீரே ஸதி யோ நர: ।
த₄ாதுஸாம்யே ஸ்தி₂தே ஸ்மர்த்தா விஶ்வரூபம் ச மாமஜம் ॥
ததஸ்தம் ம்ரியமாணம் து காஷ்ட₂பாஷாணஸந்நிப₄ம் ।
அஹம் ஸ்மராமி மத்₃ப₄க்தம் நயாமி பரமாம் க₃திம் ॥

[சரீரம் உயிருடனும், மனம் நல்ல நிலையிலும், தாதுக்கள் ஸமமாகவும் இருக்கும்போது, எந்த மனிதன்—உலகையெல்லாம் உருவாகக் கொண்டவனும். பிறப்பற்றவனுமான என்னை நினைக்கிருனே, அந்த என்னுடைய பக்தன் இறந்துபோகிறவனுய். கட்டையைப்போலும் கல்லைப்போலும் கிடக்குமபோது. அவனை நான் நினைக்கிறேன்; மேலான கதிக்கு (அவனை) அழைத்துச் செல்லுகிறேன்.]

233. 'க' என்பது பிரமனின் நாமம்; தேஹத்தில் பற்றுடைய அனைவர்க்கும் நான் ஈசன். நாங்களிருவரும் உன் அவயவத்தினின்றும் பிறந்தவர்கள். ஆகையால், நீ கேசவன் என்னும் பெயரையுடையவனுகிருய்.

234. பாதே₃ந கமலாபே₄ந ப்₃ரஹ்ம ருத்₃ரார்ச்சிதேந ச ।
பஸ்பர்ஶ புண்ட₃ரீகாக்ஷ: ஶிரோராபாத₃மஸ்தகம் ॥

[பிரமனுலும், உருத்திரனுலும் அர்ச்சிக்கப்பட்டதாய், தாமரை போன்றதான திருவடியால், சிசுவான அந்தப் பரீக்ஷித்தின் காலிலிருந்து தலைவரையில் தாமரைக் கண்ணன் தடவினுன்.]

235. மேலான பரமாத்மாவான நாராயணனை விட்டுப் பிரியாத சக்தியாய், அவனுடைய தேவியாய், அவனுடைய தன்மைகளைப் போன்ற தன்மைகளை உடையவள் லக்ஷ்மீதேவி.

235* யாரவன் விஷ்ணுவென்பவன்?

236. மனிதர் தலைவனே! ஹரிகீர்த்தியைத்தவிர வேறு விஷயங்களிலேயே (வடமொழி தவிர்ந்த) மற்ற பாஷைப் பாட்டுகள் பாடக்கூடாது. ஹரிகீர்த்தியைப் பாடியவர்களை தண்டித்தபடியாலே உன்னுல் பாபம் செய்யப்பட்டது.

237 எந்த மனிதன் வேதாக்ஷரங்களை 'மற்ற எழுத்துக்களைப் போலே அவையும் சில எழுத்துக்களே' என்று எண்ணுகிருனே, அவன் அளவற்ற கொடிய நரகங்களை அடைகிருன். பெருங்காடுகளிலே பிசாசாயிருக்கும் நிலையையும் அடைகிருன்.

---

232. வராஹசரமஶ்லோகம் 233. ஹரிவம்ஶம் 131-48 234
235. 235*. வி-பு 2-17-21. 236. மாத்ஸ்யம் 237.

238 ஏறறததாழவுகொணட ஸதவரஜஸதமஙகளாகிய முக குணஙகளேயும உடைய புருஷாகளே விஷயமாகக கொணடவை வேதஙகள

239 அாசசாவதாரம எநத திரவியததிலுலானது எனறும வைஷணவன எநத ஜாதியைச சோநதவன எனறும ஆராயவது தாயின யோனியை ஆராயவதை ஒககும எனறு அறிவாளிகள உரைபபா

240 மாமஸததாலான இககண அபபரமபுருஷனேக காணது

241 வியாகரணம முதலான சாஸதிரஙகளிலே ஈடுபாடு உடைய வனுககு முகதியிலலே அழகிய வீடு முதலியவறறில ஆசையுடைய வனுககும முகதியிலலே உணடியிலும உடையிலும ஈடுபாடு உடையவனுககும உலகினரின வாழவைப பறிபபதில ஈடுபடடவ னுககும மோக்ஷம கிடைககாது தனிமையை விருமபுகிறவனுய உறுதியான விரதமுடையவனுய ஐமபுலவினபஙகளேயும துறநதவனு யிருபபவனுககே மோக்ஷம கிடைககும பிறரை நலியாமல ப்₃ரஹம விதயையிலேயே ஈடுபடட மனததை உடையவனுககே எபபோதும மோக்ஷம நிசசயமாகக கிடைககும

241* எவன உளளிநதிரியஙகளேயும வெளியிநதிரியஙகளேயும அடககியமையாலே தனனே அடககியவனே எலலாவுயிாகளிடததும கருணையுடையவனே சிறறினபஙகளில வெறுபபுடையவனே மெய யறிவினலே மகிழவுறறவனே சாநதியுடையவனே காலம பதாாததம முதலான நியமஙகளிலலாமல சாஸதிரஙகளில விதிககப படட உணவை உணபவனே லௌகிக ஸுகஙகளால இனபமடை யாதவனே அவை கிடைககாமையால கோபமடையாதவனே வீடடி லிருநதபோதிலும ஸநயாஸிபோலவேயிருபபவனே அவனே முகதி பெறுவான

242 ஸாதுககளே ரக்ஷிபபதறகும தீயவாகளே அழிபபதறகும வைதிக தாமததை நிலேநிறுததுவதறகும யுகநதோறும பிறககிறேன

243 மிகவும ஆழமுடையதும பறபல சுழிகளாலும, மீனக ளாலும கலஙகிககிடபபதுமான யமுனேயை (வஸுதேவா தாணடினா)

---

238 கீதை 2-45 239 240 ருகவேதம 241 வருதத ஹாரீதஸமருதி 10-14 11 241* 242 கீதை 4 8
243 வி பு 5 3 18

244. பதினாலு உலகங்களிலும், தெரிவதும், தெரியாததும், அசைவதும், அசையாததுமான எல்லா உலகங்களிலும், மிகச்சிறந்த தான புருஷோத்தமத்திற்கு ஸமமான க்ஷேத்ரம் இல்லவேயில்லை.

245. (நரசிங்கனின்) வீர்யமும், தைர்யமும், தோள்வலியும் எத்தனை ஆச்சரியமானவை! நரசிங்கனை பரதெய்வமும், அவனுடைய ப₃லமும், அவன் வாழும் அஹோபிலமென்னும் மலைக் குஹையும் எத்தனை ஆச்சரியமானவை

246 மாயையை உடையவனை பரமபுருஷன், பேரானந்த மயமாய், மிகச் சிறந்ததான ஸ்ரீ வைகுண்டத்தைவிட்டு, ஸ்வாமி புஷ்கரிணிக்கரையை அடைந்து ஸ்ரீ தேவியுடன் இன்புற்றிருக்கிறான்.

247. எல்லா நகரங்களுக்குள்ளும் காஞ்சீபுரம் சிறந்ததாகும். அதுபோலவே எல்லா மலைகளினுள்ளும் ஹஸ்திகிரி மிகச்சிறந்தது.

247*. வேகவதியின் வடகரையிலே புண்யகோடி விமானத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் எல்லா உயிர்களுக்கும் வரந்தரும் பெருமாளாக இப்போதும் ஸேவிக்கப்படாநிற்கிறார்.

248. தும்மினாலும், இடறினாலும், விம்மினாலும், கேவினாலும், கொட்டாவிவிட்டாலும் ரங்கம், ரங்கம் என்றே சொல்லவேண்டும். இப்படிச் சொன்னால் உடனே பாபம் அழிவதினால் விஷ்ணுலோகத்தை அடைகிறான்

249. சாஸ்திரத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவனும் (அதிற் சொன்ன) த₄ர்மாநுஷ்டானத்தில் ஈடுபட விருப்பமுள்ளவனும், (அதற்குத்தக்க) நடத்தையுடையவனும், விஷ்ணு பக்தியுடையவனும், தற்பெருமையில்லாத பரிசுத்தனும் (ஆசார்ய பக்தியில்) ஆழங்காண முடியாதவனும் (ஆசார்ய சுச்ரூஷையில்) வல்லவனும் (ஆசார்ய கைங்கர்யத்தில்) மநோ தைர்யமுள்ளவனுமானவனே சிஷ்யன் எனப்படுகிறான்.

250. உனக்கு நான் அலௌகிகமான கண்ணைத் தருகிறேன்.

251. சரீரத்தையும், பொருளையும், அறிவையும் வஸிக்குமிடத்தையும், செயல்களையும், குணங்களையும், பிராணன்களையும் ஆசார்யனுக்காக எவன் தரிக்கிறானோ, அவனே சிஷ்யனெனத்தக்கவன். வேறுவிதமாக இருப்பவன் சீடனல்லன்.

---

244. பூரிஜகந்நாதக்ஷேத்ரமாஹாத்மியம் 245 அஹோபிலமாஹாத்மியம் 246. வேங்கடாசலமாஹாத்மியம் 247. ஹஸ்திகிரிமாஹாத்மியம் 15-9 247. ஷை 1-19 248 249.
250. கீ₃தை 11-8 251 ஜயஸம்ஹிதை.

252 தவயததின பெருமையும வீாயமும ப₃லமும எததகை யது' மஙகளததை அளிபபதாய வேத ஸாரமாயிருபபதாய பழையதா யிருபபது மநதர ரதனமான தவயம

253 (அகாரராாததமான) பெருமாள முதலில சென௱ா (உகா ராாததமான) சிறறிடையாளான ஸீதை நடுவில சென௱ள (மகா ரார்ததமான) இளையபெருமாள விலலேநதிப பின சென௱ா (இது பரணவம நடநது செலவது போலிருநதது')

254 எபபோதும ஆநநதமயமாயிருபபதாய இனபமளிபபதான விஷ்ணுலோகம மேலானது அஙகு—வேதததுககுப பிறபபிடமான விரஜாநதியைக காணலாம அஙகு—பொனமயமானவராய வேதமய ராய மஙகளமானவராய அபராகருதராய ஸமஸாரததிறகுத திருமபிவருதலிலலாத நிதய முகதாகள உளளனா

255 பரமபுருஷன ஒருவனை யே உபேயமாகக கொணடவாகளாய பரஹமதயானம செயயும உபாஸகாகளுககு நிதயஸூரிகள காணும மேலான ஸதானம பராபயமாகிறது

256 பரமபதததினினறும பெரியபிராடடியாரின ஆணையாலே திருககுருகூா நமபியான அநத நமமாழவாா (யோகததசையில) எவரை யடைநது மநதரரதனமான துவயததை உபதேசிததாரோ அநத நாதமுனியின பொருடடு நமஸகாரம

257 84 வது பிரமாணம காணக

258 சென௱தும வரபபோவதுமான அனைததையுமறிவிபபதும ஆதமாவைபபறறிய உணமையை வெளிபபடுததுவதும எலலா வேதாாததததையும அறிவிபபதும எலலா சாஸதிராாததஙகளையும காணபிபபதும தவயமே

259 மனோவாககாயஙகள மூன௱லும செயயபபடட மூவகைப படட பாபஙகள தவயததை நினைததமாதரததில அழிகினறன எனபது மிக உறுதி

260 நாதமுனிகளின திருவடிததாமரையில தன ஸாவ ப₄ாரங களையும வைததவரான நம குலநாதரான புணடரீகாகஷராம பேரறி வாளாககு நமஸகாரம

261 ஜாதகாமம செயயாதிருககையிலேயே விஷ்ணுவினுடைய சககரததை தரிககசசெயயவேணடும செளளமாயினும உபநயனமா

---

252 253 ரா-ஆ 11 1 254 255
256 தனியன 258 259 260 தனியன 261

யினும். வேத மந்திரத்தை ஓதுவிப்பதிலும், ப்₃ராஹ்மணஶ்ரேஷ்ட₂ன் (ஸு₂தர்ஶனஹோம) விதியின்படி விஷ்ணுவின் ஸு₂தர்ஶனத்தை தரிப் பித்துப் (பின்பு அவ்வக்கருமங்கள் செய்விக்கவேண்டும்.)

262. (குழந்தை பிறந்தவுடன்) விஷ்ணு ஸம்பந்தியான ஸூக்தங் களாலே குழந்தையைத் துடைக்கவேண்டும். அக்குழந்தையின் வலது காதில் துவயமந்திரத்தை ஜபிக்கக்கடவன்; தலையில் கையை வைத்து, திருத்₃வாத₃ஶாக்ஷரியையும் ஜபிக்கக்கடவன். அதற்குப்பின் பாபத்தைப் போக்கும் விஷ்ணு ஸம்பந்தமுடைய பெயரைக் குழந்தைக்கு இடக் கடவன்.

263. யாம் கவிகள் மாத்திரமேயல்லோம்; யாம் மீமாம்ஸா சாஸ்த்திரக்கடலைமாத்திரம் கரைகண்டவர்களல்லோம். ஆனால் எதிர் வாதம் புரியுமவர்களாகிற யானைகளின் மிக்க ஆடம்பரமாகிற மத்த கத்தைப் பிளக்க வல்லமையுடையோம்.

264. மலையரசன் மகளான பார்வதியின் தளிரடிவைப்பினாலே சிறந்து விளங்கும் தாழ்வரைகளையுடைய இமயமலை முதல், அரக் கனால் அபஹரிக்கப்பட்ட சீதாபிராட்டியின் திருமுகத்தாமரை மலர்வ தற்குக் காரணமான ஸேது வரையிலும் சந்திரஸூர்யர்களிருவரையும் தலையலங்காரமாகவுடைய உதயகிரிக்கும் அஸ்தமநகிரிக்கும் நடுவி லும், பூர்வமீமாம்ஸை உத்தரமீமாம்ஸை என்னும் இரண்டு சாஸ்திரத் திலும் விஶேஷமான பயிற்சியினாலே மயர்வற்ற நெஞ்சையுடைய என்னைப்போன்ற மற்றொருவன் தேடப்படட்டும். (தேடினாலும் கிடைக்கமாட்டான் என்றபடி.)

265. (ஸ்ரீரங்கத்தில் வாழ்கிறவர்களுக்கு) ஞானத்தில் சுருக்கம் கிடையாது. யமனுக்கு வசப்படுகையும் கிடையாது. ஆகையால், மஹாபுண்யமான ஸ்ரீரங்கத்தை அறிவாளியான எவன்தான் அடைய மாட்டான்?

266. அழிவற்ற செல்வம்.

267. ஐயனே! வயல்கள், நண்பர்கள், செல்வஙகள், பிள்ளைகள், மனைவியர், பசுக்கள், வீடுகள், ஆகிய அனைத்தும், உன் திருவடித் தாமரையிணையில் ஈடுபட்ட நினைவையுடையவனுக்குப் பகையாகவே ஆகின்றன.

268. எல்லாப் பற்றுகளையும் விட்டு,

---

262. 263. ஆளவந்தார் முக்தகம். 264 ஆளவந்தார் முக்தகம்.
265. ஸ்ரீரங்கமாஹாத்மியம். 266. ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமம்.
267. 268.

269 எவனொருவன பரமாதமாவிடம ஆசையுடையவனே மறற விஷயஙகளில வைராகயமுடையவனே

270 இளவரசு படடமபூணடு அரசாளகினற யாமுநாசாரயரை தூதுவிளைககீரையைக கொடுபபதாகிற வலையினாலே மிக எளிதில எவரொருவா தம அடிமையாக விலைககு வாஙகினரோ அததகைய அளவு கடநத திறமையுடைய ஸ்ரீராமனெனனும பெயருடைய மணககாலநமபியை வணஙகுகிறேன

271 ந ச ஸீதா தவயா ஹீநா ந சாஹமபி ராக₄வ ।
முஹூாததமபி ஜீவாவோ ஜலாநமதஸயா-
விவோத₃த₄ருதௌ ॥

[ராகவரே! உமமைப பிரிநத ஸீதையும உளளாகாள (உமமைப பிரிநத) நானும ஸததை பெறமாடடேன (ஒருகால ஜீவிததாலும) ஜலததைப பிரிநத மீனபோலே முஹூாததநேரமே ஜீவிபபோம]

272 எநத குருவினாலே ஒரு சீடனுககு சரணாகதிவிதயை உபதேசிககபபடுகிறதோ அநதச சீடனுககு—வைகுணடமும திருப பாறகடலும துவாரகையும மறறுமுளள எலலா திவயதேசஙகளும அவவாசாரயனேயாவான

273 திருவனநதாழவான முதலமூாததியானவன லக்ஷமணன அவனுடைய அடுததுதான அவதாரமாவான பலராமன அவனுடைய மூனருவது மூாததியாவான நாலாவது மூாததியாகக கலியுகததில ஒரு மஹாபுருஷா அவதரிககபபோகிறா

274 வேதம (காது) நாசததையடைநதது ஸமருதி (நினைவு) அழிவுறறது இருபிறபபாளாகள (பறகள) பெருமபாலும பதிதராஞாகள (விழுநதன) வேதாஙகஙகளும (அவயவஙகளும) சிதறி விடடன (இபபடி காது நினைவு பறகள அவயவஙகள அழிவுறற போதிலும) கிழவனான கலி மேலுமமேலும வளாகிறான எனபது எனன ஆசசரியம!

275 ஸாவபரியகரஸதஸய ராமஸயாபி ஶரீரத ।
லக்ஷமணோ லக்ஷமிஸமபநநோ ப₃ஹி பராண இவாபர ॥

[கைஙகாயலக்ஷமியை உடைய லக்ஷமணன ராமனுககு சரீரததைக காடடிலும எலலாப பிரியததையும செயபவனாகவும வெளியிலிருககும மறறொரு பராணன போலவும விளஙகினான]

---

269 பாாஹஸபதயஸமருதி 270 தனியன 271 ரா-அ53 31
272 273 நாரதீயமயாதவாதரி மாஹாதமியம 1 32
274 275 ரா-பா 18-28

276. அந்தணர் தலைவனான ஆசார்யன், குழந்தையின் வலது தோளை (காய்ச்சப்பட்ட) சக்கரத்தினால் அடையாளமிடவேண்டியது. அதற்குப்பின இடதுதோளை (காய்ச்சப்பட்ட) சங்கத்தினால் அடையாளமிடவேண்டியது.

277. ஸத்யமாகவும் (எப்போதுமிருப்பதாகவும்), ஜ்ஞானஸ்வரூபமாகவும், அநந்தமாகவும் (தே₃ஶகாலவஸ்துக்கள் மூன்றாலும் அளவுபடாததாகவும்) இருப்பது ப்ரஹ்மம்.

278. ய ஏஷோऽந்தராதி₃த்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்₃ருஶ்யதே
ஹிரண்யஶ்மஶ்ருர் ஹிரண்யகேஶ ஆபரணக₂ாத்
ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண: ।
தஸ்ய யத₂ா கப்யாஸம் புண்ட₃ரீகமேவமக்ஷிணீ ॥

[ஸூர்யனுக்கு நடுவில் தங்கம்போல் அழகிய உருவையுடைய எந்த இந்தப் பரமபுருஷன் காணப்படுகிறானோ, அவன் ஸுவர்ணம்போன்று அழகான மீசையையும், கேஶங்களையும், நகம் முதலிய எல்லா அவயவங்களையும் உடையவன். அவனுக்கு ஸூர்யனால் மலரும் தாமரை போன்ற இரு கண்கள் உள.]

279. 'ஆஸ' என்னும் தாது வீற்றிருப்பது என்னும் பொருளைக் காட்டுகிறது.

280. ஜலமற்ற விந்தியமலைக்காடுகளில்.

281. நல்லோர்களான என்னுடைய பக்தர்களைவிட்டு என்னை ஒரு பொருளாக நான் மதிக்கிறேனல்லேன்.

282. ஸத₃ாரஸ் ஸர்வஸுலப₄: க₂ட்₃க₃ப₃ாணாஸநேஷுப்₄ருத் ।
ஆபந்நாப₄யத₃ாநார்த்த₂ம் ஆவிராஸ ஜநார்த்த₃ந: ॥

[அனைவர்க்கும் எளியவனாய், வாளும், வில்லும், அம்பும் தரித்தவனாய், பத்தினியான பெரியபிராட்டியாரோடு கூடியவனான பரமபுருஷன் வருந்தியவர்களுக்கு அபயமளிப்பதற்காகத் தோன்றினான்.]

283. ஏதத₃ர்த்த₂மயம் ப்ராப்தோ வக்தும் மது₄ரவாகி₃ஹ ।
நாம்நா த₃தி₄முகே₂ா நாம ஹரி: ப்ரக்₂யாதவிக்ரம: ॥
த்₃ருஷ்டா ஸீதா மஹாப₃ாஹோ ஸௌமித்ரே பஶ்ய
தத்த்வத: ॥

---

276. 277. தை-ஆந-1 278. சாந் 1-6-6 & 7
279. தாதுபாடம் 280. 281.
282. 283. ரா-ஸு 63-22

[நீண்ட கையையுடைய இலக்ஷ்மணனே! புகழ்பெற்ற பராக்ரமத்தை யுடைய த₃தி₄முக₂ன் என்னும் இனிய சொல்லையுடைய வானரன் செய்தி சொல்வதற்காக வந்திருக்கிறான். ஸீதை காணப்பட்டாள் உண்மையைக் காண்பாயாக.]

284 மெல்லமெல்லத் தானாகவே ஆறுதலடைந்தான்.

285 ஸகே₂தி மத்வா ப்ரஸப₄ம் யது₃க்தம்
ஹே க்ருஷ்ண ஹே யாத₃வ ஹே ஸகே₂தி |
அஜாநதா மஹிமாநம் தவேத₃ம்
மயா ப்ரமாத₃ாத் ப்ரணயேந வாபி ||
யச்சாபஹாஸார்த₂மஸத்க்ருதோஸி
விஹாரஶய்யாஸந போ₄ஜநேஷு |
ஏகோऽத₂வாப்யச்யுத தத்ஸமக்ஷம்
தத் க்ஷாமயே த்வாமஹமப்ரமேயம் ||

[அச்யுதனே! உன்னுடைய இந்த மஹிமையை அறியாத என்னால் கவனமின்மையாலும் அன்பினாலும் (உன்னை) நண்பனென்று எண்ணி ஏ கிருஷ்ணா! யாதவா! நண்பா! என்று (உன் விஷயத்தில்) சொல்லப்பட்டது யாதொன்றுண்டோ பரிஹாஸத்திற்காக விளையாடும்போதும் படுத்திருக்கும்போதும் உட்கார்ந்திருக்கும்போதும், உண்ணும்போதும் ஒருவனாயிருக்கும்போதும் பலர் முன்னிலையிலும் (நீ என்னால்) அவமதிக்கப்பட்டது யாதொன்றுண்டோ அது அனைத்தையும் நான் அளத்தற்கரிய உன்னைப் பொறுக்கும்படி வேண்டுகிறேன்.]

286 277 வது ப்ரமாணம் காண்க.

287 278 வது ப்ரமாணம் காண்க.

288 நெருப்புச்சட்டியில் நெருப்புப்போலே இவ்வுலகில் துஷ்டர்களே உள்ளனர். இதிலேயே நல்லோர்களாகச் சிலர் காணப்படுவார்களாகில் அந்த நெருப்புச்சட்டியிலேயே தாமரைகள் பூத்தது போலாகும்.

289 நகரங்களனைத்திலும் சிறந்ததாய் பாபத்தைப் போக்கடிப்பதாய் புண்ணியத்தை வளரச்செய்வதாயிருப்பது காஞ்சியென்று புகழ்பெற்ற அந்நகரம்.

---

284 285 கீதை 11 4
288 289 ஹஸ்திகிரிமாஹாத்மியம்

290. அந்தத் திருக்கச்சியிலேயே. சிறந்த அத்திகிரிக்கு வட மேற்கில் புற்ருென்று இருக்கிறது. அந்தப் புற்றில் பாம்புகளுக்கு அரசனுன திருவனந்தாழ்வான் (யாவராலும்) பூஜிக்கத்தக்கவராக எழுந்தருளியிருக்கிருர்.

291. ஆயதாஶ்ச ஸுவ்ருத்தாஶ்ச ப₃ாஹவ: பரிகே₄ாபமா: ।
ஸர்வபூ₄ஷணபூ₄ஷார்ஹா: கிமர்த்த₂ம் ந விபூ₄ஷிதா: ॥

[நீண்டவையும், உருண்டிருப்பவையும், இரும்புலக்கைபோல் விளங்குபவையும், எல்லா ஆபரணங்களையும் அலங்கரிக்கத்தக்கவையு மான (ஸ்ரீராமனுடைய) திருக்கைகள் ஏன் அலங்கரித்து (மறைத்து) வைக்கப்படவில்லை?]

292. எந்தப் பேரருளாளனுடைய அனுக்கிரஹத்தின் லேசத்தினு லேயே செவிடன் கேட்கும் சக்தியுடையவனுகிருனே, காலில்லாதவன் வேகமாக நடக்கவல்லவனுகிருனே, ஊமை பேசவல்லவனுகிருனே, குருடன் காணவலலவனுகிருனே, மலடியும் பிள்ளை பெறுகின்ருளோ, அந்த தேவப்பெருமாளான வரதராஜனை ஶரணமடைகிறேன்.

293. (ப்ரஹ்மத்திடமிருந்தே பிறந்து வாழ்ந்து லயிப்பதால்) இவ்வெல்லாவுலகும் ப்ரஹ்மமே.

294. (ப்ரஹ்மப்ரகாரமாயிருப்பதொழிய) வேறு வகையா யிருப்பது இவ்வுலகில் எதுவுமில்லை.

295. பரவாநஸ்மி காகுத்ஸ்த₂ த்வயி வர்ஷஶதம் ஸ்தி₂தே ।
ஸ்வயம் து ருசிரே தே₃ஶே க்ரியதாமிதி மாம் வத₃ ॥

[ககுத்ஸ்த₂ வம்சத்தில் பிறந்தவரே! நீர் இருக்கையில் எப்போதும் நான் (உமக்கு) அடிமையாயிருக்கிறேன், நீராகவே "அழகிய தேசத் தில் பர்ணசாலை கட்டப்படட்டும்" என்று என்னை ஆஜ்ஞையிடுவீராக.]

296. ஸ்வாப₄ாவிகாநவதி₄காதிஶயோஶித்ருத்வம்
நாராயண த்வயி ந ம்ருஷ்யதி வைதி₃க: க: ।
ப்₃ரஹ்மா ஶிவ: ஶதமக₂: பரம: ஸ்வராடி₃தி
ஏதேऽபி யஸ்ய மஹிமார்ணவவிப்ருஷஸ்தே ॥

[நாராயணனே! பிரமன், சிவன், இந்திரன், இவர்களைக் காட்டிலும் மேலானவனுய், கர்மவசப்படாதவனுன முக்தாத்மா என்கிற அனை

---

290. ஹஸ்திகிரிமாஹாத்மியம் 1-61 291. ரா-கி 3-15.
292. 293. சாந் 3-14-1. 294. ப்ருஹ 6-4-19
295. ரா-ஆ 15-7 296. ஸ்தோ-ர 11

வரும் எந்த உன்னுடைய பெருமைக்கடலில் துளிகளாயிருக்கிருர்களோ (அப்படிப்பட்ட) உன்னிடத்தில இயற்கையானதும், எலலேயறற மேன்மையை உடையதுமான ஐஸ்வர்யத்தை வைதிகன எவன்தான பொறுக்கமாட்டான்?

297. பலவாருகப் புலம்பினர்.

298. பெரியோர்களுக்கும நல்ல காரியங்களேச்செய்யப் பல இடையூறுகள் ஏற்படுகின்றன

299. ஸ்ரீராமமிஸ்ரர் என்னும் திருநாமமுடைய மணக்கால்நம்பியின் நல்ல சீடரும், உண்மைப்பொருளே அறிவதிலும் உபதேசிபபதிலும் வல்லவரும், வாதுசெய்து வெற்றிகொண்டதனுலே அடையப்பட்ட ராஜ்யத்தையுடையவருமான யமுனேத்துறைவரை வணஙகுகிறேன.

300. எவருடைய திருவடித்தாமரைகளே தியானிப்பதால் எல்லா தோஷமும் நீஙகப்பெற்று, யான் ஒரு பொருள் ஆனேனே, அத்தகைய யமுனேத்துறைவரை வணங்குகிறேன்.

301. நெஞ்சே! ஸிம்ஹமுகர் என்னும் நித்யஸூரியின் அம்ஸமாக அவதரித்தவரும், ஈஸ்வரமுனிகளாகிற கடலில் உதித்த முத்தாயிருபபவரும், புகழ்பெற்ற நாதமுனிகளின் திருபபேரனுரும, ஸேஷத்வஜ்ஞானத்திற்கு ஒரு கடல்போலிருப்பவரும், பிரதிவாதிகளாகிற பஞ்சுக்குப் புயற்காற்ருயிருப்பவருமான ஸ்ரீயாமுன முனிகளேச் சிந்தை செய்வாய்.

302. மேலும், யோகிகள் எல்லா யோனிகளிலும் விஸேஷமாகப் பிறக்கிருர்கள், எலலா ஆத்மாக்களுக்கும் தமக்கும நாதனை ஸர்வேஸ்வரனே நேரில் கண்ட அவர்களுடைய குலம், கல்வி, ஒழுக்கம், முதலானவற்றைப்பற்றி ஆராயக்கூடாது.

303. அந்தத் திருக்கச்சிநகரில் அத்திகிரியெனும் சிறந்த பெரிய மலே விளங்குகிறது. அந்த மலேயின் சிகரத்திலே ஸ்ரீமந்நாராயணன் பிரமனுல் யாகத்தில ஆராதிக்கப்பட்டான். புண்ணியத்தை வளர்ப்பதாகையாலே, ஹஸ்திகிரிவிமானம் புண்யகோடி என்று புகழப்படுகிறது.

304. அவ்வண்ணமே மந்திரஸம்ஸ்காரம் ஏற்படுவதற்காக மந்திரஸம்ஸ்காரவிதியில் சக்கரத்தை தரிபபது விதிக்கபபடுகிறது. மந்திரங்களால் ஐந்து ஆயுதங்களேயுமாவது தரிக்கலாம்.

---

297. 298. 299. தனியன் 300. கீதாபாஷ்யமங்களம்.
301. 302. 303. ஹஸ்திகிரிமாஹாத்மியம. 304.

305. சக்கரம் முதலியவைகளை தரிப்பது பரமாத்மஸம்பந்தத்தைக் காட்டுகிறது. வளை முதலிய ஆபரணங்கள் பதிவ்ரதைக்கு அடையாளங்களன்றோ.

306. தன் வலதுபுறத்தில் அடக்கத்துடனும் அஞ்ஜலியோடும் கூடிய சீடனை இருத்தி, ஞானத்தைத் தரவல்ல தன் வலதுகையை சீடனின் சிரத்தில் வைத்து, தன் இடது கையை சீடனின் மார்பில் வைத்து, அருளுடன் சீடனை ஆசார்யன் கடாக்ஷிக்கக் கடவன். தன் ஆசார்யனை இருதயத்தில் தியானித்து, குருபரம்பரையை ஜபித்து, இவ்வகையாக எம்பெருமானை சரணமடைந்து ரிஷி, ச₂ந்த₃ஸ், தேவதைகளுடன் கூடிய மூலமந்திரத்தை தானே கருணையால் சீடனுக்கு உபதேசம் செய்யக்கடவன்.

307. உலகங்களையெல்லாம் ரமிக்கச்செய்பவராகையால் அவர் ராமன் என்னும் பெயருடையவரானார்.

308. ஸ்திரீகள் பாபங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமாயிருப்பவர்கள்.

309. புண்யகோடி விமான நிழலில் உள்ள அநந்தஸரஸ்ஸில் தீர்த்தமாடுகிறவன் எல்லாப் பாவங்களினின்றும் விடுபட்டு விஷ்ணு லோகத்தை அடைகிறான்.

310. அநந்தனின் பெயரையுடைய தீர்த்தத்தில் குடைந்தாடிப் பாபம் நீங்கப்பெற்று, மற்ற போகங்களில் ஆசை நீங்கப்பெற்றவனாய் வரதனை ஶரணமடைந்தார்.

311. சாஸ்திரத்தில் கூறியபடி அநுஷ்டிக்கும் ஸந்யாஸியையோ, (அர்ச்சாரூபியான) பகவானையோ ஆசார்யனாக அங்கீகரித்து ஸந்யாஸாஶ்ரமத்தை மேற்கொள்ளப்போகிறேன்.

312. திரிதண்டம் எனப்படும் முக்கோல் விஷ்ணுவோடு தொடர்புள்ள அடையாளம்; அந்தணர்களான துறவிகளுக்கு மோக்ஷ ஸாதனம்; எல்லா தர்மங்களுக்கும் மூலமாயிருப்பது என்று வேதங்கள் ஆணையிடுகின்றன.

313. முக்கோல், யஜ்ஞோபவீதம், காஷாயம், கௌபீனம், (பிக்ஷை ஏற்றுக்கொள்ளும் வஸ்திரமான) சிக்கம், மேற்போர்வை காஷாயம் ஆகிய இவ்வனைத்தையும் ஸந்யாஸியானவன் தரிக்கக் கடவன்.

---

305. கூர்மபுராணம் (?) 306. 307.
308, 309. ஹஸ்திகிரிமாஹாத்மியம் 15-24
312. யதிதர்ம ஸமுச்சயம்-பர்வம் 2 313. ஶாட்யாயந உபநிஷத்

314 எலலா நறுமணஙகளேயும உடையவராய எலலா நற சுவைகளேயும உடையவராயிருபபவா பரமாதமா

315 ப₃ராஹமணனுயிருபபவன மநதிரததைக கறறு (அமமந திரததை அளிதத) ஆசாாயனே இயனறவரையில பூஜிககவேணடியது எபபோதும பரிசுததனுகி உயிருளளவரையிலும எலலாக காரியங களிலும ஆசாரியனுககு வசபபடடவனுயிருககவேணடும

316 காமாத கே₃ாபயோ ப₄யாத கமஸோ

த₃வேஷாசசைத₃யாத₃யோ நருபா ।

ஸமப₃நத₄ாத வருஷணய ஸநேஹாத யூயம

ப₄கதயா வயம நருப ॥

[அரசனே ! (கணணனிடம) கோபிகள காமததிலும கமஸன அசசத திலும சேதிதேசதது அரசனன சிசுபாலன முதலானோ துவேஷததி லும வருஷணி குலததுதிததவாகள ஸமபநதததிலும நீஙகள ஸநேஹததிலும நாஙகள பகதியிலும முகதியடைநதோம]

317 (விபீஷணன) நமமோடு ஒருவனுக ஆகடடும

318 (1) ஸநயாஸ விதி (2) ஸநயாஸம செயதுகொளள வேணடும காலம (3) ஸநயாஸியின சரீரததிலுளள சிகை முதலிய அடையாளஙகளும சரீரததுககு வெளியிலுளள தணடம முதலிய அடையாளஙகளும (4) ஸநயாஸ ஸவீகாரகரமம (5) ஸநயாஸி முககியமாக அநுஷடிககவேணடிய யோகாபயாஸம முதலியவை (6) ஸநயாஸி இரவும பகலும செயயவேணடிய கிரியைகள (7) ஸநயாஸிககுரிய ஶமம த₃மம முதலான ஒழுககம (8) யதிகளுக குரிய சாதுாமாஸய வரதம முதலியவை (9) ஸநயாஸி ஓரிடததி லிருககைககும ஸஞசரிககைககும உரிய தேசகாலஙகள (10) ஸநயா ஸிககு அகருதயகரணமும கருதயாகரணமும நேரிடடால செயய வேணடிய பராயஶசிததஙகள (11) ஸநயாஸிககு சரீர வியோகத திறகுபபின செயயவேணடிய ஸமஸகாரஙகள—எனனும பதினெரு பாவஙகளுடைய யதித₄ரமஸமுசசயம எனும நூல யாதவரால இயறறபபடுகிறது

319 வேகவதீநதியின வடகரையில ஸதயவரதம எனனும க்ஷேதரததில புணணியததை வளாககும காஞசி எனறு புகழபெறற நகரம உளளது

314 சாந 3 14-1 315 பராசரவிஶிஷட பரமதாம ஶாஸதரம 3-21
316 பாகவதம 7 1 30 317 ரா-யு '8-38 318 யதிதாம ஸமுசசயம அவதாரிகை 4 5 ஶலோகஙகள 319

320. திரிவிக்கிரமாவதாரம் செய்த எம்பிரானே! சங்கு, சக்கரம், கல்பகவ்ருக்ஷம், கொடி, தாமரை, அங்குஶம், வஜ்ராயுத$_4$ம் இவைகளை அடையாளமாக உடைய உன் திருவடித்தாமரையிணை என் தலையை எப்போதுதான் அலங்கரிக்கப்போகிறது?

321. தத்$_3$ப்$_3$ரூஹி வசநம் தே$_3$வி! ராஜ்ஞோ யத$_3$பி$_4$காங்க்ஷிதம் |
கரிஷ்யே ப்ரதிஜாநே ச ராமோ த்$_3$விர் நாபி$_4$பா$_4$ஷதே ||

[அம்மா! அரசர் விரும்பியதான அந்த வசனத்தைச் சொல்லுவாயாக. அப்படியே செய்கிறேன். ப்ரதிஜ்ஞையும் செய்கிறேன். ராமன் இரண்டு விதமாகப் பேசமாட்டான்.]

322. 210-வது ப்ரமாணம் காண்க.

323. (ஸ்வயத்னத்தால் அறிய நினைப்பவர்களுடைய) வாக்குக்கும் மநஸ்ஸுக்கும் எட்டாதவனான உனக்கு நமஸ்காரம்; (நீ காட்டக் கண்டவர்களுடைய) வாக்குக்கும், மநஸ்ஸுக்குமே நிலமாயிருக்கிற உனக்கு நமஸ்காரம். அளவற்ற பெரிய ஐஶ்வர்யத்தையுடைய உனக்கு நமஸ்காரம். அளவற்ற கருணைக்கு ஓர் கடலாயிருக்கும் உனக்கு நமஸ்காரம. ஶரணமடையத்தக்க எம்பிரானே! (அடியேன்) கர்மயோகத்தில் நிலைநின்றவனல்லேன்; ஆத்மஜ்ஞானமும் உடையேனல்லேன்; உன் திருவடித்தாமரைகளில் பக்தியை உடையவனல்லேன்; ஒரு உபாயமு மற்றவனும், வேறு புகலற்றவனுமான அடியேன் உன் திருவடித் தாமரைகளை உபாயமாக நிச்சயிக்கிறேன்.

324. ஸ்வாபா$_4$விகாநவதி$_4$காதிஶயேஶித்ருத்வம்
நாராயண த்வயி ந ம்ருஷ்யதி வைதி$_3$க: க: |
ப்$_3$ரஹ்மா ஶிவ: ஶதமக$_2$: பரம: ஸ்வராடி$_3$தி
ஏதேऽபி யஸ்ய மஹிமார்ணவவிப்ருஷஸ்தே ||

[நாராயணனே! பிரமன், சிவன் இந்திரன், (இவர்களைக்காட்டிலும்) மேலானவனும், கர்மத்திற்கு வசப்படாதவனுமான முக்தாத்மா என்கிற எல்லாரும் எந்த உன்னுடைய பெருமைக் கடலில் துளிக ளாக இருக்கின்றனரோ, அப்படிப்பட்ட உன்னிடத்தில், இயற்கை யானதும், எல்லையற்ற மேன்மையை உடையதுமான ஐஶ்வர்யத்தை எந்த வைதிகன் பொறுக்கமாட்டான்?]

325. ஸமாக்ஷரைஶ் சதுர்ப்பி$_4$ர்ய: பாதை$_3$ர் கீ$_3$தோ மஹாத்மநா |
ஸோऽநுவ்யாஹரணாத் பூ$_4$ய: ஶோக: ஶ்லோகத்வமாக$_3$த: ||

320. ஸ்தோ-ர 31. 321. ரா-அ 18-30 323. ஸ்தோ-ர 21, 22
324. ஸ்தோ-ர 11 325, ரா-பா 2-40

[யாதொரு சோகமானது ஸமமான எணணிககையுடைய அக்ஷரங களுடன கூடிய நானகு பாதஙகள கொணடதாக அநத மஹாதமா வான வாலமீகியினுல பாடபபடடதோ அநத சோகம அடிககடி உசசரிபபதால சுலோகமாயிறறு]

326 நெஞசம தெளிவடைநதது

327 த₃வாவிமெள புருஷெள லோகே க்ஷரஶசாக்ஷர ஏவ ச ।
க்ஷரஸ ஸாவாணி பூ₄தாநி கூடஸதே₂ாऽக்ஷர உசயதே ॥
உததம புருஷஸ தவநய பரமாதமேதயுத₃ாஹருத ।
யோ லோகதரயமாவிஶய பி₃ப₄ாதயவயய ஈஶவர ॥
யஸமாத க்ஷரமதீதோऽஹமக்ஷராத₃பி சோததம ।
அதோऽஸமி லோகே வேதே₃ ச பரதி₂த புருஷோததம ॥

[க்ஷரன என்றும அக்ஷரன என்றும லோகததில புருஷாகள இருவித மானவாகள எலலா பூதஙகளும க்ஷரனுகும கூடஸதனுன முகதாதமா அக்ஷரனெனபபடுகிருன எவனொருவன மூவுலகஙகளிலும நுழைநது (அவறறை) த₄ரிபபவனுகவும குறைவறறவனுகவும நியமிபபவனுக வும பரமாதமா என்று சொலலபபடுபவனுகவும விளஙகுகிருனே அநதப புருஷோததமன (முன சொலலபபடட புருஷாகளைககாடடிலும) வேறுபடடவன நான ஞானததில ஏறறததாழவுகளுள்ள க்ஷர புருஷனை அதிகரமிததிருபபதாலும ஞானததில ஏறறததாழவுகளறற முகத புருஷனைக காடடிலும மேலானவனுயிருபபதாலும ஶருதியிலும ஸமருதியிலும புருஷோததமனென்று பிரஸிததி பெறறிருககிறேன]

328 அவதாரத திருமேனியை ஏறறுககொணடு நலவழியை வளரச செயகிருன (ஸாவேஶவரன)

329 மநுஷயாணும ஸஹஸரேஷு கஶசித யததி ஸித₃த₄யே ।
யததாமபி ஸித₃த₄ாநாம கஶசிநமாம வேததி தததவத ॥

[மனுஷயாகளில ஆயிரககணககானவாகளில ஒருவனே ஸிததியடை யும வரையில முயறசி செயகிருன ஸிததியடையுமவரையில முயறசி செயபவாகளிலும (பலலாயிரததில) ஒருவனதான என்னை உணமையாக அறிகிருன]

330 ஆஹாரநித₃ரா ப₄யமைது₂நாநி துலயாநி க₂லவதர ஸமஸதஜநதோ ।
ஜ்ஞாநாத விஶிஷடோ ஹி நர பரேப₄யோ ஜ்ஞாநேந ஹீந பசுபி₄ஸ ஸமாந ॥

326 பரபநநாமருதம 18 59 327 கீதை (15 16 17 18)
328 329 கீதை 7 3 330 நரஸிமஹபுராணம 16 13

[ஆஹாரம், தூக்கம் பயம், ஸ்த்ரீபுருஷஸங்கமம் என்பவை இங்கு எல்லா ஜந்துகளுக்கும் ஸமானம். மற்றவைகளைக்காட்டிலும் மனிதன் அறிவினால் மேலானவனாயிருக்கிறான். ஞானமற்றவன் பசுக்களுக்கு ஸமானமானவன்.]

331. யே கண்ட$_2$லக்$_3$நதுளஸீநளிநாக்ஷமாலா:

யே வா லலாடப$_2$லகே லஸதூ$_3$ர்த்$_4$வபுண்ட்$_3$ரா: |

யே பா$_3$ஹுமூல பரிசிஹ்நித ஶங்க$_2$சக்ரா:

தே வைஷ்ணவா பு$_4$வநமாஶு பவித்ரயந்தி ||

[எவர்கள் கழுத்திலே பூட்டப்பட்ட துளசிமணி மாலைகளையும், தாமரை மணிமாலைகளையும் உடையவர்களோ, எவர்கள் நெற்றியில் விளங்குகிற ஊர்த்வபுண்ட்ரமுடையவர்களோ, எவர்கள் தோள்களின் அடிப்பாகத்தில் சங்கசக்கரங்களால் அடையாளமிடப்பட்டவர்களோ, அவர்களே வைஷ்ணவர்கள்; இவ்வுலகை உடனே பரிசுத்தப்படுத்துகிறார்களவர்கள்.]

332. அந்தணர்களுக்கு ஊர்த்வபுண்ட்ரமே தரிக்கத்தக்கது,

333. 45-வது ப்ரமாணம் காண்க.

334. ஸதே$_3$வ ஸோம்யேத$_3$மக்$_3$ர ஆஸீதே$_3$கமேவாத்$_3$விதீயம்

[குழந்தாய்! (நாமரூபங்களுடன் காணப்படும்) இந்த உலகம்—ப்ரளய காலத்தில் (நாமரூபங்களில்லாமையால்) ஒன்றாகவும், (தன்னைப் போல் வேறொன்றில்லாததால்) இரண்டற்றதாகவுமிருந்த 'ஸத்' எனப்படும் ப்ரஹ்மமாகவே இருந்தது.]

335. எல்லாமே தர்மத்தில் நிலைநிற்கிறது.

336. கர்மயோகத்தாலே ஸம்ஸாரகாரணமான ப்ராசீனகர்மத்தைத்தாண்டி, உபாஸனத்தாலே மரணமற்ற பரமாத்மாவை அடைகிறான்.

337. ஆத்மாவானது அம்பாகவும், ப்ரணவமானது அவ்வம்பை எய்யும் வில்லாகவும், ப்$_3$ரஹ்மமானது—அந்த ஆத்மாவாகிற அம்பு சென்றடையும் இலக்காகவும் கூறப்படுகிறது. (விஷயாந்தரங்களில் பற்றற்று) கவனத்துடன் இவ்வாத்மாவாகிற அம்பை ப்ரஹ்மமாகிற இலக்கைக்குறித்து எய்யவேணும். அம்பு இலக்குடன் ஒன்றாகக் கலப்பதுபோல் ஆத்மாவும் ப்ரஹ்மத்தோடு ஒன்றாகக் கலக்கிறது.

---

331. பாத்மம் 332. ப்ரபந்நாம்ருதம் 18-71 334. சாந் 6-2-1
335. தை-நா 50 336. ஈஶாவாஸ்ய 11 337. முண்டக 2-4-2

338 நாராயணனிடமிருநது பிரமன பிறககிருன நாராயண னிடமிருநது உருததிரன உணடாகிருன

339 (பரமப₄ாக₃வதன) தன திருககைகளிஞல எதையெதைத தொடுகிருனே எதையெதைத திருககணகளால காணகிருனே அவைகள தாவரஙகளாயிருநதாலும மோக்ஷமடைகினறன உறவினா களைபபறறிச சொலலவும வேணடுமோ ?

340 அஜஞஸசாசாரஹீநஸச மலிநோ து₃ கக₂ஸாக₃ரே ।
நிமக₃ந கருபஞே தூா₄தத புரோப₄ாகீ₃
ஸடே₂ாSஸமயஹம ॥
அநாத₂ கத₂முததீாஞே ப₄விஷயாமயக₃திஸ சிரம ॥

[யான நனமை தீமை அறியாதவன ஒழுககமறறவன அழுக குடையவன துனபககடலில மூழகியவன கருமியாயிருபபவன துஷடன குறறததையே காணபவன வஞசிபபவன இபபடிப படட நான நெடுஙகாலமாக நாதனறறவஞகவும புகலறறவஞகவு மிருககையாலே எபபடித துனபககடலினினறும கரையேறுவேன?]

341 ஆபிப₃நநிவ சக்ஷுாப₄யாம ஆவருணவநநிவ சேதஸா ।
ஆத₃ராத₃திதி₂ம பஸயந ஆசரேத யதே₂ாசிதம ॥

[கணகளால பருகுபவனபோலவும மனததால சூழபவன போலவும அனபோடு விருநதாளியைப பாாதது தககபடி உபசாரம செயயக கடவன]

342 பாஷணடிகளாலும பௌததாகளாலும, சாாவாகாக ளாலும வேததாமம அழிககபபடடது

343 தரித₂ணடததை த₄ரிககும (த₃ததாதரேயரூபியான) விஷணு வாலே வேதமானது காபபாறறபபடடது

344 பஞசஸமஸகாரபூாவேண மநதரமத₄யாபயேத குரு₃ ।
ஸமஸகாரா பஞச காததவயா பாரமைகாநதயஸித₃த₄யே॥

[பஞசஸமஸகாரததை முனனிடடுககொணடு ஆசாாயன மநதிரததை ஓதுவிககவேணடும சிஷயன பரமைகாநதியாவதறகாக ஐநது ஸம ஸகாரஙகளைச செயவிககவேணடும]

345 84 வது பரமாணம காணக

---

338 நாராயணேபனிஷத 339 பரபநநாமருதம 18 81
342 பரபநநாமருதம 19 52 343 பரபநநாமருதம 19 53
344 வருததஹாரீ தஸமருதி 8 63

346. த்வயத்தின் பெருமையும், வீர்யமும், ப₃லமும் எத்தகையது ! மங்களத்தை அளிப்பதாய், வேதஸாரமாயிருப்பதாய், பழையதாயிருப்பது மந்த்ரரத்னமான த்வயம். எல்லாப் பாபங்களேயும் போக்குவதாயும், எல்லாப் புண்யங்களேயும் வளர்ப்பதாயும், செல்வங்களேத் தருவதாயும், ஜனங்களே வசப்படுத்துவதாயும், உண்மையாகவே (அல்லது உடனே) ஸம்ஸாரத்தைத் தாணடச்செய்வதாயுமிருப்பது அது.

347. ஒரு வருடமாவது கு₃ருஶுச்ருஷை செய்யாதவனுக்கு உபதேசம் செய்யலாகாது.

348. இத₃ம் தே நாதபஸ்காய நாப₄க்தாய கதா₃சந ।
ந சாஶுச்ருஷவே வாச்யம் ந ச மாம் யோऽப்₄யஸூயதி ॥

[பரமரஹஸ்யமான இவ்வர்த்தத்தை, தவம் புரியாதவனுக்குச் சொல்லலாகாது; (தவம் புரிந்தவனுயினும் உன்னிடமும் என்னிடமும்) பக்தியில்லாதவனுக்கு ஒருபோதும் உபதேசிக்கக்கூடாது; (தவமும் பக்தியுமிருந்தாலும்) ஶுச்ருஷை செய்யாதவனுக்குக் கூறலாகாது; (வேறு எத்தனே குணமிருந்தாலும்) என்னேக்குறித்து அஸூயை கொள்பவனுக்குச் சொல்லவே கூடாது.]

349. 251-வது ப்ரமாணம் காண்க.

350. ப்ரணவத்தை முதலிலும், நமஸ்ஸை நடுவிலும் நாராயண பதத்தைக் கடைசியிலும் கொண்ட அஷ்டாக்ஷர மந்திரமானது மனிதர்களுக்கு எல்லா ஸித்திகளேயும் அளிப்பதென்றும், மோக்ஷமடைய விரும்புகிறவர்களால் (ஸாதனமாக) எப்போதும் ஜபிக்கத் தக்கதென்றும், போ₄க₃மோக்ஷப₂லங்கள் இரண்டையும் அளிப்பதென்றும், ப்ரபன்னர்களான வைஷ்ணவர்களுக்கு (ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாக) எப்போதும் அநுஸந்திக்கத்தக்கதென்றும், பக்தியையும், ஞானத்தையும் வளர்ப்பதென்றும் அறியவேண்டியது.

351. அனேத்திலும் ரஹஸ்யமான பக்தியோக விஷயமான மேலான என் வார்த்தையை மறுபடியும் கேள். எனக்கு நீ மிகவும் இனியவனுகையால் உனக்கு நன்மையைச் சொல்லுகிறேன்.

352. 348-வது ப்ரமாணம் காண்க.

353. ஒரு வருடமோ, அதிற் பாதியோ, மூன்று மாதமோ பலவிதமான உபாயங்களால் சிஷ்யனேப் பரீக்ஷைசெய்து, கைம்மாறு கருதாமல் கேவலக்ருபையாலே உபதேசிககவேண்டியது.

---

346. ப்ரபந்நாம்ருதம் 108-40 347 | 348. கீதை 18-66
350. ப்ரபந்நாம்ருதம் 21-15, 17, 18 | 351. கீதை 18-64
353. ஶாண்டில்யஸ்ம்ருதி 1-116

354 மதஂஙகொணடவாகளுககு விதயை தனம நலலகுடிப பிறபபு எனும ஒவவொனறும மதஂததிறகுக காரணமாகிறது இவை களே நலலோாகளுககு (மதஂததிறகு நோமாருன) தஂமததிறகுக காரணமாகினறன

355 குருவே மேலான பரஹமம குருவே மேலான தனம குருவே மேலான காமம குருவே மேலான பராபயம குருவே மேலான கலவி குருவே மேலான பராபகம அபபரமபொருளேயே உபதேசிபபதால குரு அதைக காடடிலும உயாநதவா

356 ஆசாாயனே நேரே நடமாடும பரமபுருஷன இதில ஐயமிலலை

357 ஞானஸவரூபமான பரமபொருளை அநத பரஹமததால போககடிககததககதாய பொயயானதான அஜஞானம (அவிதயை) மறைககுமாகில அநத அஜஞானததை யாரால அழிககமுடியும?

358 பரஹமதயானம செயயும துறவி யஜஞோபவீதமறற வனாலை அவனுடைய கிரியைகளெலலாம பயனறறவையாகும அவனுககு ஶாஸதிரஙகளில பிராயசசிததம விதிககபபடுகிறது அவன காயதரீ மநதிரஜபம செயதபோதிலும ஆறு பராஜாபதய கருசஂரஙகளைச செயவிககவேணடும அவனுககு மறுபடியும உப நயனம முதலான ஸமஸகாரததைச செயவிதது யஜஞோபவீதம அணிவிககவேணடும

359 அநதணா தலைவரே! பரஹமசாயம இலலறம வாந பரஸதஂம ஸநயாஸம (துறவறம) எனனும நாலு ஆஶரமஙகளி லிருககும இருபிறபபாளாகளுககும பெணகளுககும சூதராகளுககும விஷணு ஸமபநதியான தாபஸமஸகாரம தனகு தரிககததககதாக முனிவாகளால கூறபபடடது

360 பூணூல திரிதணடம கரகமெனபபடும பாதரம ஜல பவிதரம கோவணம அரைநாண ஆகியவை ஆயுளுளளவரையில (ஸநயாஸிகளால) கைவிடததகாதவை

---

354 பரபநநாமருதம 22-18 19 355 பரபநநாமருதம 23-40 41 356 பரபநநாமருதம 23-42 357 ஸ்ரீபாஷயம-ஜிஜஞாஸாதி கரணம மஹாஸிததாநதததில அவிதயாபஂஙகஂபாகததில எடுககபபடட நாதமுனிகள அருளிய ஶலோகம 358 to 360 பரபநநாமருதம 25 46 to 52 359 பராசரவிஷிஷட 1-20 21

361. கமலாபதியின் (கமலையாரின் கணவரான வீரராகவரின்) பிள்ளையாய், பேரருளாளனுடைய திருவடிகளிலே எப்போதும் அன்பு செலுத்துவதாகிற போஷக மருந்தைப் பருகுகின்றவரான திருக்கச்சி நம்பியை வணங்குகிறேன்.

362 அயர்வறுமமரர்களதிபதியான வராஹப்பெருமாளை ஸேவிக்க விரும்பி, ஜ்ஞாநாதிகுணபூர்ணராய், பாம்புகட்கரசரான அநந்தன் எதில் நின்று வெளிவந்தாரோ, ஸித்தர்கள் பலரால் ஸேவிக்கப்படும் அந்த அநந்த ஸரஸ்ஸாகிற பெரிய புண்யதீர்த்தத்தில் அப்போது முனிவர்களாலே கங்கை முதலான எல்லா நதிகளின் தீர்த்தங்களும் கொண்டுவந்து சேர்க்கப்பட்டன.

363. யாமுனமுனிவர்க்குப் பலகால் வணக்கம்.

364. அழகிய தாமரை மலரில் வாழ்பவளும், அனைத்துலகங்களையும் நியமிப்பவளும், வரதனுக்கு இனியவளும், (அநந்யார்ஹஶேஷத்வம், அநந்யஶரணத்வம். அநந்யபோ₄க்₃யத்வம் என்னும்) (அல்லது ப்ராப்யத்வம், புருஷகாரத்வம். ஶேஷித்வம் என்னும்) மூன்று ஆகாரங்களோடு கூடியவளுமான பெருந்தேவித் தாயாரை வணங்குகிறேன்.

365. மலைகள் அனைத்திற்கும் அரசனான அத்திகிரிக்கு வணக்கம்.

366. பரம்பொருளின் பர்யங்கத்தின் பாதபீடத்தில் அடியிட்டு ஏறுகிறான்.

367. மார்கழி மாதத்தில் சுக்லபக்ஷத்தில் துவாதசியில் அருணோதயவேளையில் ஸ்வாமி புஷ்கரிணியின் நீரில் எல்லாத் தீர்த்தங்களும் வந்து சேருகின்றன.

368. பொற்கிரீடமுடையவரே! மூன்றுவிதமான அளவற்றவரே! துழாய்மாலையால் அழகுபடுத்தப்பட்டவரே! எல்லாவுலகிற்கும் ஆதாரமானவரே! சங்கம், சக்கரம், கதை முதலான ஆயுதங்களை தரிப்பவரே! கண்ணிக்குறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டவரே! ஐம்புலன்களுக்கு ஈசரே! வேதஸ்வரூபியே! ஜநார்த்தனரே! அஸுரசத்ருவே! லோகநாதரே! சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டவரே! உமக்கும் வந்தனம் ஆகுக.

369. அநாஶ்ரமீ ந திஷ்டே₂த் து தி₃நமேகமபி த்₃விஜ:

[இருபிறப்பாளன் ஒருநாள்கூட நாலு ஆஶ்ரமங்களில் ஒன்றில் இல்லாதவனாயிருக்கக்கூடாது]

---

361. திருக்கச்சிநம்பி தனியன் 363. ஆளவந்தார் தனியன்
364. 365. 366. கௌஷீதகீ 1-51.
367. ப்ரபந்நாம்ருதம் 30-18. 369. த₃க்ஷஸ்ம்ருதி 1-10

370 நீ அதுவாகிறாய்

371 பரிசுத்தமான மகிழமாலையைத் திருமார்பில் அணிந்து கொண்டிருப்பவரும் வேதத்துக்குப் புறம்பான தீய சமயவாதங்களைக் கண்டிப்பவரும் அனைவராலும் பூஜிக்கத்தக்கவரும் விஸ்தாரமான குருகாபுரிக்குத் தலைவரும் கவிகளுக்கு நாயகரும் சக்கரமேந்திய பெருமானுக்கு முன்னே எழுந்தருளியிருப்பவரும் காரியின் பிள்ளையு மான நம்மாழ்வாரைத் தஞ்சமாகப் பற்றுகிறேன்

372 எல்லா மந்திரங்களுக்குள்ளும் மந்திர ரத்னமான த்வயம் சுபத்தையளிப்பது ஒருதடவை அநுஸந்திப்பதாலேயே பரமபதத்தை அளிப்பது மந்திரரத்னம் என்றும் த்வயம் என்றும் ந்யாஸம் என்றும், ப்ரபத்தி என்றும் ஶரணாகதி என்றும் பெயர்பெற்ற அது ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குரியதாகையாலே அனைவர்க்கும் நன்மை பயப்ப தாகவும் எல்லாப் பயனையும் அளிப்பதாகவும் இருக்கிறது

373 உபசாராபதே₃ஶேந க்ருதாநஹரஹர் மயா ।
அபசாராநிமாந் ஸர்வாந் க்ஷமஸ்வ புருஷோத்தம ॥
[புருஷோத்தமனே! உபசாரமென்னும் வ்யாஜத்தாலே தினந் தோறும் என்னால் செய்யப்படும் இவ்வபசாரங்கள் அனைத்தையும் பொறுத்தருளவேண்டும்]

374 278-வது ப்ரமாணம் காண்க

375 கம் எனப்படும் நீரைக் கிரணங்களால் பருகுவதால் சூரியன் கபி எனப்படுகிறான் கபிர் ப₃ப₄ஸ்தி தேஜநம் என் னும் வேதவாக்யத்தில் அந்த ஸூர்யன் 'கபி' என்று ஓதப்படுகிறான் அந்த ஸூர்யனால் எது அலர்த்தப்பெறுகிறதோ அத்தாமரை கப்யாஸ மாகிறது என்று நிச்சயிக்கிறோம் ஆக ஸூர்யனுடைய கிரணங்க ளால் அலர்த்தப்பெற்ற அத்தாமரை அழகையிட்டு பகவானுடைய திருக்கண்களுக்கு உவமையாகச் சொல்லப்படுகிறது

376 அஸ“ தா₄து அலர்த்துவதைக் குறிக்கிறது

377 ஸ்ரீரங்கநாதனாலே புத்திரனாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வராய் கூரகுலத்தில் தோன்றுமணிவிளக்காய் கோவிந்தபட்ட ரென்னும் எம்பாருடைய சீடரான அப்பராசரபட்டர் ஆளவந்தா ருடைய இரண்டாவது மநோரதத்தை நிறைவேற்றியருளினார்

---

370 சாந் 6-8 7 371 ப்ரபந்நாம்ருதம் 33-11 372 ப்ரபந் நாம்ருதம் (33 26 27) (59-61 62) 373 ஜிதந்தே 1-20
375 தத்வஸாரம் 20 376, பாணிநீயதா₄துபாட₂ம்
377 லக்ஷ்மீ காவ்யம்

378. கோவிந்தராஜரின் வமிசத்தில் பிறந்தவராய், நல்லறிவுடைய பராங்குசபட்டர், ஆளவந்தாருடைய மூன்றுவது குறையை அடியோடு போக்கினுர். ஆகையாலே வட்டமணிகுலத்துக்கு விளக்காக விளங்கினுர்.

379. 109-வது ப்ரமாணம் காண்க

380. குழந்தைகளும், ஊமைகளும், மந்தர்களும், குருடர்களுங் கூட நல்லாசிரியனுலே கடாக்ஷிக்கப்பட்டார்களாகில் பரமபதமடைகிருர்கள்.

381. சிவனைக் காட்டிலும் மேலானதில்லை.

382. பரிசுத்தமானவையும், இனியவையுமான விதுரனுடைய அன்னங்களை (க்ருஷ்ணன்) புசித்தான்.

383. (தத்தாத்ரேயர் முதலில் துறவறம் பூணுகையில் அவருக்கு இருப்பிடமாயிருந்த) பரித$_4$ாந (காஷாய வஸ்திர) ஶிலையைக்கண்டு அந்தணர் தலைவர்கள வணங்குகிருர்கள்.

384. பரமபுருஷரான அந்த தத்தாத்ரேய பகவான் வேதபுஷ்கரிணியினுடைய கரையில் பரந்த சிலையின் மேலேயிருந்துகொண்டு காஷாய வஸ்திரத்தைச் சார்த்தியருளினுர்.

385. ஶ்வேதத்$_3$வீபத்தினின்றும் புள்ளரையனுகிற பெரியதிருவடியாலே வெள்ளை மண் கொண்டுவரப்பட்டு யாதவகிரியிலே வைக்கப்பெற்று, என் ஆணையாலே அது அழியாமல் வளர்கின்றது.

386. அம்ருதமதிஶயாநாத் கீர்த்தநாத் தி$_3$வ்யநாம்நாம்
அபிச ஹரிபராணும் பாத$_3$தீர்த்த$_2$ப்ரப$_4$ாவாத் ।
இதி க$_3$தபரிதாப: கஶ்சித$_3$ாஶ்சர்யஶாலீ
கமபி யது$_3$கி$_3$ரிஸ்த$_2$ம் காந்திஸிந்து$_4$ம் த$_3$த$_3$ர்ஶ ॥

[அமுதத்தை விஞ்சிநிற்கும் பகவந்நாமங்களை ஸங்கீர்த்தனம் செய்வதாலும், ஹரியின் அன்பர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தப் பெருமையாலும், இவ்வண்ணமாக வருத்தம் தீரப்பெற்ற ஆஶ்சர்யம் நிரம்பிய ஒருவன், யதுகிரியிலுள்ள ஒளிக்கடலான திருநாரணனைக் கண்டான்.]

---

378. லக்ஷ்மீகாவ்யம் 380. பாரத்வாஜஸம்ஹிதை 1-32 381. க்ருமிகண்டன் ஓலை 382. பார-உத்யோ-74 383. நாரதீயம்-யாதவாத்ரி மாஹாத்மியம் 1-93 384 நாரதீயம் யாதவாத்ரி மாஹாத்மியம் 9-28 385. ஷை 1-71, 72. 386. ஷை 8-98

387 ஆதெ₃ள க்ருதயுகே₃ ப்ராப்தே ப்₃ரஹ்மணு பூஜ்யதே ஸதா₃ ।
நாராயணேதி ஶைலஸ்ய நாமதே₄யமுதா₃ஹ்ருதம் ॥
த்ரேதாயாம் ஸநகாத்₃யைஶ்ச பூஜ்யதே ச பர புமாந் ।
வேதா₃த்₃ரிரிதி விக₂யாத ஸேவ்யதே யோகி₃பி₄ஸ் ஸதா₃ ॥
த்₃வாபரே து யுகே₃ ப்ராப்தே ராமக்ருஷ்ணதி₃நார்சித ।
யாத₃வாத்₃ரிரிதி க₂யாத ஸர்வலோகேஷு கீர்த்தித ॥
கலௌ யுகே₃ து ஸம்ப்ராப்தே யதிநா பூஜிதஸ் தத
(யதிராஜேந பூஜநாத்) ।
யதிஶைல இதி ப்ரோக்தம் நாமதே₄யாந்தரம் ஸ்ம்ருதம்
(கி₃ரே) ॥

[முதல் யுகமான க்ருதயுகத்தில் ப்₃ரஹ்மாவினுல் பகவான் பூஜிக்கப் பட்டான் (அப்போது) இந்த மலைக்கு நாராயணாத்ரி என்று பெயர் வழங்கிற்று த்ரேதாயுகத்தில் ஸநகர் முதலானோராலே பரமபுருஷன் பூஜிக்கப்பட்டான் (அப்போது) வேதா₃த்₃ரி என்று புகழ்பெற்று யோகிகளால் இம்மலை ஸேவிக்கப் பெற்றது த்வாபர யுகத்தில் பலராமகிருஷ்ணர்கள் முதலான யாதவர்களால் பரமபுருஷன் அர்ச்சிக்கப்பட்டான் அதனுல் புகழ்பெற்ற யாதவாத்ரி என்னும் நாமம் எல்லாவுலகிலும் பரவிற்று கலியுகம் வந்தவுடன் யதிராஜரால் பூஜிக்கப்படுகையால் இம்மலைக்கு யதிஶைலம் என்று மற்றொரு பெயர் ஏற்பட்டது]

388 381 காண்க

389 ஒருவன் (திருமால்) திருவடியை நீட்டினுன் மற்றொருவன் (பிரமன்) அத்திருவடியை உகப்புடன் விளக்கினுன் வேறொருவன் (சிவன்) அத்தீர்த்தத்தைத் தலையாலே தரித்தான் இவர்களிடையே எவன் பெரியவன் என்று ஆலோசிக்கப்படட்டும்

390 யச்செ₂ளசநி ஸ்ருதஸரித்ப்ரவரோத₃கேந
தீர்த்தே₂ந மூர்த₄நி வித்₄ருதேந ஶிவ ஶிவோऽபூ₄த் ।
த்₄யாதுர் மந ஶமலஶைலநிஸ்ருஷ்டவஜ்ரம்
த்₄யாயேச் சிரம் ப₄க₃வதஶ் சரணாரவிந்த₃ம் ॥

[யாதொரு திருவடித் தாமரையை விளக்கிய நீரினின்றும் பெருகிய கங்கையெனும் சிறந்த நதியைத் தலையிலே தரித்து சிவன் சிவனு

---

387 ஸாத்வததந்த்ராகக்த யாதவகிரிமாஹாத்மியம் 43 47 389 சோழ ராஜஸபையில் கூரத்தாழ்வான் வாக்கு 390 ஸ்ரீபாகவதம் 3 28 22

னுடை· யாதொரு திருவடித்தாமரை—தன்னை தியானிப்பவனின் மனத்திலுள்ள பாவங்களாகிற மலைகளைக் குறித்து எறியப்பட்ட வஜ்ரம் போல் ஆகிறதோ, அத்தகையதான பரமபுருஷனுடைய திருவடித் தாமரையை தியானிக்கவேண்டியது.]

391. சிவத்தை (குறுணியைக்) காட்டிலும் மேலானது இல்லையோ? அதற்கு மேலான த்₃ரோணம் (பதக்கு) இருக்கிறதே!

392. ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய கல்யாண குணங்களாகிற அமுதத்தைப் பருகுகையால் எப்போதும் விருப்பம் நிறைவேறப்பெற்றவராயிருக்கும் பெரியநம்பிகளுக்கு நமஸ்காரம்.

393. யாமுநாசார்யரிடமிருந்து வேதாந்தார்த்தங்களைப் பெற்றவராய், யதிராஜரை ரக்ஷிப்பதற்காக த்வயமாகிற ப்ரபத்தியையும் மற்ற ரஹஸ்யங்களையும் அவருக்கு உபதேசித்தவராய், சோழ ராஜாவை அடைந்து, அவனுடைய ஸபையில் ‘பரமபுருஷன் ஸ்ரீமந்நாராயணனே’ என்று நிலைநாட்டி, அவ்வரசன் செய்த சரீரத் துன்பத்தையும் பொறுத்தருளினவராய், நல்லோரான பெரியநம்பியை தியானிக்கக்கடவேன்.

394. ஶமத₃மகுணங்கள் நிறைந்தவரும், யாமுநாசார்யருடைய அருளாலே சிறந்த அர்த்தங்களை அறிந்தவரும், ஞானம் பக்தி முதலானவற்றின் கடலாயிருப்பவரும், யதிராஜரால் ஆஶ்ரயிக்கப்பட்ட திருவடியை உடையவரும், சரமஶ்லோகத்தின் உண்மைப் பொருளில் ஊன்றி நிற்பவரும், அடியார்களுடைய பாபங்களைப் போக்குகின்றவருமான திருக்கோட்டியூர் நமபியை வணங்குகிறேன்.

395. ஶ்ரிய:பதியின் திருவடித்தாமரையில் ஞானமும், பக்தியுமாகிற அமுதங்களுக்குக் கடல்போன்றவரும், திருக்கோட்டியூர் நம்பியென்னும் பெயருடையவருமான ஆசார்யோத்தமரை ஆஶ்ரயிக்கிறோம்.

396. ராமாநுஜ முனிவருக்குத் தமிழ்வேதமாகிற திருவாய்மொழியின் பொருளை உபதேசித்தவராய், வாக்குவன்மைமிக்கவராய், அறிவாளியான திருமாலையாண்டான் எனும் ஆசார்யரை வணங்குகிறேன்.

397. யதிராஜருக்குப் பராங்குசர் அருளிய ஆயிரம் பாசுரங்களாலான திருவாய்மொழியைச் சந்தை சொல்லி வைத்தவராய், நாத

---

391. க்ருமிகண்டன் ஓலைக்குக் கூரத்தாழ்வான் பதில்.
392. to 399. உடையவரின் ஆசார்யர்களுடைய தனியன்கள்.

முனிகளின வமிசததவரான திருவரஙகபபெருமாளரையரை வணஙகுகிறேன

398 (ஸ்ரீநிவாஸனே இவரை அபபா என அழைததால) நானமுகனுககும பாடடனுராய வாலமீகியின வாககாகிற ஸ்ரீராமாயணததின பொருளை அனைவாககும அளிததவராய ஸ்ரீபாஷயகாரருடைய சிறநத தேசிகரான பெரியதிருமலை நமபியினபொருடடுப பலகால நமஸகாரஙகள

399 பேரருளாளனுடைய திருவடிததாமரையைத தஞசமாகவுடையவராய பெரியவராய ஸ்ரீகஜேநத₃ரத₃ாஸா எனனும திருநாமததை உடையவரான திருககசசிநமபிகளாகிற உமககு நமஸகாரம

400 உபனிஷத வாககானது எநத தேவனை ஒததாரும மிககாரும இலலாதவனாக ஓதுகினறதோ அததிகிரியின சிகரததிறகு ஆபரணமான அநத பரணதாாததிஹரவரதன அடியேனுககு எபபோதும நனமையை மிகுதியாக அருளுவானாக

401 அததிகிரியபபனே! கருமுகில போனறவனாய மைவணண நறுஙகுஞசிககுழலை உடையவனாய திருவனநதாழவானமீது சயனிபபவனாய தாமரைபோனற திருககைகளையும திருவடிகளையும உடையவனாய தாமரைபோனற திருககணகளையுடையவனான உனனை எபபோதும என கணணுககு இலககாககுவாயாக

402 வைகுணடமான மேலான உலகில எபபோதும எழுநதருளியிருககும தேவனைக கணகளாலும அறிவாலும கணடு அநுபவிககிறாாகள

403 யதிராஜரான உடையவா எழுநூறு யதிகளாலும எழுபததுநாலு ஸிமஹாஸநாதிபதிகளாலும மறறும கணககறற விஷணுபகதாகளாலும நனகு ஸேவிககபபடடவராய ஸ்ரீரஙகததில எழுநதருளியிருககிறாா

404 காவேரீ வாதத₄தாம காலே காலே வாஷது வாஸவ |
ஸ்ரீரஙக₃நாதோ₂ா ஜயது ஸ்ரீரஙக₃ஸ்ரீமச வாதத₄தாம ||

[திருககாவேரியானது (பயிாகளுககு) வேணடிய காலஙகளில பெருகடடும வேணடிய காலஙகளில இநதிரன மழைபொழியடடும ஸ்ரீரஙகநாதன வெறறிபெறறு வாழடடும திருவரஙகச செலவம வளரடடும]

---

400 வரதராஜஸதவம 1 401 வரதராஜஸதவம 23
402 403 பரபநநாமருதம 33 14
404 ஸ்ரீராமாயணபாராயணகரமம

405. வைகுண்டே₂ தத்ர கூரேஶ ! ந ஶாஸ்த்ரம் நைவ ச க்ரம:
[கூரத்தாழ்வானே ! அவ்வைகுண்டத்தில் சாஸ்திரவிதியும், முறையும் கிடையாது.]

406. எவரொருவர் அச்யுதனுடைய திருவடித்தாமரையிணையாகிற பொன்னில் பேராசையாலே, மற்ற பொருள்களைப் புல்லென மதித்தாரோ, என்னுடைய ஆசார்யராய், ஜ்ஞாநாதி₃கு₃ணபூர்ணராய் கருணைக்கோர் கடலான அத்தகைய ராமாநுஜருடைய திருவடிகளை ஶரணமடைகிறேன்.

407. 'விஷ்ணு ஸூக்தத்தினாலும், விஷ்ணு காயத்ரியினாலும் நாராயணானுவாகத்தினாலும் அபரகார்யங்கள் அனைத்தையும் செய்து பிள்ளையானவன் பிதாவை ஸ்நாநம் செய்விக்கவேண்டும்.

408. கேஶவனுக்கே ஆட்பட்டதாயிருக்கும் எல்லா அவயவங்களையும் உடையதும், மங்களத்தையளிப்பதுமான சரீரத்தை ப்ரஹ்மமேத₄ விதி₄யல்லாமல் வேறுவிதமாக எரித்துவிடக்கூடாது.

409. ப்₃ரஹ்மமேத₄வ்ரதமானது ப்₃ரஹ்மத்திடமே ஈடுபட்ட முனிவர்களால் உபதேசிக்கப்பட்டது. மிகச் சிறந்த இந்த ஸம்ஸ்கார விதி மஹாபாகவதர்களுக்குச் செய்யப்படவேண்டியது.

410. வைஷ்ணவர்கள் ஸ்ரீபாததீர்த்த₂த்தைக் காட்டிலும் மங்களமான தீர்த்தம் எங்குமில்லை; அதிபரிசுத்தமான அவர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தம் கங்கையையும் பரிசுத்தப்படுத்துகிறதன்றோ.

411. வைதிகர்களில் சிறந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவன், சுபகாரியங்களின் ஆதியில், சிறந்த நற்செல்வங்களையும், மங்களங்களையும் அளிக்கும் திருவாய்மொழி ஸேவையை அந்தணர் தலைவர்களைக் கொண்டு செய்விக்கக்கடவன்; அஶுபகாரியங்களின் முடிவிலும் ஆஶௌசப்பாபத்தைப் போக்கடிக்கும் திராவிடவேதமானது அந்தணர் தலைவர்களால் ஸேவிக்கப்படவேண்டும்.

412 குழந்தையின் பிறப்பினால் தீட்டு ஏற்படும்போது முதலிலும், சாவினால் தீட்டு ஏற்படும்போது முடிவிலும் முதன்மைபெற்ற

---

405 ப்ரபந்நாம்ருதம் 57-29 406. ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவம்-1.
407 ப்ரபந்நாம்ருதம் 58-22 408. ப்ரபந்நாம்ருதம் 58-24, 25
409 ப்ரபந்நாம்ருதம் 58-25 26 410. பராஶரவிஶிஷ்டபரமதர்மசாஸ்திரம் 10-15, 16 411 & 412 ப்ரஹ்மாண்ட புராணத்திலிருப்பதாக ப்ரபந்நாம்ருதம் (58-32, 33, 34, 35)லும் எடுக்கப்பட்டது.

திருவாயமொழி ஆயிரமும அநதணா தலைவாகளால ஸேவிககபபட வேணடியது

413 மஹாபாகவதாகளை அாசசிபபதால தேவா தலைவனை விஷணு உகபபதுபோல முறைபபடி தனனை அாசசிபபதாலும உகபபதிலலை

414 எவருடைய ஸ்ரீஸூகதிகள வேதததின கழுததில கடடப பட்ட தாலிபோல விளஙகுகினறனவோ அததகைய ஸ்ரீவதஸாஙக மிஶ்ரரைக குறிதது நம எனனும சொலலை ஓதுகிறோம

415 எமபெருமானாின சிஷயாகளில தலைவராய வேதாநத மறிநதவாகளில முதலவராய கூரகுலததின தலைவரான ஸ்ரீவத ஸாஙகா எனனும கூரததாழவானை உபாஸிககிறோம

416 துககஙகளைப போககும எமபிரானே ! கணககறற குறறங களுககு இருபபிடமாகவும பயஙகரமான ஸமஸாரமாகிய கடலினுள விழுநதவனாகவும (உனனையொழிய வேறு) கதியறறவனாகவும ஶரணாகதன எனறு சொலலிகொளளுகிறவனாகவுமிருககிற அடி யேனை, (உன) அருளினாலேயே உனனுடையவனாகககொளவாயாக

417 அாஜுனா ! உனககுபபோலே எனககும பல பிறபபுககள கடநதுவிடடன (ஆயினும யான அவறறை அறிவேன நீ அறிய மாடடாய)

418 43-வது பரமாணம காணக

419 முககாலும சததியமசெயது கூறுகிறேன யதிராஜரே உலக குருவாவாா எலலாவறறையும உயவிககசசெயய வலலவா அவரே

420 உலகனைததையும ஒரே செயலால வசபபடுதத விருமபினா யாகில பிறா குறறம கூறுவதாகிற பயிரில மேயகினற இயலவை யுடைய மாடுகளாகிற உன சொறகளை அபபடி மேயாதபடி தடுபபா யாக

421 382-வது பரமாணம காணக

---

413 பராஶரவிஶிஷடபரமதாமசாஸதிரம 10 7 8 414 ர ஸத 1 1
415 கூரததாழவான தனியன 416 ஸதோ-ர 48,
417 கீதை 4-5 419 பரபநநாமருதம 61-45 கணியனூாச சிறியாசசான வாாதைதை 420

422. த்₃விஷத₃ந்நம் ந பே₄ாக்தவ்யம் த்₃விஷந்தம் நைவ
பே₄ாஜயேத் ।
பாண்ட₃வாந் த்₃விஷஸே ராஜந்! மம ப்ராணா ஹி
பாண்ட₃வா: ||

[த்வேஷிப்பவனின் அன்னம் புஜிக்கத்தக்கதன்று; த்வேஷிப்பவனை புஜிப்பிக்கவும் கூடாது. அரசனே! நீ பாண்டவர்களை த்வேஷிக்கிறாய். பாண்டவர்கள் எனக்கு ப்ராணனன்றோ.]

423 132-வது ப்ரமாணம் காண்க.

424. வேதே₃ஷு பௌருஷம் ஸூக்தம் புராணேஷு ச
வைஷ்ணவம் ।
பா₄ரதே ப₄க₃வத்₃கீ₃தா த₄ர்மஶாஸ்த்ரேஷு மாநவம் ||

[வேதங்களில் புருஷஸூக்தமும், புராணங்களில் விஷ்ணுபுராணமும் பாரதத்தில் பகவத்கீதையும், தர்மஶாஸ்திரங்களில் மநுஸ்ம்ருதியும் சிறந்தவை.]

425. ஶுகோ முக்தோ வாமதே₃வோऽபி முக்த:

[சுகரும் முக்தரானார்; வாமதேவரும் முக்தரானார்]

426. எவருடைய திருத்தோள்களிரண்டும் விஷ்ணுவின் சின்னங்களான சங்கசக்கரங்களால் அடையாளம் செய்யப்பெற்றவையோ, எவருடைய வாயில் பரமபுருஷனின் திருநாமஸங்கீர்த்தனமே காணப்படுகிறதோ, எவருடைய நெற்றியில் நேரான ஊர்த்வபுண்ட்ரம் விளங்குகிறதோ, எவருடைய கழுத்தில் தாமரைமணிமாலை இருக்கிறதோ அத்தகைய வைஷ்ணவருக்கு அடியேனாகிறேன் நான்.

427. ஆசார்யனையுடைய புருஷனே உண்மையை அறிவான்.

428. 153-வது ப்ரமாணம் காண்க

429 356-வது ப்ரமாணம் காண்க.

430. எவனொருவன் சாஸ்திரார்த்தங்களை சேகரித்துத் தானும் அவற்றின்படி நடந்துகாட்டிப் பிறரையும் ஆசாரத்தில் நிலைநிறுத்துகிறானே அவனே ஆசார்யன் எனப்படுவான்.

---

422. பார-உத் 74-27 424.
425. ப்ரபந்நாம்ருதம் 112-50 426. ப்ரபந்நாம்ருதம் 62-41
427. சாந் 6-14-2 430 ப்ரபந்நாம்ருதம் 63-5, 6

431 கு₃ஶப்₃த₃ம இருளைக குறிபபது ரு ஶப்₃த₃ம அதன அழிவைக குறிபபது இருளை அழிபபவனுகையாலே ஆசாரயன குரு எனபபடுகிருன

432 355-வது பரமாணம காணக

433 272-வது பரமாணம காணக

434 220-வது பரமாணம காணக

435 அகருதரிமதவசசரணுரவிநத₃பரேமபரகாஷாவதி₄ மாதமவநதம ।
பிதாமஹம நாத₂முநிம விலோகய பரஸீத₃ மத₃வருததமசிநதயிதவா ॥

[எனனுடைய நடததையை நினைககாமல உனனுடைய திருவடித தாமரைகளில இயறகையாயிருககும மேலான அனபிறகு எலலை நிலமாயிருபபவரும ஆதமஸவரூபததை உணாநதவரும எனககுப பாடடனுருமாகிய நாதமுனிகளைத திருவுளளததிறகொணடு (எனனை) க்ஷமிததருளவேணடும]

436 தஸமை நமோ மது₄ஜித₃ஙக₄ரிஸரோஜததவ-
ஜஞாநாமருதாபூ₃தி₄ மஹிமாதிஶயாநதஸீமநே ।
நாத₂ாய நாத₂முநயேऽதர பரதர சாபி
நிதயம யதீ₃யசரணௌ ஶரணம மதீ₃யம ॥

[இவவுலகிலும மேலுலகிலும எபபோதும எநத ஸ்ரீமநநாதமுனிகளின திருவடிகள எனககுப புகலிடமோ மதுவை அழிதத எமபெருமானுடைய திருவடித தாமரைகளைபபறறிய உணமையறிவினுடையவும அனபினுடையவும பெருமேனமையின முடிவே எலலையாயிருபபவரும (எனககு) நாத₂ராயிருபபவருமான அநத நாத₂முனிகளுககு நமஸகாரம]

437 எனனுல நணபாகளும செலவஙகளும லஙகாராஜயமும கைவிடபபடடது எனனுடைய அரசும உயிரும ஸுகஙகளும தேவரீரிடததில அடஙகியுளளன

438 106 வது பரமாணம காணக

439 தேஷாம ஸமப₄ாஷமாணுநாமநயோநயம ஸ விபீ₄ஷண ।
உததரம தீரமாஸாத₃ய க₂ஸத₂ ஏவ வயதிஷட₂த ॥

---

431 பரபநநாமருதம 6-7 435 ஸதோ ர 65 436 ஸதோ ர 2
437 ரா-யு 19 5 439 ரா-யு 17-8

[ஒருவருக்கொருவர் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், அவ்விபீஷணன் (கடலின்) வடக்குக்கரையை அடைந்து ஆகாயத்திலேயே நிலைநின்றான்.]

440. வத்₄யதாமேஷ த₃ண்டே₃ந தீவ்ரேண ஸசிவைஸ் ஸஹ |
ராவணஸ்ய ந்ருஶம்ஸஸ்ய ப்₄ராதா ஹ்யேஷ விபீ₄ஷண: ||

[கடுமையான தண்டனையினால் மந்திரிகளுடன்கூட இவன் ஹிம்ஸிக்கப் படட்டும்; இந்த விபீஷணன் க்ரூரனான ராவணனுடைய தம்பியன்றோ.]

441. ந சேத் ராமாநுஜேத்யேஷா சதுரா சதுரக்ஷரீ |
காமவஸ்த₂ாம் ப்ரபத்₃யேரந் ஜந்தவோ ஹந்த மாத்₃ருஶா: ||

[''ராமாநுஜ' என்னும் வல்லமைமிக்க நான்கு எழுத்துக்கள் இல்லையாகில் என்னைப்போன்ற ஜந்துக்கள் என்ன நிலையை அடைந்திருப்பார்கள்?]

442. ஶங்கரர் முதலான வக்ரபுத்தியுடையவர்களாலே அவப்பொருளுரைக்கப்பட்ட வேதாந்த வாக்கியங்களை மறுபடியும் உண்மைப் பொருள் விளங்குமவையாகச் செய்வதற்காகவும், அதற்கும்மேலே நம்மாழ்வார் முதலிய ஆழ்வார்களாலே அருளிச்செய்யப்பட்ட ஶரணாகதி சாஸ்திரங்களான திவ்யப்ரபந்தங்களைப் பொருள் விளங்கச்செய்து ஸம்ஸாரக்கடலினின்றும் எல்லா ஜனங்களையும் கைதூக்கிவிடுவதற்காகவும் எம்பெருமானார் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் அவதரித்தருளினார்.

443. எல்லையற்ற வேதாந்தங்களுடைய மிகப் பரந்த ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் ஒருமிடறானவையே என்று நிலைநாட்டி வியாக்கியானம் செய்கையால் ஆதிசேஷனின் அவதாரமென்றும், பகவந்நியமனமாகிற பெரும் ப₄ாரத்தை ஏற்கையால் ஸர்வேஶ்வரனுடைய சேனை முதலியாரின் அவதாரமென்றும், நல்லோர்களை ரக்ஷிக்கையாலும், தீயவர்களைத் தொலைப்பதாலும் அவனுடைய பஞ்சாயுதங்களின் அவதாரமென்றும், ஆசார்யத்வபூர்த்தியாலே ஶ்ரிய:பதியான அவனுடைய அவதாரமென்றும் உடையவரைப்பற்றி நல்லோர்கள் கூறுகின்றனர்.

444. வேதார்த்தங்களைப் பேருளாளன் மூலமாக (திருக்கச்சி நம்பிகளிடமிருந்து) உள்ளபடி அறிந்து, அந்தப் பேருளாளனுடைய ஆணையாலே எல்லாப்பற்றுகளையும் துறந்தபின்பு, திரிதண்டத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பெருமைபெற்ற திருக்கையை உடையவராய் ஸ்ரீரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார் எம்பெருமானார்; பிறகு, ஶ்ரிய:

---

440. ரா-யு 17-29. 441, ப்ரபந்நாம்ருதம் 64-46.

பதியினலே அவதாரஙகளில நடமாடபபெறற இநநிலவுலகிலுளள திவயதேசஙகளில ஸ்ரீவைஷணவாகளுடன கூடிநினறு ஸேவிததுக கொணடு ஆஙகாஙகு சிறநததான ஆராதன முறைகளை ஏறபடுததி விடடு (ஸ்ரீரஙகம எழுநதருளினா)

445 ஸரஸவதியினுடைய ஸமீபததையடைநது அவளால தம கரநதமான ஸ்ரீபாஷயததை அஙகீகரிககபபெறறவராய வேதத துககுப புறமபானவாகளையும (வேதததை ஒபபுககொணடபோதிலும) அதறகு அவபபொருளுரைதது வஞசனை செயயவலல குதருஷடிகளையும ஜயிததருளினா யதிராஜா, பாரததேசததை பரதக்ஷிணமாக வலமவநதுகொணடு சேதனா அனைவரையும பரமபாகவதாகளாகச செயதுகொணடு பரமபுருஷாாததததையடையச சிறநத ஸாதனமாய தேவரஹஸயமாயிருககும நயாஸம எனபபடும ஶரணுகதி தாமததை விரைவில வெளிபபடுததிககொணடு எழுநதருளியிருநதாா

446 அதனபிறகு ஸ்ரீரஙகததில ஸ்ரீபாஷயததை அருளிசசெய தாா கிருமிகணடன காரணமாக ஹோசளம எனனும தேசத திறகுச செனறு குறறமறற யாதவகிரியிலே சோநது பினபு ஸ்ரீரஙகததை அடைநது எழுபததுநானகு ஆசாரியாகளைககொணடு வைதிக மதஙகளுள சிறநத விசிஷடாதவைதம எனனும ஸிததாந ததை ஸ்ரீபாஷயகாரா இவவுலகில பலவிதமாகப பரபபிககொணடு எழுநதருளியிருநதாா

447 ஸ்ரீயதுகிரியில தமமுடைய திவயமஙகள விகரஹததைக கணணுககு விஷயமாககிககொணடு புகழபெறற கருணையுடைய வராய இபபோதும (அாசசாருபியாய) எழுநதருளியிருககிறா எம பெருமானா, குருபரமபரைககுத தலைவரான அவரை வணஙகுகிறேன

448 கீதாபாஷயததையும புகழததகக வேதாநத (ஸ்ரீ)பாஷயத தையும வேதாநத ஸாரததையும வேதாநத தீபததையும கதய தரயததையும வேதாாதத ஸஙகரஹததையும நிதய திருவாராதனம பறறிய கிரநதததையும அருளிய யதிராஜரை ஆஶரயிககிறேன

449 அததிகிரியருளாளனின அருளினலே வேதாநத விழுப பொருள அனைததையும அறிநதவராகி வேதததுககுப புறமபான பராஹயாகளையும அவபபொருளுரைககும குதருஷடிகளையும வெனறு சேதனரனைவரையும சிறநத ஸ்ரீவைஷணவாகளாககசசெயது ஸ்ரீரஙகத தில ஸ்ரீபாஷயததையும அருளிசசெயதருளினா எதிகடகிறைவா ஸ்ரீரஙகம முதலிய திவயதேஶஙகளிலே பிரஸிததிபெறறு விளஙகும திருககுணஙகளை உடைய ஶரிய பதியை மஙகளாஶாஸனம செயது கொணடிருககும அததகைய எமபெருமானுரை யான துதிககிறேன

450, 242-வது ப்ரமாணம் காண்க.

451. புண்ணியமாகிற தாமரை மலருவதற்காகவும், பாவமாகிற இருள் அழிவதற்காகவும் ஸ்ரீராமாநுஜராகிய ஸூர்யன் இப்புவியில் அவதரித்தருளினர்.

452. பனிரண்டு ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களை அணிந்திருப்பவரும், த்ரிதண்டத்தால் விளங்கிநிற்பவரும், காஷாயத்தினால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவரும், ஶிகையினாலும், பூணூலாலும் அழகுபெறநிற்பவரும், திருத்தோள்களில் சக்கரம் சங்குகளால் திருவிலச்சினையிடப்பெற்ற வரும், பத்மாஸனத்தில் வீற்றிருப்பவரும். துளஸிமணிமாலையும், தாமரைமணிமாலையும் அணிந்தவரும், அஞ்ஜலி முத்ரையுடன் கூடிய வரும், ஸூர்யனை நிகர்த்தவருமான ஸ்ரீபாஷ்யகாரரை ஆஶ்ரயிக் கிறேன்.

453. இவர் ஆதிஶேஷனோ? ஸேனைமுதலியாரோ? ஶ்ரிய: பதியோ? என்று பேரறிவாளர்களான ஸாத்விகர்களாலே உல்லே கி$_2$க்கப்படும் யதிராஜர்க்கு மங்களம்.

454. திரேதை, துவாபரம் ஆகிய முன் யுகங்களில் ராமாநுஜர் களால் (தசரத ராமனின் தம்பியான லக்ஷ்மணனாலும், பலராமனின் தம்பியான கண்ணனாலும்) அழிக்கப்பட்ட ராவணி (ராவணபுத்ரனன இந்திரஜித்து) கம்ஸன் முதலான அஸுரர்களே ஶங்கரர், யாதவ ப்ரகாஶர் முதலானாராக இப்புவியில் பிறந்திருப்பவர்களாக அறுதி யிட்டு, அவர்களை அடக்குவதற்காக அவதரித்தருளியவரும், அதற்குத் தக்க ராமாநுஜன் என்னும் திருநாமத்தை வஹிப்பவருமான யதிராஜர், இரு மதிள்களுக்கு இடையிலுள்ள மண்டபத்தில் எழுந்தருளிப் பெருமைபெற்று விளங்குகிறார்.

455. முனிவரான ஸ்ரீராமாநுஜர்-பகவான் வ்யாஸரோ என்றும், பராஶரமுனிவரோ என்றும், ஸ்ரீஶௌனகரோ என்றும், ஸாக்ஷாத் நாரதரோ என்றும், ஶடகோபரோ என்றும், ப்$_3$ருஹஸ்பதியோ என்றும், ஆதி$_3$ஶேஷனோ என்றும் லோகநாதனாய் ஶேஷியான புருஷோத்தமன் தானோ என்றும், உலகுக்கு ஶேஷிணியான பெரிய பிராட்டியார்தானோ என்றும் யாவரும் புகழலாம்படி, உலகங்களுக்கு நன்மையின் பொருட்டு அவதாரம் செய்தருளினர்.

456, சரிதம் ரகு$_4$நாத$_2$ஸ்ய ஶதகோடிப்ரவிஸ்தரம் ।
ஏகைகமக்ஷரம் ப்ரோக்தம் மஹாபாதகநாஶநம் ॥

---

453. ஸ்ரீபாஷ்யகாரமங்களம் 19.

[ரகுநாதனின சரிததிரம நூறுகோடி கிரநதம விரிவுளளது அதில ஒவவோரக்ஷரமும பஞசமஹாபாதகஙகளையும போககவலலது]

457 ஜக₃த₃கு₃ருவான எமபெருமானுருககு நூ ற று க கு மே ல இருபது வருடஙகள கழிநதன

458 எவருடைய திருவடியை ஆமரயிததவாகளின திருவடியை அணடியவாகள—தம கடாக்ஷம பேசசு முதல¹னவறறால உலகையே பரிசுததபபடுததுவாரோ

459 380 வது பரமாணம காணக

460 185 வது பரமாணம காணக

461 ஹரியிடம நனகு ஆதமஸமாபபணம செயதவனஒருவ னோடு ஸமபநதததாலேயே அவனுகக முறபடடவாகளும பிறபட டவாகளும மோக்ஷமடைகினறனா

462 வைஷணவனஒருவனை ஆமரயிததிருபபவாகள பசு வாகவோ மனிதனுகவோ பக்ஷியாகவோவிருநதாலும அவவொருவனு லேயே அவாகள அனைவரும விஷணுவின பரமபததததை அடை கினறனா

463 கைஙகாயச செலவம நிறைநத வைகுணடம எனும அபராகருதலோகததில

464 (குணஙகளால) தனககுத தகுநதவளாயிருககும பெரிய பிராட்டியாரோடுகூட எழுநதருளியிருபபவனை

465 அபபோதலாநத தாமரைப பூபபோலேயிருககிற திருக கணகளை உடையவனை

466 அபபோதலாநத தாமரைப பூபபோலேயிருககிற திருவடி யிணையை உடையவனை

467 அழகையுடையதாய வைஜயநதி எனபபடுவதான வந மாலையாலே விளஙகாநிறபவனை

468 469 ஸ்ரீமதி விஷவகஸேநே நயஸதஸமஸதாதமைம வாயம, வைநதேயாதி₃பி₄ ஸவப₄ாவதோ நிரஸத ஸமஸ்தஸாம ஸாரிக ஸவப₄ாவைா ப₄க₃வதபரிசர்யாகரண யோக₃யைா ப₄க₃ வத பரிசாயைகபோ₄கை₃ நிதய ஸித₃தை₄ரநநதைா யத₂ா யோக₃ம ஸேவயமாநம

---

461 பாரதவாஜஸமஹிதை 1 31 462 மாணடிலயஸமருதி (1-15)
463 முதல 477 முடிய ஸ்ரீவைகுணடகதயம சூாணை 3

[கைங்கர்யச் செல்வத்துக்கு இட்டுப்பிறந்த ஸேனைமுதலியாரிடம் வைக்கப்பட்ட தம்முடைய எல்லா ஐஶ்வர்யத்தையுமுடையவனாய்,— ஸம்ஸார ஸம்பந்தத்தால் ஏற்படும் எல்லாத் தன்மைகளும் இயல் வாகவே அற்றவர்களாய், பகவானுக்குக் கைங்கர்யம் பண்ணுவ தற்கு இட்டுப் பிறந்தவர்களாய், பகவத் கைங்கர்யத்தைத் தவிரத் தங்களுக்கு ஒரு தா₄ரகமின்றிக்கேயிருப்பவர்களான கருடன் முதலான கணக்கற்ற நித்யஸூரிகளால் நின்ற நிலைகளுக்குத் தக்கபடி ஸேவிக்கப்படுமவனை]

470. மிகத்தெளிவான அழகிய கடாக்ஷத்தாலே எல்லாச்சேத னரையும் உகப்பிக்கின்றவனை.

471. பகவானான நாராயணனை மனத்தாலே ஸாக்ஷாத்காரம் செய்து.

472. (பகவான் எப்போதும் தனக்கு ஸ்வாமியாயிருப்பதையும்) தான் எப்போதும் அவனுக்கு தாஸனாயிருப்பதையும் இயல்வான தாக அநுஸந்தித்து.

473. பகவானான நாராயணனை நான் எப்போது கண்ணால் காண்பேன் ?

474. பகவானுடைய திருவடித்தாமரையிணையைத் தலையாலே எப்போது நான் தரிப்பேன் ?

475. ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளில் கைங்கர்ய ருசியாலே இதர விஷய பே₄ாக₃ஶ்ரத்₃தை₄ நீங்கப்பெற்றவனாய், ஸம்ஸார ஸம்பந்தத் தால் வரும் ராக₃ம், த்₃வேஷம் முதலான இயல்வுகள் தன்னடையே அழியப்பெற்றவனாய், என்றைக்கு நான் அத்திருவடித்தாமரை யிணையைக் கிட்டுவேன் ?

476. புருஷோத்தமனானவன் தன்னுடைய மிக்க குளிர்ந்த திருக் கண்களாலே கடாக்ஷித்து (இனிய பேச்சாலே கைங்கர்யத்திலே என்னை ஏவப்போவது எப்போதோ ?)

477. தூ₃ராதே₃வ-ப₄க₃வந்தம் ஶேஷபே₄கே₃ ஶ்ரியா ஸஹா ஸீநம் வைநதேயாதி₃பி₄: ஸேவ்யமாநம், 'ஸமஸ்தபரிவாராய ஶ்ரீமதே நாராயணாய நம:' இதி ப்ரணம்ய

[திருவனந்தாழ்வான் மடியிலே, பெரியபிராட்டியாரோடு கூட எழுந் தருளியிருப்பவனாய், கருடன் முதலான நித்ய ஸூரிகளால் ஸேவிக்கப் படுமவனாயிருக்கிற பகவானை,'எல்லாப்பரிவாரங்களோடும் கூடிய ஶ்ரீமா னான நாராயணனுக்கு நமஸ்காரம்' என்று தூரத்திலேயே தண்டனிட்டு]

478 நாராயணனுககு நமஸகாரம

479, 480 ததோ ப₄க₃வதா ஸவயமேவ ஆதம ஸஞஜீவநேந அவலோகநேந அவலோகய ஸஸமிதமாஹூய ஸமஸத கலேஶா பஹம நிரதிஶயஸுக₂ாவஹம ஆதமீயம ஸ்ரீமத பாத₃ார விநத₃ யுக₃ளம ஶிரஸி கருதம த₄யாதவா அமருத ஸாக₃ராநதா நிமக₃ந ஸாவாவயவஸ ஸுக₂மாஸீத

[அதறகுபபின பகவான தானே ஆதமாவை உயிராபபிககும அழகிய கடாகஷததாலே குளிரககணடு புனமுறுவலோடு கூபபிடடு எலலாத துனபஙகளையும போககடிபபதாய எலலையறற இனபமளிபபதான தன திருவடிததாமரைகளைத தலையிலே வைபபதாக தியானிதது ஆநநதமாகிற அமுதககடலில மூழகிய எலலா அவயவஙகளையும உடையவனுகி ஸுகமாக வாழககடவன]

481 ஆநயைநம ஹரிஶரேஷட₂ த₃ததமஸயாப₄யம மயா ।
விபீ₄ஷணோ வா ஸுக₃ரீவ' யதி₃ வா ராவண ஸவயம ॥

[வானராகளுள சிறநதவனுன ஸுகரீவனே ! இவனை அழைததுவா விபீஷணனுயிருநதாலும ராவணனதானேயாயிருநதாலும இவனுககு எனனுல அபயமளிககபபடடு விடடது]

482 சதுாதத₃ஶே ஹி ஸமபூாணே வாஷேऽஹநி ரகூ₁ததம ।
ந த₃ரகஷயாமி யதி₃ தவாம து பரவேகஷயாமி ஹுதாஶநம ॥

[ராகவரே ! பதினுலாவது வருஷம முடிநதபின அடுதத பகலில உமமைக காணுவிடில அகனியில நுழைநதுவிடுவேன]

483 க₂டவாஙகோ₃ நாம ராஜாஷி ஜஞாதவேயததாமிஹாயுஷ ।
முஹூாததாத ஸாவமுதஸருஜய க₃தவாநப₄யம ஹரிம ॥
தவாபயேதாஹி கௌரவய ஸபதாஹம ஜீவிதாவதி₄ ॥

[கடவாஙகனெனனும ராஜரிஷியானவன தன ஆயுள முஹூாதத நேரமே என அறிநது அநத நேரததுககுள எலலாவறறையுமவிடடு ஹரியைப புகலாக அடைநதான குருகுலததுதிததவனே ! இபபோது உனககு ஆயுளின எலலை ஏழுநாளளவாக உளளது]

484 காமமாகிற கயிறருலே கடடுணடவன

---

478 திருமநதிரம 479, 480 ஸ்ரீவைகுணடகதயம சூாணை 6
481 ரா-யு 18 34 482 ரா-அ 112 25 26 483 பாகவதம 2 1 13, 14 484 ஸ்ரீரஙககதயம சூாணை 2

485. லக்ஷ்மணன் சென்ற (பரலோக)வழியில் இன்றே செல்வேன்.

486. இவ்வண்ணமாக சிஷ்டர்களுள் சிறந்தவரான கூரத்தாழ்வான் சடக்கென ஸ்ரீ வைகுண்டத்தை அடைந்தவளவில், வேதாந்த வ்யாக்யானத்தில் திறமையையும், ஶிஷ்ய ஜனங்களையும், ஸ்ரீரங்க நாதனுடைய கைங்கர்யத்தையும் வேதாசார்யபட்டர் முதலானோரிடத்திலே வைத்தருளிப் பின்பு உயர்ந்ததான பரமபதத்தை ஏறியருளுவதற்கு உடையவர் திருவுள்ளம் பற்றியருளினார்.

487. பொய்கையாழ்வார் முதலான ஆழ்வார்களுடைய அருளிச்செயலாகிற சிறந்த படிகளாலே கட்டப்பட்டதும், துவயம், திருமந்திரம் என்னும் இரண்டு பக்கத்தடிகளை உடையதும், ஸ்ரீபாஷ்யமாகிற முளைகளாலே அசையாமலிருப்பதும், பரமபதத்தை அடைவிப்பதுமான ஏணியை - தத்தம் ஆசார்யர்களாலே உபதேசிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களாகிற வழியாலே அடைந்து எல்லா ஜனங்களும் எப்போதும் ஏறி இன்புறக்கடவர்கள்.

488 முற்கூறியபடியாக மங்களாஶாஸனம் செய்தருளி, அந்த ஸ்ரீபகவத் ராமானுஜர், பொய்கையாழ்வார், நம்மாழ்வார் முதலிய ஆழ்வார்களுடைய அர்ச்சாவிக்₃ரஹங்களையும், ஸ்ரீமந்நாத₂முனிகள் முதலான ஆசார்யர்களுடைய விக்ரஹங்களையும், அவர்களுடைய பிரபந்தங்களோடுகூட ஸ்ரீரங்கம் முதலான திருப்பதிகளிலே பிரதிஷ்டை செய்து தாம் நித்யஸூரிகளோடு கூடிய அப்பரமபதத்தை அடையத் திருவுள்ளமுடையவரானார்

489. திருவோலக்கத்தில் சிஷ்யவர்க்கங்களுக்குப் பரிசளித்து வந்த யதிராஜராலே, மற்றவர்களிடமில்லாத அதிகமான தகுதிகளைக் கொண்டு, தன்னுடையதான ஸ்ரீபாஷ்யஸிம்ஹாஸனம் யாதொரு நடாதூராழ்வான் பொருட்டுக் கொடுக்கப்பட்டதோ.

490. இந்து ப்ரபத்திப₃லதாரித விஷ்ணுமாய
மத்₃வம்ஶ்ய ராஜகுல து₃ர்லலிதம் கிலேவம் |
ஸ்ரீரங்க₃ராஜகமலாபத₃லாலிதத்வம்
யத்₃வாऽபராத்₄யதி மம ஸ்துதிஸாஹஸேऽஸ்மிந் ||

[ஆயினும், ப்ரபத்தியின் மிடுக்கினால் தாண்டுவிக்கப்பட்ட எம்பெருமானுடைய மாயையை உடையவர்களான என் முன்னோர்களின் சிறந்த

485. ரா-உ (107-3) 486. திவ்யஸூரிசரிதம் 18-95 487. திவ்ய ஸூரிசரிதம் 18-96. 488. திவ்யஸூரிசரிதம் 18-97. 489. நடாதூராழ்வான் தனியன். 490. ரங்கராஜஸ்தவம் 1-17.

குலததில பிறநததனுலுணடான செருககு (எனனே) இபபடித துதி பாடுமபடி செயததனரே அலலது ஸ்ரீரஙகநாசசியாா ஸ்ரீரஙகநாதன ஆகிய இருவருடைய திருவடிகளிலும சீராடடி வளாககபபெறறமை எனககுணடான இநதத துதி செயதலாகிற துணிசசலான காரியததில குறறவாளியாகினறது]

491 எனனிடமே நெஞசை வைததவாகளாய எனனிடம உயிரையே வைததவாகளாய ஒருவருககொருவா (என குணஙகளை) உணாததுகினறவாகளாய

492 (1) ஸ்ரீபாஷயததைக கறறு சிஷயாகளுககு உபதேசிககை (இது இயலாவிடில) (2) நமமாழவாா முதலானுருடைய அருளிச செயலகளில ஈடுபடடு ஓதியும ஓதுவிததும செலலுகை (இதுவும இயலாவிடில) (3) எமபெருமான உகநதருளின திவயதேஸஙகளில வாழநது அவனுககுக கைஙகாயம செயவது (இதுவும இயலாவிடில) (4) திருநாராயணபுரம போனற திவயதேஸததில ஒரு குடில கடடி வாழவது (இதுவும இயலாவிடில) (5) பரபததிமநதிரமான தவயததின அாததததை அனுஸநதிததல (இதுவும இயலாவிடில) (6) எனனை சரணமடைநதவனுககுக கைஙகாயம செயது வாழவது எனனும ஆறு செயலகள பரபததி நிலைககு மிகச சிறநத உதவிசெயபவை

493 தாமரைககணகளை மூடியருளினா

494 மாசி மாதததில சுகலபக்ஷததில தசமிதிதியில சனிககிழமையில நடுபபகலில தனனுடையதான திருவாதிரை நக்ஷததிரததில யதிராஜரான உடையவா ஆதிசேஷனுகிற தாமான தனமையை அடைநதாா

495 எபபடிப பாமபானது தன தோலினினறும விடுபடுகிறதோ (அபபடியே இவன பாபஙகளினின்றும விடுபடுகிருன)

496 பழையதான தோலைப பாமபு விடுவதுபோல ஶரீரததை விடபபோகிறேன

497 ஸதூலல ஶரீரமாகவும ஸூக்ஷம ஶரீரமாகவுமிருககும பரகருதியை—பழைய வஸதிரததைக கழிககுமாபோலே சிரமமிலலாமல விடடு

---

491 கீதை 10-9 492 எமபெருமானா ஸ்ரீஸூகதி 493
494 பரபநநாமருதம 68-25 26 495 பரஶநோபனிஷத 5-5
497 ஶரணுகதிகதயம 20

497* தீர்லப்தா—கடபயாதி ஸங்க்யைப்படி சக வருஷம் 939 எம்பெருமானார் அவதார வருஷம். அறிவு அடையப் பட்டது என்று பொருள்படுகிறது.

தர்மோநஷ்ட:—கடபயாதிஸங்க்யைப்படி சக வருஷம் 1059-எம்பெருமானார் பரமபதித்த வருஷம், அறம் அழிந்தது என்று பொருள்படுகிறது. [ப்ரபந்நாம்ருதம் (68-26) ஶ்லோகத்தில் எம்பெருமானார் பரமபதித்தவுடன் 'தர்மோ நஷ்ட:' என்று அசரீரிவாக்கு ஏற்பட்டதாக உள்ளது]

498. தம்முடைய அவதார ஸ்தலமான ஸ்ரீ பெரும் பூதூரிலும், ஸ்ரீரங்கத்திலும் எவருடைய உகப்புக்காக யதிராஜர் அர்ச்சாவதாரமாக எழுந்தருளினரோ, குணங்களுக்கு இருப்பிடமான அந்த ராமாநுஜார்யர் என்னும் கந்தாடையாண்டானிடம் பக்தி செய்கிறேன்.

499. நம்பெருமாளுடைய திருவோலக்கத்திலே எந்த பட்டருடைய முகமாகிற நாடகமேடையிலே ப்ரஹ்மவித்யையானது நடனமாடுகிறதோ, அந்த ஸ்ரீபராசரபட்டருடைய திருவடிகளை ஆஶ்ரயிக்கக் கடவோம்.

500. ப்ரமாணங்களாகிற நகங்களாலே வாதிகளாகிற மதங்கொண்டயானைகளின் மதங்களாகிற மத்தகங்களைப் பிளக்கின்றவராய், வேதவாக்குகளை கர்ஜிப்பவரான ஸ்ரீபராசரபட்டராகிய சிங்கம் வெற்றி பெற்று விளங்குகிறது.

501 ரங்கேஶனே கூரேஶபுத்திரரான யாவரொருவராக அவதரித்தானோ, அத்தகைய ஸ்ரீபராச்ரபட்டார்யரைப் பலகால் வணங்குகிறேன்.

502. 406-வது ப்ரமாணம் காண்க.

503. யதிராஜருடைய பாதுகைகள் எவருடைய பெயராலே (முதலியாண்டான் என்று) வழங்கப்படுகின்றனவோ, தாஶரதி எனும் திருநாமமுடைய அந்த முதலியாண்டானின் திருவடிகளை யான் தலையாலே தரிக்கிறேன்,

504. எம்பெருமானுடைய உகப்புக்கு உறுப்பான குணங்களாலே, அவருக்கு விடவொண்ணாத மருமகனாயிருக்கும் மேன்மையையும், பாதுகையாயிருக்கும் பெருமையையும், திரிதண்டமாயிருக்கும் தன்மையையும் பெற்றவராகவும், (தம் திருவுள்ளத்தால்) ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு தாஸனாயிருக்கும் தன்மையையும், (அவர்கள் திருவுள்ளத்

498 முதல் 524 முடிய அந்தந்த ஆசார்யர்களின் தனியன்கள்

தால்) ஸ்வாமியாகவும் தலைவனுகவுமிருக்கும் சீாமையையும் தாம் ஒருவரே பெற்றவராகவும், வாதூலகுலத்தின் தலைவராகவும் உள்ள தாஶரதியாகிற முதலியாண்டானை வணங்குகிறேன்

505 எவரொருவர் யதிராஜராகிற கடலுக்கு நிறைந்த கலைகளை (1 சாஸ்திரங்களை 2 சந்திரகலைகளை) உடைய (பூரண) சந்திரனுகப் புகழ்பெற்றிருக்கிருரோ குருகேஶ்வரா என்னும் திருநாமமுடைய ஆசாரியரான அந்த திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் எனக்கு நல் வழியைக் காட்டுவாராக

506 எவரொருவா யதிராஜராகிற கடலுக்குச் சந்திரனென்று புகழ்பெற்றவரோ எவருடைய சிஷ்யர்களான ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தரெனும் எங்களாழ்வான் முதலானோர் ஸ்ரீபாஷ்யபாண்டித்யத்தில் மிக்க புகழ் பெற்று விளங்குகின்றனரோ எவரொருவா ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய ஆணையாலே தமிழ் வேதமான திருவாய்மொழிக்கு முதன் முதலில் (ஆரு யிரப்படி எனும்) வியாக்கியானமிட்டருளினரோ கருணை நிறைந்த வரான அத்தகைய திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானை ஶரணடைகிறேன்

507 எம்பெருமானுருடைய திருவடித்தாமரையிணை எந்தப் பேரறிவாளர்க்கு பராப்யபராபகங்களாயிருந்ததோ பரணதாாத்தி ஹரா என்னும் திருநாமமுடைய அந்தக் கிடாம்பியாச்சானை வணங்கு கிறேன்

508 ஆஸ்திகாகளில் தலைவராய குருகேஶா என்னும் திருநாம முடைய திருக்கோட்டியூா நம்பியால் (எம்பெருமானுருக்குத் திரு மடைப்பள்ளி கைங்காயம் செய்யும்படி) யாசிக்கப்பட்டவராய (அதற் குப்பின்) யதிராஜருக்குத் திருமடைப்பள்ளி கைங்காயம் செய்தவ ரான பரணதாாத்திஹரா எனும் கிடாம்பியாச்சானை வணங்குகிறேன்

509 எவரொருவா யதிராஜரால் இயற்றப்பட்ட ஸ்ரீபாஷ்யத்தை ஸரஸ்வதியிடம் காண்பித்துவிட்டுத் திரும்பி வரும் வழியில் திருமலை யில் திருவேங்கடமுடையானை வணங்கி ஓரிடைச்சிக்குப் பரமபதம் கொடுத்து ஸ்ரீபாஷ்யகாரரால் அளிக்கப்பட்ட வேதாந்தோதயநா என்னும் திருநாமத்தை தரித்தாரோ ஆத்ரேயகுலத்துதித்த விஷ்ணு வெனும் ஆசாரியருடைய தம்பியான கிடாம்பியாச்சானை தினந் தோறும் உகப்புடன் வணங்குகிறேன்

510 ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தரெனும் எங்களாழ்வானின் திருவடித் தாமரையில் பொருந்துவதற்கு என் நெஞ்சம் ஆசைப்படுகிறது

---

510 எங்களாழ்வான் தனியன் அவா சிஷ்யரான நடாதூரம்மாள் அருளிய தத்வஸாரத்தில் முதல் ஶ்லோகம்

அத்திருவடி தவிர்ந்த மற்றொன்றால் என்ன பயன்? அத்திருவடியை அடியேன் அடைந்திராவிடில் (அதிமந்தபுத்தியுடைய) எனக்குங்கூட யதிராஜரின் ஸ்ரீஸூக்திகளின் கருத்து எப்படி வாக்குக்கு வசப் பட்டிருக்கும்?

511. ஸ்ரீபாஷ்யகாரரான யதிராஜரின் திருமுகத்தினின்றும் வெளிவரும்போதே, ஸ்ரீபாஷ்யமானது எவரிடம் அடியிட்டுத் தங்கிற்றோ, அந்த பகவத் பாஷ்யகாரருக்கு இனிய மருமகனாராக எவர் இருந்தாரோ, அத்தகைய வரதவிஷ்ணுவெனும் திருநாம முடைய ஆசார்யரை (நடாதூராழ்வானை) வணங்குகிறேன்.

512. ஞானத்தில் சிறந்தவராயிருந்தும் கர்வத்தை விட்டொழித் தமையினால் உகந்தருளிய எம்பெருமானாருடைய கருணைவெள்ளத் திற்குப் பாத்திரமாயிருந்தவராய், ஸ்ரீவத்ஸகுலத்திற்குத் திலகம் போன்றவராய், குணங்களுக்குக் கொள்கலமானவரான வரதவிஷ்ணு வெனும் சிறந்த ஆசார்யரை வணங்குகிறோம்.

513. ஸ்ரீ ராமாநுஜமுனிவரரின் திருவடிக்குற்றேவலையே தாரக மாகக் கொண்டவரும், ஸ்ரீப$_4$ாஷ்யாம்ருதம் தங்கும் கடல்போன்றவரு மான 'ஸ்ரீராமன்' என்னும் திருநாமமுடைய சோமாசியாண்டானை வணங்குகிறேன்.

514. க$_3$ார்க்$_3$யகோ$_3$த்ரமாகிற பெருங்கடல் எவரைக் கண்ட வுடன் எப்போதும் பொங்குகிறதோ, அத்தகைய நடுவிலாழ்வானா கிற சந்திரனை நெஞ்சில் எப்போதும் நினைக்கிறோம்.

515. அருளாளப்பெருமாள் (த$_3$யாபாலனதே$_3$வர்) என்னும் திருநாமமுடையவரும், ஞானஸாரம், ப்ரமேயஸாரம் என்னும் கிரந் தங்களை அருளியவரும், அருள் நிரம்பியவருமான முனிவர்க்கு நமஸ்காரம்.

516. யதிராஜருடைய கருணைக்கு இருப்பிடமாயுள்ளவரும், யதிகளின் வரிசைக்கு அலங்காரமாயிருப்பவரும், ஆசார்யர்களில் தலைவராயுள்ளவருமான அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானாரை எப்போதும் வணங்குகிறேன்.

517. எல்லா ஆத்மகுணங்கட்கும் இருப்பிடமானவரும் அஞ் ஞானவிருளைப் போக்குகின்றவரும், அடியார்கட்கு உபாயமானவரு மான அநந்தாழ்வான் எனும் ஆசார்யரை வணங்குகிறேன்.

518. ஸ்ரீமத்ராமாநுஜாசார்யருடைய திருவடித் தாமரையிணை யாயிருப்பவரும், நல்லோர்களின் தலையாலே தாங்கப்படுபவருமான அநந்தாழ்வான் எனும் ஆசார்யரை ஆஸ்ரயிக்கிறேன்.

519 யதிராஜருடைய திருவடித்தாமரையில் வண்டு போன்ற வரும் அருளாளப்பெருமாள் எம்பெருமானரின் கருணைக்கு ஓர் இலக்காயிருப்பவரும் திருவேங்கடமுடையானுக்குத் திருவடிக்குற் றேவல் செய்பவருமான அநந்தாழ்வானுக்கு அநந்தமான தண்டன் ஸமர்ப்பிக்கிறேன்

520 ஆத்மாவானது பரமாத்மாவுக்கு அடிமைப்பட்டிருக்கை யாவது வைஷ்ணவர்களுக்கு அடிமைப்பட்டிருப்பது வரையில் வந்தால் தான்—என்று எவருடைய அநுஷ்டானத்தால் அறியப்படுகிறதோ அத்தகைய யஜ்ஞேசரை எனப்படும் எச்சானை உபாஸிக்கிறோம்

521 பரதெய்வத்திடம்போலே ராமாநுஜாசார்யருடைய திருவடி யில் ஈடுபட்டவரும் சிறந்த ஜ்ஞானத்திற்கு ஒரு கடலாயிருப்பவரு மான வடுகநம்பியை வணங்குகிறேன்

522 ஸ்ரீராமாநுஜாசார்யரிடமிருந்து வேதாந்த பாஷ்யத்தை யும் தமிழ்வேதங்களின் பரமரஹஸ்யார்த்தங்களையும் பெற்று அவ் வெம்பெருமானாராலேயே ஆசார்யர்களாகக்கப்பெற்ற எழுபத்துநாலு ஸிம்ஹாஸநாதிபதிகளையும் ஆச்ரயிக்கிறேன்

523 கிரிமிகண்டனிடம் ஆபத்தடைந்த கூரத்தாழ்வானைப் பற்றி அறிய கோஸலராஜ்யத்தினின்றும் எம்பெருமானாராலே அனுப்பப்பெற்றவராய் அவருடைய நிலையை அறிந்து புராந்தக புரத்தினின்றும் அதிவேகமாகக் கல்யாணி ஸரஸ்ஸின் கரையை (நல்ல செய்தியுடன்) வந்தடைந்தமையாலே '(மாருதி வேகமாய் ஓடி வந்தான், மாருதி விரைந்தா)' மாருதி என்று எவரொருவர் எம்பெருமானாராலே கொண்டாடப்பட் டாரோ, அத்தகைய மாருதிச் சிறியாண்டானை நமஸ்கரிக்கிறோம்

524 உறங்காமலிருக்கும் வில்லைக் கையில் ஏந்தியவரும் மற்றொரு கையில் கத்தியோடு கூடியவரும் உடையவருக்கு (இரும் பைப் பொன்னுக்கும்) ஸ்பர்சவேதியாயிருப்பவரும் ஸித்தாந்தப் பொருளை (தம் வாழ்விலேயே) வெளிப்படுத்தியவரும் இரு மருமக்களை உடையவரும், புருஷகாரருடைய மடத்தின் பொறுப்பைச் சுமப்பவரும், திருவரங்கனுக்கு மங்களாசாஸனம் செய்பவருமான பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸரை ஆச்ரயிக்கிறேன்

525 271 வது ப்ரமாணம் காண்க

526 எம்பெருமானாரை ஒருபோதும்விட்டு நீங்காத திருவடி நிழல் அத்திருவடிகளால் ஸ்வரூபம் பெற்றிருப்பதாயும் கோவிந்த பட்டர் என்னும் திருநாமம் உடையதாயும் எனக்கு

526 ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் 1-2

இளேப்பாறுமிடமாயுமாயிருக்கிறது. அத்தகைய எம்பார் வெற்றி பெறுவாராக.

527. எம்பெருமானருடைய ஆஜ்ஞையினலே ஸ்ரீபட்டரின் பொருட்டு ப்ரபத்தி ஶாஸ்திரத்தையும், ஒப்பற்ற திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தையும், ஸ்ரீபாஷ்யத்தையும். மற்ற கிரந்தங்களேயும், மற்ற ரஹஸ்யங்களேயும் எந்த ஆசார்ய ஶ்ரேஷ்டர் கொடுத்தருளினரோ, எந்தப் பேராசிரியர் யதிராஜருடைய திருவடி நிழலாகக் கூறப்படு கிருரோ, எம் குலகுருவும், அளவற்ற ஜ்ஞான வைராக்₃யங்களே உடையவருமான அத்தகைய கோவிந்தார்யரை (எம்பாரை) துதிக் கிறேன்.

528, எவரொருவர் தன் நெஞ்சில் நாராயணனைக் காண்கின்ற வராய், தன் மனேவியோடு இன்புறுவதற்கும் எப்போதும் ரஹஸ்ய ப்ரதே₃ஶத்தைக் காணவில்லேயோ, அத்தகைய கோவிந்தரை உபா ஸிக்கிருேம்.

529. ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் திருவாதிரையில் அவதரித்தவராய், அத்திகிரிக்குச் சென்று ஸந்யாஸாஶ்ரமம் ஏற்றுக்கொண்டு, திருவரங்கச் செல்வனரை அடைந்து சிஷ்யர்களால் ஆஶ்ரயிக்கப்பெற்று. வேதாந்த பாஷ்யத்தை அருளிச் செய்து விளங்காநிற்பவராய், திக்விஜயம் செய்து, யாதவாத்ரியில் ஐம்பத்திருவராகிய அந்தணர்களோடு கூடிய வராய் செல்வப்பிள்ளேயை ஆஶ்ரயித்து யதிராஜர் பிரகாசிக்கின்ருர்.

530. யாதவாத்ரிக்குச் செல்லவேண்டும் என்னும் விருப்பம் எத்தனே தாழ்ந்தவர்களுக்கு ஏற்பட்டாலும், அவர்களிருக்குமிடத்தில் யமதூதர்கள ஒருபோதும் செல்லார்கள்.

531. ஆயிரம் சிகரமுடைய இம்மலே நேரே ஆதிசேஷனின் உருவாகும். இங்கு ஸ்ரீதேவியுடன் கூடிநின்று வைகுண்டத்திற் காட்டிலும் இன்புறுகிறேன்.

532. வைகுண்டத்தில் வாழும் சேஷன். விஷ்வக்ஸேனர் முதலான நித்யஸூரிகள், ஊர்வன நிற்பனவாக யாதவாத்ரியில் பிறப்பெடுத் துள்ளனர்.

533. யாதொரு தீர்த்தத்தில் மூழ்குவதால், நல்விரதமுடைய யதிகள் ஸம்ஸாரக்கடலின் அலேயெறிதலினின்றும் வெளிக்கிளம்பு கிருர்களோ, ஆச்சர்யமான அந்தக் கல்யாணி தீர்த்தத்தை எல்லாக்

---

529. 530 யாதவாத்ரிமாஹாத்மியம் 1-39.
531. ஷை 1-34. 532. ஷை 1-36. 533. ஷை 1-40 to 49.

காலததிலும (அனைவரும) குடைநதாடுவாாகளாக நனனெஞசி னாககுக கலயாணி தீாததததிறபோலே புஷகரததிலோ கஙகை யிலோ யமுநாதீாததததிலோ பரீதி ஏறபடுவதிலலை நாஸதிகன செயநநனறி கொனறவன பிறரைப பழிபபதையே தொழிலாக உடையோன பிறரைப புகழவதிலேயே ஊனறியிருபபவன தனனைப புகழநது கொணடேயிருபபவன யாகததுககு இடையூறு செயபவன வேதமோதுவதைப பழிபபவன பிறனமனை நயபபவன விருந தாளிககுத தாழநத உணவளிபபவன பிறாபொருளைக கவாபவன பாஷணட₃ாக₃மததில ஈடுபடுபவன சூதரனின அனனததைப புசிப பவன நாய முதலானவறறைக கொஞசுபவன தாமததை விலைககு விறகும இயலவினன ஶராத₃த₄ஙகளில புசிபபதையே போதுபோக காகக கொணடவன கிராம புரோஹிதன தெயவததின சொத தைக கவாபவன காவமும ஆடமபரமும உளளவன பசுககளை ஹிமஸிபபவன அநதணாகளை நிநதிபபவன விஷணு பகதியைத தடுபபவன சூதரஸதிரீயை மணபபவன ஆகிய அனைவரும குறற மறற அநதத தீாததததில குளிதது எலலாப பாபஙகளினினறும விடுபடுகிறாாகள

534 விமானததின பினபுறததிலும, மறறொரு பிராகாரததின நடுவிலும திருவாழியாழவானும யதுகிரி நாசசியாரும எலலா விருபபஙகளையும அளிபபவாகளாய எழுநதருளியிருககிறாாகள

535 (பராபயஸவரூபம முதலிய) அாதத பஞசகததின தததுவததை அறிநதவாகளாய (தாபம முதலிய) பஞசஸம்ஸகாரததால ஸமஸகரிககப பெறறவாகளாய (அநநயாாஹஶேஷதவம அநநய ஶரணதவம அநநயபே₄ாக₃யதவம எனனும) மூனறு தனமைகளை உடையவாகள மஹாபாகவதாகள எனபபடுகினறனா

536 ஸாவத₄ாமாந பரிதயஜய மாமேகம ஶரணம வரஜ |
அஹம தவா ஸாவபாபேப₄யோ மோக்ஷயிஷயாமி
மா ஶுச ||

[(ப₂லஸாத₄னமான) எலலா த₄ாமஙகளையும வாஸனையுடன விடடு எனனை ஒருவனையே உபாயமாக அடை நான உனனை எலலாப பாபஙகளினினறும விடுவிககிறேன துககிககாதே]

537 ஆாததோ வா யதி₃ வா த₃ருபத பரேஷாம ஶரணாகத₃த |
அரி பராணாந பரிதயஜய ரக்ஷிதவய கருதாதமநா ||

---

535 டராஶரவிசிஷட (10 9 10) 536 கீதை 18 66 537 ரா-யு 18 28

[பயந்தவனாகவோ, பயமற்றவனாகவோ, எதிரிகளுக்குள் ஒருவன் ஶரண மடைந்துவிட்டானாகில், அவ்வெதிரி, நன்னெஞ்சையுடையவனால் ப்ராணனைவிட்டும் ரக்ஷிக்கப்படவேண்டும்.]

538. பாக்கு மரங்களின் கழுத்தளவாகப் பெருகுகின்றதும், தேனோடு கூடியதும், ஸ்நேஹமுடையதுமான தீர்த்தத்தை அருகில் உடையதாய், மகிழ்ச்சியினால் அசையாமலிருக்கும் பறவைகளினால் திருப்பிச் சொல்லப்பட்ட வேதகோஷத்தையுடையதாய், வழி நடப்பவர்களின் கூட்டங்களால் வழிகள்தோறும் திரட்டி எடுத்துக்கொள்ளப் படுகிற மோக்ஷத்தை உடையதான ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய அந்தக் கோயிலை (அடியேன்) மறுபடியும் ஸேவிக்கப்பெறுவேனோ?

539. ஆலம் விதையில் ஆலமரம் போலவும், ப்ரணவத்தில் எல்லா ஶப்தங்கள் போலவும் பாகவத ஶேஷத்வம் ஸித்தித்தால் (அதில் அடங்கிய) ஏல்லாப் பொருள்களும் கிடைத்தனவாகின்றன.

540. ஸக்ருதே₃வ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே ।
அப₄யம் ஸர்வபூ₄தேப்₄யோ த₃தா₃ம்யேதத் வ்ரதம் மம ॥

[ஒருதடவை சரணமடைந்தவன் பொருட்டும், 'உனக்கே ஆகிறேன்' என்று பிரார்த்திப்பவன் பொருட்டும், எல்லாப் பிராணிகளிடத்தினின்றும் அபயமளிக்கிறேன். இது எனக்கு வ்ரதம்.]

541. என்னுடைய கைங்கர்யத்தைச் செய்யும் மனிதர்களுக்கு, அதனால் நித்யநைமித்திக கர்மங்கள் நழுவினவாகில், மூன்றுகோடி மஹர்ஷிகள் அக்கர்மங்களைச் செய்து ஈடுகட்டுகின்றனர்.

542 536-வது ப்ரமாணம் காண்க.

543 ஸ்ரீரங்கநாதனுக்குப புரோஹிதராய், ஸ்ரீவத்ஸாங்கரென்னும் கூரத்தாழ்வான் குமாரராய், திருவுடையவரான ஸ்ரீபராஶர பட்டார்யர் எனக்கு மிகுதியான நன்மையின் பொருட்டு ஆகட்டும்.

544. பஞ்சாயுதங்களையும் அங்கங்களில் தரித்தவர்களாய், (தாபம் முதலிய) ஐந்து ஸம்ஸ்காரங்களை உடையவர்களாய், அர்த்தபஞ்சகத்தை அறிந்தவர்களாய், ஐந்தாம் உபாயமான ஆசார்யனிடம் நிஷ்டையை உடையவர்களாய், (அபி₄க₃மனம் முதலான) ஐந்து காலங்களை வகுத்துக்கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துகிற விஷ்ணுபக்தர்கள் நாலு வர்ணங்களையும், ஆஶ்ரமங்களையும் கடந்து (வைஷ்ணவத்வமாகிற) ஐந்தாம் வர்ணத்தையும், ஆஶ்ரமத்தையும் உடையவர்களாவார்கள்.

---

538 ஸ்ரீரங்கநாதஸ்தோத்ரம் 539. 540. ரா-யு 18-33.
543. பட்டர் தனியன். 544.

545 (மூலததில) சொலலபபடும பொருளைத தெளிவுபடுததி வேறு பொருளகளையும உணாததுவதே வியாககியானமாகும எனறு மேனமைமிகக பெரியோாகளின கொளகை

546 யோ ப₃ரஹமாணம வித₃த₄ாதி பூாவம
யோ வை வேத₃ாமஸச பரஹிணோதி தஸமை |
தம ஹ தே₃வமாதமபு₃த₃தி₄பரகாஸம
முமுக்ஷுாவை ஸரணமஹம பரபத₃யே ||

[எவன பிரமனை முன படைததாஹே எவன வேதஙகளையும அவ னுககு உபதேசிததாஹே அபபடிபபட்ட தேவனும தன விஷயமான ஞானததை பரகாசிபபிபபவனுமான பரமபுருஷனை மோக்ஷமடைய விருமபும நான ஸரணமடைகிறேன

547 ஆகையால நயாஸததை (ஸரணுகதியை) இநதத தபஸ ஸுககளுள மேலானதாகச சொலலுகிருாகள]

548 பெரியோாகள பரமாதமாவை ஸரணுக₃தி எனறு சொலலு கிருாகள

549 ஆநுகூலய ஸஙகலபம முதலான ஐநது அஙகஙகளோடு கூடிய நயாஸம நிக்ஷேபம எனறும ஸநயாஸம எனறும தயாக₃ம எனறும ஸரணுகதி எனறும வெவவேறு பெயாகளை உடையது

550 ஸவாககததை விருமபுமவன ஜயோதிஷடோம யாகத திஞல யாகம செயயககடவன

551 (தவயததிறகு) ரிஷி முதலாஞரையும, அஙகநயாஸ கரநயாஸஙகளையும விலககவேணடியது

552 பராஹமணன யாகம செயயககடவன

552* மத₃ப₄கதம ஸவபசம வாऽபி நிநத₃ாம குாவநதி யே நரா |
பத₃மகோடிஸதேநாபி ந க்ஷமாமி வஸுநத₄ரே ||

[பூதேவி ! சணடாளனுயிருநதபோதிலும எனனுடைய பகதனை எநத ஜனஙகள நிநதை செயகிருாகளோ அவாகளை கோடிககணககான பதமகாலஙகளாஞலும பொறுககமாடடேன]

553 எவருடைய வாககாகிற அமுதவெளளததால மூவுலகும நிறைநதுளளதோ உலகிறகு மஙக₃ளகாரணமான அநத வேதாநதி நஞ்சீயருககு நமஸகாரம ।

545 வாதிகேஸரிகாரிகை 546: ஸவே 6 18 547 தை நா 50
548 தை நா 50 549 லக்ஷமீதநதரம 17 74 550 ஆப-ஸரௌ 5-6
552* வராஹபுராணம 553 & 554 நஞ்சீயா தனியனகள

554. எவருடைய வாக்கு எல்லாசாஸ்திரமாயிருக்கிறதோ, எவருடைய செயல் வைதிகவிதியாகின்றதோ, எவருடைய கடாக்ஷம் உலகிற்கு ரக்ஷையாகின்றதோ அந்த மாதவமுனிவரை வணங்குகிறேன்.]

555. ப்ராயஶ: பாபகாரித்வாந் ம்ருத்யோருத்₃விஜதே ஜந : ।
க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும் ப்ரியமிவாதிதி₂ம் ॥

[பெரும்பாலும், பாபம் செய்பவனுயிருப்பதாலேயே மனிதன் மரணத்தைக் கண்டு பயப்படுகிறுன் செய்யவேண்டியதைச் செய்தவர்கள் மரணத்தைப் பிரியனுன விருந்தாளியைப்போலே எதிர்பார்க்கிருர்கள்-]

556. அப்₃ரவீத் த்ரித₃ஶஶ்ரேஷ்ட₂ாந்ராமோ த₄ர்மப்₄ருதாம் வர:।
ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே ராமம் த₃ஶரத₂ாத்மஜம் ॥

[''நான் என்னை மனுஷ்யனுகவும் தஶரதன் பிள்ளை ராமனுகவும் நினைக்கிறேன்'' என்று தர்மவான்களில் மேலான ராமன் தேவஶ்ரேஷ்டர்களைக் குறித்துச் சொன்னுன்.]

557. யா க₃திர் யஜ்ஞஶீலாநாம் ஆஹிதாக்₃நேஶ்ச யா க₃தி: ।
அபராவர்த்திநாம் யா ச யா ச பூ₄மிப்ரத₃ாயிநாம் ॥
மயா த்வம் ஸமநுஜ்ஞாதோ க₃ச்ச₂ லோகாநநுத்தமாந் ।

[(கழுகரசனுன ஜடாயுவே! யஜ்ஞங்களை அநுஷ்டிப்பார்க்கு எந்த கதியோ, மூன்றனலையோம்பும் அந்தணர்க்கு எந்த கதியோ, திரும்பி வருதலில்லாத மோக்ஷமடைந்தவர்க்கு எந்த கதியோ, அந்த ஒப்பற்ற உலகங்களுக்கெல்லாம் என்னுல் அனுமதிக்கப்பெற்ற நீர் செல்லக் கடவீர்.]

558. ஸத்யேந லோகாந் ஜயதி தீ₃நாந் த₃ாநேந ராக₄வ: ।
கு₃ருந் ஶுஶ்ருஷயா வீர: த₄நுஷா யுதி₄ ஶாத்ரவாந் ॥

[ராகவன் உண்மையுரைத்தலாலே உலகங்களை ஜயிக்கிருன்; எளியவர்களைக் கொடையினுலே கவர்கிருன்; ஆசார்யர்களைக் கைங்கர்யத்தினுலே கைவசப்படுத்துகிருன்; வீரரான அவன் போரில் எதிரிகளை வில்லினுலே வெல்லுகின்ருன்.]

559. (பிறர் குணத்தையும் தோஷமாகப் பார்க்கும்) பொருமைக்குப் பிறப்பிடமாயிருப்பவன்.

குருபரம்பராப்ரபாவ ப்ரமாணத்திரட்டு முற்றிற்று

---

555. இதிஹாஸ ஸமுச்சயம் 7-38. 556. ரா-யு 120-11. 557. ரா-ஆ 68-30. 558. ரா-அ 12-29. 559. ஸ்தோ-ர 62.

குருபரமபரா விவரண பரமாணததிரடடு

560 அஸநநேவ ஸ ப₄வதி। அஸத ப₃ரஹமேதி வேத₃ சேத।
அஸதி ப₃ரஹமேதிசேத வேத₃। ஸநதமேநம ததோ விது₃ ॥

[பரஹமம இலலையெனறு அறிநதானுகில அவன இலலாதவனுகவே ஆகிருன பரஹமம இருககிறதெனறு அறிநதானுகில அககாரணத தினுலேயே இவனை இருககிறவனுக அறிகிருாகள]

561 ஸமயுகதமேதத க்ஷரமக்ஷரஞச
வயகதாவயகதம ப₄ரதே விஶவமீஶ ।
அநீஶஶசாதமா ப₃த₄யதே போ₄கதருப₄ாவாத
ஜ்ஞாதவா தே₃வம முசயதே ஸாவபாஶை ॥

[ஒனருேடொனறு சோநதிருககும வயகதமாய அழியும அசேதன மும அவயகதமாய அழியாத சேநனுமான உலகை ஈஶன ஒருவனே தரிககிருன ஈஶனலலாத ஜீவன காமபலததை அநுபவிபபவனுகை யால அசேதனததால கடடபபடுகிருன தேவனுன பரமனை அறிவ தால எலலாப பாசஙகளினினறும விடுபடுகிருன]

562 35-வது பரமாணம காணக

563 வயஸநேஷு மநுஷயாணும ப₄ருஶம ப₄வதி து₃ ககி₂த ।
உதஸவேஷு ச ஸாவேஷு பிதேவ பரிதுஷயதி ॥

[(ராமன) மனுஷயாகளுடைய துககஙகளில (அவாகளை க காடடிலும) அதிகமாக துககிககிருன (அவாகளுடைய) எலலா உதஸவஙகளி லும தநதையைபபோல ஆனநதபபடுகிருன]

564 36-வது பரமாணம காணக

565 ஸேயம தே₃வதைக்ஷத। ஹநதாऽஹமிமாஸ திஸரோ தே₃வதா அநேந ஜீவேநாதமநாऽநுபரவிஶய நாமரூபே வயாகரவாணீதி ॥

[அபபடிபபடட இநத தேவதை நான (நெருபபு, நீா பூமி எனனும) இநத மூனறு தேவதைகளையும இநத ஜீவஸமஷடியுடன கூடிய எனனுடைய ஸாவரூபததால வியாபிதது நாமரூபஙகளைச செயயக கடவேன எனறு ஸஙகலபிததது]

---

560 தை ஆந 6 561 ஶவே 1-8
563 ரா-அ 2 40 565 சாந 6 3-2

566 தோ$_3$ஷமற்றதாய், ஒரு புருஷனால் இயற்றப்படாததா யிருப்பது வேதம்.

567. 132-வது ப்ரமாணம் காண்க.

568- 86-வது ப்ரமாணம் காண்க.

569. ஸ ச ஆசார்யவம்ஶோ ஜ்ஞேயோ ப$_4$வதி। ஆசார்யாணாம் அஸாவஸாவித்யாப$_4$க$_3$வத்த:।

[பகவானிடமிருந்து தொடங்கி 'இவர் இவர்' என்று குருபரம்பரை முழுவதும் அறியப்படவேண்டும்.]

570. ஶுக்லாம்ப$_3$ரத$_4$ரம் விஷ்ணும் ஶஶிவர்ணம் சதுர்ப்பு$_4$ஜம்।
ப்ரஸந்நவத$_3$நம் த்$_4$யாயேத் ஸர்வவிக்$_4$நோபஶாந்தயே ॥

[(கிருதயுகத்தில்) வெண்பட்டாடை உடுத்தியவனாய், சந்திரன்போன்ற நிறத்தை உடையவனாய், நான்கு திருக்கைகளை உடையவனாய், தெளிந்த திருமுகத்தை உடையவனான விஷ்ணுவை எல்லா இடையூறுகளும் நீங்கும்பொருட்டு தியானிக்கவேண்டும்]

571. அஜாயமாநோ ப$_3$ஹுதா$_4$ விஜாயதே

[பிறப்பற்றவனாயிருந்தும் பலபடியாகப் பிறக்கிறான் பரமபுருஷன்.]

572. மத்$_4$யே விரிஞ்சகி$_3$ரிஶம் ப்ரத$_2$மாவதார:
தத் ஸாம்யத: ஸ்த$_2$க$_3$யிதும் தவ சேத் ஸ்வரூபம்।
கிம் தே பரத்வபிஶுநைரபி ரங்க$_3$து$_4$ாமந்
ஸத்வப்ரவர்த்தந க்ருபா பரிபாலநாத்$_3$யை: ॥

[ஸ்ரீரங்கநாதனே! ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு நடுவில் விஷ்ணுவென்னும் முதல் அவதாரம் எடுத்தது. அவர்களோடு ஸாம்ய புத்தியை ஏற்படுத்தி உன் பரஸ்வரூபத்தை மறைத்துக்கொள்ளவாகில், உன் பரத்துவத்தைக் காட்டித்தரும் ஸத்வப்ரவர்த்தகத்வம், அருளாலே (ப்ரஹ்மருத்ரர்களை) அளிப்பது முதலான செயல்களை எதற்காகச் செய்கிறாய்]

573 உலகிற்கு உபகாரம் செய்வதற்காக இச்சையினால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது இந்த அவதாரம்.

574. திருவோண நக்ஷத்திரத்திற்கு தேவதை விஷ்ணு.

575. தாமரையில் நிற்பவள்.

---

566. 569 ரஹஸ்யாம்நாய ப்$_3$ராஹ்மணம். 570. மங்கள ஶ்லோகம். 571. பு-ஸூ-உத்தரானுவாகம். 572. ர-ஸ்த 2-51. 573. 574. யஜுஸ்ஸம்ஹிதை 4-4-27. 575. ஸ்ரீஸூக்தம்

576 அஸயேஶாநா ஜகஃதோ விஷ்ணுபதநீ

[இவவுலகிறகு ஈஶவரியாய விஷ்ணுவுககுப பததினியாயிருபபவள]

577 179-வது பரமாணம காணக

578 அநதணா தலைவனுடைய ஆசாாயாகளில முககியமானவன—ஆதம விதனையயின பரிசுததியினபொருடடு தன ஆசாாயனிடமிருநது தொடஙகி குருபரமபரையை உபதேசிககககடவன

579 குருபரமபரையில ஆயிரம புருஷாகள வரையிலோ நூறு புருஷாகள வரையிலோ இருபததொரு புருஷாகள வரையிலோ, இருபததுநாலு வரையிலோ அநுஸநதிககவேணடியது

580 எதிரிகளை அடககுபவனே! வேதததில கீழலருககுகள எனபபடும அஸமத₃கு₃ருப₄யோ நம அஸமத பரமகு₃ருப₄யோ நம ' ' அஸமத ஸாவகு₃ருப₄யோ நம எனனும மூனறு வாககியஙகளை முதலில உபதேசிககககடவன

581 ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகததில பகவான விஷ்ணுவான நாராயணன தானே பெரியபிராடடிககுத திருமநதிரம முதலான மநதிரஙகளை தாபம முதலான ஸமஸகாரஙகளை முனனிடடுககொணடு உபதேசிததான

582 லக்ஷ்மிககு மநதிரரதனமான துவயததை உபதேசிதத ஆதிகுருவான விஷ்ணுவை ஆஶரயிககிறேன

583 விஷ்ணுவுககு இனியவளான அபபிராடடி விஷ்ணுலோகததில அவதரிததவராய ஹரிககு எபபோதும இனியவரான விஷவகஸேனருககுத தாபம புணடரம முதலான ஸமஸகாரஙகளை முனனிடடுககொணடு மூலமநதிரம தவயம முதலானவறறை உபதேசிததாள

584 விஷவகஸேனா தாமே திருநகரிககு உகபபுடன எழுநதருளி திருபபுளியின அடியிலே வாழநத சடகோபமுனிவாககுத தாபம முதலான ஸமஸகாரஙகளை முனனிடடுககொணடு விஷ்ணுபததினியான மஹாலக்ஷ்மியின ஆணையாலே மேலான திருமநதிரம துவயம சரமஶலோகம ஆகியவறறைக கிரமமாக உபதேசிததாா

585 மறுபடியும நாதமுனிவருககுப பஞசஸமஸகாரததை முனனிடடுககொணடு படடாபிரான முதலான திவயஸூரிகளான ஆழவாாகள அருளிய இருபது பிரபநதஙகளோடு தாமருளிய நாலு தமிழ வேதஙகளையும (நமமாழவாா) உபதேசிததாா

---

576 யஜுஸஸமஹிதை 4 4-37

586. சிஷ்யன் உகப்புடன் தன் ஆசார்யன் தொடக்கமாகத் தானறிந்த வரையில் தனித்தனியாக ஆசார்ய பரம்பரையிலுள்ள ஆசார்யர்களை வணங்கவேண்டியது.

587 தாமரையில் உதித்த பிரமனே! வணங்கும் சிஷ்யர்களோடு கூட விடியற்காலையில் குருபரம்பரையை முறைப்படி அநுஸந்திக்கவேண்டியது.

588. அபி$_4$ஷிச்ய ச லங்காயாம் ராக்ஷஸேந்த்$_3$ரம் விபீ$_4$ஷணம் ।
க்ருதக்ருத்யஸ்ததத$_3$ா ராமோ விஜ்வர: ப்ரமுமோத$_3$ ஹ ॥

[லங்கையில் ராக்ஷஸஶ்ரேஷ்டனை விபீஷணனை அபிஷேகம் செய்து தன் காரியத்தைச் செய்துமுடித்தவனை ராமன், கவலை நீங்கப் பெற்று ஸந்தோஷித்தான்.]

589. 461-வது ப்ரமாணம் காண்க.

590. அர்வாஞ்சோ யத்பத$_3$ஸரஸிஜத்$_3$வந்த்$_3$வமாஶ்ரித்யபூர்வே
மூர்த்$_4$நா யஸ்யாந்வயமுபக$_3$தா தே$_3$ஶிகா முக்திமாபு: ।
ஸோऽயம் ராமாநுஜமுநிரபி ஸ்வீயமுக்திம் கரஸ்த$_2$ாம்
யத்ஸம்ப$_3$ந்த$_4$ாத் அமநுத கத$_2$ம் வர்ண்யதே கூரநாத$_2$: ॥

[பின்னுள்ள ஆசார்யர்கள் எவருடைய திருவடித்தாமரையிணையோடு ஸம்பந்தம் பெற்றும், முன்னுள்ள ஆசார்யர்கள் எவருடைய திருமுடியோடு ஸம்பந்தம் பெற்றும் மோக்ஷம் அடைந்தனரோ, அந்த ராமாநுஜ முனிவரே எவருடைய ஸம்பந்தத்தாலே தனக்கு மோக்ஷம் கைப்பட்டதாகக் கருதினரோ அத்தகைய கூரத்தாழ்வான் எப்படி வர்ணிக்கப்படுவார்?

591. ஆயினும் ஸம்பிரதாய பரம்பரையில் வந்த ஸமயாசாரத்தை நிலைநிறுத்திக்கொண்டு.

592. க$_3$தே புரோஹிதே ராம: ஸ்நாதோ நியதமாநஸ: ।
ஸஹ பத்ந்யா விஶாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாக$_3$மத் ॥

[புரோஹிதரான வஸிஷ்டர் சென்றவளவில் ராமபிரான் ஸ்நானம் செய்து நெஞ்சையடக்கி, பரந்த கண்களையுடைய பத்னியோடுகூட நாராயணனைத் திருவாராதனம் செய்ய அணுகினர்.]

593. 526-வது ப்ரமாணம் காண்க.

594. 569-வது ப்ரமாணம் காண்க,

---

588. ரா-பா 1-85. 590. 592. ரா-அ 6-1

595 'ஸ்ரீ' எனபது லக்ஷமீதேவியின முதல திருநாமம

596 ஸ்ரீ எனபது உமது திருநாமம

597 ஞானததிறகு ஸமமான செலவம எதுவும இலலை

598 பகவதபகதியே பரபனனாககுப பெரும தனமாகும

599 தவதீ₃யபு₄கதோஜ்ஜி₂தஶேஷபோ₄ஜிநா
தவயா நிஸருஷடாதமப₄ரேண யத₃யத₂ா।
பரியேண ஸேநாபதிநா நயவேதி₃ தத
தத₂ாऽநுஜாநநதமுத₃ார வீக்ஷணை ॥

[உனனுடைய உணடுமிகுநத ஶேஷததை உணபவரும உனனாலே வைககபபடட உனனுடைய (உப₄ய விபூ₄தி நிரவாஹ) ப₄ாரததை உடையவரும (அணைவாககும) இனியவருமான ஸேநாபதியாழவா னாலே எககாரியம எவவணணமாக விணணபபம செயயபபடடதோ அககாரியததை அவவணணமே (செயவதென) பரநதபாரவைக ளாலே நியமிததருளகிறவனாகவும]

600 அகி₂லபு₄வநஜநம ஸதே₂மப₄ஙக₃ாதி₃லீலே
விநத விவித₄பூ₄தவராத ரக்ஷைகதீ₃க்ஷே।
ஶ்ருதிஶிரஸி விதீ₃பதே ப₃ரஹமணி ஸ்ரீநிவாஸே
ப₄வது மம பரஸமிந ஶேமுஷீ ப₄கதிரூபா॥

[உலகம யாவையும படைததளிதது அழிபபதை விளையாடடாக உடையவனும விசேஷமாக வணஙகிய பலவிதமான ஜீவராசிகளை ரக்ஷிபபதையே விரதமாகக கொணடவனும வேதததின உசசியில விளஙகாநிறபவனும பரபரஹமமுமான ஸ்ரீநிவாஸனிடம பகதி ரூப மான ஞானம எனககு ஏறபடடும]

601 406-வது பரமாணம காணக

602 ருஷிகளுககு வணககம

603 600 வது பரமாணம காணக

604 மிதரன நமககு மஙகளததை அளிபபானாக வருணன மஙகளததை அளிபபானாக அரயமா நமககு மஙகளததை அளிபபாராக

குருபரமபரா விவரண பரமாணததிரடடு முறறிறறு

---

596 சதுஶலோகீ 1 599 ஸதோதரரதனம-42 600 ஸ்ரீபாஷயம மஙகளம 602 தைததிரீயாரணயகம 7-1 604 தை-ஶீக்ஷா 9

ஸ்ரீ:

குருபரம்பராப்ரபாவ விவரண ப்ரமாணங்களின்

அநுக்ரமணிகை

அ

அகாரோ விஷ்ணு 128
அகருதய கரணு 104
அகி2லபு4வந 603
அகி2லாதம கு3ணுவாஸம 517
அக்3நிதபதேந 181
அக3ரத:ப்ரயயௌ 253
அங்க3ாநி வேத3ா: 206
அஙக3ாரஸத3ருஶீ 156
அசயுதபத3ாமபு3ஜ 601
அஜஹத்3பு1ாகி3நேய 504
அணட3கோஶாத் 12
அணடே3ப்4ய:பரத: 14
அதீதாநாக3த 258
அதயர்க்காநல 8
அத2 ததர குலே 168
அத2 மே க்ருஷத: 141
அத2ாக3தம 214
அத3ய மே ஸப2லம் 173
அத3யாப்யாஸதே 447
அத3யைவாஹம்க3மி 485
அதீ4தய மந்த்ரம 315
அத4யாபயத3யதீந்த்3ரா 397
அநநத: ப்ரத2மம 273
அநந்தஸரஸிஸநா 309
அநநயா ஹி மயா 75
அநாதி3மாயயா 69
அநார்த்3ரமார்த3ரம 80
அநாஶ்ரமீ ந ஸந்தி 369
அந்வயாத3பிசைகஸ்ய 461, 589
அபசாராநிமாந் 373
அபதே3ாஷமபும்ப4வம் 566
அபராத4ஸஹஸ்ர 416
அபிவருக்ஷா: பரி 94
அப்ராகருதம் ஸுரைர் 133
அமருதஸாக3ராந்த: 480
அயதநதோ யாமுந 270
அயோத4யா மது4ரா 207
அரி: பராணுந் பரி 537
ஆசசாவதாரோ 239
ஆதத2பஞ்சகதத்வ 535
ஆவாஞுசோ யத 590
அவஜாநநதி மாம் 44
அவித3யயா மருதயும 336
அஶேஷகி3ரிராஜாய 365
அஷ்டாங்க3யோக3 99
அஸந்த ஏவாதர ஹி 288
அஸநநேவ ஸ ப4வதி 560
அஸு க்ஷேபணே 376
அஸூயாபரஸவ 559
அஸதி பாணட3யே 197
அஸதி ஹஸ்திகி3ரி 303
அஸ்மாபி4ஸ்துலயோ 317
அஹம மே 45
அஹம ஸாவம் கரி 257, 345
அஹோ த்3வயஸ்ய 252,346
அஹோவீரயமஹோ 245
அக்ஷராணுமகா 127
அக்ஷணே: ப2லம 98
அஜஞுஶ்சாசார 340

ஆ

ஆகாரதரயஸமப 364
ஆக்ரீட3ா 9
ஆசாரயவாந் 427
ஆசார்யஸ்ஸஹரி: 356, 429
ஆசாரயாணுமஸா 569, 594
ஆசாரயாத்3யாமுநே 393
ஆசிநோதி ஹி 430
ஆஜக3ாம முஹு 93
ஆத்மத3ாஸ்யம 65
ஆதமா து ஸமகாரேண 164

ஆத்மாநம் மாநுஷம் 556
ஆத்மாநுரூபயா 464
ஆதா3வுபதி3ஶேத 580
ஆதி3தே3வ 213
ஆநயைநம் ஹரி 481
ஆபிப3ந்நிவசக்ஷு: 341
ஆயதாஶ்ச ஸுவ்ரு 291
ஆராத்4நாநாம் 183
ஆர்த்3ராயாமுதி3த 529
ஆலோட்3ய ஸர்வ 88
ஆஶைலாத்3த்3ரி 264
ஆஸ உபவேஶநே 279
ஆஸுரீம் யோநிம் 43, 418
ஆஸ்திகாக்3ரேஸரம் 508
ஆஸ்திகோ தா4ம 249
ஆஜ்ஞாதிஸ்ரீ 50

இ

இத்யாஶாஸ்யஸர 488
இத்த2ம் பராபதே 486
இத்3ம் தே நாதபஸ்காய 348, 352

ஈ

ஈஶ்வரோஹமஹம் 41

உ

உக்தார்த்த2விஶதீ3கார 545
உத்3க்பஶ்சிமபா4க3 290
உபவீதம் த்ரித3ண்ட3 360

ஊ

ஊர்த்4வபுண்ட்3ரம் 332

ரு (ऋ)

ருசோ யஜூம்ஷி 186, 215
ருஷ்யாதீ3ம்ஶ்ச 551

ஏ

ஏக பராஸீஸ்ரத 389
ஏக ஏவ ஜக3த 227
ஏகாந்திநஸ்ஸதா3 255
ஏதத்ஸமஸ்தபாபா 157
ஏதத்3வ்ரதம் மம 540
ஏதே வை நிரயா 9
ஏஷ நாராயண 118

ஐ

ஐஶ்வர்யம் வாபி 161
ஐஹலௌகிகமை 188

ஓ

ஓமித்யக்3ரே 189

க

க இதி ப்3ரஹ்மணோ 51, 233
கதா2 புந: ஶங்க2 320
கதா2 மம ப4க3வாந் 476
கதா2 வா ப4க3வத்பாதா3 474
கதா2ஹம் ப4க3வந்தம் 473
கதா2ஹம் ப4க3வத்பாதா3 475
கபிஸ்தவாதி3த்ய 375
கமபி யது3கி3ரிஸ்த2ம் 386
கமலாபதிகல்யாண 392
கரணகலேப3ரை 37
கருணாகரபாதா3ப்3ஜ 399
காமபாஶபரக்3ரதி2த 484
கலாமுஹூர்த்தாதி3 11
கலௌ க2லு 46
கல்பாந்தே ருத்3ர 229
கல்யப3தே3 ஸுக2 101
கஶ்சிந்மாம் வேத்தி 329
காஞ்ச்யாம் ஸரஸி 48
காலம் ஸ பசதே 10
காலாதிகா3 18
காலே காலே ச ஸேவ 533
காவேரீதோய 167
காஸாராதி3மதி3வ்ய 487
கிந்து பரபத்திப3ல 490
கிமப்யதரா 302
கிரீடகேயூரகரத்ந 175
கூடஸ்தோ2ऽக்ஷர 327
க்ருதக்ருத்யா ப்ரதீ 555

க்ருஷ்ணாநாம் வ்ரீஹீணாம் 96
கேஶவார்ப்பிதஸர்வாங்க$_3$ம் 408
கோடிவைஶ்வாநர 22
க்ரியதாமிதி 295

க$_2$

க$_2$ஸ்த$_2$ ஏவ வ்ய 439

க$_3$

க$_3$ங்கா$_3$ ச யமுநா சைவ 198
க$_3$ச்ச$_2$ லோகாநநுதத 557
க$_3$ணேஶ: குமுதோ$_3$ 205
கி$_3$ரயோ வாஷ 90
கீ$_3$தாபா$_4$ஷயம பூ$_4$ஷ்ய 448
கு$_3$ண:பரதா$_4$நம 15
கு$_3$ரும் பரகாஶயேத் 220,434
கு$_3$ருபாதா$_3$மபு$_3$ஜம 212
கு$_3$ருரேவ பரம ப$_3$ர 355,432
கு$_3$ஶப்$_3$த$_3$ஸ்தவந்த$_4$ 431
கோ$_3$விந்த$_3$ராஜாநவய 378
கோ$_3$ஸஹஸ்ரபரதா$_3$தா 103

க$_4$

கு$_4$ஷ்யதே யஸ்ய 100

ச

சகராதி$_3$தா$_4$ரணம 305
சதுர்தா$_3$ஶஸஹஸ்ராணி 110
சதுர்த$_3$ஶேஹ்நிஸமபூ 482
சரிதம ரகு$_4$நாத$_2$ஸ்ய 456
சைத்ர: ஶ்ரீமாந் 204
சோளக்ஷிதெள 146

ஜ

ஜக$_3$து$_3$பக்ருதயே 573
ஜலாந்மத்ஸ்யாவி 271
ஜாக$_3$ருகத$_4$நுஷ்பாணி 524
ஜாதகர்மண்ய 261
ஜாயமாநம் ஹி 169
ஜிதம் 30

ஜீர்ணமிவவஸ்த்ரம் 497
ஜ்யேஷ்டே$_2$஽த$_2$மாஸே 114
ஜ்யோதிஷ்டோமேந 550

த

தம்த்$_3$ருஷ்ட்வா ஶத்ரு 111
தத: கலியுக$_3$ஸ்யா 194
ததோ஽கி$_2$ல 79
ததோ ப$_4$க$_3$வதா 479
ததோ மே தத்$_3$க்$_3$தம் 172
தத்ரோத$_3$ஞ்சதிமண்ட 454
தத்ரோத$_3$பூ$_4$த 149
தத்த்வமஸி 370
தத்த்வாப்$_3$தா$_3$பக$_3$மே 113
தத்க்ஷணோநமீலித 466
ததா$_2$பிஸமயாசாரம் 591
தத$_3$க்ஷரே 3
தத்$_3$விஷ்ணோ: 5
தந்மாஸ ஏவா 60
தந்மாஸிஜாதம 56
தஸ்மாந்யாஸ 547
தஸ்யயதா$_2$கபயாஸ 278, 287, 374
தஸ்யவைகுண்ட$_2$ 433
தஸ்யாமபூ$_4$த் 102
தாரதா$_3$த்விகபரதிப$_2$ல 112
தாப:புண்ட்$_3$ர: 179, 577
தாம்ரபர்ணீ 47
துலஸீகாநநம் 76
த்யக்த்வாபுத்ராம்ஶ்ச 106, 438
த்ரித$_3$ண்ட$_3$ம் வைஷ்ண 312
த்ரித$_3$ண்ட$_3$தா$_4$ரிணே 373
த்ரித$_3$ண்ட$_3$முபவீத 313
த்ரிபாத$_3$ஸ்ய 2
தரைகு$_3$ண்யவிஷயா 238
த்ரைலோக்யவிஶ்ரு 108

த3

த3த3யாமேவநிஶாமுகே2 184
த3யாபாலநதே3வாய 515
தா3ஶநமபரப4கதி 219
த3க்ஷிணம து பு4ஜம 276
தா3ஸபூ4தாஸஸவத 63
தா3ஸாவயமிதி 62
தா3ஸோஹம கோஸ 73
தா3ஸோஹமவாஸூ 72
தி3விஸூாயஸஹ 26
தி3வயம த3த3ாமிதே 250
தி3வயாமலகோமல 470
து3ஷடகாளிய 114
தூ3ராதே3வ 477
த3ருஷடாஸீதா 283
த3ருஷடவா 57
தே3வஸயமஹிஷீம 138
தே3ஹஶ்ரீஶரது3ததமே 147
தே3ஹீஸநமாாகக3 328
த3ரோணமஸதிதத 391
த3வயாதபரதரம 218
த3விஷத3நமநபே4ா 422
த3வேஷாசசைத3யா 316

த4

த4நூமாஸேஸிதே 367
த4நயோஹம 153
த4ாமஜஞஸமய 122
த4ாமேஸாவமபர 335
த4ாதராதுலிதாச 81

ந

நக3ரீஞமசஸாவா 247
நசஸீதா தவயாஹீநா 525
நசஜஞாநஸய 265
நததரஸூாயோ 26
நம 29
நமருஷிப4ய 602
நம பஙகஜநேதராய 260
நமாமஸசக்ஷூரபி4 240
நமோ நமோ 323,363
நமோவேத3ாநத 553
நவயமகவயஸது 263
நஶப3த3ஶாஸதரா 241
நஶாஸதரமநைவ 405
நஶூத3ராப4க3 97
நஜஞாநதுலயம 597
நாகிஞசிதகுாவத 117
நாத பரதரமதீாதத2ம 410
நாத2ாயநாத2முந 436
நாமரூபே வயாகர 565
நாராயணஞதபரோ 131
நாராயணஞதப3ரஹமா 338
நாராயணஞயநம 478
நாஸமவதஸரவாஸி 347
நாஸதிநாராயண 224
நாஹமாதமாநம 281
நிக3ரஹாததாரய 170
நிதயத3ாஸயம ச 472
நிதி4ரவயய 266
நியதபுலகிதாஙக3ா 59
நிரதிஶய 17
நிரபேக்ஷம முநிம 159
நிவேஶயத3க்ஷிணே 306
நிக்ஷேபாபரபாயா 549
நீலமேக4நிப4 401
நேஹநாநாஸதி 294
நௌமிலக்ஷமணயோ 513
நயக3ரோத4பீ3ஜே 539
நயாஸ இதயாஹூ 548

ப

பஞசாஸதராஙக3ா 544
படி2தவாப4ாஷயம 492
பதாகாத4வஜிநீம 199
பதிஸமயோக3ஸூல 145
பத3மநேதரேநயமீல 493
பத3மாரமண 58
பத3மாஸநோபவிஷட 211
பத3மே ஸதி2தாம 575

பரம்துவைஷ்ண 254
பரம்பராமுபதி$_3$ஶேத் 578
பர : பராணாம் 223
பரகால ஹரிம்வந்தே$_3$ 176
பரமயோகி$_3$ 16
பரமாதமநியோ 269
பரமாத்மா பரோ 235
பரித்யக்தாமயா 105. 437
பரிதராணாயஸா 242. 450
பரிதா$_4$நஶிலாம 383
பஶுர்மநுஷ்ய: 462
பஶ்சாத$_3$பிவிமாந 534
பஶ்சிமேயோஜ 82
பாண்ட$_3$யக்ஷ்மா 201
பாது$_3$கேயதிராஜ 503
பாதே$_3$நகமலாபே$_4$ந 234
பாதே$_3$நாத$_4$யாரோ 366
பாபாநாமாகர: 308
பாபிஷ்ட$_2$: க்ஷத்ர 428
பாஷண்ட$_3$பௌ$_3$ளத$_3$த$_4$ 342
பிதாபுதரஶ்ச 162
பிதாமஹம நாத$_2$ 435
பிதாமஹஸயாபி 398
புமஸாமத$_3$ருஷ்டி 152
புணட$_3$ரீகஶ்ச 153
புணட$_3$ரைர்த$_3$வாத$_3$ஶபி$_4$: 452
புண்யாத$_3$வாரவதீ 119
புண்யாமபோ$_4$ஜவிகா 451
புதரீகருதோரங்க$_3$ 377
புநந்திபு$_4$வநமயஸய 458
புநஶ்சநாத$_2$முநயே 585
புராணேஷுச
வைஷ்ணவம் 424
புரீணாமபிஸர்வாஸாம 289
பூகீ$_3$கண்ட$_2$த்$_3$வயஸ 538
பரணவாத்$_3$யம 350
ப்ரணவோத$_4$நு 337
பரத்யக்$_3$ரோங்மீலித 465
ப்ரத்யஹம் ப்ரணத: 587
ப்ரதா$_4$ர்யஸ்தாப 359
ப்ரமாணநக$_2$நிர்பி$_4$ண்ண 500
ப்ரவ்ருத்திமசநிவரு 61
ப்ரஸாத$_3$பரமௌ 120
ப்ரஸாத$_3$மக$_3$மத 326
ப்ரஹ்லாதோ$_3$ஜந்ம 116
ப்ராகாரைஶ்ச 20
ப்ராப்யஸ்யப்$_3$ர 217
ப்ராஸங்கி$_3$கம்பரி 137
ப்ரியேணஸேநாபதிநா 599
ப்ரீத்யாப்ருத$_2$க்ப்ருத$_2$க 587

ப$_3$

ப$_3$ஹுதா$_4$விஜாயதே 571
ப$_3$ஹுதா$_4$விலலாப 297
ப$_3$ஹுநிமேவ்யதீதாநி 417
பா$_3$லமூகஜடா$_3$ந்தா$_4$ஶ்ச
380. 459
ப்$_3$ருஹச்ச$_2$ரீரோபி 28
ப்$_3$ரஹ்மண: புத்ராய 87
ப$_3$ரஹ்மமேத$_4$வரதம 409
ப்$_3$ரஹ்மா ஶிவ: 296
ப்$_3$ராஹ்மணேயஜேத 552
ப்$_3$ராஹ்மே முஹூர்த்தே 123

ப$_4$

ப$_4$க$_3$வச்சே$_2$ஷபூ$_4$த 71
ப$_4$க$_3$வதபரிசாயைக 469
ப$_4$க$_3$வந்தம நாராயணம் 471
ப$_4$க$_3$வத்$_3$ப$_4$கதிரேவாத்ர 598
ப$_4$ட்டார்யாயபரப 527
ப$_4$வதுமமபரஸமிந 600
ப$_4$வாம்ஸதுஸஹ 84
பா$_4$வோநாங்யத்ர 160
பு$_4$ஜயுக$_3$மபிசிஹ்நை: 426
பூ$_4$தாநிசகவர்ககே$_3$ண 163
ப்$_4$ருஶமப$_4$வதிது$_3$:ககி$_2$த: 563

ம

மச்சித்தாமத்$_3$க$_3$த 491
மணிதோரண 21

மதகாமகுாவ்தாம 541
மத$_4$யே து மணடபே 24
மத$_4$யேவிரிஞ்சகி$_3$ரிஶம 572
மநதரஸமஸ்கார 304
மநதராஞமபரமோ 190
மமாதமாஜஞாநிநாம 67
மருதத$_3$வருத$_4$யா 150
மலலாபுர 53
மஹாதே$_3$வஸஸாவ 226
மஹாவராஹம தே$_3$வே 362
மாக$_4$ஶ ாத$_3$த$_4$த$_3$ஶ 494
மாநஸம வாசிகம 259
மாமேகம ஶரணம 536
மாயாவீபரமா 246
மாஸாநாமமாாகக$_3$ 148
மாஸேத$_2$தஸமிந 55
முகுநத$_3$ஸய 49
முமுக்ஷ ாவைஶரணம 546
மோக்ஷயிஷயாமி 542

ய

யமயமஸபருஶதி 339
ய பாயாபதகல 505
யசசெ$_2$ளசநி ஸருத 390
யதிராஜத$_3$யா 516
யதீநத$_3$ரபாத$_3$ாமபு$_3$ஜ 519
யதோ வா இமாநி 129
யததபுராணம 13
யததுஸதயவரதம 91
யதபத$_3$ாமபே$_4$ாருஹ 300
யத$_2$ாதுஷயதி 413
யத$_2$ாபாதே$_3$ாத$_3$ர 495
யதே$_2$ாகதகாரிணம 311
யதீ$_3$சச$_2$ஸிவஶீ 420
யதே$_3$ததபரமம 222
யத$_3$க$_3$தவா நநரோ 322
யத$_3$தூ$_3$ரே 19
யத$_3$வசஸஸகலம 554
யநாபி$_4$பத$_3$மாத 85
யநமயாபஶசிமம 171
யமுநாமசாதிக$_3$ 243
யஸமிநபத$_3$மயதி 511
யஸயபரஸாத$_3$ 292
யஸயமூாத$_4$நிஸதி$_2$ 158
யஸயாதமாஶரீரம 231
யஸயைதே தஸய 136
யாதேஸமவதஸரௌகே$_4$ 203
யாதோயஶஶாரத$_3$ா 445
யாத$_3$வாத$_3$ரோஜிக$_3$மிஷா 530
யாவஜஜிஹாமி 496
யுக$_3$கோடிஸஹ 225
யுகே$_3$கலௌது 387
யேநபரோதஸகு$_2$லதே 514
யேநவைஷணவஶேஷ 520
யேநைவகு$_3$ருண 272
யேவாலலாடபூ$_2$லகே 331
யோ அஸயாத$_4$யக்ஷ 4
யோகே$_3$ஶவரம 89
யோாநர குமப$_4$கோணே 95
யோநிதயமசயுத 406 502
யோ஽நயத$_2$ாஸநதம 42
யோபு$_3$ரஹமாணம 86 568
யோவேத$_3$வாணேஷ ா 237

ர

ரஙக$_3$ம ரஙக$_3$மிதி 248
ரஙகே$_3$வேத$_3$ாநதபா$_4$ஷயம 446
ராஜாதி$_4$ராஜ 33
ராதே$_4$கலிதி$_3$நே 200
ராமாநுஜபத$_3$சச$_2$ாயா 526 593
ராமாநுஜபத$_3$ாமபே$_4$ாஜ 507
ராமாநுஜமுநீநத$_3$ராய 396
ராமாநுஜாாயசரண 521
ராமாநுஜாாயாதஶருதி 522
ராமாநுஜேதயேஷா 441
ராமோத$_3$விாநாபி$_4$ 321

ல

லக்ஷமணோலக்ஷ்மி 275
லக்ஷ்ம்யாஸஹ 191
லாபே$_4$கலேர் 195
லூநபக்ஷ 36. 564

வ

வகுளத$_4$வளமாலா 371
வந்தே$_3$பூ$_4$தாக்$_2$ய 54
வத்$_4$யதாம 440
வர்ஷார்த்த$_2$மஷ்டௌ 121
விக்$_2$யாதோயதிஸா 506
விசித்ராதே$_3$ஹ 38
விஜவர:ப்ரமு 588
விது$_3$ராங்நாநி 382
வித்$_3$யாமதோ$_3$ 354
விதி$_4$:கர்த்ருத$_3$ஶா 318
விந்த$_4$யாடவீஷு 280
விமாநமப்ரணவாகாரம 193
விமாநமப$_4$யேத்ய 151
விஶ்வரூபம் ச மாமஜம் 232
விஷ்ணுபதநீ 576
விஷ்ணுமாதி$_3$கு$_3$ரும் 582
விஷ்ணோ:ஸ்ரீ: 221
விஷ்ணோஸ்ஸகாஶாத் 130
வருத$_3$தா$_4$வாதௌ$_3$ 512
வேக$_3$வத்யுத்தரே 247* 319
வேத$_3$புஷ்கரிணீதீரே 384
வேத$_3$மூலப்ரமா 333
வேத$_3$வேத்$_3$யேபரே 109, 379
வேத$_3$ஶாஸதராதபரம 567
வேதா$_3$நாமஸாம 216
வேதா$_3$ந்தாநாமஸீ 443
வேதா$_3$ந்தாந்ஶங்கரா 442
வைகுணட$_2$வாஸிந: 432
வைகுண்டே$_2$து...நித்ய 402
வைகுண்டே$_2$து...ஸ்ரீயா 6
வைகுண்டே$_2$து...ஸ்ரீஸஹா 7
வைஷ்ணவைஶ்சைவ 262
வைஷணவோ வைஷண 70
வ்யாஸோ வா ப$_4$க்$_3$வாந் 455
வயோம்ந: பரஸ்தாத் 256

ஶ

ஶகதிபஞ்சமய 77
ஶங்க$_2$தீர்த்த$_2$ 208
ஶங்க$_2$ப்ராந்தேந 125
ஶநைராஶ்வாஸித: 284
ஶங்நோமிதர: 604
ஶமத$_3$மகு$_3$ணபூர்ணம் 394
ஶமத$_3$மநியதாத்மா 241
ஶயாந:ஶேஷ 92
ஶரசச$_2$தமவயதீ 457
ஶரீரம வஸுவி 251, 349
ஶஶிவாணம் 570
ஶாஸநாத ஶாஸ்த்ரம் 39
ஶிவாதபரதரம 381,388,391
ஶுகோமுகத: 425
ஶுசிமாஸிபாண்ட்$_3$ய 139
ஶுசீநிகு$_3$ணவந்தி ச 421
ஶுப$_4$ஸ்யஶீக்$_4$ரம 180
ஶுபா$_4$தௌ$_3$ 411
ஶேஷோவாஸைங்ய 453
ஶோக:ஶ்லோகதவ 325
ஸ்ரீபராஶரப$_4$ட்டார்யமபூ$_4$ 501
ஸ்ரீபராஶரப$_4$டடாராய:ஸ்ரீர 543
ஸ்ரீட:ராஶரப$_4$ட்டாராயசர 499
ஸ்ரீபா$_4$ஷ்யம்தா$_3$ஶயிதவா 509
ஸ்ரீமதிவிஷ்வகஸேநே 468
ஸ்ரீமதிவைகுண்டே$_2$ 463
ஸ்ரீமதகாஞ்சீமுநிம 361
ஸ்ரீமதகூரகுலா 415
ஸ்ரீமத்யாவைஜயந்த்யா 467
ஸ்ரீமத்$_3$ராமாநுஜாசாரய 518
ஸ்ரீரங்க$_3$நாதோ$_2$ஜயது 404
ஸ்ரீரங்க$_3$மதுலம 210
ஸ்ரீரங்க$_3$யாதரா 107
ஸ்ரீராமமிஶ்ர 299

ஸ்ரீரிதிபரத$_2$மமநாம 595
ஸ்ரீரிதயேவசநாமதே 596
ஸ்ரீலோகஸாரங்க$_3$ 165
ஸ்ரீவதஸசிஹநமிஶரே 414
ஸ்ரீவலலப$_4$பத$_3$ாமபே$_4$ா 395
ஸ்ரீவிஷ்ணுசிததபத$_3$ 510
ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகேப$_4$க$_3$ 581
ஸ்ரீவிஜ்ஞாந 196
ஸ்ரீவேலாப$_3$த$_3$விநி 166
ஶருதிாநஷடாஸமரு 274
ஶருதயாதத$_2$ாநபராபய 444
ஶரேயாமஸிப$_3$ஹூ 298
ஶரோணநக்ஷதரம 574
ஶவேதத$_3$வீபாத 385

ஸ

ஸ ஏகாகீ 35, 562
ஸ ஏவ ஸருஜய 228
ஸ து நாக$_3$வர 155
ஸதகுாவதாஸமஸதி$_3$ 489
ஸதயமஜ்ஞாந 277, 286
ஸதயம ஸதயம 132, 423, 567
ஸதயம ஸதயம யதிராஜோ 419
ஸதயோந லோகாந 558
ஸத$_3$ாபஶயநதி 135
ஸத$_3$ாரஸஸாவஸூ 282
ஸதே$_3$வஸோமயேத$_3$ 334
ஸபதஸபதஸூ 244
ஸபதாஹம ஜீவிதா 483
ஸமஜாயததர 178
ஸமஸதஶப$_3$த$_3$ 126
ஸமயஙநாக$_3$ாஹவ 310
ஸமயுகதமேததக்ஷர 561
ஸமவதஸரமதத$_3$ாதத$_4$ம 353
ஸமஸேவிதஸஸமயமி 403
ஸமஸகாரா பஞச 344
ஸராமோலோக 307
ஸாவம க$_2$லவித$_3$ம 293
ஸாவகாமாணி ஸூகதேந 407
ஸாவக$_3$நத$_4$ 314
ஸாவ கு$_3$ஹயதமம 351
ஸாவவேத$_3$ாநதஸாரா 187
ஸாவஸஙக$_3$ாநபரி 268
ஸாவேஷாமேவமநதரா 372
ஸாவை ஶவேதமரு 182
ஸ விஷ்ணுசிதத 143
ஸஹபதநயாவிஶா 592
ஸஹஸரபுருஷம 579
ஸஹஸரஶிக$_2$ர 531
ஸஹஸர ஸதூ$_2$ணே 23
ஸாக$_3$ாபப$_4$மாத$_4$தத 83
ஸாக்ஷாநநாராய 185, 460
ஸிமஹாநநாமஶ 301
ஸித$_3$த$_4$ாநாமஶரத$_3$ாம 140
ஸித$_3$த$_4$ா நி$_2$நயுஷண 78
ஸீதாலாஙகு$_3$ல 142
ஸூதூ$_3$ரமபிக$_3$நதவயம 174
ஸூத$_4$ாக$_3$ாநாப$_3$த$_3$ாநாம 177
ஸூபாணபருஷடே$_2$ 192
ஸூவாணமகுடாநநத 368
ஸூஜ்ஞாநக$_4$ந 209
ஸூரயோ 31
ஸூாயகோடி 32
ஸருஷடிஸதி$_2$தயநத 230
ஸேநேஶ ஸவயமா 584
ஸோபதி$_3$ஷடவதீ 583
ஸரக$_3$வஸதராப$_4$ரணே 27
ஸவதவமாதமநி 64
ஸவயைவபரப$_4$யா 134
ஸவஸதிஹஸதிகி$_3$ரி 400
ஸவாப$_4$ாவிகாநவ 324
ஸவாவதாரஸத$_2$லே 498
ஸவேதரஸமஸத 34

ஹ

ஹரிகீாததிமவிநைவ 236
ஹாததுமதம 40

ஹஸிதமபா₄ஷிதம் 124
ஹஸ்தஸத₂கால 203
ஹஸ்த்யத்₃ரீஶப்ரஸாத₃ாத் 449
ஹிரண்மயே பரே 25
ஹீநோ யஜ்ஞோபவீ 358
ஹ்ருதி₃ நாராயணம் 528
ஹே கருஷ்ணஹேயாத₃வ 285
ஹேமாப்₃ஜிநீ 52

க்ஷ

க்ஷயந்தமஸ்ய 1
க்ஷேத்ராணி மித்ராணி 267

ஜ்ஞ

ஜ்ஞாதும் கூரகுலாதி₄பம 523
ஜ்ஞாநரூபமபரம்ப்₃ரஹ்ம 357
ஜ்ஞாநாநந்த₃மய 66, 74
ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ 68
ஜ்ஞாநேநஹீந: 330
ஜ்ஞாநோத்தமோத்₃த₄தி 512

குருபரம்பராப்ரபாவ விவரண ப்ரமாணத்திரட்டு முற்றிற்று

ப்ரமாணுகர பரிசிஷ்டம்

[அச்சிட்ட பின் கிடைத்த பரமாணுகரங்களும், ஒரு சில ப்ரமாணங்களின் முழுவடிவமும கீழே கொடுகசப்படு கின்றன. பல சாஸ்திர வசனங்கள ப்ரபந்நாம்ருதத்திலும எடுககப்பட்டுளளன. அவற்றுககும ப்ரபந்நாம்ருதத்தில இருககுமிடம காடடப்படுகிறது. தவருன ஆகரம அச்சிடப் பட்ட சில ப்ரமாணங்களுககுச் சரியான ஆகரமும இங்கு தரபபடுகிறது.]

28. பாத்மம் - உத்தரகண்டம் 255.
31, 32. ப்ரபந்நாமருதம் 75-39.
39. ஶாஸ்த்ரஶப்த வ்யுத்பத்தி.
48. பரபந்நாமருதம 77-13.
50. ,, 77-14.
53. ,, 77-19, 20.
54. ,, 77-20, 21.
56. ,, 77-24, 25.
57. ,, 77-25, 26.
58. ,, 77-25, 26.
66. ,, 77-39.
70. ,, 77-54.

71 பராஶரவிஶிஷ்ட பரமத₄ாம ஶாஸ்த்ரம் 6-8
77 ப்ரபந்நாம்ருதம் 78-5
80 ,, 78-9
95 ,, 84-2

98 **அக்ஷ்ணோ ப₂லம் த்வாத்₃ருஶத்₃ர்ஶநம் ஹி**
ஜிஹ்வாப₂லம் த்வாத்₃ருஶநாம கீர்த்தநம்।
ஶிர ப₂லம் த்வாத்₃ருஶவந்த₃நம் ஹி
பாணயோ ப₂லம் த்வாத்₃ருஶபூஜநம் ஹி॥
[ப்ரபந்நாம்ருதம் 84-22]

[கண்படைத்த பயன் உம்மைப்போன்றவர்களைக் காண்பதேயன்றோ நாப்படைத்த பயன் உம்மைப்போன்றவர்களைக் கீர்த்தனம் செய்வதேயன்றோ தலை படைத்த பயன் உம்மைப் போன்றவர்களை வணங்குவதேயன்றோ கைகள் படைத்த பயன் உம்மைப்போன்றவர்களைப் பூஜிப்பதேயன்றோ]

100 ப்ரபந்நாம்ருதம் 85-78
104 ,, 85-40, 41
112 ,, 88 20
116, 117 ,, 88 27, 28
118 பாரதம்-வந 86-24
119 பாரதம்-வந 86-25
121 ப்ரபந்நாம்ருதம் 89-12
128 ,, 89-73
138 ,, 90-2
146 ,, 94 24
153 ,, 94 38
156 ,, 95 32
157 வ்ருத்தஹாரீதஸ்ம்ருதி 9-452, 453
158 பராசரவிசிஷ்ட 10-11, 12
159 ப்ரபந்நாம்ருதம் 95-81
165 ,, 96-3
167 ,, 96-4, 5

174. ப்ரபந்நாம்ருதம் 96-103.
176. ,, 97-4, 5, 6.
179. பாரத்வாஜஸம்ஹிதை 2-2.
180. ப்ரபந்நாம்ருதம் 98-42.
184.

உத்தரார்த்தம்

நைவாஸ்தி மே ஸாம்ப்ரதம் ।
இத்யுக்த்வா ம்ருது$_3$ப$_4$ாஷணைர் ப$_3$ஹுவித$_4$ம்
தாந் ராஜதூ$_3$தாந் ஶநை:
நிர்விக்$_4$நம் ப்ரதிவாஸரம் குஶலதஶ்சக்ரே ததீ$_3$யார்ச்சநம்॥
[ப்ரபந்நாம்ருதம் 98-61]

[இப்படி மென்மையுடன் பலவிதமாக அந்த ராஜதூதர்களைப் பார்த்துக் கூறிவிட்டு, இடையூறில்லாமல பாகவதாரா தனத்தை தினந்தோறும் நனருகச செயதுவந்தார்.]

185. ஜயாக்யஸம்ஹிதை 1-63, 64.
192. ப்ரபந்நாம்ருதம 98-61, 62.
194. ,, 103-5, 6.
195. ,, 103-11.
202. ,, 103-62.
209. ,, 103-89.
211. ,, 104-17.
213. ,, 104-29.
218. ,, 104-46,
219· ,, 104-95, 96.
241. & 241*,, 105-52, 53, 54.
244. ,, 106-39, 40.
246. ,, 113-13.
248. ,, 106-66.
249. ,, 107-46, 47.
251. ,, 20-30.
252. ,, 20-4.
254. பராசரவிசிஷ்ட 6-15, 16, 18, 19.
258. & 259. ப்ரபந்நாம்ருதம 130-35, 36.

259 பரபநநாமருதம 20-7
261 ,, 111-10, 11
262 ,, 111 13, 14, 15
265 ,, 112-64
267 ஹஸதிகிரிமாஹாதமியம 112-64
272 பரபநநாமருதம 114-46
292 ,, 7-30, 115-12
304 பராஶரவிஶிஷட 1-21, 22
306 பரபநநாமருதம 3-7, 8, 11, 14
308 பரபநநாமருதம 12-6

பரமாணுகர பரிஶிஷடம முறறிறறு

முககியமான வேண்டுகோள்

குருபரமபரா பரபாவததில எடுககபபடடுளள மறறும பல பரமாணஙகளுககு ஆகரமும, முழுவடிவமும தெரியவிலலை ஒரு பரமாணததிறகு இவை கிடைததாலும நிதி கிடைததாற போலே உகபபோம கிடைககபபெறுகிற பாககியசாலிகள உடனே எமககுத தெரிவிததால, கருதஜஞுதாநுஸநதானத துடன உடனே 'ஸ்ரீவைஷணவ ஸுதாசனம' பததிரிகையில வெளியிடபபெறும மறுபதிபபிலும திருததபபெறும அனபாகள முயலவாாகளாக

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

(நாயனாராச்சான் பிள்ளையின் தனியன்கள்)

श्रुत्यर्थसारजनकं स्मृतिबालमित्रं पद्मोल्लसद्भगवदङ्घ्रिपुराणबन्धुम् ।
ज्ञानाधिराजमभयप्रदराजपुत्रं अस्मद्गुरुं परमकारुणिकं नमामि ॥ १ ॥

1. **ஶ்ருத்யர்த்த$_2$ஸாரஜநகம் ஸ்ம்ருதிபா$_3$லமித்ரம்**
பத்$_3$மோல்லஸத்$_3$ப$_4$க$_3$வத$_3$ங்க்$_4$ரிபுராணப$_3$ந்து$_4$ம் ।
ஜ்ஞாநாதி$_4$ராஜமப$_4$யப்ரத$_3$ராஜபுத்ரம்
அஸ்மத்$_3$கு$_3$ரும் பரமகாருணிகம் நமாமி ॥

[வேதப்பொருளகளின் ஸாரத்தைக் கடைந்தெடுப்பவராய், ஸ்ம்ருதிகளாகிற தாமரைகளுககு இளஞ்சூரியனாய், ஸ்ரிய: பதியின் திருவடிகளுக்குப் பழைய உறவினராய, ஞானங்களுக்குப் பேரரசராய, அபயப்ரதராஜரின் பிள்ளையாய், பரமகாருணிகரான என் ஆசாரியரை வணங்குகிறேன.]

अभयप्रदपाददेशिकोद्भवं गुरुमीडे निजमादरेण चाहम् ।
य इहाखिललोकजीवनादरः चरमोपायविनिर्णयं चकार ॥ २ ॥

2. **அப$_4$யப்ரத$_3$பாத$_3$தே$_3$ஶிகோத்$_3$ப$_4$வம்**
கு$_3$ருமீடே$_3$ நிஜமாத$_3$ரேண சாஹம் ।
ய இஹாகி$_2$லலோக ஜீவநாத$_3$ர:
சரமோபாய விநிர்ணயம் சகார ॥

[அப$_4$யப்ரத$_3$பாத$_3$ர் எனனும் பெரியவாச்சான்பிள்ளையாகிற ஆசாரியரின் பிளளையாய, எலலா உலகினரையும் உய்விகக விரும்பி ‘சரமோபாய நிர்ணயம்’ என்னும் நூலை இயற்றியவரான என் ஆசார்யரை அன்புடன் துதிககிறேன்.]

பரமகாருணிகரான நாயனாராசசான் பிளளை அருளிசசெயத

சரமோபாய நிர்ணயம்

अभयप्रदपादाख्यमस्मद्देशिकमाश्रये ।
यत्प्रसादादह वक्ष्ये चरमोपायनिर्णयम् ॥ १ ॥

1 அப$_4$யபரத$_3$பாத$_3$ாக$_2$யமஸமத$_3$தே$_3$ஶிகமாஶரயே ।
யதபரஸாத$_3$ாத$_3$ஹம வக்ஷயே சரமோபாயநிாணயம ॥

अस्मज्जनककारुण्यसुधासन्धुक्षितात्मवान् ।
करोमि चरमोपायनिर्णय मत्पिता यथा ॥ २ ॥

2 அஸமஜஜநககாருணயஸுத$_4$ாஸநது$_4$க்ஷிதாதமவாந ।
கரோமி சரமோபாயநிாணயம மதபிதா யத$_2$ா ॥

अस्मदुत्तारक वन्दे यतिराज जगद्गुरुम् ।
यत्कृपाप्रेरितः कुर्मि चरमोपायनिर्णयम् ॥ ३ ॥

3 அஸமது$_3$ததாரகம வநதே$_3$ யதிராஜம ஜக$_3$த$_3$கு$_3$ரும ।
யதகருபாபரேரித குாமி சரமோபாயநிாணயம ॥

पूर्वापरगुरूक्तैश्च स्वप्रवृत्तैर्यतीशभाक् ।
क्रियतेऽद्य मया सम्यक् चरमोपायनिर्णयः ॥ ४ ॥

4. பூாவாபரகு$_3$ருகதைஶச ஸவபநவருததைா யதீஶப$_4$ாக ।
கரியதேऽத$_3$ய மயா ஸமயக சரமோபாயநிாணய ॥

உடையவருககு முனபுளள முதலிகளுடையவும, பின புளள முதலிகளுடையவும தி$_3$வயஸூகதிகளாலும அதயத$_3$பு$_4$தமான ஸவபனவருததாநதங்களாலும,சரமோபாயமானது உடையவரிடததிலே பூாணமாக நிாணயிககபபடுகையாலே இதுககுச சரமோபாய நிாணயமெனறு திருநாமமாயிறறு

முதலிகள் தந்தாம ஆசாாயர்கள பககலிலே ஸாக்ஷாத் ஆசார்யதவததை அறுதியிடடு அவவவாகளுடைய அபி$_4$ மானமே உத்தாரகமென்று சரமோபாயத்தை அறுதியிட்டிருந்தாாகளேயாகிலும, தந்தாம ஆசார்யர்கள் உடையவரையே உத்தாரகதவேந அறுதியிட்டுத் தங்களேப பற்றி ஞாககும உடையவரையே தஞ்சமாக உபதேசிககையாலே, ஸர்வாககும் உததாரகதவேந சரமோபாயததை அறுதியிட லாவது உடையவா பககலிலேயிறே. 5. **"गुरुरिति च पदं भाति"** (கு$_3$ருரிதி ச பத$_3$ம் ப$_4$ாதி) என்கிறபடியே ஆசார்யத்வம ஒளிவிஞ்சிச் செலலுகிறது உடையவர் பககலிலே வயவஸ்தி$_2$தமிறே. வடுகநமபி வாாததையை நிஜைப்பது. உடையவாக்கு முன்புளள முதலிகள ப$_4$ாவயர்த்த$_2$ ஜ்ஞாநமுடையவர்களாகையாலே, பரமகாருணிகரான இவரிடத்திலே உத்தாரகதவம் நிலேநிற்குமெனறு அறுதியிட்டுத் தங்களுக்குப் பேற்றில குறையின்றிககேயிருக்கவும், "கலியும கெடும்" என்கிற ஆழ்வாருடைய தி$_3$வயஸூக்தியை உட்கொணடு இவரோடு அவிநாப$_4$ாவஸமப$_3$ந்த$_4$த்தைப் பரமோத்தாரகமென்று நிஜைத்திருந்தார்களை. ஸமப$_3$ந்த$_4$ம் தான த$_3$விவித$_4$மாயிறேயிருப்பது; ஆரோஹண ஸம்ப$_3$ந்த$_4$மெனறும், அவரோஹண ஸமப$_3$ந்த$_4$மென்றும். அதில் ஆரோஹண ஸமப$_3$நத$_4$ம ஆசாாயதவேந படிப்படியாக ஏறிநிற்கும். அவரோஹண ஸம்ப$_3$ந்த$_4$ம் ஶிஷ்யத்வேந படிப்படியாக இறங்கிவரும். இவையிரண்டுக்கும் விளைநிலம் உடையவரிறே. இதில் ஒன்று நிரவதி$_4$கமாய் ஒன்று ஸாவதி$_4$கமாய் இருக்கும். 6. **"असावसावित्याभगवत्तः"** **(அஸாவஸாவித்யாப$_4$க$_3$வத்த:)** என்கிறபடியே எம்பெருமானளவும் சென்று கொழுந்திலேயாயிருக்குமிறே. மற்றையது கொழுந்துவிட்டுப் படராநிற்கும். இந்த ஸம்ப$_3$ந்த$_4$ த்$_3$வயந்தான் இடையிட்டு வந்ததொன்றிறே. கு$_3$ருபரம்பரையிலே இடையிடப்பட்டாரிறே உடையவர். ஒரு முக்தாஹாரத்தில நடுவே ஒளியுடைய மாணிக்கத்தை அழுத்தி வைத்தால் இருதலேயும நிறம்பெற்று வருமிறே. அப்படியே உடையவரும் இருதலே நாயகமாகக்கொண்டு உப$_4$யஸம்ப$_3$ந்தி$_4$களுக்கும் ப்ரகாஶகராஞர். இரண்டு திறத்

தாரககும காரயம கொளளுமபோது மதத₄யஸத₂ரைக கொணடு கொளளவேணுமிறே நடுசசொனனவரிறே மத₄யஸத₂ராவார நாம பறறிலும முன பினனுறற பரகாரம காரயம தலைககடடுமிறே பத₃தரயததுககும மத₄யமபத₃ம போலேயாயிறறு இவரிருககுமபடி அதாவது—மகாரமான நாரபத₃வாசயாககு இஷடாநிஷட பராபதி பரிஹாரஙகளைப பணணிககொடுககவலலன எம பெருமானுடைய உபாயபூ₄ாவததைக காடடுகிறதிறே மத₄யமபத₃ம அபபடியே உடையவரும - கு₃ருபரமபரைக கிடையிலிருநது ஸமப₃நத₄த₃வயததுககும காரயோபயோகி₃ யான தமமுடைய ஆசாரயதவோ உததாரகதவததை விஶேஷேண வெளியிடடுககொணடு விஶவஸநீயராயிறே யிருககிறது இததையிடடாயிறறு 7 "अर्वाञ्च" (அர்வாஞ்ச) எனறு அருளிசசெயதது இபபடி உததாரகமான ஆசார யதவநதான இரணடு படிபபடடிருககும—ஸவாநுவருததி பரஸநநாசாரயதவம எனறும, கருபாமாதர பரஸநநா சாரயதவம எனறும இதில பினபு சொனனது கவாசிதக மாயிருககும அகு₃ரோகதமானது பு₃ஹாவயகதிகு₃தமா யிருககும இவனுககுப பேறு தபபாதெனறு துணிந திருககலாவது கருபாமாதர பரஸநநாசாரய ஸமப₃நத₄த தாலேயாயிறறு எலியெலுமபனாயிருககிற இவனுககு ஆசாரயன திருவுளளததுககேறக அநுவாததிகக முடியா திறே இவவாததஂததில ஆழவானுககும ஆணடானுககும பரஸஙக₃மாக ஆழவான அறுதியிடட வாரததையை நினைபபது † "மததகததுத தனதாளருளாலே வைதத அவர" எனறு அவர அருளிசசெயகையாலே, அருளாளப பெருமாளெமபெருமானார கருபாமாதர பரஸநநாசாரயனே முகயனெனறு அறுதியிடடார எனறு *நமமுடைய பிளளை பலகாலும அருளிசசெயவர பரத₂மபாவததில பரகு₃த ஸவாரபபோலே சரமபாவகததிலும பரகு₃தஸவீகாரமே இவனுடைய பேறறுககு முக₂யமான உபாயமெனறு

† ஞானஸாரம 36

* நமமுடைய பிளளை நம ஆசாரயரான பெரிய வாசசானபிளளை

அருளிச்செய்வா. 8. "यस्सापराधान् स्वपदप्रपन्नान् स्वकीयकारुण्य-गुणेन पाति। स एव मुख्यो गुरुरप्रमेयः तथैव सद्भिः परिकीर्त्यते हि॥"
(யஸ்ஸாபராத₄ாந் ஸ்வபத₃ ப்ரபந்நாந் ஸ்வகீயகாருண்ய கு₃ணேந பாதி। ஸ ஏவ முக்₂யோ கு₃ருரப்ரமேயஸ்ததை₂வ ஸத்₃பி₄: பரிகீர்த்யதே ஹி॥) என்று ஸோமாசியாண்டான ஆசாாய வைப₄வததை அருளிசசெயகிற 'கு₃ரு கு₃ணவளி' எனகிற பரப₃ந்த₄ததிலே கருபாமாதரப்ரஸங்கா சார்யனே முக₂யமாக அருளிச்செயதாரிறே. இபபடி முக₂யமான கருபாமாத்ர பரஸஙகாசாாயதவம கவாசிதக மானவிடத்திலும உததாரகதவவிஶிஷடமாயிருககும. அது வும ம்ருக₃யமாயிருககும. உததாரகதவவிஶிஷடமான கருபாமாதர பரஸங்காசார்யத்வம பூாணமாககடவது உடையவர் பககலிலேயிறே. ஸவாநுவருததியினலே நமபியை ப்ரஸனனராமபடி பணணி வருததததினலே பெற்ற சீரிய அாதத₂த்தைதத தாம மேல விழுநது கருபையி னலே எல்லாாககும வெளியிடடருளினாிறே. ராஜ மஹேநத்ரப பெருமாளரையருககு அரஙகமாளிகை என்று ஒரு குமாரருணடாய, அவர் பிதருவசனுதயுலலஙக₄நம பண்ணி அவினீதராாயத திரிகிற நாளிலே உடையவா அறிந தருளி, ஶ்ரீபாத₃தஙிலுளளவாகளை அழைத்தருளி வலியப் பிடித்துக்கொணடு வரசசொலலி அருளிசசெயய. அவா களும் அரங்கமாளிகையை அபி₄மதஸத₂லததில நின்றும பிடித்துககொண்டுவந்து திருமுன்பேவிட, உடையவரும, "பிள்ளாய! நமமோடு ஒடடற்று நீ திரிநதாலும் நாமுன்னை விட்டுக்கொடுப்பதிலலை காண்" என்று பேரருளாளர் ஸந்நிதி₄யிலே அழைததுக்கொண்டெழுந்தருளித திருக காப்பை அடைத்துத திரிய ஒரு வட்டம ப₄க₃வத்ஸம் ப₃ந்த₄ம் பண்ணியருளி, ரஹஸயாாதத₂த்தையும பரஸாதி₃த் தருளி, தமமுடைய திருவடிகளிரணடையும அவர் தலையிலே வைத்தருளி, "நீ பறறியபோநத காலுககும நமமுடைய காலுக்கும வாசி கணடாயே? அது நரகாவஹம, இது மோக்ஷாவஹம. இத்தையே தஞ்சமாக நினைததிரும" என்று பூர்ணமாகக் கடாக்ஷித்துத் திருவடிகளைக காட்டி யருளினார், அன்று தொடங்கி அப்படியே பரதிபத்தி

பண்ணிப் போந்தாரவர் இந்த ரஹஸ்யத்தைப் பிள்ளை அடியேனுக்கு அருளிச்செய்து, உடையவர் திருவடிகளையே தஞ்சமாகக் காட்டியருளினார் அன்று தொடங்கி அப்படியே ப்ரதிபத்தி பண்ணிப் போருவன் உடையவருடைய உத்தாரகத்வவிஶிஷ்டமான கருபாமாத்ர ப்ரஸங்காசார்யத்வத்துக்கு இவ்விரண்டு வ்ருத்தாந்தமும் ப்ரமாணமாக அத்₄யவஸிக்கப்போரும் அறிவுடையார்க்கு இன்னமும் இவ்வர்த்த₂த்தை ஸ்திரீகரிக்கைக்காக உடையவர்க்கு முன்புள்ள முதலிகளுடைய திவ்யஸூக்திகளும் ஸ்வப்ன வ்ருத்தாந்தங்களும் ப்ரக்க ப்ரதிபாதி₃க்கப்படுகிறது மேல்

நாத₂முனிகளுக்கு ஆழ்வார் திருத்திரை வளைத்துத் திருவாய்மொழி ப்ரஸாதி₃த்தருளுகிறவளவிலே "பொலிக பொலிக" வந்தவாறே பூ₄தப₄விஷ்யத்₃வர்த்தமாந காலத்ரய பர்யவஸாயிஜ்ஞாந முடையவராகையாலே உடையவருடைய திருவவதாரத்தைக் கடாக்ஷித்தருளி "கலியும் கெடும் கண்டுகொண்மின்" என்று "இந்த ப்ரபந்ந குலத்திலே ஒரு மஹாநுபா₄வர் திருவவதரிக்கப்போகிறார் அவராலே நாட்டங்க வாழப்போகிறது" என்று நாத₂முனிகளுக்கு அருளிச்செய்ய, அவரும், "பயன்னன்றாகிலும்" என்கிற பாட்டை இயலும் இசையுமாக ஏறிட்டு ஆழ்வாரைப் பாடி உகப்பித்து, "தேவரீர் ஸர்வஜ்ஞராகையாலே அறியப்போகாததொன்றுமில்லை அவ்யக்தியினுடைய ஸமஸ்தா₂நத்தை தேவரீர் ப₄ாவித்துக் காட்டியருளவேணும்" என்று ப்ரார்த்தி₂க்க, அற்றை ராத்ரியிலே நாத₂முனிகளுக்கு ஸ்வப்னமுகே₂ந ஆழ்வார் எழுந்தருளி, த₃ர்த₃ஶோர்த்₄வ புண்ட்₃ரங்களும், காஷாயத் திருப்பரியட்டமும், த்ரித₃ண்ட ஹஸ்தமும், ஆஜாநுப₃ாஹுவும் நிரவதி₄கதேஜோரூபமுமான திருமேனியும், "மகரம்சேர் குழையிருபாடிலங்கியாட" தீ₃ர்க்க₄ராய் எழுந்தருளி, க்ருபாப்ரவாஹஸூசகமான முகமும், முறுவலும் சிவந்த திருக்கண்மலருமாக ஸேவை ப்ரஸாதி₃த்தருளி 'அவ்யக்தியிருக்கும்படி இது காணீரே' என்றருளிச்செய்து, 'இவ்யக்தியடியாக ப்ரபந்ந குலாந்தர் பூ₄தரெல்லாரும் பேறு பெறப்போகிறார்கள்' என்று

அருளிச்செய்தார். நாத₂முனிகளும் உடனே உணர்ந்தருளி ஆழ்வார் திருவடிகளிலே தண்டம் ஸமர்ப்பித்து 'தேவரீருடைய ஸம்ஸ்தா₂னத்திலும் தேவரீர் ப₄ாவித்தருளின ஸம்ஸ்தா₂னம் அடியேனுக்கு மிகவும் ஆகர்ஷகமாயிருந்ததீ! என்ன, "இதென்ன மாயம்! லோகமெல்லாம் இவ்யக்தியிலே காணும் மேல்விழப் போகிறது!" என்று அருளிச்செய்தார். நாத₂முனிகளும் திரியவும் ஆழ்வாரை உகப்பித்து இந்த ப₄விஷ்யதா₃சார்ய விக்₃ரஹத்தை நித்யமாக அநுப₄வித்துக்கொண்டிருக்கும் விரகேதென்று விண்ணப்பம் செய்ய, ஆழ்வாரும் உடையவருடைய ஸர்வோத்தாரகத்வத்தை வெளியிடக்கடவோமென்று மற்றைநாள ராத்ரி ஸ்வவிக்₃ரஹத்துக்குக்கடவ சில்பவம்ஶரிடத்திலே ஸ்வப்னமுகே₂ந எழுந்தருளி ப₄விஷ்யதா₃சார்ய ஸம்ஸ்தா₂னத்தை வகுத்துக் காட்டியருளி "நாளை நம் புளிக கீழேவந்து இப்படியே ஸர்வாவயவ பூர்ணமாகச் சமையுங்கோள்" என்று அருளிச்செய்ய, மற்றைநாள் விடிந்தவாறே, திருப்புளியின் கீழேவந்து ஶரீரஶோத₄ன பூர்வகமாக ஆஹாரநித்₃ரையின்றிக்கே அவ்விக்₃ரஹத்தை நிர்மித்துக்கொடுக்க, அவ விக்₃ரஹத்திலே ஒரு ஶக்தி விஶேஷத்தை அதி₄ஷ்டி₂ப்பித்தருளி, நாத₂முனிகளை அழைத்தருளி, 'உம்முடைய அபேக்ஷிதத்தை இதோ தலைக்கட்டினேம் கண்டீரே' என்று அவவிக்₃ரஹத்தை ப்ரஸாதி₃த்தருளி— 9."**रामस्य दक्षिणो बाहुः**" (ராமஸ்ய த₃க்ஷிணோ பா₃ஹு:) என்கிறபடியே நம்முடைய அவயவமாக நினைத்திரும். இவ்யக்திக்கு * அடி நாமாகையாலே நமக்கு *அடியுமாய், நம் கார்யத்துக்குக் கடவதுமாயிருக்கும். இனிமேல் நம் த₃ர்ஶனத்துக்கு வர்த்த₄கமாக *அடியிட்டு வைத்தோம். உம்முடைய குலத்திலே ஒருவர் இவ்யக்தியை ஸாக்ஷாத்கரிக்கப் போகிறார். அதுதான் பெருமாள் திருவபி₄ஷேகத்துக்குப் பாரித்த மாஸத்திலே பதினெட்டாமோத்திலே ப்ரத₂மோபாயம் பிறந்தாப்போலே, நம் பிறவி நாளைக்கேறப்பார்த்தால் பதினெட்டாமவதி₄யிலே சரமோபாயம் பிறக்கப் போகிறது, இவ்யக்தியை நம்மைக் கண்டு கொண்டிருந்தாப்போலே கண்டுகொண்டிரும்—

* அடி–(1) காரணம்; (2) திருவடி.

என்றருளிச்செய்து விடைகொடுத்தருள, அப்போதே நாதமுனிகளும் ஆழ்வார் ஸேவை ஸாதித்தருளினதுக்குத் தோற்று. 10. **“यस्स्वापकाले करुणाकरस्सन् भविष्यदाचार्यपरस्वरूपम्। संदर्शयामास महानुभावं तं कारिसूनुं शरणं प्रपद्ये”** (யஸ்ஸ்வாப காலே கருணாகரஸ்ஸந் பவிஷ்யதாசார்யபரஸ்வரூபம் | ஸந்தர்ஶயாமாஸ மஹாநுபாவம் தம் காரிஸூநும் ஶரணம் ப்ரபத்யே ||) என்கிற ஶ்லோகம் அருளிச்செய்தாரென்று நம்முடைய பிள்ளை பலகாலும் அருளிச்செய்வர். இவ் வர்த்தம ஓராண்வழியாய்ப் பரமகுஹ்யமாய வந்ததெனறும அருளிச்செய்வர். இப்படி நாதமுனிகள் நாலாயிரமும ஆழ்வார் பககலிலே கேட்டருளி, மீளவும் வீரநாராயண புரததேற எழுந்தருளினவளவிலே, ஆழ்வார் தமமை விஷயீகரித்த ப்ரகாரங்களை மன்னனுர் திருமுனபே அருளிச்செயது, ஸந்நிதியிலே எலலா வரிசைகளையும் பெறறுத் தமமுடைய திருமாளிகையிலே எழுந்தருளித் தம்முடைய மருமககளான கீழையகத்தாழ்வானையும் மேலை யகத்தாழ்வானையும் அழைத்தருளி, ஆழ்வார் தம்மை விஶேஷ கடாக்ஷம்பண்ணி கருபைபண்ணியருளின ப்ரகா ரத்தையும், ஸ்வப்னமுகேந ஸேவை ஸாதித்த கட்டளையை யும் அருளிச்செய்ய, அவர்களும் மிகவும் விஸமயப்பட்டு, இப்படிப்பட்ட மஹாநுபாவனுடைய ஸம்பந்தம் ஆரோ ஹண க்ரமத்தாலேயாகிலும உண்டாகப் பெற்றதே என்று தேறியிருக்கலாமென்றார்கள்; பின்பு தம்முடைய ஸ்ரீபாதத திலே ஆஶ்ரயித்து ஶிஷ்யகுண பூாத்தியையுடையரான திருக்கண்ணமங்கையாண்டானுககு த்வயோபதேஶ பூர்வக மாகத் திருவாய்மொழி ப்ரஸாதித்தருளுகிறபோது ‘பொலிக பொலிக’ வந்தவாறே ஆழ்வார் அருளிச்செய்த திவய ஸூக்திகளையும் ஸ்வபனவருத்தாந்தங்களையும் அருளிச் செயய, “அவயக்தியை ஸ்வபனமுகேந ஸாக்ஷாத்கரிதத தேவரீரோடே ஸம்பந்தமுள்ள அடியேனுககு ஒரு குறை களுமிலலை” என்று அருளிச்செயதார். பினபு, உய்யக கொண்டார், குருகைக்காவலப்பன், தமமுடைய குமார ரான ஈஶ்வரமுனிகள் இவர்களை அழைத்தருளி ஸ்வப்ன வ்ருத்தாந்தங்களையும ஆழ்வார் அருளிச்செய்த திவ்யு

ஸூக்திகளையும் அருளிச்செய்து, குருகைக்காவலப்பனை யோகக்ரமத்தை அப்₄யஸிக்கச்சொல்லி, உய்யக்கொண்டாரை த₃ர்ஶனத்தை ப்ரவர்த்திப்பித்துக்கொண்டுவரச் சொல்லி, ஈஶ்வரமுனிகளை "உமக்கொரு குமாரர் உண்டாகப் போகிறுர். அவருக்கு யமுனைத்துறைவர் என்று திருநாமம் சாத்தும்" என்று அருளிச்செய்து, ஆஸந்ந சரமத₃ஶையானவாறே உய்யக்கொண்டாரை அழைத்தருளி, 'ஒருவர்க்கும் வெளியிடாதே கிடீர்' என்று சூழரவு கொண்டு, ஆழ்வார் தமககு ப்ரஸாதி₃த்தருளின ப₄விஷ்யதா₃சார்ய விக்₃ரஹத்தை பரஸாதி₃த்தருளி, வரவும் அருளிச் செய்து, 'இத்தை ஈஶ்வரமுனிகள் குமாரருக்கு நாம் விரும்பின விஷயமென்று சொல்லித் தஞ்சமாகக் காட்டிக்கொடும்' என்று அருளிச்செய்து, அவ்விக்₃ரஹத்தைத் திருவுள்ளத்திலே த்₄யானம் பண்ணிக்கொண்டு, ஆழ்வார் திருவடிகளே ஶரணம் என்று * அந்தமில் பேரின்பத்தடியரோடு ஒரு கோவையாக எழுந்தருளினுர்.

பின்பு உய்யக்கொண்டார், நாத₂முனிகள் ஸ்ரீபாத₃த்து முதலிகளும் தாமுமாக த₃ர்ஶனார்த்த₂ங்களை ப்ரவர்த்திப் பித்துக்கொண்டு ஸுக₂மே எழுந்தருளியிருக்கிற நாளிலே, உய்யக்கொண்டார் ஸ்ரீபாத₃த்து முதலிகள் மணக்கால்நம்பி, திருவல்லிக்கேணிப்பாண்பெருமாளரையர் ஸ்வாசார்யரிடத்திலே திருவாய்மொழி கேட்கிறவளவிலே "பொலிக பொலிக" என்கிற திருவாய்மொழி ஆனவாறே. "கலியும் கெடும்" என்கிற இடத்துக்கு அர்த்த₂ம் அருளிச்செய்கிற வளவில், நாத₂முனிகள் தமக்கு அருளிச்செய்த ஸ்வப்ன வ்ருத்தாந்தங்களையும் அருளிச்செய்ய, மிகவும் விஸ்மயப் பட்டு "நாத₂முனிகள் பெற்றபேறு ஆர்தான் பெறப்போகிறுர்கள்? ப₄விஷ்யதா₃சார்ய வ்யக்தியை ஸ்வப்நமுகே₂ந ஸாக்ஷாத்கரித்தவிடத்திலே அத்யாகர்ஷகமாயிருந்தது என்றருளிச் செய்யும்போது, ப்ரத்யக்ஷமாய் ஸாக்ஷாத்கரிக்கும் படியானல் லோகமாக மேல்விழுந்து ஆஶ்ரயிக்குமாகாதே" என்றருளிச்செய்தார். அவ்வளவிலே உய்யக்கொண்டார் "அந்த மஹாநுப₄ாவனுடைய ஸம்ப₃ந்த₄ம் ஸித்₃தி₄த்தாலொழியத் தவிராதிறே" என்று அருளிச்செயதார்

உயயககொணடாா சரமத3ஶையிலே ப்ரத2ம சிஷயரான மணககால நமபியை அழைததருளிப பனனிரணடு ஸமவத ஸரம பழுகக ஸவாநுவாததாம பணணிப போநதவராகை யாலே, நாத2முனிகள தமககருளிசசெயத ரஹஸயாாததஙக களையும ஸவபன வருததாநதஙகளையும அருளிச செயய, மணககால நமபியும், இநத த3ாஶந பரவாததகராரெனறு கேடக, நமமுடைய பககலிலே ப4க3வத ஸமபந்த4ம பணணிககொணட நீரே நடததககடவீா பினபு சொடடை குலததிலே நாத2முனிகளுககுத திருப பேரனாரான யமுனைததுறைவா பரவாததகராவாா அவ ருககுப பினபு கரையத தேவையிலலையெனறு அருளிச செயதாா அதாவது—நாத2முனிகள அருளிசசெயதபடியே பரபனன குலமாகப பேறுபெறுமபடி ஒரு மஹானுப4ாவா திருவவதரிககப போகிறாா அவராலே த3ாஶனம விளஙகப போகிறது—எனறு அருளிசசெயதாா எனறபடி பினபு—உயயககொணடாரும மணககால நமபியை அழைததருளி, அவவிக்3ரஹததை ப்ரஸாதி3ததருளி, "நம காலததிலே யமுனைததுறைவா திருவவதரிககப பெறறதிலலையே நீா இவவிக்3ரஹததை, 'உஙகள திருபபாடடனாா விருமபின விஷயம' எனறு தஞசமாகக காடடிககொடுதது, நாம சொனன ஸவபன வருததாநதஙகளையும ரஹஸயாாததஙக களையும வெளியிடும" எனறருளிசசெயதாா பினபு மணக கால நமபியும ஆளவநதாரைப பசசையிடடுககொணடு கோயிலேற எழுநதருளி, ஸவாசாாயரான உயயககொண டாா அநுமதிபபடியே நாத2முனிகள அருளிசசெயததாக ஸவாசாாயாா அருளிசசெயத அாதத2 விஶேஷஙகளையும, விஶேஷிதது ஸவபன வருததாநதஙகளையும அருளிசசெயது 'நெடுஙகாலம தேவாீா இநத த3ாஶனததை பரவாததிப பிததுக கொணடு ஸ்ரீவைஷணவ ஸமருத்3தி4யோடே எழுந தருளியிரும' எனறருளிசசெயதாா அபபடியே ஆளவநதா ரும த3ாஶன பரவாததகராய எழுநதருளியிருககிற நாளிலே மணககால நமபி சரமத3ஶையானவாறே, நாத2முனிகள ஸவபனததிலே எழுநதருளி நமபியைப பாாதது, 'நம முடைய யமுனைததுறைவாககு * நாடடையளிததுய்யச்

செய்து நடத்துமவனை நாம் தேடச் சொன்னோம் என்று சொல்லும். நாம் விரும்பின விக்3ரஹத்தைத் தஞ்சமாக அவர் கையிலே காட்டிக்கொடும்' என்றருளிச்செய்ய, இப்படி அருளிச்செய்கிறது ஏதென்ன, 'நமக்கு ஸ்வப்ன த்3ருஷ்டமான வ்யக்தி நம் பேரனுக்கு ப்ரத்யக்ஷ ஸித்3த4 மானால் நமக்கு நெஞ்சாறல் தீரும்' என்றருளிச்செய்தார். நம்பியும்—உடனே உணர்ந்தருளி மிகவும் விஸ்மயப்பட்டு, நிர்ஹேதுகமாக நமக்குப் பேறு கிடைப்பதேயென்று போர ப்ரீதராய் எழுந்தருளியிருக்கிற அவ்வளவிலே, ஆளவந்தாரும் அவராய் எழுந்தருள, "உம்முடைய திருப்பாட்டனார் நிர்ஹேதுகமாக நமக்கு ஸேவை ஸாதி3த்தருளி தேவரீர்க்கு ஒரு வார்த்தை விண்ணப்பம செய்யச்சொல்லி அருளிச்செய்தாரென்று அவ்வார்த்தையை அருளிச்செய்ய, இது நேரேயாகப் பெற்றதில்லையேயென்று இழவுபட்டருளி, ஸத்3வாரகமாகவாகிலும் விஷயீகரிக்கப்பட்ட இதுவே அமையுமென்று ப்ரீதராய் எழுந்தருளியிருக்க, ப4விஷ்யதா3சார்ய விக்3ரஹத்தையும் ப்ரஸாதி3த்து, "உம்முடைய திருப்பாட்டனார், தாம் விரும்பின விஷயம் என்று உம்மை இவ்விக்3ரஹத்தைத் தஞ்சமாகப் பற்றியிருக்கச் சொல்லும் என்று நியமித்தருளினார். ஆகையாலே தே3வரீரும் இந்த அவதார ரஹஸ்யத்தைப் பேணி நோக்கிக்கொண்டு போரும்; இவ்யக்திமானை நேரே ஸாக்ஷாத்கரிக்கப் போகிறீர். அவ்யக்திமானாலே இத்த3ர்ஶனம் நெடுங்காலம் நிலைநிற்கப் போகிறது" என்று அருளிச்செய்தார்.

ஆளவந்தாரும் அப்படியே த3ர்ஶன ப்ரவர்த்தகராய் எழுந்தருளியிருந்து அவ்விக்3ரஹத்தைப் பரமரஹஸ்யமாகப் பரிவுடனே நோக்கிக்கொண்டு மணக்கால்நம்பி அருளிச்செய்தபடியே * நாட்டையளித்துய்யச்செய்து நடத்துகிறவனைத் தேடுவதாக உத்3யோகி3த்து ஒருவரையும் அடைவுபடக் காணாமையாலே வ்யாகுலாந்த:கரணராய் எழுந்தருளியிருக்க, இளையாழ்வாருடைய வ்ருத்தாந்தங்களைச் சிலர் விண்ணப்பம் செய்யக் கேட்டருளி, பெருமாள் கோயிலுந்த எழுந்தருளினவுடனே, நம்பி முகே2ந இளையாழ்வாரைக் கண்டு அவருடைய திருநக்ஷத்ரமும்

கேட்டருளி, மூன்றுபடியாலும ஒததிருக்கையாலே பூர்ண மாகக கடாக்ஷித்தருளி, 'ஆமுதலவனிவன' எனறு ப்ரதி பததி பணணியருளினா. பினபு கோயிலேற எழுந்தருளிச் சிலநாள செல்லத தமமுடைய சரமத$_3$ஶையானவாறே திருககோட்டியூர் நம்பியை அழைத்தருளி, அநத விக்$_3$ர ஹத்தை ப்ரஸாதி$_3$தது வரவாறும அருளிசசெயது, மறறு முணடான வருததாந்தங்களையும அருளிசசெய்து, நீர் இளையாழவாருககு நாம அருளிசசெயத ரஹஸ்யாரத்த$_2$ங்க ளெலலாம அருளிச்செயயுமெனறு நியமித்து, அவர் திருநாமத்தாலே த$_3$ரஶனம விளஙகப்போகிறது என்றும ப்ரபனன குலமாகப பேறுபெறுமபடி உததாரகராகத திருவவதரிததிருககிருர் என்றும அருளிசசெயதார். பின்பு ஆஸங்ந சரமத$_3$ஶையானவாறே, முதலிகளெலலாரும சூழ விருந்து, அடியோங்களுககு இனி தஞசம ஏதெனறு கேடடருள, "உங்களுககு நாம ஒருவரை உணடாககி யன்றோ பேறுபெறப போகிறோம. உங்களுடைய இழவைத் தீர்த்து நாம் மாத்ரம அன்றோ இழவோடே போகிறோம" என்று அருளிச்செய்தார். இப்படி எம்பெருமானுர்கக முன புள்ள முதலிகளெலலாரும் உடையவரிடத்திலே உத்தார கத்வத்தை அறுதியிட்டார்கள். முன்புளளார்ககு இவா உத்தாரகராகக கூடுமபடி எங்ஙனேயெனனில, 11. "**आस्फो-टयन्ति पितरः प्रनृत्यन्ति पितामहाः। वैष्णवो नः कुले जातः स नस्सन्तारयिष्यति॥**" (**ஆஸ்பே$_2$ாடயந்தி பிதர: ப்ரந்ருத்யந்தி பிதாமஹா:। வைஷ்ணவோ ந: குலே ஜாத: ஸ ந: ஸந்தார யிஷ்யதி॥**) எனறு முன்பே லோகாந்தரஸ்த$_2$ரான பிதருக் கள் ஸ்வகுலத்திலே ஒருவன் வைஷணவனுகப் பிறந்தால் அவனையே தங்களுககு உத்தாரகனுகச் சொலலக்கடவ திறே. 12. "**वैकुण्ठे तु परे लोके**" (**வைகுண்டே$_2$ து பரே லோகே**) எனறு சொலலப்படுகிற லோகாந்தரஸ்த$_2$ரான நாத$_2$முனி ப்ரப்$_4$ருதிகள், ஸவகீயமான பரபங்ந குலத்திலே நித்ய ஸூரிகளில் தலைவராய வைஷ்ணவாக்$_3$ரேஸரராய ஒரு மஹாநுப$_4$ாவன் திருவவதாரம பண்ணிளுல், அவரையே தங்களுககு உததாரகராக நினை த திருககச் சொல்ல வேணடாவிறே. "பித்ராதி$_3$களுக்கு வைஷ்ணவத்வம்

இல்லாமையாலும், அவர்களுக்கு ப்ராப்யமான தே₃ஶ விஶேஷம் வேறே ஒன்று உண்டாயிருக்கையாலும், உத்தரணுபேக்ஷையுடையவர்களாகையாலும் ஸ்வகுலோத்பன்னனான வைஷ்ணவனை உத்தாரகனாகச் சொல்லக் குறையில்லை. இவர்கள்தாம் வைஷ்ணவாக்₃ரேஸரராகையாலும், ப்ராப்யபூ₄மி கைபுகுந்திருக்குமவர்களாகையாலும், உத்தரணுபேக்ஷாரஹிதராயிருக்கவடுக்குமத்தனை போககிக் காலவிப்ரக்ருஷ்டரான இவர் பக்கலிலே ஸ்வோத்தாரகத்வபு₃த்₃தி₄ பண்ணக்கூடாதே" என்னில்-அங்ஙனே சொல்லப் படாது. இதுவும் கூடும். எங்ஙனேயென்னில்—நாத₂முனிகளுக்கு ஆழ்வாரிடத்திலே உத்தாரகத்வப்ரதிபத்தி நடக்குமே; அதில் சோத்₃யமில்லையிறே; 'இனி, நாத₂முனிகள் தமக்கு உத்தாரகமாக ஆழ்வாருடைய திருவடிகளை அறுதியிட்டிருக்கையாலும், ஆழ்வார் தாமும பா₄விஷ்யதா₃சார்ய விக்₃ரஹத்தைக் காட்டிக் கொடுத்து—
9. **"रामस्य दक्षिणो बाहुः"** (ராமஸ்ய த₃க்ஷிணோ பா₃ஹு:) என்கிறபடியே நம்முடைய அவயவமாக நினைத்திரும். இவ்யக்திக்கடி நாமாகையாலே நமக்கடியுமாயிருக்கும்—என்று உடையவரை ஆழ்வார் தமக்குத் திருவடிகளாக அறுதியிட்டு அன்றே அருளிச்செய்கையாலும், நாத₂முனிகள் ஆழ்வார் ப்ரஸாதி₃த்த வ்யக்தியிலே பரிபூர்ணமாக உத்தாரகத்வத்தை அறுதியிட்டு, உயயக்கொண்டார்க்கு வெளியிட்டருள, அவர் மணக்கால் நம்பிக்கு வெளியிட்டருள, மணக்கால் நம்பியும் ஆளவந்தாருக்கு வெளியிட்டருள, ஆளவந்தாரும் தம்முடைய ஸ்ரீபாத₃த்தில் முதலிகளில் திருமலை நம்பி, திருக்கோட்டியூர் நம்பி, திருமாலையாண்டான், பெரியநம்பி, திருவரங்கப்பெருமாளரையர் தொடக்கமானார்க்கு வெளியிட்டருள, இவர்களடையத் தந்நிஷ்ட₂ராய், இந்த ரஹஸ்ய விஶேஷத்தைத் திருவுள்ளத்திலேகொண்டு, உடையவரோட்டை ஸம்ப₃ந்த₄ம் தங்களுக்கு வேணுமென்று கொண்டு "கொடுமின் கொண்மின்" என்றும் 13. **"तस्मै देयं ततो ग्राह्यम्"** (தஸ்மை **தே₃யம் ததோ க்₃ராஹ்யம்**) என்றும் சொல்லுகிறபடியே தாங்கள் உடையவர்க்கு ரஹஸ்யார்த்த₂ங்களை உபதே₃ஶித்து

ஆசாாய வயாஜேந ஸமப3நத4ம பெறறு, தநதாம குமாரா கஊயும ஆஶ்ரயிபபிதது, அத3வாரகமான ஸமப3ந்த4ததிலும ஸதவாரகமான ஸமப3நத4ததையிறே கனகக நிஊத திருநதது ஸவோதபாத3க விஷயீகாரக விஷயததில ஸவோததாரகதவ பரதிபததி பணணியிருநதாாகள— எனறபடி. க4ணடாகாணன பககல பணணின விஷயீகாரம அவனுடன பிறநதவனளவும செனருபபோலவும, ஸ்ரீவிபீ4ஷ ணழவான பககல பணணின விஷயீகாரம, கூடச சென்ற நாலவரளவும செனருபபோலவும, ஸ்ரீபரஹ லாத3ாழவான பககல பணணின விஷயீகாரம தத்ஸம ப3நதி4களளவும செனருப போலவும நிஊததிருநதாாகள ப3நத4மோக்ஷஙகளிரணடுககும ஹேதுவான பரதமபாவ விஷயீகாரம அபபடிச செயதபடி கணடால, மோக்ஷக ஹேதுவான சரமபாவ விஷயீகாரம இபபடியே செயயச சொலல வேணடாவிறே இவாகளெலலாரும இவரிடத திலே உததாரகதவததை அறுதியிட்டிருககைககு நித3ாநம நாத2முனிகளிறே உடையவாககு இவாகளாசாாயாக ளானது எதிலே அநவயிககிறதெனனில, உபகாரகதவத திலே அநவயிககுமிததஊ, உததாரகதவததில புகாது ஆசாாயதவநதான உபகாரகததவேநவும உததாரகததவே நவும த்3விவித4மாயிருககும அதில உபகாரகததவேந ஆசாா யதவமே இவாகள பககலிலுளளது தஙகள பககல உததாரகதவமுணடாகில, தநதாம குமாராகஊ இஙகு ஆஶ்ரயிபபிககக கூடாதிறே தஙகள பககல உபகார கதவமே உளளதெனனுமிடததை இவவழியாலே தோறறு விததாாகள

உததாரகதவநதான வயகதிதரயக3தமாயிருபபது, ஈஶ்வரனிடததிலும, ஆழவாரிடததிலும, உடையவரிடததிலு மிறேயுளளது உப4யவிபூ4திககும கடவனிறே உததாரக னவான 14 "अस्या मम च शेषं हि विभूतिरुभयात्मिका" (அஸ்யா மம ச ஶேஷம ஹி விபூ4திருப4யாத்மிகா) எனறு உப4யவிபூ4 திககும கடவனான ஸ்ரீமான தானெனனுமிடததைத தானே அருளிசசெயததான ஆழவாா "பொனனுலகாளீரோ புவனி முழுதாளீரோ" எனறு உப4யவிபூ4தியும தாமிட்ட

வழக்காய் இருக்குமென்னுமிடத்தைத் தாமே அருளிச்செய்தார். பெரியபெருமாள் உப4யவிபூ4தியும் கொடுக்கப்பெற்று உடையவரானுரிறே இவர். ஆகையாலே இது வ்யவஸ்தி2த விஷயமாயிருக்கும். அவ்யக்தித்ரயத்திலும் உடையவரிடத்திலே உத்தாரகத்வம் உறைத்திருக்கும், ஈஶ்வரன் ஆழ்வாரை இவ்விபூ4தியிலே நெடுநாள் இட்டுவைத்து ஜக3த்தைத் திருத்துவதாக நினைத்தவளவிலே, முப்பத்திரண்டு திருநக்ஷத்ரத்துககுள்ளே, "கூவிக்கொள்ளும் காலம் இன்னம் குறுகாதோ" என்றும், "எங்நாள் யானுன்னை இனி வந்து கூடுவனே" என்றும், "மங்கவொட்டுன் மாமாயை" என்றும் அறப்பதறி வீடு பெற்ருரிறே. அந்த இழவெல்லாம தீர உடையவரை நூற்றிருபது திருநக்ஷத்ரமிட்டுவைத்து ஜக3த்தை வாழ்வித்தானிறே; ஆழ்வார் காலத்தில் இலலாத ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ருத்3தி4 இவர் காலத்திலே பொலிநததிறே. இதுக்கு நித3ானம் - உத்தாரகத்வத்தினுடைய உறைப்பாயத்து. ஆழ்வார்தாமும் "கடல் வண்ணன பூதங்கள் மண்மேல் மலியப்புகுந்து இசை பாடியாடி உழிதரக் கண்டோம்"என்று நிஶ்சயித்து அருளிச்செய்தாரிறே. ஆகையாலே, இவரே ஸர்வோத்தாரகர். ஆசார்யத்வத்திலே வந்தால் க்ருபாமாத்ர ப்ரஸங்நாசார்யத்வத்தையே முக்2யமாகக் கொள்வது இவர் பக்கலிலேயாய்த்து. அநர்த்த2ங்கண்டால் ஆற்ருமையும், மிக்க க்ருபையும் உடையவராயிறே இவரிருப்பது. இதுதான் வ்யவஸ்தி2த விஷயமாகையாலே து3ர்லப4மாயிருக்கும். ஆகையிறே ஆசார்யத்வத்தை ஆசைப்பட்டு ஸ்ரீகீ3தையை உபதே3ஶிக்குமளவிலே. 15. "**यच्छ्रेयः स्यान्निश्चितं ब्रूहि तन्मे शिष्यस्तेऽहं शाधि मां त्वां प्रपन्नम्**" (**யச்ச்2ரேயஸ் ஸ்யாந் நிஶ்சிதம் ப்3ரூஹி தந்மே ஶிஷ்யஸ் தேऽஹம் ஶாதி4 மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்**) என்று தானும் ஸ்வாநுவ்ருத்தி ப்ரஸங்நாசார்யனுய், 16. "**तद्विद्धि प्रणिपातेन परिप्रश्नेन सेवया। उपदेक्ष्यन्ति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः ॥**" (**தத்3வித்3தி4 ப்ரணிபாதேந பரிப்ரஶ்நேந ஸேவயா। உபதே3க்ஷ்யந்தி தே ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநிநஸ் தத்வத3ர்ஶிந: ॥**) என்று ஸ்வவ்யதிரிக்த விஷயத்திலும் ஸ்வாநுவ்ருத்தி ப்ர

ஸங்நாசார்யத்வத்தையிறே சொலலிற்று. ஆகையாலே, ஆழவாரிடத்திலும, அவரடியாக வந்த இவரிடததிலும் கருபாமாதர பரஸநாசார்யத்வம் வயவஸ்தி₂தம்.

இன்னமும் இவருடைய உத்தாரகத்வஸாத₄கங்களான ஆசார்ய தி₃வயஸூக்திகள பலவும சொலலப்படுகிறது. பெரியநமபி மது₄ராந்தகதது ஏரிகாத்தபெருமாளகோயில் திருமகிழ அடியிலே எழுந்தருளியிருநது, 17. "चक्रादिधारणं पुंसां परसम्बन्धवेदनम्। पतिव्रतानिमित्तं हि वलयादिविभूषणम्॥" (சக்ராதி₃த₄ாரணம் பும்ஸாம் பரஸம்ப₃ந்த₄வேத₃நம்। பதிவ்ரதாநிமித்தம் ஹி வலயாதி₃விபூ₄ஷணம்॥) என்றும், 13. "एवं प्रपद्य देवेशं आचार्यः कृपया स्वयम्। अध्यापयेन्मन्त्ररत्नं सर्वेच्छन्दोधिदैवतम्॥" (ஏவம் ப்ரபத்₃ய தே₃வேஶம் ஆசார்ய: க்ருபயா ஸ்வயம்। அத்₄யாபயேந்மந்த்ரரத்நம் ஸர்வச்ச₂ந்தோ₃தி₄தை₃வதம்॥) எனறும சொலலுகிறபடியே ப₄க₃வத் ஸமப₃நத₄ பூாவகமாக உடையவாககு த்₃வயோபதே₃ஶம் பண்ணியருளி, "நாம உமக்கு ஆசாாயராகவேணுமெனறு பெருமைக்குச செயதோமிலலை. ஆளவந்தாா கணிசித்த விஷயமெனறு செயதோமிததனை. ஆழவார் உமமைக் கடாக்ஷிதது "கலியும கெடும கணடுகொண்மின்" என்று அருளிசசெயதாராகையாலே அபபடிப்பட்ட மஹானு ப₄ாவனனறோ; இவவழியாலே தேவரீரோட்டை ஒரு ஸம் ப₃ந்த₄ம வேணுமெனறும செயதோமிததனை. "வெங்கதிரோன குலததுககோா விளககாயத தோனறி விண்முழுதும உயயககொணட வீரன" எனறும, 19. "जनकानां कुले कीर्तिमाहरिष्यति मे सुता" (ஜநகாநாம் குலே கீர்த்திமாஹரிஷ்யதி மே ஸுதா) என்றும சொலலுகிறபடியே, தேவரீர் வந்தவதரிக்கையாலே பரபன்னகுலமாக விளங்கபபோகிறது. தேவரீரே ஸாவோத்தாரகா. அடியேன ரஹஸ்யததிலே நினைததிருபபதும அப்படியே" எனறருளிச செயதார். இவ் வாாத்தைை ஸமபரத₃ாயமெனறு பிள்ளையருளிச்செய்வா.

பெரியதிருமலைநம்பி திருமாளிகையிலே, உடையவர் ஒரு ஸம்வதஸரம எழுந்தருளியிருநது இதிஹாஸ ஶ்ரேஷ்ட்ட₂

மான ஸ்ரீராமாயணம் நம்பி பக்கலிலே கேட்டருளுகிறவள விலே, 20. "यश्च रामं च पश्येत्तु" (யஶ்ச ராமம் ந பஶ்யேத்து) என்கிற ஶ்லோகம வந்தவாறே ஸ்வக3தஸ்வீகார பரக3த ஸ்வீகாரங்களிரண்டுமன்றியிலே தானும் பிறரும தன்னை இகழுமபடி வர்த்திக்கிற சேதனனுக்குத் தஞ்சமேதென்று கேட்டருளினவளவிலே, "நித்யஸூரிகளில தலைவரான தேவரீருடைய அபி4மானமே அமோகோ4த்தாரகம" என்று அருளிச்செய்தார். பின்பு எம்பாரை உத3கபூர்வகமாக உடையவர்க்கு ஸமர்ப்பித்து, "நீர் உடையவரை நம்மிலும் அதி4கராக நினைத்திரும; அவர் திருவடிகளே தஞ்சம; அவர் ஸர்வோத்தாரகராகத் திருவவதரித்தவர். ஆகையாலே இவரோட்டை ஸம்ப3ந்த4ம நேராகப பெற்றதில்லையென்று ஸ்ரீ ராமாயண வ்யாஜத்தாலே ஒரு ஸம்ப3ந்த4ம் பெற்றோம். ஆளவந்தாரும இழவோடே எழுந்தருளும்படிகாணும் இவருடைய ஏற்றமிருப்பது. இந்த மஹாநுபா4வனோட்டை ஸம்ப3ந்த4த்தாலே நீரும நிழலுமடிதாறுமாயிரும" என்றருளிச்செய்தார். இதுவும் ஸம்ப்ரதா3யம்.

திருக்கோட்டியூரிலே உடையவர் எழுந்தருளி நம்பி பக்கலிலே சரமஶ்லோகம் கேட்கிறபோது, தஞ்சமான அர்த்த2விஶேஷங்களையெல்லாம அருளிச்செய்து, "தேவரீரைப் பலகாலும துவளப்பண்ணினதைத் திருவுள்ளத்திலே கொள்ளாதேகிடீர். அர்த்த2த்தின் சீர்மையை வெளியிடவேண்டிச் செய்தோமித்தனை. தேவரீர் லோக ஸம்ரக்ஷணார்த்த2மாகத் திருவவதரித்தருளிற்று. நாத2முனிகளுக்குத் தஞ்சமான விஷயம் தேவரீர். இப்படிப்பட்ட மஹானுபா4வனோட்டை ஸம்ப3ந்த4முண்டாகப் பெற்றோமென்று மார்பிலே கைபொகட்டு உறங்கலாம்படிக்கு உடலாயிருக்கிறது. எங்களாசார்யரான ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாத3த்திலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகளிலே இத்3த3ர்ஶநத்தை நிர்வஹிக்க ஆளுண்டாயிருக்கவும், தேவரீரே த3ர்ஶநப்ரவர்த்தகராக வேணுமென்று பேரருளாளன் ஸன்னிதி4யிலே ப்ரபத்தி பண்ணியருளித் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளுகிறபோது, 'இந்த மஹானுபா4வனோடே நாலு நாளாகிலும்

கலந்து பரிமாறப் பெற்றோமில்லையே' என்று இழவோடே எழுந்தருளினர். ஆகையாலே இத்₃தூ₃ர்ஶநம எம்பெருமா ஞர் தூ₃ர்ஶநமென்று தேவரீர் திருநாமத்தினுலே நாள் தோறும் கொழுநதுவிட்டு விளங்கப்போகிறது" என்று அருளிச்செய்தார்.

திருக்கோட்டியூர் நம்பி நியோக₃த்தாலே உடையவர் திருமாலையாண்டான் பக்கலிலே திருவாய்மொழி நடத்தா நிற்க, இடையிலே ஒரு அாத்த₂ வ்யதயாஸத்தாலே வயாக₂ யானம நடத்தாமல் தவிர, இத்தைத திருககோட்டியூர் நம்பி கேட்டருளிக கோயிலேற எழுந்தருளினவளவிலே திருமாலையாண்டானையழைத்தருளி, "நீரிவருக்கு அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபனம் பண்ணுகிறோமென்று இராதேகொளளும். இவர்கது ஆளவந்தார்க்குத் தோற்றின அாத்த₂மொழிய விபரீதார்த்த₂ம தோற்றுது. ஸாந்தீ₃பநி பக்கலிலே க்ருஷ்ணன் வேத₃ாத்₄யயநம் பணணினுபபோலே காணும உம்முடைய பக்கலிலே இவர் திருவாயமொழி கேட்கிறது" என்றருளிச்செய்து, விட்ட தருவாய தொடங்கி உடையவர் மடத்திலே திருக்கோட்டியூர் நம்பியும, திருமாலையாணடா னும், பெரியநம்பியும் கூட எழுந்தருளியிருந்து திருவாய் மொழி வ்யாக்₂யானம் நடத்துவியாநிற்க, "பொலிக பொலிக" வந்தவாறே, "கலியும் கெடும்" என்கிற விடத்திலே நம்பியும் உடையவரை ஏறவும் இறங்கவும் பார்க்க, உடையவர் அத்தைககணடருளி இதுககுப்பொருளே தென்று கேட்க, "தேவரீர் திருவவதரித்து இதினுடைய அர்த்த₂த்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே கேட்கவேணுமோ? ப்ரபன்ன குலோத்தாரகரான தேவரீரே இதுக்குப் பொருள்; அஸ்மத₃ாதி₃களைக் கரை யேற்றுகைக்காகவன்றோ நித்யவிபூ₄தியில் நின்றும் இங்கே எழுந்தருளிற்று" என்று அருளிச்செய்தார். இத்தைக கேட்டிருந்த திருமாலையாண்டானும், ஹர்ஷபுளகிதக₃ாத்ர ராய், "இனி நான் ஆளவந்தாரை அறியேன்; எல்லாப் பேறும் தேவரீரே; தேவரீரோடு உண்டான ஸம்ப₃ந்த₄மே அடியேனுடைய பேற்றுக்கு ஸாத₄னம்" என்றருளிச் செய்தார்.

உடையவர், ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் பக்கலிலே சென்று ஸ்வாநுவர்த்தனத்தாலே அவரை உகப்பித்துப் பரமரஹஸ்யமான சரமோபாயத்தைப் பெற்று ப்ரீதராய் எழுந்தருளியிருக்க. அவ்வளவிலே உடையவரை அழைத்தருளி, "நாம உமக்குச் சரமோபாய ரஹஸ்யததைச் சொனனோமேயாகிலும இது முக்₂யமாக விலைச்செல்லுகிறது உம்முடைய பககலிலேதானே" என்றருளிச் செயதார். "இதுக்கு நித₃ானம் நாத₂முனிகளாகையாலே நீரே ஸர்வோததாரகராகக குறையிலலை" என்றும் அருளிசசெய்தார்.

இப்படி ஐவரும் கூடி உடையவர்க்கு ஆசார்யர்களாக இருந்தார்களேயாகிலும, தாங்கள் தஞ்சமாக அறுதியிட்டிருப்பது உடையவரிடத்தில் உத்தாரகதவத்தையிறே. திருக்கோட்டியூர் நம்பி தம் குமாரததியாரை உடையவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பித்தவளவிலே, உடையவர் அப்பெண்பிள்ளையை ஏகாந்தத்திலே அழைத்தருளித் தம் திருவடிகளிரண்டையும காட்டி, "பெண்ணே! இத்தையே தஞ்சமாக நினைத்திரு" என்றருளிச்செய்தார். அந்தப் பெண்ணும், "'மேவினேனவன் பொனனடி மெய்ம்மையே' என்று, தேவரீர் எங்கே எழுந்தருளியிருந்தாலும், அடியேனுக்கு தேவரீருடைய திருவடிகளே தஞ்சம்; தேவரீருக்கு ஆசார்யரான எங்கள் அய்யர் நினைத்திருக்கும்படி கண்டால் தேவரீருக்கு அநங்யார்ஹஶேஷபூ₄தையான அடியேன் நினைத்திருக்கச் சொல்லவேணுமோ" என்று சொன்னாளாகப் பிள்ளை அருளிச்செய்வர். திருக்கோட்டியூர் நம்பி தம்முடைய அந்திமத₃ஶையிலே குமாரத்தியாரை அழைத்தருளி, "பெண்ணே! நம் ப்ரயாணத்தில் நீ நினைத்திருப்பது என்" என்ன, "அய்யரே! எங்களாசார்யரான எம்பெருமானாரோடு உண்டான ஸம்ப₃ந்த₄த்தாலே தேவரீருக்குப் பேறு முற்படப் பெற்றதே என்று நினைத்திருக்கின்றேன்" என்ன, அவரும், "வளர்த்ததனால் பயன் பெற்றேன்" என்று அப்பெண்பிள்ளையை அழைத்தருளி, ஆளவந்தார் ப்ரஸாத₃லப்₃த₄மான விக்₃ரஹத்தை ஸாதி₃த்து

உளளிறகருததும வெளியாமபடி 'எமபெருமானார திருவடி கள் ஶரணம' எனறு திருநாடடுககெழுநதருளினார இத தால எமபெருமானாரிடததிலே நிஸஸம்ஶயமாக உததாரகத வததை அறுதியிடடார எனனுமிடம ஸித₃த₄மாயிறறதிறே

திருககசசி நமபி ஒரு நாள ராததிரிகாலததிலே பேரருளாளர ஸனனிதி₄யிலே நெடுமபோது திருவால வடடம பரிமாற 'நமபி! ஒனறு சொலலுவாரைபபோலே இராநினறீர, என?' எனன, "நாயிநதே! இளையாழவார, 'சில நினைவுகள நினைததேன அவை எவை எனறு தேவரீரிடததிலே கேடடுவநது சொலலவேணும' எனறார அவறறை அருளிசசெயயவேணும" எனன, "வாரீர்! அவர அறியாததோ நாம சொலலபபோகிறது ஸாநதீ₃பனி பககலிலே நாம அத₄யயனம பணணினபபோலே காணும அவர இருககுமபடி ஸகலஶாஸதரஙகளும ஸகலோபாயங களும அறிநத ஸாரவிததமராய, நம முதனமையிலே அடிமை செயவாரில தலைவராய, தம பககலிலே ஸகலாரத்₂ தஙகளும கேடடு நாடடஙக வாழவேணடியிருகக, நாமொனறு சொலலக கிடககிறதோ? பினனையும உமமை யிடுவிதது கேடகிறீரிததனை" எனறருளிசசெயதார

"உடையவர, பெரியநமபி தொடககமான ஐவரகளுக கும ஶிஷயராய, அவரகள ஆசாரயரகளாயிருகக, ஶிஷய ரான இவரோடடை ஸமப₃நத₄ததாலே அவரகள பேறு பெறறார்கள எனறு சொலலுமபடி எஙஙனே? ஆசாரய ஸமப₃நத₄ததாலேயனறோ ஶிஷயனுககுப பேறு" எனனில- த₃ஶரத₂வஸுதே₃வாதி₃களிடததிலே பிறநத ராமக்ருஷ்ணாதி₃ கள் வித₃யாப₄யாஸததுககுடலாக விஶ்வாமிதரஸாநதீ₃பனி பரப₄ருதிகளை ஆசாரயதவேந வரிதது 21 "**किंकरौ समुपस्थितौ**' (கிஙகரௌ ஸமுபஸதி₂தௌ) எனறும, 22 "**तवाहं दासभूतोऽस्मि किमद्य करवाणि ते**" (தவாஹம தா₃ஸபூ₄தோऽஸமி கிமத்₃ய கரவாணி தே) எனறும இதயாதி₃களில் சொலலுகிற படியே தாஙகள ஶிஷயராய நினறவிடததில ஶிஷய ஸமப₃நத₄ததாலே உபதே₃ஶகதவேந நினறு கு₃ருககளான

விஶ்வாமித்ராதி₃களுக்குப் பேறுண்டானாப்போலே, ஶிஷ்யரான இவரோடுண்டான ஸம்ப₃ந்த₄த்தாலே ஆசார்யர்களான பெரியநம்பி தொடக்கமானார்க்கும் பேறுக்கக் குறையில்லை. 23. " विष्णुर्मानुषरूपेण चचार वसुधातले " (விஷ்ணுர் மாநுஷரூபேண சசார வஸுதா₄தலே) என்றும், 24. " इदानीमपि गोविन्द लोकानां हितकाम्यया। मानुषं वपुरास्थाय द्वारवत्यां हि तिष्ठसि॥" (இதா₃நீமபி கோ₃விந்த₃ லோகாநாம் ஹிதகாம்யயா। மாநுஷம் வபுராஸ்தா₂ய த்₃வாரவத்யாம் ஹி திஷ்ட₂ஸி॥) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸாக்ஷாத் ஸர்வேஶ்வரன் தானே மாநுஷரூபத்தை ஏறிட்டுக்கொண்டு ஶிஷ்யத்வபூ₄ர்வகமாக ஆதரமாய், தன்னில் தானான தன்மையாயிருக்கையாலே, அவர்களும் அடியறிந்தவர்களாகையாலே, உபதே₃ஷ்டருத்வபூ₄ர்வநிலையொழிய வஸ்துத: அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபனத்₃வாரா கு₃ருத்வம் தங்களுக்கு இல்லாமையாலே அவர்களுக்குப் பேறு அவராலேயாகக் குறையில்லை. இங்கு அப்படிக் கூடாதே - என்னில். இங்கும் கூடும். எங்ஙனேயென்னில்- 25. " आचार्यस्स हरिस्साक्षात् चररूपी न संशयः " (ஆசார்யஸ்ஸ ஹரிஸ்ஸாக்ஷாத் சரரூபீ ந ஸம்ஶய:) என்றும், 26. "गुरुरेव परं ब्रह्म" (கு₃ருரேவ பரம் ப்₃ரஹ்ம) என்றும், "பீதக வாடைப் பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து" என்றும், "திருமாமகள் கொழுனன் தானே குருவாகி" என்றும் இத்யாதி₃களில் சொல்லுகிறபடி உடையவரும் அவதார விஶேஷமாகையாலும், பெரியநம்பி தொடக்கமானார் இவர்க்கு அஜ்ஞாதஜ்ஞாபனத்₃வாரா ஆசார்யர்களன்றிக்கே, இவரோடே நமக்கொரு ஸம்ப₃ந்த₄ம் உண்டாகவேணுமென்னுமதிலே நோக்காய ஆசார்யத்வத்தை வ்யாஜமாக நினைத்திருக்கையாலும், நாத₂முனிகளுடைய ஸம்ப்ரதா₃ய ஶ்ரவணத்தாலும், பேற்றுக்கு உடலாக உத்தாரகத்வத்தை இவரிடத்திலே அறுதியிட்டிருந்தார்கள். பரத₂மகு₃ருவான எம்பெருமானுக்கும் இவர் உத்தாரகரானபடி கண்டால், அவாந்தர கு₃ருக்களுக்கு இவர் உத்தாரகராகச் சொல்ல வேண்டாவிறே. உத்தாரகராகையாவது — ஸ்வரூபஸத்₂பூ₄ர்வம் அழிந்து அத₄:பதிதனானவனை ஸ்வரூபஸத்₂பூ₄ர்வத்தை

உண்டாக்கிக் கரைமரம் சேர்க்கையிறே. பு₃ாஹ்ய குத்₃ருஷ்டிகள் ப்₃ரஹ்மஸ்வரூபத்தை இல்லை செய்ய, அத்தாலே ஸ்வரூபஸித்₃தி₄யில்லாமல், அத₄:பதிதனாவள விலே, ஸகல வேத₃ாந்தங்களாலும் பரப்₃ரஹ்மத்தை ஸ்வரூப ஸித்₃தி₄யுண்டாக்கிக் கரைமரம சேர்த்தாரிறே. இன்னமும் **27. "गोपालो यादवं वंशं स्वय(मग्न)मभ्युद्धरिष्यति"** (**கோ₃பாலோ யாத₃வம் வம்ஶம் ஸ்வயம் (மக்₃நம்) அப்₄யுத்₃த₄ரிஷ்யதி**) என்று நாரத₃பு₄க₃வான் க்ருஷ்ணாவதாரத்தைக் கடாக்ஷித்து, யது₃வமஶத்தை ஒரு கோ₃பாலன் வந்து உத்₃த₄ரிக்கப் போகிறானென்று சொன்னாப்போலே, ப்ரபன்னஜனகூடஸ் த₂ரான ஆழ்வாரும் உடையவருடைய திருவவதாரத்தைக் கடாக்ஷித்து "கலியும் கெடும் கண்டு கொண்மின்" என்று ஒரு மஹானுபு₄ாவன் திருவவதரித்து பரபன்னகுலமாக வாழுமபடிக்கு ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸ்ரீ கொழுந்துவிட்டுச் செல்லுமபடி பண்ணபபோகிறாரென்று அருளிச்செய்தா ரிறே. ஆகையாலே ஆளவந்தார் தொடககமான முன் புள்ள முதலிகள் பலருமா த₃ர்ஶந ப்ரவர்த்தகராயிருக்க, இங்கும் அங்குமா இவர் திருநாமததாலே த₃ர்ஶநம் பேறு பெற்று - எழுபத்துநாலு ஸிம்ஹாஸனஸ்த₂ரும், ஜ்ஞாநாதி₄ கரான ஸநயாஸிகளும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும், ஏகாங்கி களுமா, ஜ்ஞாநாதி₄கைகளான அமமையார்களும் நிரவதி₄க வைஷ்ணவ ஸ்ரீயோடே வாழ்ந்தது. அந்த ஸம்ருத்₃தி₄ இன்றளவும வெள்ளமிட்டுப் பெருகும்படி ராமாநுஜ த₃ர்ஶந மென்று கொழுந்துவிட்டுச செல்லுகிறது.

ஸாவேஶ்வரன் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே அர்ஜுனவ்யா ஜத்தாலே ஸவவிஷயமான சரமஶ்லோக முக₂த்தாலே ப்ரத₂ மோபாயத்தை நிஶ்சயித்துக் காட்டினாப்போலே, உடைய வரும் அவதார விஶேஷமான தம் பக்கலிலே சரமோபா யததை நிஶ்சயித்து அருளிசசெய்தாரிறே. எங்ஙனேயென் னில: திருநாராயணபுரததிலே உடையவர் முதலிகளும் தாமுமாக எழுந்தருளியிருக்கிறநாளிலே முதலியாண்டான் யாத₃வகி₃ரி மாஹாத்மயம் வாசியாநிற்க, 28. "**अनन्तः प्रथमं**

(அநந்த: ப்ரத$_2$மம் ரூபம் லக்ஷ்மணஶ்ச தத: பரம்| ப$_3$லப$_4$த்$_3$ரஸ் த்ருதீயஸ்து கலௌ கஶ்சித் ப$_4$விஷ்யதி ||) என்கிற ஶ்லோகம் வந்தவாறே சதுர்த்த$_2$பாத$_3$த்துக்குப் பொருள் ஏதென்று சில முதலிகள் முதலியாண்டானை கேட்க, அவரும் உடையவர் திருமுக$_2$மண்ட$_3$லத்தைப் பார்க்க, உடையவரும், 'ஆழ்வாரை அபேக்ஷித்து ருஷி சொன்னதாயிருக்கும' என்று அருளிச்செய்ய, அதிலே முதலிகளுக்கு த்ருப்தி யில்லாதபடியைக்கண்டு "இற்றைக்குச் சொல்லும்; பின்னை வெளியிடுகிறோம" என்றருளிச்செய்ய, அவ்வளவிலே மாஹாத்ம்யத்தை முட்ட வாசித்துக்கட்டி, கோ$_3$ஷ்டி$_2$யும் குலைந்துபோய் அன்று ராத்ரிகாலத்திலே முதலியாண்டான், எம்பார், திருநாராயணபுரத்தரையர், மாருதியாண்டான், உக்கலம்மாள் இவர்கள் ஐவர்களும் உடையவர் திருவடிகளிலே த$_3$ண்ட$_3$ம் ஸமர்ப்பித்து, 'தேவரீர் அடியோங்களுக்கு அவ்வர்த்த$_2$த்தை அருளிச்செய்யவேணும' என்ன, "ஆகில் இத்தை ஒருவர்க்கும வெளியிடாதே கிடீர்கள். இதிலே ப்ரதிபத்தி பிறககிறது மிகவும் து$_3$ர்லப$_4$மாயிருக்கும்" என்றருளிச்செய்து, 28. **"कलौ कश्चिद्भविष्यति"** (**கலௌ கஶ்சித் ப$_4$விஷ்யதி**) என்றதுக்கு நாமே விஷயம்; நம் பிறவி ஸர்வோத்தாரகமாகப் பிறந்த பிறவியாயிருக்கும். ஆகையாலே எல்லாரும் நம்மைப் பற்றி நிர்ப்ப$_4$ரராய் இருங்கோள். ஒரு குறைகளுமில்லை" என்றருளிச்செய்தார். இவ்வர்த்த$_2$ம் பரமரஹஸ்யம்.

உடையவர்தாம அவதார விஶேஷமென்னுமிடத்தைப் பலரும் வெளியிட்டார்களிறே. எங்ஙனேயென்னில்-அழகர் ஸன்னிதி$_4$யிலே திருவத்$_4$யயனம் நடவாநிற்க, ஒருநாள் திருவோலக்கத்திலே நம்மிராமாநுசமுடையார்க்கு அருளப்பாடென்று திருவுள்ளமாய் அருள, 'நாயிந்தே' என்று முதலிகளெல்லாம் எழுந்திருந்து, அழகர் திருவடிகளுக்கு ஆஸன்னமாக எழுந்தருள, பெரியநம்பி வழியிலே சிலர் எழுந்திருந்து வாராமலிருக்க, 'நாமழைக்க நீங்கள் வாராமலிருப்பானேன்' என்ன, "இராமாநுசமுடையார்க்கு அருளப்பாடென்று தேவரீர் திருவுள்ளம்பற்றுகையாலே

அவர் எங்களுக்கு ஶிஷ்யராய் இருக்கையாலே, அவர் எங்களுக்கு ஶேஷபூ₄தரன்றே என்று வாராமலிருந்தோம'' என்ன, அவரும "நம்மை து₃ஶரத₂வஸுதே₃வாதி₃கள் புத்ரப்ரதிபத்தி பண்ணிணுப்போலே இருந்தது நீங்கள் நம இராமானுசனை ஶிஷ்யபரதிபத்தி பண்ணினது. நம் முதன்மையிலே அடிமை செய்வாரில தலைவரான இவரோட்டை ஸம்ப₃ந்த₄த்தை அறுத்துக்கொண்ட உங் களுககு க₃தி ஏது?'' என்று அருளிச்செயதார். பின்பொரு நாள கிடாமபியாசசானை அழைத்து அருளபபாடிட்டருளி, ஒரு பாசுரம் சொல்லிக காணுமென்ன, அவரும், **29. "न धर्मनिष्ठोऽस्मि"** (ந த₄ர்மநிஷ்டோ₂ஸ்மி) என்று தொடங்கி **29. "अकिञ्चनोऽनन्यगतिश्शरण्य त्वत्पादमूलं शरणं प्रपद्ये ॥"** (அகிஞ்ச **நோऽநந்யக₃திஶ்ஶரண்ய த்வத்பாத₃மூலம் ஶரணம் ப்ர பத்₃யே ॥**) என்றருளிச்செய்ய, "நமமிராமானுசனையுடையை யாய் வைத்து அநங்யக₃தி என்று சொல்லப்பெறுய் காண்'' என்றருளிச்செய்தார். அதாவது - "எலலார்க்கும் புகலிட மாய், ஸர்வோத்தாரகரான நம்மிராமானுசனிருககச் செய்தே உமக்கு ஒரு குறைகளுமிலலை. மார்விலே கைபொகட்டு உறங்கும்'' என்றருளிச்செயதார் எனறபடி.

பெருமாளகோயிலிலே ஒரு வைஷ்ணவனுக்கு ஒரு பிள்ளை பிறந்தாணுய், அந்தப் பிள்ளை ஐந்து ஆறு வயஸ் ஸளவும வாாத்தை சொலலாமல் ஊமையாயிருந்து, அநந் தரம இரண்டு மூன்று ஸம்வதஸரம அவனைக் காணுமல் போக, சில நாளைக்குப் பின்பு அவன் வார்த்தை சொலல வல்லனுய் வந்தவாறே, இந்த ஆஶ்சர்யத்தைககேட்கைககு, 'ஊமாய! நீ இத்தனை நாளும எங்கு போனுய?' எனறு சிலர் கேட்க, அவனும 'க்ஷீராப்₃தி₄க்குப போனேன்' எனன, அங்கே விஶேஷமேதென்று கேட்க, "திருப்பாற கடல் நாத₂ன் ஸேனைமுதலியாரையழைத்தருளி, "எலலாரும நமககாளாமபடி நீர்போய் அவதரித்து ஜக₃த்தையடையத திருத்தும?' என்று நியோகி₃கக, அப்படியே ஸேனை முதலி யாரும இளையாழ்வாராய் வந்தவதரித்திருககிருரென்று திருப்பாறகடல் நாத₂ன் ஸன்னிதி₄யிலே ஶ்வேதத்₃வீப

வாஸிகள் ப்ரஸங்க₃ம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்" என்று சொல்லி, உடனே அந்தப்பிள்ளை அந்தர்த்த₄ாநம் பண்ணிப்போயிற்று.

உடையவர் யாத₃வப்ரகாஶனோடே ஶாஸ்த்ரபாட₂ம் காலக்ஷேபம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற நாளிலே, அந்த ராஜ்யத்து ராஜாவினுடைய பெண்ணை ப்₃ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு பிடித்து நலிய, அத்தை யாத₃வப்ரகாஶனுக்கு அறிவிக்கப் பண்ண, அவனும் அதிக்ரூரமான மந்த்ரங்களை ஜபித்துக் கொண்டு இளையாழ்வார் தொடக்கமானாருடனே சென்று அத்தைப் போகச்சொல்ல, அது முடக்கின காலைநீட்டி, "நீ போகச்சொன்னால் உனக்கு ப₄யப்பட்டுப் போகேன்" என்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல, "ஆனால், நீயார் போகச் சொன்னால் போவுதி?" என்ன, "உன்னுடனே வாசிக்கிற வர்களிலே ஒருவர் அநந்தக₃ருட₃விஷ்வக்ஸேநாதி₃களான நித்யஸூரிகளில் தலைவரிலே ஒருவராயிருப்பார்" என்று உடையவரைக் காட்டி, "அவர் போகச்சொன்னால் அவர் திருவடிகளிலே த₃ண்ட₃னிட்டுப் போகிறேன" என்று சொல்லுகையாலே, உடையவர் அவதார விஶேஷமென்னு மிடத்தை ப்₃ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸும் வெளியிட்டதிறே.

உடையவரும் ஶாரதா₃ பீட₂த்துக்கு எழுந்தருளின வளவிலே ஸரஸ்வதியும் எதிரே புறப்பட்டு வந்து, "இவர் ஸர்வேஶ்வரனுடைய அம்ஶாவதாரமே; தப்பாது" என்று சொல்லி அதிப்ரீதியோடே, 30. **"कप्यासं पुण्डरीकमेवमक्षिणी"** **(கப்யாஸம் புண்ட₃ரீகமேவமக்ஷிணீ)** என்கிற ஶ்ருதி வாக்யத்துக்கு அர்த்த₂ம் அருளிச்செய்யவேணுமென்று உடைய வரைக கேட்க, உடையவரும், "ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு அப்போதலர்ந்த செந்தாமரைப் பூப்போலேயிருக்கும் திருக் கண்கள்" எனறு அருளிச்செய்ய, ஸரஸ்வதியும் கேட்டு மிகவும் ஸந்தோஷித்து "அவதார விஶேஷமான தேவரீர் நூற்றுக்காத வழி எழுந்தருளினது அடியேனைக் கடாக்ஷிக் கைக்காக எழுந்தருளிற்றே" என்று ஸ்ரீப₄ாஷ்யம் முதலான க்₃ரந்த₂ங்களையும் ஶிரஸாவஹித்து உடையவருக்கு பா₄ஷ்ய

காரரென்று திருநாமம் சாத்தி, உடையவருடைய அவதார ரஹஸ்யத்தை ஸரஸ்வதியும் வெளியிட்டாளிறே.

கூரத்தாழ்வானும்—உடையவருடைய நியோகத்தாலே பேரருளாளன் விஷயமாக வரத₃ராஜஸ்தவம் அருளிச் செய்து நிறைவேற்றினவுடனே, ஆழ்வானும் உடையவர் ஸன்னிதி₄யிலே ஸமர்ப்பித்து, "தேவரீருடைய நியமன ப்ரகாரத்திலே வரத₃ராஜஸ்தவத்தை தேவப்பெருமாள் திருமுன்பே விண்ணப்பம் செய்தேன் திருவுள்ளமுகந்து, அவர் பெருவிசும்பருளும் பேரருளாளராகையாலே அடியேன் கேட்டபடியே, 12 "**वैकुण्ठे तु परे लोके श्रिया सार्धं जगत्पतिः । आस्ते विष्णुरचिन्त्यात्मा भक्तैर्भागवतैस्सह ॥**" (**வைகுண்டே₂ து பரே லோகே ஶ்ரியா ஸார்த்த₄ம் ஜக₃த்பதி । ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா ப₄க்தைர் பா₄க₃வதைஸ் ஸஹ ॥**) என்று சொல்லுகிற பரமபத₃த்தை ப்ரஸாதி₃த்தோமென்று அருளிச் செய்து, 'நாம் * வானிளவரசாகையாலே நமக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் மட்டமாயிருக்கும், நம் முதன்மையிலே அடிமை செய்வாரில் தலைவரிலே ஒருத்தரான நம்மிராமானுசனை அநுமதிகொண்டு அவர் தந்தோமென்றால் போய்வாரும்' என்றருளிச்செய்தார் அப்படியே தேவரீரும் திருவுள்ளம் பற்றியருளவேணும்" என்று விண்ணப்பம் செய்ய, உடையவரும், ஆழ்வான் திருவுள்ளத்தையறிந்து அவருடைய வலத்திருச்செவியிலே த₃வயத்தையும் ப்ரஸாதி₃த்தருளி, 'நலமந்தமில்லதோர் நாடு புகுவீர்'' என்றருளிச்செய்ய, ஆழ்வானும் 'நான்பெற்ற பேறு நாலூரானும் பெற வேணும்' என்று விண்ணப்பம்செய்ய, "க்ருஷ்ணன் க₄ண்டாகர்ணன் பக்கல் பண்ணின விஷயீகாரம் அவனுடன் பிறந்தவனளவும் சென்றாப்போலே, நாமுமமுடைய பக்கல் பண்ணின விஷயீகாரம் நாலூரானளவும் செல்லத் தட்டில்லை காணும்" என்று அருளிச்செய்தார் பின்பிறே * கலங்காப்பெருநகரை ப்ராபித்தது.

ஆழ்வானுக்கு பட்டரைக்கொண்டு திருவத்₄யயன பார்யந்தம் நடத்தி, மற்றைநாள் உடையவர் பட்டரையும் கூட்டிக்கொண்டு பெரியபெருமாளை ஸேவிப்பதாக எழுந்

தருள, அவ்வளவிலே பெருமாளும் பட்டரை அருளப் பாடிட்டருளி, "உமக்குப் பிதா போனுரென்று வ்யாகுலப் படாதே கிடீர்; நாமுமகக்குப் பிதா" என்று பட்டரை புத்ரஸ்வீகாரம பண்ணியருளி, "நீர் ஒன்றுக்கும் கரையாதே கொள்ளும் காணும். த்₃ருஷ்டத்தில உமக்கு ஒரு குறை களும் வையோம; அத்₃ருஷ்டத்துக்கு நம் இராமானுச னிருக்கக் கரையவேணடுவதில்லை. *'நம் பரமாயதுண்டே' என்று துணிந்திரும" என்று அருளிச்செயதார்,

உடையவா, முதலிகளும் தாமுமாக தி₃வ்யதே₃ஶங்க ளெல்லாம் ஸேவிததுத் திருநகரியிலே எழுந்தருளி ஆழ்வாரை ஸேவித்துக் கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு அநுஸந் த₄ாநம் பண்ணிக்கொணடு நிற்க, ஆழ்வாரும மிகவும் உகந் தருளி அர்ச்சகமுகே₂ந அருளப்பாடிட்டருளி, உடைய வரைத் திருவடிகளின் கீழே திருமுடியை மடுக்கச்சொல்லி ஸகலமான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும கோயில பரிகரம் அனைத்துக்கொத்தையும் அருளப்பாடிட்டருளி, "நம்மோடு ஸம்ப₃ந்த₄ம் வேண்டியிருப்பாரெலலாரும் நமக்குப் பாது₃க மாயிருக்கும நம்மிராமாநுசனைப் பற்றுங்கோள். நம்மிராமா நுசனைப் பற்றுகை நமமைப் பற்றுகையாயிருக்கும். நம்மி ராமாநுசனையே நீங்களனைவரும் உடையராய்ப் பிழையுங் கோள்" என்றருளிச்செய்தார். அன்று தொடங்கி ஆழ்வார் திருவடிகளுக்கு 'இராமாநுசம்' என்று திருநாமம் ஆயிற்று. தத்பூர்வம் ஶட₂கோபபத₃த்₃வயம் மது₄ரகவிகள் என்று திருநாமமாயிருக்கும். இந்த ஸம்ப்ரத₃ாயத்தையுட் கொண்டாயிற்று அமுதனுர் "மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன்" என்று அருளிச்செய்தது.

மது₄ரகவியாழ்வார் ஸர்வஜ்ஞராகையாலே ஆழ்வார் திருவுள்ளக் கருத்தை அறிந்து "மேவினேனவன் பொன்னடி" என்று ஸாபி₄ப்ராயமாக அருளிச்செய்தா ரிறே. தாமரையடி என்னுதே பொன்னடி என்று விஶே ஷணமிட்டது—பொன்னனது ஸகலத்₃ரவ்யங்களிலும் உத்க்ருஷ்டமாய், எல்லாரும் மேல்விழுந்து ஆசைப்படுமபடி யுமாய், ப₂ல ப்ரஸாத₃கமுமாய், ப்ராயிக(ப்ய?)முமாய், வ்யக்தி

தாரதமயததையிடடு வாததியாமல தன பககல ருசியுளளா ரிடமெலலாம வாததிககுமபடியுமாய, ஆணகளோடு பெண களோடு வாசியறத தொடா்நமபடியுமாய, கைபபடடால நோககிககொளள வேணடுமபடியுமாய, இழவிலே பராண ஹானி வருகைககு உடலுமாய இருககையாலேயிறே இநத ஆகாரஙகளெலலாம உடையவா பககலிலே கணட திறே உடையவா தாம 31 "**कारुण्याद्गुरुषूत्तमो यतिपति**" (**காருணயாத₃கு₃ருஷூத்தமோ யதிபதி**) எனகிறபடியே எலலாரிலும உதகருஷடராய, எழுபததுநாலு ஸிமஹாஸ னஸத₂ரும ஆசைபபடடு மேலவிழுநது ஆஶ்ரயிககுமபடி ஸபருஹணீயருமாய, மோக்ஷப₂லபரத₃ருமாய, இனனு ரினனவாகளெனறு அவாகளையும விடாமல, ருசியுடையவா பககலெலலாம ரஹஸயாாத்த₂ஙகளை வெளியிடடருளி, அளவிறநத ஸ்ரீவைஷணவாகளோடு வாசியற வாயதத எலலாரையும ஈடுபடுததி, கருமிகணட₂னடியாக வநத து₃ாதத₃ஶயிலே முதலியாணடான தொடககமானாராலே பேணபபடடுத தமமுடைய விஶலேஷததில ஸ்ரீபாத₃ததி லுளளவாகள பலரும மூசசடஙகுமபடியாயிறே எழுநதருளி யிருநதது ஆகையால ஆழவாா திருவடிகள உடையவா தானேயிறே

உடையவா பரயாணததில மூசசடஙகினாகள பலரு முணடிறே கணியனூராச சிறியாசசான உடையவரைப பிரிநது கணியனூரிலே எழுநதருளிச சிலநாள கழிநத வாறே ஸவாசாாயரான உடையவரை ஸேவிகக வேணு மெனறு தேடடமாயெழுநதருள, நடுவழியிலே ஒரு திரு நாமத₄ாரி கோயிலில நினறும வரககணடு, அவனை, "எஙகளாசாாயரான எமபெருமானாா ஸுக₂மே எழுநதருளி இருககிறரோ?" எனறு கேடக, அவனும உடையவருடைய பரயாணததைச சொலல, "எமபெருமானாா திருவடிகளே ஶரணம" எனறு மூசசடஙகினாறே குமாணடூா இளைய வில்லி எனகிறவா திருபபேரூரிலே எழுநதருளியிருககச செயதே, ஒருநாள ராததிரி ஸ்வபனததிலே உடையவா அநேகமாயிரம ஆதி₃ததியாகள சோ உதி₃ததாபோலே

நிரவதி4கதேஜோரூபமான தி3வ்ய விமானத்திலே ஏறியருளி நிற்கப் பரமபத3த்துக்கும் பூ4மிக்கும் நடுவே நிரவகாஶமாம்படி பரமபத3நாத2ன், அநந்தக3ருட3விஷ்வக்ஸேனாதி3கள் தொடக்கமான அநேகமாயிரம் நித்யஸூரிகளும், ஆழ்வார் நாத2முனிகள் தொடக்கமான அளவிறந்த முக்தரும் தாமுமாக ஶங்க2காஹளபே4ரிகள் தொடக்கமான வாத்3ய கோ4ஷங்களுடனே வந்து உடையவரை எதிர் கொண்டு தி3வ்யவிமானம் முன்னே நடக்கத் தாமும பரிகரமும் பின்தொடர்ந்து போகிறதாகக் கண்டு திடுக கிட்டு எழுந்திருந்து, அசலகத்தில் வள்ளல் மணிவண்ணனை அழைத்தருளி, "எங்களாசார்யரான எம்பெருமானார் தி3வ்யவிமானத்திலே ஏறியருளி, பரமபத3நாத2ன் நித்ய ஸூரிகளும் தானுமாக எதிர்கொள்ளப் பரமபத3த்துக்கு எழுந்தருளுகிறதாகக் கண்டேன். த4ரியேனினி" என்றருளிச்செய்து 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே ஶரணம்' என்று மூச்சடங்கினாரிறே. இப்படி இருந்த இடங்களிலே மூச்சடங்கினார் பலரும் உண்டிறே. அருகிருந்தாரை ஏற்கவே ஆணையிட்டு விலக்குகையாலும் து3ர்ஶநார்த்த2ங்களை ப்ரவர்த்திப்பிக்க வேண்டிப் பெருமாள் வலியவிட்டு வைக்கையாலும அருகிருந்த முதலிகள் ஆற்றாமைப்பட்டிருந்தார்கள். இப்படித் தமமுடைய விஶ்லேஷத்தில ஸ்வாஶ்ரிதர் மூச்சடங்கும்படியான வைலக்ஷண்யமுடையராயாயிற்று உடையவர் தாமிருப்பது.

உடையவர் திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானுக்குத் திருவாய்மொழி ப்ரஸாதி3க்கிறபோது "பொலிக பொலிக" வந்தவாறே திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் ஹர்ஷபுலகிதகா3த்ரராய் விஸ்மயாவிஷ்டசித்தராய் எழுந்தருளியிருகக, உடையவரும் அத்தைக்கண்டு 'இதென்ன வேறுபாடு தோற்றியிராநின்றீர்' என்று கேட்டருள, "ஆழ்வார் தேவரீருடைய திருவவதாரத்தைக் கடாக்ஷித்தருளி 'கலியும் கெடும் கண்டு கொண்மின்' என்று அருளிச்செய்தார். அப்படியே தேவரீரும் உருக்கள்தோறும நாமே இதுக்கு விஷயமென்று தொட்டுக்காட்டியருளிற்று.

அதைதை எல்லாம இபபோது நினைதது ஹாஷபரவஶனுய, ஆழவாா அருளிசசெயதபடியே ஸாவோததாரகராய நாடடஙக வா ழு ம ப டி திருவவதரிதத தேவரீரிடததிலே ஸமப₃நத₄மும பெறறு, தேவரீா திருபபவளததாலே திருவாயமொழிககுப பொருள கேடகுமபடிககு ஒரு ஸுக ருதம நோபடுவதே! எனறு விஸமயபபடடிருநதேன" எனன, உடையவா மிகவும உகநதருளி, அனறு ராதரி காலததிலே பிளளானை அழைததருளி, அவா திருக கையைப பிடிததுககொணடு பேரருளாளா ஸனனிதி₄யிலே அழைததுககொணடு எழுநதருளித தமமுடைய திருவடிக ளிரணடையும அவா முடியிலே வைததருளி, "இதைதையே தஞசமாகபபறறி விஶவஸிததிரும, உமமை அடைந தாாககும இதைதையே காடடிக கொடும" எனறருளிச செயது, "நாளை பேரருளாளா ஸனனதி₄யிலே தொடஙகி திருவாயமொழிககு, ஸ்ரீவிஷ்ணு புராண ஸஙக₃யையிலே ஆறுயிரம க்₃ரநத₂மாக வயாக்₂யானம பணணும" எனறு நியமிததருளினாா இததால தமமுடைய உததாரகதவததை வெளியிடடபடியிறே

உடையவா தம திருவடிகளிலே ஆஶரயிதத கூரத தாழவானையும முதலியாணடானையும அருளாளபபெருமா ளெமபெருமானாரையும கூடடிககொணடு தி ரு வா ய மொழிககு வயாக்₂யானம பணணிககொணடு இருககிற நாளிலே, ஆசாாயாகள எல்லாரும உடையவா திருவடி களிலே மேலவிழுநது ஆஶரயிகக, இநத வருததாநததைக கேடடு அனநதாழவானும, எ ச ச ா னு ம, தொணடனூா நமபியும, மருதூா நமபியும, உடையவா திருவடிகளிலே ஆஶரயிககவேணுமெனறு எழுநதருள, அ வா க ளை அருளாளப பெருமாளெமபெருமானாா திருவடிகளிலே ஆஶரயிபபிததருளினாா அருளாளபபெருமாளெமபெரு மானாரும போர ப₄யபபடடு, "குருவியின கழுததிலே பனங காயைக கடடினாபபோலே செயதாரிததனை. இதுககெல லாம எனககு அதி₄காரம போராது, எமபெருமானாா ஸாவோததாரகராயககொணடு ஜகததடைய வாழபபிறநத வராகைகையாலே நமககெல்லாம அவா திருவடிகளேயாகை

யாலே, எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்று விஶ்வஸித்து நிர்ப்ப₄ரராய இருங்கோள்" என்று அருளிச் செய்தார். பின்பு உடையவர் அவர்களை அழைத்தருளி "நாம ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄ம் பண்ணிற்றிலோமில்லை என்று குறைப்பட்டிராதே கிடீர்கோள்; அவர் பண்ணினதே நாம் பண்ணினது. உங்கள பேற்றுக்கு நாமே கடவோம்" என்று அருளிச்செய்து, திருவடிகளிரண்டையும் நெருக்கி வைததருளி. 'இத்தையே தஞ்சமாக நினைத்திருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்தாரிறே.

உடையவர், முதலிகளும் தாமுமாகத் திருவேங்கட முடையானை ஸேவிக்கவேணுமென்று பேரருளாளனை அநுமதிகொண்டு திருப்பதியிலே எழுந்தருளி, "விண்ணோர் வெற்பு" என்கிறபடியே நித்யஸூரிகள் வந்து பரிமாறு மிடத்தே நாம கால்கொண்டு மிதிக்கையாவதென்னென்று அங்கே திருத்தாழ்வரை அடியிலே எழுந்தருளியிருந்து, "தானே தொழுமத்திசையுற்று நோக்கியே" என்கிறபடியே திருவேங்கடமுடையானை *திசை கைகூப்பி ஸேவித்து மீண்டு எழுந்தருளுவதாக உத்₃யோகி₃த்தவளவிலே, அனந் தாழ்வான் தொடக்கமான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரும், தேவரீர் ஏறாவிடில் நாங்களும் ஏறோம்; மற்றையொரு வரும் ஏறுவதில்லையாகையாலே தேவரீர் அவஶ்யம் எழுந் தருள வேணுமென்ன, உடையவரும் திருமேனி ஶோத₄னை யும் பண்ணிக்கொண்டு, 32. **"पादेनाऽध्यारोहति"** (**பாதே₃நாத்₄ யாரோஹதி**) என்று ஸ்ரீ வைகுண்ட₂நாத₂னுடைய நியோக₃த்தினாலே பாத₃பீட₂த்திலே அடியிட்டு ஏறுமாப் போலே திருவேங்கடமுடையான் அருளப்பாடிட்டருளத் திருமலையிலே ஏறியருளித் திருப்பரியட்டப்பாறையளவாக எழுந்தருளாநிற்க, "முடியுடைவானவர் முறைமுறை எதிர் கொள்ள" என்கிறபடியே பெரியதிருமலைநம்பி திரு வேங்கடமுடையானுடைய தீர்த்த₂ப்ரஸாத₃மும் கொண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயோடே எதிர்கொள்ள, உடையவரும் த₃ண்ட₃ம் ஸமர்ப்பித்து, தீர்த்த₂ப்ரஸாத₃மும் ஸ்வீகரித்து,

"தேவரீர எழுநதருளவேணுமோ? ஒரு சிறியாரிலலையோ" என்ன, "நாலு திருவீதியும ஆராயநது பாாததவிடததி லும என்னிலும சிறியாரைக கணடிலேன தேவரீரை எதிரகொளளுகைககுத திருவேஙகடமுடையான தானே எதிரகொள்ளவேணும, ஸகலஜன ஜீவாதுவாய, ஸாவரை யும உததரிபபிககவேணுமென்று திருவவதரிததருளின தேவரீருடைய வைப₄வததைப பாாககுமளவில அடியேன எதிரே விடைகொளளுகிறது தகாது, ஆகிலும, திருவேஙகட முடையானுடைய நியோக₃ததிலைே விடைகொணடே னிததனே" என்று அருளிசசெயய, உடையவரும போர உகநது, அவருடனேகூடத திருவேஙகடமுடையானுடைய ஸன்னிதி₄யிலே எழுநதருளி, த₃ணட₃ம ஸமாபபிதது நிறக, ஆசசகமுகே₂ந அருளபபாடிட்டருளி "நாமுமககு முனபே நம தெறகு வீடடிலேதானே உப₄யவிபூ₄தயைஸவாயங களையும தநது ஜக₃ததையடையத திருததி வாழவிததிரும என்று நியமிததோமே, என்ன குறையாக வநதீர ?" என்ன—நாயனதே! "கிடநததோர கிடககை" என்றும, "பிரானிருநதமை" என்றும, "நிலையார நின்றான" என்றும் சொலலுகிறபடியே தேவரீர நிறறல, இருத்தல, கிடததல செயதால அது மிகவும ஆகாஷகமாயிருககும அதில கிடையழ்கு கோயிலிலே காட்டியருளிறறு, நிலை யழகு ஹஸதிகி₃ரியிலே காட்டியருளிறறு, "அமரா முனிக கணஙகள் விருமபும திருவேஙகடததானே" என்கிறபடியே திருமலையிலே கு₃ணநிஷ்ட₂ருககும கைஙகாய நிஷ்ட₂ருககும காட்டிகொடுததுககொணடு இருககிற நிலையழகும கணடு அநுப₄விகக வேணுமென்று விடைகொணடேன என்ன, ஆகில, இங்கு வாருமென்று திருவடிகளிலே திருமுடியை மடுககச சொலலி "இததை மறவாதே நெஞசிலேகொணடு த₃ாஸனததை நடததிவையும, உப₄யவிபூ₄திககும நீரே கடவீர உமமுடைய அபி₄மான்ததிலே ஒதுஙகினவர்களே நமககு வேண்டியவர்கள், எலலாரையும நமககாளாமபடி திருததும, ஜக₃ததை அடையத திருததவேணுமென்றுயததது, நாமுமமை நம முதன்மையில நின்றும அழைபபிததது, உமமோடு ஸமப₃நத₄முடையாாககு ஒரு குறைகளுமிலலை.

"சூழல் பல பல" என்கிறபடியே நாம் அநேகாவதாரங்கள் செய்தவிடத்தில் ஒருவரும அகப்படாமல் இழவோடே போனோம. அந்த இழவை நீர் தீர்ப்பீரென்று ஆறியிருக் கிறோம். அப்படியே செய்யப்பாரும்" என்றருளிச்செய்தார். இத்தால் திருவேங்கடமுடையானும் இவருடைய உததார கத்வத்தை வெளியிட்டானாய்த்து.

அனந்தரம், உடையவரும் முதலிகளுமாக நம்பியை ஸேவிககவேணுமென்று திருக்குறுங்குடிக்கு எழுந்தருளி, நம்பி ஸன்னிதி₄யிலே த₃ண்ட₃ம் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பியும் உடையவரை அருளப்பாடிட்டருளி,— 33. **"बहूनि मे व्यतीतानि जन्मानि"** (ப₃ஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி) என்கிறபடியே எத்தனை ஜன்மம் பிறந்தோமோ தெரியாது. அதிலொருவ ரும் அகப்படுவாரின்றிக்கே, 34. **"आसुरीं योनिमापन्ना मूढा जन्मनि जन்मनि। मामप्राप्यैव कौन्तेय ततो यान्त्यधमां गतिम्॥"** (ஆஸுரீம் யோநிமாபந்நா: மூட₄ா ஜந்மநி ஜந்மநி। மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய ததோ யாந்த்யத₄மாம் க₃திம் ||) என்கிறபடியே ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய், அதே₄ாக₃திகளிலே விழுந்து விட்டார்கள். இப்போதே எல்லாரும் உமக்கேயாளாய்த் திரிகின்றார்கள். இப்படி இவர்கள் எல்லாரையும் அகப் படுத்திக்கொண்ட விரகெங்ஙனே? அவ்விரகை நமக்கு ஒன்று நீர் சொல்லவேணுமென்று திருவுள்ளமாயருள, உடைய வரும் "தேவரீர் கேட்டருளும் அடைவிலே கேட்டருளினால் விண்ணப்பம் செய்கிறேன்; தேவரீர் இறுமாப்புக்குச் சொல்லுவதில்லை" என்ன, நம்பியும் தி₃வ்யாஸ்த₂ானத் தில் நின்றும் கீழேயிறங்கியருளி, தரையிலே ஒரு ஒலி யலை விரித்து அதின் மேலே எழுந்தருளியிருந்து உடைய வரைத் தன் ஸிம்ஹாஸனத்திலே எழுந்தருளியிருக்கும்படி பண்ணி, எல்லாரையும் புறப்படுத்தி அஷட்கர்ணமா யிருந்து,இனித்தான் சொலலிக்காணீரென்ன, உடையவரும் 18. **"निवेश्य दक्षिणे स्वस्य विनताञ्जलिसंयुतम्। मूर्ध्नि हस्तं विनिक्षिप्य दक्षिणं ज्ञानदक्षिणम्। सव्यं तु हृदि विन्यस्य कृपया वीक्षयेद्गुरुः। स्वाचार्यं हृदये ध्यात्वा जप्त्वा गुरुपरम्पराम्। एवं प्रपद्य देवेशमाचार्यः कृपया स्वयम्। अध्यापयेन्मन्त्ररत्नं सर्षिच्छन्दोऽधिदैवतम्॥"** (நிவேஶ்ய

த₃க்ஷிணே ஸவஸய விநதாஞ்ஜலி ஸமயுதம। மூர்த₄நி ஹஸ்தம விநிக்ஷிபய த₃க்ஷிணம ஜஞாநத₃க்ஷிணம। ஸவயம து ஹருதி₃ விநயஸய கருபயா வீக்ஷயேத₃ கு₃ரு । ஸவாசார்யம ஹருத₃யே த₄யாதவா ஜபதவா கு₃ருபரமபராம। ஏவம பரபத₃ய தே₃வேஶம ஆசாாய கருபயா ஸவயம। அத₄யாபயேநமந்தர ரதநம ஸாக்ஷிசச₂நதே₃ாऽதி₄தை₃வதம ||) எனகிறபடியே ஸகலோபநிஷதஸாரஶரேஷட₂மாய, மநதரரதநம என்று திருநாமததையுடைய த₃வயததை நமபியுடைய வலததிருச செவியிலே அருளிசசெயய, நமபியும அருளிசசெயதபடி,— "நாம முனபொரு காலததிலே ப₃த₃ரிகாஶரமததிலே ஶிஷயாசாாயரூபேண நின்று திருமநதரததை வெளி யிட்டோம அவவிடததிலே ஶிஷயதவோந நின்றவளவில ஆசாாயவஸது வயகதயநதரமாகப போராமல நாமேயாய நின்றேமிததனை மத₃வயதிரிகதரிலே ஒருவன ஆசாாயனாய நிறக, நாம ஶிஷயனாய நின்று அவன பககலிலே ரஹஸ யாாதத₂ம கேடகவும ஒரு திறமும பெறறதிலலை என்று பெருங்குறையோடே இருநதோம, அககுறை உமமாலே தீரபபெறறதே! இனி நாம இன்று தொடங்கி இராமாநுச முடையாரிலே அநதாபப₄விககப பெறறேம" என்று அருளிசசெயது 'நாம வைஷணவ நமபியானதும இன றுயதது' என்று அருளிசசெயதாா இததால, நமபியுடைய ஶிஷயத்வம ஸவாதநதாயததினுடைய எலலை நிலமென்று தாதபாயம ஸாவாககும பரத₂ம கு₃ருவான நமபி உடைய வருடைய ஶிஷயதவபரப₄ாவததையிட்டு ஶிஷ்யதவததை ஆசைபபட்டுப பெறறது — உததாரகதவோந உகதமான இவருடைய ஆசாாயதவததை வெளியிடடபடியிறே

நடாதூரமமாள ஸ்ரீபாத₃ததிலே பததுப பனனிரண்டு ஸ்ரீவைஷணவாகள ஸ்ரீப₄ாஷயம வாசிககிற காலததிலே, ப₄கதிபரபததிகளிரண்டும து₃ஶஶகதவ ஸவரூபவிருத₃த₄தவ விஶ்வாஸது₃ாலப₄தவர்தி₃களாலே பணணக கூடாமல வெறுங்கையனான சேதனனுககுப பேறுண்டாமபடி எங்ஙனே? என்று சிலா கேட்க, "இவையிரண்டும இல்லா தாாககு எமபெருமானாருடைய அபி₄மானமே உத்தாரகம,

இத்தை ஒழியப் பேற்றுக்கு வழியில்லை. நான் அறுதி யிட்டிருப்பதும அப்படியே" என்று அருளிச்செய்தார். பின்பு தம்முடைய சரமத₃ஶையிலே ஸ்ரீபாத₃த்து முதலிகள், எங்களுக்குத் தஞ்சமேதென்று சதுரராய்க்கேட்க, "உங்க ளுக்கு ப₄க்திப்ரபத்திகள் து₃ஷ்கரங்களாய் ஒழிந்தது; ஸுலப₄மென்று எம்பெருமானாரைப் பற்றி அவரே தஞ்ச மென்று விஶ்வஸித்திருங்கோள். பேற்றுக்குக் குறையில்லை" என்று அருளிச்செய்தார். 35. **"प्रयाणकाले चतुरस्स्वशिष्यान् पदान्तिकस्थान्वरदो हि वीक्ष्य। भक्तिप्रपत्ती यदि दुष्करे वः रामानुजार्यं नमतेत्यवादीत्॥"** (**ப்ரயாணகாலே சதுரஸ்ஸ்வஶிஷ்யாந் பத₃ாந்தி-கஸ்த₂ாந் வரதே₃ா ஹி வீக்ஷ்ய। ப₄க்திப்ரபத்தீ யதி₃ து₃ஷ்கரே வ: ராமாநுஜார்யம் நமதேத்யவாதீ₃த்॥**) என்று இவ்வர்த்த₂ம் ப்ரஸித்₃த₄மிறே.

காராஞ்சியில் ஸோமயாஜியார், எம்பெருமானார் திரு வடிகளிலே ஆஶ்ரயித்துச் சில நாள் ஆசார்ய கைங்கர்யம் பண்ணிக்கொண்டிருந்து, பின்பு தம்முடைய ஊரான காராஞ்சியிலே எழுந்தருளிச் சில நாள் கழித்தவாறே. ஸ்வாசார்யரைத் தேட்டமாய், தே₃வியாருடைய உபாதி₄ யினாலே ஸ்வாசார்யருடைய ஸன்னிதி₄க்கெழுந்தருளக கூடாமையாலே, எம்பெருமானார்க்கு ப்ரதிநிதி₄யாக ஒரு விக்₃ரஹம் ஏறியருளப்பண்ண, அந்த ஸம்ஸ்த₂ானம் நன்ருக வகுப்புண்ணுமையாலே அத்தையழித்து வேறே ஏறியருளப்பண்ண, அற்றைக்கு ராத்ரி இவர் ஸ்வப்னத் திலே உடையவர் எழுந்தருளி, "நீர் ஏன் இப்படி நம்மை நலிந்து உருவழிக்கிறீர். எங்ஙனேயிருந்தாலும் நம்முடைய அபி₄மானமே உத்தாரகமென்று அத்₄யவஸிக்கமாட்டாத நீரோ நம் விக்₃ரஹத்திலே ப்ரதிபத்தி பண்ணப்போகிறீர்" என்று அருளிச்செய்ய, திடுக்கிட்டு எழுந்திருந்து அப் போதுதானே அந்த விக்₃ரஹத்தையும் சேமத்திலே எழுந் தருளப்பண்ணி, தே₃வியாரையும் அறத்துறந்து, அங்கு நின்றும் புறப்பட்டுக் கோயிலேற எழுந்தருளிக் கண்ணும் கண்ணீருமாய்க் கைகால் பதறி வந்து உடையவர் திருவடி களிலே வேரற்ற மரம்போலப் புகல்அற்று விழுந்து

பெருமிடறுசெய்து அழப்புக்கவாறே இது ஏதென்று கேட்டருள, அங்குற்றவை வருத்தாந்தத்தை ஸப்ரகாரமாக விண்ணப்பம் செய்ய, உடையவரும் முறுவல் செய்தருளி, "வாரீர் அஜ்ஞாதாவே! உம்முடைய ஸதரீபாரவஶ்யத்தை அறுக்கவேண்டிச் செய்தோமித்தனை, நீர் இகழ்ந்தாலும் நாம் உம்மை நெகிழவிடத்தக்கதில்லை நீர் எங்கேயிருந் தாலும் நம்முடைய அபி₄மானத்தாலே உம்முடைய பேற்றுக்குக் குறைவாராது ஸாவப₄ரங்களையும் நம் பக்கலிலே போகட்டு நிரப்ப₄ரராய மார்விலே கைபோகட்டு உறங்கும்" என்று அருளிச்செய்தார்,—என்று நம்முடைய பிள்ளை அருளிச்செய்வர்

கணியனூர் சிறியாச்சான் ஸசேலஸ்நான பூர்வகமாக ஆர்த்தியோடே உபஸன்னராய்ப் பெரிய திருமண்டபத்திலே முதலிகளெல்லாரையும் திருவோலக்கமாக இருத்தி ஸ்ரீ ஶட₂கோபனையும் திருமுடியிலே வைத்துக்கொண்டு தி₃வ யாஜ்ஞையிட்டு, 36 **"सत्य सत्य पुनस्सत्यं यतिराजो जगद्गुरु । स एव सर्वलोकानां उद्धर्ता नात्र संशय ॥"** (**ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ ஸத்யம் யதிராஜோ ஜக₃த்₃கு₃ரு । ஸ ஏவ ஸர்வலோகாநாம் உத்₃த₄ர்த்தா நாத்ர ஸம்ஶய ॥**) என்று அருளிச்செய்து "எல்லார்க்கும் எம்பெருமானார் திருவடிகளொழிய வேறொரு தஞ்சமில்லை, தரிப்ரகாரமும் ஸத்யமே சொல்லுகிறேன், ப்ரபன்ன குலாந்தாப்பூ₄தார்க்கெல்லாம் எம்பெருமானாரே உத்தாரகர், இதில் சற்றும் ஸம்ஶயமில்லை" என்று திருவோலக்கத்தின் நடுவே கோ₄ஷித்தாரிறே

அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த அனந்தாழ்வானும், எச்சானும், தொண்டனூர் நம்பியும், மருதூர் நம்பியும் உடையவர் திருவடிகளிலே த₃ண்ட₃ம் ஸமாப்பித்து, "இவ்வாத்மாவுக்கு ஆசார்யன் ஒருவனோ பலரோ, இத்தனை பேருண்டென்று நிஶ்சயித்து அருளிச்செய்யவேணும்" என்று கேட்க, 'பொன்னாச்சி யாரைக் கேளுங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, அவர் களும் அங்கே எழுந்தருளி, "எம்பெருமானார் தேவரீரைக் கேட்கச்சொல்லி அருளிச்செய்தார் இவ

வாத்மாவுக்கு ஆசார்யன் ஒருவனே பலரோ? இத்தனை பேருண்டென்று தேவரீர் நிஶ்சயித்தருளிச்செய்யவேணும்” என்ன, அவரும் திருக்குழற்கற்றையை உதறி ஒன்றாக ஒட்டமுடிந்து பொகட்டுக்கொண்டு. “அடியேனாலே இது நிஶ்சயித்துச் சொல்லக்கூடாது. அப₃லையான அடியேனுக்குத் தெரியுமோ? எம்பெருமானார் தாமே அருளிச்செய்ய வேணுமித்தனை” என்று அருளிச்செய்து, தரையிலே கிடந்த காவிநூலை எடுத்துத் தலையிலே வைத்துககொண்டு உள்ளே எழுந்தருளினார். இவர்களும் அப்ராப்தமநோரத₂ராய், உடையவர் ஸன்னிதி₄யிலே சென்று த₃ண்ட₃ம் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, போன கார்யம என்னென்று கேட்டருள, அவர்–தமக்குத் தெரியாது. எம்பெருமானார் தாமே அருளிச் செய்யவேணுமத்தனை—என்று அருளிச்செய்தார் என்ன, நீங்கள் போனபோது அவர் செய்த வயாபாரம் என்னென்று கேட்க, திருக்குழற்கற்றையை உதறி ஒன்றாக முடித்துத் தரையிலே கிடந்த காவிநூலை எடுத்து தலையிலே வைத்துக் கொண்டு எங்களை அனுப்பி உள்ளே எழுந்தருளினார் என்ன, “அவர் வெறுமனே எழுந்தருளவில்லை. நீங்கள் பண்ணின ப்ரஶ்னத்துக்கு ஸது₃த்தரமாகப் பொருள் சொல்லிப் போனார். உங்களுக்குத் தெரிந்ததில்லையே” என்றருளிச்செய்ய, ஆகிலும் அந்த அர்த்த₂த்தை தேவரீர் வெளியிட்டருள வேணுமென்ன, உடையவர் அருளிச் செய்தபடி—“அவர் திருக்குழற்கற்றையை உதறினத்தினாலே—இவ்வாத்மாவுக்கு ஆசார்யனைப் பார்க்கும்போது ஓரோராகாரத்தாலே பலராயிருக்குமென்றபடி, ஒன்றாக முடிந்து பொகட்டத்தாலே—இவனுககு ஆசார்யனாய் நின்று பேற்றைப் பண்ணிக்கொடுக்கிறவன் ஒருவனென்றபடி; தரையிலே கிடந்த காவிநூலை எடுத்ததினாலே பேற்றுக் குடலாக அறுதியிட்ட ஆசார்யனை விஶேஷிப்பதாக நினைத்துப் பேற்றுக்குடலாக அறுதியிட்ட ஆசார்யர் சதுர்த்த₂ாஶ்ரமத்தை ப்ராபித்துக் காஷாயம் சார்த்தியிருக்கிற எம்பெருமானாரென்று நம்மைச் சொன்னபடி. தலையிலே வைத்ததினாலே நமக்கு மூர்த்த₄ங்யரான இவர் அனைவர்க்கும் அதிஶயாவஹர் என்னுமிடத்தை வெளியிட்டபடி;

அங்கிராமல உள்ளே புகுநததினுலே இபபடிபபட்ட ஆசாரயனை ஹருதயததுககுளளே, "பேணிக கொணாநது புகுதவைததுககொணடேன பிறிதினறி" எனகிறபடியே பேணியிட்டு வைததுககொணடு அநுஸநதிததுககொணடு இருககையே தததஸமபநதிகளுககு ஸவருபமெனனும ஆததததை வெளியிட்டபடி ஆகையாலே நீஙகளும இவவாததததிலே நிஷடராய போருஙகோளெனறு அருளிசசெயதார இததாலே பொனனுசசியாரை யிடுவிததுத தமமுடைய உபாயதாதமகமான ஆசாரயத வததை வெளியிட்டபடியிறே

எமபாரும வடுகநமபியும உடையவர ஏகாநததததிலே எழுநதருளியிருககிறவளவிலேஅவர திருவடிகளிலேசெனறு தணடம ஸமாபபிதது, மதுரகவியாழவார "தேவுமறறறி யேன" எனறு பேஷிதவ ஶரணயதவ பராபயதவஙகள மூனறையும ஆழவாரிடததிலே அறுதியிட்டுத ததேக நிஷடராய பரதமபாவததிலே கணவையாதே எழுந தருளியிருநத நிலை அடியோஙகளுககு உணடாமபடி கருபை பணணியருளவேணுமெனன, மதுரகவியாழவார ஆழவா ரிடததிலே பணணின பரதிபததி உஙகளுககு நம பககலிலே உணடாமபடி பணணினேமே இனி உஙகளுககுச செயய வேண்டும அமஶம ஏதெனன, இநத பரதிபததி யாவ தாதமபாவியாய நடககுமபடி பணணியருளவேணு மெனன, ஆசாரயாபிமான நிஷடருகில இஙஙனிருகக வேண்டாவோ எனறு மிகவும உகநதருளி, 37 **"उपायोपेयभावेन तमेव शरण व्रजेत्** (உபாயோபேயபாவேந தமேவ ஶரணம வரஜேத) எனகிறபடியே நமககிரணடாகாரமுணடாகை யாலே, இரணடிடததிலும நம பககலிலே இரணடையும அறுதியிட்டு "தேவுமறறறியேன" எனறிருககக குறை யிலலை இதுதான் உஙகளளவுமாதரமனறு, நமமு டைய ஸமபநதிஸமபநதிகளுககும இநத பரதிபததியே யாயிற்று காரயகரமாவதெனறு அருளிசசெயதார

"ஆசாரயனுககு இஙகிருககும நாள உபாயதவமித தனைபோககி பராபயபூமியில உபாயதவம கொளளுமபடி

எங்ஙனே ? ப்ராப்யம் கைபுகுந்தால் ப்ராபகம் வேண்டுவ தில்லையே"என்னில், அங்குத்தானும ஆசார்யனுக்கு உபாய த்வமுண்டு, ஆகையிறே, 38. **"अत्र परत्र चापि नित्यं यदीयचरणौ शरणं मदीयम्"** (அத்ர பரத்ர சாபி நித்யம் யதீ$_3$ய சரணௌ ஶரணம் மதீ$_3$யம்) என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது. 39. **"साध्याभावे महाबाहो साधनैः किं प्रयोजनम्"** (ஸாத்$_4$யாப$_4$ாவே மஹாப$_3$ாஹோ ஸாத$_4$நை: கிம் ப்ரயோஜநம்) என்கிறபடியே ப்ராப்யபூ$_4$மியிலே எலலாம் கைப்பட்டு, ஸித்$_3$த$_4$மாய் ஸாத்$_4$ய மன்றியிலேயிருககையாலே, ஸாத$_4$னங்கொண்டு கார்ய மில்லையேயாகிலும், 40. **"उपायोपेयत्वे तदिह तव तत्त्वं न तु गुणौ"** (உபாயோபேயத்வே ததி$_3$ஹ தவ தத்வம் ந து கு$_3$ணௌ) என்கிறபடியே இரண்டும் ஸ்வரூபமாயிருக்கும்; அதிலொன் றுக்கு ஸங்கோசமில்லாமையாலே ஒளிவிஞ்சிச் செல்லா நிற்கும். மற்றையது உள்ளடங்கியிருக்கும். இவ்வாகாரம் ப$_4$க$_3$வத்$_3$விஷயத்திலன்றேவென்னில் ; ஆசார்ய விஷயததி லும் அப்படியே கொள்ளக்குறையில்லை. 37. **"उपायोपेयभावेन तमेव शरणं व्रजेत्"** (உபாயோபேயப$_4$ாவேந தமேவ ஶரணம் வ்ரஜேத்) என்கையாலே ப்ராப்யத்வ ப்ராபகத்வங்க ளிரண்டும் ஆசார்யனுக்கு வடிவாயிருக்குமிறே. இவை வடிவாகையாலேயிறே 38. **"अत्र परत्र चापि"** (அத்ர பரத்ர சாபி) என்றது. 37. "தமேவ" என்று அவத$_4$ாரணத்தை யிட்டு அந்யயோக$_3$வ்யவச்சே$_2$த$_3$ம் பண்ணுகையாலே சரம பர்வமும் ஸஹாயாந்தர ஸம்ஸர்க்க$_3$ாஸஹமாயிருக்கும. அதாவது கார்யகாலத்தில் சரமபர்வம ஸ்வவ்யதிரிகதத்தை ஸஹாயமாக அபேக்ஷியாமல் அந்திமோபாயமாயிருக்கு மென்றபடி. ப$_4$க$_3$வத்ஸம்ப$_3$ந்த$_4$ம் அஞ்சியிருக்க அடுக்கும் ; இது நிஸ்ஸம்ஶயமிறே. அது ஸம்ஸாரப$_3$ந்த$_4$ஸ்தி$_2$தி மோக்ஷ ஹேதுவாயிருக்கும். இது மோக்ஷகஹேதுவாயிருக்கும். ப$_4$க$_3$வத்ஸம்ப$_3$ந்த$_4$ம் ஆசார்ய ஸம்ப$_3$ந்த$_4$த்தை அபேக்ஷித திருக்கும. ஆசார்ய ஸம்ப$_3$ந்த$_4$த்துக்கு ப$_4$க$_3$வத்ஸம்ப$_3$ந்த$_4$ம் வேண்டுவதில்லை. ஈஶ்வர விஷயஜ்ஞானத்தை அபேக்ஷியா தென்றபடி. ஆசார்ய விஷயஜ்ஞானமுண்டாகிலிறே ஈஶ் வரன் ஸ்வரூபவிகாஸத்தைப் பண்ணுவது. இங்கு அது

வேணடுவதிலலை இபபடி நிரபாயோபாயபூ4தரான உடைய வரிடததிலே, "தேவுமறறறியேன" எனகிற பரதிபததி தத ஸமப3நதி4களுககெலலாம யாவதா3தமப4ாவியாக நடககக குறையிலலை

பூரவாபராககெலலாம உடையவரே உததாரகராகில, ஆளவநதார நாத2முனிகளிடததிலே உபாயதவததை அறுதியிடடபடி எஙஙனேயெனனில, நாத2முனிகள-தான ஆழவார பககலிலே பெறற ரஹஸயாரதத2ஙகளையும, ஸவபநாரதத2ஙகளையும, ப4விஷயதா3சாரய விக3ரஹததையும உயயககொணடார பககலிலே சோதது, ப4விஷயததான ஆளவநதாருடைய திருவவதாரததைக கடாக்ஷிதது "ஈஶவரமுனிகளுககு ஒரு குமாரருணடாகப போகிறார, அவருககு இநத ரஹஸயாரதத2ஙகளெலலாததையும வெளியிடும" எனறு உயயககொணடாருககு அருளிசசெயய, அபபடியே தாமெழுநதருளியிருககையிலே ஆளவநதார திருவவதரிககப பெருமையாலே ஸ்ரீபாத3ததில மணககால நமபியை நியமிகக, அவரும அபபடியே ஆளவநதாருககு ஸமபரதா3யாரதத2ஙகளையெலலாம வெளியிட, ஆளவநதாரும "நாம பிறவாதிருகக முனனமே தானே கருவிலே திருவுடையேனுமபடி விஶேஷகடாக்ஷம பணணியருளி, ஸமபரதா3யாரதத2ஙகளையும வெளியிடுவிதது, ப4விஷயதா3சாரய விக3ரஹததையும காடடி, அதுதனனை ஸமகாலததிலே கணணுககிலககாமபடி பணணியிருகக, பினனும ஸத2வாரகஸவபனமுகே2ந எழுநதருளி விஷயீகரிதது, இபபடி பணணின உபகாரஙகளுககு நமமால செயயலாவதேதெனறு நாத2முனிகளுடைய செயலுககுத தோறறு அவர பககலிலே தமககுணடான உபகாரஸமருதி யாவதா3தமப4ாவியாய நடககுமெனனுமிடததை வெளியிட வேணடி 'நாத2முனிகள அறுதியிடட விஷயததினளவும போகவேணுமோ? தாமறுதியிடட விஷயததைக காடடிக கொடுதத இவரே நமககு எலலாம' எனகைககாகச சொனனாரிததனை நாத2முனிகள நினைவேயாயிறறு இவாககு உளளோடுகிற நினைவு நாத2முனிகளிடததிலே பேறறுககுடலாக உபாயதவததை அறுதியிடடாராகில,

ஆழ்வாரிடத்திலே 41.'ஸர்வம்'என்று உபாயத்வம் சொல்லக் கூடாதிறே. ஆகையாலே 41. **"मदन्वयानां सर्वं तदङ्घ्रियुगलं प्रणमामि मूर्ध्ना" (மத$_3$ந்வயாநாம் ஸர்வம் தத$_3$ங்க்$_4$ரியுக$_3$ளம் ப்ரணமாமி மூர்த்$_4$நா)** என்று எலலார்ககும தமககும ஆழ்வார் திருவடிகளே உபாயமாக அறுதியிடுகையாலே, உடையவரே உத்தாரகரென்று அறுதியிட்டபடியிறே அங்கே. 38. **"मदीयं शरणं" (மதீ$_3$யம் ஶரணம்)** என்று தமமை ஒருவரையும சொலலி உபாயதவத்தைச் சொல்லுகையாலே, அவர் தமக்குப பண்ணின உபகாரத்துக்குத் தோற்றுத் தத்ஸம்ருத்$_3$தி$_4$ ஸூசகமாகச் சொன்னாரென்னுமிடம ஸித்$_3$த$_4$ம்.

எமபார் ஒருராத்ரி திருவீதியிலே கு$_3$ணாநுப$_4$வத்துடனே உலாவியருளாநிற்க, பட்டர் பார்த்தருள, எம்பாரை ஸேவித்து — ஆசார்யத்வமும் த்$_3$விவித$_4$மாய், தத்$_3$விஷய ஸ்வீகாரமும் த்$_3$விவித$_4$மாயன்றோ இருப்பது; எதிலே தேவரீர் அறுதியிட்டிருப்பதெனன. எம்பாரும்—"க்ருபா மாதரப்ரஸன்னாசார்யனே முக்$_2$யன்; பரக$_3$தஸ்வீகாரமே பேற்றுக்கு உடல. இவை இரண்டையும் நான் எமபெருமானாரிடததிலே அறுதியிட்டிருப்பன். நீரும் 'பெருமாள் நம்மை புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணியருளினார்: ஆழ்வானுடைய பிள்ளை; ஸகல வித்$_3$யைகளை அப்$_4$யஸித்தோம; நமக்கெனன குறை' என்று இறுமாந்திராதே என்னைப்போலே எமபெருமானாரிடத்திலே உததாரகத்வ ப்ரதிபத்திபண்ணி அவரே உத்தாரகரெனறு நினைத்திரும்" என்று அருளிச் செய்தார்.

பட்டரும் நஞ்சீயருக்குத் திருவாய்மொழி வ்யாக்$_2$யானம் அருளிச்செய்து சாத்தினவுடனே. 42. **"प्रत्यक्षे गुरवस्स्तुत्याः" (ப்ரத்யக்ஷே கு$_3$ரவ: ஸ்துத்யா:)** என்கிறபடியே நஞ்சீயர் பட்டரை மிகவும் கொண்டாடி, அடியேனுடைய தலையிலே தேவரீர் திருவடிகளை ப்ரஸாதி$_3$த்தருளவேணுமென்ன, ஏகாந்தத்திலே அழைத்தருளி, திருவடிகளிரணடையும் ப்ரஸாதி$_3$த்தருளி "இதுவன்று உமக்குத் தஞ்சம். உம்முடைய ப்ரதிபத்திக்காகச் செய்தோமித்தனை. உமக்கு

மெயயே பேறு கைபபடவேணடிஞல, உமககும நமககும மறறுமுளள எலலாாககும உததாரகரான எமபெருமாஞா திருவடிகளே பேறறுககு உடலெனறு விஶவஸிததுத ததேகநிஷடராய இரும இலலையாகில நிதயஸமஸாரி யாய விடுவீா" எனறருளிசசெயதாா இததால "எம பெருமாஞருடைய ஸமபநதமே உஜஜீவனததுககு உடல தததவயதிரிகத விஷயஙகளை உஜஜீவனததுககு உடலாக நினைககை அஜஞான காாயம" எனறபடி இவவாத தததைை அமுதஞரருளிச செயதருளிஞா— "இராமாநுசன நிறக வேறு நமமை உயயககொளளவலல தெயவம இஙகியாதெனறுலாநது அவமே ஐயபபடாநிறபா வையத துளளோா நலலறிவிழநதே" எனறு "இராமாநுசன— வேறு நமமை உயயககொளளவலல தெயவம" எனகையால எமபெருமாஞரை விடடால பினனை உயயககொளளவலல தெயவமாககக கணடது எமபெருமானேயிறே இனி, சரமபாவ மான எமபெருமாஞரெழுநதருளியிருகக, பரததமபாவமான எமபெருமானைபபறறுகை அஜஞான காாயமெனறபடி

ஆஸனனமான சரமபாவததைக கைவிடடு விபர கருஷடமான பரததமபாவததைப பறறுகை அஜஞான காாயமெனனுமிடததை ததருஷடாநத ஸஹிதமாக அருளிச செயதாரிறே அருளாளபபெருமாளெமபெருமாஞா "எடட விருநதகுருவை" எனறு

"சரம பாவததுககு ஆளாகாதவன பரததம பாவத துககு ஆளாகான, பரததம பாவததுககு ஆளாகா தவன சரம பாவததுககு ஆளாவானிறே" எனறு வஙகி புரதது நமபி வாாததை "ததீயஶேஷதவஜஞானமிலலாத வனுககுத தசசேஷதவ ஜஞானமும இலலையாயவிடும பகவதவிஷயததில ஜஞானமிலலாதவன ததபராபதயாத தமாக ஆசாாயோபஸததி பணணும ஆசாாயாபிமான நிஷடன பரததமபாவததில கைவையான" எனறபடி அன றிககே, "ஆசாாய ஸமபநதம குலைநதவன பகவதகருத மான ஸவரூபஸஙகோசததை உடையனும ஈஶவராபி மானததைக குலைததுககொணட இவனுககு ஆசாாயாபி

மானத்திலே ஒதுங்கவேணும். சரமோபாயநிஷ்ட₂னுக்கு ஈஶ்வராபி₄மானம் வேண்டுவதில்லை'' என்று இங்ஙனே பொருளாகவுமாம். இத்தால் ''எம்பெருமானாரோடு ஸம்ப₃ந்த₄மில்லாதவனை ஈஶ்வரன் கைவிடும். ப்ரத₂மபர்வமான ஈஶ்வரன் தோ₃ஷத₃ர்ஶநததாலே சேதனனைக கைவிடும். சரமபர்வமான எமபெருமானார் கைவிடுவதில்லை. எம்பெருமானாரோடு ஸமப₃ந்த₄முண்டானவனுககுப் பேற்றுக்கு உடலாக ஈஶ்வரன் கைபாாத்திருக்கவேண்டாவிறே'' என்றபடி. ''தேவுமற்றறியேன்—மேவினேனவன் பொன்னடி மெய்மமையே'' என்றிருந்தால், பின்னை அங்ஙனல்லது இராதிறே. 'பொன்னடி' என்றருளிச்செய்தாரிறே. இப்படி ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும ஸர்வர்ககும் உத்தாரகா எம்பெருமானாரே யாகக் குறையிலலை. இப்படி உத்தாரகரான எம்பெருமானாருடைய அபி₄மானததிலே அந்தர்ப்ப₄வியாதார் நிதய ஸம்ஸாரிகளாய்ப் போருவர்கள்.

எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே பொருந்தி வாழுமபோது அவருடைய திருநாமத்தை அநுஸநதி₄க்கவேணுமிறே. எமபெருமானாருடைய திருநாமோச்சாரணம் ததபாத₃ கமலப்ராவண்ய ஜனகமாக அருளிச்செய்தாரிறே அமுதனார்—''இராமாநுசன் சரணாரவிந்தம் நாம் மன்னிவாழ நெஞ்சே சொல்லுவோமவன் நாமங்களே'' எனறு நாம மன்னி வாழ அவன் நாமங்களைச் சொல்லுவோமென்கையாலே. அவன் நாமங்களைச் சொலலாதபோது பொருந்தி வாழக கூடாது என்றபடி. பொருந்தி வாழும்போது அவன் நாமங்கள் சொல்லவேணுமென்கையாலே தந்நாமாநுஸநத₄ானம் தத்பாத₃கமலப்ராவண்ய (ஜநக?)மென்றபடி, இப்படி எமபெருமானாருடைய திருநாமத்தை அநுஸந்தி₄த்து அவர் திருவடிகளிலே பொருந்தி வாழுகிறவர்களுககு ப்ராப்ய ப்ராபகங்களிரண்டும் எம்பெருமானார் திருவடிகளேயிறே. ''பேறொன்று மற்றில்லை நின் சரணன்றி அப்பேறளித்தற்கு ஆறொன்றுமில்லை மறறச் சரணன்றி'' என்று ப்ராப்ய ப்ராபகங்களிரண்டையும் அவர் திருவடிகளிலே அறுதியிட்டாரிறே அமுதனார். ''பேறொன்று மற்றில்லை நின் சரணன்றி...ஆறொன்றுமில்லை'' என்று அந்யயோக₃

வயவசசே₂த₃ம பணணுகையாலே சரமபாவததிலே பராப யதவ பராபகதவஙகளை அறுதியிடடால, பரத₂ம பாவததிலே முதல தனனிலே வயுதபததிதானுமிலலையோ எனனுமபடி ததே₃க நிஷட₂னாய இருககவேணும எனனுமிடம தோறறு கிறது இததால ஆசாாயாபி₄மான நிஷட₂னுகில மறுக கலசாதபடியிருககவேணுமெனறபடி இலலையாகில இரு கரையா எனனுமிடம சொலலபபடும

வடுகநமபி, திருவோலககததிலே செனறுல எம பெருமானாரை நோககி தூ₃ணட்₃ன ஸமாபபிதது ஒரு பாரஶ வததிலே கடகக நிறபாராய, எமபெருமானா வடுகநமபியை நமமுடைய மது₄ரகவிகள எனறருளினாராம ஆழவாாககும ஒரு மது₄ரகவிகளுணடிறே இபபடி இருககையாலேயிறே இவாககு ஆழவானையும ஆணடானையும இரணடிடடுச சொலலலாயிறறு ஒரு நாள எமபெருமானா வடுகநமபியை அழைததருளி, 'வடுகா! ஆசாாயாபி₄மான நிஷட₂ன எததைபபோலே இருபபான' எனறு கேடடருள 'வேமபின புழுபபோலே இருபபன' எனறருளிசசெயதார் அதாவது- "வேமபின புழு வேமபனறியுணணாது" எனகிறபடியே ஆசாாயனுடைய அபி₄மானத்திலே ஒதுஙகி இருககிறவன பேறறுககு உடலாக அறுதியிடடிருபபது தத₃பி₄மானததை யொழிய வேறொனறையும பேறறுககு உடலாக நினைததி ரான எனறபடி 'கருமபின புழு' எனறு சொலலுகை யனறிககே வேமபின புழுவை த₃ருஷடாநதமாகச சொலலு வானேனெனனில பரமத₃யாளுவான ஆசாாயன தானே-தன அபி₄மானததிலே ஒதுஙகி இருககும ஶிஷயனுககுத தன பககல (உளள) வைரஸயம பிறககுமபடி க₄ாதுகனை த₃ஶையிலும "நானுனனையனறியிலேன" எனகிறபடியே தத₃பி₄மானராஹிதயததில ஸததையிலலை எனனுமபடி "களைகணமறறிலேன" எனகிறபடியே தத₃பி₄மான நிஷட₂னாயிருககவேணும எனனுமிடம தோறறுகைககாகச சொலலிறறு இததால—எமபெருமானாருடைய அபி₄மானத திலே ஒதுஙகிக கரணதரயததாலும ததே₃கநிஷட₂னா யிருககிறவன தத₃வயதிரிக்த விஷயஙகளில உததாரகதவ

ப்ரதிபத்தி பண்ணியிரான் —என்றபடி. ஸர்வோத்தாரக மான விஷயத்தைப்பற்றிஞல் தத்₃வயதிரிக்தரைகொண்டு தேவையில்லையிறே. "பல்லுயிர்க்கும் விண்ணின் தலை நின்று வீடளிப்பான் எம்மிராமாநுசன்" என்று எம்பெரு மாஞரை ஸர்வோத்தாரகராக அறுதியிட்டாரிறே ஸகல வேத₃ஶாஸ்த்ரவித்தமரான அமுதஞர்.

நம்பிள்ளை ஒருநாள் எம்பெருமாஞர் ஸன்னிதி₄யிலே எழுந்தருளி, நூற்றந்தாதி அநுஸந்தி₄த்துச் சாத்தினவுடனே, எம்பெருமாஞர் திருமுக₂மண்ட₃லத்தை ஸேவித்து, இன்றைக்கு அடியேனுக்கு ஒரு ஹிதமருளிச்செய்யவேணும் என்று திருமுனபே அருளிச்செய்து திருமாளிகைக்கு எழுந் தருள, அற்றைக்கு ராத்ரியிலே எம்பெருமாஞர் ஸ்வப்ன முகே₂ந எழுந்தருளித திருவடிகளிரண்டையும நம்பிள்ளை திருமுடியிலே வைத்து, "உமக்கு ஹிதம் வேணுமாகில இத்தையே தஞ்சமாக நினைத்திரும். உம்மையண்டிஞர்க கும இதுவே தஞ்சமாக உபதே₃ஶித்துக்கொணடு போரும்; இதுககுமேல் ஹிதமிலலை" என்று அருளிச்செயய, நம்பிள்ளை.– நம்முடைய பிள்ளையை அழைத்தருளி அருளிச் செய்ய, பிள்ளையும் அத்தை அதயாத₃ரத்தோடே கேட் டருளித் தந்நிஷ்ட₂ராய் எழுந்தருளியிருந்து, நம்பிள்ளை சரமத₃ஶையிலே, அடியேனுகளு ஹிதமேதென்று கேட்கிற வளவில், "எம்பெருமாஞர் திருவடிகளுண்டாயிருக்க ஹிதமேதென்று கேட்கவேண்டியிருந்ததோ? அவருடைய அபி₄மானத்திலே அந்தர்ப்பூ₄தராயிருககிற நமக்கெல்லாம ஹிதத்துக்குக் கரையவேண்டா. எம்பெருமாஞர் திருவடி களே தஞ்சமென்று விஶ்வஸித்துத் தத₃ேக நிஷ்ட₂ரா யிரும்; நான் பெற்றபேறு நீரும் பெறுகிறீர்"என்று அருளிச் செய்தார்.

இப்படி எல்லாரும் உத்தாரகத்வேந அறுதியிடுமபடி அவதார விஶேஷமாய், பரமகாருணிகராய் எழுந்தருளி யிருக்கிற எம்பெருமாஞருடைய அபி₄மானத்திலே அந்தர்ப்

---

* நம்முடைய பிளளை—பெரியவாச்சான் பிளளை.

பூ4தராய அவா திருவடிகளையே பராபயபராபகமாக அறுதி யிடடுத ததே3க நிஷட2ராயிருககும சரமாதி4காரிகளுககு வஸதவயபூ4மி — “ இராமாநுசனைத தொழும பெரியோா எழுநதிரைததாடுமிடம அடியேனுககிருபபிடம ” எனறு அமுதனாா அருளிசசெயகையாலே, எமபெருமானாா பககல பராவணயம உடையரான ஜஞாநாதி4காகள களிதது வாத திககுமிடமே வாஸஸதா2னமெனறபடி இஙகிருககும நாள அநுப4வததுககு விஷயமேதெனனில, “ உவநதருநதேன அவன சீரனறி யானொனறுமுள மகிழநதே” எனகையாலே எமபெருமானாருடைய கலயாண கு3ணஙகளதானே அநு ப4வததுககு பே4ாக3யதவேந விஷயம “ இராமாநுசன மிகக சீலமலலால உளளாதென நெஞசு ” எனகையாலே எமபெருமானாருடைய அபரிசசி2னனமான ஶீலகு3ணததை நெஞசுககு விஷயமாககுகை சரமாதி4காரிககு கருதயம எனறருளிசசெயதபடியிறே “ இராமாநுசன தன பிறஙகிய சீா சாரா மனிசரைச சேரேனெனககெனன தாழவினியே ” எனகையாலே, எமபெருமானாருடைய ஔஜஜவலய கல யாண கு3ணஙகளில பராவணயமிலலாத களளாமிணட ரோடே ஸஹவாஸமினறிககேயிருக்கிறது சரமாதி4காரிககு ஏறற மெனறபடி “சேரேனெனககெனன தாழவினியே” எனறு ததஸஹவாஸராஹிதயம ஆதி4கயாவஹமெனகை யாலே ததஸஹவாஸம அநாதத2ாவஹமெனறபடி எம பெருமானாா திருவடிகளில பராவணயமுடையாா அதில லாத மூாகக2ரோடு ஸஹவாஸம பணணில ஸவரூபஹானி பிறககுமிறே “இராமாநுசன புகழனறி எனவாய கொஞசிப பரவகிலலாது” எனகையாலே எமபெருமானாருடைய கல யண கு3ணஙகளே சரமாதி4காரிகளுககு வாசா அநுஸந தே4ய மெனறபடி “ இராமாநுசன மனனுமாமலாததாள அயரேன ” எனகையாலே, எமபெருமானாா திருவடிகளை மற வாதிருககை தத3பி4மான நிஷட2னுககுக காததவயம எனறபடி “ அருவினை எனனை எவவாறினறடாபபதுவே ” எனகையாலே ததஸமரணமே, அநிஷடநிவருததிகரம எனறபடி தத3விஸமரணம அநாதத2ாவஹம எனனுமிடம ஆதத2ாத ஸித3த4ம “ உனதொணடாகடகே அனபுறறி

ருக்கும்படி என்னையாக்கி அங்காட்படுத்தே” என்கையாலே, எம்பெருமானார் திருவடிகளுககு அநந்யார்ஹஶேஷபூ$_4$தரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பக்கலில் ப$_4$க்தியிருக்குமபடி தச்சே$_2$ஷத்வத்தை எமபெருமானார் திருமுன்பே ப்ரார்த்தி$_2$க்கை தத$_3$பி$_4$மான நிஷ்ட்ட$_2$னுக்கு ஸவரூபம். “உன் தன் மெய்யில் பிறங்கிய சீரன்றி வேண்டிலன் யான்...... இவ்வருள் நீ செய்யில் தரிப்பன் இராமாநுச” என்கையாலே எமபெருமானாருடைய விக்$_3$ரஹ கு$_3$ணங்களை ஸத்தாத$_4$ரகமாக நினைததிருக்கை சரமாதி$_4$காரிக்ருத்யம். “இராமாநுசன் திருநாமம் நம்பவல்லார் திறத்தை” என்று தொடங்கி “செய்வன் சோர்வின்றியே” என்கையாலே எம்பெருமானாருடைய திருநாமத்திலே விஶ்வாஸயுக்தரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை மறவாத ப$_4$ாக$_3$வதர்கள்பக்கல் கரணத்ரயத்தாலும் ஸகலவித$_4$ கைங்கர்யங்களும் வழுவில்லாமல செய்து போருகை சரமாதி$_4$காரிக்கு ஸ்வரூபம. எம்பெருமானாருடைய திருநாமத்தை விஶ்வஸித்துப் பரிஶீலனம் பண்ணுதார்க்குப் பேறு து$_3$ர்லப$_4$மாயிருககும். “இராமாநுசன் திருநாமம் நம்பிககலலார் அகலிடத்தோர் எது பேறென்று காமிப்பரே” என்று து$_3$ர்லப$_4$மாக அருளிச்செய்தாரிறே அமுதனார். இந்த அர்த்த$_2$ங்களெல்லாம் எம்பெருமானாருடைய திருமுக$_2$மண்ட$_3$லததைப் பார்த்து அருளிச்செய்ய, அவரும் இதுக்கெல்லாம் இசைந்தெழுந்தருளியிருக்கையாலே இவ்வர்த்த$_2$ம் அவிசார்யமாய் ஸுத்$_3$ருட$_4$மான ஸகல ப்ரமாண ப்ரமேய ப்$_3$ரஹ்மதீ$_3$ர்க்க$_4$(?)ரஸோக்தி-அநுஷ்ட்ட$_2$ாந ஸித்$_3$த$_4$ம். இவ்வர்த்த$_2$ம் 36. “**सत्यं सत्यं पुनस्सत्यं यतिराजो जगद्गुरुः। स एव सर्वलोकानामुद्धर्ता नात्र संशयः॥**” (**ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ்ஸத்யம் யதிராஜோ ஜக$_3$த்$_3$கு$_3$ரு:। ஸ ஏவ ஸர்வலோகாநாம் உத்$_3$த$_4$ர்த்தா நாத்ர ஸம்ஶய:॥**) “இராமாநுசன் மன்னுமாமலர்த்தாள் பொருந்தாநிலையுடைப்புன்மையினோர்க்கு ஒன்றும் நன்மை செய்யாப் பெருந்தேவரைப் பரவும் பெரியோர்தம் கழல் பிடித்தே” என்கையாலே எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ப்ராவண்ய

மிலலாதாாககு யாவதுாதமபுாவி ஸமஸாரம அநுவாத திககும உடையோருககு யாவதுாதமபுாவி ஸாவா பீஷடஙகளும ஸிதுதிககும

சரமோபாய நிாணயம முறறிறறு
நாயனுராசசான பிளளை திருவடிகளே சரணம
எமபெருமானுா திருவடிகளே சரணம
ஜீயா திருவடிகளே சரணம

ஸ்ரீ
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம

சரமோபாய நிர்ணய பரமாணததிரடடு

1 யாவரொருவருடைய அருளாலே அடியேன சரமோபாய நிாணயததைச சொலலபபோகிறேனே, என ஆசாாயராய, அபுயபரதுபாதுா எனனும திருநாமமுடைய அபபெரியவாசசான பிளளையை ஆஶரயிககிறேன

2 அடியேனுடைய தநதையாருடைய கருணையமுதத தினல உயிாபபிககபபடட ஆதமாவையுடைய அடியேன எநதையாா அருளிய முறையிலே சரமோபாய நிாண யததைச செயகிறேன

3 உலகனைததுககும ஆசாாயராய, நமககு உததார கரான எதிராசரை வணஙகுகிறேன, அவருடைய கருணை யினல தூணடபபடடுச சரமோபாய நிாணயததைச செயகிறேன

4 எமபெருமானுருககு முனனும பினனுமிருநத ஆசாரியாகளின ஸ்ரீஸூகதிகளைக கொணடும, ஸவபன வருததாநதஙகளாலும, சரமோபாயதவம உடையவரிடத திலேயே பொருநதும எனறு அடியேனல நனகு நிரூ பிககபபடுகிறது

5 விஷ்ணு ஶேஷீ ததீய ஶுப குண நிலயோ
விக்ரஹ: ஸ்ரீஶடாரி

1, 2, 3, 4 நாயனுராசசான பிளளையருளிய உபோத்காதகாரிகைகள
5 பெரியவாசசான பிளளையருளியதாக ஸ்ரீவைஷணவ ஸமயாசார நிஷகாஷததில எடுககபபடட ஶ்லோகம

ஸ்ரீமாந் ராமாநுஜார்ய: பத₃கமலயுக₃ம் ப₄ாதி
ரம்யம் ததீ₃யம் ।
தஸ்மிந் ராமாநுஜார்யே கு₃ருரிதி ச பத₃ம் ப₄ாதி
நாந்யத்ர, தஸ்மாத்
ஶிஷ்டம் ஸ்ரீமத்₃கு₃ரூணும் குலமித₃மகி₂லம் தஸ்ய
நாத₂ஸ்ய ஶேஷ: ॥

[விஷ்ணுவானவர் அனைவர்க்கும் ஶேஷியாயிருப்பவர்: நற்கு₃ணங்களுககு இருப்பிடமான நம்மாழ்வார் அவருடைய திருமேனியாவார். கைங்காயச் செல்வம நிறைந்த எமபெருமானுர் அந்த நம்மாழ்வாருடைய அழகிய திருவடித் தாமரையிணையாய விளங்குகிருா. **அந்த எம்பெருமானுரிடத்திலேயே ஆசார்ய ஶப்₃த₃ம் நிறை பொருளுடையதாய் விளங்குகிறது.** வேறெவரிடமும அப்படி விளங்கவிலலை. ஆகையால, மற்ற ஸதா₃ாசார்ய பரம்பரை முழுவதும் அந்த எமபெருமானுர்க்கு ஶேஷமாயிருப்பது.]

6. கு₃ருபரமபரா ப்ரப₄ாவ ப்ரமாணத்திரட்டு-569.
7. ,, ,, -590.

8. யாவரொரு ஆசார்யர் தன் அடியடைநதவர்களைத் தன் கருணையினுலேயே ரக்ஷிக்கிருரோ, அவரே அளத்தற்கரிய முக்₂யாசார்யராவார். நல்லோர்களால் அப்படியே சொலலப்படுகிறதன்ருே.

9. இலக்குவன் ராமனுடைய வலதுகை போன்றவன்.

10. எந்த நம்மாழ்வார் கருணைமிக்கவராய், அடியேன் தூங்கும்போது ப₄விஷ்யதா₃ாசார்யரின் சிறந்த விக்₃ரஹத்தை எனக்குக் காட்டியருளினுரோ, காரியாரின் பிள்ளையான அவரை ஶரணமடைகிறேன்.

11. 'வைஷ்ணவன் நம் குலத்தில் பிறந்துவிட்டான்; நம்மைக் கரையேற்றுவான்' என்று பித்ருக்கள் கைகொட்டி ஆர்ப்பரிக்கிருர்கள்; பிதாமஹர்கள நடனமாடுகிருர்கள்.

12. கு₃ருபரம்பரா ப்ரப₄ாவ ப்ரமாணத்திரட்டு-6 & 7.

---

8. ஸோமாசியாண்டான்அருளிய கு₃ருகு₃ணுவளி.
9. ரா-அ-34-13. 10. நாத₂முனிகளருளியது, 11. வராஹபுராணம்.

13 மத₃ப₄க்தஜநவாத்ஸல்யம பூஜாயாஞ்சாநுமோத₃நம ।
ஸ்வயமப்₄யாசசநஞ்சைவ மத₃ர்த்தே₂ ட₃ம்ப₄வாஜநம ॥
மதகத₂ாஶ்ரவணே ப₄க்தி ஸ்வரநேத்ராங்க₃விக்ரியா ।
மமாநுஸ்மரணம நித்யம யஶ்ச மாம நோபஜீவதி ॥
ப₄க்திரஷ்டவித₄ா ஹ்யேஷா யஸ்மிந மலேச்சே₂பி வார்த்ததே।
ஸ விப்ரேந்த₃ரோ முநி ஶ்ரீமாந ஸ யதி ஸ ச பண்டி₃த ॥
தஸ்மை தே₃யம ததோ க்₃ராஹ்யம ஸ ச பூஜ்யோ
யதா₂ ஹ்யஹம ॥

[(1) என ப₄க்தாகளிடததில வாதஸல்யம (2) என்னை ஆராத₄னம செய்வதை ஆமோதி₃த்தல (3) தானே என்னைப பூஜித்தல, (4) என விஷயத்தில ஆடமபரமற றிருத்தல, (5) என கதைகளைக கேடபதில அனபு, (6) (என கதைகளைக கேட்குமபோது) குரல தழதழத்தும, கணணீா மலகியும, உடமபு மயிரககூசசெறிந்துகொணடு மிருககை, (7) எபபோதும என்னை நினைத்திருககை, (8) என்னிடம வேறு ஒரு பரயோஜனததையும கேளா திருககை, என்னும இந்த எட்டு வித₄மான ப₄க்தியானது எந்த மிலேசச₂னிடமும காணபபடுகிறதோ அவனே ப₃ராஹ்மண ஶ்ரேஷ்ட₂ன, அவனே முனிவன, அவனே த₄ன வான, அவனே இந்திரிய நியமனம செய்தவன, அவனே பணடி₃தன, அவனுககு ஞானததை உபதே₃ஶிககலாம, அவனிடமிருந்து ஞானோபதே₃ஶமும பெறலாம அவன என்னைபபோல பூஜிககததககவன]

14 உப₄யவிபூ₄தியும இவளுககும எனககும ஶேஷமா யிருபபது

15 எனககு எது நலலது என்று உனனால நிஶசயிககப படுகிறதோ, அதை எனககுச சொலலுவாயாக நான உனககு ஶிஷ்யன உன்னை ஶரணமடைந்த என்னை நியமிபபாயாக

16 ஞானிகளை வணஙகுவதாலும, நேரே குறிபபிடாமல கேடபதாலும, ஶுஶ்ரூஷை செய்வதாலும ஆதமாவைப

13 க₃ாருட₃ம 219 6 to 9
14 விஷ்வகஸேநஸம்ஹிதை 15, கீதை 2-7 16 கீதை 4-34

பற்றிய அறிவைப் பெறுவாயாக. உண்மையைக் கண்ட ஞானிகள் உனககு அவ்வறிவை உபதே₃ஶிப்பார்கள்.

17. கு₃ருபரம்பரா ப்ரப₄ாவ ப்ரமாணத்திரட்டு-305.

18. ,, ,, -306.

19. ஜனக வம்ஶத்திற்கு என் பெண் புகழை உண்டாக்குவாள்.

20. **யஶ்ச ராமம் ந பஶ்யேத்து யஞ்ச ராமோ ந பஶ்யதி ।**
நிந்தி₃த: ஸ வஸேல்லோகே ஸ்வாத்மாப்யேநம் விக₃ர்ஹதே ॥

[எவனொருவன் ராமனைக் காணுதிருப்பனே, எவனை ராமனும் காணுதிருக்கிருரோ அவன் உலகில் நிந்தி₃க்கப்பட்டவனுய வாழ்வான்; தன் ஆத்மாவும் இவனை இகழும்.]

21. **இமௌ ஸ்ம முநிஶார்தூ₃ல! கிங்கரௌ ஸமுபஸ்தி₂தௌ ।**
ஆஜ்ஞாபய யதே₂ஷ்டம் வை ஶாஸநம் கரவாவ கிம் ॥

[முநிஶ்ரேஷ்ட₂ரே! நாங்களிருவரும் (தேவரீருக்குக) கைங்கர்யம் செய்பவர்களாக அருகில் இருக்கிறோம். (தேவரீருடைய) இஷ்டப்படி கட்டளையிடவேண்டும்; (தேவரீருடைய) எந்தக் கட்டளையை நாங்கள் செய்யவேண்டும்?]

22. நான் உனக்கு அடியேன்; உனக்கு இப்போது என்ன செய்வேன்?

23. விஷ்ணுவானவர் மனிதவுருவுடன் பூ₄மியில ஸஞ்சரித்தார்.

24. கோ₃விந்த₃னே! இப்போதும் உலகங்களுக்கு நன்மைக்காக மனிதவுருக்கொண்டு த்₃வாரகையில் நிற்கிருய்.

25. கு₃ருபரம்பரா ப்ரப₄ாவ ப்ரமாணத்திரட்டு-356.

26. ,, ,, -355.

27. **அயம் ஸ கத்₂யதே ப்ராஜ்ஞை: புராணார்த்த₂விஶாரதை₃: ।**
கோ₃பாலோ யாத₃வம் வம்ஶம் மக்₃நமப்₄யுத்₃த₄ரிஷ்யதி ॥

[புராணப் பொருள்களிலே பண்டி₃தர்களான பேரறிவாளர்களாலே அவனே கோ₃பாலனென்று கொண்டாடப்படு

---

19. ரா-பா 67.22. 20, ரா-அ 17-14 21. ரா-பா 31-4.
22. 23. பாரதம்-வனபர்வம் 27. வி-பு. 5-20-49

கிருன தாழநது கிடநத யது₃குலததைக கைதூககிவிடட போகிருன இவன]

28 கு₃ருபரமபரா பரப₄ாவ பரமாணததிரட்டு-273

29 ந த₄ாமநிஷடோ₂Sஸமி ந சாதமவேதீ₃ ந ப₄கதிமாந
தவசசரணாரவிநதே₃ ।
அகிஞசநோSநநயக₃தி ஶரணய தவதபாத₃மூலம
ஶரணம பரபத்₃யே ॥

[காமயோக₃ததில நிலைநிறபவனலலேன, ஆதமஜஞானமு மிலலாதவன, உன திருவடிததாமரையில ப₄கதியோக₃முமு இலலை கைமமுதலறறவன, வேறு புகலறறவன, ஶரண மடையததககவனே! உன திருவடியை ஶரணமடை கிறேன]

30 கு₃ருபரமபரா பரப₄ாவ பரமாணததிரட்டு-278

31 காருணயததால ஆசாரயாகளுள சிறநதவா எதிராஜா

32 கு₃ருபரமபரா பரப₄ாவ பரமாணததிரட்டு 266

33 „ „ -417

34 „ „ 43

35 தன சரமகாலததில தன திருவடிவாரததிலிருநத நாலு ஶிஷயாகளைப பாாதது நடாதூரமமாள 'ப₄கதி பர பததிகள உஙகளுககு செயறகரியவையாகில எமபெரு மானாரை ஶரணமாகக கொளளுஙகள' என்று உப தே₃ஶிததாா

36 கு₃ருபரமபரா பரப₄ாவ பரமாணததிரட்டு-419

37 உபாயமாகவும, உபேயமாகவும ஆசாரயனையே ஶரணமடையவேணடும

38 தஸமை நமோ மது₄ஜித₃ஙக₄ரி ஸரோஜதததவ
ஜஞாநாநுராக₃மஹிமாதிஶயாநதஸீமநே ।
நாத₂ாய நாத₂முநயேSதர பரதர சாபி
நிதயம யதீ₃யசரணௌ ஶரணம மதீ₃யம ॥

[இவவுலகிலும, மேலுலகிலும எபபோதும எநத ஸ்ரீமந நாத₂முனிகளுடைய திருவடிகள எனககுப புகலிடமோ,

29 ஸதோததரரததனம 22 38 ஸதோ-ர 2

மது₄வை அழித்த எம்பெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளைப் பற்றிய உண்மையறிவினுடையவும் அன்பினுடையவும் பெருமேன்மையின் முடிவே எல்லையாயிருப்பவரும், எனக்கு நாத₂ராயிருப்பவருமான அந்த நாத₂முனிகட்கு நமஸ்காரம.]

39. ஸாத்₄யமில்லாவிடில ஸாத₄னங்களால் என்ன பயன் ?

40. உபாத₃த்தே ஸத்தாஸ்தி₂திநியமநாத்₃யைஶ்சித₃சிதௌ
ஸ்வமுத்₃தி₃ஶ்ய ஸ்ரீமாநிதி வத₃தி வாகௌ₃பநிஷதீ₃ ।
உபாயோபேயத்வே ததி₃ஹ தவ தத்த்வம் ந து கு₃ணௌ
அதஸ்த்வாம் ஸ்ரீரங்கே₃ஶய ஶரணமவ்யாஜமப₄ஜம் ॥

[ஹே ஸ்ரீரங்க₃நாத₂னே ! 'ஸ்ரீமந்நாராயணன் — ஸ்ருஷ்டி, ஸ்தி₂தி, நியமனம முதலிய காரியங்களால் சேதனுசேதனங்களைத் தனக்காக ஸ்வீகரிக்கிருன்' என்று உபனிஷத்₃ வாக்யமானது சொல்லுகிறது. ஆகையால, இவ்விஷயத்தில் உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் உனக்கு முக்₂யம ; கௌ₃ணமலல. ஆகையால் உமமை நிர்வயாஜமான உபாயமாக அடைந்தேன்.]

41. மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூ₄தி:
ஸர்வம் யதே₃வ நியமேந மத₃ந்வயாநாம் ।
ஆத்₃யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபி₄ராமம்
ஸ்ரீமத் தத₃ங்க்₄ரியுக₃ளம் ப்ரணமாமி மூர்த்₄நா ॥

[என் வம்ஶத்தவர்களுக்கு எபபோதும் தாயும், தந்தையும், மாதரும், மக்களும், பெருஞ்செல்வமும், மற்றுமுள்ள எல்லாமும் எப்போதும் எந்த ஆழ்வாருடைய திருவடியிணையேயோ, நமக்கு முதல்வரும், குலபதியுமான அவருடைய, மகிழ மலராலே அலங்கரிக்கப்பட்டதும், வைணவச் செல்வமுடையதுமான அத்திருவடியிணையைத் தலையால் வணங்குகிறேன்,]

42. ஆசாரியர்கள் நேரில் துதிக்கத்தக்கவர்கள்.

சரமோபாய நிர்ணய ப்ரமாணத்திரட்டு முற்றிற்று.

---

39. வி-பு-1-19-36. 40. ர-ஸ்த 2-88. 41. ஸ்தோ-ர 5.

ஸ்ரீ

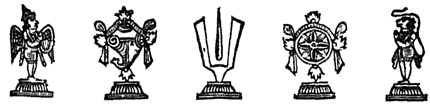
சரமோபாயநிர்ணய

ப்ரமாணங்களின் அட்டவணை

அ	
அகிஞ்சநோ ऽந	29
அதரபரதரசாபி	38
அநநத பரத2மம	28
அப4யபரத3	1
ஆவாஞ்ச	7
அஸாவஸாவிதி	6
அஸமஜஜநக	2
அஸமது3ததாரக	3
அஸயாமமச	14
ஆ	
ஆசாரயஸஸ	25
ஆஸரீமயோநி	34
ஆஸபே2ாடயநதி	11
இ	
இத2ாநீமபி	24
உ	
உபாயோபேயதவே	40
உபாயோபேயப4ா	37
ஏ	
ஏவம பரபத3ய	18
க	
கபயாஸமபுணட3ரீ	30
கலௌ கஶசித	28
காருணயாதகு3	31
கிஙகரௌஸமுப	21
க3	
கு3ருரிதி ச	5
கு3ருரேவபரம	26
கே3ாபாலோயாத3வம	27
ச	
சகராதி3த4ாரணம	17

ஜ	
ஜஙகாநாமகுலே	19
த	
தத2வித2தி4பரணி	16
தமேவ	37
தவாஹமத2ாஸ	22
தஸமைதே3யம	13
ந	
நத4ாமநிஷடே2ா	29
நிவேஶயத3க்ஷிணே	18
ப	
பாதே3நாத4யா	32
பூாவாபர	4
பரதயக்ஷகு3ரவ	42
பரயாணகாலே	35
ப3	
ப3ஹூநிமே	33
ம	
மத3நவயாநாம	41
மதீ3யமஶரணம	38
ய	
யசச2ரேயஸஸயாத	15
யஶசராமம	20
யஸஸாபராத4ாந	8
யஸஸவாபகாலே	10
ர	
ராமஸயத3க்ஷிணே	9
வ	
விஷ்ணுாமாநுஷ	23
வைகுணடே2துபரே	12
ஸ	
ஸதயம ஸதயமபுந	36
ஸாத4யாப4ாவே	39

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

மாமுனிகள் சிஷ்யரான கோயில் கந்தாடையண்ணன் திருக்குமாரரான கந்தாடை நாயன் அருளிய

பெரியதிருமுடி யடைவு

அநந்தகோடி ப்$_3$ரஹ்மாண்ட$_3$ நாயகனாய், ஆதி$_3$மத்$_4$யாந்த ஶூந்யனாய், ஸமாநாதி$_4$கரஹிதனாய், வேதா$_3$ந்த வேத்$_3$யனாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், அநந்த கல்யாண கு$_3$ணங்களுடையனாயிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணன் உகந்தருளியிருக்கிற ஸ்த$_2$லங்கள்:— பரம், வ்யூஹம, விப$_4$வம, அந்தர்யாமி, அர்ச்சாவதாரம் என்று ஐந்து.

அதில் பரமாவது— அநந்தகோடி ப்$_3$ரஹ்மாண்ட$_3$ங்களுக்கும் புறம்பாய், விரஜைக்கப்புறமாய், பரிணாமாதி$_3$ ரஹிதமாய், "குண்டோ$_2$ நாஸ்தீதி வைகுண்ட$_2$:" என்று சொல்லுகிறபடியே நாஶரஹிதமாய், நாநாரத்ன ஸ்வர்ண மயமாய், அநந்த விவித$_4$ விசித்ர கோ$_3$புரமண்டப ப்ராஸாதா$_3$தி$_3$ பரிஶோபி$_4$தமாய், நிரதிஶயானந்த$_3$ ஸுகா$_2$வஹமாய், பஞ்சோபநிஷண்மயமாய், ஸகலவஸ்து பரிபூரிதமாய், ஸகல ஸாம்ராஜ்ய லக்ஷ்மீகரமான ஸ்ரீ வைகுண்ட$_2$மென்கிற பரமபத$_3$த்தில், லக்ஷ்மீபூ$_4$மிநீளாநாயகனாய், அநந்த க$_3$ருட$_3$ விஷ்வக்ஸேனாதி$_3$ நித்யமுக்தஸஹிதனாய், **1. "ஸ்பு$_2$ரத்கிரீடாங்க$_3$த$_3$ ஹாரகண்டி$_2$கா"** என்றும், **2. "ஸ்வோசிதவிவித$_4$ விசித்ராநந்தாஶ்சர்ய"** என்றும் சொல்லுகிறபடியே தி$_3$வ்யாம்ப$_3$ர, தி$_3$வ்யாப$_4$ரண, தி$_3$வ்யமால்ய, தி$_3$வ்யாயுதா$_4$தி$_3$ ஸர்வாலங்கார பூ$_4$ஷிதனாய், அநந்தகோடி ஸூர்யப்ரகாஶனாயெழுந்தருளியிருக்கிறது.

வ்யூஹமாவது;— திருப்பாற்கடலிலே ப்$_3$ரஹ்மருத்$_3$ர தே$_3$வேந்த்$_3$ராதி$_3$ தே$_3$வதைகளுக்கு ஸேவ்யனாய், அநந்தாவதாரங்களுக்கும் முதலாய், உத்பத்தி ஸ்தி$_2$திலயங்களுக்குக் கர்த்தாவாயெழுந்தருளியிருககிறது.

விப₄வமாவது — 3 "பரித்ராணாய ஸாதூ₄நாம" என்கிற படியே துஷ்ட நிக்₃ரஹ ஶிஷ்டபரிபாலன த₄ர்ம ஸம ஸ்தா₂பநாதி₃கள் பண்ணக் கடவதான ராமக்ருஷ்ணாத்₃யவதா ரங்கள்

அந்தர்யாமியாவது — 4 "அந்தர் ப₃ஹிஶ்ச தத் ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண: ஸ்தி₂த:" என்றும் 5 "அந்தர்ப₃ஹிஸ் ஸகலவஸ்துஷு ஸந்தமீஶம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே வ்யாப்யவ்யாபகனாய், ஆப்₃ரஹ்ம பிபீலிகாதி₃ ஸகல சேதநா சேதனங்களுக்குமந்தர்யாமியாய், ஸாக்ஷிபூ₄தனாய், பரிபூர்ணனா யெழுந்தருளியிருக்கிறது

அர்ச்சாவதாரமாவது - ஸர்வஸுலப₄மாய், சேதனர்க்கு அபி₄மதமான த்₃ரவ்யத்திலே விக்₃ரஹமாய், ஸகலஜன மோஹனமாய், கோயில்களிலும், க்₃ருஹாதி₃களிலுமெழுந் தருளியிருக்கிறது

அதில் ஆழ்வார் பாடின திருப்பதிகள் நூற்றெட்டு, அதில் முக்₂யமான திருப்பதிகள் — 6 "ஶ்ரீரங்க₃மங்க₃ள மணிம் கருணாநிவாஸம் ஶ்ரீவேங்கடாத்₃ரிஶிக₂ராலய காள மேக₄ம் । ஶ்ரீ ஹஸ்திஶைலஶிக₂ரோஜ்ஜ்வலபாரிஜாதம் ஶ்ரீஶம் நமாமி ஶிரஸா யது₃ஶைலதீ₃பம் ॥" என்று சொல்லுகிற படியே புஷ்ப த்யாக₃ போ₄க₃ ஜ்ஞான மண்டபங்கள்

அதிலும் ப்ரதா₄னமானது, ஸாக்ஷாத் பரமபத₃மான நம்பெருமாள்கோயில் எங்ஙனே என்னில் — 7 "காவேரீ விரஜா ஸேயம் வைகுண்ட₂ம் ரங்க₃மந்தி₃ரம் । ஸ வாஸுதே₃வோ ரங்கே₃ஶ: ப்ரத்யக்ஷம் பரமம் பத₃ம் ॥" என்று சொல்லுகிறபடியே இப்படி ஸாக்ஷாத் பரமபத₃மான நம் பெருமாள் கோயிலுக்கு ராஜாவானவர் பரமபத₃ராஜர், ஶ்ரீரங்க₃ராஜர் இப்படி ஸ்ரீரங்க₃ராஜரான பெரியபெருமா ளுக்குத் திருநக்ஷத்ரம் பங்குனியில் ரேவதி, திருநாமங்கள் ஸ்ரீரங்க₃ராஜா,நம்பெருமாள்,அழகிய மணவாளப் பெருமாள், முன்னிலும் பின்னழகிய பெருமாள், ஆப₄ரணத்துக்கு அழகு கொடுக்கும் பெருமாள், வந்தவழிவாராத பெருமாள், மந்தா ரங்கண்டு மறையும் பெருமாள், தேவசிகாமணிப்பெருமாள், சிஷ்யைகள் ஸ்ரீ பூ₄மி நீளாதி₃களான நாச்சிமார்கள்

தனியன்

8. லக்ஷ்மீகல்பலதோத்துங்க3ஸ்தநஸ்தப3கசஞ்சல: ।
ஸ்ரீரங்க3ராஜ ப்4ருங்கே3ா மே ரமதாம் மாநஸாம்பு3ஜே ॥

பெரிய பிராட்டியாரான ஸ்ரீரங்க3நாச்சியாருக்குத் திரு நக்ஷத்ரம் பங்குனியில் உத்தரம்; திருநாமங்கள - நாச்சியார், பெருமாள்நாச்சியார், ஸ்ரீரங்க3நாச்சியார், பெரியபிராட்டி யார். இவர்க்காசார்யரும் திருவாராத4னமும் பெரிய பெரு மாள்; சிஷ்யர்கள் அநந்தக3ருட3 விஷ்வகஸேநாதி3களான நித்யமுகதர்கள.

தனியன்

9. நம: ஸ்ரீரங்க3நாயக்யை யத்3ப்4ரூவிப்4ரம பே4த3த: ।
ஈஶேஶிதவ்ய வைஷம்ய நிம்நோந்நதமித3ம் ஜக3த் ॥

ஸேனைமுதலியாருக்குத் திருநக்ஷத்ரம ஐப்பசி மாஸத்தில் பூராடம்; திருநாமங்கள் ஸேனைமுதலியார், ஸேனாதி4பதி, ஸேநேஶர், விஷ்வக்ஸேனர், ஸூத்ரவதீஶன், வேத்ரத4ரர், வேத்ரஹஸ்தர் ; தே3வியார் ஸூத்ரவதி ; திருவாராத4னம் பெரியபெருமாள்; ஆசார்யை பெரியபிராட்டியார் ; சிஷ்யர் கள ஆழ்வார்கள் பதின்மரும் ; இவரருளிச்செய்த ப்ரப3ந் த4ங்கள விஷ்வகஸேன ஸம்ஹிதை முதலானவை.

இவருக்குத் தனியன்

10. ஸ்ரீரங்க3 சந்த்3ரமஸமிந்தி3ரயா விஹர்த்தும்
விந்யஸ்ய விஶ்வசித3சிந்நயநாதி4காரம் ।
யோ நிர்வஹத்யநிஶமங்கு3ளிமுத்3ரயைவ
ஸேநாந்யமந்ய விமுக2ாஸ் தமஶிஶ்ரியாம ॥

ஶங்க2ாம்ஶபூ4தரான பொய்கையாழ்வாருக்குத் திருவவ தார ஸ்த2லம் தொண்டை3மண்டலத்திலே பெருமாள் கோவில். அவதாரம பொற்றுமரைப் பொய்கையில் தாம ரைப் பூவிலே. திருநக்ஷத்ரம த்3வாபரயுக3ம் எட்டுலக்ஷத் தறுபதிஞயிரத்துத் தொள்ளாயிரம ஸம்வத்ஸரமான ஸித்3த4ார்த்தி2 ஸம்வத்ஸரத்தில் ஐப்பசி மாஸம் ஶுத்3 த4ாஷ்டமி செவ்வாய்க்கிழமை திருவோணம்; திருநாமங்கள காஸாரயோகி3, ஸரோமுநீந்த்3ரர், பொய்கையார்; திருவா

ராதநம ஆழவாாகள நாயனா ஆசாாயா ஸேனைமுதலி யாா இவா பாடின திருபபதிகள கோயில, திருமலை, பெருமாளகோயில, திருககோவலூா இவா அருளிசசெயத பரப₃நத₄ம 'வையநதகளியா' எனகிற முதல திருவநதாதி நூறு பாடடு

இவாககுத தனியன

11 காஞசயாம ஸரஸி ஹேமாப₃ஜே ஜாதம காஸார யோகி₃நம।
கலயே ய ஶ்ரிய பதயூ ரவிம தீ₃பமகலபயத் ॥

க₃த₃₃ாமஶபூ₄தரான பூ₄ததகாழவாருககுத திருவவதார ஸத₂லம தொணடைமணட₃லததிலே ஸமுதரககரையில திருககடலமலலை அவதாரம குருககததிபபூவிலே திரு நக்ஷதரம மேறபடி பொயகையாருககு மறருநாள நவமி புதனகிழமை அவிடடம திருநாமஙகள பூ₄தாஹவயா, பூததகதா, மலலாபுரவராதீ₄ஶா திருவாராத₄னம ஆழவாா கள நாயனா ஆசாாயா ஸேனைமுதலியாா இவா பாடின திருபபதிகள கோயில, திருமலை, திருககடனமலலை, திருக கோவலூா இவா அருளிசசெயத பரப₃நத₄ம 'அனபே தகளி' எனகிற இரணடாநதிருவநதாதி நூறு பாடடு

இவாக்குத தனியன

12 மலலாபுர வராதீ₄ஶம மாத₄வீ குஸுமோத₃ப₄வம ।
பூ₄தம நமாமி யோ விஷ்ணோர் ஜஞாநதீ₃பமகலபயத ॥

நநத₃காமஶபூ₄தரான பேயாழவாருககுத திருவவதார ஸத₂லம தொணடைமணட₃லததிலே ஸமுத₂ரககரையில மயூரபுரம, அவதாரம மணிகைரவமெனகிற கிணறறில செவவலலிபபூவிலே; திருநக்ஷதரம மேறபடி பூ₄ததகாருககு மறருநாள த₃ஶமி வியாழககிழமை ஶதயம திருநாமஙகள மஹத₃ாஹவயா, பேயாழவாா, மயிலாபுராதி₄பா திருவாரா த₄னம ஆழவாாகள நாயனா ஆசாாயா ஸேனைமுதலியாா, சிஷயா திருமழிசையாழவாா இவா பாடின திருபபதிகள கோயில, திருமலை, திருவலலிககேணி, திருககோவலூா இவா அருளிசசெயத பரப₃நத₄ம 'திருககணடேன' எனகிற மூனறும திருவநதாதி நூறு பாடடு

இவர்க்குத் தனியன்

13. த்₃ருஷ்ட்வா துஷ்டாவ யோ விஷ்ணும் ரமயா மயிலாதி₄பம் ।
கூபே ரக்தோத்பலே ஜாதம் மஹாத₃ாஹ்வயமாஶ்ரயே ||

இந்த முதலாழ்வார்கள் மூவரும் அயோநிஸம்ப₄வராய்க் கூடிக்கொண்டு யோக₃மஹாத்த்வத்தினால் மூவாயிரத்து நூற்றிருபத்தஞ்சு ஸம்வத்ஸரம் பூ₄மிஸஞ்சாரம் பண்ணிக் கொண்டிருந்து திருககோவலூரிலே திருநாட்டுக்கு எழுந் தருளினார்கள்.

ஸாத₃ர்ஶநாம்ஶபூ₄தரான திருமழிசையாழ்வார்க்குத் திரு வவதாரஸ்த₂லம் தொண்டைமண்ட₃லத்திலே திருமழிசை. திருநக்ஷத்ரம் விப₄வஸம்வத்ஸரம் தைமாஸம் க்ருஷ்ண பக்ஷத்தில் தசமி வியாழக்கிழமை மகநக்ஷத்ரம; துலா லக்னம. திருத்தகப்பனார் ப₄ார்க்க₃வ ரிஷி. திருத்தாயார் கனகாங்கியம்மாள். வளர்த்தவன் ஹரித₃ாஸன். திருநாமங் கள் ஸ்ரீப₄க்திஸாரர், மஹீஸாரபுராதீ₄ஶர், ப₄ார்க்க₃வாத் மஜர், திருமழிசையார், மழிசைப்பிரான், வித்₃யை அஷ்டாங்கயோக₃ம். திருவாராத₄னம் சொன்னவண்ணஞ் செய்த பெருமாள். ஆசார்யர் ஸேனைமுதலியார். புருஷ காரர் பேயாழ்வார். சிஷ்யர் கணிகண்ணன், த்₃ருட₄வரதன். இவர் அருளிச்செய்த ப்ரப₃ந்த₄ங்கள் நான்முகன் திருவந் தாதி தொண்ணூற்றாறு பாட்டு, திருச்சந்த விருத்தம் நூற்றிருபது பாட்டு. இவர் பாடின திருப்பதிகள் நமபெரு மாள் கோயில், திருமலை, திருக்குடந்தை, திருப்பேர், அன்பில, கவித்தலம், திருவூரகம், திருப்பாடகம், சொன்ன வண்ணஞ்செய்த பெருமாள் திருவெஃகா. இவர் யோக₃ வித்₃யையினாலே இரண்டாயிரத்து முந்நூறு ஸம்வத்ஸரம் பூ₄மிஸஞ்சாரம் பண்ணிப் பரமதநிரஸன பூர்வகமாக ஸ்வ மதஸ்த₂ாபனம் பண்ணினார்.

இவர் தனியன்

14. ஶக்திபஞ்சமய விக்₃ரஹாத்மநே
ஶாக்திஹார ஜிதசித்தஹாரிணே ।
முக்திதா₃யகமுராரிபாத₃யோர்
ப₄க்திஸாரமுநயே நமோ நம: ||

ஸேநேஶாமஶபூ₄தரான நமமாழவாருககுத திருவவதார ஸதலம பாணடியதேஶததிலே திருததாமரபாணி தீரததில திருககுருகூா திருநக்ஷதரம கலியுகாதியில பரமாதிவருஷம நாறபததுமூனறுநாள வைகாசி மாஸம பனனிரணடாம தேதி வெளளிககிழமை சுகலபக்ஷம சதுாததசி விசாக நக்ஷதரம, காககடகலகனம திருவவதாரம சதுாதத வாணததிலே, திருககுறுஙகுடிநமபி வரபரஸாதததாலே, திருததாயாா உடையநஙகையாா திருததகபபனாா காரியாா அவா திருததகபபனாா செநதாமரைககணணன அவா திருததகபபனாா அசசுதா அவா திருததகபபனாா அறநதாஙகியாா அவா திருததகபபனாா திருவழுதிவளநாடா இது நமமாழவாருடைய திருவமஶம இவருககு இருபபிடம திருபபுளியாழவாரடி திருநாமஙகள காரிமாறன, மாறன, சடகோபன, பராஙகுஶன, நமமாழவாா, வேதம தமிழசெயத பெருமாள, திருவாயமொழிபபெருமாள, உதயபாஸகராா, திருநாவீறுடையபிரான, குருகேஶா, குருகைபபிரான, திருககுருகூாநமபி, தெனனரஙகன பொனனடி, வகுளாபரணா, அருளமாறன, இவாககுத திருமுடி ஸதானம நமபெருமாள திருககை திருததோள திருமேனி ஸதானஙகள ஆழவாாகள திருககடி ஜஙகா ஜஙகாஸதானஙகள நாதயாமுநாதி பூாவாசாாயாகள திருவாராதனம பொலிநது நினற பிரான ஆசாாயா ஸேனைமுதலியாா சிஷயா மதுரகவியாழவாரும ஸ்ரீமந நாதமுனிகளும முதலானவாகள இவா அருளிசசெயத பரபநதஙகள திருவிருததம நூறுபாடடும, திருவாசிரியம ஏழுபாடடும, பெரியதிருவநதாதி எணபததேழுபாடடும, திருவாயமொழி ஆயிரததொரு நூறறிரணடு பாடடும இவா பாடின திருபபதிகள அழகாமலை, வடதிருமலை, அககாரககனி, திருககுருகூா, திருககுறுஙகுடி, வானமாமலை, திருககுடநதை, திருவலலவாழ, திருவணவணடூா, திருவிணணகா, திருததொலைவிலலிமஙகலம, திருககோளூா, நமபெருமாளகோயில, தெனதிருபபோ, திருவாறனவிளை, தெனகுடநதை, திருவணபரிசாரம, திருசசெஙகுனறூா, திருககடிததானம, குடடநாடடுத திருபபுலியூா, திருபபுளிங

குடி, வரகுணமங்கை, ஸ்ரீவைகுண்டம், திருக்காட்கரை, திருமூழிக்களம, திருநாவாய, திருககண்ணபுரம், திருமோகூர், திருவனந்தபுரம், திருவாட்டாறு. இவர் முப்பத்தைந்து திருநக்ஷதரமெழுநதருளியிருந்தார்.

இவர்க்குத் தனியன்

15. மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூதிஸ்
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் ।
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா ॥

கௌஸ்துபாம்ஶபூதரான குலஶேகராழ்வாருக்குத் திருவவதாரஸ்தலம் சோழதேஶத்தில திருவஞ்சிக்களம். திருநக்ஷத்ரம் பராபவ வருஷம் மாசி மாஸம ஶுக்லபக்ஷத்தில் தஶமி வியாழக்கிழமை புனர்பூஶம். திருத்தகப்பனுர் க்ஷத்ரியோத்தமரான தருடவரத மஹாராஜர்; திருத்தமயனுர் சேரன். திருநாமங்கள் குலசேகரப்பெருமாள், குலசேகராழ்வார், கொல்லிகாவலன, சேரலர்கோன், குககுடபுராதீஶர். ஆசார்யர் ஸேனை முதலியார். திருவாராதனம் மன்னனுர். பக்தி-அவதாரங்களில் சகரவர்த்தித் திருமகனுர் திருவடிகளிலும், அர்ச்சாவதாரங்களில் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலும். இவர் அநுதினமும் ஸ்ரீவைஷ்ணவரோடே காலக்ஷேபம் பணணுகிறதும், ஸ்ரீமத்ராமாயண வயாக்யானம் கேட்கிறதும், ப்ரதிதினமும் ஸ்ரீரங்க யாத்ரை பண்ணுகிறதும், இப்படி பகவத் பாகவதாசார்ய கைங்கர்ய பரராயிருப்பார். இவரருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்கள், முகுந்தமாலை என்கிற ஸ்தோத்ரமும, பெருமாள்திருமொழி நூற்றைறந்துபாட்டும். இவர் பாடின திருப்பதிகள் கோயில், திருமலை, அழகர்திருமலை, அயோததி, வித்துவக்கோடு, வண்புருடோத்தமம், திருக்கண்ணபுரம், திருச்சித்திரகூடம்.

இவருக்குத் தனியன்

16. குஷ்யதே யஸ்ய நகரே ரங்கயாத்ரா திநே திநே ।
தமஹம் ஶிரஸா வந்தே ராஜாநம் குலஶேகரம் ॥

இவர் அறுத்தேழு திருநக்ஷத்ரம எழுந்தருளியிருந்தார். ப்ரஹ்மதேஶம் மன்னுர்கோயிலிலே திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினுர்.

வைனதேயாமஶபூ$_4$தரான பெரியாழவாா அவதார ஸத$_2$லம பாணடியமணட$_3$லததில ஸ்ரீவிலலிபுததூா திரு நக்ஷதரம கரோத$_4$ன வருஷம ஆனி மாஸம ஶுகலபக்ஷத தில ஏகாத$_3$ஶி ப$_4$ானுவாரம ஸவாதிநக்ஷதரம திருத தகபபனுா ப$_3$ராஹமணோததமரான முகுநத$_3$ாரியா திருத தாயாா பத$_3$மையமமன திருததமையனுா குலமபியா தஙகள குலம பூாவஶிகை$_2$ ஸாலஙகருத கே$_3$ாதரம பே$_3$ாத$_4$ாயன ஸூதரம யஜுஶஶாகை$_2$ திருநாமஙகள ஸ்ரீவிஷணுசிததா, படடாபிரான, ப$_4$டடநாத$_2$ா, பெரியாழ வாா ஆசாாயா ஸேனைமுதலியாா திருவாராத$_4$னம லக்ஷமீ நாராயணப பெருமாள குமாரி சூடிக கொடுத தாள கைஙகாயம திருநநத$_3$வனம, திருமாலை இருபபிடம ஸ்ரீவிலலிபுததூா ஶிஷயன பாணடிய மஹாராஜன இவரருளிசசெயத பரப$_3$நத$_4$ஙகள திருபபலலாணடு பனனி ரணடும, பெரியாழவாா திருமொழி நானூறறறுபததொரு பாடடும இவா பாடின திருபபதிகள தெனமதுரையில மலலாணட பெருமாள, கூடலூா அழகா, ஸ்ரீவிலலிபுததூா, திருககோடடியூா, திருவாயபபாடி, வடமதுரை, திருமலை, திருவெளளறை, திருககுறுஙகுடி, கோயில, அழகாதிருமலை, திருககுடநதை, திருவஙநதபுரம, கணடமெனனுஙகடிநகா

இவாககுத் தனியன

17 **கு$_3$ருமுக$_2$மநதீ$_4$தய பராஹ வேத$_3$ாநஶேஷாந**
நரபதிபரிகலுபதம ஶுலகமாத$_3$ாதுகாம |
ஶவஶுரமமர வநத$_3$யம ரஙக$_3$நாத$_2$ஸய ஸாக்ஷாத
த$_3$விஜகுலதிலகம தம விஷணுசிததம நமாமி ||

இவா எணபததைநது திருநக்ஷதரம எழுநதருளியிருநதாா

ஸ்ரீ பூ$_4$மிபிராடடியாா திருவவதாரமான சூடிக்கொடுதத நாசசியாருககுத திருவவதாரஸத$_2$லம பாணடியமணடலத தில ஸ்ரீவிலலிபுததூா திருவவதரிததது பெரியாழவா ருடைய திருநநத$_3$வனததில திருததுழாயடியிலே திரு நக்ஷதரம ஆடிமாஸம பூாவபக்ஷததில சதுாததி$_2$ செவவாயக கிழமை திருவாடிபபூரம, வரீயாநநாமயோக$_3$ம ப$_4$த$_3$ரகரணம துலாலக$_3$னம மத$_4$யாஹநஸமயததில பூ$_4$மியிலே இருநது

பெரியாழ்வார் திருமாளிகையிலே வளர்ந்தருளினுர். திரு நாமங்கள் சூடிக்கொடுத்தாள். கோதை, ஆண்டாள், ஆழ்வார் திருமகள். இவளெழுந்தருளியிருக்கிறது நூற் றெட்டுத் திருப்பதிகளிலும். அதிலும் ப்ரத4ானஸ்த2லம ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர். இவரருளிச்செயத ப்ரப3ந்த4ங்கள் திருப் பாவை முப்பது பாட்டும், நாச்சியார் திருமொழி நூற்று நாற்பத்து மூன்று பாட்டும். இவள் பாடின திருப்பதிகள திருவாய்ப்பாடி, திருப்பாறகடல், வடமதுரை, ஸ்ரீவில்லி புத்தூர், கோயில், திருமலே. இவளுக்குத் திருவாராத4னம நம்பெருமாள். ஆசார்யர் பெரிய பெருமாள்.

தனியன்

**18. நீளாதுங்கஸ்தநகி3ரிதடீ ஸுப்தமுத்3போ3த்4ய க்ருஷ்ணம்
பாரார்த்2யம் ஸ்வம் ஶ்ருதி ஶதஶிரஸ்ஸித்3த4மத்4யா-
பயந்தீ ।
ஸ்வோச்சி2ஷ்டாயாம் ஸ்ரஜி நிக3ளிதம் யா ப3லாத்க்ருத்ய
பு4ங்க்தே
கோ3தா3 தஸ்யை நம இத3மித3ம் பூ4ய ஏவாஸ்து பூ4ய: ॥**

ஸ்ரீமத் வநமாலிகாம்ஶ பூ4தரான தொண்டரடிப்பொடியாழ் வார்க்குத் திருவவதார ஸ்த2லம் சோழதே3ஶத்தில்திருக் காவேரிதீரத்திலே திருமண்டங்குடி என்கிற அக்3ரஹாரம். திருநக்ஷத்ரம் கலியுகூம நூற்றெட்டு ஸம்வத்ஸரம் சென்ற பின்பு, ப்ரப4வ ஸம்வத்ஸரம் மார்கழி மாஸத்தில் கேட்டை. திருத்தகப்பனுர் ஸகலவேத3 விஶாரத3ரென்கிற பூர்வசிகை2 ப்3ராஹ்மணேுத்தமர். திருநாமங்கள் விப்ரநாராயணர், ப4க தாங்க்4ரிரேணு, அன்பாதாட்டூளி, தொண்டரடிப்பொடியாழ வார். ஆசார்யர் ஸேனைமுதலியாா. திருவாராத4னம் நம்பெரு மாள். இவருடைய ஆஶ்ரமம் ப்3ரஹ்மசர்யம. இவர் அமுது செய்கிறது ஸ்ரீவைஷ்ணவ திருமாளிகைகளில் மாது4கரம. கைங்கர்யம் திருநந்த3வனம், திருமாலே. இருப்பிடம் நம்பெரு மாள் கோயில். இவரருளிச்செய்த ப்ரப3ந்த4ங்கள் திருப்பளளி யெழுச்சி பத்துப் பாட்டும், திருமாலே நாற்பத்தைந்து பாட்டும். நூற்றைந்து திருநக்ஷத்ரமெழுந்தருளியிருந்தார்.

இவாககுத தனியன

19 தமேவ மதவா பரவாஸுதேவம
ரஙகே₃ஶயம ராஜவத₃ா ஹணீயம।
பராபே₃ாதி₄கீம யோ 5கருத ஸூகதிமாலாம
ப₄கதாஙக₄ரி ரேணும ப₄க₃வநதமீடே₃ ॥

ஸ்ரீ வ த ஸ ா ம ஶ பூ₄தரான திருபபாணாழ்வாருக்குத் திருவவதார ஸத₂லம சோழதே₃ஶததிலே நமபெருமாள கோயில ஸமீபததிலே திருககாவேரிதீரததிலே உறையூா திருவவதாரம - நெலலுககதிரிலே அயோநிஸமப₄வராய அவதரிததா ஐநதாம வாணததிலே வளாநதா திரு நக்ஷதரம - கலியுக₃ம நூ றறிருபது ஸமவதஸரம செனற பினபு து₃ாமதி வருஷம காாததிகை மாஸம பூாணிமை புதனகிழமை ரோஹிணி திருநாமஙகள திருபபாணாழவாா, பாணபெருமாள, பாணா, யோகி₃வாஹனா, க₃ாயகஸாாவ பெ₄ளமா, முனிவாஹனா வித₃யை க₃ானவித₃யை ஆசாா யா ஸேனைமுதலியாா திருவாராத₄னம நமபெருமாள இருபபிடம உறையூா சிஷயா ஸாரஙக₃முனி முதலான வாகள இவரருளிசசெயத பரப₃நத₄ம அமலனாதிபிரான பததுபபாட்டு இவா பாடின திருபபதிகள திருமலை, கோயில இவா ஐமபது திருநக்ஷதரம எழுநதருளியிருநதாா

இவர்க்குத தனியன

20 ஸ்ரீலோக ஸாரஙக₃மஹாமுநீநத₃ர
ஸகநத₄ாதி₄ரூட₄ம கலயாமி நிதயம।
களங்கஹீநம கமநீயப₄கதிம
கவீஶவரம க₃ாயகஸாாவபெ₄ளமம ॥

21 ஆபாத₃சூட₃மநுபூ₄ய ஹரிம ஶயாநம
மத₄யே கவேரது₃ஹிதுா முதி₃தாந்தராதமா।
அத₃ரஷடருதாம நயநயோா விஷயாநதராணாம
யோ நிஶசிகாய மநவை முநிவாஹநம தம ॥

ஶாாஙக₃ாமஶ பூ₄ த ர ா ன திருமஙகையாழ்வாருக்குத் திருவவதார ஸத₂லம சோழதே₃ஶததில திருககாவேரி ஸாக₃ரஸஙக₃ம பரதே₃ஶததிலே திருககுறையலூா திரு

நக்ஷதரம - கலியுகம இருநூறறேழு ஸமவதஸரம செனற பினபு நளஸமவதஸரம காரததிகை மாஸம வியாழககிழமை கருததிகை நக்ஷதரம பூாணிமை திருவவதாரம சதுாதத$_2$ வாணததிலே திருநாமஙகள பரகாலன, கலியன, கலி த$_4$வமஸன, கவிலோகதி$_3$வாகரன, சதுஷகவிஶிக$_2$ாமணி, ஷடபரப$_3$நத$_4$கவி, கலிவைரி, நீலன, நாலுகவிபபெருமாள, திருநாவீறுடையபெருமாள, மஙகையாகோன, ஆலிநாடன, அருளமாரி, திருமஙகையாழவாா, அரடடமுககி, அடையாா சீயம கொஙகுமலாக குழலியாவேள, கொறறவேநதன, கொறறவேல, மஙகைவேநதன தே$_3$வியாா குமுதவலலி நாசசியாா. ஆசாாயா ஸேனைமுதலியாா திருவாராத$_4$னம சிநதனைககினியாா. மநதரோபதே$_3$ஶம பணணினவா அழகியமணவாளபபெருமாள. கைஙகாயம பரதிதி$_3$னமும திருமஙகை மடததில குமுதவலலிநாசசியாா புருஷகார மாக ஆயிரம திருநாமததுககுத ததீ$_3$யாராத$_4$னம. இவா சிஷயாகள மைததுனன இளையாழவாா, பரகாலஶிஷயா, நீாமேல நடபபான, தாளூதுவான, தோராவழககன, நிழலிலமறைவான, உயரததொஙகுவான. இவா ஏறுங குதிரை ஆடனமா இவரருளிசசெயத பரப$_3$நத$_4$ஙகள பெரிய திருமொழி ஆயிரததெணபததுநாலு பாடடும, திருக குறுநதாணடகம இருபது பாடடும, திருநெடுநதாணடகம முபபது பாடடும, சிறியதிருமடல நூறறுபபதினறு பாடடும, பெரியதிருமடல இருநூறறெணபததாறு பாடடும, திருவெழுகூறறிருககை ஒரு பாடடும, தொஙகல மூனறு பாடடும இவா பாடின திருபபதிகள தஞசைமாமணி— வமபுலாஞசோலை, திருபபிரிதி, திருவதரி, சாளககிராமம, நைமிசாரணயம, அயோததி, திருவாயபபாடி, வடமதுரை, கஙகைககரைககணடம, வியனபுரிசை, சிஙகவேளகுனறம, திருமலை, திருவெவவுளூா, திருவலலிககேணி, திருநீாமலை, திருகடலமலலை, திருநினறவூா, திருவிடவெநதை, பெருமாள கோயிலிலே அஷடபு$_4$ஜம, பரமேசசுரவிணணகரம, பசசை வணணா, பவளவணணா, களவா, கசசிவேளுககையாளரி, திருவூரகம, திருபபேரகம, திருபபாடகம, திருபபாறகடல, நிலாததிஙகள துணடம, திருவெஃகா, விளககொளி,

அததியூரான, நினறுன, இருநதான, கிடநதான, நடநதான, காரவானம, பேரருளாளா, திருககோவலூா, திருவயிநதிர புரம, திருசசிததிரகூடம, சீராம விணணகா திருவாலி, திருநகரி, திருககுறையலூா, திருநாஙகூரிலே மணிமாடக கோயில, வைகுநத விணணகரம, அரிமேய விணணகரம திருததேவனூாதொகை, வணபுருடோததமம, செமபொன செய கோயில, திருததெறறியமபலம, திருமணிககூடம, திருககாவளமபாடி, திருவெளளககுளம, பாாததனபளளி, திருவிநதளூா, திருககுடநதை, திருவெளளியஙகுடி, புளளம பூதஙகுடி, ஆதனூா, திருககூடலூா, திருவெளளறை, கோயில திருவரஙகம, உறையூா, உததமாகோயில, திருத தணகாலூா, திருபபோ, நநதிபுரவிணணகரம திருவிண ணகரம, திருநறையூா, திருககணடியூா, திருமெயயம, தஞசையாளி, திருசசேறை, சிறுபுலியூா, பெருமபுலியூா, திருககணணமஙகை திருககணணபுரம, திருததலைசசஙக நாணமதியம, திருககணணஙகுடி, திருநாகை, திருப புலலாணி, திருககுறுஙகுடி, திருவலலவாழநகரம, அழகா திருமலை, திருககோடடியூா, திருமோகூா இவா நமபெரு மாளுககுச செயதருளின கைஙகாயஙகள திருமடைப பளளி, திருநடைமாளிகை, ஆலிநாடன திருமணடபம, திருககொடடாரம, ஐநதுகளஞசியம, இரணடு திருமதிள, திருககோபுரம இவாககிருபபிடம நமபெருமாள கோயிலிலே வடதிருககாவேரிதீரததிலே திருபபாறறுறையிலே திரு மாளிகை இவா நூறறஞசு திருநக்ஷதரம எழுநதருளி யிருநதாா இவா நமபெருமாள நியமனததினாலே திருக குறுஙகுடியிலே திருநாடடுககெழுநதருளினாா இவா நாலு யுக₃ததிலும நாலு வாணஙகளிலும திருவவதாிதது ப₄க₃வத₃ ப₄ாக₃வதாசாாய கைஙகாயஙகள அநேகம பணணி யருளினாா

இவாக்குத் தனியன்

22- கலயாமி கலித₄வம்ஸம கவிலோகதி₃வாகரம ।
யஸய கோ₃பி₄ பரகாஸாபி₄ராவித₃யம் நிஹதம தம ॥

க₃ருமாஸ பூ₄தரான மது₄ரகவியாழ்வாருக்குத் திருவவதார ஸத₂லம பாணடிய தேசததில திருததாமரபாணீதீரததில

திருக்கோளூர். திருவவதாரம் பூர்வஶிகை₂ ப்₃ராஹ்மண வர்ணத்தில். திருநக்ஷத்ரம் த்₃வாபரயுக₃ம் எட்டுலக்ஷத் தறுபத்து மூவாயிரத்து நூற்றுக்குமேல் விக்ரமஸம்வத்ஸரம் சித்திரை மாஸம் சுக்லபக்ஷத்தில் த₃ஶமி வெள்ளிக கிழமை ஐந்தாங்தேதி சித்திரை. இவர் அஷ்டாங்க₃ யோக₃ க்ரமத்தினால் ப₃த₃ரிகாஶ்ரமத்திலே நாராயணனை ஆஶ்ரயித்துத் தென்தே₃ஶததிலே வந்து நம்மாழவாரை ஆஶ்ரயித்து, திருநகரியிலே நம்மாழ்வாரை விக்₃ரஹமாக ஏறியருளப்பண்ணி ஐமபது திருநக்ஷத்ரம் எழுந்தருளியிருந்தார். இவர் நம்மாழ்வார் விஷயமாக அருளிச்செயத ப்ரப₃ந்த₄ம் கண்ணிநுண் சிறுதாம்பு பதினொரு பாட்டு. இவர்க்குத் திருவாராத₄னம் நம்மாழ்வார்.

தனியன்

23. ஹஸ்தஸ்த₂ தாளத்₃விதயம் ப்ரபத்₃யே
ஶட₂ாரி வாக்₃வ்யாஸ முதா₃ரகீர்த்திம் ।
மாது₄ர்ய ஸம்ஶ்லிஷ்ட கவித்வயுக்தம்
மஹத்த்வ ஸம்ப₄ாவித பு₃த்₃தி₄தத்வம் ॥

ஸேனைமுதலியாருடைய மந்த்ரியான க₃ஜாஸ்யருடைய அம்ஶபூ₄தரான ஸ்ரீமந்நாத₂முனிகளுக்குத் திருவவதாரஸ்த₂லம் சோழதேசததில் வீரநாராயணபுரம். திருநக்ஷத்ரம் கலியுகம் மூவாயிரத்து இரு(?)நூற்று இருபத்துநாலு வருஷத்துக்குமேல் ஶோப₄க்ருத் ஸம்வத்ஸரம் ஆனி மாஸம் ஏழாங்தேதி பௌர்ணிமை புதன்கிழமை அனுஷம். திருத்தகப்பனார் ஈஶ்வரபட்டாழ்வார். குடி சொட்டை. குமாரர் ஈஶ்வரமுனிகள். திருநாமங்கள் ஸ்ரீமந்நாத₂முனிகள், ஸ்ரீரங்க₃நாத₂முனிகள், நாத₂ப்₃ரஹ்மர். ஆசார்யர் நமமாழ்வார். புருஷகாரர் மது₄ரகவியாழ்வார். திருவாராத₄னம மன்னனார். இருப்பிடம் நம்பெருமாள் கோவில். சிஷ்யர் உய்யக்கொண்டார், குருகைக்காவலப்பன், பிள்ளை கருணாகரதா₃ஸர், நம்பி கருணாகரதா₃ஸர், ஏறுதிருவுடையார், திருக்கண்ணமங்கையாண்டான், வானமாமலை தெய்வநாயக ஆண்டான், உருப்புட்டூராச்சான்பிள்ளை, சோகத்தூராழ்வான், கீழையகத்தாழ்வான், மேலையகத்தாழ்வான்,

ஆக சிஷ்யா பதின்ஒரு திருநாமம இவா அருளிச செயத பரப₃ந்த₄ங்கள ந்யாயததவமெனகிற ஶாஸதரமும, யோக₃ரஹஸ்யமும, § புருஷநிா்ணயமும இவாககு யோக₃ ரஹஸயஜ்ஞானமும, கணணிநுண சிறுததாமபும, மது₄ர கவியாழவாா சிஷ்யரான ஸ்ரீபராங்குஶதா₃ஸா பரஸாதி₃ககை யாலே மது₄ரகவியாழவாா புருஷகாரராஞா யோக₃த₃ஶை யிலே ஸாக்ஷாதகரிக்கையாலும, திருவாயமொழி முதலான தி₃வயபரப₃ந்த₄ங்களாலும, ப₄க₃வதபரப₃ந்த₄ாதி₃ விஶேஷங்களாலும நமமாழவாா ஆசாாயராஞா இவா நமபெருமாளுககு விணணபபம செயதாா இவரே கு₃ருபரமபரைககு பரத₄ானா இவா யோக₃ாப₄யாஸ கரமததாலே முநநூறறுமுபபது திருநக்ஷதரம எழுநதருளி யிருநது குருகைககாவலபபன கோயிலிலே சகரவாததித திருமகஞா திருவடிகளிலே சோநதாா த₄ாதரு ஸமவத ஸரமாக₄ ஶுக்லகாத₃ஶி தீாதத₂ம

இவாக்குத தனியன

24 நமோऽசிந்தயாத₃பு₄தாகலிஷ்ட ஜ்ஞாநவைராக₃ய ராஶயே।
நாத₂ாய முநயேऽக₃ாத₄ப₄க₃வத₃ப₄கதிஸிந்த₄வே ॥

ஜயதஸேநாமஶூ₄தரான உயயககொணடாருககுத திரு வவதார ஸத₂லம கோயிலுககு வடககு திருவெள்ளறை திருநக்ஷதரம கலியுக₃ம மூவாயிரதது (எணணூறறு?) இருபததேழுககுமேல பராப₄வ வருஷம சிததிரை மாஸம வெள்ளிககிழமை பௌாணமி காாததிகை திருநாமங்கள உயயககொணடாா, புணட₃ரீகாக்ஷா, பத₂மாக்ஷா, ராஜீ வாக்ஷா, அரவிநத₃ாக்ஷா ஆசாாயா ஸ்ரீநாத₂முனிகள திருவாராத₄னம நமமாழவாா சிஷ்யா மணககாலநமபி, திருவலலிககேணி பாணபெருமாள அரையா, சேடடலூா செணடலங்காரத₃ாஸா, ஸ்ரீபுணட₃ரீகத₃ாஸா, கே₃ாமட₂ம திருவிணணகரபபன, உலகபெருமாள நஙகை இருபபிடம கோயில இவா நூறறைநது திருநக்ஷதரமெழுநதருளி யிருநதாா

---

§ மஹாபுருஷநிா்ணயம ஆளவநதாருடைய நூல, புருஷநிா்ணயம வேறாயிருககலாம

தனியன்

25. நமஸ்யாம்யரவிந்தா₃க்ஷம் நாத₂பா₄வே வ்யவஸ்தி₂தம் ।
ஶுத்₃த₄ஸத்த்வமயம் ஶௌரேரவதாரமிவாபரம் ॥

26. நம: பங்கஜ நேத்ராய நாத₂ ஶ்ரீபத₃பங்கஜே ।
ந்யஸ்த ஸாவபா₄ராயாஸ்மத்குலநாத₂ாய தீ₄மதே ॥

குருகைக் காவலப்பனுக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம பாண்டியதேசததில திருககுருகூர். திருநக்ஷதரம தை மாஸததில் விஶாக₂ம. இருபபிடம ஸ்ரீமந்நாத₂முனிகளுடைய திருபபள்ளி. அது அனறுமுதலாகச் சோழதே₃ஶததிலே திருககாவேரிதீரத்தில குருகைக காவலபபன கோயிலெனறு பரஸித₃த₄மாயிற்று. அவாககு வித்₃யை அஷடாங்க₃ யோக₃ம. ஆசார்யா நாத₂முனிகள. திருவாராத₄னம சகரவாததித திருமகனா. வர்ணம ப₃ராஹமணோததமா. புருஷகாரர் புணட₃ரீகாக்ஷா. இவர் நூறறைமபத்தொரு திருநக்ஷதரம எழுந்தருளியிருந்தார்.

தனியன்

27. நாத₂மௌநி பத₃ாஸக்தம் ஜ்ஞாநயோக₃ாதி₃ ஸம்பத₃ம் ।
குருகாதி₄ப யோகீ₃ந்த்₃ரம் நமாமி ஶிரஸா ஸதா₃ ॥

குமுதா₃க்ஷாம்ஶபூ₄தரான மணக்கால் நம்பிக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம சோழதே₃ஶத்திலே திருககாவேரிதீரத்தில கோவில் ப்ரதே₃ஶம் மணக்கால் என்கிற க்₃ராமம. திருநக்ஷத்ரம் - கலியுக₃ம மூவாயிரததுதொள்ளாயிர வருஷத்துக்குமேல விரோதி₄ ஸமவத்ஸரம மாசி மாஸம புதன்கிழமை பூர்வபக்ஷம் சதுாத்த₃சி மக₄ாநக்ஷத்ரம். இருபபிடம கோயில. திருநாமங்கள மணக்கால் நமபி, ஸ்ரீராமமிஶ்ரர். ஆசார்யா உய்யககொணடார். திருவாராத₄னம் நமபெருமாள. வர்ணம் ப்₃ராஹமணோததமர். சிஷயர் ஆளவநதாா, திருவரங்கப்பெருமாளரையர், தெயவத்துக்கரசுநமபி, பிளளையரசுநம்பி, சிறுபுள்ளூருடையாாபிளளை, திருமாலிருஞ்சோலைத₃ாஸர், வஙகிபுரததாச்சி.

தனியன

28 **அநுஜ்ஜி2தக்ஷமாயோக3மபுணய ஜநப3ாத4கம ।**
அஸபருஷடமத3ராக3ம தம ராமம தூாயமுபாஸ்மஹே ॥

29 **ப4க3வத்3 ப4கதிது3க3த4ாப3தி4கருதக3ாட4ாவக3ாஹநம ।**
நிாமுகத தாபதரிதயம ஸ்ரீராமம ஶரணம ஶரயே ॥

இவா நூ றறஞசு திருநக்ஷதரம எழுநதருளியிருநதாா

ஸிமஹாநநாமஶ பூ4தரான ஆளவநதார்ககுத திருவவதார ஸதலம சோழ தே3ஶததிலே திருககாவேரிதீரததில வீரநாராயணபுரம திருநக்ஷதரம கலியுகம மூவாயிரதது (தொளளாயிரதது?) எழுபததேழுககுமேலே த4ாதுவருஷம ஆடி மாஸம பௌாணமி வெளளிககிழமை உததராடம விஷகமப4ம ப4வகரணம திருததகபபஞா ஈஶவரமுநிகள திருபபாடடஞா நாத2முனிகள திருததாயாா ஸ்ரீரஙக3நாயகி குமாரா திருவரஙகபபெருமாளரையா, தெயவததுககரசு நமபி, பிளளையரசு நமபி, சொடடைநமபி திருநாமஙகள யாமுஞசாாயா, யமுனைததுறைவா, வாதி3மததேப4ஸிமஹேநத3ரா, ஆளவநதாா, பெரியமுதலியாா குடி சொடடை திருவாராத4னம நமபெருமாள இருபபிடம கோயில இவாககு நாத2முனிகள - யாமுஞசாாயரெனகிற திருநாமமும, ப4க3வத ஸமப3நத4மும, மநதரோபதே3ஶமும ஸாதி3ததருளி, ததவஹித புருஷாாதத2ஙகள பரஸாதி3கக உயயககொணடாாககு நியமிதது,யோக3ரஹஸயம பரஸாதி3கககக குருகைககாவலபபனுககு நியமிததாா அநத உயயககொணடாா மணககால நமபிககு நியமிததாா ஆகையாலே இவருககுப புருஷாாதத2ஙகளும ப4க3வத3 விஷயமும நாலாயிரமும சதுாதத2ாஶரம ஸவீகாரமும முதலான அாதத2 விஶேஷஙகளெலலாம பரஸாதி3ததருளினவா ஸ்ரீராமமிஶரா ஆக இவாககாசாரியா ஸ்ரீமந நாத2முனிகளும, புருஷகாரா மணககால நமபியுமாம கு3ருபரமபரை வரிசைககு இவாககு ஆசாாயா மணககால நமபி. ஶிஷயாகள பெரியநமபி, பெரியதிருமலைநமபி, திருககோடடியூா நமபி, திருமாலையாணடான தெயவவாரியாணடான, வானமாமலையாணடான, ஈஶவராணடான, ஜீயராணடான ஆளவநதாராழவான, திருமோகூரபபன,

திருமோகூர் நின்ருர், தேவப்பெருமாள், மாறனேரி நம்பி. திருக்கச்சிநம்பி, திருவரங்கப்பெருமாளரையர், திருக்குருகூர் தாஸர், வகுளாபரண ஸோமயாஜியார், அம்மங்கி, ஆள்கொண்டி, வடமதுரையில் பிறந்த கோவிந்ததாஸர், ராஜபுரோஹிதரான நாத₂முனிதாஸர், ரங்கசோழாளின் ராஜபத்னியான திருவரங்கத்தம்மன். ஆக சிஷ்யர் ப்ரத₄ானரானவர் இருபத்திருவர். இவரருளிச் செய்தருளின ப்ரப₃ந்த₄ங்கள் ஸ்தோத்ரரத்னம், ஸித்₃தி₄த்ரயம், ஸ்ரீகீதார்த்த ஸங்க்ரஹம், ஆக₃மப்ராமாண்யம், சதுःஶ்லோகி. இவர் சதுர் வேத₃ ஷட் ஶாஸ்த்ராதி₃ ஸகலவித்₃யா பாட₂ங்களும் அருளிச்செய்து நூற்றிருபத்தஞ்சு திருநக்ஷத்ரம எழுந்தருளியிருந்தார். இவர் நம்பெருமாள் அநுஜ்ஞையினுலே திருநாட்டுக்கெழுந்தருளின ஸ்த₂லம் கோயில். நிக்ஷேபம் பண்ணப்பட்ட ஸ்த₂லம் திருபபார்த்துறை(பாற்றுறை?) யிலே.

இவர்க்குத் தனியன்

30. யத்பத₃ாம்பே₄ாருஹத்₄யாந வித்₄வஸ்தாஶேஷகல்மஷः ।
வஸ்துதாமுபயாதோऽஹம் யாமுநேயம் நமாமி தம் ॥

ஶங்குகர்ணும்ஶபூ₄தரான திருவரங்கப்பெருமாளரையருக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம் கோயில். திருநக்ஷத்ரம் பிங்கள வர்ஷம் வைகாசிமாஸம் கேட்டை. திருத்தகப்பனுர் யாமுனுசார்யர். திருத்தாயார் ஸ்ரீரங்கநாய்ச்சியார். திருபபாட்டனுர் ஈஶ்வரமுனிகள். திருத்தம்பியார் தெய்வத்துக் கரசுநம்பி, பிள்ளையரசுநம்பி, சொட்டைநம்பி. திருநாமங்கள் திருவரங்கப்பெருமாளரையர், ரங்க₃ார்யர், குடி சொட்டை. திருவாராதனம் அழகிய மணவாளபபெருமாள். ஆசார்யர் மணக்கால்நம்பி. இருப்பிடம் கோயில். சிஷ்யர் ஸ்ரீப₄ாஷ்யகாரர். இவர் நூற்றுப்பதினைந்து திருநக்ஷத்ரமெழுந்தருளி யிருந்தார்.

தனியன்

31. ஸ்ரீராமமிஶ்ரபத₃பங்கஜ சஞ்சரீகம்
ஸ்ரீயாமுநார்யவரபுத்ரமஹம் கு₃ணட்₄யம் ।

ஸ்ரீரங்க₃ ராஜகருணா பரிணாம த₃த்தம்
ஸ்ரீப₄ாஷ்யகார சரணம் வரரங்க₃மீடே₃ ||

குமுத₃ாம்ஶபூ₄தரான பெரியநம்பிக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம் கோயில். திருநக்ஷத்ரம் கலியுகம் நாலாயிரத்து முப்பத்தெட்டுக்குமேல் ஹேவிளம்பி வருஷம் மார்கழி மாஸம் புதன்கிழமை பூர்வபக்ஷம் பஞ்சமி கேட்டை. குடி சாந்தனூர். குலம் ப்₃ருஹச்சரணம் பாரத்வாஜகோத்ரம், யஜுஶ்ஶாகை. திருநாமங்கள் பெரியநம்பி, ஸ்ரீபராங்குஶ தா₃ஸர், மஹாபூர்ணர், பூர்ணாசார்யர். குமாரர் புண்ட₃ரீகாக்ஷர். குமாரத்தி அத்துழாய். திருவாராதனம் அழகிய சிங்கர், ஆசார்யர் ஆளவந்தார். சிஷ்யர் திருக்கச்சிநம்பி, எம்பெருமானார், மலைகுனியநின்றார், ஆரியூரில் ஸ்ரீசடகோப தாஸர், அணியரங்கத்தமுதனார் பிள்ளை, திருவாய்க்குல முடையார் பட்டர் முதலானவர்கள். இருப்பிடம் கோயில். இவர் நூற்றஞ்சு திருநக்ஷத்ரம் எழுந்தருளியிருந்தார். தத₃நந்தரமாகத் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினது சோழதேசத்தில் பசியது கோயில். இவர் செய்தருளின க்₃ரந்த₂ம் திருப்பதிக்கோவை. இவர் மாறனேரி நம்பிக்கு ப₃ரஹ்மமேத₄ ஸம்ஸ்காரம் பண்ணினர்.

இவர்க்குத் தனியன்

32. த₃யாநிக்₄நம் யதீந்த்₃ரஸ்ய தே₃ஶிகம் பூர்ணமாஶ்ரயே |
யேந விஶ்வஸ்ருஜோ விஷ்ணோரபூர்யத மநோரத₂: ||

33. கமலாபதி கல்யாணகு₃ணாம்ருதநிஷேவயா |
பூர்ணகாமாய ஸததம் பூர்ணாய மஹதே நம: ||

ஸுமுக₂ாம்ஶ பூ₄தரான பெரியதிருமலைநம்பிக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம் தொண்டைமண்டலத்தில் திருமலை. திருநக்ஷத்ரம் சித்திரை மாஸம் ஸ்வாதி. திருவவதாரம் திருவேங்கடமுடையான் வரப்ரஸாத₃த்தாலே. திருநாமங்கள் பெரியதிருமலைநம்பி, ஸ்ரீஶைலபூர்ணர். குமாரர் பிள்ளை திருமலைநம்பி. குமாரத்திகள் இருவர். மருமக்கள் எம்பாரும், சிறியகோவிந்தப்பெருமாளும், எம்பெருமானாரும். திருவாராத₄னம் மலைகுனியநின்ற பெருமாள், ஆசார்யர் ஆள

வந்தார், ஶிஷ்யர் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர். இருப்பிடம் திருமலை. இவர் திருவேங்கடமுடையானுக்குத் திருத்தகப்பனார். திருமலையார்க்கெல்லாம் கூடஸ்தர்.

இவர்க்குத் தனியன்

34. பிதாமஹஸ்யாபி பிதாமஹாய ப்ராசேதஸாதேஶபலப்ரதாய ।
ஸ்ரீபாஷ்யகாரோத்தம தேஶிகாய ஸ்ரீஶைலபூர்ணாய நமோ நம: ஸ்தாத் ॥

ஸ்ரீபுண்டரீகாம்ஶ பூதரான திருக்கோட்டியூர் நம்பிக்குத் திருவவதார ஸ்தலம் பாண்டிய மண்டலத்தில் திருக்கோட்டியூர். திருநக்ஷத்ரம் ஸர்வஜித் வருஷம் வைகாசி மாஸம் ரோஹிணி. திருநாமங்கள் திருக்கோட்டியூர்நம்பி, கோஷ்டீபூர்ணர், கோஷ்டீபுரீஶர், காஶ்யபகோத்ரம், யஜுஶ்ஶாகை, பூர்வஶிகை, த்ராஹ்யாயணஸூத்ரம். குமாரர் தெற்காழ்வான். குமாரத்தி, தேவகி பிராட்டியார். திருவாராதனம் தெற்காழ்வான். ஆசார்யர் ஆளவந்தார், சிஷ்யர் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர். இருப்பிடம் திருக்கோட்டியூர். இவர் நூற்றைந்து திருநக்ஷத்ரம் எழுந்தருளியிருந்தார்.

தனியன்

35. ஸ்ரீவல்லபபதாம்போஜ தீபக்த்யம்ருதஸாகரம் ।
ஸ்ரீமத்கோஷ்டீ புரீபூர்ணம் தேஶிகேந்த்ரம் பஜாமஹே ॥

வாமநாம்ஶ பூதரான திருமாலையாண்டானுக்குத் திருவவதார ஸ்தலம் அழகர்கோயில். திருநக்ஷத்ரம் ஸர்வதாரி வருஷம் மாசி மாஸத்தில் மகம். திருநாமங்கள் மாலாதரர். ஸ்ரீஜ்ஞாநபூர்ணர். குமாரர் சுந்தரத்தோளுடையார். திருவாராதனம் அழகர். ஆசார்யர் ஆளவந்தார், சிஷ்யர் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர். இருப்பிடம் அழகர் கோயில்.

இவர்க்குத் தனியன்

36. பக்தாம்ருதம் வாஞ்சித பாரிஜாதம் மாலாதரம் யாமுநபாதபக்தம் ।

ஸ்ரீப₄ாஷ்யகாராாதத₃ ஹிதோபதே₃ஶம ஸ்ரீஜ்ஞாந
பூாணம ஶிரஸா நமாமி ||

மாறனேரி நமபிகருத திருவவதார ஸத₂லம பாணடிய மணடலததில புராநதகம எனகிற கராமம இருபபிடம கோயில ஆசாாயா யாமுனுசார்யா திருநக்ஷதரம ஆடி மாஸம ஆயிலயம திருவவதாரம சதுாதத₂வாணததில

தனியன்

37 யாமுநாசாாயஸச்சி₂ஷ்யம ரங்க₃ஸ்த₂லநிவாஸிநம ।
ஜ்ஞாநப₄கதயாதி₃ஜலதி₄ம மாறனேரிகு₃ரும ப₄ஜே ||

ஶபு₃ாயமஶபூ₄தரான திருக்கச்சி நமபிக்குத் திருவவதார ஸத₂லம தொணடை மணடலததில பெருமாள கோயிலுககுப பூாவப₄ாக₃ததிலே த₄ாமபுரி எனனும பூவிருநதவலலி திருநக்ஷதரம ஶோப₄கருத வருஷம மாசி மாஸததில மிருகஶீாஷம திருவவதாரம சதுர்தத₂ வாணததில திருநாமஙகள திருககசசிநமபி, ஸ்ரீகாஞசீபூாணா இருபபிடம பெருமாள கோயில திருவாராத₄னம பேரருளாளப பெருமாள ஆசாாயா மஹாபூாணா கைஙகர்யம தேவபபெருமாளுககுத் திருவாலவட்டம ஸமாபபிக்கிறது இவர் செயதருளின க₃ரநத₂ம வரத₃ராஜாஷடகம தேவபபெருமாளுககு அதயநதம அநதரங்க₃ா ஸ்ரீ ப₄ாஷ்யகாரருககு ஹிதபரவாததகா

இவாககுத் தனியன

38 தே₃வராஜ த₃யாபாதரம ஸ்ரீகாஞ்சிபூர்ணமுத்தமம் ।
ராமாநுஜமுநேர் மாநயம வந்தே₃ஹம் ஸஜ்ஜநாஶரயம் ||

ஸ்ரீமத்₃வேத₃மாாக்க பரதிஷ்ட₂ாபநாசார்யோப₄யவேத₃ாந்தாசார்ய த₃ாஶந ஸத₂ாபநாசார்ய பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசாாயோப₄யவிபூ₄தி நாயகரான எமபெருமானார்க்குத் திருவவதார ஸத₂லம தொணடைமணடலததில் பெருமாள கோயிலுககு ாஶானப₄ாக₃ததில இருககிற ஸ்ரீபெருமபூதூர் திருநக்ஷதரம கலியுக₃ம ஶகாபதம தொளளாயிரதது முபபத தொனபதுககுமேல பிஙகள (?) வருஷம் சித்திரை மாஸம பதினமூனருநதேதி வியாழககிழமை பூாவபக்ஷததில

பஞ்சமி. திருநக்ஷத்ரம் திருவாதிரை ஆயுஷ்மாந்நாமயோகம் ப₄த்₃ரகரணம் கர்க்கடகலக்னம்.

ஶ்லோகம்

39. யத₂வதாராந்மது₄ரா முராரே
ராமஸ்ய ஸாகேதபுரீ ச யத்₃வத் |
தத₂ யதீந்த்₃ரஸ்ய க்ருபாஶ்ரயஸ்ய
புண்யோத்தரா பூ₄தபுரீ ப₃பூ₄வ ||

என்கிற ஶ்லோகார்த்த₂ விவரணமான தி₃வ்யாவதாரம். ஶேஷாம்ஶம். திருத்தகப்பனுர் ஸர்வக்ரது கேஶவதீ₃க்ஷிதர். திருத்தாயார் காந்திமதி அம்மையார். திருத்தமக்கையார் நாச்சியாரம்மன். குடி ஆஸூரி. குலம வடமாள். ஹாரீத கோ₃த்ரம், யஜுஶ்ஶாகை, ஆபஸ்தம்ப₃ஸூத்ரம்; ஜாதகர்ம நாமகரண சௌளோபநயனதி₃ ஸத்கர்மங்களும் வேதா₃த்₄யயன நித்யானுஸந்த₄ானங்களும் ஸாதித்தருளினுர் திருத்தகப்பனுர். சாத்தின திருநாமம் இளையாழவார். இவர்க்கு ஶாஸ்த்ரங்கள் விண்ணப்பஞ்செய்தவர் யாத₃வப்ரகாஶர். அப்போதிவர் ஊமைக்கும் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸுக்கும் மோக்ஷம் ஸாதி₃த்தருளினுர். இவர்க்கு ஹிதப்ரவர்த்தகர் திருக்கச்சி நம்பி. கைங்கர்யம் ப்ரதிதி₃னமும தேவப்பெருமாளுக்குத் திருமஞ்சனம். மது₄ராந்தகத்திலே சக்ரவர்த்தித்திருமகனுர் ஸந்நிதியில் இவர்க்குப் பெரிய நம்பி

40. தாப: புண்ட்₃ரஸ் தத₂ா நாம மந்த்ரோ யாக₃ஶ்ச பஞ்சம: |
அமீ பரமஸம்ஸ்காரா: பாரமைகாந்த்யஹேதவ: ||

என்கிற ஶ்லோகார்த்த₂விவரணமான சக்ராங்கநமும், திருமண் ஸ்ரீ சூர்ணங்களும் ராமாநுஜனென்கிற தா₃ஸ்ய நாமமும்,ஸ்ரீஅஷ்டாக்ஷரீமஹாமந்த்ரமும், த்₃வயசரம ஶ்லோகங்களும், மந்த்ரப்ரதிபாத்₃யனை பேரருளாளப்பெருமாளேயும் ஸாதித்தருளி அநந்தரம் பெருமாள் கோயிலுக்கு எழுந்தருளி, திருமாலை, திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருப்பாவை, நாச்சியார்திருமொழி, பெரியாழ்வார்திருமொழி முதலான ஈராயிரமும் ஸாதித்தருளினா. தத₃நந்தரம் இவர் திருவனந்தஸரஸ்ஸுதீரத்தில் பேரருளாளர் ஸந்நிதியிலே சதுர்த்தா₂ஶ்ரமஸ்வீகாரம் பண்ணியருளினுர். அப்போது

இவர்க்கு தேவப்பெருமாள் யதிராஜரென்னும் திருநாமஞ் சாத்தியருளினார் தத்ஸமயத்திலே ப₄ாகி₃நேயரான தா₃ஶரதி₂யும் ஸகோ₃தரரான கூரத்தாழ்வானும் வந்து இவரை ஆஶ்ரயித்தார்கள் பின்பு யாத₃வப்ரகாஶரும் வந்து ஆஶ்ர யித்தார் அவருக்கு தா₃ஸ்யநாமம் கோ₃விந்த₃தா₃ஸரென்று திருநாமம் சாத்தியருளினார்

நம்பெருமாள் உப₄யவிபூ₄திகளுக்கும் யதிராஜரைப் பட்டங்கட்டி உடையவரென்று திருநாமம் சாத்தியருளினார் இவர்க்குத் திருவரங்கப்பெருமாளரையர், பெரிய திருமொழி யும் திருவாய்மொழியும் மூலம் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு வ்யாக்₂யானம் ஸாதித்தருளி மஞ்சள் காப்பு கைங்கர்யத் துக்குத் திருவுள்ளமுகந்து, த்₃வயார்த்த₂ம் ஸாதித்தருளி லக்ஷ்மணமுனி என்கிற திருநாமமும் சாத்தித் தம்முடைய திருத்தம்பியாரான சொட்டை நம்பியை இவர் திருவடிகளில ஆஶ்ரயிப்பித்தருளினார் பெரியநம்பி தம்முடைய குமார ரான புண்ட₃ரீகாக்ஷரை இவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப் பித்தருளினார் திருக்கோட்டியூர் நம்பி திருமந்த்ரார்த்த₂ மும் எம்பெருமானார் என்கிற திருநாமமும் சரமஶ்லோ கார்த்த₂மும் ஸாதித்தருளி, தம்முடைய குமாரரான தெற் காழ்வானை இவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பித்தருளினார் திருமாலையாண்டான் பெரியதிருமொழி திருவாய்மொழி முத லான நாலாயிரத்துக்கும் வ்யாக்₂யானங்கள் ஸாதித்தருளி சடகோபன் பொன்னடி என்கிற திருநாமம் சாத்தி, தம்மு டைய குமாரரான சுந்தரத்தோளுடையாரை இவர் திருவடி களிலே ஆஶ்ரயிப்பித்தருளினார் பெரிய திருமலைநம்பி ஸ்ரீமத்₃ ராமாயணவ்யாக்₂யானம் சாதித்தருளி,கோயிலண்ணனென் கிற திருநாமம் சாத்தி, தம்முடைய குமாரரான பிள்ளை திரு மலை நம்பியையும், மருமக்களான எம்பாரையும் கோ₃விந்த₃ப் பெருமாளையும் இவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பித்தருளினார் ஆகையாலே எம்பெருமானாக்காசார்யர் இவர் ஸ்ரீப₄ாஷ்ய மருளிச்செய்கையாலே ஸ்ரீப₄ாஷ்யகாரரென்று ஶாரதை₃ திருநாமம் சாத்தினாள் ஆதி₃கேஶவப்பெருமாள் சாத்தின திருநாமம் பூ₄தபுரீஶர் திருவேங்கடமுடையான் சாத்தின

திருநாமம் தே₃ஶிகேந்த்₃ரர். ஆக இவர்க்குத் திருநாமங்கள் பதினொன்று. அவை இளையாழ்வார், ராமாநுஜர், யதிராஜர், உடையவர், லக்ஷ்மணமுனி, எம்பெருமானார், சடகோபன் பொன்னடி, கோயிலண்ணன், ஸ்ரீபா₄ஷ்யகாரர், பூ₄தபுரீஶர், தே₃சிகேந்த்₃ரர் என்பனவாம். பின்னும் விஶேஷ திரு நாமங்கள் — யதீந்த்₃ரர், யதிகுலது₄ர்யர், யதிஸார்வ பௌ₄மர், யதிசக்ரவர்த்தி, யதிபதி, யதிநாத₂ர், யோகீ₃ந்த்₃ரர், கருணாமாத்ர பரஸங்காசார்யர். இவர் செய்தருளின க்₃ரந் த₂ங்கள் ஸ்ரீபா₄ஷ்யம், வேதா₃ந்தஸாரம், வேதா₃ந்ததீ₃பம், வேதா₃ர்த்த₂ஸங்க்₃ரஹம், க₃த்₃யத்ரயம், உடையவர் நித்யம், கீ₃தாபா₄ஷ்யம் இவரே யஜ்ஞமூர்த்தி முதலான மாயா வாதி₃களை ஜயித்து தி₃க்₃விஜயார்த்த₂மாக பூ₄ப்ரத₃க்ஷிணம் பண்ணினார். திருவேங்கடமுடையானுக்கு வக்ஷஸ்த₂லத் தில் அலர்மேல் மங்கை நாச்சியாரை எழுந்தருளப்பண்ணி, திருவாழி திருச்சங்குகளும் சாதித்தருளினார்; ஆகையாலே திருவேங்கடமுடையானுக்கு மாமனாருமாசார்யருமானார். திருக்குறுங்குடி நம்பிக்கு த்₃வயோபதே₃ஶம்பண்ணி, ராமாநுஜநம்பி என்று தா₃ஸ்யநாமம் சாதித்தருளினார்; ஆகையாலே அவருக்கும் ஆசார்யரானார். ஸுல்தான் க்₃ருஹத்திலே எழுந்தருளியிருந்த செல்வப்பிள்ளையை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுவந்து திருநாராயண ஸ்வாமி சேர்த்தியிலே எழுந்தருளப்பண்ணி, தாமங்கே அர்ச்சாவ தாரமாய் நின்றார். லோகோபகாரார்த்த₂மாக ஸாளக்₃ரா மத்திலே வடுகநம்பிக்குத் திருவடிகளும் ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂மும் ஸாதி₃த்தருளினார். இப்படி ஸர்வரக்ஷகரான பெருமாள் களுக்கும் அவர்களுக்குத் திருவுள்ளமான கைங்கர்யங்களும் செய்தருளிப் பரமதநிரஸனம் ஸ்வமதஸ்த₂ாபனம் பண்ணு கையாலே இவர் திருநாமத்திலே த₃ர்ஶனம் விளங்கிற்று. இவர் திருவடிகளில் ஆஶ்ரயித்த முதலிகள்

41. **ஏகாந்திபி₄ர் த்₃வாத₃ஶபி₄ஸ்ஸஹஸ்ரை:**
பீடை₂ஶ்சதுஸ்ஸப்ததிபி₄ஸ் ஸமேத:।
அந்யைரநந்தைரபி விஷ்ணுப₄க்தை:
ஸ்ரீரங்க₃ ஆஸ்தே யதிஸார்வபௌ₄ம:॥

என்று சொல்லுகிறபடியே ஏகாந்திகள் பன்னீராயிரவரும் ஸிம்ஹாஸனஸ்த₂ரான ஆசார்ய புருஷர் எழுபத்து நால் வரும், ஜீயர்கள் எழுநூறுபேரும், சாத்தின கொத்தம்மை யார்களும், சாத்தாத கொத்தியம்மையார்களும், சாத்தின முதலிகளும், சாத்தாத முதலிகளும், பிள்ளையுறங்கா வில்லி தாஸர் முதலான திருநாமத₄ரிகளும், பொன்னாச்சியார் முதலான திருநாமத₄ரி ஸ்திரீகளும் அஸங்க₂யேயர்

அதில் ப்ரத₄ான சிஷ்யர் முதலியாண்டான், கந்தாடை யாண்டான், மாருதிப்பெரியாண்டான், மாறொன்றில்லா மாருதிச் சிறியாண்டான், ஈஶ்வராண்டான், ஜீயராண்டான், ஆண்டுகொண்டான், ஆள்கொண்டான், ஈயுண்ணியாண் டான், சேட்டலூராழ்வான், ஸோமாசியாண்டான், கூரத் தாழ்வான், தெற்காழ்வான், நெய்யுண்டாழ்வான், ஈயுண்ணிப்பிள்ளையாண்டான், மிளகாழ்வான், அநந்தாழ் வான், கோமடத்தாழ்வான், வேதாந்தியாழ்வான், மாட பூசையாழ்வான், அம்மங்கியாண்டான், கிடாம்பியாழ்வான், உக்கலாழ்வான், அரணபுரத்தாழ்வான், உருப்புட்டூராழ் வான், சொட்டைநம்பி, பிள்ளைதிருமலைநம்பி, தொண்டனூர் நம்பி, மருதூர்நம்பி, மழலூர்நம்பி, திருக்குறுங்குடிநம்பி, முடும்பைநம்பி, ஸ்ரீபராங்குஶநம்பி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்நம்பி, வடுகநம்பி, வங்கிபுரத்துநம்பி, செடியெடுத்தநம்பி, சொக் கத்தூர்நம்பி, வங்கிபுரத்தாச்சி, புண்ட₂ரீகாக்ஷர், ஸ்ரீபராங் குஶபட்டர், சிறுப்பள்ளி தேவராஜபட்டர், ஸ்ரீகோவிந்த பட்டர், நம்பியூரில் ஸ்ரீரங்கராஜபட்டர், உள்ளூரில் பெரிய பெருமாள்பட்டர், வரந்தரும் பெருமாள்பட்டர், எம்பார், சிறியகோவிந்தப் பெருமாள், சுந்தரத் தோளுடையார், திருக் குருகைப்பிரான் பிள்ளான், ஆக்காட்டுப் பிள்ளான், ராமாநுஜம்பிள்ளான், திருமலைநல்லான், வங்கிபுரத்தாச் சான், கோமாண்டூராச்சான், கிடாம்பியாச்சான், கொங் கிலாச்சான், ஈச்சம்பாடியாச்சான், கணியனூர் சிறியாச் சான், மஞ்சப்பூர் சிறியாச்சான் என்னாச்சான், எச்சான், ஆஸுரி ஆதிகேசவப் பெருமாள், கிடாம்பிப் பெருமாள், மஹாமுனிப்பெருமாள், அம்மங்கிப் பெருமாள், பிள்ளை

திருநறையூரரையர், பிள்ளை ராஜமஹேந்த்ரப் பெருமாளரையர், பிள்ளை திருநாராயணபுரத்தரையர், பிள்ளை திருக்குறுங்குடியரையர், பிள்ளை திருவாய்மொழியரையர், திருவரங்கப் பெருமாளரையர், ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர், ராஜநாராயணப் பெருமாளரையர், திருமாலிருஞ்சோலையரையர், திருக்கண்ண புரத்தரையர், திருவரங்கத்தமுதனார், ஈயுண்ணிப்பிள்ளை, கோமாண்டூர்ப்பிள்ளை, தேவராஜப்பிள்ளை, தோழப்பர்பிள்ளை, ஸ்ரீ ஸாலக்₃ராமையர், பெரியையர், சிறியய்யர், ஏறுதிருநீதியப்பன், தந்தையப்பன், மணல்பாக்கமப்பன், ஆகிய இததனைபேறும் ஆசார்ய புருஷர்கள். அருளாளப்பெருமாளெமபெருமானார் ஜீயர், திருவெள்ளறை ஜீயர், ஈச்சம்பாடி ஜீயர், ஆள்கொண்டவில்லி ஜீயர், ஸ்ரீகோவிந்த ஜீயர், குன்றத்தூர் ஜீயர், நம்பெருமாள் கோவில் ஜீயர், இவர்கள் முதலான ஜீயர்கள் எழுநூறு பேர்கள். திருமஞ்சனமெடுக்கும துய்யமுனிவேழம், ஸ்ரீபண்டாரம் காக்கும் திருவரங்கமாளிகையார், ஆண்டவர், அரியவர், ஆண்டவெனமாயவர், வைத்தமாநிதி, ஆதியார்பிள்ளை, நம்பெருமாள் திருமேனிகாககும் சடகோபன், ராமாநுஜர் திருமேனி காக்கும பராங்குஶர், திருப்பதிகளில் ஸ்ரீகார்யங்கள் பண்ணும் ஏகாந்திகள் முதலானவர்கள் பன்னீராயிரம். காராஞ்சி சோமயாஜியார், அணியரங்கத்தமுதனார், அலங்காரர், திருவேங்கடவர், நம்பி குறுங்தேவர், ஸ்ரீத₄ரபண்டி₃தர், நத்தத்தில் முதலிகள் மூவர், அழகியமணவாளப் பெருமாள் தாஸர், திருவேங்கட தாஸர், பேரருளாள தாஸர், பாண்டிய நாட்டில் முதலிகள் மூவர், நம்பி கருந்தேவர், மகிழலங்கார தாஸர், ஸ்ரீபராங்குஶ தாஸர், பெரியகோயில் வள்ளலார், நத்தத்து முதலிகள் மூவர், யதிவரதாஸர், யதிராஜதாஸர், ராமாநுஜதாஸர், பருத்திக்கொத்தையம்மாரையங்கார் முதலான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அஸங்க்₂யர். குருகைநம்பிதாஸர், குலஶேக₂ரதாஸர், பட்டர் பிரான் தாஸர், நாராயண தாஸர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாஸர், பகவல்லிதாஸர், ஸ்ரீகே₃ாவர்த்த₃னதாஸர், திருவழுதிவளநாட்டுதாஸர் முதலான சாத்தாத வைஷ்ணவர்கள்

அஸங்க்யா பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸா், வண்டா், சுண்டா், பிள்ளையுறங்கதையுடையா், பிள்ளை ராமாநுஜ வேளக்காரா், ஜகந்நாதப்ரஹ்மராயா், ஸேனாநாத ப்ரஹ்ம ராயா், தொண்டைமான் சக்ரவாத்தி முதலான திருநாம தாரிகள் அஸங்க்யேயா் உக்கலம்மாள், பருத்திக்கொல்லை யம்மாள், அம்மங்கியம்மாள், கோமடத்தம்மாள், கோமாண்டூ ரிளையவில்லி, திருவனந்தபுரத்தம்மை திருவண்பரிசாரத் தம்மை, திருவாட்டாற்றம்மை, மன்னார்கோயில் பொரத் தம்மை, திருப்பதியில் ஸ்ரீகாரியம் ஆரியூரம்மை, நாயகத் தேவியா், சிறியபெருந் தேவியா், பெரிய பெருந் தேவி யாா், திரிபுராதேவியா், கொங்கிற் பெரியபிராட்டியா், ஸ்ரீபெரும்பூதூரம்மை, திருவரங்கத்தம்மை, திருக்கோட்டி யூராண்டாள், கூரத்தாண்டாள், தேவகி பிராட்டியா், அத் துழாய், அம்மங்கி, இன்னிளவஞ்சியா், ஆசூரியம்மாள், சூடிக்கொடுத்தாள், பொன்னாச்சியா் இவா்கள் முதலான அம்மையாா்கள் அஸங்க்யேயா

இவா்களில் வைத்துக்கொண்டு எம்பெருமானாருக்கு அந்தரங்க சிஷ்யா் கூரத்தாழ்வான், முதலியாண்டான், கந்தாடையாண்டான் எம்பாா், வங்கிபுரத்துநம்பி, வடுக நம்பி, திருவரங்கத்தமுதனாா், திருக்குருகைப்பிரான்பிள ளான், ஆள்கொண்ட வில்லி ஜீயா், அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானாா் ஜீயா், புண்டரீகாக்ஷா், தெற்காழ்வான், சுந்தரத்தோளுடையா், சொட்டைநம்பி, பிள்ளை திருமலை நம்பி, திருமலை நல்லான், பிள்ளை திருநறையூரரையா், ஐயங்காா், குருகைநம்பி தாஸா், அநந்தாழ்வான், பிள்ளை யுறங்கா வில்லிதாஸா், அத்துழாயம்மன், கூரத்தாண்டாள், திருக்கோட்டியூராண்டாள், தேவகிபிராட்டியா், பருத்திக் கொல்லையம்மாள், கொங்கில் பெரிய பிராட்டியா், திரு நறையூரம்மை, அயாங்கி அம்மாள், பொன்னாச்சியா் இவா்களில் எம்பெருமானாா்க்கு ஆண்டானும், ஆழ்வானும் தண்டபவித்ரங்களாயிருப்பாா்கள் கந்தாடையாண்டான், எம்பாா், வங்கிபுரத்துநம்பி, வடுகநம்பி, அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானாா் ஜீயா், இவா்களைவரும் பஞ்சரத்னங்களா யிருப்பாா்கள் திருவரங்கத்தமுதனாா், திருக்குருகைப்பிரான்

பிள்ளான், புண்டரீகாக்ஷர், தெற்காழ்வார், சுந்தரத் தோளுடையான, திருமலை நல்லான, ஆளகொண்ட வில்லி ஜீயர், பிளளை யுறஙகா விலலிதாஸர் ஆகிய இவரொன் பது திருநாமமும் நவரதனஙகளாயிருபபார்கள. இனி அம மங்கார்களில நவரதனங்கள:—அததுழாயம்மன், தேவகி பிராட்டியாா, திருககோட்டியூராணடான, கூரத்தாண்டாள, அம்மங்கியம்மாள, பருததிககொலலையமமாள், கொஙகில பிராட்டியார், திருநறையூரமமை, பொன்னுச்சியார். இவர் களில் மிகவும் அதயந்தாந்தரங்கர்கள் கூரததாழவான், முதலியாண்டான், எம்பாா, வங்கிபுரத்துநம்பி, வடுகநம்பி, அருளாளப்பெருமாளெமபெருமானா ஜீயர். இவர்களுக்குக் கைங்கர்யம:—கூரத்தாழவானுக்கு ஸ்ரீகோஶபண்டாரம, உக்ராணமடம், ஸாவாதயக்ஷபானுபதயம. முதலியாண் டானுககுக் கைங்கர்யம திருமணகாபபுககும, திருவாரா தனைக்கும் பரிசாரகமும திருவடிநிலைகள ஸமர்பபிககவும. எமபாருக்குக கைங்காயங்கள திருமேனி திருவடிகள் பிடிககவும, எணணெயககாபபு சாததவும, திருபபரியட்டங் கள் திருததவும், திருககை ஸமாபபிககவும, திருபபடுககை சோதிக்கவும், திருமேனிகாவல் முதலான கைஙகர்யஙகள். அருளாளப்பெருமாளெமபெருமானுருககுக கைஙகர்யம திருவாராதனம். வஙகிபுரத்து நமபிககுக கைங்கர்யம் தளிகை பண்ணவும; வடுகநமபிககுக கைஙகர்யம பாலமுது திருத்தி ஸமாபபிககவும, திருமேனிககாவலும். இப்படி எல்லாருக்குமஸ்வரூபோபாய புருஷார்ததஙகளை நியமித்துக் கொணடு எம்பெருமானுர் ஜகததாசாாயராய் யதிஸாாவ பௌமராய், நமபெருமாள கோயிலிலே நூற்றிரு ப(த்தைந்)து திருநக்ஷத்ரங்கள எழுந்தருளியிருந்தார். இவர்க்குத தீர்த்ததிவஸம துர்மதி (?) வருஷம மாசி மாஸத்தில் சுகலபக்ஷத்தில் தஶமி.

இவருக்குத் தனியன்

42. யோ நித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணய மேநே ।
அஸ்மத்குரோர் பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே॥

பூ₄ரதாமஶ்ரூ₄தரான முதலியாணடானுககுத திருவவதார ஸத₂லம தொணடைமணடலததில பெருமாள கோயி லுககுப பூாவபா₄க₃ததில ஸ்ரீ புருஷமஙகலம திருநக்ஷதரம பரப₄வ வருஷம மாசிமாஸம இருபததஞசாநதேதி கருஷண பக்ஷததில த₃ஶமி வியாழககிழமை புனாபூசம ஸௌபா₄க₃ய நாமயோக₃ம கரஜாகரணம குமப₄லக₃னம திருததகபபனா ஆநநத₃தீ₃க்ஷிதா திருததாயாா நாசசியாரமமன குலம வடமாள வாதூ₄லகோ₃தரம யஜுஶ்ஶாகை₃ ஆபஸதமப₃ ஸூதரம திருநாமஙகள தா₃ஶரதி₂, ராமாநுஜன பொனனடி, ஸ்ரீவைஷணவதா₃ஸா திருமறுமாாபன, முதலி யாணடான குமாரா கநதாடையாணடான ஆசாாயா எமபெருமானா இவருககு வேத₃ஶாஸதர பரப₃நத₄ ரஹஸயம, ஸ்ரீபா₄ஷயாதி₃ ஸகல ரஹஸயாாதத₂ஙகளும ஸாதிததருளினவா எமபெருமானா திருவாராத₄னம அழகியசிஙகா இருபபிடம கோயில பரப₃நத₄ஙகள அருளிசசெயததருளினவா திருததகபபனா இவா எமபெரு மானுககுத திருமருமகனுராய, திருவடிகளுமாய, தரி த₂ணட₃முமாயிருபபாா இவா மநதராாதத₂ததுககாக அத துழாயமமன திருமாளிகையிலே ஸகலவித₄ கைஙகாயஙக ளும செயததருளினா இவா அருளிசசெயததருளின பரப₃நத₄ம ரஹஸயதரயம இவா கநதாடை திருவமஶததுககெலலாம கூடஸத₂ா இவா நூறறைநது திருநக்ஷதரம எழுநதருளி யிருநதாா

இவர்கருத் தனியன

43 **பாது₃கே யதிராஜஸய கத₂யநதி யத₃ாக்₂யயா ।**
தஸய தா₃ஶரதே₂ பாதௌ₃ ஶிரஸா த₄ாரயாமயஹம ॥

ஶதருக₄நாமஶ்ரூ₄தரான கநதாடையாண்டானுக்குத் திரு வவதார ஸத₂லம கோயில திருநக்ஷதரம ஸாவத₄ாரி வருஷம மாசி மாஸம புனாபூசம திருததகபபனா முதலி யாணடான ஆசாாயா எமபெருமானா குமாரா கந தாடை தோழபபா திருநாமஙகள ராமாநுஜதா₃ஸர், கந தாடையாணடான இவருககு வேத₃ஶாஸத்ர பரப₃நத₄ ஸ்ரீபா₄ஷயாதி₃ க₃ரநதஙகள ஸாதிததவா திருததகபபனா

ஸகல ரஹஸ்யார்த்தஙகள் ஆட்கொணட வில்லி ஜீயர். இருப்பிடம் கோயில. இவா செய்தருளின கைங்கர்யம் கோயிலிலும, ஸ்ரீபெருமபூதூரிலும எமபெருமானுரை விக₃ரஹமாக ஏறியருளப் பணணிஞா. இவர் சிஷயா கநதாடை தோழப்பர் முதலானவாகள. இவர் நூறறைநது திரு நக்ஷத்ரம் எழுந்தருளியிருநதார்.

தனியன்

**43*. ஸ்வாவதாரஸ்த₂லேऽர்ச்சாபூ₄த் ஸ்ரீரங்கே₃ ச யதீஶ்வர: ।
யந்முதே₃ தம் கு₃ணவாஸம் ராமாநுஜகு₃ரும் ப₄ஜே ॥**

ராமாம்ஶபூ₄தரான கூரத்தாழ்வானுக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம் தொணடைமணடலததில பெருமாளகோயில் பரதே₃ஶம-ப்₃ரஹம தே₃ஶததில கூரமெனகிற அக₃ரஹாரம. திருநக்ஷத்ரம ஸௌமய வருஷம தை மாஸம பஞ்சமி வியாழக்கிழமை ஹஸதம. திருத்தகபபஞர் அநநதா. திருத்தாயார் பெருநதேவி நாயகி. குலம வடமான். குடி கூரம். ஹாரீதகோத்ரம. யஜுஶ்ஶாகை₂. ஆபஸ்தமப ஸூத்ரம். திருநாமங்கள கூரததாழவான், கூரேஶா, கூராதி₄பர், கூராதி₄பதி, கூரநாத₂ா, ஸ்ரீவத்ஸசிஹநா, ஸ்ரீவத்ஸாங்கர். தேவியார் ஆணடாள். குமாரா பட்டரும; ஸ்ரீராமப்பிள்ளையும், ஆசாரயர் எமபெருமாஞர். திருவாராதனம் அழகிய சிங்கர். இருப்பிடம கோயில. இவருககு வேத ஶாஸ்த்ர ப்ரப₃ந்த₄ங்கள் ஸாதித்தருளினவர் திருததகப்பஞர். ஸ்ரீப₄ாஷ்யாதி₃ க்₃ரந்த₂ஙகளும ஸகல ரஹஸயார்தத₂ங்களும் ஸாதித்தருளினவர் எம்பெருமாஞா. இவர் செயதருளின க்₃ரந்த₂ங்கள் வரத₃ராஜஸதவம, ஸுந்த₃ர ப₃ாஹுஸ்தவம், அதிமாஞுஷஸ்தவம், ஸ்ரீவைகுண்ட₂ஸ்தவம, ஸ்ரீஸ்தவம், யமகரத்நாகரம், க₃த்₃யதரய வ்யாக்₂யானம. இவர் மங்த்ரார்த்த₂ததுக்காக மாஸோபவாஸம பணணிஞா. மூன்று குழிகளுங்கடந்து விஹிதவிஷயத்யாக₃ம பண்ணிஞா. எம்பெருமாஞருக்கு ஸகோ₂ாதரருமாய பவிதரமுமாயிருப்பர். ப₄ட்டர் திருவம்ஶததுக்கெலலாம கூடஸ்த₂ர். இவருககு நம்பெருமாள் ஏழுதரத்துக்கு ஶாபானுக்₃ரஹ ஸாமாத₂யம ஸாதி₃த்தருளிஞர். ஶிஷ்யர் பிள்ளைப்பிளளையாழவானும்.

திருவரங்கத்தமுதனாரும், நாலூரானை முதலானவர்களும் இவர் நூற்றெட்டு திருநக்ஷத்ரமெழுந்தருளியிருந்தார்

தனியன்

43† ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்ந மிஶ்ரேப்₄யோ நம உக்திமதீ₄மஹி।
யது₃க்தயஸ்த்ரயீகண்டே₂ யாந்தி மங்க₃ள ஸூத்ரதாம்॥

தெற்காழ்வானுக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம் பாண்டிய மண்டலத்தில் திருக்கோட்டியூர் திருநக்ஷத்ரம் ஆடி மாஸம் ஶ்ரவணம் திருத்தகப்பனார் திருக்கோட்டியூர்நம்பி, திருத்தமக்கையார் தேவகிபிராட்டியார் குலம் பூர்வசிகை குடி திருக்கோட்டியூர் காஶ்யபகோ₃த்ரம் தா₃ஸ்யநாமம் நாராயண தா₃ஸர் ஆசார்யர் எம்பெருமானார் இருப்பிடம் கோயில்

தனியன்

43§ ஸ்ரீகோ₃ஷ்டீ₂பூர்ண ஸத்புத்ரம் யதிராஜ பதா₃ஶ்ரிதம்।
காஶ்யபாந்வய ஸம்பூ₄தம் நாராயண கு₃ரும் ப₄ஜே॥

சொட்டை நம்பிக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம் சோழ தே₃ஶத்தில் வீரநாராயணபுரம் திருத்தகப்பனார் ஆளவந்தார் திருத்தமயனார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் குலம் வடமாள் குடி சொட்டை குமாரர் என்னுச்சான் அவர் குமாரர் பிள்ளையப்பன் இவர்களுக்கு ஆசார்யர் எம்பெருமானார் இருப்பிடம் கோயில் இவர் நம்பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்வார்

பிள்ளை திருமலை நம்பிக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம் திருமலை திருநக்ஷத்ரம் வைகாசி விசாகம் திருத்தகப்பனார் பெரிய திருமலைநம்பி குலம் வடமாள் குடி திருமலை ஆசார்யர் எம்பெருமானார் திருவாராத₄னம் மலைகுனிய நின்றபெருமாள் திருத்தாயார் அலர்மேல் மங்கைநாச்சியார், திருமங்கைநாயகி இரண்டு திருநாமம் திருவவதாரம் திருவேங்கடமுடையான் வரப்ரஸாத₃த்தினாலே இருப்பிடம் திருமலை

இவர்க்குத் தனியன்

44 ஸ்ரீஶைலபூர்ண ஸத்புத்ரம் ஸ்ரீலக்ஷ்மணபதா₃ஶ்ரிதம்।
ஸ்ரீஶைலாந்வய ஸம்பூ₄தம் ஸ்ரீஶைலார்யமஹம் ப₄ஜே॥

மணக்கால் நம்பி திருவடிகளிலாஶ்ரயித்தார் வங்கி புரத்தாச்சி; குமாரா எமபெருமானா திருவடிகளி லாஶ்ரயித்த **வங்கிபுரத்து நம்பி.** அவர் குமாரா வங்கிபுரத தாச்சி. அவர் குமாரா வங்கிபுரத்தாசசான. அவா குமாரா ஸ்ரீரங்க₃ராஜர், அவர் குமாரா கரிகி₃ரீஶர். அவா குமாரா தே₃வராஜர். அவா குமாரா வரத₃ராஜா. அவர் குமாரா ஸ்ரீரங்க₃ராஜர். அவர் குமாரர் பெரிய திருவேஙகடாசாரயர், சிறிய திருவேங்கடாசாரயர், பெரிய திருவேஙகடாசாரியா குமாரர் வேங்கடாசார்யர்.

வங்கிபுரத்துநம்பிக்குத் தனியன்

45. ப₄ாரத்₃வாஜகுலோத்₃பூ₄தம் லக்ஷ்மணார்ய பத₃ாஶ்ரிதம் ।
வந்தே₃ வங்கி₃புராதீ₄ஶம் ஸம்பூர்ணார்யம் க்ருபாநிதி₄ம் ॥

வடுகநம்பிக்குத் திருவவதார ஸத₂லம மேலநாட்டில திருநாராயணபுரத்துககு மேல ஸாலக்₃ராமம திருத்தகபபனா ஸாலக்₃ராம ஐயன். திருநக்ஷதரம ஸர்வஜித் வருஷம மாசி புனர்பூசம். திருநாமங்கள ஸாலக₃ராம ஐயன், வடுகநமபி, பஞ்சமோபாய ஸமபந்நா. ஆசார்யா எம்பெருமானா; திரு வாராத₄னம் எம்பெருமானா திருவடிகள். இவா பரமைகாநதி யாய் ஆசார்யாபி₄மான நிஷ்ட₂ராயிருககையாலே இவருககு இருப்பிடம் எமபெருமானா ஸநநிதியிலே. இவர் தொண் ணூற்றஞ்சு திருநக்ஷத்ரம எழுந்தருளியிருந்தார்.

இவர்க்குத் தனியன்

46. ராமாநுஜார்ய ஸச்சி₂ஷ்யம் ஸாலக்₃ராமநிவாஸிநம் ।
பஞ்சமோபாயஸம்பந்நம் ஸாலக்₃ராமாயமாஶ்ரயே ॥

புண்ட₃ரீகாக்ஷருக்குத் திருவவதார ஸத₂லம நமபெருமாள கோயில். திருத்தகபபனர் பெரியநமபி. திருநக்ஷதரம ஆனி மாஸம உத்தராட₄ம. திருததமக்கையாா அத்துழாய. குலம ப்₃ருஹச்சரணம. குடி சாததனூா. கோ₃தரம ப₄ாரத்₃வா ஜம. ஆசாாயா எமபெருமானா. திருவாராதனம அழகிய சிங்கர். இருபபிடம் கோயில்.

இவருக்குத் தனியன்

47. வந்தே₃ ஸ்ரீபுண்ட₃ரீகாக்ஷம் மஹாபூர்ண கு₃ரோஸ் ஸுதம் ।
ப₄ாரத்₃வாஜகுலோத்₃பூ₄தம் யதிநாத₂பத₃ாஶ்ரிதம் ॥

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானுக்குத் திருவவதார ஸ்தலம் திருக்குருகை. திருநாமங்கள் குருகேசர், குருகாதிநாதர். திருவாராதனம் பொலிந்து நின்றபிரான். திருநக்ஷத்ரம் ஐப்பசி மாஸம் பூராடம். திருத்தகப்பனார் பெரிய திருமலை நம்பிகள், ஆசார்யரெம்பெருமானார். சிஷ்யன் எங்களாழ்வான். இருப்பிடம் கோயில் இவர் திருவாய் மொழிக்கு ஆறாயிரம் வ்யாக்யானம் செய்தருளினார்.

இவருக்குத் தனியன்

48 த்ராவிடாகமஸாரஜ்ஞம ராமாநுஜபதாச்ரிதம் |
ஸுதியம் குருகேசார்யம நமாமி சிரஸாऽந்வஹம் ||

சுந்தரத்தோளுடையானுக்குத் திருவவதார ஸ்தலம் அழகர் திருமலை. திருநக்ஷத்ரம் சித்திரை மாஸம் சித்திரை. திருத்தகப்பனார் திருமாலையாண்டான். திருவாராதனம் சுந்தரத்தோளுடையான். ஆசார்யரெம்பெருமானார். இருப்பிடம் அழகர் திருமலை.

இவருக்குத் தனியன்

49. மாலாதரகுரோ: புத்ரம் ஸௌந்தர்யபுஜ தேசிகம் |
ராமாநுஜார்ய ஸச்சிஷ்யம் வந்தே வரக்ருணாநிதிம் ||

எம்பாருக்குத் திருவவதார ஸ்தலம் தொண்டை மண்டலத்தில் நிரந்தரவகரம். திருநக்ஷத்ரம் துர்மதி வருஷம் வைகாசி மாஸம் விசாகம். திருத்தகப்பனார் கமலநயன பட்டர் திருத்தாயார் பெரிய பிராட்டியார். திருத்தம்பியார் சிறிய கோவிந்தப் பெருமாள். குலம் வடமாள். குடி வட்டமணி கோத்ரம் பாரத்வாஜம். தாஸ்ய நாமம் ஸ்ரீகோவிந்ததாஸர், ராமாநுஜபதச்சாயையார், புருஷகாரர் பெரியதிருமலை நம்பி, ஆசார்யர் எம்பெருமானார். திருவாராதனம் அழகிய சிங்கர். சிஷ்யர் பட்டர், ஸ்ரீராம பிள்ளை. இவர் நூற்றைந்து திருநக்ஷத்ரம் எழுந்தருளியிருந்தார். இவர் பாசுரமுகத்ராகையாலே இவருக்கு இருப்பிடம் எம்பெருமானார் ஸந்நிதி. இவரருளிச்செய்தருளின பரபந்தங்கள் விஜ்ஞானஸ்துதி. இவர் பெரிய திருமலை நம்பிக்கு மருமகனார்.

இவருக்குத் தனியன்

50. ராமாநுஜ பத₃ச்ச₂ாயா கோ₃விந்த₃ாஹ்வாநபாயிநீ ।
ததா₃யத்தஸ்வரூபா ஸா ஜீயாந்மத்₃விஶ்ரமஸ்த₂லீ ॥

சிறிய கோவிந்தப் பெருமாளுக்குத் திருநக்ஷத்ரம ஐப்பசி அஶ்வினி.

தனியன்

51. ஶ்ரீப₄ாஷ்யகார ஸச்சி₂ஷ்யம் புண்ட₃ரீகாக்ஷ நந்த₃நம் ।
கோ₃விந்த₃ார்யாநுஜம் வந்தே₃ கோ₃விந்த₃ார்யம் த₃யாநிதி₄ம் ॥

திருவரங்கத்தமுதனாருக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம திருவரங்கம. திருத்தகப்பனார் அணியரங்கத்தமுதனா குடி மூங்கில. திருநாமங்கள் மூங்கில குடியமுதனா. புருஷகாரா கூரத்தாழவான். ஆசார்யரெமபெருமானா. இருப்பிடம் கோயில். திருவாராதனம நமபெருமாள. இவர் செயதருளின ப்ரபந்தம் ப்ரபன்ன கா₃யதரியான நூறறந்தாதி நூறறெட்டு பாட்டும, இவா திருநக்ஷத்ரம பங்குனி ஹஸ்தம். இவர் நூறறெட்டு வருஷம எழுந்தருளியிருந்தார்.

இவர்க்குத் தனியன்

52. ஶ்ரீரங்கே₃ மீநஹஸ்தே ச ஜாதம் ரங்க₃ார்யநந்த₃நம் ।
ராமாநுஜபத₃ாஸ்கந்த₃ம் ரங்க₃நாத₂கு₃ரும் ப₄ஜே ॥

அருளாளப்பெருமெம்பெருமானுருக்குத் திருநக்ஷத்ரம கார்த்திகை மாஸம ப₄ரணி. இவர் செயதருளின பரப₃ந்த₄ங்கள் ஞானசார பரமேயசாரங்கள் முதலான பரப₃ந்த₄ங்கள்.

இவர்க்குத் தனியன்

53. ராமாநுஜார்ய ஸச்சி₂ஷ்யம் வேத₃ஶாஸ்த்ரார்த்த₂ ஸம்பத₃ம் ।
சதுர்த்த₂ாஶ்ரம ஸம்பந்நம் தே₃வராஜமுநிம் ப₄ஜே ॥

ஆள்கொண்ட வில்லிஜீயருக்குத் திருநக்ஷத்ரம சித்திரை மாஸம் திருவாதிரை.

இவருக்குத் தனியன்

54 ஜ்ஞாநவைராக்3ய ஸம்பந்நம் ராமாநுஜ பத3ாஶ்ரிதம் |
சதுராத்த2ாஶ்ரம ஸம்பந்நம் ஸம்யமீந்த்4ரம் நமாம்யஹம் ||

எங்களாழ்வான் ஸ்ரீபாதத்திலே நடாதூரம்மாள் நடாதூரம்மாள் ஸ்ரீபாதத்திலே ஶ்ருதப்ரகாஶிகாபட்டர், கிடாம்பி அப்பிள்ளான் அப்பிள்ளான் ஸ்ரீபாதத்திலே தூப்பில்பிள்ளை என்னும் வேதாந்தாசார்யர் இவருக்குத் திருவவதார ஸ்த2லம் பெருமாள் கோயில் திருநக்ஷத்ரம் புரட்டாசி மாஸம் திருவோணம் திருவவதாரம் க4ண்டாம்ஶம் திருத்தகப்பனார் அநந்தஸூரிகள் குடி தூப்பில் குலம் வடமாள் விஶ்வாமித்ர கோ3த்ரம் திருநாமங்கள் தூப்பில் பிள்ளை, வேங்கடாசார்யர், ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரர்(?), வேத3ாந்தாசார்யர் திருவாராதனம் திருவேங்கடமுடையான், திருப்பாணாழ்வார் ஹயக்3ரீவோபாஸ்தி ஆசார்யர் கிடாம்பி அப்பி(பு?)ள்ளான் சிஷ்யர் குமாரரான நயினாராசார்யரும் ப்3ரஹ்ம தந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜீயரும் இருப்பிடம் கோயில் இவர் வடமார்க்க3த்துக்கெல்லாம் ஶ்ரேஷ்ட2ர் இவர் செய்தருளின க்ரந்தங்கள் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம், அமலனாதிபிரான் வ்யாக்யானம், ஸாரஸாரம், ரஹஸ்ய சிகாமணி, ரஹஸ்ய ரத்னாவளீஹ்ருத3யம், ஸம்ப்ரத3ாய பரிசுத்தி, ப்ரதா4ன ஶதகம், அப4யப்ரதானஸாரம், உபகார ஸங்க்3ரஹம், விரோத4பரிஹாரம், பரமபத3ஸோபானம், பரமதப4ங்க3ம், ப்ரப3ந்த4ஸாரம், ஆஹாரநியதி, தத்வத்ரயம், சத்தூஷணி, ஸர்வார்த்த2ஸித்3தி4, தத்வமுக்தாகலாபம், ஸ்தோத்ரபா4ஷ்யம், பாஞ்சராத்ரரக்ஷை, ந்யாஸத்ரயம், ப4க3வத்3த்4யான ஸோபானம், அபீ4திஸ்தவம், த3ஶாவதாரஸ்தோத்ரம், மது4ர ஸ்தவம், கோ3த3ாஸ்துதி, ஸ்ரீஸ்துதி, யதிராஜ ஸப்ததி, த்3ரவிடோ3பநிஷத்தாத்பர்யம், க3ருட3பஞ்சாஶத், ஸங்கல்ப ஸூர்யோத3யம், ந்யாயபரிசுத்தி, ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனம், கீ3தாபா4ஷ்யஸாரம், சதுஶ்ஶ்லோகீ வ்யாக்யானம், அதி4கரண ஸாராவளி, தத்வடீகை, அவித்3யாக2ண்டனம் குத்3ருஷ்டித்ரய நிராஸம், தாத்பர்யசந்த்3ரிகை, பாது3கா ஸஹஸ்ரம், மீமாம்ஸா பாது3கை, மீமாம்ஸா பா4ஷ்யம்,

யாத₁வாப்₄யுத₃யம், வேத₃ார்த்த₂ ஸங்க்₃ரஹ வ்யாக்₂யானம், ஹம்ஸ ஸந்தே₃ஶம், ஹயக்₃ரீவஸ்தோத்ரம், கோ₃பால விம்ஶதி, க₃ருட₃த₃ண்ட₃கம் முதலானவை, இவர் அனேக மாயாவாதி₃ வித்₃வான்களை ஜயித்தார்.

இவருக்குத் தனியன்

55. ஶ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |
வேதா₃ந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸதா₃ ஹ்ருதி₃ ||

ப்₃ரஹ்ம தந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜீயர் ஸ்ரீபாத₃த்திலே கிடாம்பி திருமலை ஐயங்கார் ஆஶ்ரயித்தார். அவர் சிஷ்யர் திருநாராயணபுரத்தாய். கிடாம்பி திருமலை ஐயங்காருக்கு ஆசார்ய ஹ்ருத₃யாதி₃ அஷ்டாத₃ஶ ரஹஸ்யங்களும் ஸாதித்தருளினவர் அழகியமணவாள நாயனாராசாரியர். எம்பார் விரக்தராகையாலே ஸந்ததியில்லை. அவர் திருத்தம்பியாரான சிறிய கோவிந்தப்பெருமாள் குமாரர் ஸ்ரீபராங்குஶ தாஸர். அவர் குமாரர் எம்பார். அவர் குமாரர் ஸ்ரீரங்கராஜபட்டர். அவர் குமாரர் எம்பார்; (அவர் குமாரர்?) ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜீயர். பூர்வாஶ்ரமத்தில் அவர் குமாரர் அழகிய நாயனார். அவர் குமாரர் எம்பார். அவர் வம்சம் சிந்தாமணி ஐயங்கார்.

பெரிய பட்டருக்கும் ஸ்ரீராம பிள்ளைக்கும் திருவவதார ஸ்த₂லம் நம்பெருமாள் கோயில். பெருமாளுக்கு பட்டரும், ஸ்ரீராமப் பிள்ளையும் இரண்டு பிள்ளைகள். இவர்களுக்குத் திருநக்ஷத்ரங்கள் சுபக்ருத் வருஷம் வைகாசி மாஸம் புதன் கிழமை அநுஷம், இவர்கள் பராஶராம்ஶமும், வ்யாஸாம்ஶமும் ஆனவர்கள். திருவவதாரம் நம்பெருமாள் வரபரஸாதத்தினாலே. திருத்தகப்பனார் கூரத்தாழ்வான். திருத்தாயார் ஆண்டாளம்மாள். குலம் வடமாள். குடி கூர்ம, ஹாரீத கோத்ரம் யஜுஶ்ஶாகை ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம். இருப்பிடம் கோயில். இவரை எடுத்துக்கொண்டு வாருமென்று எம்பெருமானார் எம்பாரையனுப்ப, அவர் இவருக்கு த்வயோபதே₃ஶம் பண்ணிக் கொண்டு போய் ஸந்நிதியிலே வைக்க, எம்பெருமானாரிவரைக் கடாக்ஷித்துத் திருவுள்ளமுகந்தருளி

இவருககு ஸ்ரீ பராசரபடடரென றும, ஸ்ரீ வேதவயாஸ படட ரென றும, திருநாமம சாததி, எமபாரைப பாாதது நீா இவ ருககு ஆசாரயராய ஸகலாாததஙகளும ஸாதியுமென று நியமிததாா ஆகையாலே எமபாரிவருககுப பஞசஸமஸ காரஙகளும, திருவாயமொழி முதலான கரநதஙகளும, வயாகயானஙகளும ஸாதிததருளினாா ஆகையாலே இவ ருககு ஆசாரயா எமபாா ஸ்ரீபாஷயாதி கரநதஙகளும ஜாதககாம நாமகரண செளளோபநயநாதி ஸதகாமஙகளும ஸாதிததருளினவா கூரததாழவான திருவாராதனம அழ கிய சிஙகா ஸ்ரீராமபபிளளை குமாரா வாககிஞல வெனரூா படடா அவா செயதருளின கரநதஙகள க்ஷமாஷோடஶம அவா குமாரா வேதவயாஸபடடா அவா செய தருளின பரபநதம ஸ்ரீபாஷயததுககு ஶருதபரகாஶிகை முபபததாருயிரம ஆகையாலே அவருககு ஶருதபரகாஶிகா படடரென று திருநாமம அவா குமாரா வேதாநதாசாரய படடா அவா செயதருளின கரநதஙகள ஸ்ரீமதஷடாக்ஷர தீபிகை, ரஹஸயதரயம, தனிதவயம அவா குமாரா ஸ்ரீரஙகராஜபடடா இவா நூறறைநது திருநக்ஷதரம எழுந தருளியிருநதாா இவருககுத தீாததிவஸம ஜய(புவ?) வருஷம காாததிகை மாஸம சுகல பக்ஷததில துவாதசி

ஸ்ரீராமபிளளைககுத தனியன

56 பௌதரம ஸ்ரீராமமிஶரஸய ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸ்ய நந்தநம।
ராமஸூரிம பஜே பட்டபராஶரவராநுஜம ॥

வாககிஞல வெனரூா படடருக்குத் தனியன்

57 ஸ்ரீபட்டார்யக்ருபாலப்தத்வ ஜ்ஞான நிதிம் பரம।
ஸ்ரீராமஸூரிதநயம ஸேவே வாகவிஜயம குரும் ॥

ஶருதபரகாஶிகாபடடருககுத் தனியன்

58 யதீநதரகருத பாஷயார்த்தா யதவயாக்யாநேந
தர்ஶிதா ।
வரம ஸுதர்ஶநார்யம தம வந்தே கூர குலாதிபம ॥

பெரிய படடருககுத திருநக்ஷதரம வைகாசி மாஸம அநுஷம. தேவியாா மனனியமமன திருநாமஙகள

ஸ்ரீபராசரபட்டர், வேதாந்தாசார்யபட்டர், திருவரங்கப் பெருமாள்பட்டர். இவர் செய்தருளின க்ரந்தங்கள ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம, ஸ்ரீகுணரத்னகோஶம. ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யம், கரியாதீ₃பம, அஷ்டஶ்லோகி, சதுஶ்லோகி, த்₃விஶ்லோகி, தனிஶ்லோகி. இவருககுத தீர்த்ததிவஸம ஜய வருஷம கார்த்திகை மாஸததில சுகலபக்ஷததிலே துவாதசி.

இவருக்குத் தனியன்

59. ஸ்ரீபராஶரப₄ட்டார்ய: ஸ்ரீரங்கே₃ஶ புரோஹித: |
ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸுத: ஸ்ரீமாந் ஶ்ரேயஸே மேஸ்து பூ₄யஸே ||

இவர் குமாரர் உத்தணடபட்டர். அவர் குமாரா பராசர பட்டர். அவர் குமாரர் ஸ்ரீரஙகநாதபட்டா. அவா குமாரா பட்டபராஶரா. அவர் குமாரர் ஸ்ரீரங்கபட்டா. அவா குமாரர் ஸுத₃ர்ஶனபட்டா. அவர் குமாரர் ஸ்ரீரங்கராஜ பட்டர். அவர் குமாரர் திருவேங்கடபட்டா. அவா திருத தாயார் அம்மாஞ்சியமமையாா. பெரியபட்டர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகள் நஞசீயர், நலந்திகழ் நாராயண ஜீயர், கடகத்துப்பிளளை, அமமணியாழவான், வீரசிகாமணி வல்லபராயன், பிள்ளைவிளப்பரையர், நமபி கோவாத்த₄ன தாஸர், செடியெடுத்த நல்லான் முதலானவர்களா. இவா கள் எல்லாருக்கும திருவாய்மொழி முதலான திவய பரபந் தங்களும், வ்யாக்யானங்களும், ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்களும், பின்னும் வேண்டும் ரஹஸ்யஙகளும படடர் ஸந்நிதியிலே.

நலந்திகழ் நாராயண ஜீயருக்குத் திருநக்ஷத்ரம் மாாகழி மாஸம் கேட்டை, திருவவதார ஸத₂லம கோயில. திருத் தகப்பனார் எம்பார். பூர்வாஶ்ரமத்தில குமாரர் எடுத்தகை அழகிய நாயனார். ஆசார்யர் பெரியபட்டர், திருவாரா தனம் ஹயக்ரீவர். சக்ரோபாஸதி, திருநாமங்கள நலந திகழ் நாராயண ஜீயர், கூரநாராயண ஜீயா, ஸ்ரீரஙக நாராயண ஜீயர், குலம் வடமாள், குடி வட்டமணி, ப₄ாரத வாஜ கோத்ரம். இருப்பிடம் கோயில.

இவருக்குத் தனியன்

60. ஸ்ரீபராஶரப₄ட்டார்ய சிஷ்யம் ஸ்ரீரங்க₃பாலகம் |
நாராயணமுநிம் வந்தே₃ ஜ்ஞாநாதி₃ கு₃ணஸாக₃ரம் ||

இவா செயதருளின பரபநதஙகள உபநிஷத கூரநாராயண பாஷயம, ஸதோதர வயாகயானம, ஸுதாஶனஶதகம இவா செயதருளின கைஙகாயஙகள பாாத்தஸாரதி கோயில, பெரிய திருவடி நாயனா கோயில, கரையில சிகரிகோயில, உளளில ஹயகரீவா கோயில ஸவிகரஹ மாகக கட்டுவிததாா கருணாகரதாஸரையும ஸதாபிததாா. இவா சிஷயா திருககுருகைபபிரான ஜீயா, சேமஞஜீயா, சுநதரபாணடிய தேவன, பெருமாளுககு அநதரஙகபஹிரஙக ரூபமாக அநேகமான கைஙகாயஙகள பணணி யருளினா

சேமஞஜீயா, நலநதிகழ நாராயணஜீயா திருநாமத திலே நலநதிகழ நாராயணஜீயா திருமணடபமெனறொரு திருமணடபமும, நடுவில திருமடைபபளளியும கட்டுவித தாா திருககுருகைபபிரான ஜீயா ஸ்ரீ பாதததிலே முஙிஜீயா

நஞசீயருககுத திருவவதார ஸதலம மேல நாட்டில திருநாராயணபுரம திருநக்ஷதரம விஜய வருஷம பஙகுனி மாஸம உததரம குலம வடமாள திருநாமஙகள வேதாநதி, நிகமாநதயோகி, ஸ்ரீமாதவா, நஞசீயா, இருப பிடம கோயில ஆசாாயா பெரியபட்டா திருவாராதனம கருஷண விகரஹம சிஷயர் நமபிளளை, ஸ்ரீஸேனபதிஜீயா முதலானவாகள இவா செயதருளின கரநதஙகள திருவாயமொழிககு வயாக்யானம ஒனபதினாயிரம, திருபபாவைககு வயாகயானம ஈராயிரபபடி, திருவநதாதி களுககும, கணணிநுணசிறுததாமபுககும, திருபபலலாண டுககும உரை, ரஹஸயதரய விவரணமாக நூறறெட்டு, ஶரணாகதிகதய வயாகயானம, திருவாயமொழி நூறுரு வயாகயானம செயகையாலே நஞசீயா ஶதாபிஷேகம பணணினாரென று பரஸிததமிறே

இவருககுத தனியன

61 நமோ வேதாநத வேதயாய ஜகநமஙகள ஹேதவே।
யஸய வாகமருதாஸாரபூரிதம புவநத்ரயம் ॥

இவா தொணணூறறஞசு திருநக்ஷதரம எழுநதருளி யிருநதாா

நம்பிள்ளைக்குத் திருவவதார ஸ்தூலம் சோழமண்டலத்தில நம்பூர். திருநக்ஷத்ரம பரப₄வ வருஷம கார்த்திகை மாஸம் கருத்திகை. குலம வடமாள. குடி நமபூா. திருநாமங்கள வரதராஜன், திருககலிகன்றிதாஸர், கலிவைரிதாஸர், ஸூகதிமஹாாணவர், நமபிளளை, லோகாசாரியர், ஜக₃த்₃ாசார்யா, உலகாசிரியர். தேவியாகள ஸ்ரீரங்கநாசசியாரும், ஆண்டாளும். இருப்பிடம கோயில. திருவாராதனம் வயலாலிமணவாளா. ஆசாாயர் நஞ்சீயா. குமாரர் ராமாநுஜாசாாயர். இவர் செயதருளின கரந்தஙகள நஞ்சீயர் செய்தருளின திருவாயமொழி வயாக₂யானம ஒன்பதினாயிரம் உத்₃த₄ரிதது ஸ்ரீகோஶத்திலே யேறியருளப பண்ணினா. ஆகையாலே நஞ்சீயா திருவுளளமுகநதருளி நம்பிள்ளை என்றுஇவருககுத் திருநாமம சாததியருளினா. கந்தாடை தோழபபர் சாததின திருநாமம் உலகாசிரியா. நடுவில திருவீதிப்பிள்ளை சாததின திருநாமம ஸூகதி மஹாாணவர். இவர் செயதருளின கரந்தங்கள் திருவிருத்தத்துக்கு ஈடு, கண்ணிநுண சிறுததாமபுககு ஈடு, மைவண்ண நறுங்குஞ்சி வ்யாக₂யானம, திருப்பலலாண்டு ஈடு, ஸ்ரீவைஷ்ணவ ப்ரகாரம முதலான கரந்தங்கள.

இவர்க்குத் தனியன்

62. வேத₃ாந்தவேத்₃யாம்ருதவாரிராஶேர்
வேத₃ார்த்த₂ ஸாராம்ருதபூரமக்₃ர்யம் ।
ஆத₃ாய வர்ஷந்தமஹம் ப்ரபத்₃யே
காருண்ய பூர்ணம் கலிவைரித₃ாஸம் ॥

இவர் நூற்றைந்து திருநக்ஷதரம எழுந்தருளியிருந்தாா. இவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிததவாகள குமாரரான ராமாநுஜாசார்யர், கந்தாடை தோழபபர், நடுவில திருவீதிபட்டர், பெரியவாச்சான்பிள்ளை, வடககுத்திருவீதிபபிள்ளை, வேல்வெட்டிப்பிள்ளை, ஈயுண்ணிமாதவா, பினபழகிய பெருமாள் ஜீயர், ஏறுதிருவுடையாாதாஸா, வானமாமலைதாஸா, திருக்குருகூர்தாஸர், ப்ராபயஸதூ₂லநிவாஸா, பராபயஸஹவாஸர், ப்ராப்யகாலக்ஷேபா முதலானவாகள். ராமாநுஜார்யர் செய்தருளின க்ரந்தங்கள் ஸாராாதத₂ ஸங்க₃ரஹம, ரஹஸ்யத்ரயம்.

கநதாடை தோழபபருககுத திருநக்ஷத்ரம ஆனி மாஸம பூரம திருவவதார ஸதூலம கோயில திருததகபபஞா காநதாடையாணடான திருபபாடடஞா முதலியாணடான குலம வடமாள குடி காநதாடை வாதூலகோதரம, யஜுஶஶாகை ஆபஸதமப ஸூதரம திருநாமஙகள காநதாடை தோழபபா, பசசைவாரணபபெருமாள, வாரணாதிஶா, ஶயாமஹஸதிஶா பூாவாசாாயாா திருததகபபஞா ரான காநதாடையாணடான பரமாசாாயா பிளளை திருவாராதனம அழகியசிஙகா இருபபிடம கோயில சிஷயா குமாரரான பெரியாய, சிறறுய, ஈயான, அமமாள முதலானவாகள

தனியன

63 ராமாநுஜாாயஸதபுதரம வாரணாதிஶதேஶிகம ।
லோகாசாாய கருபாபாதரம வநதே வரகுணமபுதிம ॥

சிறறுய அநபதயா (ஸநததியிலலாதவா) பெரியாய ஸநததியாா ஆழவாா பிளளை, காநதாடை ஐயன, திருமழிசை எமபாா முதலானவாகள அமமாள ஸநததி வேதாநதா சாரியா, போரேறறி நாயஞா, ஸ்ரீரஙகாசாாயா, ஈயான குமாரா திருககோபுரதது நாயஞா, தேவபபெருமாள பிளளை, தேவபபெருமாளபிளளை குமாரா அபபூரணன, தொடடை யஙகாா அபபை, அபபாசசியாா அணணன, பெரியபபன ஸநததி கோயிலகாநதாடை பெரியணணன, நடையபபன அழகாதிருமலையில ஸ்ரீரஙகராஜணணன முதலானவாகள திருககோபுரதது நாயஞா குமாரா பெரியணணன, சிறறணணன தெயவஙகொள பெருமாள தோழபபா தெயவஙகொள பெருமாள தோழபபா குமாரான போரேறறிநாயன அழைதது வாழவிதத பெருமா ளணணன தேவராஜ தோழபபா தேவராஜ தோழபபா குமாராள போரேறறிநாயன, நாராயணபபை, அழைதது வாழவிதத பெருமாள பெரியஜீயா திருவடிகளிலே ஆஶர யிததவா அணணன, அபபன, திருககோபுரதது நாயஞா, தோழபபா ஈயான

ஈயான் தனியன்

64. வாதூ₄லாந்வயஸம்பூ₄தம் வாரணாதீ₄ஶநந்த₃னம் ।
ராமாநுஜகு₃ரோ: பௌத்ரம் ராமாநுஜகு₃ரும் ப₄ஜே ॥

திருக்கோபுரத்து நாயனார் தனியன்

65. வந்தே₃ ஸ்ரீகோபுராதீ₄ஶம் வாதூ₄லகுலபூ₄ஷணம் ।
ராமாநுஜார்ய ஸத்புத்ரம் ஜ்ஞாந வைராக்₃ய ஸம்பத₃ம் ॥

தெய்வப்பெருமாள் தோழப்பர் தனியன்

65.* வந்தே₃ ஸ்ரீதே₃வதாதீ₄ஶம் வாதூ₄லாந்வய ஶேக₂ரம் ।
கோபுரேஶகு₃ரோ: புத்ரம் வேதா₃ந்தத்₃வய ஸம்பத₃ம் ॥

தேவராஜ தோழப்பர் தனியன்

66. தே₃வாதி₃தே₃வ ஸத்புத்ரம் வாதூ₃லகுலதீ₃பகம் ।
தே₃வராஜகு₃ரும் வந்தே₃ ஜ்ஞாநாதி₃ கு₃ணஸாக₃ரம் ॥

நடுவில் திருவீதிபட்டருக்குத் திருநக்ஷத்ரம் ஐப்பசி மாஸம் த₄னிஷ்டை₂ (சதயம்), திருவவதார ஸ்த₂லம் கோயில். திருத்தகப்பனார் பெரியபட்டர். திருத்தாயார் மன்னி யம்மன். குடி கூரம். ஹாரீத கோத்ரம். திருப்பாட்டனார் கூரத்தாழ்வான். இருப்பிடம் கோயில். திருவாராதனம் அழகியசிங்கர். பூர்வாசார்யர் பட்டர், பரமாசார்யார் நம்பிள்ளை. சிஷ்யர் வளமழகியார். திருநாமம் உத்தண்ட₃ பட்டர். இவர் செய்தருளின க்ரந்தம் ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்ன பஞ்சவிம்ஶதி.

தனியன்

67. லோகாசார்ய பதா₃ஸக்தம் மத்₄யவீதி₂ நிவாஸிநம் ।
ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நவம்ஶாப்₃தி₄ஸோமம் ப₄ட்டார்யமாஶ்ரயே ॥

பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயருக்குத் திருநக்ஷத்ரம் ஐப்பசி மாஸம் சதயம். இவர் செய்தருளின க்ரந்தம் குருபரம்பரா ப்ரப₄ாவம்.

தனியன்

68. ஜ்ஞாநவைராக்₃ய ஸம்பூ₄ர்ணம் பஶ்சாத்ஸுந்த₃ர தே₃ஶிகம் ।
த்₃ரவிடோ₃பநிஷத்₃பா₄ஷ்யதா₃யிநம் மத்₃கு₃ரும் ப₄ஜே ॥

ஈயுண்ணி மாதவருக்குத் திருநக்ஷத்ரம் கார்த்திகை மாஸம் பரணி திருநாமம் பெரியாழ்வார்பபிள்ளை ஆசார்யா நம்பிள்ளை திருவாராதனம் பெரியபெருமாள் சிஷ்யா குமாரரான பத்மநாபப்பெருமாள் - சிறியாழ்வான்ப பிள்ளை தொடக்கமானவாகள் இருப்பிடம் கோயில் இவா ஈடு ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்களுக்கு மஹா ப்ரவர்த்தகா

தனியன்

69 லோகாசார்ய பத₃ாம்போ₄ஜஸம்ஶ்ரயம் கருணைம்பு தி ம।

ஈயுண்ணி பத்மநாபருக்கு ஆசார்யா திருத்தகப்பனரான ஈயுண்ணிமாதவா திருவாராதனம் பெரியபெருமாள் சிஷ்யா நாலூராபிள்ளை முதலானவாகள் இருப்பிடம் கோயில்

தனியன்

70 மாத₄வாசார்ய ஸத்புத்ரம் தத்பாத₃கமலாஶ்ரிதம் ।
வாத்ஸல்யாதி₃ கு₃ணோயுக்தம் பத₃மநாப₄கு₃ரும் ப₄ஜே ||

நாலூர்பிள்ளைக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம் தொண்டை மண்டலத்தில் மேல்பாடகம் குடி நாலூரா காஶ்யப கோத்ரம் யஜுஶ்ஶாகை ஆஶ்வலாயன ஸூத்ரம் குலம் வடமாள், திருநாமங்கள் ஸ்ரீமந் கோலேஶா, கோல வராஹப்பெருமாள் நாயனா, ராமாநுஜார்யதாஸா, அருளாளா, திருவடியூன்றினவா நாலூராபிள்ளை இருப்பிடம் பெருமாள் கோயில் திருவாராதனம் பேரருளாளப் பெருமாள் ஆசார்யா ஈயுண்ணிபத்மநாபா சிஷ்யா குமாரரான நாலூராச்சானபிள்ளையும், திருப்புளிங்குடி ஜீயரும், திருக்கண்ணங்குடி ஜீயரும் இவா செய்தருளின க்ரந்தங்கள் பெரியாழ்வார் திருமொழி வ்யாக்யானம், பெரிய திருமொழி வ்யாக்யானம் இவா கூரத்தாழ்வான் திருவடிகளில் ஆஶ்ரயித்த நாலூரான் திருவம்ஶம்

இவா தனியன்

71 சதுர்க்₃ராமகுலோத்₃பூ₄தம் த்₃ராவிட₃ப்₃ரஹ்ம வேதி₃நம் ।
யஜ்ஞார்ய வம்ஶதிலகம் ஸ்ரீவராஹமஹம் ப₄ஜே ||

திருப்புளிங்குடி ஜீயர் செய்தருளின க்ரந்தம் ஸ்ரீவைஷ்ணவ சரிதம.

நாலூராச்சான்பிள்ளை திருநக்ஷத்ரம் மாசி மாஸம் பூரணி. திருவவதார ஸ்தலம் தொணடைமண்டலததில மேல்பாடகம். குடி நாலூர. குலம வடமாள. காஶ்யப கோத்ரம், யஜுஶ்ஶாகை, ஆஶ்வலாயன ஸூத்ரம். திருத் தகப்பனுர் நாலூர்பிள்ளை. திருநாமங்கள நாலூராசசான பிள்ளை, தேவராஜாச்சான்பிள்ளை, தேவேஶா, தேவாதிபா', மேலநாடு ஆச்சான்பிள்ளை. ஆசார்யா திருததகப்பனுரான நாலூர்பிள்ளை. திருவாராதனம பேரருளாளபபெருமாள. இருப்பிடம் பெருமாள் கோயில், சிஷயர் திருநாராயண புரத்தாய், இளம்பிளிசைபபிள்ளை, திருவாயமொழிபபிள்ளை.

தனியன்

72. நமோஸ்து தே₃வராஜய சதுர்க்₃ராம நிவாஸிநே ।
ராமாநுஜார்யதா₃ஸஸ்ய ஸுதாய கு₃ணஶாலிநே ॥

இவர் எம்பெருமானுர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிதத எச்சான் திருவம்ஶம்.

திருநாராயண புரத்தாய்க்குத் திருவவதார ஸதலம மேல நாட்டில திருநாராயணபுரம். திருநாமங்கள் திருநாராயண புரத்தாய், திருத்தாழ்வரைதாஸர், ஸ்ரீவாஸுதாஸா, ஜநந யாசார்யர், தேவராஜர். இருப்பிடம் திருநாராயணபுரம். ஆசார்யர் நாலூராச்சான்பிள்ளை. திருவாராதனம ஸமபத குமாரர். இவர் செய்தருளின வ்யாகயானங்கள ஸ்ரீவசன பூஷண வ்யாகயானம், ஆசார்ய ஹ்ருதய வயாக்யானம, திருப்பாவை வ்யாக்யானம் நாலாயிரபபடி, திருமாலை வயாக்யானம்.

இவர்க்குத் தனியன்

73. ஆசார்யஹ்ருத₃யஸ்யார்த்தா₂: ஸகலா யேந த₃ர்ஶிதா: ।
ஸ்ரீஶாநுதா₃ஸமமலம் தே₃வராஜம் தமாஶ்ரயே ॥

இளம் பிளிசைப் பிள்ளைக்குப் பஞ்சஸமஸ்கார ப்ரதா₃ரான ஆசார்யர் வங்கிபுரததாசசி. திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களும், ஈடு முதலான வயாக்யானஙகளும,

ஸ்ரீ பாஷ்யாதி க்ரந்தங்களும் ஸாதித்தருளினவர் நாலூராச்சான் பிள்ளை சிஷ்யர் கேசவாசார்யர், கருடாசார்யர், திருவாராதனம் அழகிய சிங்கர் திருநாமம் த்ராவிட வேதாந்ததேசிகர் இவர் செய்தருளின க்ரந்தங்கள் விரோதிபரிஹாரம், குருபரம்பராப்ரபாவம்

தனியன்

74 ஸ்ரீமத்$_3$வேத$_3$ மஹாசார்ய பத$_3$பங்கஜஷட்பத$_3$ ।
ஜீயாத் த$_3$ராவிட$_3$ வேத$_3$ாந்ததே$_3$ஶிகஶ் ஶரத$_3$ாம் ஶதம் ॥

திருப்பதி கேசவாசார்யருக்குத் திருத்தகப்பனார் ஸ்ரீரங்காசார்யர் பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளில் ஆஶ்ரயித்தார் சிஷ்யர் குமாரரான ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் திருத்தம்பியார் கருடாசார்யர் ஆசார்யர் இளம்பிளிசைப்பிள்ளை திருவாராதனம் ஆதிகேசவப் பெருமாள்

இவர்க்குத் தனியன்

75 ஸ்ரீரங்க$_3$ கு$_3$ருஸத்புத்ரம் தீ$_4$ஶமாதி$_3$ கு$_3$ணார்ணவம் ।
கேஶவாக$_2$யகு$_3$ரும் வந்தே$_3$ த்$_3$ராவிட$_3$ாம்நாய தே$_3$ஶிகம் ॥

கருடாசார்யருக்குத் திருத்தகப்பனார் ஸ்ரீரங்காசார்யர் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களும் சில்லரை ப்ரபந்தங்களும் ஸாதித்தருளின ஆசார்யர் இளம்பிளிசைப் பிள்ளை, திருவாய்மொழி முதலான ஈடு ஸ்ரீ பாஷ்யாதி க்ரந்தங்களும், தத்வத்ரயரஹஸ்யத்ரயாதி ரஹஸ்யங்களும் ஸாதித்தருளின ஆசார்யர் திருத்தமையனாரான கேசவாசார்யர் சிஷ்யர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யரும், வண்சடகோப ஜீயரும்

இவர்க்குத் தனியன்

76 ஸ்ரீமத்கேஶவஸோமார்யபாத$_3$ பத்$_3$மமது$_4$வ்ரதம் ।
வந்தே$_3$ ஸத்பத$_3$ஸம்யுக்தம் மாதருத்$_3$ாஸ்ய நிவாரணம் ॥

ஸ்ரீநிவாஸாசார்யருக்குத் திருப்பாட்டனார் ஸ்ரீரங்காசார்யர் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களும் திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களும் ஸாதித்தருளின ஆசார்யர் சிறிய தகப்பனாரான கருடாசார்யர் சிஷ்யர் வண்சடகோப ஜீயர்

இவர்க்குத் தனியன்

77 கேஶவாசார்யஸத்புத்ரம் தத்பாத$_3$கமலாஶ்ரிதம் ।
ஸ்ரீநிவாஸகு$_3$ரும் வந்தே$_3$ த்$_3$ராவிட$_3$ாம்நாயதே$_3$ஶிகம் ॥

வண்சடகோப ஜீயருக்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களும, திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களும ஸாதித்தருளின ஆசார்யா கருடாசார்யா. ஈடு முதலான வ்யாக்யானங்களும, தத்வத்ரயாதி ரஹஸ்யங்களும ஸாதித்தருளின ஆசார்யா ஸ்ரீநிவாஸாசார்யா. ஸ்ரீபாஷ்ய ஶ்ருதப்ரகாஶிகாதி க்ரந்தங்கள ஸாதித்தருளினவா கடிகாஶதகம அம்மாள திருவாராதனம் அழகிய சிங்கா. இருப்பிடம அஹோபிலம சிஷ்யா ஸ்ரீமந்நாராயண ஜீயா, யதிராஜ ஜீயா, மணலபாக்கத்தோழப்பா, ஆச்சி திருவேங்கடாசார்யா

இவருக்குத் தனியன

78. **ப்ரபத்₃யே நிரவத்₃யாநாம நிஷத்₃யாம் கு₃ணஸம்பதா₃ம்।**
ஶரணம் ப₄வபீ₄தாநாம ஶட₂கோபமுநீஶ்வரம் ॥

ஸ்ரீமந்நாராயண ஜீயருக்கு ஆசார்யா வண்சடகோப ஜீயர். திருவாராதனம அழகிய சிங்கா. இவா செய்தருளின க்ரந்தங்கள நாராயண சரிதம, புருஷார்த்த₂ஸுத₄ாநிதி₄, ஷஷ்டி ப்ரப₃ந்த₄ம, ரஹஸ்ய ஜீவாது, ஸம்ஸ்க்ருத தத்வத்ரயம, ஸம்ஸ்க்ருத ரஹஸ்யத்ரயம, ஆளவந்தா ஸ்தோத்ர வ்யாக்யானம, ஸ்மருதிரத்னாகரம, திருவாராத₄னக்ரமம்

இவருக்குத் தனியன்

79. **ஶட₂கோபமுநீந்த்₃ராங்க்₄ரிஶரணம் கருணாலயம।**
ஸ்ரீமந்நாராயணமுநிம் ஸ்ரீமந்தம ஶரணம ப₄ஜே ॥

இவர் சிஷ்யர் ஸ்ரீபராங்குஶஜீயா அவா சிஷ்யா ஸ்ரீநிவாஸ ஜீயர், எம்மடிவண்சடகோப ஜீயா இவா சிஷ்யர் ஸ்ரீபராங்குஶஜீயா. அவா சிஷ்யா அஹோபிலஜீயா.

பெரியவாச்சான்பிள்ளைக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம சோழமண்டலத்தில சங்கநல்லூர். திருநக்ஷத்ரம ஸாவஜித வருஷம ஆவணி மாஸம க்ருஷ்ணாஷ்டமி ரோஹிணி. குலம பூர்வசிகை. குடி சங்கநல்லூா. திருத்தகப்பனா யாமுனதேஶிகர். திருத்தாயாா நாச்சியாரம்மன. திருநாமங்கள் பெரியவாச்சான்பிள்ளை, அப₄யப்ரத₃ராஜா, ஸ்ரீமத க்ருஷ்ணா. ஆசார்யர் நம்பிள்ளை. திருவாராதனம க்ருஷ்ணவிக்ரஹம். இருப்பிடம கோயில. இவா செய

தருளின கரநதஙகள திருவாயமொழி வயாகயானம இருபததுநாலாயிரம மறற பரப₃நத₄ஙகளுககு வயாகயானஙகள, பரநதரஹஸயவிவரணம, மாணிககமாலை, நவரதன மாலை, ஸகலபரமாணதாதபாயம, உபகாரரதனம, கதயதர வயாகயானம, ஆளவநதாா ஸதோதர வயாகயானம, அபயபரதான வயாகயானம, சரமரஹஸயம, அநுஸநத₄ான ரஹஸயம, நிகமனபபடி இவா தொணணூறறெஞசு திருநக்ஷதரம எழுநதருளியிருநதாா இவா கருஷணனுடைய திருநக்ஷதரததிலே திருவவதாரம இவா சிஷயா திருமகனாய (த₃தநபுதரரான) நாயனாாசசானபிளளை, பரகாலதாஸா, பினபழகிய பெருமாளஜீயா, ஸ்ரீரஙகாசாாயா முதலானவாகள

இவருககுத் தனியன்

80 ஸ்ரீமதகருஷணஸமாஹவாய நமோ யாமுநஸூநவே।
யதகடாக்ஷகலக்ஷயாணும ஸுலப₄ ஸ்ரீத₄ரஸ் ஸதா₃॥

நாயனாாசசான பிளளைககுத திருவவதார ஸத₂லம சஙகநலலூா குலம பூாவஶிகை குடி சஙகநலலூா ஆசாாயா பெரியவாசசானபிளளை திருவாராதனம கருஷணவிகரஹம இருபபிடம கோயில இவா செயதருளின கரநதஙகள ஜஞாநாாணவம, ததவதரய விவரணம, அணுதவபுருஷகாரதவ ஸமாதத₂நம, முகதபோ₄க₃ாவளி, சரமோபாய நிாணயம

இவருககுத் தனியன

81 ஶ்ருதயாதத₂ஸாரஜநகம ஸம்ருதிப₃ாலமித்ரம
பத₃மோலலஸத₃ ப₄க₃வத₃ங்க்₄ரி புராணப₃ந்து₄ம।
ஜஞாநாதி₄ராஜமப₄யபரதராஜஸூநும
அஸமத₃கு₃ரும பரமகாருணிகம நமாமி॥

திருநக்ஷதரம ஆவணி மாஸம ரோஹிணி நக்ஷதரம இவா சிஷயா வாதிகேஸரி அழகியமணவாள ஜீயா ஸ்ரீரஙகாசாாயா, பரகாலதாஸா முதலானவாகள ஸ்ரீரங்காசாாயருககு ஆசாாயா பெரியவாசசானபிளளை ஈடு ஸ்ரீபாஷயாதி கரநதஙகள ஸாதிததருளினவா நாயனாாச

சான்பிள்ளை. திருவாராதனம் ஆதிகேசவப்பெருமாள். இருப்பிடம் கோயில். குமாராள் கேசவாசாரயர், கருடா சார்யர்.

இவருக்குத் தனியன்

82. ஶ்ரீமத்க்ருஷ்ணார்ய பாத₃ாப்₃ஜலோலுபம் ஸத்₃கு₃ணார்ணவம்|
ரங்க₃ராஜ கு₃ரும் வந்தே₃ த்₃ராவிடாம்நாயதே₃ஶிகம் ||

பரகாலதாஸருக்குப் பஞ்சஸமஸ்காரங்களும், நித்யானு ஸந்தானங்களும் ஸாதிததருளினவர் பெரியவாச்சான பிள்ளை. திருவாய்மொழி முதலான தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ஙகளும, ஈடு முதலான வ்யாக்யானங்களும, ஸ்ரீபாஷ்யாதி கரந்தங களும், ததவத்ரயாதி ரஹஸ்யங்களும, ஸாதிததருளினவா நாயஞராச்சான்பிள்ளை. திருவாராதனம ஸ்ரீரஙகராஜர். இருப்பிடம் கோயில். இவர் செயதருளின வயாகயானம ஆசார்ய ஹ்ருதயத்துக்கு முந்துறமுனனம வயாகயானம.

தனியன்

83. பரகாலஸ்ய தா₃ஸேந ரங்க₃ராஜேந த₃ர்ஶிதா: |
ஆசார்யஹ்ருத₃யஸ்யார்த்த₂ா யத₂ாமதி யத₂ாஶ்ருதம் ||

வாதிகேஸரி அழகிய மணவாளப்பெருமாள் ஜீயருக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம தென்தேசததில ப்ரமமதேசம மனஞா கோயில். திருநக்ஷத்ரம் ஆனியில ஸ்வாதி. பஞ்ச ஸமஸ காரங்களும், நித்யானுஸந்தானங்களும ஸாதிததருளின ஆக்ாரியர் பெரியவாச்சான்பிள்ளை. திருவாய்மொழி முத லான தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ங்களும், ஈடு முதலான வயாகயானங களும், ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்களும, ததவத்ரயாதி ரஹஸயங களும் ஸாதித்தருளின ஆசார்யர் நாயஞராசசான்பிளளை. திருவாராதனம் அழகியசிங்கர். இருபபிடம் கோயில. சிஷ்யர் ப்ரமேயரத்னமருளிச்செயத யாமுனதேசிகரான திருமாலையாண்டானும் பின்சென்ற வில்லியும முதலான வர்கள், இவர் செய்தருளின க்ரந்தங்கள திருவிருத்தத் துக்குப் பாவனத்வ ப்ரபே₃ாதி₄கை, திருவாய்மொழிககு உரை பன்னீராயிரம், இருபத்துநாலாயிர பரமாணத்திரட்டு,

அத்₄யாத்மசிந்தை, ரஹஸ்யத்ரய விவரணம், ஶ்லோக
ரூபத்தாலே திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதி, தத்வதீ₃பம், தீ₃பப்ர
காசிகை, ரஹஸ்யாம்ருத விவரணமாலை, தத்வநிரூபணம்,
தத்வபூ₄ஷணம், ஸ்ரீ கீ₃தைக்கு மணிப்ரவாள வ்யாக்₂யானம்,
கீ₃தாஸாரம், சது ஶ்லோகீ, தமிழ்க்கவி ப்ரப₃ந்த₄ம், தீ₃பஸங்
க்₃ரஹம், தத்வதீ₃ப ஸங்க்₃ரஹம் திருநாமங்கள் வரத₃ராஜர்,
ஸுந்த₃ரஜாமாத்ரு முநி

இவருக்குத் தனியன்

84 ஸுந்த₃ரஜாமாத்ருமுநே ப்ரபத்₃யே சரணம்பு₃ஜம் ।
ஸம்ஸாரார்ணவ ஸம்மக்₃ந ஜந்து ஸந்தாரபோதகம் ॥

வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளைக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம் கோயில் இருப்பிடம் கோயில் வடக்குத் திருவீதியில் திரு மாளிகை திருநக்ஷத்ரம் ஸர்வஜித் வருஷம் ஆனி மாஸம் க்ருஷ்ணஷஷ்டமி ஸ்வாதி குலம் வடமாள் குடி முடும்பை, ஸ்ரீவத்ஸகோத்ரம் யஜுஶ்ஶாகை ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம் திருநாமங்கள் த₃ராவிட₃வேத₃ாத்₃தேசிகர், ஸ்ரீக்ருஷ்ண பாதர் குமாரர் பிள்ளைலோகாசார்யர், அழகிய மணவாளப் பெருமாள்நாயனாராசார்யர் திருவாராதனம் அழகிய மணவாளப்பெருமாள் ஆசார்யர் நம்பிள்ளை சிஷ்யர்கள் பிள்ளைலோகாசாரியர், அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாராசாரியர், கூரகுலோத்தம தாஸர் நாயனார் முத லானவர்கள் இவர் செய்தருளின க்ரந்தங்கள் திருவாய் மொழிக்கு ஈடு முப்பத்தாறாயிரம் இவர் தொண்ணூற்றேழு திருநக்ஷத்ரம் எழுந்தருளியிருந்தார்

தனியன்

85 ஸ்ரீக்ருஷ்ண பாத₃ பாத₃ாப்₃ஜே நமாமி ஶிரஸா ஸதா₃ ।
யத்ப்ரஸாத₃ப்ரபா₄வேந ஸர்வ ஸித்₃தி₄ரபூ₄ந்மம ॥

பிள்ளைலோகாசார்யருக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம் கோயில் திருநக்ஷத்ரம் க்ரோத₄ன வருஷம் ஐப்பசி மாஸம் திருவோணம் குலம் வடமாள் குடி முடும்பை ஸ்ரீவத்ஸ கோத்ரம், யஜுஶ்ஶாகை, ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம் திருநாமங் கள் உலகாசிரியர், லோகாசார்யர் திருவாராத₄னம்

ஸ்ரீரங்கராஜர். பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களும், பிள்ளை லோகாசாரிய ரென்கிற திருநாமமும், நித்யானுஸந்தானங்களும் ஸாதித் தருளினவர் நம்பிள்ளை. திருவாய்மொழி முதலான திவ்ய ப்ரபந்தங்கள், ஈடு முதலான வ்யாக்யானங்கள், ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்களும் ஸாதித்தருளினவர் திருத்தகப்பனாரான வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை, திருத்தம்பியார் அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனாராசார்யர். திருத்தாயார் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார். சிஷ்யர் அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனாராசாரியர், கூரகுலோத்தம தாஸர் நாயனார், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை, மணற்பாக்கத்து நம்பியார், திகழக்கிடந்தாரண்ணன் முதலானவர்கள். இவர் செய்தருளின ரஹஸ்யங்கள் தத்வத்ரய விவரணமாக மூன்று ப்ரபந்தங்கள், ரஹஸ்யத்ரய விவரணமாக ஸ்ரிய: பதிப்படி, யாத்ருச்சிகப்படி, பரந்தபடி, முமுக்ஷுப்படி, தனிதிருமந்த்ரம், தனித்வயம், தனிசரமஶ்லோகம், அர்த்த பஞ்சகம், அர்ச்சிராதி, ப்ரமேயஶேகரம், தத்வஶேகரம், ஸ்ரீவசனபூஷணம், ஸாரஸங்க்ரஹம், நாலுவார்த்தை, ப்ரபன்னபரித்ராணம்.

தனியன்

86. லோகாசார்யாய குரவே க்ருஷ்ண பாதஸ்ய ஸூநவே ।
ஸம்ஸார போகிஸந்தஷ்டஜீவஜீவாதவே நம: ॥

அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனாராசார்யருக்குத் திருவவதார ஸ்தலம் கோயில், இருப்பிடம் கோயில். குலம் வடமாள். குடி முடும்பை. ஸ்ரீவத்ஸகோத்ரம், யஜுஶ்ஶாகை, ஆபஸ்தம்ப ஸூத்ரம். திருநக்ஷத்ரம் மார்கழி மாஸம் அவிட்டம். திருநாமம் ரம்யஜாமாத்ரு தேவர். திருவாராதனம் ஸ்ரீரங்கராஜர். பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களும், நித்யானுஸந்தானங்களும் ஸாதித்தருளினவர் திருத்தகப்பனாரான வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை. ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்களும், ஶ்ருதப்ரகாஶிகையும், ரஹஸ்யங்களும், ரஹஸ்ய வ்யாக்யானங்களும் முதலான ஸகலார்த்தங்களும் ஸாதித் தருளின ஆசார்யர் நம்பிள்ளை. திருவாய்மொழி முதலான

திவயபரப₃நத₄ஙகளும, ஈடு முதலான வயாகயானஙகளும ஸாதிததருளின ஆ சா ா ய ா திருததமயனுரான பிளளை லோகாசாாயா திருததாயாா ஸ்ரீரஙகநாசசியாா இவா செயதருளின க ர ந த ங க ள ஆசாாயஹருதயம, திருப பாவைககு ஸவாபதே₃ஶ வயாகயானம ஆருயிரம, திருவந தாதிகளுககு வயாகயானம ஆருயிரம, கணணிநுணசிறு தாமபுககு வயாகயானம, அருளிச்செயல ரஹஸயம இவா சிஷயா கூரகுலோததமதாஸா

இவர் தனியன

87 த₃ராவிட₃ாமநாயஹருத₃யம கு₃ருபர்வகரமாக₃தம ।
ரமயஜாமாதருதே₃வேந த₃ாஶிதம கருஷண ஸூநுநா ॥

கூரகுலோததமதாஸருக்குத தி ரு வ வ த ா ர ஸத₂லம கோயில இருபபிடம கோயில குலம பூாவசிகை திரு நக்ஷதரம ஐபபசி மாஸம திருவாதிரை பஞசஸமஸகாரங களும, நிதயானுஸநதானஙகளும ஸாதிததருளின ஆசாாயா வடககுததிருவீதிபபிளளை திருவாயமொழி முதலான திவய பரப₃நத₄ஙகளும, ஈடு முதலான வயாகயானஙகளும, ஸ்ரீபாஷ யாதி கரநதஙகளும, ஶருதபரகாஶிகையும ஸாதிததருளின ஆசாாயா பிளளைலோகாசாாயா ததவதரயாதி ரஹஸ யஙகளும, ஸகலரஹஸயாாத்த₂ஙகளும முதலான ஸகலாாத த₂ஙகளும ஸாதிததருளின ஆசாாயா அழகிய மணவாளப பெருமாள நாயனுராசாாயா திருவாராதனம ஸ்ரீரஙக ராஜா, சிஷயா திருவாயமொழிபபிளளை, பெ ரி ய ஜீ ய ா முதலானவாகள

இவர்க்குத் தனியன

88 ஸ்வயமாஹூய ஶைலேஶகு₃ரவேர்த்த₂பரத₃ாநத ।
லப₃தே₄ாத₃ாராபி₄த₄ம கூரகுலோத்தம கு₃ரும ப₄ஜே ॥
லோகாசாாய கருபாபாதரம கௌண்டி₃ந்ய குலபூ₄ஷணம ।
ஸமஸதாாதம கு₃ணாவாஸம வந்தே₃ கூரகுலோத்தமம ॥

விளா ஞ்சோலைபபிளளைக்கு ஆசாாயா பிளளை லோகா சார்யர் ஈடு ஸ்ரீபாஷயாதி கரநதஙகளும, தத்வதரயாதி ரஹஸயஙகளும ஸாதிததருளினவா அழகிய மணவாளப

பெருமாள் நாயனுராசார்யர். இவர் செய்தருளின க்ரந்தம ஸப்தகாதை.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளைக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம பாண்டிய மண்டலததில் குநதிகை, திருநக்ஷதரம விப₄வ வருஷம் வைகாசி மாஸம விசாகம. திருநாமங்கள திருமலை யாழ்வார், திருவாய்மொழிபபிள்ளை, ஸ்ரீஶைலேஶா. பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களும் திருவாய்மொழி முதலான திவ்ய ப்ரப₃ந்த₄ங்களும் ஸாதித்தருளின ஆசாரயர் பிளளைலோகா சார்யர். ஈடு முதலான பகவத் விஷயங்கள ஸாதித தருளினவர் நாலூராச்சான்பிள்ளை. ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரநதங களும, ஶ்ருதப்ரகாஶிகையும் ஸாதித்தருளினவா அழகிய மணவாளப்பெருமாள நாயனுராசாரியர். தத்வதரயாதி பஞ்சரஹஸ்யங்களும, ஆசாரயஹ்ருதயமும, ரஹஸய வயாக்யானங்களும் ஸாதித்தருளினவா கூரகுலோததம தாஸர். மற்றும வேண்டும ரஹஸயங்களெலலாம ஸாதித தருளினவர் விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை. திருவாராதனம இனவாயர்குலவர். இருப்பிடம திருநகரி. இவா செய தருளின வ்யாகயானம் பெரியாழவார் திருமொழிககு ஸ்வாபதே₃ஶ வயாக்யானம். இவா செயதருளின கைங கர்யம் ஆழவார் திருநகரி ஜீர்ணோத்தாரணம. இவா சிஷ்யர் பெரியஜீயர், நம்மாழ்வார்கோயில எம்பெருமானா ஜீயர், எம்பெருமானர்கோயில சடகோபஜீயா, தத்வேஶஜீயர் முதலானவர்கள். இவா நூற்றஞ்சு திருநக்ஷதரம எழுந தருளியிருந்தாா. இவருககுத் திருவத்யயனம வைசாகம க்ருஷ்ணஷ்டமி.

இவருக்குத் தனியன்

89. நம: ஶ்ரீஶைலநாத₂ாய குந்தீநக₃ரஜந்மநே ।
ப்ரஸாத₃லப்₃த₄பரமப்ராப்யகைங்கர்யஶாலிநே ॥

பெரியஜீயருக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம பாணடிய நாட்டில் கிடாரம். திருநக்ஷதரம விஜய வருஷம ஐபபசி திருமூலம், திருவவதாரம் எமபெருமானுருடைய இரண டாம் அவதாரம். திருத்தகப்பனுர் பிள்ளை லோகாசாரயா திருவடிகளிலாஶ்ரயித்த திகழக்கிடநதான திருநாவீறுடைய

பிரானதாதரணணன திருததாயாா ஸ்ரீரஙகநாசசியாா திருததமபியாா திருமலையாழவாா பூாவாஶ்ரமததில குமாரரா ராமாநுஜாசாாியாா, திருததமககை நாசசியாா ரமமன குலம பு₃ருஹசசரணம குடி கோமடம இருப பிடம கோயில திருவாயமொழி முதலான திவயபரப₃நத₄ங களும, ஈடு முதலான ப₄க₃வத₃ விஷயஙகளும ஸாதித தருளினவா ஸவாசாாயரான திருவாயமொழிபபிளளை ஸ்ரீபாஷயாதி கரநதஙகளும, ஶ்ருதபரகாஶிகையும ஸாதித தருளினவா கிடாமபி திருமலை ஐயஙகாா தததவதரயாதி₃ ரஹஸயஙகளெலலாம ஸாதிததருளினவா கூரகுலோததம தாஸா திருவாராதனம ஸ்ரீரஙகராஜா திருநாமஙகள பெரிய ஜீயா, மணவாளமாமுனி, ஸௌமயஜாமாதருயோகீ₃நத₃ரா, ரமயஜாமாதருயோகீ₃நத₃ரா, யதீநத₃ரபரவணா,அழகியமண வாளஜீயா, காநதோபயநதா, வரவரமுநி, வரயோகி₃, இராமா நுசனபொனனடி, ருசிரஜாமாதரு யோகீ₃நத₃ரா, ஆக இவ ருககுத திருநாமம பதினொனறு இவா செயதருளின கரந தஙகள தததவதரயம, ரஹஸயதரயம, ஸ்ரீவசனபூஷணம, ஆசாாயஹருதயம, ஞானசாரம, பரமேயசாரம, பெரியாழ வாா திருமொழி, நூறறநதாதி ஆக, எடடு திவய பரப₃நத₄ங களுககு வயாகயானஙகளும, ஈடடுககு பரமாணததிரடடு ஆறுயிரம, தததவதரய பரமாணததிரடடு, ஸ்ரீவசனபூஷண பரமாணததிரடடு, ஆாததி, யதிராஜவிமஶதி, உபதேச ரததினமாலை, திருவாயமொழி நூறறநதாதி, திருவாராதன கரமம இவை முதலான பரப₃நத₄ஙகள

90 ஸ்ரீமாந ஸுநத₃ரஜாமாதருமுநி பர்யாய ப₄ாஷயக்ருத் ।
ப₄ாஷயம வயாகுாவதஸ தஸய ஶரோத்ருகோடௌ
மமாந்வய ॥

எனகிறபடியே எமபெருமானாருடைய புனரவதாரமான பெரிய ஜீயா பூ₄பரத₃க்ஷிணம பணணி அநேக ஸத₂லங கள ஜீாணோததாரணம பணணியருளினா திருநகரியில திருவாயமொழிபபிளளைககுத தமமுடைய நிஜ ஸவரூபமான ஶேஷாவதாரததைக காடடினா பரமத நிரஸன ஸவமத ஸத₂ாபனம பணணினா ஸாபபாதி₃ஸத₂ாவர ஜஙக₃மாதி₃ களுககு மோக்ஷம ஸாதிததருளினா வடமதுரையில

ஜீர்ணோத்₃த்₄ாரணம் பண்ணினார். நம்பெருமாளுக்கு ஈடு விணணப்பஞ் செயகையாலே பெரிய ஜீயரென்று இவருககு நமபெருமாள் திருநாமம சாத்தினா. ஆகையாலே இவ ரெல்லாருக்கும் உத்தேஶ்யா. இவருடைய திருமேனி ஶ்வேத வாணமாயிருககும. ஆகையாலே வெளளை ஜீய ரென்று திருநாமம். இவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த வர்கள் வானமாமலை ஜீயா, பததங்கிபரவஸது படடர் பிரான் ஜீயர், திருவேங்கட ஜீயா, கோயில கநதாடை யண்ணன, ப்ரதிவாதி பயஙகரமணணா, எறுமபியிலபபா, அப்பிள்ளை, அப்பிளளான இவரெணமரும அஷ்டதி₃கக₃ ஜங்கள். சேனை முதலியாணடான நாயனா, சடகோப தாஸரான நாலூர் சிறருததான, கநதாடை போரேறறு நாயன், ஏட்டூா சிஙகராசாாயா, கநதாடை அணணபபன், கந்தாடை திருககோபுரத்து நாயனா, கந்தாடை நாரணப்பை, கந்தாடை தோழப்பரப்பை, கந்தாடை அழைத்து வாழ்வித்த பெருமாள ஆகிய இவாகள நவ ரத்னங்கள்.

திருப்பாணாழ்வாா தாஸர், வடுகநமபி, ஜீயர் நாயனா, ஆளப்பிரானப்பை, திருவாழியாழவானபபிளளை, பெரியாழ வாரய்யன, ஸாது₄பட்டர், எம்பெருமானார் ஜீயர், நாலூா சடகோப ஜீயா, அழகர் திருமலை யதிராஜ ஜீயா, காஞசுக குளத்துபபிள்ளை, கொங்கிலணணன, குளிகுளிததண்ணன, நலந்திகழ் நாராயண ஐயங்காா, கிடாம்பியாசசான் திரு வமஶமான அப்பன, அணியாா பிளளை, சிஙகபபெருமாள, அமுதனார், பெரியதோழப்பா, திருப்புததூரில பெரியயயங காா, கந்தாடை ராமாநுஜய்யஙகாா, சடகோபதாஸா, மஹாபலிவாணநாதராயன, ராவுமாதவநாயகன், ராகவரா யன், பூதநாயகன் தொடககமானவர்கள் (சிஷயாகள?) கோயில் கந்தாடை யண்ணன் (உடையவருக்கு முதலி யாண்டானைப்போலே) இவருககுப பாது₃காஸ்த₂ானீயரா யிருப்பர். எறும்பியிலப்பா (வடுகநமபியைபபோலே) தேவு மற்றறியாதே அத்யநதாபி₄மதராயிருப்பா. பரதிவாதி பயங்கரமண்ணா (ஆழவானைபபோலே) உசாததுணையா யிருபபாா், அபபிள்ளாா மடததில ஸர்வப₄ரஙகளையும

நடததிக கொணடு போருவா வானமாமலே ஜீயா ஆஶ்ர யிததவனறு தொடஙகிப பிரியாதாடசெயதிருபபா படடா ஜீயா பூாவாஶ்ரமததிலே கோவிநததாஸரபபனெனறு திரு நாமததையுடையராய முபபது வருஷம பிரியாதே இருநது மஹாவிரகதராய ஜீயரான பினபும பிரியில தரியாமை முனனிடடு அடிமை செயகையாலே எமபாரைபபோலே பாத₃சச₂ாயாபனனராயிருபபா ஜீயா நாயனூா திருக குருகைபபிரான பிளளானைபபோலே அதயாத₃ரணீயரா யிருபபா இவாகளெலலாருககும ஸவரூபோபாய புருஷாாத தஙகள ஸாதிததுககொணடு பெரிய ஜீயா நமபெருமாள கோயிலிலே நூறறிருபததைநது திருநகஷதரமெழுநதருளி இருநது திருநாடடுக கெழுநதருளினூா

இவருககுத தனியன்

91 **ஶ்ரீஶைலேஶதயாபாதரம தீ₃ப₄கதயாதி₃ குு₃ணூர்ணவம |**
யதீநத₃ரபரவணம வநதே₃ ரமய ஜாமாதரம முநிம ||

இநதத தனியன எலலோருககுமுத₃தே₃ஶயம

வானமாமலே ஜீயருககுத திருவவதார ஸத₂லம வானமா மலே திருநகஷதரம புரடடாசியில புனாபூசம ஆசாாயா பெரிய ஜீயா திருவாராதனம அரஙகநகரபபன சிஷயா ஆததான, ராமாநுஜன பிளளை முதலானவாகள திரு நாமஙகள பூாவாஶ்ரமததில அழகிய வரதன, பினபு வானமாமலேஜீயா, ராமாநுஜஜீயா, வானூத₃ரியோகீ₃, ராமாநுஜமுனி இதயாதி₃கள

இவருககுத தனியன

92 **ரமயஜாமாதருயோகீ₃நத₃ரபாத₃ரேக₂ாமயம ஸதா₃ |**
தத₃ாயததாதமஸததாதி₃ம ராமாநுஜமுநிம ப₄ஜே ||

படடர் பிரான ஜீயருக்குத திருவவதார ஸத₂லம திருமலே திருபபதி திருநகஷதரம காாத்திகையில புனர்பூசம திருத் தகபபனூா அரணபபுரத்தாழவான வமஶயரான மதுரகவி யயயா குலம வடமாள பாரதவாஜகோதரம ஸாம சாகை த₃ராஹயாயண ஸூதரம குலவயவஹாரம பததஙகிபரவஸது ஆசார்யா பெரிய ஜீயா திருவா

நடத்திக் கொண்டு போருவர். வானமாமலை ஜீயர் ஆஶ்ர
யித்தவன்று தொடங்கிப் பிரியாதாட்செய்திருப்பர். பட்டர்
ஜீயர் பூர்வாஶ்ரமத்திலே கோவிந்ததாஸரப்பனென்று திரு
நாமத்தையுடையராய முப்பது வருஷம் பிரியாதே இருந்து
மஹாவிரகதராய் ஜீயரான பின்பும் பிரியில் தரியாமை
முன்னிட்டு அடிமை செய்கையாலே எம்பாரைப்போலே
பாத₃ச்ச₂ாயாபன்னராயிருப்பர். ஜீயர் நாயனார். திருக்
குருகைப்பிரான் பிள்ளானைப்போலே அதயாத₃ரணீயரா
யிருப்பர். இவர்களெல்லாருக்கும் ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்
தங்கள் ஸாதித்துக்கொண்டு பெரிய ஜீயர் நம்பெருமாள்
கோயிலிலே நூற்றிருபத்தைந்து திருநக்ஷத்ரமெழுந்தருளி
இருந்து திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார்.

இவருக்குத் தனியன்

**91. ஶ்ரீஶைலேஶ த₃யாபாத்ரம் தீ₄பக்த்யாதி₃ கு₃ணார்ணவம் ।
யதீந்த்₃ரப்ரவணம் வந்தே₃ ரம்ய ஜாமாதரம் முநிம் ॥**

இந்தத் தனியன் எல்லோருக்குமுத₃தே₃ஶ்யம்.

வானமாமலை ஜீயருக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம் வானமா
மலை. திருநக்ஷத்ரம் புரட்டாசியில் புனர்பூசம். ஆசார்யர்
பெரிய ஜீயர். திருவாராதனம் அரங்கநகரப்பன். சிஷ்யர்
ஆத்தான், ராமானுஜன் பிள்ளை முதலானவர்கள். திரு
நாமங்கள் பூர்வாஶ்ரமத்தில் அழகிய வரதன்; பின்பு
வானமாமலைஜீயர், ராமானுஜஜீயர், வானத்₃ரியோகீ₃,
ராமானுஜமுனி இத்யாதி₃கள்.

இவருக்குத் தனியன்

**92. ரம்யஜாமாத்ருயோகீ₃ந்த்₃ரபாத₃ரேக₂ாமயம் ஸதா₃ ।
தத₃ாயத்தாத்மஸத்தாதி₃ம் ராமானுஜமுநிம் ப₄ஜே ॥**

பட்டர் பிரான் ஜீயருக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம் திருமலை
திருப்பதி. திருநக்ஷத்ரம் கார்த்திகையில் புனர்பூசம். திருத
தகப்பனார் அரணப்புரத்தாழ்வான் வம்ஶ்யரான மதுரகவி
ஐயர். குலம் வடமாள். பாரதவாஜகோத்ரம். ஸாம
சாகை. த்₃ராஹ்யாயண ஸூத்ரம். குலவ்யவஹாரம்
பத்தங்கிபரவஸ்து. ஆசார்யர் பெரிய ஜீயர். திருவா

அணணு, பரதிவாதி₃ப₄யஙகரா, பரவாதி₃ ப₄யஙகரா இதயாதி₃கள

இவருககுத தனியன

95 வேத₃ாநததே₃ஶிககடாக்ஷவிவருத₃த₄பே₃ாத₄ம
காநதோபயநதருயமிந கருணைகபாதரம।
வதஸாநவவாயமநவத₃ய கு₃ணருபேதம
ப₄கதயா ப₄ஜாமி பரவாதி₃ ப₄யஙகரார்யம॥

எறுமபியிலபபாவுககுத திருவவதார ஸத₂லம எறுமபி திருநக்ஷதரம ஐபபசி மாஸததில ரேவதி குலம வடமாள குடி முடுமபை ஸ்ரீவதஸகோதரம, ஆபஸதமபஸூதரம திருவாராதனம சகரவாததித திருமகனா திருககசுபபனா பெரியஶரணயாசாரயா ஆசாரயா பெரிய ஜீயா சிஷயா குமாரா பெரியவபபா இவா செயதருளின கரநதஙகள வரவரமுநிசரிதம, பூாவதினசாயை, உததரதினசாயை முதலானவை திருநாமஙகள அபபா, தேவராஜா

இவருககுத தனியன

96 ஸௌமயஜாமாதருயோகீ₃நத₃ரசரணுமபு₃ஜஷடபத₃ம।
தே₃வராஜகு₃ரும வநதே₃ தி₃வயஜ்ஞாந பரத₃ம ஶுப₄ம॥

அபபிளளை ஜீயா நியமனததாலே ஐநது திருவநதாதிக கும உரையருளிசசெயது யதிராஜவிமஶதிககுப பரகக வயாகயான மருளிசசெயதாா

இவருககுத தனியன

97 காநதோபயநதருயோகீ₃நத₃ரசரணுமபு₃ஜஷடபத₃ம।
வதஸாநவயப₄வம வநதே₃ பரணதார்த்திஹரம கு₃ரும॥

அபபிளளானுககுத திருவாராதனம, ஆசாரயா பெரிய ஜீயா

இவருககுத தனியன

98 காநதோபயநதருயோகீ₃நத₃ரஸர்வ கைங்கர்யதுர₄ர்வஹம।
தத₃கதை₃வதம ஸௌமயம ராமாநுஜகு₃ரும ப₄ஜே॥

கநதாடை போரேறறுநாயனுருககு ஆசாரயா பெரிய ஜீயா ஸ்ரீபாஷயம பரஸாதிததருளினவா பரதிவாதி பயஙகரம அணணு

இவருக்குத் தனியன்

99. ஶமத₃மாதி₃ கு₃ணைகநிகேதநம்
சரமபர்வணி நிஶ்சலசேதஸம் |
யதிவராங்க்₄ரிஸரோருஹ ஷட்பத₃ம்
ஸமரபுங்க₃வஸத்₃கு₃ரு மாஶ்ரயே ||

ஏட்டூர் சிங்கராசார்யருக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம ஏட்டூர். திருநக்ஷத்ரம ஆடிமாஸம உத்திரட்டாதி. திருத்த கப்பனுர திருமலைநம்பி வமஶ்யரான ஏட்டூர் ஸ்ரீநிவாஸா சார்யா. திருககுமாரர் ஏட்டூா வேஙகடாசார்யா. திருப பேரனுர் அத்தங்கி சிங்கராசாரயா. குலம வடமாள. குடி சொட்டை. ஶட₂மர்ஷண கே₃ாத்ரம. யஜுஶ்ஶாகை₂. திருநாமஙகள் ந்ருஸிமஹகு₃ரு, பஞ்சாஙநபரியதே₃ஶிகா, குமாரதாதாசார்யர். பஞ்சஸமஸகாரஙகளும, ஸ்ரீப₄ாஷய மும், ஸ்ரீராமாயணுதி₃களும ஸாதிதத ஆசாரயர் திருத தகப்பனுர். ஈடு முதலான வயாக்₂யானஙகளும, ரஹஸய க₃ரந்த₂ங்களும ஜீயா ஸந்நிதி₄யிலே. சிஷயாகள் - குமாரா, எங்களாழவான் வமஶ்யரான ராமாநுஜாசாரயர், சேஷய யஙகார் முதலானவாகள. திருவாராதனம அழகியசிஙகா, மலைகுனியநினறுனும, வெணணெயக்காடுமபிள்ளையும. "எமபெருமானுருககு உகபபாக, ஜஞானபுத்ர வமஶ்யரான நீர் ஒரு வ்யாக்யானம செயயும" என்று நியமிககையாலே, ராமாநுஜ நூற்றந்தாதிககு வயாக₂யானம் செயதருளினர். ஜீயருக்கு நாத₂வமஶ்யரென்று இவரிடததில விஶேஷா த₃ரம் நடந்து போரும.

இவருக்குத் தனியன்

100. ஸௌம்யஜாமாத்ருயோகீ₃ந்த்₃ர பாத₃பங்கேருஹாஶ்ரயம் |
ஸ்ரீஶைலநரஸிம்ஹார்யம் வந்தே₃ ஸத்₃கு₃ணஸாக₃ரம் ||

ஜீயர் நாயனுருக்குத் திருத்தகப்பனுா - பெரியஜீயர் பூர்வாஶ்ரமத்தில குமாரர் ராமாநுஜாசார்யர். திருவாரா த₄னமும ஆசாரயரும பெரியஜீயா. இவருக்குத் திருவாய் மொழியீட்டை ப்ரஸாதி₃த்தருளினவர் கோயில கந்தாடை அண்ணன். ஸ்ரீப₄ாஷயம பரஸாதி₃ததருளினவர் பரதிவாதி₃

பயஙகரம அணணா திருநாமஙகள அழகிய மணவாளப பெருமாள நாயஞா, ஜீயா நாயஞா, அபி₄ராமவரா இதயாதி₃கள

இவருககுத தனியன

101 அஸமாஸு வதஸலதயா கருபயா ச பூ₄ய
ஸவேசச₂ாவதீாணமிவ ஸௌமயவரம முநீநத₃ரம।
ஆசாாய பௌதர மபி₄ராம வராபி₄த₄ாநம
அஸமத₃கு₃ரும பரமகாருணிகம ப₄ஜாமி॥

கோயிலகநதாடை அபபன தனியன

102 வரத₃கு₃ரு சரண ஶரணம
வரவர முநிவாயக₄நகருபா பாத்ரம।
பரவரகு₃ணரதந ஜலதி₄ம
பரணமாமி ஸ்ரீநிவாஸகு₃ருவாயம॥

ஆததான் ராமாநுஜமபிளளைககுக குடி முடுமபை ஸ்ரீவதஸ கோதரம, யஜுஶஶாகை திருநக்ஷதரம பஙகுனியில புனாபூசம

இவருக்குத் தனியன்

103 வந்தே₃ வாநமஹாஶைல ராமாநுஜ முநிபரியம।
ராமாநுஜார்யம ஸர்வஜ்ஞம வத்ஸாந்வய விபூ₄ஷணம॥

பரவஸ்து அண்ணனுக்குக் குடி ஆனியூா குலம வடமாள கௌ₃ர்கக₃கோ₃தரம யஜுஶஶாகை திருநக்ஷதாம தைமாஸததில புனாபூசம திருததகபபஞா நடுவிலாழவானவமஶயரான ஆனியூரழகிய மணவாளா குமாரர் திருவாயமொழிப பெருமாள நாயஞா இவா ஸவீகருத புதரா சிஷயா முடும்பை படடாபிரான ஜீயா முதலானவாகள

பரவஸது அழகிய மணவாள ஜீயருக்குத் திருவவதார ஸத₂லம திருமலை திருபபதி திருநக்ஷதரம ஆனியில அஶவினி குலம வடமாள பாரதவாஜகோ₃தரம ஸாமஶாகை திருததகபபஞா கோவிநததாஸரபபனுககுப பிதருவய புதரரான கோயிலபபன் தமையஞா கோயிலபபன ஆசாாயா படடாபிரானஜீயா ஸ்ரீபாஷயததையும, திருவாயமொழியின ஈடடையும பரஸாதிததருளினவா

ப்ரதிவாதி$_3$ ப$_4$யங்கரம் அண்ணா. மூவாயிர வ்யாக்$_2$யானங்களும், ரஹஸ்ய வ்யாக்யானங்களும் ப்ரஸாதித்தருளினவர் ப்ரவஸ்து அண்ணன். சிஷ்யர் அண்ணன் குமாரரான திருவாய்மொழிப் பெருமாள் நாயனார், கோவிந்ததாஸ ரப்பன். திருப்பேரனாரான பெருமாளய்யங்கார் முதலான வர்கள். இவர் செய்தருளின க்$_3$ரந்த$_2$ங்கள் கு$_3$ருமுகதாவளி, ப$_4$ட்டநாத$_2$ப்ரப$_4$ாவம் முதலானவை.

இவருக்குத் தனியன்

104. ஸ்ரீப$_4$ட்டநாத$_2$ முநிவர்யலஸத்க்ருபாயா:
பாத்ரம் ப்ரஶாந்தமபி$_4$ராமவரம் முநீந்த்$_3$ரம் ।
ப்ரஜ்ஞாநப$_4$க்தி விரதி ப்ரமுகை$_2$ருத$_3$ாரை:
பூர்ணம் ஸத$_3$ா ப$_4$க$_3$வத$_3$ாத்தி நிதி$_4$ம் ப$_4$ஜாம: ॥

சுத்$_3$த$_4$ஸத்வம் அண்ணனுக்குத் திருவாய்மொழியின் ஈடு ப்ரஸாதி$_3$த்தவர் வானமாமலை ஜீயர். பொழிலபாக த்துப் போற்றிநாயனாருக்குமப்படியே.

கோயில் கந்தாடை நாயனுக்குத் திருத்தகப்பனார் கோயில கந்தாடை அண்ணன். திருநக்ஷத்ரம மார்கழியில உத்திரட்டாதி.

இவருக்குத் தனியன்

105. ஸ்ரீமத்$_3$வாதூ$_4$ல வரத$_3$நாராயண கு$_3$ரோஸ்ஸுதம் ।
ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வஸுலப$_4$ம் ஸ்ரீநிவாஸகு$_3$ரும் ப$_4$ஜே ॥

இவர்தான் இப்பெரிய திருமுடியடைவை அருளிச செய்தவர்.

கோயில் கந்தாடைநாயன் அருளிய பெரியதிருமுடி யடைவு
ஸம்பூர்ணம்

ஸ்ரீ

பெரியதிருமுடி யடைவு பரமாணத்திரட்டு

OOOOOOOOOOOOOO

1 ஸ்பு$_2$ரதகிரீடாஙக$_3$த$_3$ஹாரகண்டி$_2$கா
மணீநத$_3$ரகாஞசீகு$_3$ணநூபுராதி$_3$பி$_4$ ।
ரத$_2$ாஙக$_3$ஶஙக$_2$ாஸிக$_3$த$_3$ாத$_4$நுாவரைா
லஸததுலஸ்யா வநமாலயோஜ்ஜ்வலம ॥

[பிரகாசிககிற கிரீடம தோளவளைகள, ஹாரம, திருக கழுததணி, ஸ்ரீகௌஸதுப$_4$ம, திருவரைநாண, திருசசிலமபு முதலிய திருவாப$_4$ரணஙகளாலும, சககரம, ஶஙக$_2$ம, வாள, க$_3$தை$_3$, வில எனனும ஆயுத$_4$ஙகளாலும, (உன சோததியாலே) பிரகாசிககும திருததுழாயை உடைய வனமாலையாலும பிரகாசிபபவனே]

2 ஸ்வோசித விவித$_4$ விசித்ராநந்தாஶ்சர்ய நித்ய நிரவத$_3$ய நிரதிஶய ஸுக$_3$ந்த$_4$ நிரதிஶய ஸுக$_2$ஸ்பர்ஶ நிரதிஶயௌஜ்ஜ்வல்ய கிரீட மகுட சூட$_3$ாவதம்ஸ மகரகுண்ட$_3$ல க்$_2$ரைவேயக ஹார கேயூர கடக ஸ்ரீவதஸ கௌஸ்துப$_4$ முக்தாத$_3$ாமோத$_3$ர ப$_3$ந்த$_4$ந பீதாமப$_3$ர காஞ்சீகு$_3$ண நூபுராத்$_3$யபரிமித தி$_3$வ்ய பூ$_4$ஷண !

[தனககுததககவையாய, பலவிதமானவையாய, விசிதரமானவையாய, எலலையறற ஆஶசாயததை உடையவையாய, நிதயமானவையாய, குறறமறறவையாய, மிகசசிறநத நறுமணமுடையவையாய, மிகசசிறநத மெனமை உடையவையாய, மிகசசிறநத ஒளியுடையவையான கிரீடம, மகுடம, திருசசுடடி, திருசசெவிமலர், மகரகுணடலஙகள, திருககழுததணி, ஹாரம, திருததோளவளை, முனகைவளை, ஸ்ரீவதஸமெனனும திருமறு, ஸ்ரீகௌஸதுபம, திருமுததுவடஙகள, திரு உதரபநதனம, பீதாமப$_2$ரம, அரைநூல படடிகை, திருசசிலமபு முதலான எணணிறநத திவயாபரணஙகளை உடையவனே!]

3 குரு-பர-242

4 (இவவுலகில காணபனவும கேடபனவுமாக உளள) அது அனைததையும உளளும, புறமும வியாபிதது விளஙகுகிறுன நாராயணன

1 ஸ்தோ-ர-36 2 ஶரணாகதிகதயம 5 4 தை-நா-11

5. எல்லாப் பொருள்களிலும் உள்ளும் புறமும இருக கும் ஈசனே.

6. ஸ்ரீரங்கத்திற்கு மங்களமணி போனறிருககும ஸ்ரீரங்கநாதனேயும, கருணைநீரகக இருபபிடமாய, திரு வேங்கடமலேயின் உசசியிலிருககும் காரமேகம போனற வனை திருவேஙகட முடையானேயும, அததிகிரியின உச்சி யில விளங்கும பாரிஜாதம போன்றவனைய பெருந்தேவியின நாயகனை பேரருளாளனேயும, யதுகிரிககுன்றிலிட்ட விளக குப் போன்ற திருநாரணனேயும தலேயால வணஙகுகிறேன.

7. பரமபதத்தில உள்ள அந்த விரஜா நதியே இஙகு காவேரிநதியாய் உள்ளது. வைகுண்டமே திருவரங்கம பெரிய கோவிலாய் உளளது. அநதப பரவாஸுதேவனே ரங்கநாதனைக இருககிறுன. இவவணணமாக ஸ்ரீரங்கம நேரே காணும் பரமபதமாய உளளது.

8. லக்ஷ்மீ தேவியாகிற கற்பகக கொடியின் உயாந்த ஸ்தனங்களாகிற பூங்கொத்துகளில ஸஞசரிககும ஸ்ரீரஙக ராஜனைகிற வணடு என மனததாமரையில விளேயாடக கடவது.

9. எவருடைய புருவநெரிபபில தாரதமயத்தாலே ஒரு வன் அடிமையாகவும, மற்றொருவன ஆண்டானைகவும வேறுபட்டிருக்கையாகிற மேடு பளளமுடையதாக இவ வுலகம் விளங்குகிறதோ, அத்தகைய ஸ்ரீரங்கநாசசியாருககு நமஸ்காரம்.

10. ஸ்ரீரங்க சந்திரனேப் பெரிய பிராட்டியாரோடு விளே யாட விட்டு விட்டு, எலலாச சேதநாசேதனங்களேயும நியமிக்கும் அதிகாரததைத் தம அங்குளிமுத்ரையாலேயே எவர் நிரவஹிக்கிருரோ, அந்த ஸேனே முதலியாரை வேறு புகலற்றவர்களாய் அடிபணிந்தோம.

11. கு-பர-48.

---

5. யதிராஜவிம்ஶதி 12. 6. 7.
8. ர-ஸ்த 1-10. 9. ர-ஸ்த 1-7. 10. ர-ஸ்த 1-50.

இனி எல்லா பரமாணங்களும் ஒவ்வோராழ்வார்கள் ஆசார்யர் களின் தனியன்கள். ஆகரமுள்ளவற்றுக்குத் தரப்படும்.

12 கு-பர-53
13 ,, -57
14 ,, -77
15 சரமோபாய நிரணய பரமாணததிரடடு-41
16 கு பர-100

17 அரசனுல கலபிககபபடட பொறகிழியைக கைப பறறுவதறகாக குருமுகமாக ஓதாமலே எலலா வேதஙகளை யும முழஙகியவராய, ரஙகநாதனுககு நேரே மாமனுராய, அநதணா தலைவரான அநதப பெரியாழவாரை வணஙகு கிறேன

18 நீளாதேவியின உயாநத திருமுலைததடஙகளாகிற மலையில உறஙகும கணணனை உணாததி, கணககறற வேதவாகயஙகளினினறும தேறும தன பாரதநதிரியததை அவனுககு ஓதுவிததவளாய, தான சூடிககளைநத மாலை யால கடடபபடட அவனை வலியசசெனறு அனுபவிதத வளான அநத கோதாதேவிககு மறுபடியும மறுபடியும நமஸகாரம

19 அரசனைபபோல உபசரிககததகக ரஙகநாதனையே அநதப பரவாஸுதேவனுக எணணித திருபபளளியெழுசசி யாகிற திவயபரபநதததைப பாடியருளிய தொணடரடிப பொடிகளைத துதிககிறேன

20 கு-பர-165

21 இரணடு காவேரிகளுககும நடுவில திருவரஙகததில சயனிததிருககும அரஙகனை அனுபவிததுப பேரானநத மடைநத நெஞசையுடையவராய, வேறு எநத விஷயததை யும தம கணகள காணமாடடா என எவா அறுதியிட டாரோ, அததகைய முனிவாஹனரை மனனம செயகிறோம

22 எவருடைய ஒளிமிகக வாககுகளாகிற கிரணங களாலே அஜஞானததினுல ஏறபடும உளளிருள அழிந ததோ, அததகைய கவிலோக ஸூாயனுன கலிகனறியை தியானிககிறேன

23 கு-பர-202

24. (இப்படிப்பட்டதென்று நினைக்கமுடியாததும், ஆஶ்சர்யமானதும (பகவானுடைய அருளாலே) எளிதாகக கிடைத்ததுமான ஞானததினுடையவும, வைராகயத்தினுடையவும குவியல போனறவராகவும், பகவானை மனனம செய்பவராகவும ஆழ்ந்த பகவத பகதிககுக கடலாகவுமிருக கிற நாதமுனிகளுக்கு நமஸகாரம செயகிறேன.

25. நாதமுனிகளின நினைவில நிலைநிறபவரும, ஶாத்$_3$த$_4$ ஸத்வமயராயிருபபவரும, பகவானுடைய மற்றொரு அவதாரம போன்றுள்ளவருமான புண்ட$_3$ரீகாக்ஷரை (உயயக கொணடாரை) வணங்குகிறேன.

26. கு-பர-260.

27. நாதமுனிகளுடைய திருவடியில் ஈடுபட்டவராய், ஜ்ஞானயோக பகதியோகச் செலவங்களை உடையவரான குருகைககாவலப்பன என்னும் யோகிஶ்ரேஷ்ட$_2$ரை எப போதும தலையால வணங்குகிறேன.

28. (பரசுராமனைப்போல) பொறுமையை (பூ$_4$மியை) விடாதவராய, (ராமனைபபோல) புண்யஜனஙகளை (ராக்ஷஸா களை) பாதிககாதவராய, (பலராமனைப்போல) மதுபானமத$_3$ம இலலாதவரான நாலாவது ராமனை (மணககால நமபியை) உபாஸிக்கிறோம.

29. பகவத் பக்தியாகிற பாற்கடலில் குடைந்தாடப பெற்றவராய, (அதனால) ஆத$_4$யாதமிகம, ஆதி$_4$தை$_3$விகம, ஆதி$_4$பெ$_4$ளதிகம் என்னும மூனறு தாபங்களும ஆறப பெற்றவரான ஸ்ரீராமன என னு ம மணககாலநமபியை ஆஶ்ரயிககிறேன்.

30. கு-ப்ர-300.

31. ஸ்ரீராமமிஶ்ரராம் மணக்கால் நமபியின் திருவடித் தாமரையில வணடாயிருப்பவரும, ஸ்ரீயாமுநாசாரயருடைய சிறந்த புத்திரரும, குணததில மிககவரும, ஸ்ரீரங்கராஜ கருணையினலே அளிககப்பெறறவரும, ஸ்ரீபாஷ்யகாரரை

---

24. ஸ்தோத்ரரத்னம்-1. 25. யதிராஜஸப்ததி-6.
28. யதிராஜஸப்ததி-7.

சிஷ்யராகக கொணடவருமான திருவரஙகபபெருமாளரை யரைத துதிககிறேன

32 ஒனறியொனறி உலகம படைதத விஷ்ணுவின (சேதநலாப₄) மநோரதூம எவராலே நிறைவேறறிவைககப பட்டதோ, கருணை நிரமபியவரும, யதிராஜருடைய ஆசாா யருமான அததகைய பெரியநமபிகளை ஆஶ்ரயிககிறேன

33 கு-பர-392

34 (பிரமனுககுத தநதையான திருவேஙகடமுடையா னாலே 'அபபா' எனறு கூபபிடபபெறுகையாலே) உல கிறகுப பாட்டனா பிரமனுககும பாட்டனாராய, ஸ்ரீபாஷ்ய காரருககுச சிறநத ஆசாாயராய அவருககு வாலமீகியின வாககாகிற ஸ்ரீராமாயணததின பொருளை உபதேசிததவ ரான பெரிய திருமலைநமபிககுப பலகால வணககம

35 கு-பர 395

36 பகதாகளுககு அமுதம போனறவராய, கேட பாாககுக கேட்டதைகக கொடுககும கறபகவருக்ஷமாய, யாமுநாசாாயரின திருவடியில அனபுகொணடவராய, ஸ்ரீபாஷ்யகாரருககுத திருவாயமொழியின பொருளாகிற பரமஹிததததை உபதேசிததவராய, நலலறிவு மிககவரான திருமாலையாணடானைத தலையாலே வணஙகுகிறேன

37 யாமுநாசாாயருடைய நலல சீடரும, திருவரஙகம பெரியகோயிலிலே வாழபவரும, ஞானம, பகதி முதலான வறறுககுக கடலாயிருபபவருமான மாறனேரி நமபியை பூ₄ஜனம செயகிறேன

38 ஸ்ரீவரதராஜனின கருணைககு இருபபிடமாய, மிகச சிறநதவராய, ராமாநுஜமுனிககும மதிககததககவராய, நலலோாகள சென்று சேருமிடமான திருககசசி நமபியை வணஙகுகிறேன

39 கணணனின அவதாரததால மதுரையைபபோல வும, ராமனின அவதாரததால அயோத்தியைபபோலவும,

32 யதிராஜஸபததி 9

கருணைக்கோர் இருப்பிடமான யதிராஜருடைய அவதாரத்தால் ஸ்ரீபெரும்பூதூர் மிகப் புண்ணியமான நகரமாயிற்று.

40. கு-ப்ர-170.

41. கு-ப்ர-403. [சில பாடபேதங்களுடன் உள்ளது, 'எழுநூறு யதிகளாலும்' என்றவிடத்தில, 'பன்னீராயிரம ஏகாந்திகளாலும்' என்று பொருள்கொள்வது.]

42. கு-ப்ர-406.

43. கு-ப்ர-503.

43* கு-ப்ர-498.

43† கு-ப்ர-414.

43§ திருக்கோட்டியூர் நம்பியின் நல்ல பிள்ளையாய், யதிராஜரின் திருவடிகளை அடைந்தவராய், காஶ்யப கோத்ரத்தில் உதித்தவரான நாராயணன் என்னும் திருநாமமுள்ள தெற்காழ்வானை ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.

44. பெரிய திருமலை நம்பியின் நல்ல பிள்ளையாய், இளையாழ்வாரான உடையவரின் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தவராய், திருமலைக் குடியில் அவதரித்தவரான பிள்ளை திருமலை நமபியை ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.

45. பாரத்வாஜ குலத்துதித்தவராய், ராமாநுஜ முனிவரின் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தவராய், கருணைக்கோர் இருப்பிடமான வங்கிபுரத்து நம்பியை வணங்குகிறேன்.

46. எம்பெருமானாருடைய நல்ல சீடராய், ஸாளக்ராமம் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்தவராய், ஐந்தாம் உபாயமான ஆசார்யநிஷ்டை கைவரப்பெற்றவரான ஸாளக்ராம ஐயன் எனப்படும் வடுக நம்பியை ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.

47. பாரத்வாஜ குலத்தில் உதித்தவராய், பெரியநம்பிகளின் திருக்குமாரராய, எம்பெருமானாரை ஆஶ்ரயித்தவரான ஸ்ரீ புண்டரீகாக்ஷரை வணங்குகிறேன்.

48. திராவிடவேதத்தின் ஸாரத்தை அறிந்தவராய், எம்பெருமானாரின் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தவராய், பேரறி

வாளரான திருககுருகைப பிரான பிளளானைத தினநதோ றும தலையால வணஙகுகிறேன

49 திருமாலையாணடானின திருககுமாரராய, எமபெரு மானரின நலல சீடராய, சிறநத கருணைககு இருபபிடமான சுநதரததோளுடையார என்னும ஆசாரயரை வணஙகு கிறேன

50 கு-பர-526

51 ஸ்ரீபாஷயகாரருககு நலல சீடராய, கமலநயன பட்டருடைய குமாரராய, எமபாரின தமபியாய, கருணைககு இருபபிடமான சிறிய கோவிநதப பெருமாளை வணஙகு கிறேன

52 ஸ்ரீரஙகததில பஙகுனி ஹஸததததில அவதரிதத வராய, அணியரஙகததமுதனாரின குமாரராய, எமபெரு மானரின திருவடியைப பறறியவரான திருவரஙகததமுத னாரை ஆஶரயிககிறேன

53 எமபெருமானருடைய நலல சீடராய, வேத ஶாஸதிரார்ததுப பொருளகளைச செலவமாக உடையவ ராய, ஸநயாஸாஶரமததை உடையவரான தேவராஜ முனிவா என்னும அருளாளப பெருமாள எமபெருமானரை ஆஶரயிககிறேன

54, ஜஞானவைராகயம நிறைநதவராய, எமபெரு மானரின திருவடிகளைப பறறியவராய, நாலாவது ஆஶரம மாகிற ஸநயாஸததை ஏறறுககொணடவரான முனிவா தலைவராம ஆடகொணட விலலிஜீயரை வணஙகுகிறேன

55 (எதிரிடும) கவிகளுககும, தாாககிகாகளுககும சிஙகம போனறவராய, (ஜஞானம, பகதி, வைராககயம முதலான) செலவஙகள நிறைநதவராய, 'வேஙகடநாதன' என்னும திருநாமமுடையவரான ஸ்ரீவேதாநததேசிகா என நெஞசில எபபோதும வாழவாராக

56 ஸ்ரீராமமிஶ்ரா என்னும கூரததாழவாருககுப பேரனய, ஸ்ரீவதஸாஙகா என்னும கூரததாழவானுககுப

பிள்ளையாய், ஸ்ரீபராஶரபட்டருக்குத் தம்பியான ஸ்ரீராமப் பிள்ளையை ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.

57. ஸ்ரீபராசரபட்டருடைய கருணையினால் பெற்ற உண்மையறிவையுடையவராய், ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகராய், ஸ்ரீராமப்பிள்ளையின் குமாரரான வாககினால் வென்றா பட்டருக்கு அடிமை செய்கிறேன்.

58. கூரகுலத்திற்குத் தலைவராய், மிகச்சிறந்தவராய், எம்பெருமானார் அருளிய ஸ்ரீபாஷ்யத்தின் பொருள்களை (ஶ்ருதப்ரகாசிகையால்) விரித்துககாட்டியவரான ஸு₃தர்ஶந பட்டரை வணங்குகிறேன்.

59. கு-ப்ர-543.

60. ஸ்ரீபராசரபட்டரின் சீடராய், திருவரங்கம் பெரிய கோயிலை ரக்ஷிப்பவராய், ஞானம் முதலான குணங்களுககுக் கடலாயிருப்பவரான நலந்திகழ நாராயண ஜீயரை வணங்குகிறேன்.

61. கு-ப்ர-553.

62. வேதாந்திநஞ்சீயராகிற அமுதக் கடலினின்றும், மிகச் சிறந்ததான வேதப்பொருளமுதப் பெருக்கைப் பருகிப் பொழிபவராய், கருணை (நீர்) நிறைந்த (மேகம் போன்ற)வரான திருக்கலிகன்றிதாஸராம் நம்பிளளையைச சரணடைகிறேன்.

63. 'ராமாநுஜர்' என்னும் திருநாமமுள்ள கந்தாடையாண்டானின் நல்ல பிள்ளையாய். உலகாசிரியரான நம பிள்ளையின் கருணைக்குப் பாத்திரராய், நற்குணக்கடலான வாரணாதீ₄ஶரை (கந்தாடை தோழப்பரை) வணங்குகிறேன்.

64. வாதூலகுலத்தில் உதித்தவராய், பச்சைவாரணப் பெருமாளின் பிள்ளையாய், கந்தாடையாண்டானின் பேரனை ஈயான் எனப்படும் ராமாநுஜாசார்யரை வணங்குகிறேன்.

65. வாதூ₄ல குலததுக்கு ஆபரணமாயிருப்பவராய், ஈயானின் குமாரராய், ஜ்ஞாந வைராக்யங்கள் நிறைந்தவரான திருக்கோபுரத்து நாயனாரை வணங்குகிறேன்.

65* வாதூல குலககொழுநதாய, திருககோபுரதது நாயனாரின குமாரராய, உபயவேதாநதச செலவமுடையவ ரான தெயவபபெருமாள தோழபபரை வணஙகுகிறேன

66 வாதூலகுலவிளககாய, தெயவபபெருமாள தோழப பருடைய நலல குமாரராய, ஞானம முதலான குணஙகளுக குக கடலான தேவராஜ தோழபபரை வணஙகுகிறேன

67 உலகாரியரான நமபிளளையின திருவடிகளில ஈடு பட்டவராய, நடுவில திருவீதியில வாழபவராய, கூரததாழவா னுடைய குலமாகிற கடலுககுச சநதிரன போனறவரான நடுவில திருவீதிபபிளளை பட்டரை ஆஶரயிககிறேன

68 ஞானமும, வைராகயமும நிறைநதவராய, திராவிட வேதமான திருவாயமொழியின பாஷயததை அளிததவராய, என ஆசாரயரான பினபழகிய பெருமாள ஜீயரை ஆஶரயிககிறேன

69 உலகாரியரான நமபிளளையின திருவடிததாமரை யைப பறறியவராய, கருணைககடலாய, உபயவேதாநதச செலவமுடையவரான (ஈயுணணி) மாதவாசாரயரை ஆஶரயிககிறேன

70 (ஈயுணணி) மாதவரின நலல குமாரராய, அவ ருடைய திருவடிததாமரையில ஆஶரயிததவராய, வாத ஸலயம முதலான குணஙகளையுடையவரான (ஈயுணணி) பதமநாபாசாரயரை ஆஶரயிககிறேன

71 நாலூரானின வமஶததில உதிததவராய, (எம பெருமானாரின சீடரான) எசசான எனபபடும யஜ்ஞே ஶரின குலததிறகுத திலகமாய, திராவிட வேதபபொருளை அறிநதவரான ஸ்ரீவராஹா எனபபடும நாலூரபபிளளையை ஆஶரயிககிறேன

72 நாலூரில வாழபவரும, ராமாநுஜாரயா எனபபடும நாலூரப பிளளையின குமாரரும, குணமுடையவருமான தேவராஜா எனபபடும நாலூராசசான பிளளைககு வணககம

73 ஆசாரயஹருதயததின பொருளகளை வியாககி யானமிட்டுக காட்டியவராய, ஶ்ரிய பதியின தாஸராய,

குற்றமற்றவரான தேவராஜரெனப்படும் திருநாராயணபுரத் தாயை ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.

74. ஸ்ரீமத் வேதமஹாசார்யரின் திருவடித்தாமரையில் வண்டாயிருப்பவராய், தமிழ் வேதாந்த தேசிகரான இளம் பிளிசைப்பிள்ளை நூறாண்டு வாழ்வாராக.

75. ஸ்ரீரங்காசார்யரின் நலல குமாரராய், ஞானம், ஶமதமங்கள் முதலான குணங்களுக்குக் கடலாய், திராவிட வேதாந்தத்திற்கு ஆசார்யரான ஸ்ரீ கேசவாசார்யரை வணங்குகிறேன்.

76. ஸ்ரீமத் கேசவாசார்யரின் திருவடித் தாமரையில் வண்டாயிருப்பவராய், நல்ல திருவடிகளை (சீடர்களை) உடையவராய், தாயின் அடிமையைத் தகர்த்தெறிந்த கருடனின் திருநாமத்தை உடையவரான கருடாசார்யரை வணங்குகிறேன்.

77. கேசவாசார்யரின் நல்ல பிள்ளையாய், அவருடைய திருவடித் தாமரையை ஆஶ்ரயித்தவராய், தமிழ் வேதத் திற்கு ஆசார்யரான ஸ்ரீநிவாஸாசார்யரை வணங்குகிறேன்.

78. குற்றமற்ற குணச் செல்வங்களுக்குக் கடைவீதி யாயிருப்பவரும், ஸம்ஸாரத்தைக் கண்டு பயந்தவர்களுக குப் புகலாயிருப்பவருமான (ஆதி)வண்சடகோபஜீயரை ஶரணடைகிறேன்.

79. வண்சடகோப ஜீயரின் திருவடியைப் பற்றிய வராய், கருணைக்கோர் இருப்பிடமாய், (குணச்)செலவ முடையவரான ஸ்ரீமந்நாராயண ஜீயரை ஆஶ்ரயிககிறேன.

80. எவருடைய கடாக்ஷத்திற்கு இலக்கானவர்களுக்கு ஸ்ரீதரன் எப்போதும் கிடைத்தற்கெளியவனோ, அத்தகைய வராய், யாமுநாசார்யரின் பிள்ளையாய், ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணா என்னும் பெயரையுடையவரான பெரியவாச்சான்பிள்ளைக்கு வணக்கம்.

81. சரமோபாய நிர்ணயம் தனியன் காண்க.

82. பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் திருவடித்தாமரையில் ஈடுபட்டவராய், நற்குணக்கடலாய், தமிழ்வேதத்துககு ஆசார்யரான ஸ்ரீரங்காசார்யரை வணங்குகிறேன்.

83 பரகாலதாஸரெனும ரஙகராஜரால, அறிநதபடியும, கேடடபடியும ஆசாாயஹறுதயததின பொருளகள காடடப படடன

84 ஸமஸாரககடலில அமிழநத ஜநதுககளைத தாணடு விககும ஓடம போனறதான (வாதிகேஸரி) அழகியமண வாள ஜீயரின திருவடிததாமரையை ஶரணடைகிறேன

85 எவருடைய அருளின பெருமையால எனககு எலலா ஸிததிகளும கிடைததனவோ, அததகைய ஸ்ரீகருஷணரெனும வடககுததிருவீதிபபிளளையின திருவடித தாமரைகளைத தலையால எபபோதும வணஙகுகிறேன

86 ஸமஸாரமாகிற பாமபினால கடிககபபடட ஜீவனுககு உயிா தரும மருநதாயிருபபவராய, வடககுததிருவீதிபபிளளை யின குமாரரான பிளளையுலகாசிரியராம ஆசாாயருககு வணககம

87 ஆசாாய பரமபராபராபதமான திராவிடவேத ஹறுதயம வடககுத திருவீதிபபிளளையின குமாரரான அழகியமணவாளபபெருமாள நாயனாரால காடடபபடடது

88 திருமலையாழவாராகிய திருவாயமொழிபபிளளைக குத தாமே வலியசசெனறழைததது நறபொருளகளை உப தேசிககையாலே ‘உதாரா’ எனனும அடைமொழி பெறறவரான கூரகுலோததமரை ஆஶரயிககிறேன பிளளை யுலகாசிரியரின கிருபைககுப பாததிரரும, கௌணடினய குலததிறகு அலஙகாரமாயிருபபவரும, எலலா ஆதம குணஙகளுககும இருபபிடமானவருமான கூரகுலோததம தாஸரை வணஙகுகிறேன

89 குநதீநகரததில பிறநதவராய, (ஆசாாயனுடைய) அருளாலே கிடைககபபெறற பரமபராபயமான கைஙகா யததை உடையவரான திருமலையாழவாரெனும திருவாய மொழிபபிளளைககு வணககம

90 ஸ்ரீமானான மணவாளமாமுனிகள பாஷயகாரரே யாக விளஙகுபவா அவா பாஷயததை விவரிககுமபோது கேடகும பேறுபெறறவன அடியேன

91. திருமலையாழ்வாராம் திருவாய்மொழிப்பிள்ளையின் தயைக்குப் பாத்திரராய், ஞானம், பக்தி முதலான குணங்களுக்குக் கடலாய், எம்பெருமானாரிடம் ஈடுபட்டவரான மணவாள மாமுனிகளை வணங்குகிறேன்.

92. மணவாள மாமுனிகளின் பாதரேகைபோன்றிருப்பவராய், எப்போதும் அவராலே தம் ஸ்வரூபஸ்தி₂தி ப்ரவ்ருத்திகளாம்படியிருப்பவரான வானமாமலை ஜீயரை ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.

93. மணவாள மாமுனிகளின் பாதகைங்கர்யத்தையே த₄ாரகமாகக் கொண்டவராய், வாத்ஸல்யம் முதலான குணங்களுக்குக் கடலாயிருப்பவரான பட்டநாத முனிவரை வணங்குகிறேன்.

94. எல்லா வேதாந்த ஸாரப்பொருள்களும் நிறைந்த திருவுள்ளத்தை உடையவரும், பெரிதான வாதூல கோத்ரத்தில் உதித்தவர்களுக்குள் சிறந்தவரும், மணவாள மாமுனிகளின திருவடிகளை ஆஶ்ரயிததவரும், என் ஆசாரியருமான வரதநாராயணரை (கோயில் கந்தாடை அண்ணனை) ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.

95. வேதாந்ததேசிகரின் கடாக்ஷத்தாலே விரிவடைந்த அறிவையுடையவராய், மணவாள மாமுனிகளின் கருணைக்கு ஒரே பாத்திரமாயிருப்பவராய், ஸ்ரீவத்ஸ கோத்ரத்திலுதித்தவராய், குற்றமற்ற குணங்களையுடையவரான ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணாவை பக்தியுடன் ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.

96. மணவாள மாமுனிகளின் திருவடித்தாமரைகளில் வண்டாயிருப்பவராய், திவ்யஜ்ஞானமளிப்பவராய், மங்களமானவரான தேவராஜரெனும் எறுமபியப்பாவை வணங்குகிறேன்.

97. மணவாள மாமுனிகளின் திருவடித்தாமரைகளில் வண்டாயிருப்பவராய், ஸ்ரீவத்ஸகோத்ரத்திலுதித்தவரான ப்ரணதார்த்திஹரர் எனும் அபபிள்ளையை வணங்குகிறேன்.

98. மணவாள மாமுனிகளுடைய எல்லாக் கைங்கர்ய ப₄ாரங்களையும் தாமொருவரே வஹிப்பவராய் அவரையே

தெயவமாகக கொணடவரான ராமாநுஜரெனும அபபிளளானை ஆஶரயிககிறேன

99 ஶமம, தமம முதலான குணஙகளுககு ஒரே இருப பிடமாய, சரமபாவமான ஆசாாயனிடம அசையாத ஈடு பாடடையுடையவராய, யதிராஜரின திருவடித்தாமரையில வணடாயிருபபவரான கநதாடை போரேற்று நாயனா எனும நலலாசிரியரை ஆஶரயிககிறேன

100 மணவாள மாமுனிகளின திருவடித்தாமரையை ஆஶரயிததவராய, நறகுணக கடலான ஸ்ரீஶைலநரஸிம ஹாசாாயரை வணஙகுகிறேன

101 நமமிடம வாதஸலயததாலும, கருணையாலும மணவாள மாமுனிகள தாமே விருமபி மறுபடி அவதரித தாரோ எனனலாமபடியிருபபவரும, அமமாமுனிகளின திருபபேரனாரும, பரம கருணையுடையவருமான அழகிய மணவாளபபெருமாள நாயனா எனும என ஆசாாயரை ஆஶரயிககிறேன

102 வரதநாராயண குருவெனனும கோயில கநதாடை யணணனின திருவடிகளையே உபாயமாககொணடவரும, மணவாளமாமுனிகளின பெருங கருணைககுப பாததிரமா யிருபபவரும, சிறநத குணஙகளாகிற ரதனஙகள நிறைநத கடலாயிருபபவருமான ஸ்ரீநிவாஸாசாாயரெனனும கோயில கநதாடை அபபனை வணஙகுகிறேன

103 வானமாமலை (ஆதி) ராமாநுஜ ஜீயருககு இனிய வரும, எலலாமறிநதவரும, ஸ்ரீவதஸ கோதரததை அலங கரிபபவருமான ஆததான ராமாநுஜன பிளளையை வணஙகு கிறேன

104 படடாபிரான ஜீயருடைய விளஙகும கருணைக குப பாததிரமாயிருபபவரும, மிகவும சாநதியுடையவரும, பெருதத ஞானம, பகதி, வைராககயம முதலான குணங களால மிககச்சிறநது விளஙகுபவரும, எபபோதும எமபெரு மானைப பெறவேணும எனனும ஆாததி நிறைநது விளஙகு பவருமான பரவஸது அழகியமணவாளஜீயரை பூஜிககிறோம

105. ஸ்ரீமத்$_3$வாதூ$_4$லகோத்ரத்திலுதித்த வரதநாராயண குருவாகிற கோயில் கந்தாடையண்ணனின் பிள்ளையும், எல்லாமறிந்தவரும்.எல்லார்க்கும் எளியவருமானஸ்ரீநிவாஸாசார்யரென்னும் கோயில் கந்தாடை நாயனை ப$_4$ஜிககிறேன்.

பெரியதிருமுடியடைவு ப்ரமாணத்திரட்டு முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

பெரியதிருமுடியடைவு

ப்ரமாணங்களின் அட்டவணை

அ

அநுஜ்ஜி$_2$தக்ஷமா 28
அந்தர்ப$_3$ஹிஶ்ச 4
அந்தர்ப$_3$ஹிஸ்ஸகல 5
அஸ்மாஸு 101

ஆ

ஆசார்யஹ்ருத$_3$ய 73
ஆபாத$_3$சூட$_3$ 21

ஏ

ஏகாந்திபி$_4$ர் 41

க

கமலாபதிகலயா 33
கலயாமிகலி 22
காஞ்ச்யாம்ஸரஸி 11
காங்தோபயந்த்ருயோ கீ$_3$ந்த்$_3$சரணெ 97
காங்தோபயந்த்ருயோ கீ$_3$ந்த$_3$ர ஸர்வ 98
காவேரீ விரஜா 7
கேஶவாசார்யஸ 77

க$_3$

கு$_3$ருமுக$_2$மநதீ$_4$ 17

க$_4$

கு$_4$ஷ்யதே யஸ்ய 16

ச

சதுர்க்$_3$ராமகுலோ 71

ஜ்ஞ

ஜ்ஞானவைராக்$_3$யஸம்ப 54
ஜ்ஞானவைராக்$_3$யஸம்பூ 68

த

தமேவமத்வா 19
தாப:புண்ட்$_3$ர: 40

த$_3$

த$_3$யாநிக்$_4$நம்யதீ 32
த்$_3$ருஷ்ட்வா துஷ்டாவ 13
தே$_3$வராஜத$_3$யாபா 38
தே$_3$வாதி$_4$தே$_3$வ 66
த்$_3$ராவிட$_3$ாக$_3$ம 48
த்$_3$ராவிட$_3$ாமநாய 87

ந

நம:பங்கஜநேத்ராய 26
நம:ஸ்ரீரங்க$_3$நாயக்யை 9
நம:ஸ்ரீஶைலநாத$_2$ாய 89
நமஸ்யாம்யரவிந்த$_3$ாக்ஷம் 25
நமோऽசிந்த்யா 24
நமோவேத$_3$ாந்த 61
நமோஸ்துதே$_3$வரா 72
நாத$_2$மௌநி 27
நீளாதுங்க$_3$ஸ்தந 18

ப

பரகாலஸ்ய 83
பரித்ராணய 3
பாது$_3$கேயதி 43
பிதாமஹஸ்யாபி 34
பௌத்ரம் ஸ்ரீராம 56
ப்ரபத்$_3$யேநிரவ 78

ப$_4$

ப$_4$க்தாம்ருதம்வாஞ்சி$_2$த 36

ப4க3வத3ப4கதி 29
ப4ாரத்3வாஜகுலோ 45

ம

மலலாபுரவரா 12
மாதாபிதாயுவ 15
மாத4வாசாாய 70
மாலாத4ரகு3ரோ 49

ய

யதீநத3ரகருத 58
யதபத3ாமபே4ாருஹ 30
யத2ாவதாராங 39
யாமுநாசாாய 37
யோகிதயம 42

ர

ரமயஜாமாதரு
யோகீ3நத3ரபாத3ரேக2ா 92
ரமயஜாமாதரு
யோகீ3நத3ரபாத3ஸேவா 93
ராமாநுஜபத3சசா2யா 50
ராமாநுஜாாய
ஸசசி2ஷயமவேத3 53
ராமாநுஜாாய
ஸசசி2ஷயமஸாலகஷரரம 46
ராமாநுஜாாய ஸதபுதரம 63

ல

லக்ஷமீகலப 8
லோகாசாாயபத3ாம
பே4ாஜ 69
லோகாசாாயபத3ாஉஉஸகத 67
லோகாசாாயாயகு3ரவே 86

வ

வநதே3வாந 103
வநதே3ஸ்ரீகே3ாபுரா 65
வநதே3ஸ்ரீதே3வதா 65*
வநதே3ஸ்ரீபுணட3ரீ 47
வரத3கு3ரு 102
வாதூ4லாநவய 64
வேத3ாநததே3ஶிக 95
வேத3ாநதவேத3யா 62

ஶ

ஶகதிபஞ்சமய 14
ஶட2கோபமுநீ 79
ஶமத3மாதி3கு3ணக 99
ஸ்ரீகருஷணபாத3பாத3ா 85
ஸ்ரீகே3ாஷடீ2பூாண 43§
ஸ்ரீபராஶரபட்டாாயஶி 60
ஸ்ரீபராஶரபட்டாாய ஸ்ரீ 59
ஸ்ரீப4டடநாத2 104
ஸ்ரீப4ட்டாாயகருபா 57
ஸ்ரீப4ாஷயகார 51
ஸ்ரீமதகருஷணஸமா 80
ஸ்ரீமதகருஷ்ஞாாய 82
ஸ்ரீமதகேஶவ 76
ஸ்ரீமத3வாதூ4ல 105
ஸ்ரீமத3வேத3மஹாசாாய 74
ஸ்ரீமாநவேஙகட 55
ஸ்ரீமாநஸௌநத3ரஜா 90
ஸ்ரீரஙக3கு3ருஸதபுதரம 75
ஸ்ரீரஙக3சநத2ரமஸ 10
ஸ்ரீரஙக3மஙக3ளமணிம 6
ஸ்ரீரஙகே3மீநஹஸதே 52
ஸ்ரீராமமிஶரபத3 31
ஸ்ரீலோகஸாரஙக3 20
ஸ்ரீவதஸசிஹநமி 43†
ஸ்ரீவலலப4பத3ாமபே4ாஜ 35
ஸ்ரீஶைலபூாண 44
ஸ்ரீஶைலேஶத2யா 91
ஶ்ருதயாதத2ஸார 81

ஸ

ஸகலவேத3ாநத 94
ஸௌநத3ரஜாமாதரு 84
ஸௌமயஜாமாதரு சர 96
ஸௌமயஜாமாதரு
பாத3 100
ஸபு2ரதகிரீடா 1
ஸவயமாஹய 88
ஸவாவதாரஸத2லே 43*
ஸவோசிதவி 2

ஹ

ஹஸதஸ்த2தால 23

ஸ்ரீஸூக்திமாலா வெளியீடுகள்

பதவுரை, அரும்பதவுரை, ப்ரமாணத்திரட்டு
முதலானவற்றோடு கூடிய பெரியவாச்சான்பிள்ளை முதலான
பூர்வாசார்யர்களின் க்3ரந்த2ங்கள்

	க்3ரந்த2ங்கள்	விலை	தபால்
1.	பரந்த ரஹஸ்யம் முதலிய எட்டு ரஹஸ்யங்கள்	1-50	-40
2.	ஸ்தோத்ரரத்நசது:ச்லோகீ ஜிதந்தே வ்யாக்யானங்கள் [அச்சில்]		
3.	திருப்பல்லாண்டு வ்யாக்யானம்	1-50	-40
4.	முதல் திருவந்தாதி வ்யாக்யானம்	1-88	-50
5.	பெருமாள் திருமொழி வ்யாக்யானம் [அச்சில்]		
6.	திருமாலை வ்யாக்யானம் [அச்சில்]		
7.	திருவாசிரியம் பெரிய திருவந்தாதி வ்யாக்யானம்	1-63	-45
8.	சது:ச்லோகீ வ்யாக்யானம் [நாயனாராச்சான்பிள்ளை]	1-50	-40
9.	கத்ய வ்யாக்யானங்கள் [அச்சில்]		
10.	நாச்சியார் திருமொழி வ்யாக்யானம் [அச்சில்]		
11.	திருச்சந்தவிருத்த வ்யாக்யானம்	3-00	-65
12.	நான்முகன் திருவந்தாதி வ்யாகயானம் [அச்சில்]		
13.	ஸ்ரீராமாயண தனிச்லோகம் [விவரணத்துடன்] *part* I	3-50	-75
	ஷை இரண்டாம் பாகம் [விவரணத்துடன்]	7-00	1-35
14.	திருப்பள்ளியெழுச்சி வ்யாக்யானம்	0-50	-20
15.	பாசுரப்படி ராமாயணம் [விலையில்லை தாபல்கூலி 0-10]		
16.	அமலனாதிபிரான் வ்யாக்யானங்கள் [அச்சில்]		
17.	கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு வ்யாக்யானம்	2-75	-70
18.	சிறியதிருமடல் வ்யாக்யானம் [அச்சில்]		
19.	முமுக்ஷுப்படி வ்யாக்யானம்	3-00	-65
20.	பெரியதிருமடல் வ்யாக்யானம் [அச்சில்]		
21.	முதல் திருவந்தாதி, அப்பிள்ளையுரை	3-00	-65
22.	இரண்டாந்திருவந்தாதி வ்யாக்யானம்	4-00	-85
23.	ஆறாயிரப்படி கு3ருபரம்பராப்ரபா4வம்	12-00	1-50
24.	ஸ்ரீவசநபூ4ஷண வ்யாக்யாநம் 4-அரும்பதவுரைகளுடன் முதல் பாகம்	6-00	1-20
25.	மூன்றுந்திருவந்தாதி வ்யாக்யானம் [விவரணத்துடன்]	4-00	-85
26.	அருளிச்செயல் ரஹஸ்யம் [பூ4ஷணத்துடன்]	2-50	-65
27.	திருவெழுகூற்றிருக்கை வ்யாக்யானம் (விவரணத்துடன்)	1-00	-35
28.	கைசிகபுராணம்	1-00	-35

P. T. O.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதாசனம வெளியீடுகள்

(ஸுத₃ரஶன பதரிகையில் வெளிவநத எளியநடை நூலகள)

1	திருபபாவை வயாகயானம	4 00	-85
2	[போதாயந] ஸநதயாவநதநம பதவுரையுடன	0 50	20
3	[போதாயந] உபாகாமவிதி	0 50	-20
4	புருஷஸூகத வயாகயானம	0-75	-35
5	நாராயண ஸூகத வயாகயானம	0-75	-35
6	ஸ்ரீஸூகத வயாகயானம	2 00	-50
7	பூ நீளா விஷ்ணுஸூகத வயாகயானஙகள	1-75	-45
8	தேஹளீஶ ஸுபரபாதம	0 25	-20
9	ராமாநுஜதேசிக ஸதோதரஙகள்	1-00	-40
10	விசிஷடாதவைதவிஜயம [முதல பாகம]	10 00	1-50
	ஷை இரணடாம பாகம	5 00	1-00
11	சாதிமத ஆராயசசி	2-00	50
12	ஸ்ரீலக்ஷமீ நருஸிமஹஸதவம	0-37	20
13	ஸநமதகாரிகாவளீ	1-75	45
14	விஷ்ணுசிததவிஜயம முதல பாகம	5-00	1 00
	ஷை இரணடாம பாகம	7-00	1 50
15	கமபனின சமயம முதல பாகம	1 00	-40
16	சாரீரககாரிகாவளீ [முதல பாகம]	3-00	65
17	பெரியாழவார பரபாவம	4-00	-85
18	ஸாதவிகவிஜய ஸாவஸவம [தபால உள்பட]	0-75	—
19	ஸநத₄யாவநத₃நப₄ாஷயம	3-00	75
20	திருபபலலாணடு வயாகயானம	2-00	50
21	மகரநெடுஙகுழைககாதர பாமாலையநதாதி	1-50	-45
22	ஸ்ரீகேசவமணிமாலை	0-75	35
23	மாமுனிகள அறுநூறுவது ஆணடு மலர	1-50	-50
24	சஙகரரும வைணவமும [தபால உளபட]	0-75	—
25	ஸிதத₄ாபாய விஜயம [ஸ்ரீரஙகராஜ விஜயம]	3 00	80
26	திருபபாவை, திருபபளளியெழுசசி மூலம மடடும	0 20	10
27	கதயதரயம மூலம மடடும	0 25	-15
28	கீ₃தா வயாக₂யானம முதல ஷடகம	10 00	1-50
29	அகநிஹோதரியும வைணவமும	2-50	-85

கிடைககுமிடம:-

ஸ்ரீ ஸ்ரீ, கிருஷ்ணஸவாமி அயயஙகார, அடவகேட,

3 புத்தூர அகரஹாரம, திருசசி 17